శ్రీ శివాయగురవే నమః

శ్రీ స్కాంద మహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము.

ప్రథమ సంపుటము.

బాలసరస్వతి కోడూరి వేంకటాచలకవివరేణ్య

ప్రణీతము.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

శివరహస్యఖండము.

ప్రథమసంపుటము.

[illegible]

[illegible]

[illegible]ము.

౧ సంభవకాండము.

౨ ఆసురకాండము.

[illegible]

[illegible]

ప్రకటితము.

[illegible]

PRINTED BY
MR. K. KODANDA RAMAIAH
AT ANDHRA GRANDHALAYA PRESS, BEZWADA.

కాపీరైటు] 1933 [వెల రు 3-0-0.

శ్రీ రామాయ నమః.

విజ్ఞప్తి.

ఆస్తిక మహాశయులారా!

మేము శ్రీభవిష్యమహాపురాణాంతర్గత పర్వములను ఆంధ్రవచన గ్రంథ ములు ప్రచురించి కృతార్థులమగుట మీకందరకు విదితమే కదా! ఇపుడు తృతీయప్రసూనముగా శ్రీశివమాహాత్మ్యఖండమునందలి ఆంధ్రవచన గ్రంథములు ప్రకటించుమహాభాగ్యము మాకు గల్గుట శ్రీభవిష్యమహాపురాణ ప్రసాదముగ సహిత శ్రీరామలింగేశ్వరుని కృపావిశేషమే యని మెంతయు సంతసించుచున్నాము.

అష్టాదశమహాపురాణములు సంస్కృతమునందు కలవు. మహాపురాణములలోని ఘనమైన మాహాత్మ్యఖండము తెలుగుచేసిన మహాకవులు ముగ్గురు. అందు ప్రథముడు కోదూరు వేంకటాచలకవి, ద్వితీయుడు నందగిరి మాధవశాస్త్రి, తృతీయుడు శేషాద్రి అనంతయజ్వ. మువ్వురు, గ్రంథము సంపూర్ణముగ వ్రాసి ప్రకటించిన మహాపురుషులు అందరు ప్రసిద్ధి గడించిరి. అందు ప్రథమ గ్రంథములో నున్న మా ప్రతులను పరిశీలించి, తెలుగున సరళమైన శైలిలో వ్రాయించి ప్రకటించి అనంతర మాయాపురాణములను కూడ ప్రకటింప నిశ్చయించుచున్నాము.

ఈగ్రంథకర్త శ్రీకోమాండూరి వేంకటాచలకవి పండితులు. వీరు బాలసరస్వతి బిరుదాంకితులు, అనువదించుటలో సిద్ధహస్తులు, వ్యాకరణశాస్త్రజ్ఞులు, ఆర్ష సంప్రదాయజ్ఞులు, వేదవిదులు, భాషాపాండిత్యశోభితులు, అష్టావధాన శతావధానములు చేసినవారు, చిరకాలము వేంకటగిరి సంస్థానకవిగ నుండిరి. వీరు 17 వ శతాబ్దమునకు చెందినవారని చరిత్రకారులు తెలుపుచున్నారు.

ఈ వచనమును అఖండ పాండిత్యసంపన్నులు, విద్వద్వరులు నగు బ్రహ్మశ్రీ వారి శోధనతో పరిష్కరించబడినది, పురాణోక్త విషయములు సంగ్రహముగ వచనరూపమున వ్రాసి ప్రకటించుటకు వారు సహకరించుచున్నారు.

ఈగ్రంథకర్త శ్రీముదిగొండ వారి వంశజులు. ఇతడు పూర్వము బ్రాహ్మణ వాసి, అమరావతీప్రాంత నివాసి యని చెప్పుదురు. ఇంతకన్న ఇతని వంశా వతారములను గురించి విశేషము తెలియదు. కృతిపతి కృతికర్తల విశేషము తెలియగోరువారు శ్రీ వీరేశలింగము గారి ఆంధ్రకవుల చరిత్రము తృతీయభాగము 63 పుటలో 19 వ యుక్తిని చూడవలెనని వేడికోలు.

కృతిపరిశిష్టి.

వేదవ్యాసులవారు ముముక్షువులకొరకు మోక్షమార్గము సర్వవేదార్థములను సంగ్రహించి, అష్టాదశ మహాపురాణములుగా రచించి, యనుగ్రహించి యున్నారు.

అవి శైవ, భవిష్య, మార్కండేయ, లైంగ్య, వారాహ, స్కాంద, మాత్స్య, కౌర్మ, వామన, బ్రహ్మాండ, భాగవత, నారదీయ, గారుడ, వైష్ణవ, బ్రాహ్మ, పాద్మ, ఆగ్నేయ, బ్రహ్మకైవర్తములు.

అష్టాదశపురాణేషు దశభిః కథ్యతే శివః
“పదిపురాణంబు లీశ్వరుఁ బ్రస్తుతించు”

అను పురాణవాణీప్రకారమందు మొదటి పదిపురాణంబులు శైవంబులు, అందు స్కాందమహాపురాణము సనత్కుమార, సూత, శంకర, వైష్ణవ, బ్రాహ్మ, సౌర, సంహితాషట్కముతో లక్షశ్లోకములు కలదిగను విరాజిల్లుచుండు. శంకరసంహితాపూర్వభాగమున కే “శివరహస్యఖండ” మని పేరు గలదు. ఇందు సంభవ, అసుర, వీరమాహేంద్ర, యుద్ధ, దేవ, దక్ష, ఉపదేశకాండములని ఏడుభాగములు గలవు.

ఉమాసహాయుండును, ప్రశాంతుండు నగు శివుని సంపూర్ణమహిమవిశేషములను శైవధర్మములను దెలుపు నీగ్రంథరాజము అగ్రస్థానము నలంకరించిన దని, ఏతత్పురాణనామధేయమే శివరహస్యఖండ మని వేనోళ్ల చాటుచుండ కించిద్జ్ఞులమగు మేము విశేషించి మనవిచేయజాల మని సాంజలిబంధముగ నివేదించుకొనుచున్నారము.

తత్తద్విశేషవిమర్శనావ్యాజమున గాలఁముబుచ్చక గనపర్తిపింగళిసూరనార్యుడగు నీతని రచనమునుండి కొన్నిపద్యరత్నముల నీక్రింద నుదహరించుచున్నాము.

మ. కనిరె న్నిస్తులతుంగశృంగము, మరు♦ద్గంధర్వసిద్ధాప్సరో
జనవిద్యాధరసంకులమ్ము నుదయ♦త్సర్వర్తుసంసేవిత
మ్మును నానాతరుసూనసౌరభయుత♦మ్ము న్సర్వలోకైకపా
వన మిష్టార్థకరమ్ము, నిందుమకుటా♦వాసమ్ము గైలాసముఁ.

మ. నను వృద్ధుంచును జూడబోకు మదిలో ♦ నాకుఁ సదాచారముఁ
దనరుఁ శీలము విద్య సంపదయు శౌ♦ర్యంబొప్ప నెవ్వాడు నా
కెనయే, యెవ్వనికిఁ ఘటించు నిలలో, ♦ నెన్నఁ మదైశ్వర్యముఁ
నిను బొందించెద నన్ను బొందు హరుపై ♦ నీకేటికిఁ మోహముల్.

క. చెలిహాసము వెన్నెలయో, నెలయో నెమ్మోము పలుకు ♦ నెఱకోయిలయో
యిలయో కటితటి యలయో, యలయేణాక్షుణవళిత్రి♦యం బెన్నంగన్.

క. ధరమా చనుదోయి ఫణా,ధరమా నూగారు వారి♦ధరమా జడ సా
ధరమా పలుకులు బింబా,ధరమా పగడం బయారె♦ ధర మానినికిన్.

శా. చాలం బెంచితి రీ కుమారతిలకుం ♦ స్తన్యప్రదానంబులం
బాలుం డీతడు కార్తికేయు డనగా ♦ భాసిల్లు మీ పేరుచే
నీలోకంబున నీదినంబుల జనుం ♦ డెవ్వాడు నేడాదిగా
శీలంబొప్ప వ్రతంబు సల్పిన గడుం ♦ సిద్ధించు నిష్టార్థముల్.

చ. పువ్విలుతుండు కేల శర♦పుంజము డించె జలించె దారకల్
ధవళిమ గాంచె దీపశిఖ ♦ తామరసప్రభ విస్తరించె జ
క్కవకవ కౌతుకోన్నతిని ♦ గాంచె నటించె నశించె జీకటుల్
రవి యుదయించె బూర్వకుధ♦రంబున దెల్విని గాంచె దిక్తటుల్.

శా. ఆచంచచ్చపలాయతాక్షి నగుమో ♦ మందంబు లేనవ్వు సొం
పా చొక్కంపు టొయారి మాసొగసు పెం ♦ పాముద్దు కెమ్మోవిడా
లా చన్నుంగవపొంక మాటలబెడం ♦ గావల్కు కన్దోయిబె
శ్కా చిత్రాంగితనూవిలాసరుచు లా♦హా! యెన్నగా శక్యమే.

సీ. వందనం బొనరింతు ♦ వందారుజనకల్ప! కల్పితపన్నగా♦కల్ప! నీకు
జోహారుగావింతు ♦ శుంభజ్జటారంగ రంగదభ్రధునీత♦రంగ! నీకు
సాష్టాంగము ఘటింతు ♦ సర్వాఘసంహార! హారనిర్మల గరా♦హార! నీకు
గైమోడ్పు విరచింతు ♦ గరుణాసుధాసార సారసోద్భవవచ♦స్సార! నీకు
బ్రణుతిజేసెద హరిముఖ♦ప్రణుత! నీకు, దాస్యమర్పింతు వికచాబ్జ♦దాస్య! నీకు
శరణు శరణయ్య లోకైక♦శరణ! నీకు, దండము పరాకు మేరుకో♦దండ! నీకు.

ఉ. ఖం బగు గాను కంతువిశి♦ఖంబగు జూపు నిరస్తచంద్రరే
ఖంబగు మోము పంకజస♦ఖంబగు గేలు వినిందితాభ్రరే
ఖంబగు గొప్పు కోకసము♦ఖంబగు జన్గవ చూచుచో ద్రిరే
ఖంబగు గంబుకంఠము ను♦ఖంబగు నింతిసమాగమం బిలన్.

మఱియు నీ మహాపురాణంబునకు బండితాఖండలురచే గొప్పపీఠిక వ్రాయింప దలంచుచున్నారము. అది మూడవసంపుటమగు దక్ష, ఉపదేశ కాండములలో జేర్చెదమని విన్నవించుచున్నారము. శ్రీ శుకశ్యామలా శ్రీరామలింగేశ్వరస్వామివారికటాక్షమును, అభిమానులరగుమీ యాదరమును మాకు సంపూర్ణముగా దోడ్పడి యచిరకాలంబున మమ్ము గృతార్థులం బొనరుప గలదని నమ్మి మహేశ్వరమాహేశ్వరచరణాబ్జంబుల మా శిరంబుల దాల్చి యనంతరకరణీయమునకు సంసిద్ధులమై యున్నారము.

ఏత దాంధ్రీకరణమున ద్వితీయుడు వంకాయలపాటి వీరభద్రకవి. ఇతఁడు ఆఱువేలనియోగిబ్రాహ్మణుడు, కౌండిన్యసగోత్రుడు, శ్రీమట్సులయతీంద్రవర నామక (శ్రీపతి పండితారాధ్యుల) శంభులింగస్వామివారిశిష్యుడు, శ్రీమందపాటి

రామరాజుగారియాశ్రితుడు. నాస్థానకవియు, వంగవోలుగ్రామసమీపస్థుడు నని గ్రంథము నుడువుచున్నది. మఱియు నిక్కవి ప్రతికాండమునందును అంతర్భాగములుగా నాశ్వాసము లేర్పరచక, ఏకాండమున కాకాండమే తెనిగించి శివార్పితముచేసినధన్యుడు.

ఈ కైతగాడు బాలసరస్వతికన్న గాలమున దర్వాతివాడుగాని రచనాదుల నట్టిడు గాడని తద్గ్రంథపాఠకు లనుచున్నారు. ప్రాచీనకవీంద్రమార్గము ననువదించు నీతనిపద్యముల స్వారస్య మరయుడు.

చ॥ మలసి యదృశ్యమైన సుర ♦ మాన్యుడు కశ్యపు డంతరంబునన్
గలసి ధరం దొరంగి యఘ ♦ కంబగు మోహము గ్రమ్మ మోహలీ
లల విలపించుచుండగ గ ♦ లంక యనంగ మనోహరాంగి చె
ల్వలరగ నిల్చె గట్టెదుర ♦ సద్భుత మందుచు మౌని చూడగన్.

చ॥ హరునికి నన్ను దక్కవగ ♦ సంగన చూడకు, నృధ్యనిన నే
నరయ విచారశీలసుకృ ♦ తాచరణప్రతిపాద్యసమ్మతి
స్ఫురణుడ, సర్వవిద్యలను ♦ బూర్ణుడ, నాసరివారు లేరు, దు
ష్కరమహితాఢ్యసంపదలు ♦ గల్గినవారును లేరు మత్సముల్.

ఉ॥ భ్రాంతిని శైలపుత్రి! శివు ♦ బ్రార్థనజేసెదు చిత్తవృత్తి వి
శ్రాంతి యొకింతలేక, యది ♦ చాలును, నన్నిక నింతనైన నో
కాంత మదిన్ వరింపు, మల ♦ కావతిసఖ్యము నిర్ధనస్థితిన్
సంతత మాచరించుచును ♦ శర్వుడు గాలము బుచ్చు నచ్చుగన్.

ఏతదాంధ్రీకరణమున దృతీయుడు రేన్నూరి అనంతయజ్వ. ఈ కవీంద్రుడు బాలకవిబిరుదాంకితుడు, కౌండిన్యసగోత్రుడు, ఆపస్తంబసూత్రుడు, వైదిక బ్రాహ్మణుడు, బాలకవిబిరుదాభిరాముడును మహాపండితుడునగు ననంతార్యునకు బౌత్రుడు, కాళహస్తికవికి బుత్రుడు. ఇతడు 18 వ శతాబ్దము కడపటివాడని కొందరు చారిత్రకు లీతనిగ్రంథాంతరముంబట్టి నుడువుచున్నారు. అది శ్రీముష్ణ మాహాత్మ్యము. ఇందేది మొదటికృతియో యెఱుంగరాదు.

ఇత డీ శివరహస్యఖండమును దెలిగించి తీర్థపురతుఱైయూరునందీశ్వరున కంకితముచేసెను. దీనింబట్టి యితడు తిరుచునాపల్లికి సమీపముననున్న తుఱైయూరు గ్రామవాస్తవ్యుడని యూహింపదగియున్నది. ఈతడు మహాపండితుడు, మహాకవి, రచనమున నితడాయిద్దరికన్న కడుంగడు గడుసువాడు. ఉత్తరోత్తర ముత్కర్షము నందు ఈపురాణవతంసము లాంధ్రుల దురదృష్టముననే యింతదనుక వెలువడి ముద్రితము కాలేదని నుడువుట కెంతయు జింతించుచున్నారము.

బాలకవీయములు, రెండుపద్యములు తిలకింపుడు.

ఉ॥ అమ్మకచెల్ల! యంచ లివి యడ్డము • నిల్చె జనంగనీక యీ
నెమ్మియు బింఛము న్నిబిడ • నిర్వృతి విప్పుచు నోలమాసమై
సొమ్మసిలంగఁ జేసె నిది • సొంపున బెంచిననాఁకె విఘ్నతన్
గ్రిమ్మరగా దొడంగె నని • కొమ్మయొకర్తు చనె న్విభుం గనన్.

ఉ॥ బొమ్మల పెండ్లిసేయు చొక • బోటి గిరీంద్రసుతాకళత్రు డా
యిమ్ముల రాజవీధి జను • టేర్పడగాంచి వినిద్రరోమమై
సొమ్ములు పెట్టుచొప్పు సఖి • చూచి విపర్యసనంబుగల్గ బో
పొమ్మని పంచి తాను మది • బొందక వచ్చె గవాక్షరేఖకున్.

బాలసరస్వతీయమగు నీశివరహస్యఖండమైన నొక్కొక్క కాండ మెటులనో ముద్రితమగుటయకాక, మనోహరశైలి నింతదనుక మెచ్చుటను వెలువడలేదు. మా యత్నమున అట్టిలోటునుదీర్చి సర్వవిధముల నింపుసొంపు నింప నేతన్మహాపురాణమును నిర్దుష్టముగ ముద్రితముజేసి యొసగిన శ్రీమదాంధ్రగ్రంథాలయముద్రాలయాధిపతులు మాకును మాపాఠకులకును అధికవిశ్వాసపాత్రులని సోత్సాహమును, కృతజ్ఞతను జూపుచున్నారము.

శ్రీశివరహస్యఖండనిమిత్తమై సిద్ధముచేయించు ఛాయాపటములు (బొమ్మలు.) అచిరకాలంబున దృతీయసంపుటముతో బ్రచురింపగలమని మనవిచేయుచున్నారము.

ఇట్లు విన్నవించు,

నందిగామ,
9—6—1933.

నిగమాగమవిశారదుడు, ముదిగొండ వీరభద్రేశ్వరారాధ్యులు,
ముదిగొండ వీరమల్లికార్జునారాధ్యులు.

విషయసూచిక.

౧. సంభవకాండము.

ప్రథమాశ్వాసము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

తృతీయాశ్వాసము.

చతుర్థాశ్వాసము.

పంచమాశ్వాసము.

---

౨ అసురకాండము.

ప్రథమాశ్వాసము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

చిత్రపటములు.

శ్రీ శివాయ గురవే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము.

సంభవకాండము.

ప్రథమాశ్వాసము.

మంగళాచరణము.

కంజాస్యను మానసతిన్ గుణమణిం ♦ జెన్నొందఁ బాణిగ్రహం
బై కల్యాణవితర్దికన్ భువననే♦త్రానందమున్ జేయు నా
లోకాధ్యక్షుఁడు మాధవుండు కరుణా♦లోకంబునం బ్రోచు సు
శ్లోకున్ శ్రీముఖువాగళుప్రభునిఁ దే♦జోధైర్యధారేయునిన్. 1

మ॥ ప్రమథుల్ గొల్వ వివాహవేళ వదనా♦బ్జం బెత్త సిగ్గయ్యెఁ ద
త్కమనీయోజ్జ్వలరత్నహారరుచుల ♦ గ్గన్పట్టు నాత్మేశ్వరుం
గొమరొప్పం గని మోద మందు నగరా♦ట్కోఁదండునెయ్యంపురా
ణి మహిన్ శ్రీముఖువాగళుప్రభుమణి ♦ న్నిత్యంబు పాలించుతన్. 2

శా॥ కొండల్ ఘూర్ణిల నబ్ధిశాయి వడకన్ ♦ గొంపోవ నక్రాదులం
దుండాగ్రంబునఁ బీల్చి యంబునిధులం ♦ దోడ్తో నభోమండలి
న్నిండన్ ఫూత్కృతు లొప్పఁ జిమ్మ పితృసా♦న్నిధ్యంబునం దాడు వే
దండాస్యుండు హరించు విఘ్నములు నా♦దండం బ్రసన్నాత్మతన్. 3

ఉ॥ చారునిజాస్యపట్కమగ♦జాకుచహారమణిన్ స్ఫురింపఁ దా
నారసి యంబ యీజలరుహం♦బులదామము సౌకుమార్య మా
రార యటంచుఁ బ్రేమఁ గొని♦యాడుచు నాడు కుమారుఁ డెంతయున్
సారకృపామతి న్మనుచు ♦ సంతతము న్ముఖువాగళుప్రభున్. 4

సీ॥ సర్వంసహాన్య [illegible] ♦ చరణాసుస్థానలసే, [illegible] ♦ [illegible]గా
సతులితార్కటి మించు ♦ [illegible]సింహాసనంబును, [illegible] ♦ [illegible] బెగడఁ
గురువింద మణిప్రభాం♦కురములఁ [illegible], [illegible] ♦ కానుపింప
సాంద్రవిభ్రమ మీరఁ♦ జంద్రహాసము [illegible], [illegible] ♦ పగిది మెరయ
వెలయు భద్రకాళీంద్రు ♦ [illegible], [illegible] ♦ [illegible]యుఁ దగుచు
సకలదిగ్జయ మొనరించు♦ [illegible], [illegible] ♦ [illegible]భునకు. 5

చ॥ విదితముగా మహాప్రియ♦ [illegible]
సదయు శివు స్వ[illegible]ం బసిగి ♦ [illegible]
మృదతెయుఁ గాంచిన [illegible] ♦ [illegible]మూర్తి యు
భ్యుదయ మొసంగి ప్రోచు [illegible] ♦ [illegible]. 6

సీ॥ కవితామహార్ధిపా♦రవిలోక వాల్మీకి, [illegible] ♦ [illegible] వ్యాసుఁ
బటుతరాదినువచో♦ [illegible], [illegible] ♦ గా[illegible]దాసు
భువనబాంధవకృతో♦ [illegible], [illegible] ♦ [illegible], దండిఁ
బ్రకటితోదారార్థ♦ భారవి, భా[illegible], [illegible] ♦ [illegible], [illegible]
ధరణి మఱియును సారస్వ♦తప్రసార, [illegible] ♦ [illegible]
కవుల నందఱ నతియింతు ♦ [illegible], [illegible] ♦ [illegible]కు. 7

సీ॥ చతురాస్యుఁ డనగను♦జగతి వాగను[illegible], [illegible] ♦ నన్న పార్యుఁ
గుండలీంద్రుఁ డన [illegible] ♦ [illegible], [illegible] ♦ [illegible]ని
నచ్యుతైకసమాఖ్య ♦సంచిత[illegible], [illegible] శ్రీనాథ♦[illegible]వరుని
నన్నార్యు లనఁగఁ బ్ర♦సాద తేజంబుల, [illegible] ♦ [illegible]
భూరిసత్కళాద్విజరాజుఁ ♦ బోతరాజు, [illegible] ♦ [illegible]విబుధు
మఱియు నాంధ్రోక్తి విశ్వని♦[illegible], [illegible] ♦కవుల నెంతు.

గీ॥ అవని నభిరామవాసుదే♦వాదికావ్య, ములను [illegible] ♦ [illegible]నట్టి
ఘనుని నెడవల్లి వేంకట♦ కవివరేణ్యు, [illegible] ♦ [illegible]ంతు. 9

గీ॥ విషమసృష్టిచే నేమైన ♦వెదకికొనుచు, [illegible] ♦ మహితబలుల
గనియుఁ గావుకావని ప్రేలు♦ [illegible]వులకు, గాకవులకును భేదంబు♦గలదె యెందు?

వ॥ ఇట్లభీష్టదేవతాగురుచరణారవిందవందనంబును, సుకవిజనబృందమహిమాభి
నందనంబును, కుకవిసందోహనిందనంబును జేసి, సకలశుభపరంపరాభివృద్ధిగాఁ
బురాతననూతనమహాకవిజనానుగ్రహంబునఁ బరమేశ్వరకథావర్ణనాకర్ణనోదీర్ణ
కుతూహలకలితవిబుధజనసమాదరణీయంబును, నవరసాలంకారబంధురంబును
నగు నొక్కదివ్యప్రబంధంబు భవ్యంబుగా రచియింపఁ బూనియున్న సమయంబున,

। తన వినిర్మలకీర్తు ♦ లనిశంబు దిగ్వధూ, పరితతికిఁ దారహా♦రములు గాఁగఁ
దన నిరంతరమహా♦దార్యంబు సకలార్థి, జనులకుఁ గల్పభూ♦జంబుగాఁగఁ
దనభుజాశౌర్యంబు ♦ దర్పితరిపుసైన్య, జలధికి బాడబా♦నలము గాఁగఁ
దన దయారసదృష్టి ♦ ధారుణీప్రజ కెల్ల, రహిమీఱ నవసుధా♦లహరి గాఁగ
నలరు విద్వజ్జనైకర♦త్నావతంస, పరమసద్గుణమణిగణ ♦ భాసమానుఁ
డదిరాజానాథచరణాంబు♦జార్చనైక, సుపరిభావుండు ముళువాగ♦ళుపరిభుండు.

క॥ నను జంద్రార్ధకిరీటసేవనరతున్ ♦ నానాకళాభిజ్ఞు స
ద్వినయు న్గాశ్యపగోత్రుఁ గోడురిపురా♦ధిష్ఠాను నెల్లార్యనం
దనుఁ జౌశంకరమంత్రిపుత్త్రుఁ గవితా♦ధారాగరిష్ఠు న్బ్రియం
బున రావించి సభాస్థలి న్బలికె వి♦స్ఫూర్జద్వచోమాధురిన్. 13

ఉ॥ శ్రీ యలరం బురాణములఁ ♦ జెన్నుగ వింటి, శివాగమంబులన్
బాయక ధర్మశాస్త్రముల ♦ పద్ధతి నెల్ల నెఱింగినాఁడ, రా
మాయణభారతాదికథ ♦ లన్నియు నారసితిన్ సమస్తమం
దాయఘలేశు శంకరు ప♦దాంబుజభక్తియె భవ్య మెన్నఁగన్. 14

చ॥ అవిరళపూర్వపుణ్యవిభ ♦ వాఢ్యుఁడ శ్రీశశిమౌళిసత్కథా
శ్రవణము నామకీర్తనము ♦ సంస్మృతియున్ బదసేవ పూజనం
బు వినతి సఖ్యదాస్యములు ♦ బొల్పుగ నాత్మనివేదనంబు నా
నవవిధభక్తుల న్మిగుల ♦ నామది రంజిలుచుండు బెద్దయున్. 15

వ॥ కావునఁ బార్వతీరమణకథాకర్ణనంబు నా కభీష్టం బయ్యెడు. భవన్మాతులుం డగు గునుకులూరి వేంకటకృష్ణసుకవి రాఘవయాదవపాండవీయాదిమహాప్రబంధనిర్మాతయై శ్లేషకవితాపితామహుం డనం బ్రఖ్యాతిం బడసె; నీవును తథావిధప్రజ్ఞాశాలి వగుటంజేసి బహువిధప్రబంధరచనంబుఁ గావించి; తిప్పు డస్మన్మనోరథానుకూలంబుగా స్కాందంబున శంకరసంహితయందు శివరహస్యఖండంబును సుధీజనమనోరంజనంబుగాఁ దెనిఁగించి మత్స్వామి కంబికావల్లభున కంకితంబు సేయు మని యాదరణపూర్వకంబుగాఁ గాంచనరత్నభూషణాంబరపురకరితురగాందోళికాదిసకలబహుమానంబు లొసంగుటయు దాన నేను సంప్రీతుం డనై మనంబున. 16

మ హా స్ర గ్ధ ర :

శకలేందూత్తంసభక్తిం ♦ జతురుఁ డితఁ డహో ♦ సర్వదా ధన్యుఁ డుర్విం
బ్రకటప్రజ్ఞానసంప♦త్ఫణిపతివిలసత్ప్రౌఢిఁ ♦ గావింతు కబ్బం
బకలంకస్ఫూర్తి దీనిన్ ♦ హరుఁడు కరుణతో ♦ నైహికాముష్మికంబుల్
సకలశ్రేయంబు లిచ్చున్ ♦ సఫలత దనరున్ ♦ జన్మ మిం తేని నాకున్. 17

వ॥ అని యంగీకరించి తద్వంశావతారం బభివర్ణించెద. 18

—* కృతిపతి వంశావతారము *—

శా॥ శ్రీకాంతాదిసుపర్వబృందమకుట♦శ్రేణీలసత్పాదనా
ళీకద్వంద్వుఁడు లోకరక్షణకళా♦లీలాధురీణుండు నా
నాకంజాతభవాండభర్త పరిపూ♦ర్ణజ్ఞానసత్యాత్ముఁ డ
స్తోకప్రౌఢిమఁ బ్రోచు శంకరుఁడు వి♦స్ఫూర్తిప్రభావోన్నతిన్. 19

క॥ ధరణిస్థలి నాపరశివ, చరణాబ్జభ్రమరులందు సకల♦సామ్రాజ్యరమా
భరణుఁడు వీరనృపాలుఁడు, వరపన్నగగోత్రుఁడగుచు ♦ వర్ధిల్లె నిలన్. 20

క॥ ఆవీరమహీవిభునకు, దేవద్విజభక్తిశాలి ♦ దృప్తారివనీ
దావానలసన్నిభశౌ, ర్యావహుఁ డలవంజురాయుఁ ♦ డలర జనించెన్. 21

సీ॥ తనసుధామధురోక్తి ♦ తనసుధామధురోక్తి, యును జగత్ప్రసిద్ధ ♦ నొనరఁ దెలుపఁ
దనదయావిఖ్యాతి ♦ తనదయావిఖ్యాతి, యు నిరంతరము శరణాగ♦తాళిఁ బ్రోవఁ
తనధర్మనైపుణి ♦ తనధర్మనైపుణి, యాఖిలార్యామోదదా♦యకత వెలయఁ
దనకళాప్రౌఢియుఁ ♦ దనకళాప్రౌఢియు, ద్విజరాజహృత్ప్రీతిఁ ♦ దేజరిల్ల
మేదిని జెలంగె విభవంబు♦మీఱఁ జలఁగ, సతనిఖిలవైరి గంచి జ♦న్నక్కరాయ
భవ్యబిరుదాంకధారి దో♦ర్బలవిహారి, రమ్యగుణహారి యలవంజు♦రాయశౌరి, 22

వ॥ అతం డిట్లు కంచిపురంబుననుండి దిమ్మక్కసముద్రంబున సకలసేనాసమేతంబుగా నరుగుదెంచి.

క॥ ధరణిస్థలిని, *గరుడు, మలప్పునము నిర్మించి యతఁడు ♦ బోలుపుగ సోమే
శ్వరుని బ్రతిష్ఠించి మహా,సురుచిరసత్కీర్తిఁ గాంచె ♦ సొంపు దలిర్పన్. 24

వ॥ మఱియును. 25

క॥ అలవంజురాయనరపతి, కులదైవము పీఠభద్రి ♦ గురుశరిభక్తిన్
వెలయఁ బ్రతిష్ఠించి సిరుల్, చెలఁగఁగఁ దత్పూర్వము నేల♦ శ్రీకరలీలన్. 26

సీ॥ అమితముల్ దేవాల♦యమ్ములఁ గట్టించి, దేవభోగ్యనముల ♦ దీవి నడపె
దానంబులను జేసె ♦ ధరణీసురాళికిఁ, బాలించె ధర్మంబుఁ ♦ బ్రబలముగను
గవివరశ్రేణిచేఁ ♦ గబ్బంబు లందెను, గల్పించె ఘనతటా♦కములఁ గమల
వనముల నిర్మించె ♦ వారక నతిథుల, కన్నసత్రంబుల ♦ ననువుపరిచె
నగ్రహారంబులను జేసె ♦ నతిశయముగ, సేతుకాశీతలాంతర ♦ క్ష్మాతలమున
ఖ్యాతిఁ దనరారె సామ్రాజ్య♦గరిమ మీఱ, భవ్యుఁ డలవంజురాయభూపాలమౌళి.

* ములువాగలూరికోట

అతనివంశజుఁ డతులిత♦ధృతినగేంద్రుఁ, డాహవమృగేంద్రుఁడతివైభ♦వామరేంద్రుఁ
డగుచు వెలసెను లోకవి♦ఖ్యాతిగాఁగ, వీరభూపాలుఁ డతులది♦గ్విజయశాలి. 28

గీ॥ అతనికి జనించె భువనవి♦ఖ్యాతి మీఱి, నవని జినతిమ్మవిభుఁడు త♦దన్వయమున
దండుచెన్నవసుంధరా♦ధరుఁడు మఱియుఁ గలిగెనతనికిఁ దిమ్మభూ♦కాంతుఁడెలమి.

క॥ అల వంశంబున ముళువా, గలుభూరమణుఁడు ప్రసిద్ధిఁ♦గాంచె మరాళీ
కులపాళీజలజాళీ, బలకేళీనిభయశోవి♦భావిభవుండై. 30

క॥ తద్వంశంబునఁ గలిగెను, విద్వత్సురభూరుహంబు ♦ పెదలింగన భూ
భృద్వర్యుఁడు గుణధుర్యుఁడు, సద్వైభవశౌర్యధైర్య ♦ చాతుర్యుఁ డిలన్. 31

గీ॥ శ్రీఁ దనరంగ బెదలింగ♦భూవరుండు, ప్రాజ్యసామ్రాజ్యవైభవ♦భాసి యగుచుఁ
బరిణయించెను నిరుపమ♦స్ఫురణ దనర, భవ్యగుణపేటి వీరమాం♦బావధూటి. 32

క॥ వారిరువురకుం గలిగిరి, సారసముఖి చిన్నమాంబ ♦ సలలితసుగుణో
దారుఁడు ముళువాగళువిభుఁ, డారయ సుగుణైకధుర్యుఁ ♦ డయ్యపగౌడున్. 33

క॥ ఇమ్మహిమండలి నాచె,న్నమ్మను గల్యాణమై మ♦హామతి సుగుటూ
రిమ్మని తిమ్మేంద్రుఁడు ప్రేమ, దమ్మునఁ దమ్మేంద్రుఁ గనియె ♦ ధైర్యనగేంద్రున్.

మ॥ ప్రకటారాతివిదార్యనర్గళభుజా♦ప్రావీణ్య మింపార వా
రక యొంతే మధురాపురీవిభునిద♦ర్పం బెల్ల వారించి భూ
రికృపాణోద్ధతిచేత వేంకటపతి ♦ శ్రీరాయసన్మాన్యుఁడై
చికరాయాఖ్య వహించె భాసురజయ♦శ్రీధుర్యుఁడై వేఁడుకన్. 35

క॥ ఆ ముళువాగళునృపతి ధ, రామండలిఁ గీర్తిఁగాంచె ♦ రాజితశౌర్యో
ద్దామబలావార్యజయ, స్థేమ మహైశ్వర్యధుర్య♦శీలాన్వితుఁడై. 36

సీ॥ ఏధన్యునిర్మల♦బోధాంతరంగంబు, రంగంబు పార్వతీ♦రమణునకును
నే నరేశ్వరు కరా♦న్వితచంద్రహాసంబు, హాసంబుఁ జేయు వ♦జ్రాయుధంబు
నే రసజ్ఞునికీర్తి ♦ శారదామోదంబు, మోదంబు హరిదంత♦ములకుఁ గూర్చు
నే సుధీదత్తుభా♦షాసుధాసారంబు, సారంబు బుధజన♦శ్రవణములకు

గీ॥ నతఁడు బెలువొందు హాటకా♦హార్యధైర్యసహితుడనివార్యశౌర్యమాం♦సలభుజుండు
దానగాంభీర్యసౌందర్య♦మాననీయు, సుప్రభావుండు ముళువాగ♦ళుప్రభుండు.

గీ॥ అబ్జనేత్రుఁడు చతురాస్యుఁ ♦ డైనయట్టి, రాజమౌళికి రాణియై♦రహిఁ దనర్చె
జగతి నిందిరాభారతీ♦సతులఁబోలె, గరిమ వెంపల్లికులజా♦త హారియమాంబ. 38

క॥ వారిరువురకు జనించె న, దారుం డలముత్తుకూరి♦తిమ్మేంద్రుఁ డొగిన్
భూరితరవారిధారా, వారితరిపురాజహంస♦వైభవుఁ డగుచున్. 39

క॥ ఇల నాతమ్మేంద్రునకుం, వెలయం దో బుట్టిరి లగుచు ♦ విఖ్యాతముగ నా
విలసిత గుణగణగరిమం, జెలఁగిరి చెన్నమ్మ చిన్న ♦ చెన్నాంబికయుం. 40

చ॥ అపెద చెన్నమాంబ సుగు♦ణాకర శంభుపదాబ్జయుగ్మసే
వాపరచిత్తసాధుజన♦వర్తితనృత్తవివాహాన్ని సము
ద్దీపితలీలఁ బొన్నకుల ♦ దేవపగౌను ధరిత్రి నర్థిలేక్
శ్రీపతివాక్పతిప్రతిభఁ ♦ జెన్నలరం గరుణాయునున్నతిక్. 41

క॥ ఆ యయ్యనభూపాలుం, డాయతధృతి పోట్టలింగ ♦ నాథ్యుడు గనెక్
శ్రీయోబలధారేయుని, భూయోజయశాలి కీర్తి ♦ భూషితు నెమ్మిక్. 42

క॥ ఘనుఁ డతఁడు మాకురియను, మనుజేంద్రనిపుత్రిష్ఠను ♦ మాదక్కలండేయ
మ్మను జెన్నకూరిసత్కుల, జనితక్ మాచను యనియెడు ♦ సతిని వరించెక్. 43

సీ॥ ఏఘనోదారుఁ డ♦భీష్టము ఫలియింప, [illegible] ♦ పరిణతిఁ జెలఁగ
నేనరేంద్రాగ్రణి ♦ [illegible], వాహినీసర్పంబు ♦ వనటఁ జేసె
నేధర్మచారిత్రుఁ ♦ జెన్న గుణాఢ్యుఁడై, యతుల[illegible]జయసం♦గతిని వసరె
నేభానుతేజుఁడు ♦ శోభానిధానిని, క్షితిదక్షిణతుంగ♦స్థలిని గాంచె.
గీ॥ నతఁడు నృపతిమాత్రుండె రా♦జాధిరాజ, మండనోద్దండగండన♦గండబిరుద
చండభుజదండవిక్రమ ♦ సాహసుండు, సాంద్రసుగుణాళి పోట్టలిం♦గేంద్రమాళి.

ఆ॥ భైరకూరు తనకుఁ♦బరగ నివాసమ్ము, రాజ్యభరముఁ బూనె ♦ రమణ మీరఁ 45
బ్రతిభ పోట్టలింగ ♦ పార్థివచంద్రుండు, విశదయశము సకల ♦ దిశల వెలయ.

సీ॥ ఘనదుర్గవర్గను♦ర్గాని విరోధుల, ఘనదుర్గినర్గను♦ర్గాగఁ జేసెఁ
గరదానమహిమంబుఁ ♦ గాంచని విమతుల, గరదానమహిమంబుఁ♦గాంచఁ జేసె
మిత్రపద్ధతిఁ దప్పి ♦ మెలఁగెడు వైరుల, మిత్రపద్ధతిఁ జెంది ♦ మెలయఁ జేసె
నెలమిఁ బాదము లాశ్ర♦యింపని రిపులను, నెలమి బాదము లాశ్ర♦యింపఁ జేసె
ననుచు మెచ్చుచు జయరమా♦వనజనయన, యాజి నెవ్వాని భుజపీఠి ♦ నాశ్రయించె
నతని నుతియింపఁ దరమె య♦హార్యధైర్యు, భైరకురి పోట్టలింగ భూ♦పాలవర్యు. 46

క॥ శ్రీముక్తకూరి తమ్మ, క్ష్మామండలవిభుఁడు సమయ♦సాహసవిజయ
స్థేమాభిరాముఁ డగుచును, భూమండలిఁ గీర్తిగాంచె ♦ బుధులుం బొగడక్. 47

తే॥ భూరిసుగుణుండు తమ్మేంద్ర♦భూవరుండు, ప్రేమ వెంపల్లెకులజయా♦విస్సమాంబ
వీరమాంబయు నేనాంబ ♦ వీరు తనకు, ధర్మపత్నులుగాగను ♦ ధరణి వెలసె. 48

క॥ మానవతీరత్నంబగు, నేనాంబారమణియందు ♦ నెయ్యము దనరక్
శ్రీనిధి తమ్మేంద్రుఁడు గనె, సూనుక్ లింగక్షితీంద్రు ♦ శుభగుణసాంద్రుక్ 49

క॥ తేజోనిధి యాలింగ,క్ష్మాజాని వరించె నేనమను ♦ చెన్నకురీ
రాజత్కులసంభవ న,మ్మాజమ్మాంగనను నంజ♦మాంబాయువతిన్. 50

క॥ ఇమ్మహి నాలింగేంద్రుం, డమ్మాజమయందుఁ గనియె ♦ నతిశయముగఁ జె
న్నమ్మను గుణమణియగు వీ,రమ్మను లింగేంద్రు హరియ♦మాంబావసితన్ 51

క॥ అంజాంబయందునను మది, రంజిల్లఁగఁ గనియెఁ బుత్త్రు ♦ రసికజనమనో
రంజను శాత్త్రవపుంజవి,భంజను డమ్మేంద్రు సమిత♦భాగ్యనరేంద్రున్. 52

క॥ పావని నాచెన్నాంబను, శ్రీవెలయఁగఁ బెండ్లియయ్యె ♦ స్థిరశౌర్యకళా
ప్రావీణ్యుఁడు చెన్నకురీ,దేవపగౌడార్యసుతుఁడు ♦ తేజం బెసఁగన్. 53

ఉ॥ ఆదరణీయసద్గుణగ♦ణాన్వితమై తగు చెన్నమాంబ పు
ణ్యోదయ మెన్నఁగాఁ దరమె ♦ యుత్తమశీల వివేకసంపదన్.
మేదినిఁ బుట్టినింటికిని ♦ మెట్టినయింటికిఁ గీర్తిఁ దెచ్చె నా
మోద మెసంగ సర్వజన♦ముల్ గొనియాడ దిగంతరంబులన్. 54

క॥ భూరితరసద్గుణాకర ♦ వీరమ్మను చెన్నకూరి♦విమలాన్వయవి
స్తారుఁడు హరియపగౌడుగ,ధీరుండు వివాహమయ్యెఁ ♦ దేజం బెసఁగన్. 55

క॥ సురుచిరశుభలక్షణయుత, హిరిమాంబను బెండ్లియయ్యె ♦ నీప్సితమెసఁగన్
వరగుణధుర్యుఁడు చెన్నం,గురియప్పనగౌడు జనులు♦ కొనియాడంగన్. 56

క॥ ఆ లింగనృపతితనయుం, డా లింగనృపాలకుం డు♦దంచితవిజయ
శ్రీల నిరవొందె నెంతయు, ఫాలాక్షపదాబ్జయుగ్మ♦భజనం దగుచున్. 57

సీ॥ ధరణి రాజులుగాని ♦ ధరణి రాజులుగారు, దీటు దారుక్షమా ♦ దివ్యరుచుల
నిన కేసరులుగాని ♦ నిన కేసరులుగారు, ప్రతి ప్రతాపాటోప♦పటుబలముల
నలన రేంద్రులుగాని ♦ నలన రేంద్రులుగారు, పురుడు భాసురవచో ♦ భోగములను
గోత్రేశ్వరులుగాని ♦ గోత్రేశ్వరులుగారు, సరి ధైర్యబంధురై♦శ్వర్యములను
ఇతని కని యెన్న ధారుణీ♦పతులు దిశల, వెలసె నెవ్వాఁడు ప్రఖ్యాతి ♦ విస్తరిల్ల
నతఁడు జెలువొందు రాజవే♦శ్యాభుజంగ,జయబిరుదశాలి లింగభూ♦జానిమౌళి.

ఉ॥ లింగనృపాలపుత్త్రుఁడగు♦లింగనృపాలుని శుభ్రకీర్తి శా
లిం గని శారదాభ్రపట♦లిం గని నాకధునీతరంగపా
లిం గని నీలచేలుని హ♦లిం గని మానసవిస్ఫురన్మరా
ళిం గని పద్మగర్భునిచె♦లిం గని సారె హసించు నెంతయున్. 59

క॥ ధర మురుసువంశపావనుఁ, డరిభేదియుఁ బీచగండ ♦ హల్లిపురీంద్రుం
డురుధైర్యసురాహార్యుఁడు, గరిమన్ క్షితిచోళబసవ♦గౌ డిరవొందున్. 60

ఆ॥ అతనిధర్మపత్ని ◆ యగు సంజమాంబిక, చెలువుననగు నింగుల◆సిరుతెనంగ
వారికిరువురకును ◆ వసుధికస్యకలీలఁ, గలిగె దేవమాంబ ◆ గరిమమెరయ. 61

క॥ ఘనమతి నాదేవాంబా, నని తానుఁగోఁ జెన్నకూరి ◆ వంశజు నీరాం
బను గల్యాణంబయ్యెను, జననగ నాలింగవిభుఁ డు◆దారాశ్రితుఁడై. 62

ఆ॥ సిరులఁ జెలఁగుచుండ్లు ◆ శీలంబు భాసిల్ల, దేవమాంబసన్ని ◆ ధిఁ జెలఁగ
భావమందు నప్పుడు ◆ పతిభక్తి చెలఁగ్గ, దేవమాంబ కనని ◆ దీపమలరె. 63

మ॥ కలితప్రాభవుఁ డర్థికల్పకము నం◆గా ప్రొమ్మికం దివ్యుం
డల లింగేంద్రుఁడు దేవమాంబకు సము◆ద్యల్లీల చెన్నొంబికన్
గలకంఠీమణి సంజమాంబను లస◆ద్గాంభీర్య వారాశి ను
జ్జ్వలశౌర్యు న్మల్లికార్జునప్రభుని భా◆స్వర్ధర్మ్యుఁ గాంచెన్ గ్రమున్. 64

క॥ అలదేవాంబాయువతికి, నలినొగఁ గనిలి నిగధిమఁ ◆ దమ్మాత్మదమ్మా
లలన నలవంజనమృపతిని, నెలయాగి చెన్నొంబను ◆ విభు నంజాంబన్. 65

క॥ జననుత నాదేవాంబా, తనయను సంజాంబకాసు◆ధాకరబింబా
స్యను గోటూరిసువంశా, గ్రణి ముమ్మడిచిక్కరాయ◆ఘనుఁడు వరించెన్. 66

క॥ ఆయిరువుర కిమ్మడిచిక, రాయలు జన్మించె సకలరాజశ్రేష్ఠా
గ్రేయుఁడు విశ్రాణనరా, ధేయుం డనిన నిఖిలజనవి◆ధేయుఁడు జగతిన్. 67

శా॥ ఆలింగేంద్రుని కూర్మినందనుఁడు ప్రా◆జ్యద్వార్థినాంధేయుఁ డు
ద్వేలౌదార్యుఁ డహార్యధైర్యుఁడు జగ◆ద్విఖ్యాతశౌర్యుండు దా
శ్రీ లొప్పం డ న్మల్లికార్జునప్రభుఁడు శ్రీ◆ సుస్నాత సుశ్రీనివమున్
వాలాయంబు వివాహమై జనవమాం◆బ న్సంజమాంబామణిన్. 68

క॥ క్షితిఁ జెన్నకూరివంశా, మృతజలధికి లక్ష్మివోలె ◆ మిక్కిలి వెలఁగెన్
బతిభక్తిని సాటి యగుం, ధతియన బసవాంబసకల◆ధర్మములఁ గనెన్. 69

క॥ చెలువునవోలి మహాస్వామ, కలశాంబుధి కల్పవల్లి◆కైవడిఁ దనరెన్
విలసితగుణ పతిహృదయం, బలరించె స్వభక్తి సంజ◆మాంబాసతియున్. 60

వ॥ అని యిట్లు తద్వంశావతారం బభివర్ణించి. 71

షష్ఠ్యంతములు.

కం॥ ఓంకారనిలయునకు నిర, హంకారునకున్ భుజంగ◆మాంగదమకుటా
లంకారునకును రాజీ, వాంకవిదారునకు నరుద◆యాంకూరునకున్. 72

సేవకజనహృదయంగము, సేవధికి దయాంబునిధికి ◆ జిరతరసురబృం
దావననిధికిని సకలశు, భావధికి శరధిశరధి◆కజసారధికిన్. 73

క॥ కమలాహితధరునకుఁ గర, కమలాహితకమలునకును గమలాప్తునకున్
గమలాహితవిమలునకున్, గమలాహితహృదయకమల కమలాప్తునకున్. 74

క॥ గంభీరమహామహిమున, కంభోజభవాండపాలనారంభునకున్
జంభారివినుతహరణవి,జృంభితసంరంభునకును శ్రీశంభునకున్. 75

క॥ గిరితనయాధ్యక్షునకున్, బురశిక్షణదక్షునకును ముళువాగళుభూ
వరరక్షణదీక్షాచణ, పరిపూర్ణకటాక్షునకును ఫాలాక్షునకున్. 76

వ॥ అంకితంబుగా నేఁ దెలిఁగింపంబూనిన శ్రీశివరహస్యఖండంబునకుఁ గథాక్రమం
బెట్టిదనిన. 77

కథాప్రారంభము.

శా॥ ప్రాంచత్కాంచనరత్నసౌధశిఖర ప్రారూఢచంద్రాననా
చంచత్కజ్జలలాంఛితాంతరవిరాజ చ్ఛంద్రబింబంబునై
పంచాస్యప్రియధామమై సకలసంపద్భోగసౌభాగ్యమై
కాంచీపట్టణ మొప్పు ధాత్రికి నలంకారంబు చూపట్టఁగన్. 78

వ॥ అప్పురంబున మున్నప్పరమేష్ఠి యీశ్వరకృప సకలప్రజాసృజనంబును జేయఁ
గోరి పరమేశ్వరచరణారవిందభక్తిపరాయణుం డగుచు నుండ నచ్చోటికిఁ
గొందఱు పుణ్యతమంబు నుత్తమంబునైన గార్హస్థ్యమునఁ దనరి సంయుతమాన
సులై వైఖానసాశ్రమంబునఁ దపంబొనర్ప నర్థసలం బడుగుటకుఁ బద్మగర్భ
నికటంబునకు వచ్చి కృతప్రణాములై యంజలిఁ జేసి, దేవా! యేము వానప్రస్థ
పరాయణులమై యెచ్చటఁ దపంబు సల్పుదు మది సెప్పుము, నీకు నమస్కరించెద
మనిన ఋషులవచనంబులు విని వారిజాసనుండు ముహూర్తంబు ధ్యానించి,
కుశకూర్చంబుఁ గొని, శకటంబు రచియించి దీని నధిరోహించి చనఁ డెందేని
నీ చక్రంబు నేములు శ్లక్ష్ణశిలాఘర్షణంబున శీర్ణంబులగు నవ్వనంబు మీకుఁ
దపస్స్థానంబు నగు నరుగుఁ డని నిర్దేశించి విరించి గిరిజామహేశులం దలంచి
వారల వీడ్కొనియె, నంత. 79

ఆ॥ అట్లు వారు నసఁగ నాబండినేములు, శీర్ణమయ్యె విపిన సీమ నొకట
నశ్మఘృష్టి దాన నవ్వనంబునకును, నైమిశం బనంగ నామమయ్యె. 80

శా॥ నానామానివరేణ్యపుణ్యపదమై నవ్యప్రవాళస్ఫుర
త్సూనవ్రాత లసత్ఫలోత్కర పరిస్ఫూర్జన్మహీజాతమై

యానంకచ్ఛుకశారికానిఖగస్వనై • యూ సౌవర్ణాంచద్వగ
త్ప్రాంగ్రహై భువి స్వామిశౌంబది మాహాత్మ్యం బగణ్యంబు నన్. 81

వ॥ అది మఱియు మందారమాకందనీపాశోకప్రభృతిపాదపబృందంబుల జంబీర మాతులుంగలవంగచందనకదంబకుంజంబుల [illegible] నిఖిల భూమిరుహానికృత్తంబులను, శుకశారికాకోకిలమయూరసారసహంసచక్రవాకకలకంఠబిస కంఠికాకాదంబ [illegible] కలకలారావముఖ రితంబులును, [illegible] దోహదముంగారసం కులసంఫుల్లకమలకల్హార [illegible] సారమనో హరంబును, వరాహమృగసింహశార్దూల [illegible] ప్రభృతినానా మృగపక్షిహారాభిరమ్యంబును, [illegible] దండకిరణాత పంబును, సుగంధజలపూర్ణ [illegible] భాగీరథ మనోహర [illegible] మందాకినీప్రవాహపవి త్రీకృతపరిసరంబును, [illegible] దివ్యవనంబునుంబోలె [illegible] స్వాహాప్రశంసా భిరామంబై, [illegible] వనంబై, [illegible] బునుంబోలె నమృ తనిధానంబై, [illegible] యలకా పురంబునుంబోలె [illegible] స్వామిసాన్నిధ్యంబై, సత్యలోకంబునుంబోలె [illegible] నుంబోలె గాయత్రీజపాన్వితంబై, ధరిత్రీ [illegible] తపోయోగ్యం బగుచుండు నా [illegible] వర్ష సంజ్ఞకంబైన సత్రంబు [illegible] యుండును, బురారిచరణప్రియుండగు, [illegible] సూతుండు చెప్పఁదొడంగిన.

తే॥ సూతబహుపురాణకథా • [illegible] చరితుఁ
జేయుమఁ గనుగొని పూజించి • [illegible] మునివరు లనిరి. 83

క॥ భువి నీవలెఁ బుణ్యకథా, [illegible] • [illegible]
త్సవము ఘటింపను యయ్యె [illegible] సూత • శుభగుణ [illegible] తా.

క॥ స్కందుని చరితంబులు భువి, బృందారకబృంద [illegible] • [illegible]
నందకరంబులు వీనుల, విందుగ వినిపింపవయ్య • వినియెద మేమున్. 85

వ॥ అమ్మహానుభావుం డెట్లు సంభవించె? శాంభవతేజంబువలన శరవణో ద్భవుం డెట్టులయ్యెఁ? గన్యరాశి నెం బెట్టిది? యే యే దానవులం జయించె? రథగజతురంగంబులు గలిగియుండియు నమ్మహామహునకు వాహనంబు

వాహనం బగుటెట్లు ? శక్త్యాదిసాధనంబు లుండియు దామ్రిచూడంబును గరంబున ధరించుటేల? అపూర్వ తేయునకుఁ బాణిగృహీతు లెవ్వరు? తత్కథాకర్ణనంబున శ్రేయం బెద్ది సంభవిల్లుఁ? దదీయచరితంబులు శ్రవణానందభరితంబులుగఁ బ్రశంసింపవే యని ప్రియంబు జనింప శౌనకాదిమహామును లడిగిన సూతుం డిట్లనియె. 86

—* అష్టాదశపురాణవివరణము *—

క॥ మునులార ! యీ షడాస్యుని, యనఘచరిత్రంబు లవని • నద్భుతము లవా
జ్ఞానసవిషయములు వశమె, పరిణుతింపఁగ వేయునోళ్ళ • ఫణిపతికైనన్. 87

క॥ వివిధ శ్రేయోమూలం,బు వసుధ ధర్మార్థకామ•మోక్షకరంబుల్
భవసంభవచరితం బిది, భవపుంజహరంబు భక్తి•పరులై విన్నన్. 88

వ॥ మఱియు సకలాభీష్టప్రదంబులుఁ బరమపావనంబులు నైన కుమారచరితంబు లేకాగ్రచిత్తు లగుచు నాకర్ణింపుఁ డని నగజాగజాననసమేతంబుగా మహాదేవునిం భజియించి వ్యాసభట్టారకుం దలంచి సూతపుత్రుం డిట్లనియె. 89

క॥ అతులితమై కవికల్మష, తతిహరమౌ స్కాందకీర్తి • ధన్యాత్ములకుం
బ్రతిదినము వినఁగఁ గల్గిన, శ్రుతియుగళరసాయనంబు • సువ్వె ధరిత్రిన్. 90

గీ॥ ఆదికల్పంబునందు యు•గాదిఁ దిరుగ, ద్వాపరాంతంబు సముపస్థి•తంబుగాఁగ
నపుడు సత్కర్మములయందు • నాస్థ లేక, మందమతులైరి భువిలోన•మర్త్యులెల్ల.

క॥ వేదాధ్యయనము మానిరి, వేదార్థవిచారమెల్ల • వితథం బయ్యెన్
లేదయ్యెను శాస్త్రములం, దాదరణము; సంభవించె • నన్యమతంబుల్. 92

వ॥ మఱియు నన్నంబే జగద్ధేతు వని కొందఱు ప్రాణమనియు, మనం బనియు నానందం బనియు, నాదిత్యుం డనియు, వాయుదేవుం డనియు, ననలుం డనియు, నబ్జజుం డనియుఁ, గమలాంపతి యనియుఁ బ్రకృతిపురుషు లనియుఁ, గేవలకర్మం బనియు వారివారిచేతం బ్రశంసింపంబడియె. మఱియు బౌద్ధచార్వాకాది మతంబులు ప్రబలంబు లయ్యె. బహూక్తు లింకేటికి, నీశ్వరుండు కర్త గాఁడని వచియింపఁ దొడంగిరి. 93

ఉ॥ అత్తఱిఁ బద్మజాచ్యుతము•ఖామరతాపససంఘ మెల్ల నా
చిత్తజవైరిఁ జేరి సతిఁ•జేసి మహావినయంబు మీఱ దు
ర్వృత్తసమేతమైన కలి•రీతి వచింపఁ బురాంతకుండు ద
ద్వృత్తిఁ గృపారసంబు మది•లో హరి నబ్జుఁ గాంచి యెంతయున్ 94

గీ॥ వ్యాసమనుమూపములు దాల్చి•వసుధ మీఁదు, ద్వాపరంబున లోకహి•తంబు మీఱి
వేదశాస్త్రార్థపద్ధతి•విశదముగను, బ్రహ్మకర్మస్వరూపము•ల్బలుకఁ డనిన. 95

వ॥ తద్వ్యాసనంబున విష్ణ్వాది దేవతలు వ్యాసావతారంబులు ధరియించి ధర్మశాస్త్రంబులను, పురాణంబులును, సంక్షేపించి లోకహితార్థంబుగా నొనర్చి రది యెట్లనిన. 96

క॥ నారాయణుఁడు వ్యాసుండై హరిగ నేర్పరించి ♦ యాభాగవతములన్
ధీరత స్మృత్యాదుల సమ్ము,దానతఁ బరిణయింపఁజేసె ♦ ధన వేద్యోక్తిన్. 97

వ॥ మఱియు నతండు. 98

మ॥ అనఘుం డ్రీతి రచించె వైష్ణవభవిష్యన్నారదీయంబులన్
ఘనతం గారుడవైష్ణవభాగవతవారాహంబులం బాద్మమున్
మునమాత్స్యంబులు స్కాందకూర్మములు శైవ బ్రహ్మాండంబు వామనంబుల్
ప్రణుతింపందగు బ్రహ్మవైవర్తము లింగ్యము లాగ్నేయ ♦ బ్రహ్మమార్కండేయమున్. 99

వ॥ ఇట్టి యష్టాదశపురాణంబు లొనర్చి యాపైయు నన్నింటిఁ బరిశోధించె; నందు శివప్రతిపాదకంబులై శైవభవిష్యన్మార్కండేయలైంగ్యవారాహస్కాందమాత్స్యకూర్మవామనబ్రహ్మాండంబు లను పదియుఁ బ్రసిద్ధగ్రంథంబులై శివమహిమం బ్రకటింపుచుండు; విష్ణుప్రతిపాదకంబులగు భాగవతనారదీయగారుడవైష్ణవంబులు నాలుగు విష్ణుసామ్యాధికంబులై యుండు; బ్రహ్మపద్మంబులు బ్రహ్మవైవర్తంబులు నాల్గును త్రిమూర్తిసామ్యవాదంబులై బ్రహ్మాదిత్యాగ్నిప్రతిపాదకంబులై యుండు; నివి యెనిమిదియు లఘుగ్రంథంబు లగు; శివపురాణంబు లన్నియుఁ జాతుర్లక్షగ్రంథంబై తనరు; నటుగావున వేదశాస్త్రములందు శివుండు విశ్వాధికుం; డతండు బరమపురుషుండును, పరమేశ్వరమహాదేవుండును, పరబ్రహ్మంబును, బరంజ్యోతిస్స్వరూపంబును, మంగళంబులకు మంగళంబును, పావనంబులకు పావనంబునునై యుండు; సకలాగమాంతరహస్యంబు లన్నియు నతనిం బ్రతిపాదింపుచుండు; శైవపురాణంబులు సాత్త్వికంబు; లవి బ్రాహ్మణులకుఁ బ్రశస్తంబులు; జ్ఞానోపదేష్టయు, శుద్ధస్ఫటికసన్నిభుండును నిద్రాహారరహితుండును, బ్రాహ్మణాధిపతియును శివుం డగుట, తద్ధర్మంబులు బరమపవిత్రంబులై హింసాదోషపరాఙ్ముఖంబులునై ద్విజగుణంబులకు హితంబులై యొప్పు; మఱియు వైష్ణవంబులు నాల్గును తామసంబు; లవి క్షత్రియులకుఁ బ్రశస్తంబులు; నీలవర్ణుండును, శేషశాయియు, భక్తవిమోహకుండును, క్షత్రియాధిపతియు నగుట తద్ధర్మంబులు నిద్రాప్రమాదవంచనాదులు విష్ణువునకుం గలిగియుండు; తద్ధర్మంబులు రాజుల కర్హంబులు; బ్రహ్మపాద్మంబులు రాజసంబు; లవి వైశ్యుల కుపాస్యంబులు; రజంబు రక్తవర్ణంబు దుఃఖాస్పదంబు చంచలంబునై యుండు నాగ్నేయసావిత్రంబులు త్రిగుణాత్మకంబు; లటుగావున శైవంబులు విప్రప్రియంబులై యుండు. 100

తే॥ చెలఁగివినరయ్య యోముని♦శ్రేష్ఠులార, సురుచిరస్ఫూర్తి నత్యంత♦సుఖద మగుచు
నాపురాణంబులన్నింటి♦కతిశయముగ స్కాందమింపొందునిగమాంత♦సారమగుచు.

క॥ ఘనపంచాశత్ఖండము, లొనరఁగ షట్సంహితల స♦మున్నతి స్కాందం
బనయము లక్షగ్రంథం,బు నిరూఢిగఁ గలిగి చెలఁగు ♦ బుధులు నుతింపన్. 102

గీ॥ ప్రథమము సనత్కుమారాఖ్యఁ ♦ బరగు; రెండ
వయది సూతసంహిత; మూఁడ♦వయది బ్రాహ్మి;
శాంకరి తురీయ; యొప్పు వై♦ష్ణవియుఁ బంచ
మి యన; షష్ఠియు నగుచు సౌ♦రియుఁ జెలంగు. 103

ఉ॥ సౌరి సహస్రసంఖ్యఁ దగు; ♦ శాంకరి ముప్పదివేలు; నైదువేల్
బేరుకొనంగ వైష్ణవికిఁ; ♦ బెంపుగ బ్రాహ్మికి మూఁడువేలు; సొం
పారఁగ నారువేలొనరు ♦ నట్ల ద్వితీయకు; నేబదేను వే
లారయ గ్రంథముల్ గలిగి ♦ యందము జెందు సనత్కుమారియున్.

గీ॥ అందు శంకరసంహిత ♦ యలగుచుండు, వేదసంహితయగుచును ♦ విబుధులెన్న
నెలమి ద్వాదశఖండస♦మేతయగుచు, నాదిఖండంబు శివరహ♦స్యాఖ్యఁ దనరు. 105

వ॥ అదియు సంభవకాండంబు నాసురంబు వీరమాహేంద్రంబు యుద్ధకాండంబు దేవ
కాండంబు దక్షకాండంబు నుపదేశకాండంబు ననుసప్తకాండంబులుగలిగి త్రయో
దశసహస్రగ్రంథంబై యొప్పు; నందు గుహుచరిత్రంబు సర్వంబును వ్యాసభట్టా
రకులచే విస్తరింపఁ బడినది. నే నది యుపన్యసించెద సావధానముగా వినుం డని
సూతుండు పరమహర్షసమేతుండై శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె. 106

—* సతి పరమేశ్వరుఁ బునర్జన్మమిమ్మని వేడుట *—

శా॥ కైలాసాచలశృంగమందుఁ ద్రిజగ♦త్కల్యాణసంధాయకుం
బ్రాలేయాంశుకళావతంసుఁ దటినీ♦భాస్వజ్జటాజూటునిన్
లీలం గాంచి తదంఘ్రిపంకజరజో♦లేశంబు ఫాలేందురే
ఖాలంకారముగాగ మ్రొక్కి సతి భ♦వ్యప్రౌఢిఁ బల్కెం గడున్. 107

క॥ నీసూక్తి వినక జనకుని,వాసం బని పోవఁ; దండ్రి ♦ నారక నాకుం
జేసినయవమానం బిది, హా సైపఁగవశమె యాత్మ? ♦ నఖిలేశ! శివా! 108

క॥ దక్షుఁడు సకలక్రతువిధి,దక్షుఁడు తా నగుచు దివిజ♦తాపసుల హవి
ర్దక్షిణలఁ దేల్చి వగుసను, పేక్షామతిఁ జేసి మిమ్ముఁ ♦ బేర్కొన కాత్మన్. 109

క॥ కని వాని యపచ్చరితముఁ, జెనఁటి శివద్రోహి డాయఁ ♦ జిత్తమురా కేన్
జనుదెంచితి యుష్మత్పద,వనజంబులకడకు రోష♦వశతన్ వేగన్. 110

క॥ వీరుండు సంగరోగ్రా, కారుండై యుగ్రనమున ♦ గర్వ మణంచెన్
వారక దక్షునినిజమ, ర్యాదభుజాధిక్రియంబు ♦ వర్ణింప నగున్. 111

వ॥ అట్లయ్యును. 112

క॥ నను దాక్షాయణి యనుచును, జనులెల్ల న్పిలుతు రదియు ♦ నసహ్యము మదికిన్
జననాంతరము న్గోరెద, జననస్థానంబుఁ దెల్పు ♦ సత్కృప నాకున్. 113

వ॥ అనినం బ్రియురాలిపలుకులు విని యానతియింపుచుఁ జంద్రశేఖరుం డిట్లనియె.

సీ॥ మహనీయతరదివ్య♦మణిధాతువులవాఁడు, సుమనోభగతశిఖా♦స్ఫురణవాఁడు
కటకసంచరసిద్ధ ♦ గంధర్వతతివాఁడు, సలఘువంశోన్నతి ♦ సలుపువాఁడు
సమధికవాహినీ♦సంపద గలవాఁడు, నాకల్పవిస్ఫూర్తి ♦ నలరువాఁడు
బహుధాతురాగశో♦భాయుక్తుఁ డగువాఁడు, ఘనసింహశార్దూల♦వనములవాఁడు
కలితకిన్నరగాయకీ♦గాననినద, మాననీయసానువీథుల ♦ మహిమవాఁడు
కలఁడు హిమవంతుఁ డనఁగఁ బ్ర♦ఖ్యాతిమించి, ధరాధరవరేణ్యుఁ డన్యభూ♦ధరస్ఫూర్తిఁ దెలఁగి.

ఉ॥ మానుగ దేవతృంద బహు♦మానితసంపదల న్జెలంగి సం
తానసమానభూరుహాలి♦తానముల న్ప్రమణీయమైన యా
సానుమదగ్రిగణ్యునకు ♦ సానుగుణప్రథమానలీలచే
మేనక కాంతయై తనరు ♦ మేనఁ గళావిభవంబు రంజిలన్. 116

క॥ ధరణీధరవరుఁ డాతఁడు, గరిమను నిన్నుం గుమారి♦గాఁ బడయు భవ
చ్చరణధ్యానతపస్యా, పరిణోత్సుకుఁ డగు ననన్య♦శరణుం డగుచున్. 117

క॥ వానికుటుంబిని పితరుల, మానసపుత్రియు మేన ♦ మహితగోత్రను ని
న్నే నందనిగా వారి క,నూనముగ మనోరథంబు ♦ నొసఁగూర్పఁ దగున్. 118

వ॥ అని యానతిచ్చినఁ బతియనుమతిం గొని సతీదేవి వారియందు జన్మింపఁ
దలంచె నంత. 119

క॥ తాపసవేషుండై గిరి, తాపసి యీరన్విభూతి♦ధవళిమ మేనం
జూపట్టి సరుదాక్షుతతిఁ, జూపట్ట న్నాసికాగ్ర♦సుస్థిరదృష్టిన్. 120

మ॥ ఘనత న్మేఖలమౌంజియై చెలఁగఁగాఁ ♦ గాషాయవస్త్రంబు గా
గను ధాతుద్రవశోణిమంబు శిఖరా♦గ్రంబందు వెల్గొప్పఁగల్
దనరంగా విలసజ్జటాపటలమై ♦ ధ్యానింపుచున్ శాంకరిన్
వనితారత్నము యోగినీతిలకమై ♦ వర్తింపగాఁ జెంగటన్. 121

క॥ అనిలాంబుపర్ణభక్షణ, మనిశంబును జేసికొనుచు ♦ నత్యంతపు దాం
తిని శాంతిని నిరవొందుచు, ననఘుఁడ రమణీసమేతుఁ♦డై యారీతిన్. 122

క॥ పరదేవతాంఘ్రిసేవా, పరత న్విషయార్థనికర♦పరతంత్రుఁడు గా
కరుదుగఁ దపోగరిష్ఠతఁ, బరగోష్ఠి న్విడిచి మౌన♦భావముతోడన్. 123

వ॥ మఱియు గ్రీష్మంబునఁ బంచాగ్నిమధ్యంబున నిలుచుచుఁ బ్రావృషేణ్యదినంబులఁ బయోధరధారం దోగుచుఁ బురాతనశరీరంబునుంబోలె హేమంతంబునందు హిమబిందువుల నానుచు, శిశిరంబున జలాంతరవాసంబుఁ జేయుచు, వసంతంబున నాదిత్యాభిముఖలోచనం డగుచు, ననన్యపరాఙ్ముఖుండై దేవీసూక్తంబులఁ జపియించుచు, ఛాయయుంబోలె భార్యయగు మేనక యనువర్తింప నాహిమవంతుండు దపంబుసేయ బహుకాలంబు సనియె, నప్పుడు. 124

—* సతి హిమవంతునింట జన్మించుట *—

క॥ మానసరమణీయంబగు, మానసకాసారమునకు ♦ మహిమ దలిర్పన్.
మానంబున హిమవంతుఁడు, స్నానార్థము బోవ నందు ♦ సత్కృపతోడన్. 125

క॥ దేవి తదీయతపస్స్థితి, భావించి ప్రసన్నయయ్యె ♦ బాలికయై యిం
దీవరదళమున నల రా, జీవంబున లక్ష్మివోలెఁ ♦ జెలువు దలిర్పన్. 126

మ॥ కనియెం జెంగట శైలపుంగవుఁడు దృ♦క్కంజాతపర్వంబుగా
వనజంబందు జతుర్భుజ న్నిటలదృ ♦ గ్వామార్ధదేహన్ ద్రినే
త్రిను జంద్రార్ధవిభూషణాంచితకప♦ర్దన్ జంద్రబింబాననన్
ఘనవిద్యున్నిభగాత్రి మందహాసినిన్ ♦ గల్యాణినిన్ శాంకరిన్. 127

క॥ కని హిమవంతుఁడు మోదము, బెనగొనఁ బెన్నిధిని గన్న ♦ పేదయుఁబోలెన్
బ్రణుతి ఘటింపుచు దేవిని, గొని చనియెన్ భవనమునకుఁ ♦ గోర్కి ఘటిల్లన్. 128

క॥ మేనకయు దేవదేవిని, నానందము మీఱఁగాంచి ♦ యాత్మేశ్వరుతోఁ
దాను సపర్యావిధులను, మానుగ ఘటియించె భక్తి ♦ మదిఁ జిగురొత్తన్ 129

క॥ పాలిండ్లఁ బాలు నిండఁగఁ, బ్రాలేయనగేంద్రపత్ని ♦ బహువత్సలతన్
బాలామణిఁ గేలంగొని, పాలిడఁ దొడమీఁద నిడియెఁ ♦ బ్రముద మెసంగన్. 130

వ॥ అప్పుడు. 131

మ॥ మొరసె న్నింగి సుపర్వదుందుభిరవం♦బుల్, బుష్పవర్షంబులున్
గురిసె, న్నిర్జరమానినంతతికిఁ జే ♦ కూరె న్ప్రమోదంబు, కి
న్నరులుం బాడిరి, నాకలోకగణికా ♦ నాట్యంబు లింపొందె, వి
స్ఫురణ న్వీచె మరుత్కిశోరములు సొం♦పొంద న్సుగంధంబులై. 132

మ॥ భువనస్రష్టయు మాధవుం డిరువురుం♦ బూర్వంబుగా రాఁగ న
ద్దివిజాధీశకృశానుభానుజపలా♦శిపప్రత్యగాశాధిరా

ట్పవనా ర్ఘేశము హేంము లయ్య[illegible] [illegible]
త్సవము స్జూడంగం గా[illegible] ♦ సంతో[illegible]మము [illegible]. 133

క॥ ఈమిహిరాగిరివల్లభుం, డీమేనక [illegible] ♦ [illegible]
స్వామిాచీస్యం బనిత[illegible], [illegible] జనము ♦ సంతోషించెఁ. 134

క॥ సగరాజు సహాయుఁడుగ, జగ[illegible] దేవదేవ ♦ [illegible]
పొగడ[illegible]సమన్వితుఁ, డ[illegible] ♦ [illegible].

సీ॥ పాలితగీర్వాణి ♦ [illegible], [illegible] ♦ [illegible] శరణు
భక్తకల్పకవల్లి ♦ [illegible], జగము [illegible] ♦ శరణు శరణు
మనుగోత్ర[illegible] ♦ మాహిమ[illegible], [illegible] ♦ శరణు శరణు
చంపకసుమనాస ♦ [illegible], [illegible] ♦ శరణు శరణు
[illegible] ♦ [illegible] ♦ శరణు శరణు
ఆదిశక్తి [illegible] ♦ [illegible], [illegible] ♦ శరణు శరణు.

సీ॥ ఏదేవి [illegible] ♦ [illegible]యుఁ, [illegible]యుఁ [illegible] ♦ [illegible]ముగ
నధిష్ఠానము శరీర♦మ్మై [illegible] నీదేవి, శక్తియుఁ [illegible] ♦ శంకరునకు
జ్ఞాన మిచ్ఛాక్రియల్ ♦ శంభున కీదేవి, [illegible] ♦ మహిమ దనరఁ
బతి సుమంగళునిగాఁ ♦ బ్రకటించు నీదేవి, గరిమతో [illegible] ♦ గళయునగుచుఁ
బరిహరించును మరి జంతు♦పటలమునకు, [illegible] ♦ [illegible]ముల
గరుణ నీదేవి, యట్టి జ♦గజ్జననికి, వందనమ్ము[illegible] ♦ [illegible]ములు.

వ॥ ఇవ్విధంబున స్తోత్రపరాయణుండైన [illegible] దయారసపాత్రంబుగా విలోకించి యజ్జగదంబిక యిట్లనియె. 138

క॥ జననీజనకులు మీారలు, వినుఁడు మహేశ్వరుని కేను ♦ [illegible]
యుని నగుచుఁ బురాతనమై, యనిశం [illegible]శక్తి ♦ యగుచుఁ [illegible]. 139

మ॥ హరవామార్ధశరీరనై లలిఁ [illegible] ♦ [illegible]
గరిమ న్నన్ను [illegible] బ్రహ్మ తపముం ♦ గావించెఁ, [illegible]
కుర దక్షాత్మజనై లి నేను నిటలా ♦ క్షుం బాసి [illegible]
ధ్వరమందుం హాతుఁ డయ్యె శంకరునితో ♦ వైరంబు గావింపుచుం. 140

క॥ తత్సంబంధశరీరము, నుత్సర్జనఁ జేసి మిమ్ము ♦ నర్థిని సుకన్యా
వాత్సల్యంబునఁ బొందితిఁ, బ్రోత్సాహతఁ గాంచి మీారు ♦ పోమహిమంబుల్.

వ॥ అని నిజస్వరూపంబు దెలిపి తదనంతరం బయ్యంబ వారి నిజమాయావిస్మృతాత్మవిషయస్మరణులం జేయుచు. 142

క॥ భుజయుగళంబును నయనాం, బుజయుగళముఁ దాల్చి కనక♦పుత్రికయనఁగా
నిజముగఁ బుత్రికయయ్యెను, బ్రజ లెంచగ మేనకకును ♦ బర్వతపతికిన్. 143

క॥ మాయామోహితు లగుచున్, జాయాపతు లిర్వు రపుడు♦ శైలజకు శుభ
శ్రీ యలర జాతకర్మము, జేయించిరి ద్విజులఁ బిలిచి ♦ చిత్త మిగుర్పన్. 144

క॥ కానుకలఁ గొంచుఁ బ్రేమను, జానపదుల్ పౌరజనులుఁ ♦ సన్నిధి డాయన్
నానావిభవోన్నతులను, మానుగ నయ్యుత్సవంబు ♦ మహిమఁ జెలంగెన్. 145

క॥ ద్వాదశదివసంబందున, మోదంబుజెలంగ శైల♦ముఖ్యుం డనయం
బా దుహితకుఁ బార్వతి యని,యాదరమున నామకరణ ♦ మలర ఘటించెన్. 146

క॥ ఎన్నఁగ నాఱవ నెలయం, దన్నప్రాశనముఁ జేసె ♦ నాత్మభవకు; న
భ్యున్నతి సప్తమమందునఁ, జెన్నుగఁ బ్రస్థానశుభముఁ ♦ జేకురఁజేసెన్. 147

గీ॥ కుందనపుబొమ్మచందంబు ♦ గొమరు మిగిలి, సానఁదీఱినరత్నంబు♦చాయ మెఱసి
చంద్రరేఖయుఁ బోలె నా♦శైలకన్య, దినదినంబును వర్ధిల్లెఁ ♦ దేజమెసఁగ.148

క॥ సుద్దులఁ దేనెలువడయఁగ, ముద్దులుగులుకంగ నడలు ♦ ముందఱనాడన్
నిద్దఁపుమెఱుంగుమేనన్, ముద్దియ తలిదండ్రులకును ♦ ముచ్చటదనరన్. 149

వ॥ మఱియు. 150

సీ॥ గుజ్జనగూండ్లను ♦ గొమరొప్పఁగా వండు, బొమ్మలపెండ్లిండ్లు ♦ బొసగఁజేయుఁ
బూవుఁదీవియలకుఁ ♦ బోదివెట్టును బ్రేమ, నంచలతోఁగూడి♦యాడు వేడ్కఁ
బెంపుడుజిలుకలఁ ♦ బ్రియమొప్పఁ బలికించు,గొనబుమాటల ముద్దు♦గుల్కుఁజాలఁ
గందుకంబులనాడు ♦ గాదిలిచెలులతోఁ, జిన్నారిపొన్నారి ♦ చెలువుఁజూపుఁ

గీ॥ గాళ్లరతనంపుటందియల్♦ఘల్లురనఁగఁ,గోర్కె లెసగంగమురిపెంబు♦గురియునపుడు
బాలలీలలు గన్నుల♦పండువుగను, రమ్యతరగాత్రి పర్వత♦రాజపుత్రి. 151

వ॥ ఇట్లు బాలక్రీడల ముద్దుఁజూపుచుఁ బంచవర్షంబులుఁ బూర్ణంబగుటయు. 152

—♦ పార్వతి పశుపతిం గూర్చి తపము సేయుట ♦—

మ॥ శివునిం భర్తగ మానసంబునఁ గడుం ♦ జింతింపుచు; న్నాటికిన్
శివపాదాంబుజయుగ్మమున్ దలచుచున్ ♦ జిత్తంబు రాజిల్లఁ గా
శివకారుణ్యకటాక్షదృష్టి వడయన్ ♦ జెన్నొంద వేమారు, న
య్యవనీభృద్వరకన్య భాస్వరతప♦స్స్యాలోలచేతోబ్జయై. 153

క॥ జననీజనకుల మ్రోలను, వినయంబున వాంఛితంబు ♦ వినిపించిన నం
దనయభిలాషంబునుఁ గని, ఘనతరకృపతోడ మేన♦కాసతి పలికెన్. 154

ఉ॥ ఓసరసీరుహాక్షి! వినవే శుకవాణి! నుసంబు! లేని యా
యాసము నీ కిదేల? వల నెవ్వని నెవం బొనరించెదె; గాంచనా
వాసవిభూషణాంబరసువస్తువులన్ సుఖియింపు మిప్పుడున్;
గాసికి నోర్చునే? గిరులఁ గానలఁ దాపసకోమలాంగముల్. 155

క॥ అని సుత "ఉ! మేతి" ఫణితిన్, జనని నిషేధింప జనకుఁడు జనసులు వొగడన్
దనరుచుఁ బ్రేమాత్మకమై, ఘనముగ దేవికి నిమాఖ్య గాఁ జెలువొందెన్.

చ॥ జనకుఁడు శైలవల్లభుఁడు సంతస మొక్కఁ జదీమవాంఛగాం
బనువుపడ స్వాయసఖ్యల సమంచితకోమలగాత్రీలా
న్వినయగుణాభిరాములను వెంబడిఁ గూర్చి నిజంబు సేయఁ బం
పిన, నపు డానగేంద్రసుత ప్రేమ జనింపఁగ మానసంబునన్. 157

ఉ॥ తేనియవాక లిచ్చటను దిస్సగ నాఁగ నవే, న్మృగీనురం
బీ నెలరాలు బొబ్బిలెను నిచ్చట నాడెను సున్మ; కోకిలా
గానము లివ్వి వింటె? కలకంఠి! యటంచు సఖీజనంబులున్
మానుగ మెచ్చరింప నసమాన మహామహిమాభిరామయై. 158

వ॥ చనుదెంచుచు. 159

సీ॥ మాతులుంగలవంగమాధవీపున్నాగ, చంపకాశోకభూజాతతతులఁ
బనసపిప్పలనింబపాటలీకదంబ, సహకారచందనద్రుమహముల
మందారఖర్జూరమాలతీహింతాల, సరళతాళద్రుమసంఘములును
గుందకురంటకకోవిదారతమాల, జంబూకదంబకజంబీరములఁ
గమలకల్హారపరిమళకలితలలిత, నిర్మలోదారకాసారనివహములును
పుష్పఫలజాలకిసలయపుంజములును, గలిగి యత్యంతహృద్యమై యలరుచోట.

శా॥ గంగానిర్ఝరఘోషముల్, ప్రతిగుహాగర్జన్మృగేంద్రధ్వనుల్,
రంగత్తుంగమహోత్తునిర్ఝరమహారావంబులుం, గిన్నరీ
సంగీతంబులు, హంససారసకలస్వానంబులుం, బ్రోల్లస
ద్భృంగీనాదము లుల్లసిల్ల నొకచోఁ బెంపొందు సుస్వాంతతన్. 161

వ॥ మఱియు గంధవాహ స్త సంధయాక్లిష్టగండశిలావ్యస్తకస్తూరికామృగమద పరి
మళపరంపరల సొంపుజనింప నిలింపనదీనికటంబునఁ జటులవకుళజలఘటిత గృ
హాంతరంబునఁ దపోవేషధారిణియై కుముదినీరమణకోటీర చరణరాజీవ
పూజనంబుఁ గావించుచు నచంచలభక్తి నర్మిలి చెలులు లుపంచితకుసుమకిసలయ
ఫలప్రసవంబులు సమకూర్పఁ దర్పణం బొనర్చుచు నప్పర్వతరాజతనయ
తపోనిష్ఠాగరిష్ఠయై యుండె నాసమయంబున. 162

—♦ శివుఁడు దక్షిణామూర్తిరూపంబున సనకాదులకుఁ దత్త్వ ముపదేశించుట ♦—

క॥ హరుఁ డాకైలాసంబునఁ, గరమున విజ్ఞానముద్ర ♦ గనుపట్టఁగ సు
స్థిరమతి వటమూలంబున, నిరుపమమహనీయయోగ♦నిష్ఠానిధియై. 163

గీ॥ దక్షిణామూర్తిరూపంబుఁ ♦ దాల్చి తాను, సకలవేదాంతసిద్ధాంత♦సరణి నెల్ల
మహిమమీఱంగఁగరతలా♦మలకమట్లు, దెలియసనకాదిమునులకు♦దెలుపుచుండె

క॥ తనమానససంభవు లగు, సనకాదులఁ జూచి బ్రహ్మ ♦ జగముల నిర్మిం
ప నియోగించిన, వారలు, జనకునిఁ గనుఁగొని విరక్తి ♦ జనియింప మదిన్. 165

క॥ లోకసృజనాధికారము, మాకేల ముముక్షులకును ♦ మానితమోక్ష
శ్రీకిం గారణమయి తగు, శ్రీకంఠపదాబ్జయుగళ ♦ సేవయుఁదక్కన్. 166

వ॥ అని యమ్మహాఋషు లధికారబంధంబులం దగులక కేవలమోక్షపరాయణులై శివచరణారవిందవందను లగుచు వచ్చిన. 167

క॥ ప్రకటితముగ వేదంబులు, సకలోపనిషద్రహస్య ♦ జాలం బెల్లన్
సకరుణహృదయుండై వా,రికి నుపదేశించె శివుఁడు ♦ ప్రేమదలిర్పన్. 168

వ॥ అంత నమ్మును లీశ్వరమాయచేత వేదవేదాంతవిద్యాపరిపూర్ణులయ్యుఁ దదీయ రహస్యసిద్ధాంతంబుఁ జిత్తరంగంబున నిలుపనేరక మగిడి యుమారమణునివలన బోధగ్రహణార్థంబు కలధౌతవిరాజితంబయిన కైలాసశిఖరంబునందు నపరిమితానందనిర్భరంబగు భోగపురంబున స్మరణమాత్రంబున మోక్షప్రదంబై యత్యంతశుభకరంబైన దివ్యభవనంబును బొంది నందీశ్వరునకుఁ దమరాక నెఱింగించిన. 169

క॥ ఆతం డీశ్వరుననుమతి, నాతాపససంఘములను ♦ హరుసన్నిధికిన్
దోతేర వారు గనుఁగొని, శీతాంశువతంసుఁ బ్రణుతి♦సేయుచు భక్తిన్. 170

సీ॥ ఈవిశ్వ మంతయు ♦ నెవ్వాఁడు లీలచేఁ, బుట్టించు రక్షించుఁ ♦ బొల్పడంచు
నెలమి యనుగ్రహం ♦ బెవ్వానిచేఁ, దిరో,ధానంబు బరగు నె♦వ్వానివలన
నెవ్వానిపదరజం ♦ బెన్నఁ దారకమగు, దుస్తరసంసార♦తోయనిధికి,
నెవ్వాని భజియింప ♦ నిలలోన నంటవు, బ్రహ్మహత్యాదిపా♦పంబు, లట్టి
పరమపురుషుని శివు నుమా♦ప్రాణనాథు, సర్వలోకేశ్వరుని నిన్ను♦సారె మేము
శరణుజొచ్చెద; మపరాధ♦శతము లోర్చి, కావఁగదవయ్య నిర్వ్యాజ♦కరుణతోడ.

గీ॥ ప్రజల కభిధానమై యొప్పఁ♦బశువు లనఁగఁ,బసులకెల్లను నీవును ♦ బ్రభుఁడ వగుటఁ
బశుపతి యటంచు నీపేరు ♦ బరగు శ్రుతుల,నట్టి నిన్ను నుతించెద♦మభవ!యీశ!

క॥ స్తవ్యుండగు పరమేశ్వరు, దివ్యాంఘ్రియుగంబు సంస్తు♦తింపుచు నిటులన్
భవ్యంబుగఁ బ్రార్థించిరి, నవ్యవచస్సుధలు గులుక ♦ నమ్రత దనరన్. 173

గీ॥ వివిధనిగమాగమంబులు ♦ విస్తరంబు, లగుట మాకు గ్రహింపఁగ♦నలవికాదు
వేదసారంబు సంక్షేప♦విధము తెలియఁగ, మగిడి శంకర! బోధింపు♦మాకు నయను.

వ॥ అనుచు సనకాదులు ప్రార్థించిన దయానిభరితాంతరంగుం డగుచుం దన్మనో
రథంబు సఫలంబుఁ జేయఁ బరమగురుండును, గోటిసూర్యప్రకాశుండును నగు
నిందుశేఖరుండు నందికేశ్వరుం గనుంగొని. 175

క॥ ఉపనిషదర్థరహస్యం, బుపదేశింపను మునుల ♦ కనుపమనిష్ఠం
గృపతో మదనుఁడుదక్కఁగ, నిపు డొగి రానీకు మిచటి♦కితరజనంబుల్. 176

వ॥ అని శిలాదనందనుని నిజమందిరద్వారంబున నియోగించి. 177

సీ॥ శరదిందునిర్మల♦చ్ఛవిఁగల్గు నెమ్మేన, శిరమున శశిరేఖ ♦ చెలువుమీఱయ
వ్యాఘ్రచర్మంబుపై ♦ సమాలపీఠాసనం, బమరంగ యోగప♦ట్టము ధరించి
అజ్ఞానమస్తక♦న్యస్తమౌ దక్షిణా, పాదంబుపై వామ♦పాద మొప్ప
సనకాదిమునిబృంద♦సంశయంబులు దీఱఁ, గరమునఁ జిన్ముద్ర ♦ గరిమఁ బూని
పరమవైరాగ్యసంపద ♦ భాసిలంగ, మోహపాశాగ్నిజ్వాలలడ్కి ♦ మూలమగుచు
దక్షిణామూర్తియగుచు ఫా♦లేక్షణుండు, యోగనిష్ఠాగరిష్ఠుఁడై♦యొప్పినపుడు.

క॥ సకలసతీపతిమిథునము, ప్రకటంబుగ విగతమోహ♦పాశం బయ్యెన్
మకరధ్వజపుష్పాస్త్రం, బ్రకరము లెవ్వానియందుఁ ♦ బాఱక నిలిచెన్. 179

సీ॥ భారతీకుచకుంభ♦పరిరంభణప్రేమఁ, జాలించె నంభోజ♦సంభవుండు
ఇందిరాధరసుధా♦స్యందవాంఛఁ దొలంగె, మదిలోనఁ గైటభ♦మర్దనుండు
చారుపులోమజా♦సంభోగసౌఖ్యంబు, విడిచెను జంభవి♦ద్వేషణుండు
కాంతాసమాగమ♦కౌతుకంబును మానె, సంతతంబు నిలింప♦సముదయంబు
యక్షకిన్నరగరుడోర ♦ గాదినిఖిల, దంపతుల కాత్మమోహంబు♦దలఁగె నపుడు
ప్రచురవైరాగ్యదీపితా♦భావమగుచుఁ, జనరెఁ జేతనాచేతనా♦త్మకము జగము.

క॥ రతితోడ సురతకేళీ, చతురత వీడ్కొనుచుఁ బంచ♦సాయకుఁ డుద్య
న్మతిఁ దాపసుఁడై పోయెను, శతము నివృత్తాధికార ♦ సంపదఁ దయ్యెన్. 181

వ॥ ఆసమయంబున.

సీ॥ జంభారివరదంతి ♦ చౌదంతముల నూఁకి, యటఁ జని హవ్యవా♦హనునిఁ దాకి
దండధరోద్దండ♦దర్పంబు వారించి, యటఁ బోసి పలలాశి ♦ నడ్డగించి
వరుణునిమీఁదను ♦ వారక దండెత్తి, యట వాలి పలుగాలి♦నణఁగ మొత్తి
ధనమునిపట్టణ♦స్థలిఁ జొచ్చి, గాలించి, యటదూరి పురవైరి♦నాగ్రహించి
చటులదోర్గసదనివార్య ♦ శౌర్యమహిమ, నెదురులేకను దిగ్జయం♦బెలమిగాంచి
భాసురప్రాభిశూరప♦ద్మాసురుండు, శూరుఁడై మించె లోకము♦లూర్చఁగొనుచు.

—♦ ఇంద్రుఁడు శూరబాధలకుఁ బ్రతీకార మూహించుట ♦—

వ॥ తదీయదుస్సహప్రతాపంబునకు నోటువడి బలారాతి దేవమునిగణంబులతోడఁ దత్ప్రతీకారం బొనర్చి రక్షింప దక్షుం డెవండొకో యని నితాంతచింతాక్రాంతస్వాంతుం డగుచుఁ ద్రిదివంబునందు. 184

ఉ॥ సారెకు శూరపద్మభుజ♦సారకళాపరిభూతిభీతిచేఁ
గ్రూరవినీతినీతిపటు♦కోవిదు, భాసురసత్కళావిధున్
భూరిగుణాభిరాము, గురు♦పుణ్యు, గురున్ ముదమొప్పఁ గాంచి జం
భారి గభీరసూక్తి నన♦యంబు నయంబు రహింప నిట్లనెన్. 185

సీ॥ చింతామహాధ్వాంత♦సంతానరవిదీప్తి, బంధురవిక్రమ ♦ గ్రంథటీక
పరిపంథివరగర్వ ♦ పర్వతదంభోళి, సకలవిపద్దంభ♦జలధినౌక
కుశలపరంపరా♦కుముదినీచంద్రిక, చటులఘనారంభ ♦ జలధివేల
చాతురీలతికోప ♦ చయఘనోపఘ్నంబు, బుద్ధిజాడ్యధ్వస♦మిద్ధకీల
కార్యవిధిసాధనాత్యంత ♦ కాంత్యమాన, భాసురాంజన మగుచును ♦ బ్రౌఢికెక్క
ఖ్యాతిఁ దనరారె భవదీయ ♦ నీతిసూక్తి, ధృతిజితనగేంద్ర! నిర్జర♦దేశికేంద్ర!

క॥ శూరుఁడగు శూరపద్ముఁడు, వారక సురలోకసుఖని♦వారకుఁ డగుచున్
భూరికఠోరపరాక్రమ, సారకళాప్రౌఢి మీఱె ♦ సారెకు జగతిన్. 187

క॥ నీశాసనంబు సురరే, ఖాశీర్షాభరణరేఖ ♦ కావున నీయా
దేశముఁ గోరెద నిపు డుప, దేశింపఁగదయ్య తత్ప్ర♦తిక్రియ నొకటిన్. 188

వ॥ అనిన శచీపతిఁ జూచి వాచస్పతి సుధామధురవాచాధురంధరత నిట్లనియె. 189

క॥ చింతాలవంబు లేక ని, తాంతసుఖోన్నతినిఁ దనరు ♦ ధన్యుఁడ వెంతే;
యింతేలా నీమదికిని, వంతయు; మనయత్నమంత ♦ వరుస ఘటించున్. 190

గీ॥ భారతీప్రాణనాథుండు ♦ బ్రహ్మ యుండ,
ఫణిపతిశయానుఁ డల చక్ర♦పాణి యుండఁ
బురదనుజహంత పన్నగా♦భరణుఁ డుండ,
మనకు భయమేమి మదిలోన ♦ మాను చింత. 191

వ॥ అనిన నాసుపర్వదేశికునిం బురస్కరించుకొని జంభారి యితరదిక్పాలకదేవమునిగణంబులతో రజతాచలంబుఁ జేరి పరమేశ్వరభవనద్వారసంరక్షకుండైన శాలంకాయననందనునకు నిజాగమనంబుఁ దెలిపిన. 192

గీ॥ స్వస్వరూపానుసంధాన ♦ సౌఖ్యకలనఁ, జెలఁగుచున్నాఁడు శశిమౌళి♦ చిత్సమాధి
నతనిసందర్శనంబు మీ♦కగు టదెట్లు, సమయ మిది కాదు మీరలు♦జనుఁడియుపుడు.

చ॥ అనఘు నగారి భూరిమహ ♦ [illegible] సముద్భవు, పా
వనమునఁ బండితోత్తము ♦ [illegible]
మునులును వెంటరాఁగ [illegible] ♦ [illegible]
దనుపమసంభ్రమాంకితము ♦ [illegible] యచ్చటికే. 194

మ॥ అలినీకేకిమరాళి[illegible] ♦ [illegible]
త్కలితోద్యానవనీ[illegible] ♦ [illegible]
విలసత్కాంచనసన్న[illegible] ♦ [illegible]
గళితానుప్రజ్ఞ, [illegible]. 195

వ॥ మనోహరం[illegible]. 196

సీ॥ పద్మాసనంబునఁ ♦ [illegible]వాని, [illegible] ♦ నలరువానిఁ
బసిఁడినిగ్గులు మీరఁ ♦ [illegible]వాని, [illegible] ♦ [illegible]వాని
భారతీసాహాయ్య ♦ [illegible] వాని, [illegible] ♦ [illegible]యువాని
జపమాలిక [illegible] ♦ [illegible]వాని, [illegible] ♦ [illegible]వాని
నఖిలమునిగణ[illegible] ♦ [illegible], [illegible] ♦ [illegible]వానిఁ,
బద్మభవుఁ గాంచి[illegible] ♦ [illegible], [illegible] ♦ [illegible]డగుచు.

వ॥ మఱియు [illegible], [illegible]ముఖరిత
హరిన్ముఖుండు నగుచు [illegible] నిలిచె; నతనిసంగతి నితర
దిక్పాలకులుఁ [illegible] లగుచుఁ [illegible] నిలిచిరి.

ఉ॥ తల్లియు దండ్రియు న్గురుడు ♦ దైవము [illegible]యుఁ జుట్టు మీరె మా
కెల్ల, త్వదాజ్ఞ మీఱకుఁ ♦ [illegible]వారము, విశ్వ[illegible] నీ
వల్లను సంభవించు, మఱి ♦ వృష్టియు నీవ సమష్టి నీవ, వా
గ్వల్లభ! నిక్క మీ వఖిల ♦ కారణమూర్తివి, సర్వకర్తవున్. 199

క॥ హరిహరవిధిరూపంబులు, బరగంగాఁ దాల్చి నీవ ♦ పల్మఱు జగముల్
పరిపాలింతువు ద్రుంతువు, వరుస సృజింతువు నితాంత ♦ వైభవ మొప్పన్. 200

క॥ తత్త్వంపదార్థ మీవే, తత్త్వాతీతుండు నీవె ♦ తత్త్వము నీవే
తత్త్వోపదేష్ట వీవే, తత్త్వజ్ఞులమదినిఁ దగులు ♦ తత్త్వం బీవే. 201

సీ॥ దండంబు నీ కిదే ♦ తతదయారసపూర, భరితమనోఽంభోజ ♦ భవ్యతేజ!
జోహారు నీకిదే ♦ సుమనోమనోరథ, పరిపూర్ణ మందార ♦ భవవిదార!
వందనం బిదె నీకు ♦ వాణీనితంబినీ, పరిరంభసుఖలోల ♦ భవ్యశీల!
సాష్టాంగ మిదె నీకు ♦ జారుత్రయీనామ, సుందరీమణిలాస్య ♦ సుందరాస్య!
ప్రణతిఁ జేసెద మిదె నీకుఁ ♦ బద్మగర్భ, పరమపూరుష! పరమాత్మ ♦ ప్రణవరూప!
శరణు నీకిదె యిందిరా ♦ జలధిశయన, గర్భకలశాంబురాశిరా ♦ కాశశాంక!

వ॥ అని బహువిధంబుల స్తుతించినఁ బ్రసన్నచిత్తుం డగుచు శతానందుండు పురందర
ముఖబృందారకబృందంబులఁ గటాక్షస్యందమానసుధాసందోహంబుల నించుచు 203
నిట్లనియె.

క॥ ఇది యేమి? దివిజులారా!, వదనంబులు చిన్నబోయి ♦ వచ్చితి రెంతే
వడవడి మత్సన్నిధికిని, ద్రిదివమునకు బాధ లేదె ♦ దితిజులచేతన్? 204

ఆ॥ భగ్నశృంగమైన ♦ భద్రింబుపోలిక, శిథిలమైనపవినిఁ ♦ జేతఁబూని
దీనదశను బొంది ♦ దివిజలోకేశ్వరుఁ, డింతవంతఁ గుంద ♦ నేల చెపుఁడ. 205

క॥ అతినిబిడధూమధూమా, కృతిని న్వేమారుఁ జెంది ♦ ఖిన్నుండగుచున్
ధృతిదరిగి వీతిహోత్రుం, డితఁ డిటులం గాసిఁబడుట ♦ నేమొకొ మఱియున్

మ॥ ధరణీలేఖనము ఘటింపుచు సము♦ద్యత్కాలదండంబుచే
శిరము న్వాంచియ దండపాణి మదిలోఁ♦ జింతింపఁగా నేల యా
శరుఁ డుత్పాటితదంష్ట్రమైన ఫణియో♦జ స్కుంఠితశ్రీకమై 207
కరఖడ్గం బది దూలనేల వికృతిం♦ గన్పట్టి వీక్షింపఁగన్.

తే॥ పాశహస్తుఁడు జీవనా♦పాశుఁడగుచుఁ, బాసె ముఖకాంతి నేలొకో; ♦ పవనుఁ డితఁడు
కలితపటమైన కేతన♦కాండ మొకఁడు, గేలఁ గైకొని దైన్య మి♦ట్లేల పొందె.

క॥ నవనిధులు దొలఁగి ధనదుఁడు, నవయఁగ నేటికి నకించ♦నత్వముతోడన్ 209
భువిఁ గుంఠితమై శూలము, భవుఁ డేల పరాజయంబు♦ వాటిలె నిటులన్.

సీ॥ దీనదశనుజెంది ♦ తేజరిల్లి రిదేల, ద్వాదశాదిత్యు ల♦త్యంతభీతి
శ్రమమునొంది రిదేల ♦ సప్తమరుత్తులు, నగనిరుద్ధాఘుని♦మ్నగలపగిది
హీనప్రభావులై ♦ రేల యేకాదశ, రుద్రులు నిర్గత♦భద్రు లగుచు
బహుళవిపత్తులఁ ♦ బాటిల్లి రేలొకో, సిద్ధవిద్యాధరు ♦ ల్వెలఁ వుడక్కి
శేషుఁడు నరేంద్రపాణి ని♦ష్పీడ్యమాన, గరళదంష్ట్రంబుకైవడిఁ ♦ గానఁబడియె
నష్టవసువులై రేలొకో♦ నష్టవసువు, లార్తులై రేల పితరు ♦ లహర్నిశంబు. 210

గీ॥ తెలుపుఁడీయుపద్రవమును ♦ ద్రిదశులార, దాని కేను బ్రతిక్రియఁ♦ దగవచింతు.
ననుచుఁ బల్కి నవిధివల్కు♦లాలకించి, సురలరభసంబువారించి ♦ సురగురుండు. 211

—* ఇంద్రాదులు బ్రహ్మతో శూరపద్మాసురుదుండగములు వచించుట *—

క॥ వినుతి నొనర్చుచు నిట్లను, వనజోద్భవ సత్య మమర♦వర్గంబులకున్
జనియించె విపద్దశ యిది, యనవరతము శూరపద్ముఁ♦డను దైత్యునిచేన్. 212

క॥ అగణితబలు లనుజన్ములు, దగ వెంబడి సింహవక్త్ర♦తారకు లనగా
మగఁటిమి నద్దనుజేంద్రుఁడు, జగములకున్ ధూమకేతు♦చందముఁ దనరెన్. 213

క॥ స్థిరభక్తిని [illegible] మేశ్వ [illegible], [illegible] ♦ [illegible] నిష్ఠా
పరుఁడై [illegible], [illegible] ♦ నానికిఁ గరుణఁ. 214

క॥ అవ [illegible] సత్య [illegible], [illegible] ♦ [illegible]
దేవతల [illegible], [illegible] ♦ [illegible]. 215

క॥ నిష్ఠతు [illegible] సేవింతుసు, నిష్ఠ [illegible] ♦ [illegible]
మ [illegible] యుని [illegible] మ్మని, [illegible] ♦ భయభక్తులతోఁ. 216

సీ॥ నిలయముల [illegible] ♦ [illegible], [illegible] ♦ గాంచు వహ్ని
జరోగ్యము [illegible] ♦ [illegible], [illegible] కేలఁ ♦ గర్వురుండు
ప్రియభామ [illegible] బులు ♦ [illegible], [illegible] ♦ [illegible] లుపు గావ్య
అగ్రము [illegible] ♦ [illegible], [illegible] ♦ బుదహారుండు
పద్మనిక [illegible] ముస [illegible] ♦ [illegible], [illegible] యుమఁ ♦ గమలవైరి
యుపటిసఁధానని [illegible] ♦ [illegible], [illegible] ♦ మీాఱలేక.

క॥ తలవని [illegible] సుంట [illegible] ♦ గడు [illegible] మలం
దుల [illegible], [illegible] ♦ [illegible]. 218

క॥ ధనకోశసమూహంబులు, [illegible] ♦ [illegible] యుద్యోగం
బు నిహూఢిఁ గనఁగ వసువులు, [illegible] ♦ [illegible] యు భక్తిఁ.

క॥ భవనాంగణములయందును, [illegible] ♦ [illegible] వై
భవ మింపొందఁగ ద్వాదశ, [illegible] ♦ [illegible]. 220

క॥ వలలములఁ దెచ్చువారును, బలలంబులఁ గోయువారు ♦ [illegible] ముఁగాఁ
బలలములు వండువారై, పలుమారుం గొంద [illegible] ♦ [illegible]. 221

క॥ వద్యంభఃపూరంబుల, నుద్యద్భక్తి [illegible] ♦ [illegible]
హృద్యముగఁ దెచ్చి కొందఱు, పద్యః [illegible] ♦ [illegible]. 222

క॥ కొందఱు పశురక్షణమునఁ, గొందఱు గోగ్రాసములను ♦ గొని తేర వియు
త్కిం దనరుచు, బృందారకు, లందఱుఁ బరిచర్యనలిరి ♦ రమాసేంద్రునకున్. 223

క॥ ఈరీతి దానవేంద్రుం, డారాధితుఁ డయ్యె వతత ♦ మమరకృతి మిగుల
గారాగృహముల నిల్పుచు, సారెకుఁ జెఱఁదెచ్చి దివిజ ♦ పతుల స్వేచ్ఛన్. 224

క॥ ఉపకారశతశతంబులఁ, గపటాత్ముం డాఖలుండు ♦ గనువన్నెఁడు గాఁ;
డపకారంబునఁ గాకను, విపదంబుధిఁ దాటునేర్పు ♦ వివరింపు శరగ. 225

తే॥ సాధ్యసిద్ధవిద్యాధర ♦ చారణులును, యక్షకిన్నరగంధర్వు ♦ లనుదినంబు
వచ్చితద్భృత్యభృత్యులద్వారములను, గాచియుందురుమనవులుఘటనసేయ. 226

క॥ వెలయ ఫణామణిఘృణులం, జెలువలరఁగ దానవేంద్రు ♦ సింహాసనమున్
బలుమఱు నలంకరింతురు, తలలన్ మోయుచు ననంత♦తక్షకముఖ్యుల్. 227

తే॥ సత్యలోకంబునుండి ర♦సాతలంబు, దాఁకఁగలఁచుచు భుజశౌర్య♦దర్పమెసఁగఁ
జాల నష్టోత్తరసహస్ర♦సంఖ్యఁదనరు, నబ్జజాండంబులేలు న♦య్యసురమౌళి. 228

క॥ యుగము లనేకము లాయెను, జగతిన్ దద్బాధఁ గలిఁగి♦సత్కృపతో న
త్యగణితభుజశౌర్యుండగు, పగఱకు సంతకు సృజించి ♦ పాలింపు మమున్. 229

క॥ అనుడు బృహస్పతిపలుకులు, వనజోద్భవుఁ డాలకింప ♦ వాసవుఁ డంతన్
వినయమునఁ బలికెఁ గమలజుఁ, గనుఁగొని దైన్యంబు మదినిఁ♦గడలుకొనంగన్!

క॥ అసురకృతార్తిసహస్రాం,శసహస్రాంశంబు మీఁదు♦సన్నిధి గురుఁడుం
బొసఁగ వచించినదెంతయు, వసుమతిఁ దద్బాధ నెన్న ♦ వశమె మహాత్మా! 231

గీ॥ సన్నిపాతవికారంబు ♦ సంధిలంగ, భైషజంబులు గూడని ♦ భంగి మేము
బూనినట్టి యుపాయము♦ల్పొల్లువోయె, నసురవల్లభు గర్వశాం♦త్యర్థమగుచు.

క॥ ఇన్నాళ్లు సింహవక్త్రున, కిన్నాళ్లును దారకునకు ♦ నిద్దఱ కిట్లున్
నన్నాళ్లండము లొసఁగుచు, నెన్నగ నార్నూరుపైన ♦ నెనిమిది తానున్. 233

క॥ భాగించుకొని మహోన్నత, భోగంబున మించు నసురు♦పొగరు నడంపన్
వేగం బొకసేనానిని, బాగుగ సృజియింపు మాకుఁ ♦ బద్మజ! కరుణన్. 234

తే॥ దైత్యపుంగవుబాధకుఁ ♦ దాళలేఁక, మున్ను దిక్పాలకులు నేను ♦ మోహరించి
కదన మొనరింప నప్పుడు♦కాందిశీకు, లగుచుఁ బోయిరి సురలు ది♦గంతములకు.

సీ॥ కుంఠితం బగుచు మ♦త్కులిశంబు బడె నేలఁ, బావకుశక్తియు ♦ భంగమొందె
దండి భుజాదండ♦దండంబుఁ బడవ్రీసెఁ, గ్రివ్యాది కౌక్షేయ♦కంబు సడలె
వరుణుండు గెంగేల ♦ వదలెను బాశంబు, యష్టిమాత్రధ్వజుం ♦ డయ్యె గాడ్పు
కనుపట్టె భిన్నమై ♦ గద కుబేరున కాది, శూలంబు మరచెను ♦ శూలపాణి
చక్రిచక్రంబు నిష్ప్రభా♦చక్రమయ్యె, సకలమగు నాయుధంబులు ♦ వికలమయ్యె
నందువల్లనుభయమొంది♦యనుదినంబు, శూరపద్మునిఁ గొల్తుము♦శుభముఁదక్కి.

సీ॥ ఎచట దండెత్తునో ♦ ప్రచురోగ్రసైనిక, ప్రచయకోలాహలా♦ర్భటులు మించ
నెట దాడి వెడలునో ♦ పటుమదద్విపఘటా, చటులఘీంకారము ♦ ల్సందడిల్ల
నేదండఁ జెండునో ♦ కోదండగుణరవో, ద్దండత దిక్పాల♦తండ మడర
నెందు వేధించునో ♦ యేపుమీఱి సుపర్వ, సుందరీమానము♦ల్పాఱఁగొనుచు
ననుచు నేవేళఁ గళవళం♦బంది కుంది, కృశత నొందితి మమితోక్తు ♦ లింకనేల
యన్నకంటెను దుష్టుఁడై♦యతిశయించె, సింహవక్త్రుండు రిపుగజ♦సింహుఁడగుచు.

తే॥ తారకాసురుఁ డట్లన ♦ తనరి, భూరి, భుజబలవిహారియగుచును ♦ పొగఱుమీఱ
యేర నెంచక జేజేల ♦ బాఱఁజెఱచి, యూర గడిదేఱె దుర్వార ♦ మైనదారి. 238

సీ॥ అనుకూలగతి వీచు ♦ ననిలుఁ డింతయుఁ గాని, వేమారు స్వేచ్ఛగా ♦ వీవ వెఱచు
గండుఁదగ్గి ఖరాంశు ♦ డెండగాయునుగాని, శుంభత్ప్రచండతఁ ♦ జూప వెఱచుఁ
దగుపాటి వెలుఁగును ♦ దహనుఁ డింతయుఁ గాని, విస్ఫురజ్జ్వాలల ♦ వెలుఁగ వెఱచు
గ్రహము లెల్లను సౌమ్య ♦ గతులఁ బూనునుగాని, కడువక్రగతులను ♦ గాంచ వెఱచుఁ
వికలత జనించు దిక్పాల ♦ వితతి కెల్ల, భూతసంఘంబునకుఁ బుట్టు ♦ భీతి మదిని
జగములన్నియు బెగడును ♦ సంతతంబుఁ, దరమె వర్ణింపఁ, దారకా ♦ సురునికడిమి.
గీ॥ అనిమిషత్వంబు సార్థక ♦ మయ్యె నిపుడు, కనుకు నస్వప్నత ఫలించెఁ ♦ దథ్యముగను
ధారకోద్భటధాటికిఁ ♦ దారి తారి, రెప్పపాటును నిద్రయు ♦ రెండు లేక. 240

గీ॥ పద్మసంభవ! నీపాలఁ ♦ బడితి మిప్పు, డేమిచేయు నుపాయంబు ♦ నెఱుఁగ మయ్య
యుచితముగ నెద్ది కర్తవ్య ♦ మొప్పు మదికి, నదియు మాకిప్పు డానతీ ♦ యంగవలయు.

వ॥ అని విన్నవించిన సంక్రందను ననునయించుచు నరవిందసంభవుఁ డిట్లనియె. 242

క॥ వినుమో సురేంద్ర! విడువకు, మనమున ధైర్యంబు వానిఁ ♦ మహిమోన్నతియుఁ
జనుఁ గొన్నిదినము; లేరికిఁ, దనరఁగ విభవములు శాశ్వ ♦ తంబులె జగతిన్. 243

చ॥ ఒకతఱిఁ బూర్ణుఁడౌ హిమకరుఁ ♦ డొక్కతఱిన్ గృశత న్వహింపఁడే
యొకతఱి సాభ్రమౌ గగన ♦ మొక్కతఱి న్జలదంబు వాయదే
యొకతఱిఁ దీక్ష్ణుఁడౌ తపనుఁ ♦ డొక్కతఱి న్ఖరదీప్తి మానఁడే;
ప్రకటితశౌర్యసంపదలు ♦ బాయక యుండునె యెట్టివారికిన్. 244

క॥ అదికావున వానిభుజా, మద మొకసమయమున నణఁగు ♦ మహి నాపదసం
పదలును, సుఖదుఃఖంబులు, వదలక నొకరీతి నెంత ♦ వారికి నగునే? 245

—* ఇంద్రాదులు బ్రహ్మతో విష్ణుమూర్తిని సందర్శించుట *—

వ॥ అని ధైర్యంబుఁ దెలిపి శతానందుండు బురందరప్రముఖ బృందారక బృందంబుల
దోడ్కొని, గోవిందసందర్శనానందంబుఁ డెందంబునఁ గందళింపఁ జని, ముందఱ
వికచకమలకల్హారపరాగపరిమళపరంపరాసంపాదిని, విరజానదిం గని క్రుంకి,
పరిశుద్ధులగుచు సమిద్ధతపనీయమణిమయమహనీయదివ్యనికేతనంబును, కేతన
పటలజనితపటపటత్కారముఖరితనిశాకరకాంతాసంతాన విరచితసౌధజాలంబు
ను, జాలాగతకాలాగరుధూపదీపికానుగంధబంధురగంధవాహస్తనంధయాహూ
యమానమదవదిందిందిరసందోహప్రభామేడితసంక్రందనమణితోరణరమణీయ
రాజవీథీవిరాజమానంబును, మానితగాంగేయమణిగోపురోత్తుంగశృంగారితభృం
గారుఖచితనానామణిగణకిరణకిర్మీరితదిగంతరంబును, నంతర్నిరంతరప్రతిబింబి

తపరిజనరూపాప్రయత్నకల్పితాలేఖ్యాభిఖ్యాముఖ్యమణిభిత్తికామనోహరంబును, హరిదుపలవిపులప్రాకారముక్తావితానవజ్రకీలితద్వారవైదూర్యగోమేధికకవాటాభిరామంబును, నగుచు ననవద్యహృద్యకేలికోద్యానంబుల నభినవరత్నసోపానభాసురకాసారంబుల విలాసంబు దనరి చతుర్భుజులును, శంఖచక్రాంకితులును, పీతాంబరధరులును నై సకలజనంబులు సారూప్యంబుజూపట్టఁ గామక్రోధలోభమోహమదమాత్సర్యంబులం దొలంగి పరమశాంతులై ముముక్షులైన వైష్ణవగణంబులకు నెలవగుచుఁ బునరావృత్తిరహితంబై పరమపదంబైనట్టి వైకుంఠధామంబుఁ బ్రవేశించి, యందు. 246

పూర్ణేందుబింబంబుఁ • బోలునెమ్మోమున, దరహాసచంద్రిక • దళుకులెసంగ
నాకర్ణవిశ్రాంతి • నలరుకందమ్ములఁ, గరుణామరందము • లగరిమఁ జెంద
నీలాంబుదముఁ బోలు • నిద్దంపునెమ్మేనఁ, బసిడివల్వ మెఱుంగు•పగిది మెఱయ
శయతలంబునఁ జేర్చి • సారెకు నిందిరా,జలజాక్షి చరణాంబు • జంబు లొత్త
రమణ భోగీంద్రభోగప • ర్యంకమునను, యోగనిద్రాసమాధిచే • నున్నవానిఁ
బద్మలోచను వైకుంఠుఁ•బద్మనాభు, నాదినారాయణునిఁ గాంచి•హర్ష మొదవ.

॥ 'సకలాజాండపిచండిలాయ, దివిష•త్సంస్తుత్యపాదాంబుజా
య, కరాభ్యంచితశంఖచక్రయుగళ•వ్యామ్నాయ, వేద్యాయ, మో
క్షకరా యాఖిలయోగినాం త్రిజగతాం • కల్యాణదా యాద్య తే
స్తు కృపాంబోనిధయే నమో నమ' • యటంచు న్మ్రొక్కి రత్యంతమున్. 248

ఏపు దలిర్ప దైత్యభటు • లెల్లరకున్ గడుఁ గ్రూరబుద్ధులై
యాపదఁ జేయ ధర్మపథ•మంత యణంగఁగ నష్ట దుష్టశి
క్షాపటిమ న్జెలంగుచును • సజ్జనపాలన మొప్ప ధర్మసం
స్థాపనఁ జేతు వా కరుణ • సారె జనించి ధరాతలంబునన్. 249

రాజీవమై వేద•రాజినిఁ దెచ్చితి, కూర్మి మోచితి వద్రిఁ • గూర్మమగుచు
భూదారమైతివి • భూదారతను బొంది, మానవహరిలీల•మాన వెపుడు
వటువై రసాతల•వటు వైరిఁ జేసితి, పరశుచే నణఁచితి • పరశుభంబు
రాజనందనుఁడవై•యాజి జయించితి, హలముఁ బూనితి కుతూ • హలముదనర
బుద్ధమూర్తివె కావె ప్ర•బుద్ధపటిమఁ, గల్కి వౌదువు రణరం•గకర్కశముగ
దశవిధాకృతులను మహా•దశ జెలంగ,మహిమనిల్పితి సత్కృపా•మహిమమీఱ.

మఱియు లోకహితార్థంబుగాఁ దనరు భవదీయదివ్యలీలావతారంబులు లెక్కింపదరంబె, యనంతకల్యాణగుణగణాకరుండ వప్రమేయుండవు, కృపాంభోరాశివి, దేవా! నిశాచరనిర్నిరోధబాధాక్రాంతుల మగుచు భవచ్చరణారవిందంబులు శరణుఁబొందితిమి. మమ్ముఁ గటాక్షంబున రక్షింపు మోపుండరీ

కాంక్షా! యని బ్రహ్మాదులు వినుతించినఁ దదీయస్తవంబుల సంతుష్టుం డగుచు
లోకరక్షాపరాయణుండగు నారాయణుం డిట్లనియె. 251

ఉ॥ ఏమి, విరించి! యేమి, దివి♦జేశ్వర! రాఁగత మేమి? యిందు నా
నామరసంఘము ల్గొలువ ♦ నార్తత; నావలనం బ్రయోజనం
బేమి? వచింపు డిప్పు డసు♦రేంద్రుఁడు శూరుఁడు శూరపద్ముఁ డు
ద్దామబలోద్ధతి న్దరుమ ♦ దాన వసింతును మేరుకంధరన్. 252

గీ॥ స్వప్నమందైనఁ దద్భీతి♦వదల దాత్మఁ; జెప్పెడిదియేమి నే నిఁక♦నెప్పుడేని
శూరశబ్దంబు బడినచో ♦ శ్రోత్రమందుఁ, గంప మొందుచు నామది♦కళవళించు.

తే॥ మనకు సంరక్షణార్థమై♦మహిమమీఱ, కరుణయాంభోధి శంకరుఁ♦డురగభూషుఁ
డొనర గల్పించెఁ గనకాద్రి♦యుపరిభాగ, మచట వసియింతు నిర్భీతి♦నహరహంబు.

వ॥ అనిన సూతునకు శౌనకాదు లిట్లనిరి. 255

క॥ దనుజుల కగమ్య మెయ్యది, కనబడ దీజగతి; నెట్లు ♦ కల్పించెనో కో
కనకాద్రి సురల కిరవుగ, దనుజులు జొరకుండఁ జంద్ర♦ధరుఁ డురుకరుణన్. 256

వ॥ అనిన సూతుం డిట్లనియె. 257

చ॥ మును నొకబ్రహ్మకల్పమున ♦ మోహరమొప్పఁగ దేవదానవుల్
ఘనతరబాహుశౌర్య మెస ♦ గం గదనం బొనరింప నప్పుడా
దనుజబలంబు మించె విబు♦ధవ్రజ మంత పరాజయంబుచేఁ
గనకమహీధరోర్ధ్వమునఁ ♦ గామవిరోధి మరుంగుఁ జొచ్చినన్. 258

తే॥ అచటికమరుల బాధింప♦నరుగుదేర, హరుఁడు వీక్షించి కోపవి♦స్ఫురణ మీఱ
నసురుల శపించె మీరోదు♦రాత్ములార! శరణుబొందుచుసురలు మ♦త్సన్నిధికిని.

క॥ వచ్చిన వారినిఁ గ్రొవ్వున, నిచ్చట బాధింప రాఁగ ♦ నిది పౌరుషమే!
సచ్చరితదూరు లగుచును, నిచ్చ పరాజయము మీరు♦నిక్కముఁ గనుఁడీ. 260

ఆ॥ యజ్ఞభాగములకు♦నర్హములే కింతి, నుగ్రకర్ములగుచు ♦ నుర్విలోన
విప్రవరులు మిమ్ము ♦ వేమాఱు నిందింప, నఖిలధర్మదూరు♦లగుచు మిగుల.

క॥ కనకాద్రియూర్ధ్వభాగము, గనుపట్టదు మీకు నెపుడుఁ ♦ గనుపట్టుట గ
ల్గిన నొకచో, నధిరోహణ, మొనరింపగ బలములేక ♦ యుండు న్మీకున్. 262

వ॥ అని మఱియును. 263

తే॥ ఇదిమొదలు నస్మదాజ్ఞ నీ ♦ హేమనగము, దైత్యదానవరాక్షస♦తండములకు
నూర్ధ్వభాగ మగమ్యమై♦యొప్పు నెపుడుఁ, బూజ్యులగుదురు దేవత♦ల్భువనములను.

వ॥ మఱియు యజ్ఞభాగంబుల ననుభవింపుచు యజ్ఞంబులఁ జేయుచు బరాజయం
బును బొందక గాయత్రీచ్ఛందంబున భూమియు నంతరిక్షంబును, త్రిష్టుప్ఛందం

బున స్వర్గంబును, జగతీచ్ఛందంబున దిక్కులను విక్రమించుచు సకలశత్రుజయం
బునుం గాంతు రస్మచ్ఛాసనం బిదియ. 265

క॥ అసురులలోపల నెవ్వాఁ, డసదృశతరభక్తి నన్ను ♦ నారాధించుఁ
వసుమతిఁ జేత యతం డగుఁ, బొసగునె యితరులకు నెల్ల ♦ భువనజయంబుల్?.

క॥ అని హరుఁ డాజ్ఞాపించుటఁ, గనకమహీధరము దేవ ♦ గణముల కిరవై
తనరును మఱి యటఁగల్గిన, దనుజులభయ మచట లేదు ♦ దైవతతతికిన్. 267

వ॥ అనిన సూతోక్తులకు శౌనకాదు లభినందించుటయు. 268

ఆశ్వాసాంతము

మ॥ స్ఫురదాభోగకటీ జటీమృదుపటీ భూతాశభూతాశసం
స్మరణీయాంఘ్రి వినూత్నరత్న కటకచ్ఛక్రీశచక్రీశభ
వ్యరసోదారకటాక్షవీక్షణ సమ ♦ గ్రావేశ! గ్రావేశ! భా
స్వరకోదండవిఖండితోన్మద పురాస ♦ త్రాసత్రాసహా. 269

క॥ వారణదానవగర్వని,వారణ! మోదితగళోర్ధ్వ ♦ వారణసతతా
వారణవైభవగంగా, వారణమజ్జజ్జటాభ ♦ వారణదక్షా! 270

కవిరాజవిరాజితము.

కలుషవిఘాల! నభశ్చరపాలన! ♦ కామదఖేలన! సర్వదిగా
కలితదుకూల! నవోడుపలీలన ♦ ఖద్యుతిజాల నయాంఘ్రియుగా!
అలఘునిటాల! నటచ్ఛిఖికీల! న ♦ తావనలాలనభూరిగుణా!
విలసితశీతనగేడ్భవమేళన ♦ విశ్వనిమీలనకృత్యచణా! 271

గద్య.

ఇది శ్రీమదిందుధరసుందరపాదారవిందార్పితహృచ్ఛతపత్ర సకలసుకవి
జనానుగ్రహపాత్ర సుగుణస్తోత్రపవిత్రచరిత్ర కాశ్యపసగోత్ర కోడూరి
యెల్లనామార్యపౌత్ర శంకరామాత్యలక్ష్మ్యంబికాతనయ వినయ
విధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచలకవి
ప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత శ్రీశంకర
సంహితయందలి శివరహస్యఖండంబున సంభవ
కాండంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీ శివాయ గురవే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము.

సంభవకాండము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

రాజితగిరిరాజవి
హార! విరాజితభుజంగహారా! నిజసే
వారతములువాగళుధా
త్రీరమణమనోజ్ఞభృంగ శ్రీశివలింగా!

వ॥ అవధరింపుము మఱియు శౌనకాదిమహామునీంద్రులకు రోమహర్షణి యిట్లనియె.

ఉ॥ అంత ననంతుఁ డవ్విధి సురాధిపులం గని పల్కెఁ జిత్రమం
దెంతయు యుష్మదాగమన మేను నెఱింగినవాఁడనై గుహా
భ్యంతరవాసము న్విడిచి యాత్మపురం బది సేరగంటి దే
వాంతకుబాధ గల్గునపు డాగిరికందర మాశ్రయించెదన్. 3

క॥ కావున మనబాహుబల,ప్రావీణ్య మొకింతయైనఁ బాటిల్లదు బో
దేవారి శూరపద్మ భు,జావిక్రమశక్తిమో్రల సంగరమందున్. 4

క॥ పురములు మూటినిఁగూల్చిన, సరణిం దగ నాత్రిలోకశంకరుఁడగు శం
కరుడుం గాక న్మనకును, దరమే దనుజత్రయంబుదర్ప మడంపన్. 5

క॥ మనలన్ రక్షించుటకై, ఘనతరకృపతోడఁ దీవ్రగరళము మ్రింగెన్
మున్ను, నతనిమహామహిమము, వనజోద్భవ! యెవరికైన వశమే యెన్నన్? 6

గీ॥ శూరపద్ముని తేజంబుఁ జూఱఁ గొనగ, సింహవక్త్రునివిక్రమస్థితి నడంపఁ
దారకాసురుదర్పంబు ధరణిఁగూల్ప, శంకరుఁడుదక్క నన్యుఁడు జగతిఁగలఁడె!

ఆ పరమేశ్వరుభజనం, బేపట్లను మనకు యుక్త మిష్టకరము స
ర్వాపన్నివారకంబై, చూపట్టు నటంచుఁ దెల్పి సురతతి కెల్లన్. 8

—* విష్ణ్వాదిదేవతలు తపంబొనర్ప శివుండు ప్రత్యక్షమగుట *—

వ॥ అప్పు డప్పద్మలోచనుం డగు నారాయణుండును బ్రహ్మాదిదేవగణంబులతోడ నియమంబు జొప్పడ, వృజినాంబరమౌంజీదండంబులు జెలంగ, భస్మోద్ధూళనధవళితదేహుండును, ద్రిపుండ్రాంకితఫాలుండును, రుద్రాక్షమాలికాద్యలంకృతకంఠుండు నగుచుఁ ద్ర్యంబకపంచాక్షరీశతరుద్రీయంబులు జపించుచు, శివచరణారవిందధ్యాననిష్ఠాతత్పరుండై యేకాగ్రచిత్తంబున నుండె; నవ్విధంబున బ్రహ్మేంద్రాది సకలదేవతలు పరమేశ్వరసేవాపరాయణులై యుండ బహుకాలంబు సనియె నంత. 9

సీ॥ కంఠభాగంబునఁ ♦ గాలకూటచ్ఛట, లింద్రనీలద్యుతు ♦ లెనయుచుండ
సొంపొందు ఘనజటాజూటంబునందున, గంగాతరంగసం♦ఘములు గదురఁ
గమనీయమృదుతర♦గజచర్మచేలంబు, కటితటి నందమై ♦ కానుపింప
నహిరాజభూషణా♦యతఫణామణిరుచుల్, నిర్మలంబగు మేన ♦ నిండి వెలయ
మహిమరహిమాంశుబాలేందు♦మకుట మొప్ప, మందహాసాంచితముఖార♦విందుఁ డగుచు
నంద్యెక్కి దండఁ గొనుచునా♦నందమలర, సాంబశంకరుఁ డెదురసా♦క్షాత్కరించె. 10

వ॥ ఇట్లు ప్రత్యక్షం బైన యప్పరమేశ్వరుని పాదారవిందంబులకు నభివందనంబుం జేయుచు హరివిరించిప్రముఖసురగణంబులు బ్రహృష్టాంతరంగులగుచుఁ బులకాంకితులై యంచితగతి నుతించిరి. 11

సీ॥ విశ్వాధికుని రుద్రు ♦ వేదాంతగమ్యుని, సర్వజ్ఞు శంకరు శర్వు నీశు
నిత్యు సత్యుఁ బరాత్ము♦నీలకంఠుఁ మహేశు, శివుఁ ద్రిపురాంతకు ♦ భవుని భర్గు
నభవు జగద్ద్రోహి♦హర్తను బ్రహ్మాండ, భర్తయౌ దేవుని ♦ భక్తఫలదు
శర్వగీశ్వరమౌళి ♦ సర్వసాక్షిని శంభు, హారకుండలకిరీ♦టాదిభూషు

గీ॥ మహితవిజ్ఞాననిశ్చిత♦మతుల యతులఁ, బ్రోచువిభు మరియష్టమూ♦ర్తులనుఁ నలరు
పరుని, మఖవైరి, సాధుల♦పాలివాని, నిన్ను భజియింతు మెల్లప్డు♦నిత్యభక్తి.

వ॥ అని యివ్విధంబున హరిబ్రహ్మాదులు సంస్తుతించిన నిందుశేఖరుండు మందహాసంబు జెలంగ గృపారసంబునం గనుంగొని సుధామధురవచంబుల నిట్లనియె.

క॥ కుశలంబె హరి! విరించీ! కుశలంబే వివిధవిబుధ ♦ కోటుల కెల్లన్?
బిశితాశనబాధల దు,ర్దశఁ బొందక యున్నవారె ♦ తమతమపదవిన్. 14

క॥ ఏమిటికి నన్నుఁ దలచుట, ప్రేమ న్ఘటియింతు భవద♦భీష్టముఁ జెపుడీ
మామకసందర్శనవిధి, వేమాఱు నమోఘ మగును ♦ విజయప్రదమై. 15

వ॥ అని పరమకృపాళుం డానతిచ్చిన నత్యంతకుతూహలభరితహృదయులై సురలు జయజయశబ్దంబులం జెలంగి రంత నారాయణుం డిట్లనియె. 16

క॥ దేవరకృపచేతను గల, దీనలకు శుభంబు మాకు ♦ నీశ్వర! యెప్పుడున్.
నీవరమున గర్వితులై, పావకనిభవిభులు శూర♦పద్మప్రముఖుల్. 17

శా॥ నానాలోకముల న్గలంచుచును నా♦నాబాధలం బెట్టుచున్
నానానిర్జరతాపసావళుల దీ♦నస్వాంతుల న్జేయుచున్
నానాదైవతకామినీతతుల మా♦నంబెల్ల దూలింపుచున్
నానారీతుల దానవు ల్మవు అనూ♦నప్రౌఢిమ న్మించుచున్. 18

గీ॥ మమ్మున్మల గణింప రెంతయు♦మదముమీఱి, శూరపద్మాఖ్యుఁడాతని♦సోదరులగు
సింహవక్త్రతారకుల్♦జెలగి రతుల, భుజబలస్ఫూర్తి వేధలై♦భువనములను. 19

క॥ వారలతోఁ బలుమాఱును, బోరన్ శక్తులముగాక♦ పురహర! యీశా!
గౌరీవల్లభ! నిన్నుం, భూరికృపాంబుధిని శరణు♦బొందితి మెలమిన్. 20

క॥ పాలింపుమయ్య మా మొఱ, నాలింపుచు, నీవ కాక♦దనుకులమదముల్
దూలింపఁగ ద్రిదశులలోఁ, జాలఁ డొకండైన నతుల♦సాహస మొప్పన్. 21

వ॥ అని పలికిన హరివచనంబు లాకర్ణించి యీశ్వరుండు వదనపరిభావపరివర్ధమాన
చంద్రికళావతంసుండై యిట్లనియె. 22

క॥ మానుఁడు మదిలో భయమును, శ్రీనాథవిధాతృవిబుధ♦శేఖరులారా!
సేనానిం బుట్టించెద, దానవులభుజామదంబు ♦ ధరణిం గూల్పన్. 23

గీ॥ శీఘ్రముగ మీమనోరథ♦సిద్ధియగును, బొందు మీ రిఁక సుఖలీల♦నుండుఁడనుచు
వివిధవిధదేవగణముల ♦ వీనులందు, నభయసూక్తిమరందంబు♦లలరఁ బల్కె. 24

వ॥ ఈశ్వరుం డంతర్హితుం డయ్యె నంతదేవత లసురభయంబున మేరుభూధరకం
దరనివాసు లగుచు నొక్కనాఁడు పుండరీకాక్షుం గనుంగొని యిట్లనిరి. 25

క॥ ఎన్నడు పుట్టు గుమారుం? డెన్నడు దానవులబాధ♦లెల్ల నడంగున్?
బన్నగధరుకృప యెట్టిదొ? యెన్నఁగ మాభాగ్యరేఖ♦యెట్టిదొ? తెలియన్. 26

మ॥ శివునిం బాసి హిమాద్రిపుత్రియగుచు ♦ న్జన్నొందె శర్వాణి, యా
శివుడున్ సారె విరక్తచిత్తుఁడగుచున్ ♦ శ్రీదక్షిణామూర్తియై
వివిధామ్నాయశిఖారహస్యములు దా ♦ విజ్ఞానముద్రాకరుం
డవుచున్ దెల్పెడు మౌనిసంఘమునకు ♦ న్యగ్రోధమూలంబునన్. 27

ఉ॥ ఇట్లు విరక్తచిత్తుఁడగు ♦ నీశశిమౌళి కుమారసమాగమం
బెట్లు ఘటిల్లునొక్కొ, మన♦యాప్సిత మొప్పఁ గుమారసంభవం
బెట్లగునొక్కొ, యీభువన ♦ మెల్లవిరాగమునొందె నిట్లు, నిం
కెట్లు సురారులం గెలుచు ♦ టెయ్యది కర్జముఁ దెల్పు మాధవా! 28

వ॥ అనినఁ గ్రతుభుజునకుఁ జతుర్భుజుం డిట్లనియె. 29

చ॥ అరయ శివుండు సర్వజగ♦దాత్మకుఁ డౌటను లోకమందు స్త్రీ
పురుషులచిత్త మెత్తెఱఁగు ♦ భూరివిరక్తినిఁ బొందె నెంతయున్
మరుఁడు శరవ్యనైపుణిని ♦ మానె నపుంసకభావ మొందుచున్,
బఱఁగఁగ నిజ్జగంబు లికఁ ♦ బద్మజుఁ డోపునె సృష్టిసేయగన్? 30

గీ॥ సృష్టి లేకున్న మనకార్య♦సిద్ధి యెట్లు? పరగ నధికార మెటుల ది♦క్పాలతతికి?
నేమి సేతురు వైశ్వాన♦రేష్టి ధరణి? నధ్వరులు పుత్రసంపద ♦ నలరకున్న. 31

క॥ అది చేయకున్న జగతిం, ద్రిదశులకుం దృప్తి యెట్లు ♦ తేజం బెటులన్
విదితముగ జంతుకోటికి, నది గావున సృష్టిహేతు♦వగు మిథున మొగిన్. 32

ఉ॥ భావభవుండు లోకమునఁ ♦ బ్రౌఢిదలిర్పఁగ దక్షుఁ డెన్నఁ గాం
తావరుల న్నితాంతమిథు♦నక్రియఁగూర్పఁగ; వానిఁ బిల్చి యెం
తే వివిధోపచారముల ♦ దివ్యవిభూషణవస్తుజాలసం
భావనల న్మనోరథము ♦ బాటిలఁ బ్రీతునిఁ జేసి గ్రక్కునన్. 33

క॥ మనము నియోగించిన వెస, మనసిజుఁ డటఁబోయి యయ్యు♦మాశంకరులన్
ఘనమతిఁ గూర్చును దానన్, మన మూనినకార్య మంత♦మహిమ ఘటించున్. 34

వ॥ అనిన నుపేంద్రునకు సురేంద్రుఁ డిట్లనియె. 35

మ॥ నియమం బొప్ప వటద్రుమూలతటి నెం♦తే దక్షిణామూర్తియై
కయిఁ జిన్ముద్ర ధరించి మౌనము జెలం♦గన్ యోగనిష్ఠారతిన్
స్వయ మేకాంతమునన్ దపోమహిమచే ♦ వర్తించు ఫాలాక్షుఁ డ
క్షయతేజోనిధి యాతఁ డాత్మ గిరిజా♦సంయోగము న్గోరునే? 36

సీ॥ షట్చక్రశోధనఁ ♦ జాలించి యేరీతి, నగజాతకుచచక్ర♦యుగముఁ గోరు
మాని హంసజపంబు ♦ మదిలోన నెబ్భంగి, నరయును పార్వతీ♦హంసగతుల
రాజయోగము వీడి ♦ రహివిహారి నేలీల, నాగౌరిముఖరాజ♦యోగ మెనయు
నమృతబింబాస్వాద ♦ మది కోర కేలాగు, నద్రిజకెమ్మోవి♦యమృత మానుఁ
బ్రకటితధ్యానముఖయోగ ♦ బంధములను, బాసి యేయోజఁ జౌశీతి♦బంధములను
గూడి క్రీడించు వలిగట్టు♦కూర్మిపట్టిఁ, బట్టి కవయుచు వరతపో♦బలుఁడు హరుఁడు.

క॥ ఆయనుఁగుదంపతులకును, నేయనువున యోగఘటన ♦ మింపొందునొ య
ట్లాయత్నము సమకూరఁగఁ, జేయునుపాయంబు వేగఁ♦జింతింపఁదగున్. 38

వ॥ అనిన హరి యిట్లనియె, 39

సీ॥ ఎవని నాటింపఁడే ♦ మృదుసూనబాణముల్, చటులదావానల♦జ్వాలలట్లు
జింత నొందింపఁడే ♦ చెఱకువిల్లిగిడిఁ బూని, నారికొమ్మల్లను ♦ రవళ్లునంగ
నదరుఁ బుట్టింపఁడే ♦ యళిశింజినీధ్వనుల్, కన్నెకతోరంబు ♦ గాఁగఁ జేర్చి
కుందింపఁడే యెక్కి ♦ మందానిలరథంబు, జేకంబు గెలిచి ♦ యంద నెపుడు
సతులపురుషులమర్మంబుఁ ♦ జక్క నరసి, చెనకి యెవ్వారి నేమిని ♦ చేయలేఁడు
సకలజగదేకవీరుండు ♦ సాహసాఢ్యుఁ, డించువిలుకాఁడునా మాన్యు♦ఁడే తలంప?

గీ॥ తలిరుఁదూపులు జెఱకువి♦ల్దాల్చియూరు! శంకరాదియుఁ బ్రజలోక♦జయముఁగాంచు
సహజము మహాత్ములకు నిది♦సర్వమంచు, నాథ నంబులయూరమా ♦ నంగఁగలదె!

మ॥ జటిలుండై, భూరివిరాగుఁడై, కటినట♦చ్చర్మాంబరుండై, మహా
త్కటహాలాహలపాయియై, సువిలస♦త్ఫాలాక్షుఁడై యున్న యా
ద్భుటసూనాస్త్రపరంపరల్ హరునిడెం♦దంబు న్నిగాకింపఁడే
చటులోద్దండభుజప్రతాపుఁడు మనో♦జాతుండు దుర్వారుఁడై.

మ॥ గరిమం జక్కెరవింటు సూనశరసం♦ఘాతంబు సంధించి వే
మఱు మారుం డెద నాటనేయ రమణీ♦మాణిక్యముల్ సైరణం
బరిరంభింపఁగఁ గోరఁడే, యధరబిం♦బంబందుఁ గ్రోలందేనియల్
వరగం గ్రోలి రమింపఁడే బహుతర♦భ్రాంతిన్ హరుం డంతయున్? 42

—* విష్ణుబ్రహ్మేంద్రాదులు మారుని హరున్నకుఁ బంపుట *—

గీ॥ ఆత్మనిష్ఠాగరిష్ఠుఁడై ♦ యల పురారి, యురుతపస్స్సు నొనరించు ♦ నుండుగాక
సంగము ఘటింపఁ బార్వతీ♦శంభులకును, బంచబాణుని శీఘ్రంబ ♦ పంపవలయు.

వ॥ అని నిశ్చయింపుచు హరిబ్రహ్మేంద్రులు తలఁచిన బాణుం దలంచిన. 44

కం॥ కాంతామణిసహితుండై, కంతుఁడు శరచాపపాణి ♦ కనదళియు సగుచున్
జెంత వసంతుఁడు గొలువఁగ, సంతసమున వచ్చె దేవ♦సన్నిధి కలమిన్. 45

క॥ వచ్చి ప్రణామముఁ జేయుచు, నచ్చట హరిముఖ్యవిబుధ♦దావలి కెల్లన్
బచ్చనివిల్తుఁడు వల్కెన్, మచ్చికదనరన్ మరంద♦మంజులఫణితిన్. 46

ఉ॥ ఏల ననుం దలంప జగ♦దీశ్వరులార! నిజంబు మీకు నే
వేళను గింకరుండనయి ♦ వేగ ఘటింతు సమస్తకార్యముల్
మేలుగఁ జెప్పుఁ డీజగతి ♦ మిక్కిలి నాకు నసాధ్య మున్న దే
చాల భవత్కృపామహిమ ♦ చక్కఁగ నాయెడఁ గల్గియుండఁగన్. 47

వ॥ అనిన హరి యిట్లనియె. 48

క॥ మక్కువఁ బుష్పశరాసన!, చక్కఁగఁ బలికితివి నీక♦సాధ్యము గలదే
యెక్కడనేని జగంబున, నిక్కము సురహితముఁ గూర్చు ♦ నేర్పుదలిర్పన్. 49

క॥ స్త్రీపుంసవిరహ మగుచును, జూపట్టిన విశ్వ మిపుడు ♦ సొంపు దలిర్పన్
స్త్రీపుంసయోజనంబునఁ, గాపాడఁగవలయు నీవ ♦ కరుణానిధివై. 50

క॥ సవ్యాసవ్యాత్మకతన్, భవ్యములగు మాతృజనక♦భావంబుల సం
భావ్యుఁడగు నిజ్జగంబుల, కవ్యయుఁడై యిందుమౌళి ♦ యఖిలాత్మకుఁడై. 51

క॥ జననీభాగం బెంతయు, ఘనముగ నగతనయ యగుచుఁ ♦ గడు హిమశైలం
బున భూరితపస్స్ఫురణన్, దనరారెడుఁ బ్రీతి సెలఁగ ♦ ధవునకు మదిలోన్. 52

క॥ ధర మఱియు జనకభాగము, హరుఁ డా కైలాసమందు ♦ న్యగ్రోధతలం
బరుదార నాశ్రయింపుచుఁ, బరమజ్ఞానైకనిష్ఠఁ ♦ బరగు న్వేడ్కన్. 53

క॥ వా రిరువురకును యోగము, వారక ఘటియించెనేని ♦ వనట దొలంగన్
సారెకు నీ జగమంతయు, నారయ బహువీర్యవంత♦మై ముదమొదవున్. 54

క॥ కుసుమములచేత నర్చనఁ, బొసగంగాఁ జేసినట్లు ♦ పురహరుమీఁదన్
గుసుమాస్త్రంబుల నింపుము, కుసుమాయుధ! నీదుపటిమఁ ♦ గొనియాడనగున్.

మ॥ సుమకోదండపటుప్రతాపమహిమన్ ♦ జూపట్టి నీ విప్పు డా
ప్రమథాధ్యక్షు మహాతపస్స్ఫురణు నా♦ఫాలాక్షు సూనాస్త్రసం
ఘముల న్నెమ్మది గాడనేసి గిరిజా♦కాంతాపగీరంభసం
భ్రమలోలుండుగఁ జేయు మాకు హితమున్ ♦ బాటిల్ల నెంతేనియున్. 56

వ॥ అని పంచాయుధుండు వచియించినఁ బంచశరుం డిట్లనియె. 57

ఉ॥ ఎవ్వనిసత్కృపామహిమ ♦ నేను జయంబును గాంతు? నాశివున్
నెవ్వగ నందఁజేసి శర♦నిష్ఠురతన్ గడు ద్రోహినౌదు నే?
యెవ్వఁడు స్వామిపట్ల మతిహీనత ♦ ద్రోహముఁ బూను వానికిన్
దవ్వు పరంబు; లేవు మరి ♦ తథ్యముగా నిహలోకసౌఖ్యముల్. 58

వ॥ అది య ట్లుండనిమ్ము. 59

మ॥ నిటలాక్షుం డసమానరౌద్రుఁడు సము♦న్నిద్రప్రతాపోజ్జ్వలుం
డఁట రూక్షేక్షణఁ జూడ నాక్షణమునం ♦ దాభీలమై పర్వు త
చ్చటులోగ్రాలికవిస్ఫురద్ధగధగజ్జ్వాలా♦చ్ఛటావ్యాప్తి; నే
నెటుల న్దాళుదు? నీశుతో నెదురగా♦ నెవ్వారికిన్ శక్యమే? 60

సీ॥ బంధురతరలీల ♦ బాలేందుధరుమీఁదఁ, బాఱునే నాపద్మ♦బాణ మిదియు
భాస్వరప్రౌఢిమ ♦ భాస్వన్మహానిమీఁద, దూరునే నాకల్వ♦తూపు వేగ
భూరివిస్ఫురణను ♦ భుజగభూషణుమీఁదఁ, బరగునే నామంద♦పవనరథము
చండతరస్ఫూర్తి ♦ దండధరారిపైఁ దనరునే నాలస♦ద్ధర్మపటిమ

పరిణతమందారు నీశ్వరుఁ ♦ బ్రితిఘటింప, నెంతవాఁడను నాకిది ♦ హితము గాదు
శంకరునిదక్క నితరుల ♦ జగతిఁ గెల్తుఁ, బంపు మెచ్చుటి కేని యో ♦ పద్మనాభ

—* మారుఁడు హరుపై కేగుటకు భయంపడుట. *—

గీ॥ పుష్పబాణంబు విడుచుట ♦ పూజతోడ, సరి యటంచును బలుకంగఁ ♦ జనునె మీకు
నురుదయాంబుధి యిందుశే ♦ ఖరుఁడు గొనునె, భావవర్జితమైనట్టి ♦ ప్రసవసమితి

కం॥ సూనంబేనియు క్షీరం, బేనియు శశిమౌళి కది య ♦ భీష్టకరమ్మౌం
గానేరదు పో భావవి, హీనంబుగ జగతి నెవ్వఁ ♦ డేని యొసంగన్. 63

కం॥ ఈవసుమతి తృణగుల్మల, తావళియైనం బ్రిహార ♦ మైనం గానీ
దేవునకుఁ బ్రీతిసేయును, భావపురస్సరముగాఁగ ♦ భక్తిఁ డొసంగన్. 64

గీ॥ తొల్లి ధేనుగణంబులు ♦ తోరముగను, భావరహితంబు లగుచును ♦ బాలుగురియ
హరుని కపి యప్రియంబులై ♦ యాక్షణంబ, గోగణంబుల నాపదఁ ♦ గుందఁజేసె. 65

వ॥ అనుడు మీనకేతనువచనంబులు విని విబుధు లావృత్తాంతం బెట్లని యడిగిన
నతం డిట్లనియె. 66

మ॥ ప్రణతుల్సేయ మరుద్గణంబులు, నటిం ♦ పన్ రుద్రకన్యాప్సరో
గణముల్, నందియు భృంగి చెంగటఁ జెలం ♦ గన్, లోకమాతన్ శివన్
మణిభూషాన్వితఁ జేసి వేడుకను మున్ ♦ మంథాద్రి భోగీంద్రకం
కణుఁ డుండెన్ మణిభద్రపీఠిఁ గొలువై ♦ కౌతూహలం బొప్పఁగన్. 67

వ॥ ఆసమయంబున. 68

కం॥ వెంబడి రా దితి యదితియు, నంబుజసంభవకుమారుఁ ♦ డల కశ్యపుఁ డి
ష్టంబుగఁ బ్రార్థితుఁ డగుచు ఘ, నంబుగ వరుణాలయంబు ♦ నకుఁ జనుదెంచెన్. 69

కం॥ చనుదెంచి కూర్మితో నా, తని సంప్రార్థించెఁ దనకు ♦ దశధేనువులన్
ఘనమతి నాతఁ డొసంగెను, గొనుమని బహుధేనుతతులఁ ♦ గోరికమీఱన్. 70

వ॥ అంతట. 71

కం॥ వనితాయుతుఁడై పద్మజ, తనయుండు పయస్విధేను ♦ తతులను దండం
బునఁ దోలుకొనుచు మెల్లన, జనలోకము డాయఁజనియె ♦ సంతస మెసఁగన్. 72

వ॥ అట్లు చనుసమయంబున గోవ్రాతంబులు తర్ణకసమేతంబులై స్వైరవిహారం
బుల నింగిఁ జెలంగుచుఁ బయోధరధారల వర్షింప, భూలోకంబున నదీనదతటా
కంబులుపరిపూర్ణంబులయ్యె; మఱియు నమ్మంథరంబుననున్నమహేశ్వరునిమీఁద
క్షీరవర్షంబులు గురిసిన నవి యప్రియంబులుగాఁ దలంచి కోపవీక్షణంబున

గనుంగొనిన నాక్షణంబున గోసంఘంబులు భస్మీభూతంబులయి కూలె; నది
కావున నీశ్వరుండు క్షీరాభిషేకప్రియుండని మునులు వచించుటమాత్రంబు
కాని భావపూతంబుగానిది యతనికి హితంబు గానేరదు; భావపూతంబగునేని
చండకోదండతాడనం బయినను బ్రియం బగుచుండు. 73

కం॥ కావునఁ ద్రిపురాంతకుపై, భావవిహీనంబుగాఁగ ♦ బ్రసవం బనుపన్
నే వెఱతుఁ దప్పు నెప్పుఁడు, మీవచనం బిపుడు నాకు ♦ మీఱఁగవలసెన్. 74

వ॥ అనినఁ బంచాస్త్రుఁ జూచి విరించి యిట్లనియె. 75

మ॥ చలమా సూనశరాస! లోకహితమై ♦ సర్వామరప్రార్థితముల్
పలుమాఱున్ హరియున్ మనోజ్ఞఫణితి ♦ న్బ్రార్థింపఁ గార్యస్థితిం
దలపంబూనవు; శూలి ధర్మవిదుఁడే! ♦ దండించునే నిన్ను? నీ
విలఁ జేతోజుఁడ వయ్యు నార్ద్రతయులే ♦ కింతేల కాఠిన్యమున్? 76

వ॥ అనిన విని పద్మజుపలుకులకుఁ బద్మబాణుం డిట్లనియె. 77

కం॥ అసమాంబకుమీఁదను, నా యసమాంబకతతులఁ బరప ♦ నది నాతరమా?
నసురాసురమగు భువనం, బసదృశముగ గెల్తుఁ గాని ♦ యద్భుతమొప్పన్. 78

వ॥ వినుఁడు సకలాండజస్వేదజోద్భిజ్జజరాయుజజంతుజాలంబులందు మచ్ఛరాహతిఁ
గుందనియది లే దది యట్లుండనిమ్ము. 79

సీ॥ దారుకావనిలోనఁ ♦ దాపసాళిని, మోహినీసక్తిఁ జేసితి ♦ నేనె కాదె?
మురవైరికిని జలం♦ధరకామినీకేళి, నిరతిఁ గావించితి ♦ నేనె కాదె!
వసుదేవసూనుని ♦ వ్రజవధూటీకామిఁ, గా నొనర్చితిఁ బ్రేమ ♦ నేనె కాదె?
వరుణునికాంతపై ♦ వలపుఁ బుట్టించితి, నెమ్మది నగ్నికి ♦ నేనె కాదె?
సంజ్ఞతోఁ బలె ఛాయతో ♦ జలజబంధుఁ, బొందఁ జేసితి నూరేండ్లు ♦ పొసఁగ నేనె
కాదె? యంబరీషునికన్యఁ ♦ గవయ హరిని, నిశితశరహతుఁ జేసితి♦ నేనె కాదె? 80

కం॥ సురముని మును పర్వతముని, వరుని న్వంచింప భువన♦వర్ణవిలాసన్
వరగుణ సృంజయకన్యన్, వరియింపఁడె మచ్ఛరాఘ♦వారితుఁడగుచున్. 81

వ॥ మఱియును. 82

సీ॥ అవలీలఁగా నహ♦ల్యాకామిఁ జేయనే, పరగఁ బులోమజా♦ప్రాణనాథుఁ
గడు బృహస్పతిపత్నిఁ ♦ గామింపఁ జేయనే, బెదరించి కుముదినీ♦ప్రియుని మున్ను
దాసకన్యాసక్తిఁ ♦ దనరారఁ జేయనే, యల్లపరాశరు ♦ నంతవాని
మేనకారతికేళి ♦ మిగులఁ దేలింపనే, మహిని విశ్వామిత్రు♦మానివరుని
మఱియు నిన్నును నాశౌర్య♦మహిమమీఱఁ, బుత్రికనుగూడఁ జేయనే ♦ భూరిలీల
మరచితో పద్మభవ! చంద్ర♦మౌళిదక్క, నాకసాధ్యుండుగలఁడెను♦ల్లోకములను

కం॥ జగములకుఁ గర్త భర్గుఁడు, తగ భర్తయు హర్త యతఁడె ♦ దైవం బతఁడే
యగుఁ; భయ మాతనిపైఁ దెగఁ; దెగుదున్ మఱియేరి నైనఁ ♦ ద్రిభువనమందున్.

—* మారునకు నీతులుగఱపి ధైర్యము గలుగఁజేయుట *—

వ॥ అనిన నంగజునియనంగీకారవచనంబులకు నంతరంగంబునఁ గోపంబొదవ
మఱియు నఱువ యిట్లనియె. 85

కం॥ లోకహితంబుగఁ దెలిపిన, నీ కేల హితంబుగాదు ♦ నిర్మలహృదయుల్
లోకోపకారమహిమను, జేకొందురు కీర్తి జగతిఁ ♦ జెన్నలరారన్. 86

కం॥ అస్థిరమగు తను; వందుల,నాస్థను వర్జించి ధీరు ♦ లర్థులకు మన
స్స్వస్థత ఘటింతు రెంతయు, సుస్థిరతరకీర్తి దేహ ♦ శోభితు లగుచున్. 87

కం॥ అర్థిజనంబులు వేడిన, నర్థప్రాణంబు లొసఁగి ♦ యనఘాత్ములు మున్
సార్థకజన్మతఁ గాంచరె, ప్రార్థించిన నేల వినవు ♦ పరహిత మిదియున్. 88

సీ॥ వాసవుం డడిగిన ♦ వజ్రాయుధముగ వెన్నెముక నొసంగఁడే ♦ యిల దధీచి?
కడుఁ గపోతము వేఁడ ♦ నొడలిమాంసముఁ గోసి, శిబిరాజు దానంబు ♦ సేయలేదె?
వామనుం డర్థింప ♦ వారక భువనంబు, లెలమిఁ గొమ్మని బలి ♦ యీయలేదె?
కానీనుఁ డెంతయుఁ ♦ గవచకుండలములు, ప్రేమతో వజ్రి క♦ర్పింపలేదె?
ధరణి మఱి యెందఱేని నౌ♦దార్యఘనులు, పరహితంబును జేతు రా♦పదలనైన
నేల నీ కింత కృపణత ♦ యిపుడు వోడమె? నాత్మలజ్జయు వార్ప్ర♦ఖ్యాతివినియు.

కం॥ స్మర! నీకు సమంబగు ఘస్మరుని న్నెందుఁగాన ♦ జనులకు నీవే
పరమద్వేషివి మొదలనె, పరహితకరణైకబుద్ధి ♦ పరగునె నీకున్. 90

కం॥ గిరులు న్వనములు ధరణికి, భరములుగా, వర్థి వచ్చి ♦ ప్రార్థించినచోఁ
బరహిత మొకింతఁ జేయక, పరగెడువాఁ డొకఁడు సువ్వో ♦ భారము మిగులన్. 91

కం॥ తెలుపంగవచ్చు నజ్ఞునిఁ, దెలుపం దరమగు విశేష ♦ ధీశాలి నిలం
దెలిసియుఁ దెలియనికుమతినిఁ, దెలుపఁగ నెవ్వానివశము ♦ త్రిభువనములలోన్?

వ॥ అని బహువిధంబులం బరుషతరభాషణంబులాడు భాషారమణు వారించి పంచ
సాయకునిం జూచి నారాయణుం డిట్లనియె. 93

కం॥ పదుగురకు నెద్ది హితమగు, నదియుం జేయంగ మెత్తు ♦ రది సేయనిచోఁ
బదుగురు నిందింతురుగద, మదనా! యిది తెలిసి మదిని ♦ మఱి నుడువఁ దగున్. 94

కం నీ కేల భయము మదిలో? శ్రీకరముగఁ గూర్చ శివుని ♦ శీతాద్రిజతోఁ
జేకూరు నభీష్టంబులు, నీకుం దత్కరుణచేత ♦ నిజముగ వినుమా. 95

వ॥ అనిన గరుడధ్వజుండు మొదలైనత్రిదశు లెందఱేనియుం దెలియఁజెప్పిన నంగీ
కరింపక పంచసాయకుం డిట్లనియె. 96

కం॥ సర్వప్రకారములచే, సర్వేశ్వరుమీఁదఁ జూప ♦ సాహస మేనన్,
గర్వాన్వితుఁడై సకలసు,పర్వుల బాధించు శూర♦ప్రద్యుమ్నునైనన్. 97

కం॥ భ్రాతృయుతంబుగఁ గాంతా, వ్రాతంబులవశముగాగ ♦ వరశస్త్రహతున్
జేతు రతిగీలముంబలె, నాతనిబాధలకుఁ గాదె ♦ యత్నం బిదియున్. 98

కం॥ సర్వగురున్ సర్వేశ్వరు, సర్వజ్ఞుని సర్వసాక్షి ♦ జగదీశ్వరునిన్
శర్వుని లక్ష్యముసేయక, దోర్విశిఖస్ఫూర్తిఁ జూప ♦ దురితమువడయున్. 99

వ॥ అనిన నుగ్రుండగుచు లేచి యప్పద్మగర్భుండు కోపస్ఫురితాధరుండగుచు రూ
క్షేక్షణంబులఁ గర్ణపుటంబులకుఁ గటువులుగాఁ బలుకుచు శపింపం దలంచె
నప్పుడు. 100

కం॥ దివిషత్తతికోలాహల,రవములు దిక్తటులు నిండెఁ ♦ బ్రతినిధియై యా
ర్ణవఘనఘోషంబులకున్, భువిజనములు మూసెఁ గర్ణ♦పుటయుగళంబుల్. 101

వ॥ అంత బ్రహ్మశాపంబునకు భయంపడి యంగీకరింపుచుఁ గంతుండు బ్రియకాం
తయగు రతికిఁ దద్వృత్తాంతం బెఱింగించిన. 102

కం॥ రతిసుదతి యపుడు మనమున, నతిచింతాభరముఁ దోప ♦ ననియె విభునితో
క్షితిధరకోదండునిపైఁ, బ్రతిభటత జయింపఁబోవఁ ♦ బాడియె నీకున్? 103

—* రతి మారునకు నీతి గఱపుట *—

క॥ పురుషులకు నెదుర నిలుచుచుఁ, దరుణులు మాటాడఁదగదు ♦ తగు నొకచో ను
త్తరమీయఁగ నెయ్యంబున, సరసత వినెనేని విభుఁడు ♦ జవ్వని పలుకున్. 104

మ॥ సరసీజాసనుశాపభీతి మదిలో♦సంధిల్లఁ బోఁబూనితే
హరునిన్ మార్కొన నీవు; ఫాలతలదీ♦వ్యజ్జ్వాలజాలుం, బరి
స్ఫురితోదారతపోధురంధరుని, నే♦ర్పు న్మీఱ సాధింప నీ
తరమే? దుష్కరకార్యభార మిది; యు♦క్తంబే నినుం బంపఁగన్? 105

క॥ పరశక్తి నాత్మశక్తియు, నరయక పరమేశు భర్గు♦ నలికేక్షణు నే
కరణి జయించెదు తావక,సురుచిరభుజవిక్రమంబుఁ ♦ జూపుచు నెదురన్. 106

క॥ అవసానము గల దంబుజ,భవుఁ డొసగెడుశాపమునకుఁ ♦ బరికింపంగా
శివచరణద్రోహంబున, కవసానము లేదు సువ్వె! ♦ యవనీస్థలిలోన్. 107

క॥ శివునకు నఖిలజగత్పతి, కవమానముఁ దలఁచినట్టి♦యతఁడు శుభంబుల్
భువిలోఁ గాంచఁగనేరఁడు, వివిధవిపద్గ్రస్తుఁ డగుచు ♦ వేగ నశించున్. 108

వ॥ అనినఁ బ్రియకాంతపలుకులకు లతాంతబాణుం డిట్లనియె. 910

క॥ తరుణీ! సత్యము నీపలు, కరయఁగ నేమైన మేలె ♦ యర్థించినచో
సురకార్యం బిది సేయుట, ధరలో యుక్తంబుగాక ♦ తక్కువ యగునే?. 110

క॥ అల్పమతి నన్యుచేతను, గల్పాయువుఁ బొందుకంటెఁ ♦ గాలాంతకుచే
నల్పాయువైన మేలగు, జల్పాతిశయం బికేల ♦ సాధ్వీమణిరో! 111

క॥ నాయం దభిమానముచే, నేయెడలను గోపబుద్ధి♦నీశ్వరునందున్
జేయకు ముందఱ మనకున్, శ్రేయంబు ఘటిల్లుఁ జువ్వె ♦ శీతాంశుముఖీ! 112

వ॥ అని రతి నూరడించి పంచబాణుండు బ్రయాణోత్సుకుం డగుచు హరిబ్రహ్మాది నిలింపగణంబులకు నమస్కరించి కృతాంజలి యగుచు నిట్లనియె. 113

క॥ మీయాజ్ఞ మీఱ కేనును, బోయెద మార్కొనెద వేగఁ ♦ బురహరుతోడన్
మీయాశీర్వాదంబులు, నాయందు ఫలించుఁగాక ♦ నయమలరారన్. 114

క॥ త్రిజగన్మాతృక దేవిన్, భుజగవరాభరణుఁ గూర్తు ♦ మోదముఁ జెందన్
విజయంబగు మీ కెక్కుడు, నిజ మిది నాప్రౌఢి వినుఁడు ♦ నిర్జరులారా! 115

మ॥ గిరి బాణాసనమైన, సాయకము ల♦క్ష్మీవల్లభుండైన, న
య్యురగాధ్యక్షుఁడు మౌర్వియైన,నవి యే♦నొక్కెక్షుచాపంబునన్
విరిములుల్క ల్మధులిడ్గుణధ్వనులు తీ♦వి న్మీఱ నిర్జింతు నా
హరుని; న్శీఘ్రమ నాకొసంగుఁడు సము♦ద్యత్ప్రేమఁ దాంబూలమున్. 116

క॥ తగ నొప్ప నిశాతత్వము, బగలు జయించుట సరోజ♦బాణము; మరి నా
మగఁటిమికిఁ గొదువ గలదే? యగజాశంభులను గూర్తు ♦ నంపుడు వేగన్. 117

వ॥ అనిన మీనధ్వజువచనంబులకు మెచ్చి యచ్చతుర్భుజచతుర్ముఖనిఖిలామరగణంబు లభినవమందారమాల్యదివిజాంబరాభరణసత్కారంబుల నాలింగనాదుల బహూకరింపుచు సంతృప్తుం జేసి పంచిన, నతండు ప్రదక్షిణపూర్వకంబుగా నందఱకు నమస్కరించి సకలదేవతలు మునులు జయ జయ శబ్దంబుల దీవన లొసంగ జైత్రయాత్రోత్సాహకలితుం డగుటయు. 118

క॥ దివిజానీకము హరుపై, ధవునిం బంపుటయుఁ జూచి ♦ తాళక, మదిలో
వివిధవ్యథలం బొందుచుఁ, బువువిల్తునిరాణి చిన్న♦వోవుచునుండెన్. 119

వ॥ అంత నక్కుసుమాయుధుండు మణికుండలాలంకృతకర్ణయుగళుండును, గనకకోటీరభాసురశిరస్కుండును, ముక్తాహారవిలసితవక్షస్థలుండును, నవరత్నవిరాజితకంకణకేయూరుండును, సుగంధసారచర్చావిరాజమానదేహుండును, సుసం

భృతకవచుండును, కౌస్తుభకక్ష్యాబద్ధకటితటుండును నై నిజసౌందర్యాతిశయంబు నందఱకు నయనారవిందనందకరంబగుచు వెలయునప్పుడు. 120

సీ॥ పొన్నపువ్వుకటారిఁ • బూనఁగ వాడియొనర్చి, చిగురుసేజా నె రా • చికిలిఁజేసి
కన్నెగేదఁగిబాకు ♦ మిన్నగా సవరించి, మరువంపుపూములికి ♦ మాటుపఱచి
మల్లెపూజనుజాలి ♦ మొల్లమిగావించి, సంపెంగయడిదంబు ♦ సొంపమర్చి
విరితూపుపొదులను ♦ వెలయంగ ధరియించి, చెఱకుసింగాణిఁ గై ♦ చెలఁగిపూని
తనర మధుకరశింజినీ ♦ ధ్వనులగములు, మొనసియంచలమెలుగులు ♦ మోహరింప
విరహబృందంపుడెందము ♦ల్వికలముగను, బంకజశరుండు శౌర్యని ♦ శ్శంకుఁడగుచు.

ఉ॥ సన్నుతలీలఁ బక్షరుచి ♦ జాలము పచ్చలు నింప దిక్కులం
బన్నుగ మోఁ్రల రాచిలుక ♦ పట్టగుతేజి వయాళిమించ జో
కన్నటియింప వెంట రతి ♦ కాంతయురాగ వసంతయుక్తుఁడై
సన్నపుగాడ్పు తేరిపయి ♦ సంతసమొప్పగ నెక్కి సొంపుగన్. 122

సీ॥ సప్తపారావార ♦ చటులోర్మికాధ్వనుల్, రణభేరికాధణం ♦ ధణలుగాఁగఁ
గలకంఠకులకంఠ ♦ కాకలీస్వరములు, పటుతరకాహళా ♦ ర్భటులుగాఁగఁ
బ్రికటితమధుకరీ ♦ పటలపూరితములై, మల్లికాశంఖము ♦ ల్వెల్లుమోఁ్రయఁ
బాటలీకుసుమముల్ ♦ పలునాగసరములై, మురువొప్పఁ దేంట్లచే ♦ మ్రోయుచుండ
మేటిజగడాలు దులకించు ♦ మీనుడాలు, మేఘమండల మంతయు ♦ మ్రింగి నిగుడ
శారికాకీర కేకీమ ♦ యూరహంస, జాలకోలాహలంబులు ♦ సందడిల్ల. 123

వ॥ ఇవ్విధంబున మీనకేతనుం డభియానకౌతుకధురీణుం డగుచు వెడలి. 124

—* మారుఁడు హరుఁ గెల్చుటకుఁ గైలాస మేగుట *—

మ॥ కనియె న్నిస్తులతుంగశృంగము, మరు ♦ ద్గంధర్వసిద్ధాప్సరో
జనవిద్యాధరసంకులమ్మును, సుదయ • త్సర్వర్తుసంసేవిత
మ్మును, నానాతరుసూనసౌరభయుత ♦ మ్మున్, సర్వలోకైకపా
వన, మిష్టార్థకరమ్ము, నిందుమకుటా ♦ వాసమ్ముఁ గైలాసమున్. 125

వ॥ కని తత్సమీపంబునఁ దేరు డిగ్గి యగ్గిరికిఁ బ్రదక్షిణంబు గావించి పంచబాణుఁడు పత్నీసమేతంబుగా నమస్కరింపుచుఁ బాదచారియై యమ్మహీధరం బధిరోహించె, నందు. 126

ఉ॥ కాంతి దలిర్ప నంత రతి ♦ కాంతనితాంతదురంతవిక్రమా
క్రాంతవియుక్తకాంత, మతి ♦ కాంతనగాంతలతాంతసౌరభా
క్రాంతవియద్దిగంతము, ని • రంతరకూజదనంతబంభరా
త్యంతము, మానిశాంతసుమ ♦ దంతము మించె వసంత మంతయున్. 127

సీ॥ గండుకోయిలలకుఁ ♦ జఁడుగకొల్లంబు, మాధవస్వామి నె♦జ్జుగోడుగు
విరహిణీతతి నేమ ♦ విస్సుప్పువ్వోళిక, మరుని హేతికిని ♦ ద్యాతిపుష్టి
వనదేవతాంగనా ♦ పరిశోభనమునంబు, కాముని కుగ్రవా♦గురుమూళి
సమయతాపసశిర♦స్సమునగు కంజపునుంజా, కామ్రమయూఖాలు♦కుంకుమంబు
శ్వేతనీలపత్రిభాన్వితా♦భృంగసుతులు, గిరివిజికృత్రిమ సాంధ్య♦రాగపుంజ
సొంపుదళుకొత్తఁ బగురాకు♦నొంపుమిగుల, మునుమిసనవినమ ♦ భాసిలంగ.

లయగ్రాహి.

అందమగుసూనములఁ ♦ ..గు మొకిలిలు మిలు
తుందములనింపుచును ♦ మిందిరమిళింపక్,
గందళితఝుంకృతులఁ ♦ గ్రందుకొని పేరలరు
విందొనరఁ జేయుచును ముం♦దునను తావడఁక్,
ముందటను గందనము ♦ బోఁడుగిరి వాల్చిన పు
రందరమణిద్యుతుల ♦ వందమువహించక్
మందపవమానుఁడర ♦ విందసునకుందసుమ
బృందశుభగంధధర♦తుందిలతఁ బేర్చెన్. 129

మత్తకోకిల.

లోకమందు వియోగియోవత♦లోకమానపునింతిని
స్తోకభీతివణంకె నెంతయు ♦ శ్రోత్రయుగ్మసకొమ్మసు
ప్రాకటప్రసవాయుధాహవ♦భవ్యకాహళినోరనే
గాకలీరవముల్ సెలంగఁ బి♦కంబు లెల్లెడ భాసిలెఁ. 130

పంచచామరము.

నెరాసిరాజిరంగుసొంపు♦నింపు కంపుముక్కులన్
మెరించఁ బచ్చరెక్కడాలు ♦ మిన్నుమానికంబు మేల్
గురాళమై మెఱుంగనంగఁ ♦ గుల్కుముద్దుపల్కులన్
విరాళిఁ జేసెఁ జిల్కగుంపు ♦ వేగఁ బాంథ రాజికిన్. 131

మ॥ అలరం జెంత వసంతకాంతుఁడు నితాం♦తామోదిఁ బొంపొందఁగా
లలితోదారలతాలతాంగులనులే♦లపొత్తిపను న్బ్రొంచు వా
వెలయ న్మొగ్గలపేరిగుబ్బలను తీ♦వి న్మించు కస్తూరికా
దళరేఖావళి నాఁ జెలంగె నళిబృం♦దంబుల్ వనాంతంబులన్. 132

క॥ ఘనతరముగ రతికేళిం, బెనఁగుచు వనికాపధూటి♦ మీన వసంతుం
డునుచు నఖక్షతములు నాఁ, దనరారెఁ బలాశముకుళ♦తండంబు లొగిన్. 133

చ॥ స్థిరముగ నీశ్వరాంఘ్రిసర♦సీరుహభావనఁ జేయుతాపసో
త్కరములఁ దక్క సర్వమృగ♦తండముపై సకలద్రుమాళిపై
స్ఫురణదలిర్పఁ జాపమున♦సూనశరంబును గూర్చి యేసె న
మ్మరుఁడు సమస్తజంతువుల ♦ మాటికి మోహము నొందఁజేయుచున్. 134

సీ॥ మొగఁడు చన్నులనిగ్గు♦మురువుగుల్కఁ నటించెఁ, బాటలియామోద♦భరితయయ్యె
సరసాళి పాడఁగా ♦ వరుసపల్లవరక్తి, మాధవి యామోద♦మహిమ వెలసెఁ
జిలుకపల్కులుమీఱఁ♦జెలువుగులుక రహించెఁ, బుష్పిణియగుచును♦బొగడకొమ్మ
కలకంఠగానంబు ♦ కౌతుకంబుఘటింప, లలితరసాలవ♦ల్లరి సెలంగె
గరిమ లతకూనలెల్ల నుత్కళికలొప్పఁ, గలితపున్నాగయోగంబుఁ♦గాంచిమించె
బంధురంబుగ విటపసం♦బంధములరఁ, గర మశోకంపుగొమ్మ రా♦గంబుదనరె.

క॥ మానుగ యోగబలంబున, మానసములు నిల్పి రపుడు♦మహనీయాత్మ
ధ్యానగరిష్ఠతఁ జెలఁగుచు, మానులు చలియింప కతను♦మార్గణతతకిన్. 136

సీ॥ కిన్నరీకిన్నర♦కేళీవిహారంబుఁ, గింపురుషద్వయీ♦క్రీడనంబు
శుకశుకీభాసుర♦సురతప్రసంగంబుఁ, బికపికీమండల♦ప్రేమభరము
ప్రకటకేకీకేక♦పరిరంభగమకంబు, మృగమృగీబంధుర♦మేళనంబు
సమదభృంగీభృంగ♦సరససల్లాపంబు, సారససారసీ♦సంభ్రమంబు
సిద్ధమిథునమనోజాత♦చేష్టితంబు, జనితగంధర్వదంపతీ♦స్మరవినోద
మఖిలవిద్యాధరద్వంద్వ♦ముఖవిలాస, మగుచుఁదిలకింపఁబడెఁ దద్వ♦నాంత మపుడు

గీ॥ అంత నందీశ్వరుఁడు వేత్ర♦హస్తుఁ డగుచు
దండను జరించు ప్రమథబృం♦దములఁ జూచి
చపలతను మానుఁడనుచుఁ గై♦సన్నఁ జేసి
కరము శిక్షించెఁ గోపవీ♦క్షణము మీఱ. 139

వ॥ తచ్ఛాసనంబున నిష్కంపభూరుహనివహంబును, నిశ్శబ్దమధుకరనికరంబును, మూకాఖిలశకునికులంబును, బ్రశమితమృగప్రచారంబును నై యవ్వనం బంతయుఁ జిత్రలిఖితవనంబుకరణి నయ్యె నంత.

—* మారుఁడు నందీశ్వరునకు నిజాగమనం బెఱింగించుట *—

కం॥ తనశరము విఫలమగుటను, ఘనతరమగులజ్జతోడఁ ♦ గందర్పుఁడు నె
మ్మనమున భయపడి నందినిఁ, గనుఁగొని యతివినయభక్తి♦కలితుండగుచున్. 141

వ॥ తత్పాదాంబుజంబులకు నమస్కరింపుచు నిట్లనియె. 142

కం॥ గోవిందుఁడువిధిమొదలుగ, దేవత లందఱును దేవ♦దేవు మహేశున్
సేవించి శూరపద్మని,చే వేఁదయుఁ దెలుప వినుచు ♦ శివుఁ డిట్లనియెన్. 143

కం॥ సురలార! వినుఁడు చెప్పెదఁ, బరమస్థిరభక్తి శూర♦పద్ముఁడు నన్నుం
జిరతర మారాధించినఁ, గరుణ న్మన్నించి వాని ♦ కామిత మొదవన్. 144

గీ॥ జగతి నష్టోత్తరసహస్ర♦సంఖ్యఁ దనరు, పద్మజాండములకు నాధి♦పత్య మొసఁగి
వేడ్క నింకొక్కవరమును♦వేడుమనుడు, హర్షమిగురొత్త దానవా♦ధ్యక్షుఁ డపుడు.

శా॥ నీకుం బుట్టినవాఁడుదక్క దివిజా♦నీకంబుచే హానియున్
రాకుండం దయసేయు మంచు వరము ♦ న్బ్రార్థింగా వచ్చితిన్;
మీ కింకేటికి సాధ్వసంబు మదిలో ♦ మీకోర్కి సిద్ధింప న
స్తోకప్రాభవు బాహులేయుఁ దనయు ♦ న్నొంపొందఁ గల్పించెదన్. 146

గీ॥ అతనిచేతను దనుజున ♦ కగును హాని, స్వస్థతను బొంది మీరలు ♦ జనుఁడటంచుఁ
బల్కి యంతర్హితుం డయ్యె♦భర్గుఁడంత, వేల్పు లెల్లరు నన్నును ♦ వేగఁ బిలిచి.

గీ॥ చిద్విలాసంబు గనుపట్టి ♦ శివుఁడు దాను, మునుల కెల్లను దక్షిణా♦మూర్తియగుచు
నాత్మ విజ్ఞాన ముపదేశ ♦ మలరఁజేయు, సంతతంబును గైలాస♦శైలమునను. 148

క॥ దేవియు హిమవన్నగమున, భావంబున విభునిపాద♦పద్మద్వయమున్
సేవింపుచుఁ జిరభక్తినిఁ, బావనముగ భూరితపముఁ ♦ బాయక సలుపున్. 149

క॥ గిరిజాసంయోగం బా, హరునకు ఘటియింపుమనుచు ♦ నంపుట నిట కే
సురకార్యార్థము వచ్చితి, శరణాగతు నన్నుఁ బ్రోవు ♦ సత్కృపతోడన్. 150

క॥ గురువుం దైవం బీవే, పరగఁగఁ దలిదండ్రు లీవె ♦ భాగ్యం బీవే
కరుణ ఘటింపఁగఁ జేయుము, తరుణేందువతంసుసన్ని♦ధానము నాకున్. 151

క॥ అనిసుకుమారుఁడు మారుఁడు, వినయపురస్సరముగాఁగ ♦ వేడిన నెంతే
విని కరుణ నందికేశ్వరుఁ, డనియె న్దలపోసి యీశ్వ♦రాజ్ఞను మదిలోన్. 152

క॥ నాకంబెఁ బ్రియుఁడ వెన్నఁగ, శ్రీకంఠున కీవు బొమ్ము ♦ శివుసన్నిధికిన్
జేకూరు దేవకార్యము, శ్రీకరసుకుమార! మార! ♦ చెప్పెద వినుమీ. 153

క॥ పడమటివాకిలిదారినిఁ, దడఁబడక న్బోయి ♦ సావధానముగాగన్
మృడుని మణీమయధామముఁ, గడుఁ గన్నులపండువుగను ♦ గనుమా వేగన్. 154

వ॥ అని నంది యానతిచ్చిన తద్వచనప్రకారంబునఁ బంచశరుండు దక్షిణద్వారంబు
దాటి దివిజు లడుగడుగునకుఁ దన్ను నాశీర్వదింపుచు దివి విలోకింపఁ బడమటి
ద్వారంబునఁ బరమేశ్వరదివ్యభవనంబుఁ బ్రవేశించి యందు. 155

సీ॥ యోగీంద్రవంద్యుఁడై ♦ యొప్పుచుండెడివాని, వీరాసనంబున♦వెలయువాని
స్ఫటికమణిప్రభా♦స్వచ్ఛదేహమువానిఁ,బన్నగభూషణా♦వళులవాని

వరయోగపట్టంబుఁ ♦ బరగఁ దాల్చినవాని, వ్యాఘ్రిచర్మోత్తరీ♦యంబువాని
నాసాగ్రమునదృష్టి ♦ నాటియుండెడివాని, వాగగోచరవైభ♦వంబువాని
నిస్తరంగసముద్రాభు ♦ నిగమవేద్యు, నిత్యు సత్యు చిదానందు ♦ నిర్వికల్పు
స్వప్రభాభాసితకృశాన♦శశిదినేశు, సర్వకర్తను సర్వజ్ఞు ♦ సర్వమయుని.

మ॥ భుజగోన్నద్ధజటాళితో, సువిలస♦ద్భూతిప్రభాజ్యోత్స్నతో,
గజచర్మాంబరదీప్తితో, జలదరే♦ఖాశ్యామకంఠంబుతో,
నిజనిష్ఠన్ వెలుఁగొందు నిందుధరుని♦న్వీక్షించి కంపించుచున్
భుజవిస్రస్తశరాసనాంబకుఁడునై ♦ పుష్పాస్త్రుఁ డత్యంతమున్.

వ॥ మఱియు నిట్టూర్పులు జనింప నిర్వీర్యుండయ్యె; నప్పు డప్పతినిఁ గని రతీకాంత చింతాక్రాంతయగుచు నాత్మగతంబున.

ఉ॥ నాటినదుర్మతి న్వినక ♦ నాపలు కెంతయు నార్యపుత్రుఁ డి
ట్లేటికి వచ్చె మౌర్ఖ్యమున ♦ నీశ్వరు మార్కొన? దీన నేమముం
బాటిలునే? జముం డితని ♦ పాలయిపోవఁగ నేమిలెక్క మా
బోటులు; తల్లికి న్దిరుగఁ ♦ బుట్టుట యందు శుభంబు పొందినన్. 159

వ॥ అని తనమగువ మిగుల వగలఁ బొగులఁ జిగురువిలుకాఁడు మగుడ సంజాతచైతన్యుండయి వేపమానతనుండగుచు ధనుర్బాణంబులు పాణిపద్మంబున గీలించి సవిధప్రదేశంబున భాసిల్లు నమేరుభూరుహావనంబున నణంగి. 160

మ॥ శ్రవణాంతఃప్రకటీకృతైక్షవధను♦ర్జ్యాకృష్టిఁ గావింపుచున్
బువ్విల్తుండు సమగ్రబాహుబలము ♦ న్బొల్పొంద సమ్మోహనా
స్త్రవరంబు న్గొని యోగిపంక్తికి నల♦క్ష్యంబై విరాజిల్లు నా
శివుని న్లక్ష్యముఁ జేసి యేయుతఱి బ♦ల్చింతాకులస్వాంతుఁడై. 161

మ॥ సురబృందంబులు బంపగానగునె? యి♦చ్చో నున్న నాకేల యీ
దురితప్రక్రియ? వామభాగమునఁ దో♦డ్తో బాహువు న్నేత్రముల్
స్ఫురితంబై పలుదుర్నిమిత్తము లొగి♦న్జూపట్టె; నేమం బిఁకే
కరణిం బొందుదు నీశుతో నిపుడు సం♦గ్రామంబుఁ గావింపుచున్? 162

మ॥ అది యట్లుండఁగ నిమ్మ జింత నిఁక సే♦య న్రాదు మేలైననుం
దుది నేమైనను మంచిదే; శివుని నిం♦దు న్నేను నేత్రోత్సవం
బొదవ న్గాంచితిఁ, జాలు నా కిదియె; ధ♦న్యుండ; న్నిజం బేను స
త్పదవి న్జెందితి నంచుఁ దా నిమిషమా♦త్రంబు న్బ్రహృష్టాత్ముఁడై. 163

వ॥ మఱియు నమ్మారుండు సమ్మోహనమహామంత్రంబు జపించుచుండె నప్పుడు హరివిధిప్రముఖసురగణంబులు కామునకుస్వస్తియగుఁగాత మని సారె జపియించుచుండి రాసమయంబున. 164

—♦ మారుఁడు హరునేత్రానలముచే భస్మమగుట ♦—

మ॥ క్షితిభృచ్చాపనిటాలనేత్రహుతభుక్కీలంబు దుర్వారమై
ప్రతికూలించి నమేరుభూరుహవని ♦ న్భాసిల్లు సక్కుండలీ
కృతకోదండునిఁ బుష్పకాండునిపయిన్ ♦ క్షిప్రంబు సంధిల్ల న
య్యతనుం డప్పుడు భస్మమై పడియె జీ♦ర్యన్మానసౌకఃక్రియన్. 166

క॥ పతివడిన మోహవశతన్, రతి మూర్ఛనుబొందెఁ గర్బు♦రద్యుతిధూమ
ప్రతతులు దెసల న్నిండెను, హతవాంఛులు నగుచు స్రుక్కి ♦ రమరులు నింగిన్.

క॥ ఇది యొండు తెలియ కెంతయు, ముదమున సనకాదిదివ్య♦మునిసంఘముతో
విదితముగ యోగనిష్ఠను, గదలక శంభుఁడు యథాప్ర♦కారత నుండెన్. 167

వ॥ అంత హరివిరించిప్రముఖనిఖిలదేవగణంబులు కైలాసశిఖరం బధిరోహించి, పర మేశ్వరునకు నమస్కరించి, మూర్ధతటంబున సంజలిపుటంబులు ఘటించి, సర్వ కర్తయు, సర్వకారణుండును, సర్వజ్ఞుండును, గామారియుఁ, గామితార్థప్రదుండును నైన యమ్మహాదేవు నిట్లని స్తుతించిరి.

ఉ॥ ఎవ్వనిచేతఁ బుట్టు జగ♦మెల్లను, సంతతముం బ్రవర్ధనం
బెవ్వనిచేత, లీనమగు ♦ నెవ్వనియందు, ధ్రువం బనుగ్రహం
బెవ్వనిచేత, సర్వ మిది ♦ యెవ్వనిచేతఁ దిరోహితంబునౌ
నవ్విభు దేవదేవు నిను ♦ నాత్మ భజించెద మేము భక్తితోన్. 169

క॥ అందక మదికి, న్వాక్కుల,కందక, జ్ఞానేంద్రియముల ♦ కందక పరమా
నందంబై తగు నెవ్వఁడు, వందనమగు నట్టినీకు ♦ వాంఛితమొదవన్. 170

క॥ అతనుఁడు నిజాయుధంబులు, వితథములై స్మరణమాత్ర♦విషయుం డయ్యెన్
క్షితి నెవ్వనిచే నానిను, సతతంబు భజింతు మయ్య ♦ సద్భక్తిమెయిన్. 171

క॥ జ్ఞాన మనంతము సత్యం, బానంద మటంచుఁ బలుకు ♦ నాగమశిఖలన్
మానుగ నెవ్వని నిరతం, బానీకు నమస్కరింతు ♦ మయ్య! మహేశా! 172

క॥ నానాగమమూలంబును, నానాగమసారమై క♦నంబడు నెవ్వాఁ
డానీలగ్రీవుని నిను, మానసమునఁ దలతుమయ్య ♦ మానితభక్తిన్. 173

సీ॥ బ్రహ్మస్వరూపమై ♦ భాసిల్లు నెవ్వాఁడు, భూతాత్ముఁ డెవ్వాఁడు ♦ పొల్పుమీఱ
సర్వజంతువులకు ♦ సౌహార్ద మెవ్వాఁడు, విశ్వాధికుండునై ♦ వెలయు నెవ్వఁ
డఖిలనియామకుం ♦ డరయంగ నెవ్వాఁడు, సన్మాత్ర మెవ్వాఁడు ♦ సన్నుతింప
జన్మలయంబులు ♦ సంతోషములు గాంచు, గరిమ నెవ్వనిచే జ♦గంబు లెల్ల

హరనేత్రానలముచే మారుఁడు భస్మమగుట.

నట్టి పరమాత్ముఁ బరమక ♦ ల్యాణనిధిని, నిన్ను భజియించెదము నీర ♦ నిధివి నీవు
శీకరములు సురాసుర ♦ శ్రేణి యరయ, నార్తులము మమ్ము రక్షింపు ♦ మయ్య! దేవ!

వ॥ అని యిట్లు బహువిధంబుల శ్రుతిలక్షణంబులైన స్తుతులం బొగడుచు సురలు బహిర్ద్వారం బాశ్రయించియున్నంత నంతఃపురగతుండై శివుం డిది యేమి కోలాహలం బనిన నందికేశ్వరుం డిట్లనియె. 175

శా॥ దేవా! విష్ణుపురోగముల్ సురలు మీ ♦ దివ్యాంఘ్రిపద్మద్వయీ
సేవం గోరుచు వచ్చినా రిపుడు గా ♦ సిం జెంది దైతేయుచే;
భావంబందుఁ గృపారసంబు దనరం ♦ బాలింపుమీ వేల్పులన్;
నీవే దిక్కని నమ్మినారు మదిలో ♦ నిక్కంబు లోకేశ్వరా!

వ॥ అని నందీశ్వరుండు విన్నవించిన నిందుశేఖరుం డానందంబున.

క॥ శైలాది సురల నిలుపఁగ, నేలా? తోతెమ్ము వే ♦ గ నిచ్చటి కనుడున్
శైలాది యంత నిర్జర,జాలంబును దోడితెచ్చె ♦ సన్నిధి కపుడున్. 178

వ॥ ఇట్లు శివసన్నిధానంబుఁ జేరి కృతప్రణాములైన యాదేవతలను నమ్మహాదేవుం డవలోకించి భవదీయ స్తవంబులఁ బ్రీతుండ నయితి మీ కభీష్టం బెయ్యది వేడుఁడని యాదరించి మీరు జేసిన యీ స్తవం బత్యుత్తమంబు, దీనిఁ బఠించిన వినిన విగతకల్మషు లగుచు మనుజులు దుర్లభంబులు నైన కామంబులం బొందుదు రనిన నిలింపులు ప్రహృష్టాంతరంగు లగుచు విశ్వేశ్వరునకుఁ బునఃపునఃప్రణామంబు లాచరించి దేవా! పూర్వము మీ రానతిచ్చినప్రకారంబున దనుజబాధానివారకుం డగుసేనానిం గటాక్షింపుఁ డని ప్రార్థించిన. 179

—* హరుఁడు సురలకు వరము లొసంగుట *—

క॥ దరహాస మొప్ప నిట్లను, హరుఁ డాదివిజులను జూచి ♦ యగు మీకును స
త్వరముగఁ గోరినయది; మీ, రరయుఁడు కొన్నాళ్లు; వలవ ♦ దార్తత మదిలోన్.

వ॥ అని సుధామధురోక్తుల నాదరింపుచు సుధాకరశేఖరుండు సుధాంధుల వీడ్కొనియె; నాసమయంబునఁ ద్రిపురహరఫాలానలహవ్యంబైనపతిం గానక రతీకాంత యత్యంతచింతాక్రాంతస్వాంతయగుచు. 181

క॥ హానాథ! హాసుమాయుధ!, యీనేలను నీకు వ్రాసె ♦ నే విధి యకటా!
యే నెందుఁ జొత్తు నవ్విధి, నే నెటు భరియింతు శోక ♦ నీరధి నిపుడున్? 182

క॥ నామాట వినకపోయితి, నీమగఁటిమి హరుని యెదుర ♦ నిలుచునె? యాహా!
యేమందు నీదుబుద్ధికి, నోమదనా! నిన్నుఁ బాయ ♦ నోర్తునె క్షణమున్? 183

క॥ కోకిలల కుడిగె బీరము, కేకికదంబకము వీడెఁ ♦ గీరము లోడెన్
రాకాచంద్రవసంతులు, చీకాకైపోయి రింత ♦ జేసితె? నాథా! 174

క॥ ఉపమింతురు నీయందం, బెపుడును సుకుమారవరుల ♦ కిజ్జగమున; నీ
వపగతదేహుఁడ వగుచో, నుపమానం బెవ్వరింక ♦ నొగి వర్ణింపన్? 185

సీ॥ నాచేయుతప్పేమి ♦ ననుఁ బాయు టుచితమే, తల్లియొ తండ్రియో ♦ తనకు నిపుడు
దిక్కెవ్వ రింకను ♦ దిక్కు నీ వనియుంటిఁ, బడితివే యీశ్వర ♦ ఫాలవహ్ని
నీటఁ బాసినయట్టి ♦ నీరజంబునుబోలె, నే నెట్లు జీవింతు ♦ నిన్ను విడిచి
దర్శనం బీయవు ♦ దయదప్పెనే నీకు, నీతోడిగతి యగు ♦ నేఁడు నాకు
నీవు పోయినచోటికి ♦ నేను వత్తు, నిన్నుఁ బాసి సహింతునే ♦ నిమిషమాత్ర
మేల యీజన్మ? మీరూప ♦ మేల? యింక, హా మనోనాథ! హా నాథ! ♦ హా యధీశ!

మ॥ తనకర్ణోత్పలతాడనంబు భవదా ♦ త్మ న్నేరమై తోఁచెనో;
తనయుత్సంగముఁ బాయునట్టి సము ♦ ద్యన్మేఖలోద్దామబం
ధనముం జేయుట తప్పుగాఁ దలఁచితో ♦ తన్నేలపాయంగ నీ?
వనఘాత్మా! క్షమియింపు సత్కృపను నా ♦ యజ్ఞానకృత్యంబులన్.

క॥ ఏయెడల నీవు నన్నుం, బాయక వసియింతు వనుచు ♦ మది నమ్మినచోఁ
బోయె నసత్యంబై తగు,నా? యద్దియు సత్యమంచు ♦ నమ్మగవచ్చున్.

కం॥ పరభృతకేకికులంబును, బరగన్ రతిదాత్యమునకుఁ ♦ బంపుదు వకటా!
సురుచిరవైఖరి నిపుడున్, స్మర! యాదేశింపవేల ♦ చయ్యన వానిన్?

క॥ మై నీ వలంకరించిన, సూనంబులు వాడలేదు ♦ సుమసాయక! యీ
లోననఁ బోయితె పురహర, మానితనిటలాగ్నిదహ్య ♦ మానుఁడ వగుచున్.

చ॥ పరసుతు నిన్ను నాయముకుఁ ♦ బంపగ దారుణకర్ములైన యా
సుర లకటా! యగాధపరి ♦ శోధనకైవడి నొడ్లబిడ్డచే;
సరసిజగర్భశాపభయ ♦ సంగతి నాపలు కింతయైన నా
దరమునఁ జేర్పవైతి చెవి; ♦ దైవముచేసెనె యింతకార్యమున్? 191

క॥ తలపడినచోటఁ బాదము, నిలుచును; నీదండ విడువ ♦ నేర ని కేనుం;
జెలువుఁడ! నాపలు కొండెను, నలపక పోయితి శుభప ♦ దంబని మదిలోన్.

క॥ దైవవశం బనిమూఢులు, భావింప రొకింతబాహు ♦ బలదర్పముచే
భావజుఁడు దెబ్బలైనన నే, నేవిధినిన్ సైపనేర్తు ♦ నిఁకఁ బ్రాణేశా!

వ॥ అని బహువిధంబుల విలపించుచు. 194

మ॥ తనువల్లిద్యుతి కంద నేలఁబడి, ని♦ద్రాచెక్కుటద్దంబులం
దును వైవర్ణ్యము దోప, కుంతలములుం ♦ దూలంగ ఫాలస్థలిం,
గనునీరు న్వలిగుబ్బదోయిఁ దొఱుఁగం♦గా నేడ్చె విద్యాధరీ
జనహస్తాబ్జవిపంచికారవసుధా♦సారానుసారంబుగన్. 195

వ॥ ఇట్లతిరోదనంబున నావేదనంబు నొందుచు నాత్మగతంబున. 196

——* హరుని రతి పలువిధంబుల స్తుతించుట *——

మ॥ తనరన్ రుద్రుఁడు సర్వజంతుహృదయాం♦తర్యామియై యుండ నా
తనిసంకల్పవశంబున న్జగము ల♦త్యంతంబు భాసిల్లు; నా
ఘనతేజోనిధియాజ్ఞలేక తృణమే♦నం గంపించునే? నన్ననా
థను శంభుండు కటాక్షదృష్టి మనుచు ♦ న్దథ్యంబు చింతింపఁగన్. 197

గీ॥ అతఁడుతల్లియుఁదండ్రియు♦నన్నయతఁడె,శరణుజొచ్చెదనాయీశు♦చరణయుగము
దేవుఁడాతఁడు నన్ను మ♦న్నించుఁగాక,పతియు బొందినయాగతిఁ♦బరమకృపను.

వ॥ అట్లు సేయండేని. 199

ఉ॥ ఆర్తశరణ్యుఁ డీశుఁ డఖి♦లాత్ముఁడు మత్ప్రియవల్లభుం బున
ర్మూర్తినిఁ జెందఁజేసి శుభ♦ముల్ నడయం గరుణింపఁడే; జగ
త్కర్తయు భర్తయు న్దలఁపఁ ♦ దానయి 'కర్తు మకర్తు మన్యథా
కర్తు మధీనశక్తి' యను ♦ గాథలు తద్విషయంబులే కదా. 200

వ॥ అని యీశ్వరచరణారవిందంబులం దలంపుచు మొఱయిడిన నప్పు డాపరమే
శ్వరుం డప్పడఁతిపరివేదనం బాలించి యిది యేమినిమిత్తం బని నందీశు నడి
గిన నతండు కృతాంజలి యగుచు నిట్లనియె. 201

క॥ భామామణిసహితుండై, కాముఁడు నీతోడ యోద్ధు♦కాముం డగుచున్
వేమాఱు సురలపనుపునఁ, దామసమున నిటకు వచ్చి ♦ దగ్ధుం డయ్యెన్. 202

క॥ అదికారణమున మన్మథ,సుదతి విలాపంబుఁ బొందు ♦ శోకాతురయై
సదయారసవీక్షణమున, విదితంబుగ దానిఁ బ్రోవ ♦ విహితం బిపుడున్. 203

వ॥ అని యా నందీశ్వరుం డయ్యరవిందబాణసుందరిం దోడ్కొని పరమమంగళ
విగ్రహుం డయినశివుసన్నిధానంబునకు వచ్చిన. 204

క॥ దీనాననయై కచభర, మాననము న్దప్పఁ గంప♦మందఁగ మేను
న్మానిని మ్రొక్కినఁ గృప స,న్మానింపుచు హరుఁడు పలికె ♦ మానుల మ్రోలన్.

క॥ తనయా! శోకింపకు; మీ,తనయుండై నీవిభుండు ♦ తనకున్ ద్రోహం
బును జేసి ధరణిఁ గూలెన్, మునుఁ జేసినకర్మ మిపుడు ♦ మోసముఁ దెచ్చెన్

క॥ నాతి! విను మింక నే నీ, పాతివ్రత్యంబునకును ♦ భావంబున సం
ప్రీతుండనయితిఁ; దానక, చేతోభీష్టంబు దనరు ♦ శీఘ్రముగాఁగన్. 207

క॥ పునరుజ్జీవితుఁ జేసెద, మనసిజు నీప్రాణనాథు ♦ మహనీయగుణున్
జననీ! కతిపయదినములు, జననీ; మది వసటఁ దొలఁగి ♦ సౌఖ్యముఁ గనుమా.

వ॥ అని యివ్విధంబున గంగాధరుఁ డయ్యనంగురాణిని సుధామధురవచనంబుల ననునయించుచు సనకాదిమునులఁ గనుంగొని మీరు నిరంతరధ్యాననిష్ఠాగరిష్ఠులై పరతత్త్వంబు భజింపుఁ డేను దేవకార్యార్థం బరిగెద నని భవుం డంతర్ధానంబు నొందె; నాసమయంబున. 209

—* శివుండు పార్వతీతపస్స్థలంబున కేగుట *—

ఉ॥ పార్వతి లోకమాత నవ♦పద్మదళాయతనేత్ర భక్తితో
సర్వజగన్నియామకుని ♦ శంకరుఁ గూర్చి తపంబు సల్పుచుం
బర్వతభాగమందు నొక♦పర్ణగృహంబున నిష్ఠనుండఁగాఁ
బర్వశశాంకనిర్మలవి♦భాసురదేహుఁడు శంభుఁ డాత్మలోన్. 210

వ॥ అంత నమ్మహాదేవిం బరీక్షింపఁ దలంచి. 211

మ॥ పలితస్వచ్ఛశిరోజముల్ వెలుఁగఁగాఁ ♦ బల్ జీర్ణమౌ మేనునన్
వళులుం వ్రేలఁగఁ, గంపమొంద శిరము, ♦ న్వక్త్రంబు నిర్దంతమై
వెలయన్, భూరిజరాతిభారమున ఖ♦ర్వీభూతుఁడై సాగె ప్ర
స్ఖలదంఘ్రిద్వయ మొప్ప, గద్గదిక మించ ♦ న్వృద్ధవిప్రాకృతిన్. 212

సీ॥ మహనీయరుద్రాక్ష♦మాలికల్ మెడఁ దాల్చి, భసితత్రిపుండ్రాళి ♦ భాసిలంగఁ
బ్రతతిచ్ఛట ద్రాల్చు ♦ వసుధాధరమువోలె, బ్రహ్మసూత్రంబులు♦బరగ మేనఁ
గావిధోవతి చక్కఁ ♦ గటితటిఁ గీలించి, యామీఁద నుత్తరీ♦యంబు దనర
దర్భపవిత్రంబుఁ ♦ దవిలించి వ్రేలున, వేదఘోషంబులు ♦ విస్తరిల్ల
వేణుదండంబుఁ గైఁబూని ♦ వింతమీఱ, దేహ మెంతయుశరదిందు♦దీప్తి మెఱయ
మందగతు లొప్పనయ్యిందు♦మకుటుఁ డప్పు, డద్రిజనుఁ జూడనానంద♦మతిశయిల్ల.

వ॥ వచ్చి, నానాతరుకుసుమపరిమళభరితంబును, సకలశుకపికనికరకలకలారావమనోహరంబును, మందమలయానిలాభిరామంబును, నిర్వైరవిహరమాణసింహగజప్రముఖపరస్పరవిరోధజంతుజాలంబును నై చెలువొందు నిరంతరంబును గృతసపర్య లగుచుఁ జను మునిగణంబులును, సందర్శనార్థం బరుదెంచు తపోనిష్ఠులుం గనుపట్టు నగ్గిరికన్యకాశ్రమసవిధంబుఁ జేరిన. 214

క॥ కని యావృద్ధమహీసురు, వినయంబునఁ బిలిచికొనుచు ♦ వేగంబ సఖీ
జనములు గొంద అపర్ణా, ఘనపర్ణగృహంబునకును♦ గడుఁ దోతేరన్. 215

వ॥ అప్పు డప్పర్వతరాజపుత్రి ప్రత్యుత్థానంబుఁ జేయుచు నర్ఘ్యపాద్యాదు లొసంగి పీఠంబిడి యత్యంతవినయంబున. 216

మ॥ వణఁక న్నాటికి లేతగాను విలస♦ద్వక్షోజభారంబునం,
బ్రణయం బొప్పఁగఁ జేర్చి ఫాలశశితో ♦ భాసిల్ల హస్తాబ్జముల్,
ప్రణుతిం జేసెను వృద్ధవిప్రునకు న♦ప్పద్మాక్షి మాధ్వీరజః
కణిక ల్జిందగ నీలకుంతలమిళ♦త్కల్పప్రసూనాకృతిన్. 217

వ॥ మఱియు మధురతరఫలోపహారంబుల నుపచరింపుచుఁ దాలవృంతానిలంబుల శ్రమాపనోదనంబును జేసిన సంతుష్టహృదయుం డగుచు నావృద్ధభూసురుండు గిరిరాజకన్యకం జూచి మోహపరవశుం డగుచు. 218

క॥ మీలే కనుగవ; దరనిభ, మీలేమగళంబు; గగన ♦ మీలేగానుం;
బాలేందురేఖతో సరి, బాలే యగు నార! నుదురు ♦ బాలామణికిన్. 219

క॥ పలుకా కపురపుఁబలుకే, పలుకెంపులజిగి నుతింప♦భళి! మైతళుకా
తొలుకారుమెరుపె; చెలితోఁ, దుల తోయజలీల లలనఁ♦దొలుకంగలరే. 220

సీ॥ సుందరి క్రేగంటఁ ♦ జూచిన నచ్చోటఁ, బండువెన్నెలలు చూ♦పట్టు నిండ
భామిని ముద్దుగాఁ♦బల్కిన నావంకఁ, జీనచక్కెరలు వ♦ర్షించుఁ జాలఁ
బడఁతి దోర్మూలముల్♦ప్రకటించు నాచాయ, బంగారురాసులై ♦ ప్రస్ఫురిల్లు
నబ్జాక్షి తిన్నగా♦నడుగుఁ బెట్టినదారిఁ, గురువెందములు రాలుఁ ♦ గొల్లలగుచు
నార! యీనేత్రధాళధ♦ళ్యం బయారె!, యీమృదూక్తులవైఖరి ♦ యెంతవింత
యీభుజాలతాదీధితి♦యెచటనైనఁ, గలదె యీపదాంభోరుహ♦కాంతి తలఁప.

సీ॥ తొలుతఁ బద్మములపైఁ♦దూణీరములు పుట్టెఁ, దూణీరములమీఁదఁ♦దోచె ననఁటు
లనఁటులపైఁ బొల్చె♦నరుదారఁ జక్రంబు. చక్రంబుమీఁదఁ గే♦సరి చెలంగె
నమరఁ గేసరిమీఁద♦హస్తికుంభంబులు, కుంభస్థలులమీఁదఁ♦గులికె దరము
దరముపైఁ గనుపట్టె ♦ ధవళాంశుబింబంబు, ధవళాంశుమీఁదను♦దనరె నిరులు
నార! యజుఁ డైంద్రజాలికుం♦డగుచు నవని, నీవినోదంబుఁ గల్పించె♦నేమొ తనదు
సృష్టిచాతురిఁ బ్రకటింప♦విష్టపముల, సకలజనములమదికి నా♦శ్చర్యముగను.

వ॥ అని యభినందింపుచు నా వృద్ధవసుంధరాబృందారకుం డయ్యిందువదనతో మకరందబిందుసందోహంబులు జింద నిట్లనియె. 223

—* హరుఁడు పరమేశ్వరీమనముఁ బరీక్షించుట *—

శా॥ కాంతారంబున నొంటిగాఁ దపముచేఁ ♦ గాయంబు శోషింపుచున్
గాంతా! యుండఁగ నేల యిట్లు? లిచటన్ ♦ గల్యాణమే నీకు? నీ

చెంతం బాయని యీ సఖీ[illegible]ముగన్ ♦ నేమా[illegible]? [illegible]
[illegible]త్యంతంబుగన్ గిరిరా[illegible]ఫలము [illegible]! [illegible]బుగన్. 224

సీ॥ కీరంబు లిచట నీ♦ కెంపు[illegible] జూచి, [illegible] ♦ [illegible]?
బరభృతంబులు నీదు♦ పాణిద్యుతుల్ [illegible], [illegible] నే♦[illegible]బు[illegible]?
కలహంసతతులు నీ♦ఘనభ[illegible], గ[illegible] ♦[illegible]చు?
మధుపసంఘము నీదు ♦ మధురాధ[illegible]బు[illegible], [illegible] ♦ [illegible]వాంఛ
సంకుమదగంధి పొటనో ♦ [illegible]యు నీవు, [illegible] రా[illegible]నో♦[illegible]గొన[illegible]
జలదవేణిక వగుటనో♦యాళుక [illegible], [illegible] నీవు [illegible] ♦[illegible] 225

మ॥ మునివృత్తిన్ గ్రహియింపనేల? [illegible] ♦ [illegible], [illegible] సా
ధన మీదేహము, కాయహీన[illegible] ♦[illegible]
ర్చును లోకంబున? శీతలాంబువులు ని♦చ్చో [illegible]?
ఘనవాతాహతపత్ర ధామ[illegible] ♦ గానింప [illegible]? 226

మ॥ కర మాశ్చర్యకరంబు సూడ నిది లో♦[illegible]
స్థిరమా దేహము [illegible] కోర[illegible]గదా ♦ [illegible], [illegible]
తరమున్ గోముల భాసురాంగివయి యె♦న్నం[illegible]
బరమోదారతపోగరిష్ఠత [illegible]♦[illegible] జూచితే [illegible]! 227

తే॥ ధర్మవృద్ధవు గావున ♦ సత్యముగను, దేవ[illegible] ♦ [illegible]బు
భజనసేతురు నిశ్చల♦భక్తితోడఁ, [illegible] ♦ [illegible]యన!

ఉ॥ ఇక్కడ నీతపోగరిమ ♦ నీ [illegible] యా[illegible]?
మిక్కిలి నీకు నేపురుషు♦మీఁ[illegible] వాంఛ [illegible]
నిక్కముగాఁగ; లోకమున♦ నేర [illegible]
చక్కఁగ సత్యభాషణము ♦ సారముగా [illegible]. 229

ఆ॥ వె॥ నీయభీష్ట మరయ♦ నే నిట వచ్చితి, సిగ్గుపడఁగ నేల? ♦ [illegible]! నీవు
నన్ను నన్యఁగాక ♦ నయముగ భాషించి, [illegible] ♦ [illegible]. 230

క॥ అని గుచ్చిగుచ్చియడిగిన, ఘనమతి [illegible]♦గ[illegible]గొని [illegible]
వనతాననాబ్జ యగుచుం, గినుకవోడను [illegible]♦[illegible] మదిలోన్.

క॥ తా నొంటిగ వినిపింపం, బూనిన బహులచపలఁ [illegible] ♦ [illegible] యొం
తేనియు నడుగందొరకొనుఁ, [illegible] గలహంబు [illegible] ♦ [illegible]. 232

క॥ తనసఖులఁ బిలిచి భూసురుఁ డనవధికప్రేమతేరఁగ ♦ డతనియభీష్టం
బొనరఁగఁ దనవృత్తాంతము, వినిపింపుఁడు సఖియలార! ♦ విశదముగాఁగన్ 233

వ॥ అని జయావిజయాభిధానలగు వయస్యల నియోగించె నని చెప్పిన విని శౌనకాదు లవ్వలికథఁ జెప్పు మని సూతు నడుగుటయు. 234

ఆశ్వాసాంతము.

ఉ॥ భావభవస్ఫురన్మదవి♦ఫాలక! ఫాలకరాళవహ్నికీ
లావళిభాస్వదాస్యకభ♦యానక! యానకవాద్యఘోషశో
భావహతాండవైకగణ♦పావన! పావనపాదపద్మసం
భావనవజ్రిపాటితవి♦పన్నగ! పన్నగరాజభూషణా! 235

పాదాదిపాదాంత పద్యాంతము క్తపదగ్రస్తము.

క॥ మారాతిమదవిదారా!, దారాశ్రితవామభాగ! ♦ ధర్మవిహారా!
హారాయితఫణివారా!, వారావృతచటులమకుట! ♦ వరసుకుమారా! 236

తోటకవృత్తము.

నతకామదకామద! ♦ నాకధునీ, సితధామవిభాసిత♦శీర్షతటా!
తతనాగ మదాగమ ♦ దావశిఖీ, ప్రతిమాప్రతిమానవి♦రాజమహా! 237

గద్య.

ఇది శ్రీమ దిందుధరసుందరపాదారవిందార్పితహృచ్ఛతపత్ర సకలసుకవి
జనానుగ్రహపాత్ర సుగుణస్తోత్రపవిత్రచరిత్ర కాశ్యపసగోత్ర కోడూరి
వెల్లనామార్యపౌత్ర శంకరామాత్యలక్ష్మ్యంబికాతనయ వినయ
విధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచలకవి
ప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత శ్రీశంకర
సంహితయందలి శివరహస్యఖండంబున సంభవ
కాండంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీ శివాయ గురవే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము.

సంభవకాండము.

తృతీయాశ్వాసము.

గిరిజాధీశ్వర! హరి,వాగీశ్వరవంద్యపాద ♦ వాహీకృతస
ర్వాగమ! పరిపాళిత ములు,వాగళునృప! శంభులింగ♦వసధినిషంగా!

వ॥ అవధరింపుము శౌనకాదిమహామునులకు సూతుం డిట్లనియె. 2

—* చెలికత్తియలు కపటభూసురునకు పార్వతీవృత్తాంతము జెప్పుట *—

క॥ అలగట్టుఱేనికూతురు,చెలు లెంతయుఁగపటవిప్ర♦శేఖరుతోడం
బలికిరి వినయం బొప్పఁగ, సలలితమకరందమధుర♦సమ్యక్ఫణితిన్. 3

క॥ వినవయ్య భూసురోత్తమ!, ఘనముగ నీదేవి దివ్య♦కథ నఖిలంబున్
వినుపించెద మే,మిప్పుడు, దనయులవాక్పటిమ మెచ్చి ♦ దయసేయఁదగున్

మ॥ హిమశైలేంద్రునిముద్దుపట్టి యని మీ♦కీచంద్రబింబాస్యజ
న్మము మున్నె విదితంబు భూతలమునన్ ♦ మాణిక్యమే సుమ్మి! యీ
కమనీయాంగి విలాసినీగణములో ♦ గాంభీర్యమా, శీలమా,
రమణీయం బగు రూపమా, సుగుణమా, ♦ రాజిల్లు నీకాంతకున్. 5

చ॥ వరగుణ! యీమృగేక్షణ భ♦వాదృశు లైనమహాత్మకోటిచేఁ
బరగ నిరంతరంబు శ్రుతి♦పర్వముఁగా శ్రుతులున్ బురాణముల్
సురుచిరధర్మశాస్త్రముల ♦ చొప్పు నెఱింగినదై, నితాంతమున్
హరుఁ బరమేశు శంకరు న♦హర్నిశ మెంచుచు మానసంబునన్.

మ॥ జగదారాధ్యుఁ,ద్రిలోచను, న్నవవయః♦సౌందర్యతేజోనిధిన్
విగళజ్జన్మజరాత్యయున్, శుభగుణు♦న్వీతాఘు మృత్యుంజయున్.

జగతీమండలిఁ బెండ్లియాడుటకునై ♦ సంతోష ముప్పొంగ నీ
యగరాట్పుత్రిక శైశవప్రభృతిగా ♦ ధ్యానించు సర్వేశ్వరున్. 7

క॥ భోగంబుఁ బొందియుందురు, బాగుగఁ దమపుట్టినింట ♦ బాలామణు లే
భోగం బెఱుఁగదు చెలి యిది, యోగసుధాంభోధిఁ దేలు ♦ చుండు న్నిమ్రగులన్. 8

శా॥ తన్నామంబు జపించు సంతతము, శ్రోత్ర ♦ ప్రీతిగా దత్కథల్
చెన్నొందన్ విను సారె తన్మయముఁగా ♦ జింతించు నీ విశ్వమున్
విన్నాణంబుగ నాత్మలో వెలుఁగఁగా ♦ విజ్ఞానదీపాంకురం
బన్నాళీకభవాదివంద్యు హరుపై ♦ నౌత్సుక్య మింపొందఁగన్. 9

సీ॥ నిట్టూర్పుపవనంబు ♦ నిబిడమై జనియింప, 'భుజగభూషా!' యంచుఁ ♦ బొరలుఁజాల
బహుమోహతిమిరంబు ♦ పైపైనఁ గ్రమ్మిన 'శశికళాధర' యంచు ♦ జాలినొందుఁ
దనువల్లి కెంతయుఁ ♦ దాప మగ్గలమైన, 'హా! నీలకంధరా!' యనుచు స్రుక్కు
ఘర్మాంబువర్షంబు ♦ కాయంబు నిండిన, 'సచ్యుతాశుగ' యంచు ♦ నార్తిఁగాంచుఁ
బవలు నొకవేళఁ బాయదు ♦ పర్ణశాల, నెపుడు నాహారమందున ♦ నిచ్చపడదు
నిమిషమాత్రంబు రాత్రిలు ♦ నిద్రఁబోదు, విరహవేదనచేత నీ ♦ సరసిజాక్షి. 10

క॥ ప్రతిరజని నపరరాత్రిలఁ, బతినిన్ స్వప్నమునఁ గాంచి ♦ ప్రాణేశ్వర! స
మ్మతమా నిను విడ నిఁక నీ, తత బాహాలతల నిల్పఁ ♦ దగ విలపించున్. 11

మ॥ పరిపూర్ణుండ వటంచు నెంతురు నినుం ♦ బ్రఖ్యాతవిద్వాంసు లీ
శ్వర! నాభావ మెఱుంగ వేల? భువన ♦ ప్రాణైకసంరక్షకా!
పరగ న్నన్ను ననుగ్రహింపవు దయా ♦ పాథోధివై లోకమం
దరయ న్నీకు ననుగ్రహం బెటులఁ ♦ గృత్యంబౌ మనోవల్లభా! 12

వ॥ అని బహువిధంబులం జంద్రకళాధరుం దూరుచుఁ దదేకధ్యాననిష్ఠాగరిష్ఠయై యా యద్రిరాజనందన జననీజనకులం బాసి మాదృశసఖీజనసమేతయై యివ్వనంబునకు వచ్చి శంభుసమాగమనంబుఁ గోరుచు నిట్లు తపంబుఁ జేయంబూని బహుకాలం బయ్యె వినుఁడు. 13

గీ॥ నాటి కీవృక్షచయము లె ♦ న్నంగ లేత విపుడు, బెంపొందె ఫలపుష్ప ♦ వృద్ధి ననర
హరిణశాబంబు లిట్లనె ♦ యతిశయించెఁ బుత్రపౌత్రాభివృద్ధిని బొలుపుమీఱె. 14

శా॥ ఎన్నన్ సర్వవిభుండు పన్నగధరుం ♦ డీశానుఁ డెంతేని నీ
కన్నెం బ్రోవఁగ సుప్రసన్నుఁడగునే ♦ కళ్యాణము న్గాడునే?
చెన్నార న్వచియింపు తావకఘనా ♦ శీర్వాద మయ్యిందుభృ
త్సాన్నిధ్యం బొనఁగూర్చు నీగిరిజకున్ ♦ సత్యంబు విప్రాగ్రణీ! 15

వ॥ అని జయవిజయాభిధానలైన సఖీజనులు తన్మనోరథంబుఁ దెలుప విని భగవంతుఁ
డైన వృద్ధభూసురుండు దద్దయు నగుచుఁ గరంబులు తట్టి గట్టురాపట్టి మోము
గనుంగొని. 16

క॥ చెలువా! నీచెలు లాడిన, పలుకులు సెవులార వింటి♦ పరిహాసములే
పలికిరొ లేక యథార్థముఁ బలికిరొ నిక్కముగ నీవు♦ పలుకుము నాతోన్. 17

వ॥ అని పలుకుజగద్గురుండైన నావృద్ధభూసురునకు జగదంబిక యిట్లనియె. 18

మ॥ విను మోభూసుర! పండితోత్తమ! జగ♦ద్విఖ్యాతచారిత్ర! యె
వ్వనిఁ బల్కు న్నిగమాగమంబులు, సురల్ ♦ వర్ణింతు రెవ్వాని, నె
వ్వనిపాదాంబుజముల్ దలంప మదిలో ♦ వాంఛించు వాణీశుఁ, డా
తనియందే కద నామనోరథము? ♦ సత్యం బన్యునిం గోరనే! 19

సీ॥ విమలమానససరో♦విహరణంబును గాంచు, కలహంస పల్వలం♦బులకుఁ జనునె?
ఘనఘనాఘనవారిఁ ♦ గాంక్షించు చాతకం, బవనీగతాంబుల ♦ కాసపడునె?
అరవిందమకరంద ♦ మభిలషించు మిళిందం, బిక్షురసంబు న♦పేక్షగనునె?
మాకందఫలబృంద♦మాధురిచేఁ జొక్కు, రాచిల్క యేని వేప♦రసముఁ గొనునె?
స్వప్రకాశైకసంపూర్ణ♦సత్యు నిత్యు, నిరుపమాను నిరంజనుఁ బరు మహేశు
దలఁచుమద్భావమన్యముఁ♦దలఁచు టెట్లు? సాధునుతశీల! బహువచో♦జాలమేల!

క॥ ఏమియు నెఱుఁగను బాలను, నామీఁదను గరుణ శంభు♦నకుఁ బుట్టునో? లే
కేమేని నుపేక్షించునొ, వేమరుఁ దద్భావ మరయ ♦ విధ మెట్టులొకో? 21

క॥ తత్సాన్నిధ్యము నాకున్, వత్సలత ననుగ్రహింప♦వలయును మీరల్
తత్సందర్శన మెంతయు, సత్సౌభాగ్యప్రదాన♦సాధనము గదా! 22

మ॥ అని శైలేంద్రతనూజ పల్కిన శిరం ♦ బల్లాడ నాలించి యి
ట్లను నావృద్ధుఁ డిదేమి యార్యవయి? యా♦హా! కష్ట మీబుద్ధియుం
దను దాఁ బుట్టెనొ? లేక వేరొకనిచే♦తం బోధితం బయ్యెనో?
విన శ్రావ్యంబె త్రిలోకనిందితునిఁ ద♦స్వీ! భర్తఁగాఁ గోరినన్. 23

—* కపటభూసురుఁడు సతీహృదయము నెఱుంగుటకుఁ బశుపతి దూరుట *—

మ॥ ఫునుక న్నేల ధరించి, చర్మవసనం♦బుం బూని, సర్పంబులన్
దనర న్మేన, శ్మశానదేశమున భూ♦తవ్రాతముల్ గూడికం
గొన ఘోరం బగునట్టి రుద్రుని నహో! ♦ కోరంగ నిష్టంబె? నీ
వనవద్యాంగివి సర్వమంగళవు నై♦ యబ్జాతపత్రేక్షణా! 24

మ॥ ననఁబోణీ! భువి దంపతుల్ తొలుత నె♦న్నం గోమలాకారులే
విను భద్రాసనయోగ్య వీవు హరుతోఁ ♦ బీరంబు నీకెట్టులో
ప్పు? నపస్మారుఁడు గాంచనప్రతిసరంబు ♦ న్బూన నర్హంబు నీ
ఘనహస్తాంబుజ మెట్టు లోర్చును సఫూ♦త్కారాహిబంధంబులన్? 25

మ॥ పరగన్ మంగళసూత్రమున్ ధరణిలో ♦ బంగారునం జేతు రా
వరు లర్పింతురు కన్యకాతతికి జా♦శ్వావన్నెపుట్టంబులున్;
హరుఁ బెండ్లాడిన నీకు భోగియె యగున్ ♦ మాంగల్యసూత్రంబు, కొ
మ్మరో! సింహాజినమేని క్రొత్తపులిచ♦ర్మంబేని యాఁ జీరయున్. 26

మ॥ తలపన్ ధారుణి దంపతుల్ శిఖికిఁ బ్రా♦దక్షిణ్యముం జేతు రు
త్కలికన్ లాజలు వ్రేల్చుచుం గడు లతా♦తన్వంగి! నీ వీశ్వరున్
లలిఁ బాణిగ్రహణంబుఁ జేసి యపు డే♦లాగున్ సముద్యచ్ఛిఖా
జ్వలనంబందుఁ బ్రదక్షిణంబు సలుప ♦ న్వాంఛించెదే? కోమలీ! 27

మ॥ జగతీమండలిలో వధూవరుల న♦త్సాహంబుఁ జూపట్ట భ
ద్రగజారూఢులఁ జేసి, వేడ్క దనరా♦రన్ స్వస్తిఁ జెప్పంగ వి
ప్రగణంబుల్, పురవీథులన్ మెరవనిం ♦ బాటింతు; రీవున్ మహో
క్షగవై శంభునితోడ భూతతతి రా♦గా నెట్లు లూరేగదే? 28

మ॥ ధరణిన్ శంభుఁడు నిర్గుణుం, డెఱుఁగఁ డా♦త్మన్ లౌకికంబున్, దిగం
బరుఁడై యుండు, జటాచ్ఛటల్ విరియగా ♦ భాసిల్లుఁ, గుంభీనసా
భరణుం డెప్పుడు, ప్రే♦తకావనమునం బాటిల్లు, భూతవ్రజం
బరయన్ గొల్చును, ఘోరకృత్యుఁ డతఁ డా♦హా! నీకు హృద్యుం డొకో? 29

క॥ శీలముఁ గులమును బాంధవ,జాలము విద్యాధనాది♦సంపన్నతయున్
మేలిమివరసంపద యిది, యేలక్షణమైన నున్నదే ♦ హరునందున్? 30

క॥ గిరిజా! ని న్నన నేటికి?, ధరణిన్ మరి నీవు పోవు♦దారినిఁ బోని
చ్చిరి గద నీతలిదండ్రులు, నిరతము వారింపరైరి ♦ నీ కీబుద్ధిన్. 31

క॥ నే నెఱుఁగుదు నా హరునిన్, మానులు భ్రమపడుదు రతని ♦ మాయల కెల్లన్
వానికిఁ జిక్కితి వీవున్, మానిని! నిక్కంబు వాఁడు ♦ మాయావి జుమీ. 32

క॥ నెఱజాణలు నీప్రియసఖు, లెఱిఁగియు వారింప రేల ♦ నేనైనను నీ
కెఱిఁగించెద హిత మిది విను, మఱి యన్యుఁడఁ గాను నేను ♦ మానిని! నీకున్. 33

మ॥ నను వృద్ధుంచును జూడఁ బోకు మదిలో ♦ నాకున్ సదాచారమున్
దనరున్ శీలము విద్య సంపదయు త♦థ్యం బొప్ప నెవ్వాఁడు నా

కైనయే! యెవ్వనికిన్ ఘటించు నిలలో ♦ నన్నున్ సుస్థిరైశ్వర్యమున్
నినుఁ బొందించెద, నన్నుఁ బొందు మతివా ♦ నీ కేటికిన్ మోహమున్? 34

క॥ ఊరక మిత్రుఁడు శివుఁడు కుబేరున; కాశ్రితుల కపుడు ♦ వేఱుగ నేనున్
భూరి నొసంగుదు నీప్సిత, పూరణముగ; లేమి లేమ ♦ పూర్ణ ధనంబున్. 35

క॥ నను సేవించినవారికి, ఘనతరముగ కామధేను ♦ కల్పనగంబుల్
దనరును మందిరమందును, వనితా! యిది తెలిసి నన్ను ♦ వరియింపఁగదే. 36

క॥ నే నెపుడుఁ దపోవృద్ధుఁడ, నైనను లేఁబ్రాయ మిప్పు ♦ డనుమఁగ నాకున్ 37
మానిని సుధాంశుమౌళికి, మానఁగ నాకంటె వేఱ ♦ మహిమయుఁ గలదే?

వ॥ అని మందస్మితవదనారవిందుం డగుచు వృద్ధబ్రాహ్మణుండు పలికిన యప్పలు
కులు వీనులకు ములుకులై చిలుకలకొలికియగు నగ్గుబ్బలిపట్టికి బెట్టిదంపు
కోపంబు దీపింప పంకజసఖుంబగు ముఖంబుఁ ద్రిప్పి, యాప్పు డావిప్రయుసఖులం
గనుంగొని యీ వృద్ధబ్రాహ్మణుం డెవండొకో? మత్తపోవనంబుఁ జొచ్చి తపో
విఘ్నార్థంబు మాయావియై చనుదెంచు రాక్షసుండు గాఁబోలు; నీ ధూర్తుని
వారింపరే యని మనంబునం జలింపక యతండు పైఁ మండ మాటకు యిట్లనియె. 38

క॥ త్రిగుణాతీతుం డగుటను, భగవంతుఁడు నిర్గుణుండు ♦ పరగఁగ నిలఁడున్
మిగుల వచించిన వన్నియు, నగు సత్యము విశ్వరూపుఁ డగు ♦ శంభునకున్. 39

క॥ శిర మెఱుఁగలేక బ్రహ్మయుఁ, జరణాంబుజ మెఱుఁగలేక ♦ శౌరియు నిలిచెన్
బరమేశ్వరుమాహాత్మ్యము, జరఠుం డితఁ డేమి యెఱుఁగు ♦ జగతీస్థలిలోన్. 40

క॥ పలితశిరోజంబులతో, జలియింపఁగఁ బెదవి శంభు ♦ సముఁడ నటంచున్
బలికెడు నీద్విజుఁ; డెక్కడ?, యిలలో సర్వజ్ఞుఁ డీశుఁ ♦ డెక్కడ? తలఁపన్. 41

క॥ అల గౌతమశాపితుఁడో?, తలపోయ దధీచిశాప ♦ దగ్ధుఁడో కాకం
బలుమూర్తిభూతమొకో, వెలయఁ దపోవిఘ్నమొకొ ♦ విప్రుం డనయున్.

గీ॥ జ్ఞానియయ్యును బహుజరా ♦ సహితుఁడయ్యు, భోగవాసన విడువఁడీ ♦ భూసురుండు,
మ్రోలఁ బదివేలు బొమ్మనన్నఁ ♦ బోవఁడింకఁ, బోదు నేనైన నితనితో ♦ వాదుచాలు.

—* కపటభూసురుఁడు సతికి పర్వతసుతకు నిజస్వరూపముఁజూపుట *—

మ॥ అని కోపంబున లేవఁబోవఁగ సము ♦ ద్యత్ప్రౌఢి సద్దేవిమ్రో
లను మందస్మితసుందరాస్యుఁ డగుచున్ ♦ లావణ్యధారేయుఁడై
కనుపట్టె న్నిజరూపమింపెఁగ సా ♦ క్షాత్కారమై శంభుఁ డా
క్షణమందున్ దివిఁ బుష్పవృష్టి గురిసెన్ ♦ సంతోష మింపొందగన్. 44

వ॥ ఇట్లు ప్రత్యక్షుండై. 45

క॥ పలికె హరుఁ డచలసుతతోఁ, గలికీ! నీచేయుతపము ♦ గడు మెచ్చితి నీ
తలఁచినయభీష్ట మెయ్యది, పలుకు మొసంగెదను నీకుఁ ♦ బ్రమదం బెసఁగన్. 46

వ॥ అని శంకరుండు పలికిన నద్దేవి సంతుష్టాంతరంగయగుచుఁ బులకాంగిత దేహయై తదీయాంఘ్రికమలంబులకు నమస్కరించి యంజలిచేసి యప్పరమేశ్వరు నిట్లని స్తుతియించె. 47

ఉ॥ ఎవ్వనిఁ బల్కు వేదశిఖ ♦ లెల్లను నద్వయుఁ డంచుఁ, బాపముల్
దవ్వులఁ బాయు నెవ్వనిప♦దస్మరణంబున మౌను లాత్మలో
నెవ్వని భక్తి నిల్పుదు ర♦భీష్టముమీఱఁగ మోక్షలక్ష్మికై
యవ్విభు దేవదేవు నిను ♦ నాత్మ నిరంతర మాశ్రయించెదన్. 48

క॥ నీకృపగల్గిన యా ఘను, లేకల్మష మొంద రవని ♦ నెన్నఁగఁ బూజ్యల్
శ్రీకంఠ! త్రిపురసంహార!, నీ కిదె జోహారుఁ జేతు ♦ నిశ్చలభక్తిన్. 49

క॥ శాంతులయి భక్తితోడను, సంతతము నినున్ భజించు♦సత్పురుషులు దా
మెంతయు జ్యోతిర్మయము, న్గాంతురు; నీ మహిమ నెన్నఁ♦గలనె మహేశా! 50

క॥ నా వాంఛిత మీడేరెను, దేవా! నన్ను న్వరింపు ♦ స్థిరమగు కరుణన్
నావిజ్ఞాపన మిది విను, నీవే భర్తవు తలంప♦నిక్కము నాకున్. 51

వ॥ అనిన నగ్గిరిజపలుకుల కానందింపుచుఁ దరుణేందుశేఖరుం డిట్లనియె. 52

క॥ నీ తలిదండ్రులయనుమతి, నోతరుణీ! రేపె నిన్ను♦నుత్సవ మలరన్
ఖ్యాతిగఁ బరిణయ మగుదును, గౌతూహల మొప్ప దేవ♦గణములు గొలువన్. 53

వ॥ అని గిరితనూజకు వరం బొసంగి ప్రమోదతరంగితాంతరంగుం డగుచు నయ్యనంగవైరి నిజనివాసంబగు కైలాసంబునకుం జని యందుఁ బరమహర్షులగు సప్తమహర్షులం దలంచిన నాక్షణంబ యమ్మునులు బ్రహ్మనిష్ఠను గృత్యాకృత్యంబులు మరచి దేవా! సృష్టిస్థితిలయకారణంబైన పరబ్రహ్మవు నీవ; క్రియావంతుఁడ వయ్యును నక్రియుండ వగుదువు; కళావంతుండ వయ్యును నిష్కలుండవు, నిరవద్యుండవు, నిరంజనుండవు, సదాశివుండవు, నద్వయుండవు, రుద్రుండవు నీవ బ్రహ్మవు నీవ, విష్ణువు నీవ, స్వాహాకారంబును నీవ, యజ్ఞంబును బావకుండును నీవ, నీకంటె నన్యంబు గాలత్రయంబున నెఱుంగము; విశ్వాధికుండవు, విదితవిశ్వుండవు నతర్క్యైశ్వర్యవిభవుండవు; మాయాతీతంబులైన వేదంబులకు ననుష్ఠితంబైన తపంబునకు ఫలంబు నీవ; మాకు నీయందలిభక్తి ననుగ్రహింపు మని దేవదేవుని

సంస్తుతింపుచుఁ బరమగురుస్థానంబైన కైలాసంబుఁ జేరి బహిర్ద్వారంబున నిలిచి నందీశ్వరునకుఁ దమరాక నెఱింగించి. 54

ఉ॥ అంతట నమ్మునీంద్రులు పు♦రాంతకదివ్యపదాబ్జసన్నిధిం
బెంతయుఁ గోర నంది యపు♦డీశ్వరుతోడను విన్నవించి సు
స్వాంతత మీఱ సన్నిధికిఁ ♦ జయ్యనఁ దోడ్కొనిపోవ వారలే
కాంతమునన్ సదాశివునిఁ గాంచి ♦ ప్రణామశతంబుఁ జేయుచున్. 55

వ॥ మఱియు దివ్యమంగళవిగ్రహుండును, [illegible]రాజమానుండును, నతిసుకుమారుండును, దివ్యభూషణభూషితుండును, విచిత్రవేషసముజ్జ్వలుండును నగు నమ్మహాదేవుసౌందర్యం బవలోకించి. 56

క॥ చక్కెరవిల్తుం డీతని, చక్కదనంబునకుఁ దాను ♦ సరిగాఁడు కదా
మిక్కిలి వ్రీడావశతను, నిక్క మనంగతను గాంచె ♦ నిక్కముఁ దగుచున్. 57

క॥ హరి యితని రూపవిభ్రమ, మరసి కదా మోహవశత ♦ నంగన యయ్యెన్
ధర మునిపత్నులు మోహిం, చరె? యీదేవునిఁ దలంచి ♦ సారెకు మదిలోన్. 58

క॥ నిరుపమలావణ్యనిధిం, బరమేశ్వరు నితనిఁ జూచి ♦ భావంబందుం
బురుషులు మోహింతు రనం, దరుణుల మఱి చెప్పనేల ♦ ధారుణిలోనన్. 59

వ॥ అని నిజసౌందర్యంబున కభినందించు నమ్మునీంద్రులను మహాదేవుండు మృదుమధురఫణితి నాదరింపుచు గూర్చుండ ననుగ్రహించిన నాఋషులు వృద్ధానుక్రమంబుగఁ బీఠంబుల సుఖోపవిష్టులై; రంత వశిష్ఠుండు లేచి కృతాంజలియగుచు మహేశ్వరున కిట్లనియె. 60

—* పశుపతి ఋషులకు దనవివాహమునుగురించి వచించుట *—

క॥ సారెకు మిమ్ముఁ దలంచిన, వారలు బహుధన్యులండ్రు ♦ వసుమతి నేడున్
మీరలు మమ్ముఁ దలంపన, పారము లే దస్మదీయ♦భాగ్యంబులకున్. 61

క॥ మీ రెద్ది నియోగించిన, వారక నా కార్యమందు ♦ వర్తింతుము నీ
వారము దయసేయందగు, సారెకుఁ గైంకర్యమున్న ♦శంకర! మాకున్. 62

వ॥ అనిన శంకరుం డిట్లనియె నే నొక్కనిమిత్తంబున మిమ్ముం దలంచితి వినుండు.

సీ॥ అష్టమూర్తులు ధరియించి ♦ యఖిలజగము, లనుదినంబును రక్షించు♦నట్టి నన్ను
హరివిరించిముఖాశేష♦సురగణంబు, శూరపద్మునిబాధచే ♦ సుక్కి జగతి. 64

క॥ కర మర్థి శరణుబొందినఁ, గరుణామతితోడ వారి ♦ కార్యార్థంబై
పరతనయుని సేనానిం, బరగ సృజింపన్ బ్రతిజ్ఞఁ ♦ బన్నితి మిగులన్. 65

క॥ ఇప్పటికి నసురబాధలు, దప్పక కలిగినవి దేవ ♦ తాతతి కెంతే
యప్పాపి శూరపద్మని, నిప్పుడమిన్ గూల్పకున్న ♦ నిఁక మేలగునే? 66

క॥ హరిముఖ్యసురగణంబుల, కరయఁగ నభయప్రదాత ♦ నగుదును కడిమిన్
సురవైరుల నాముప్వర, ధరఁ గూల్చెదఁ బురములట్లఁ ♦ దనయుఁ గని యొగిన్. 67

వ॥ అది కావున. 68

క॥ భానుప్రభ తెఱఁగున నే, మానిని మ దభిన్నయగుచు ♦ మచ్ఛక్తి యగున్
జ్ఞానం బిచ్ఛయుఁ గ్రియ యన, నా నారీరత్న మిప్పు ♦ డద్రిజ యగుచున్. 69

వ॥ మత్పరిణయార్థంబు తపోనిష్ఠాగరిష్ఠయై యున్న దెంతయు. 70

క॥ చెలిహాసము వెన్నెలయో?, నెలయో నెమ్మోము? బలుకు ♦ నెఱకోయిలయో?
యిలయో కటితటి? యలయో, యల యేణేక్షణావళిత్ర♦యం బెన్నంగన్? 71

ఆ॥ అంబుజంబుఁ గేరు ♦ నతివయాననరుచి, యా ననరుచిమించు ♦ నౌర! గోరు
తారగోరులీల♦నల వేణి చెలువగుఁ, జెలువగుణము లెన్న ♦ నలవియగునె? 72

క॥ ధరమా చనుదోయి? ఫణా,ధరమా నూఁగారు ♦ వారిధరమా జడ? సౌ
ధరమా పలుకులు? బింబా,ధరమా, పగడంబయారె ♦ ధర మానినికిన్. 73

ఆ॥ మీనుఁగోపుఁజూపు♦ మెలఁత వాలికజూపు, గార్ముకములురమలు♦ కలికిబొమలు
హేమసుమవిలాస ♦ భామినీమణినాస, తలిరుడాలు నేలు ♦ తరుణి కేలు. 74

క॥ అలకలు వలతేనికి నురు, లల కలువలతేనితునక ♦ యౌరా! నుదురుం
బలుకం దనరుం దేనియ, బలుకుందద్యుతి హసించు ♦ భామినిరదముల్. 75

క॥ మేనా! మెఱుఁగు; సరోవర,మే నాభి; మరాళరాజ ♦ మే నాతినడల్;
మేనాసుతతోడను సమ,మే నారీజనక దంబ ♦ మేనాఁటి కిలన్. 76

వ॥ నే నిప్పు డక్కీరవాణిం బాణిగ్రహణంబుఁ జేయ నిశ్చయించెద. 77

క॥ మీరలు బత్నియుతులై, గారవమునఁ జని నగేంద్రుఁ ♦ గనుఁగొని యస్మ
ద్భూరిమనోరథ మెంతయు, వారక వచియింపవలయు ♦ వాంఛిత మొదవన్. 78

క॥ సతి కల్యాణి యరుంధతి, చతుర కదా యీశుభప్ర♦సంగములందున్,
క్షితిధరపత్నికి మేనక, కతిశయమునఁ దెలుపఁగలదు ♦ హర్షం బలరన్. 79

వ॥ అని యివ్విధంబున వేదాంతవిజ్ఞాననునిశ్చయుండైన యీశ్వరుండు పాణిగ్ర
హణోత్సుకుం డగుచుఁ బలికినఁ, మునులు దాముఁ దథావిధంబైనలజ్జఁదొఱఁగి,
జగద్గురునకుఁ బ్రదక్షిణనమస్కారంబు లొనర్చి తదీయాజ్ఞను శీఘ్రంబునం జని
హిమవద్భూధరం బధిరోహించి, యందు 80

క॥ పలుమాఱు యుగావస్థను, బొలయక నిర్ధూతతిమిర♦పుంజం బగుచున్
విలసద్యౌవనసంపదఁ, జెలఁగెడు బురుషులను గలిగి ♦ చెలువలరారన్. 81

సీ॥ మహనీయకాంచన♦మణిగృహంబులచేత, శశికాంతమణిసౌధ♦చయముచేత
వజ్రకీలితమహా♦ద్వారపఙ్క్తులచేతఁ, బ్రకటవైడూర్యభి♦త్తికలచేత
రమణీయతోరణ♦రాజవీథులచేత, దివ్యమాణిక్యవే♦దికలచేతఁ
గల్హారమండిత ♦ కాసారములచేత, భాసురారామ సం♦పదలచేత
నవనవామోద మందవా♦యువులచేత, నతులమంగళతూర్యవా♦ద్యములచేత
వైభవం బొప్పు నిత్యోత్స♦వములచేతఁ, బరగఁ జూపట్టు నోషధి♦ప్రస్థపురిని.

వ॥ అ మ్మునులుం బ్రవేశింప నంతలోన హిమవంతుం డాదిత్యసమానులైన వారలం గనుంగొని ప్రత్యుత్థానంబుఁ గావించి యర్ఘ్యపాద్యంబు లొసంగి పత్నీసమేతంబుగ నందరిని మణివిష్టపంబుల సుఖోపవిష్టులం జేసి మేనకాసమేతుఁడై యథావిధానంబుగఁ బూజించిన, నా ఋషు లత్యంతసంతుష్టులగుచు నఖర్వతేజుం డగు న ప్పర్వతరాజుం జూచి. 83

గీ॥ కుశలమా నీకు ? నీహార♦గోత్రతిలక ! , కుశలమా నీదు బాంధవ♦కోటికెల్ల ?
బూజ్యుఁడవు నీవు వర్ణింప♦భువనములను, మాదృశుల కెల్ల నీతపో♦మహిమ కలదె?

వ॥ అని కుశలప్రశ్నాదుల సంశ్లాఘింపుచుఁ గూర్చుండు మనినఁ దదనుమతి నుపవిష్టుండై యంజలి ఘటియించి వినయంబున భూధరేంద్రుం డిట్లనియె. 85

క॥ ఏను గృతార్థుఁడనైతిని, మానుగ మీదర్శనంబు ♦ మాకు ఘటించెన్
మౌనీంద్రులార మీకృప, యేనాటికి శుభముగాక ♦ నితరము గలదే ? 86

క॥ సుకృతినిధానులు మీరలు, సకుటుంబముగాఁగ నిందుఁ ♦ జనుదెంచుటచే
సకలశుభంబులు వాటిలెఁ, బ్రకటింపఁగ మాగృహంబు ♦ పావనమయ్యెన్. 87

క॥ శ్రీకరముగ మీమదిలో, నేకార్యము దలచి యిచట ♦ కేతెంచిరొకో?
నాకున్ శ్రవణోత్సవముగ, నాకార్యముఁ దెలుపవలయు ♦ ననుడు మునీంద్రుల్.

వ॥ అతికుతూహల భరితాంతరంగులై యాంగీరసుని వచింపుమనిన నతండు సుధామధురసూక్తుల ధరాధరేంద్రున కిట్లనియె. 89

మ॥ విను మద్రీశ్వర ! యస్మదాగమనము ♦ న్నిందోయికి న్నిందుగా
వినిపింతున్ మఱిఁ బిల్వఁబంపు మిటకు ♦ న్నీపట్టపుంరాణి నీ
తనయన్ మంత్రుల బంధుమిత్రతతులన్ ♦ తథ్యంబు నీపుత్రికిన్
ఘనవిద్యున్నిభగాత్రి కబ్జముఖికిం ♦ గళ్యాణముం జేకురున్. 90

మ॥ అని యమ్మౌని వచింప శైలవిభుఁ డ♦త్యంతంబు సంతోషియై
చు నియోగించెను సౌవిదల్లుల వెసన్ ♦ శుద్ధాంతకాంతాళితో

ఘనభూషాంబరభాసమానవిలస♦త్కల్యాణవేషాన్వితం
దనయం దోడ్కొని రం డటంచు మది స♦త్సాహంబు జూపట్టఁగన్. 91

మ॥ కొమరుం బ్రాయముతో విలాసగతులం ♦ గుల్కంగ భాస్వన్మణీ
రమణీయాభరణోజ్జ్వలాంగియగుచున్ ♦ రామామణుల్వెంట రా
సుముహూర్తంబున వచ్చి మౌనిసభలోఁ ♦ జూపట్టె నప్పార్వతీ
రమణీరత్నము చంద్రరేఖకరణిన్ ♦ రంజిల్లుచున్ వేడుకన్. 92

క॥ జనకుం డప్పుడు త్రిభువన, జననిం దనయొద్దఁ జేర్చి ♦ సంతోషమునన్
దనరెను గిరిజం గనుఁగొని, మునులు నరుంధతియు మదిని♦ మ్రొక్కిరి భక్తిన్. 93

క॥ మందాక్షనమ్రముఖియగు, నందననీక్షించి శైలనాయకుఁ డనియెన్
సుందరి యిది మద్వంశం, బందును మౌక్తికములీల నలర జనించెన్. 94

వ॥ అనిన నగ్గిరీంద్రునకు నాంగిరసుండిట్లనియె. 95

—♦ ఋషులు హిమవంతునకు హైమవతివివాహమును గురించి వచియించుట. ♦—

క॥ శుకవాణి యీవధూమణి, సకలజగన్మాత దేవి సత్యం బరయన్
సుకృతివి కావున నీకుం, బ్రకటితముగ సంభవించె ♦ భాగ్యంబలరన్. 96

వ॥ మేము వచ్చిన ప్రయోజనం బాకర్ణింపుము. 97

సీ॥ ఎవ్వాఁడు దా నొక్కఁ ♦ డీజగంబులకును, ధాతయు ధాతృవి♦ధాతయునగు
గారణంబులకును ♦ గారణంబగుచుండు, మఱినియామకనియా♦మకుఁడునగుచు
స్రష్టలకెల్లను ♦ స్రష్టయు నగుచుండు, రక్షకుండును నగు ♦ రక్షకులకు
సంహర్తలకునెల్ల ♦ సంహర్తయగుచుండు, నరయమహాగ్రాసుఁ♦డగును మిగుల
మంగళంబులకెల్లను ♦ మంగళంబు, బావనంబులకెల్లను ♦ బావనంబు
జేతనంబులకెల్లను ♦ జేతనంబు, నిత్యములకును భావింప ♦ నిత్యమగును. 98

వ॥ మఱియు నెవ్వాఁడు బరమాత్మయుఁ, బరంజ్యోతియుఁ, బరబ్రహ్మంబును, బరాత్పరంబును, నణువులకు నణువును, మహత్తులకెల్లను మహత్తునై యుండు, నెవ్వనికంటె బరంబులేదు, విశ్వం బెవ్వఁడు సృజించు రక్షించు నణంచు నీశ్వరశబ్దం బెవ్వనియందు యథార్థంబై యౌపచారికంబు గాకుండు నణిమాద్యైశ్వర్యాండును మహాకాళుండును గళాధురంధరుండును నై యుండు నెవ్వండు. 99

క॥ అట్టి జగత్పతి కిప్పుడు, బట్టపుదేవిని ఘటింప ♦ బాలామణి నీ
పట్టి నడుగ వేడుకఁ గను,పట్టగవచ్చితిమి యిటకు బర్వతవర్యా. 100

వ॥ ఇదియే కారణంబు మాకు. 101

సీ॥ హరికి నగమ్యమై ♦ బరగు నెవ్వనిపాద, మరయలే డెవ్వని ♦ శిర మజుండు
త్యక్తవజ్రుండయి ♦ దర్పంబుబోనాడె, నెవ్వని వీక్షించి ♦ యిందుఁ డెన్నఁ

దృణమాత్రమున సర్వ ♦ దేవతాగణములఁ, జెలఁగి యెవ్వాఁడు ని♦ర్జింపనోపు
నెవ్వనిభ్రూసంజ్ఞ ♦ నిందిర నటియించు, నిర్జరాసురమర్త్య♦నివహమందుఁ
గలుగు ముక్తియు నెవ్వని ♦ కరుణవలన, నట్టి సర్వజ్ఞమూర్తికి ♦ నఖిలభర్త
కీశ్వరున కీవు గన్యక♦నిచ్చి ప్రేమ, భువనహితమును గావింపు♦భూధరేంద్ర. 102

క॥ ఈ రమణియందు హరునకు, వీరుడగుకుమారుఁ డుద్భ♦వింపంగలఁ డా
శూరాదిదుష్టదనుజుల, బీరం బణగింప జగద♦భీష్టముగాఁగన్. 103

క॥ లోకగురుండగు శంభుఁడు, నీకుం జామాతయైన ♦ నిర్మలమగుచు
న్నీకుల మొప్పును బూజ్యతఁ, గైకొందువు భువనములను ♦ గడు ధన్యుఁడవై. 104

వ॥ అని యాంగీరసుండు బలికె నంత పరమహర్షులగు మహాఋషులును హిమవం
తునిం బ్రశంసించిరి. 105

క॥ ఆనందాశ్రులు గురియఁగ, మానవతీమణిని సుతను ♦ మఱిజూచి హిమా
నీనగపతి వత్సలతన్, మౌనీంద్రుల మ్రోల ననియె మధుమయఫణితిన్. 106

ఉ॥ ఈ జగదంబ నాకు జని♦యించుట ధన్యుఁడనైతి మీపదాం
భోజసపర్య శ్రేయమును ♦ బొందితి వాంఛిత మొప్ప నింక నా
రాజవతంసుచిత్తమును రంజిలఁజేసి మదీయపుత్త్రి ♦ నీ
రాజనిభాస్య నీలచికుర న్వరియింపఁగఁజేయు డెంతయున్. 107

క॥ కన్నియ యీకమలేక్షణ, పన్నగభూషణుని వేడ్క♦బరిణయమగుటన్
గన్నులపండువుజూతము, జెన్నుగ వినమే 'శుభస్య ♦ శీఘ్రం' బనగన్. 108

వ॥ అనిన భూభృద్వల్లభు మనోభీష్టంబువిని మునీంద్రు లుత్సాహభరితులై రంత
నంగీరసుండు మఱియు నప్పర్వతరాజపత్నులం జూచి యిట్లనియె. 109

క॥ మీకు నభీష్టంబెకదా, యీకార్యము మాతృజనుల ♦ కిష్టంబైనన్
లోకమున కన్య నీదగు, శ్రీకరముగ వరుని బిలిచి ♦ ప్రేమ గృహస్థుల్. 110

వ॥ అనిన విని గిరిపురందరసుందరు లందరు డెందంబుల నానందంబుఁ జెలఁగి రంత
నుచితజ్ఞత మానక మేనక యిట్లనియె. 111

ఉ॥ స్థావరజాతి మేము సతతంబు వసింతు మచేతనస్థితిన్
భావ మెఱింగియుక్తముగఁ ♦ బల్కఁగ నేరము క్రోధరాగలో
భావహమా మనం బరయ ♦ నజ్ఞులమెంతయు వాక్యదోషముల్
మావలనం జనించు నివి ♦ మన్ననఁజేసి సహింపఁగాదగున్. 112

క॥ దేవమానవపన్నగ ♦ తిర్యగాళి, కరయవాక్యంబుజగతి ♦ వ్యత్యాసమగుట
యుక్తమగుసమానులుబల్కు♦సూక్తు లెన్న, నసములగువారుభాషింపననుచితంబు. 114

వ॥ అదికావున.

క॥ దేవతలతోడ మాఱుగ ♦ స్థావరులకు నెవ్విధమున ♦ సంబంధమగుగ
భావలయంబున శోభిలు ♦ భావింప సమానులకును ♦ బంధుత్వమొగిన్. 115

ఉ॥ ఏనుఁగమీఁదనుండు నతఁ ♦ డేనుఁగమీఁద వసించువానికిన్
మానుగఁ జూర్ణమిచ్చిన స♦మానము జూడ ధరాతలంబునన్
గాన మహేశుఁ డాతఁడు జ♦గత్పతి యెన్నఁగ నంతకాంతకుం
డానిటలాక్షుతోడ సరి ♦ యౌదుమె? యేమొగి వియ్య మొందఁగన్. 116

క॥ అతఁడెన్న మహాగ్రినుం, డతులితరాద్రాన్వితుండు ♦ హారు డుగ్రుండున్
క్షితి నతనిచరిత్రంబులు, బ్రతిదినము న్వినఁగ దుర్వి♦భావ్యంబులగున్. 117

క॥ లీలామాత్రముగాఁగను ♦ నాళీకజుశిరము దునిమె ♦ నఖముఖధారం
దూలించె నృసింహాదుల ♦ ఫాలాక్షుని కృత్యమెన్న♦బహుఘోరమగున్ 118

—* ఋషుల పలుకులు విని మేనక భయమందుట *—

క॥ ఒక వాగ్వ్యత్యాసంబో, ర్వక వీరుండగుచుఁ గూల్చె ♦ శ్వశురుని దక్షున్
సకలార్తి జనుల నిర్జర ♦ నికరము భయపెట్టె నతఁడు ♦ నిర్దయుఁ డగుచున్. 119

క॥ ఈసుత నిచ్చినచోటను, గాసిలక సుఖించునట్లు♦గాఁ జేయఁదగున్
గాని యొకించుకగల్గిన, వేసటపడు మదిని మమ్ము ♦ వేమరు దూఱున్. 120

క॥ మీ రెఱుగనిది యొకింతయు, ధారుణిలో గలదె సకల ధర్మైకకళా
పారీణులు మీ మదిలో, సారె విచారించి చేయ ♦ జనుఁ బరిణయమున్. 121

క॥ ఆతనికి తల్లిదండ్రులు భ్రాతలు, బంధులును లేరు ♦ పరికింపంగా
జాతియు నడతయుఁ గనపడ, దాతండు బురాతనుండు♦ నద్వయుఁ డెన్నన్.122

క॥ కనుఁగొనగ తన్మహత్త్వము, జనియించును బ్రేమ మఱియుఁ ♦ జాల భయంబా
నని తలపోయుచు మేనక, యనిన యరుంధతియు బలికె ♦ నతిమధురోక్తిన్.

క॥ మేనక విను మాశంభున, కేనాటికిఁ దల్లిదండ్రు ♦ లెన్నఁగలే రెం
తేనియు జగములకెల్లను, దానయగు న్దలపఁ దల్లి♦దండ్రియుఁ దరుణీ. 124

క॥ సర్వైశ్వర్యధురీణుఁడు, సర్వజ్ఞుఁడు రాజరాజ♦సఖుడు నుతింపన్
సర్వేశ్వరేశ్వరుండును, సర్వజగద్భర్త యతఁడు ♦ సామాన్యుండే. 125

క॥ దండింపఁ దగినవారల, దండించుట ప్రభుని కరయ ధర్మముగాదే
కుండలిభూషణుఁ డాతఁడు, దండింపక యెటులనుండు ♦ దనుజుల జగతిన్. 126

క॥ తనతనయ కర్ణకటువుగ, వినయనయవిదూరుఁడగుచు ♦ విశ్వేశ్వరు శం
భుని దూషించెను దక్షుం, డనిమిత్తం బల్లుడనక ♦ నధ్వరమందున్. 127

క॥ ఆ దోషాతిశయంబున, గాదే దండింపఁబడియెఁ ♦ గడుఁ దక్షుఁడు బ్ర
హ్మాదినిలింపులు దానన, మేదిని దండార్హులైరి ♦ మృత్యుంజయుచేన్. 128

వ॥ అది కావున మద్వచనంబులు విశ్వసించి సదాశివుండును, మహాదేవుండును, శంకరుండును, చంద్రశేఖరుండును, మృడుండును, సుమంగళుండును నగు శంభుని సామాన్యునిగాఁ దలంపకుము. నిర్దోషుండును సకలకల్యాణగుణాకరుం డని యెఱుంగుము! 129

ఉ॥ ఎన్నఁగ యోగినీతిలక ♦ మీవు కృతార్థవు బద్మనేత్రి నీ
కన్నియ నిమ్ము శంభునకు ♦ గౌతుకమొప్పఁగ బ్రహ్మబోధ సం
పన్నులు చంద్రచూడ పద♦పంకజసంస్మరణైకశీలు ర
భ్యున్నతి వచ్చి రిందు ముని♦పుంగవుల న్గడు బూజసేయుమా. 130

గీ॥ అని యరుంధతి బోధింప♦నాత్మఁ దెలిసి, యద్రిరాజేశ్వరుని రాణి ♦ యంత మదిని
విగతసందేహ యగుచును♦ వినుతిఁ జేసి యతిముఖ్యులైనమౌనుల కనియె బ్రేమ.

క॥ తెలియక నేనాడిన యీ, పలుకులు మీరలు సహించి పాలింపదగున్
బలుమఱుఁ జెల్లెలఁగానే, చెలువుగ మీ కేను మౌని♦శేఖరులారా. 132

క॥ ఏణాంకముఖిని కోకిల,వాణిని మత్కన్య నిపుడు వాంఛిత మొదవన్
బాణిగ్రహణము జేయుట, యేణాంకధరుండు నాక♦భీష్టము జుమ్మీ. 133

క॥ ఆలస్యమేలనింకను, బాలామణిఁ గన్యనిత్తు ♦ బరమేశ్వరుఁడా
బాలేందుమౌళి కేనున్, మేలుగ నాయత్నమందు మీ రుండ దగున్. 134

వ॥ అనిన మహీధరవధూమణిఁ బ్రశంసింపుచు మునీంద్రులు భూధరేంద్రున కిట్లనిరి. 135

క॥ కలకంఠి నీతనూజను, జెలువలరగ నంకపీఠిఁ ♦ జేర్పుము వేడ్కన్
ఫలములు గ్రహింపుగావుత, తొలుతన్ శుభకరముగాఁగ♦ దుహినగనేంద్రా. 136

వ॥ అనిన విని యమ్ముద్దుపట్టిం గట్టుఱేఁడు బొంకంబుగ నంకపీఠంబునఁ జేర్చె నప్పు డరుంధతిమొదలైన సువాసిను లందఱు నద్దేవికరారవిందంబుల ఫలంబు లిడి తత్పాదపంకజంబులు మనంబులం దలంచుచు జగన్మాతయైన యీసర్వమంగళ యనన్యసులభం బైన పరమేశ్వరునియంకం బధివసించు నీదేవిచేత నీశ్వరుండు గృహమేధియగు నీశ్వరునిచేత నీదేవి గృహమేధినియగు విచిత్రకృత్యులైన వీరలచేత జగదుత్పత్తిస్థితు లగునని యానందించిరి. 137

మ॥ అలశైలేంద్రుఁడు మౌనిచంద్రులకు సా♦ ష్టాంగప్రణామంబు లు
త్కలికం జేయుచు నవ్వధూవరులకుం ♦ గల్యాణలగ్నంబు ని

స్తులతోఁ మీరు వచింపుడన్నను మునీంద్రుల్ చంద్రతారాబలం
బులు రాశిగ్రహయోనికూటములు సొంపుల్ మీరఁగా నెన్నుచున్. 138

వ॥ భూధరేంద్రా! వినుము, సర్వబంధుండును జగజ్జనకుండయిన మహేశ్వరునకును లోకజననియైన సర్వమంగళకును సర్వానుకూలంబుగల్గియుండుటకు సందియం బేమి మెల్లిఫల్గుణ్యుత్తరలయందు రాత్రి జామిత్రసంశుద్ధి కలిగియుండునప్పుడు శుభముహూర్తంబని నిర్ణయించి యమ్మహాఋషులు మహాదేవునిసన్నిధికిఁ బోయి రంత. 139

శా॥ ప్రాలేయాచలమౌళి బంధుయుతుఁడై పల్మారు చిత్తంబులో
నాలోచించి జరాచరంబు సకలం బత్యంతహర్షంబుతో
నాలోకింపగవచ్చు నీశ్వరుని కల్యాణోత్సవంబందు నిం
దేలాగు న్వసియించు నెల్లజన మీయాస్థానముల్ చాలునే. 140

క॥ అని చింతింపుచు నుండఁగ, దనయుఁడు మైనాకుఁడనియె ద్వష్టను బిలువం
బనుపుము శీఘ్రం బాతఁడు, బనివడి కల్యాణమంటపము నిర్మించున్. 141

వ॥ అనుడమ్మహీధరేంద్రుం డాదరంబున విశ్వకర్మను రావించి యర్ఘ్యపాద్యాద్యుపచారంబుల గావించి యిట్లనియె. 142

క॥ ఓ విశ్వకర్మ! కుశలమె? నీవెగదా జగతి సకలనిర్మాణంబుల్
గావించునట్టి శిల్పకళావేదివి మనవి వినుము లలిమీఱంగన్. 143

మ॥ ఇపు డయ్యిందుకళావతంసునకు నే నెంతేని నిప్పార్వతిన్
దపనీయోజ్జ్వలగాత్రి నిచ్చి చెలువొందం బెండ్లిగావింతు నీ
నిపుణత్వంబు చెలంగ శీఘ్రతరము న్నిర్మింపు కల్యాణమం
టపమున్ శిల్పకలానిరూఢి కనుపట్ట న్నేత్రపర్వంబుగన్. 144

—* హిమవంతుడు హైమవతివివాహమునుగురించి యత్నించుట. *—

వ॥ అని వస్త్రమాల్యానులేపనంబు లొసంగి బహూకరించిన సంప్రీతహృదయుం డగుచు నవ్విశ్వకర్మ యతిసంభ్రమంబున నానాదివ్యమణివిభాభాసమానం బును యోజనశతసహస్రపరిమితవిస్తారాయామ రమణీయంబును ననేకశత సంఖ్యాకవిశాలాభిరామంబును భర్మ్యభౌమప్రాసాదసహస్రపరిచుంబితాంబరం బును, బహువిధచిత్రవిచిత్ర పరిశోభితంబునగుచు నొకచో జలసదృశరత్న సదృశరత్నసదనద్యుతుల తరంగాకులం బైన సముద్రంబు ననుకరింపుచు నొక్క యెడఁ బర్వతాకారంబునం జూపట్టుచు నొక్కచక్కి జలాశయసమాకులం బగుచు, నొకక్రేవ సలిలభ్రమకరంబులైన కుడ్యమధ్యంబులఁ జెలంగుచు నభం బుల శోభిల్లుచు, నొకచాయ గుడ్యసమానంబులగు నభినవద్వారపఙ్క్తుల జెలు వొందుచు నొక్కదిక్కున నాకాశప్రతిమానంబులైనకుడ్యంబులఁ విలసిల్లుచు

నొకవంక కుడ్యనిభంబైన నభంబు శోభిల్లుచు నొకకడ స్తంభంబులుబోలె వ్యోమప్రదేశంబులు దనరుచు నొకచోట వ్యోమంబునుబోలె స్తంభంబు లలరుచు సకలాలంకారభాసుర రత్నస్తంభ శతసహస్రాభిరమ్యంబులైన యుపమంటపంబులును, మౌక్తికమణిగవాక్షంబులును, విద్రుమద్వార తోరణంబులును, వజ్రకల్పితసోపానంబులును, స్వచ్ఛస్ఫటికవేదికలును, దినకరపథనిరోధ సమున్నత పతాకాగ్రంబులును, మహావృషభగణపరివేష్టిత ప్రాకారాగ్రంబులును, గలిగి మనోహరంబై వెలయు సనదృశంబగు కల్యాణమంటపంబు సృజించి గిరిరాజునకుం జూపిన. 145

ఉ॥ ఆ నగమౌళి జూచి మది ♦ నద్భుతమంది సుపర్వ శిల్పికిన్
మానితభానమాన బహు ♦ మానశతంబు లొసంగి వీడ్కొనెన్
వాని 'మదీయపుత్రిక వి ♦ వాహమహోత్సవ మెల్లిజూడ నెం
తేని కుటుంబయుక్తముగ ♦ నీవిటరావలె' నంచు బిల్చుచున్. 146

వ॥ తదనంతరంబ. 147

క॥ మాంగళ్యమొప్ప భూధర, పుంగవుఁడు సుగంధమాల్య ♦ భూషాంబరముల్
శృంగారింపఁగ బుత్త్రికి, నంగనల కనుజ్ఞనొసఁగె ♦ హర్షం బలరన్. 148

చ॥ సరసిరుహాక్షు లంత నతి ♦ సంభ్రమ మొప్పగ రత్నకాంచనా
భరణసమేత జేసి నవ ♦ పద్మదళాక్షిని సర్వమంగళన్
సురుచిర భద్రపీఠమున ♦ సొంపునలర్ప వసింపఁజేసి రా
దరమున శంఖదుందుభిమృ ♦ దంగనినాదము లుప్పతిల్లగన్. 149

మ॥ జలజాతాక్షులు వేడ్కమీఱగ గల ♦ స్వానంబులం బాడ గా
శల మింపొందగ బైడిపళ్ళెరమునన్ ♦ జాబిల్లిరాగిన్నెలో
జెలగన్ సంపగినూనె నించి యొకరా ♦ జీవాస్య యాగౌరికిన్
దలయంటె న్నవరత్నకంకణ ఝణ ♦ త్కారంబు లింపొందగన్. 150

మ॥ తలిరుంబోణులు శాలిచూర్ణము హరి ♦ ద్రాముద్గపిష్టంబులన్
నలుగుంబెట్టి సుగంధపూరసము వె ♦ న్నంజల్కి కంజాక్షికిన్
జలకంబార్చిరి ద్యోధునీప్రముఖ భా ♦ స్వత్పుణ్యతీర్థంబులన్
విలసత్ప్రీతి జపింప భూసురులు దే ♦ వీసూక్తము ల్మాటికిన్. 151

క॥ సలిలములునించి కాంచన, కలశంబులు దేవమాని ♦ కాంతాగణముల్
చెలువుగ జగదీశ్వరియగు, జెలువకు నభిషేచనంబు ♦ జేసిరి ప్రేమన్. 152

క॥ మృదువగు విమలాంబరమున, సుదతికి తడియొత్తె నొర్తు ♦ సుందరి వేగన్
ముదమున దివ్యదుకూలము, ముదిత యొకర్తొసగ గట్టి ♦ ముద్దియ కెలమిన్. 153

క॥ పొంకంబుగ నొకకామిని, పంకజముఖి కపుడు చరణ ♦ పంకజయుగళా
లంకారమొప్ప యావక, పంకము రంజిల్ల నలదె ♦ భవ్యప్రౌఢిన్. 154

మ॥ తరుణీ తావకకోమలాంఘ్రికమల♦ద్వంద్వంబు రాజిల్లు నీ
శ్వరమౌళిన్ శశిరేఖతోడ ననుచుం ♦ జంద్రాననన్ సారెకుం
బరిహాసోక్తులు బల్కు నవ్వుచు ముఖా ♦ బ్జంబెత్తి హస్తంబునం
దరవిందంబును బూని యేసె నపుడా ♦ యబ్జాక్షి యాయింతులన్. 155

—* హైమవతిని పెండ్లికూతుంజేయుట. *—

సీ॥ మంజీరములు పాద♦కంజాతములఁ జేర్చె,వలనొప్ప బూర్ణేందు♦వదనయోర్తు
మణిమయమేఖల ♦ మధ్యభాగంబున, బంధించె చంపక♦గంధియోర్తు
గరమున బచ్చల ♦ కడియముల్గీలించె, భాసిల్ల బల్లవ♦పాణి యోర్తు
అలరువక్షస్థలి ♦ హారంబు లునిచెను, రాణింపుమంజుల♦వాణియోర్తు
కర్ణతాటంకములుబెట్టె ♦ గలికియోర్తు, నాసికామౌక్తికంబిడె ♦ నాతియోర్తు
కాసికము వేణి సవరించె♦ కాంతయోర్తు, అద్రిరాజేంద్రకన్యకు♦నందమలర. 156

క॥ సుమహితమౌక్తికదామము, బ్రమదయొక ర్తిడియె ఫాల♦ఫలకంబందున్
సుమమాలిక నొకకోమలి, కమలాక్షికి దురిమె నీల ♦ కచభరమందున్. 157

క॥ వివిధాభరణాన్వితయై, యవనీధరరాజకన్య ♦ యపు డలరారెన్
దివిజేంద్రచాపశోభా, ప్రవిభాసినియైన గగన♦రమయుంబోలెన్. 158

క॥ స్మరచాపబాణలీలా, కరములు భువనైకమోహ♦కరములునగుచున్
బరగెడు భ్రూలోచనములు, దరుణి విలోకించె గులుకు ♦ దరహాసరుచులన్. 159

క॥ భూషణము లెన్నియైనను, భూషణమగు టెట్లు? తుహిన ♦ భూధరసుతకున్
భూషణముల కెల్లను గడు, భూషణమై చాల తద్వ♦పుఃప్రభ మెఱయన్. 160

క॥ ఆ కాంతామణి గనుగొని, యీ కొమ్మకు దగిననాథు ♦ డిందుధరుండే
శ్రీకంఠునకున్ దగుసతి, యీ కలకంఠియె యటంచు ♦ నెంచిరి జనముల్. 161

క॥ ఈ దంపతులకు నెన్నగ, నీ దంపతులే సమాన ♦ మిద్ధర ననుచున్
మోదించిరి సురమునిసతు, లా దేవినిజూచి తండ్రి ♦ హర్షంబొందెన్. 162

వ॥ అంత. 163

గీ॥ పిలిచి వరునకు గన్యక♦ బెండ్లిసేయ, నదియె బ్రహ్మవివాహంబు♦నగు దలంప
నుత్తరాయణ మిది యిప్పు♦ డుచితమనుచు, చంద్రశేఖరు దోతేర♦ శైలవిభుడు.

వ॥ శీఘ్రంబునం జని యనవరత విరాజమాన నానాదివ్యతరులతాసూనవాస
వాసంబును, సిద్ధ చారణ గంధర్వ విద్యాధర నిఖిల దేవ ముని గణ నివా

నిజవిమలవిభావినిర్జిత శరచ్చంద్రచంద్రికా విలాసంబును, సకలమరిత నిరా
సంబును, నగు కైలాసంబు జేరి యందు రత్నప్రాకార విరాజితంబును, రమణీయ
మణిమయప్రాసాదమంటపాభిశోభితంబును, విచిత్రతర చిత్రసదనాలంకృ
తంబును, విశాలచంద్రశాలాభిరామంబును, వివిధవిభవాభిరామంబును, నగు
భోగపురంబున దివ్యభవనంబందు రత్నసింహాసనాసీనుండును, జగద్రక్షణ
జాగరూకుండును, సనకాది మునిజనపరివృతుండును నగు నమ్మహేశ్వరుంగాంచి
భక్తిప్రణయపూర్వకంబుగ నమస్కరించి యిట్లని వినుతించె. 165

క॥ భువనాధీశ్వర! శంకర!, దివిజాసురవంద్యపాద ♦ దీనశరణ్యా
భవతాపదావపావక, నవజలద! కటాక్షదృష్టి ♦ నను గావగదే. 166

మ॥ నిను సేవించినచో సురాసురనరానీకంబు భోగంబులన్
దనరన్ గాంచి సుఖింతు రుర్విని భవ ♦ త్పాదాంబుజద్వంద్వ పూ
జన మొక్కింతయు లేని హీనులకు నై ♦ శ్వర్యంబు లేలాగు గ
ల్గును శ్రేయం బెటులబ్బు దుర్గతియు గ ♦ ల్గున్నాక యెంతేనియున్. 167

క॥ సర్వాభీష్టము లొసగుచు, సర్వజగంబులను బ్రోచు ♦ సర్వజ్ఞశివా
సర్వేశ శరణు జొందితి, సర్వదయాపరుడ వనుచు ♦ సత్యము నిన్నున్. 168

క॥ యాచించునట్టి యర్థికి, యాచితమును మించనిచ్చు ♦ నధికవదాన్య
శ్రీచతురుండౌగద నిను, యాచించెద నొసగు మిష్ట ♦ మతిశీఘ్రముగన్. 169

వ॥ అనుచు నగేశ్వరుం డజ్జగదీశ్వరునకు బునఃపునఃప్రణామంబు లొనర్చిన శంక
రుండు కరుణాకటాక్షంబున వీక్షించి ప్రభులక్షణ లక్షితంబులైన గంభీర
తరవచోగుంభనంబు లలర "గిరీంద్రా! లెమ్ము లెమ్ము, భవదభీష్టం బెయ్యది?"
వేడు మొసంగెద ననిన, 170

మ॥ హిమశైలేంద్రుఁడు బల్కె మామక మనో ♦ భీష్టంబు జేకూర మీ
కు మదీయాత్మజనిచ్చి సంభ్రమము ద ♦ ళ్కొత్తన్ వివాహం బొన
ర్తు ముదంబొప్ప బ్రతిగ్రహింపదగు దో ♦ డ్తో నోషధీప్రస్థమం
దు ముకుందాది సుపర్వబృందము మునీంద్రుల్గొల్వ నభ్యున్నతిన్. 171

వ॥ అని యనేకవిధంబుల మనోరథంబు లలర ధరాధరేంద్రుండు ప్రార్థించిన బరమే
శ్వరుండు ప్రసన్నహృదయుండగుచు నంగీకరించిన నమ్మంచుగుబ్బలి మగుడి
నిజస్థానంబగు నోషధిప్రస్థంబునకుం జేరె. 172

—* హరుడు నందీశ్వరుని బంధుగుల పిలువ నియమించుట. *—

క॥ నందీశ్వరునిం గనుఁగొని, యిందుకళాధరుడు ♦ వేడ్క నీ బ్రహ్మాండం
బందున దనరెడు బంధుల, నందఱ వెస ♦ బిలువుమనుచు నాజ్ఞాపించెన్. 173

క॥ ఆనందీశ్వరుఁడెంతయు, నానందితుఁడగుచు శంభు ♦ ననుమతి నతఁడున్
మానసమందు దలంచుచు, మానితముగ బిలిచె బంధు ♦ మండలినెల్లన్. 174

సీ॥ కౌతూహలోన్నతి ♦ గణపాలకులబిల్చె, నింద్రాదిదివిజుల ♦ నెల్లబిల్చె
సకలదిక్పాలక ♦ సముదయం బొగి బిల్చె, నలనవబ్రహ్మల ♦ నలరబిల్చె
ద్వాదశాదిత్యుల ♦ దనరంగబిల్చె, నే♦కాదశరుద్రుల ♦ ఘనతబిల్చె
వసువుల నెనమండ్రి ♦ వరుసతో బిల్చెను, బిల్చె విశ్వేదేవ ♦ బృందములను
సాధ్యగణములబిల్చె నుత్సాహ మొప్ప, యక్షగంధర్వతతిబిల్చె♦నాక్షణంబ
సిద్ధవిద్యాధరోరగ ♦ శ్రేణి బిలిచె, నితరులను బిల్చె నతిశయ♦ప్రేమమీఱ.

క॥ గరుడధ్వజునింబిల్చెను, బరగ దదీయావతార ♦ పఙ్క్తిన్ బిల్చెం
గరమర్థిజతుర్ముఖుఁడగు, బరమేష్ఠింబిలిచె మదిని ♦ బ్రిమదంబెనగన్. 176

వ॥ మఱియు బాతాళనివాసులైన యనంత వాసుకి కాద్రవేయాదిమహాబలకర్కోటక మహోరగశంఖపాలమహాపద్మాక్షులైన యష్టమహానాగముఖ్యులను భానుకంప వీరమహాబలభద్రులను, మహాబల మహాబాహు మధుపింగళ చతుర్వక్త్రాదులైన భూతగణాధ్యక్షులను, విరోచన బలి నముచి జంభ మహాజంభ హయగ్రీవ ప్రముఖ దైత్య దానవ గణంబులను, హాటకేశ్వరప్రముఖులైన కూశ్మాండగణముఖ్యులను, కరణ బాహుక పంచాస్య శతమన్యు శుకేశ కాష్ఠకూట క్షేమ మేఘ పృథ్వీశ్వర రూప తాళకేతు శతానన ప్రముఖులైన యసంఖ్యాత ప్రమథ గణాధ్యక్షులను కళా ముహూర్త కాష్ఠా దిన తిథి పక్ష మాస ఋతువత్సరంబులను గంగాదినదులను సముద్రంబులను సరస్సులను మఱియు దృష్టంబును శ్రుతంబునునైన చరాచరాత్మకంబగు సకల జగంబును బిలిచెనంత. 177

క॥ తరుణేందువతంసుని యవ,సరమెరిగింపంగ దిశల ♦ శ్రవణోత్సవమై
పరగెన్ సంజ్ఞానాద్యము, లురుతరఘోషములవై భ♦వోన్నతిమీఱన్. 178

వ॥ అప్పుడు. 179

క॥ వేదమయుువైన తేయుని, మోదమునన్నెక్కి సైన్య♦ములుగొలువంగన్
శ్రీదయితామణితోడను, నాదిమదంపతుల జూడ ♦ హరి చనుదెంచెన్. 180

మ॥ చతురాస్యుండు మరాళవాహనము నుత్సాహంబుతో నెక్కి వా
క్సతితోడన్ నిగమాగమంబులును రా♦గా మూర్తిమంతంబులై
కుతుకం బొప్ప నగేంద్రజాశిఖరిరా♦ట్కోదండకల్యాణ మ
ప్రతిమప్రౌఢిమ జూడవచ్చెను నవ♦బ్రహ్మల్ మునుల్గొల్వగన్. 181

మ॥ అమరేంద్రుండు బులోమజాతరుణితో ♦ నైరావతారూఢుఁడై
కొమరొప్పం జనుదెంచె దేవగణము ♦ ల్గొల్వంగ నావెంబడిం

గరిమ మెుప్పంగ గృశానుదండిపలభు♦గ్వారాణ్మరుస్థహ్యకేం
దరిమహేశుల్ వెస వచ్చి రిందుమకుటో♦ద్వాహంబు వీక్షింపగన్. 18

క॥ ద్వాదశరవు లశ్విను లే,కాదశరుద్రులును సాధ్య♦గణముల్ సిద్ధుల్
మోదమున వచ్చి రగరా,ట్కోడ్యందు వివాహమునకు ♦ గొబ్బున జూడన్. 18.

క॥ సప్తమరుత్తులు వసువులు, సప్తఋషులు పితరు లఖిల ♦ సన్మునివర్యుల్
పాత్రికుతూహలులై పర,మాప్తుం బరమేశుఁ జూడ ♦ నరుదెంచి రొగిన్. 184

గీ॥ అరయగ జరాచరాత్మక♦మందునుండు, నాత్మలంతరాత్మలును బర♦మాత్మలెల్ల
నరుగుదెంచిరి సంతోష♦మతిశయిల్ల, జంద్రమకుటోత్సవముజూడ♦సరభసముగ.

క॥ ఉత్తమశౌర్యంబులు తళు, కొత్తఁగ నగ సరువదారు♦కోట్లును రాదుల్
చిత్తంబులలర వచ్చిరి, చిత్తజపరిపంథిఁజూడఁ ♦ జెలువం బొప్పన్. 186

క॥ ఏతెంచి రనంతాదులు, పాతాళనివాసు లష్ట ♦ పన్నగముఖ్యుల్
చేతోమోదంబలరఁగ, శీతాంశువతంసుఁ జూడ ♦ శీఘ్రము గాఁగన్. 187

క॥ హరుకల్యాణమహోత్సవ, మరయఁగఁ గాలాగ్నిరుద్రు ♦ డరుదెంచె మహా
స్ఫురణత ననంతకోటులు, గరిమ న్నిజసదృశరుద్ర♦గణములు గొలువన్. 188

గీ॥ అలర ముక్తాత్ములై నట్టి♦యాత్మగణము, లర్బుదాయుతకోటి సం♦ఖ్యలు చెలఁగ
హాటకేశ్వరుఁ డరుదెంచె♦హర్షమెసఁగ, హాటకాచలధన్వి క♦ల్యాణమునకు. 189

క॥ ప్రమదంబలర విశాఖుఁడు, గొమరొప్పఁగ వచ్చె కోటి ♦ కోటిమహాప
ద్మములు గొలువంగ గణములు, విముక్తకేశులు పురారి ♦ వేడుకఁ జూడన్. 190

క॥ గణుతింప శతార్బుదములు, గణములు గొలువఁగను దన్ను ♦ ఘనముగ దేవ
ప్రియుతుండు పాశయుక్తుఁడు, గణముఖ్యుఁడు వచ్చె శంభు♦గనుఁగొనుఁ బ్రేమన్.

క॥ తిలకింప నాత్మగణములు, జలనిధిశతకోటులొప్ప ♦ సప్తాననుఁ డు
జ్జ్వలబలుఁడు గణాధ్యక్షుఁడు, జెలువొందఁగ వచ్చెఁ జంద్ర♦శేఖరుఁ జూడన్.

క॥ అరయంగ వీతరాగులు, గరమర్థి ననేకకోటి ♦ గణములు గొలువన్
నిరుపమధృతి వికృతాస్యుడు, బరగం జనుదెంచె భర్గు ♦ పరిణయ మరయన్. 19

క॥ లోకాలోకనివాసుఁడు, బాహ్లికట ఘన బాహుశౌర్య ♦ భాసురుఁడగు జ్వా
లాకేశుం డరుదెంచెఁ బి,నాకివివాహోత్సవంబు♦నకు జెలువొందన్. 19

క॥ సమదగణపరివృతుండై, సమదుండను గణవిభుండు ♦ సముచితపటిమం
గుముదాప్తజూటుసన్నిధి, కమరఁగ జనుదెంచె మదిని ♦ హర్షం బలరన్. 19

క॥ దుందుభి యనెడు గణాగ్రణి, దుందుభి ఘోషములు సెలఁగఁ దో♦డ్తోడ నసం
ఖ్యందనరు గణంబులతో, నిందుకళాధరునిఁ జూడ ♦ నేతెంచెఁ వడిన్. 1

క॥ దాలిచి కపాలదామము, మేలిమిగ బరార్థసంఖ్య • మెరయఁగ గణముల్
పాలితనిర్జరపాలి క,పాలీశ్వరుఁ డాకపాలి • పాలికి వచ్చెన్. 197

గీ॥ కలుషవర్జితు లూర్జిత•ఖ్యాతి ఘనులు, కోటికోటిపరార్థము • ల్గొల్వ గణము
నతిశయాహ్లాద మొప్పసం•హ్లాదుఁ డపుడు, వచ్చెఁ దరుణేందుమౌళి•వివాహమునకు.

—* హరువివాహమునకు ఋషులు పరివారముతో నేతెంచుట. *—

గీ॥ రుద్రసన్నిభులైనట్టి • రుద్రగణము, లమరఁగొలువంగ గోటిప•ద్మములు తన్ను
నందకుఁడువచ్చె మేరుకో•దండధరుని, పరిణయముఁజూడఁ గన్నుల•పండువుగను.

గీ॥ జంభశాసననుతిఁ గాంచు•శౌర్యనిధులు, కోటికోటిగణంబులు • కొలువఁదన్ను
గుంభకుఁడు వచ్చె హర్షని•గుంభ మెసఁగ, భావభవశాసి శంభుని • భవముఁజూడ.

క॥ ముదమున బ్రమథాధీశుఁడు, మదకుఁడు శతకోటిగణ స•మన్వితుఁడగుచున్
విదితముగ మహామహిమను, మదనారిం జూడవచ్చె • మానితభక్తిన్. 201

క॥ కోటిపరార్థగణంబులు, మేటిగగొలువంగ శివి • మెఱయఁగ వచ్చెం
బాటవముగ సన్నాదుఁడు, జూటున్ హిమకరకిరీటు • జూడం బ్రేమన్. 202

క॥ నయధుర్యుఁడు భగనేత్రుం, డయుతకోటిగణము • లలరఁగాఁ గొలువంగా
బ్రియముదలిర్పగ మృత్యుం,జయునిం గనఁగొనగవచ్చె • సత్వరలీలన్. 203

గీ॥ ఆవవర్తు మహాకేశు • లనఘమహిమ, వీరపర్వతకుండును • విశ్రుతముగఁ
గొలిచి చనుదేర సాహస్ర•కోటిగణము, లరుగుదెంచిరి తరుణేందు•ధరునిఁజూడ.

గీ॥ గణవరేణ్యులు పిప్పల • కాకపాద, సన్నకాదులువచ్చిరి • సంభ్రమమున
గరిమమీఱ నసంఖ్యాత•గణములొప్పఁ, జిత్తజారాతిపాదాబ్జ•సేవకొఱకు. 205

క॥ కొలువగ నసంఖ్యగణములు, నెలకొని మధుపింగళుండు • నీలుండు మహా
బలుఁడన్ ముమ్మురుగణపతు, లలరఁగవచ్చిరి కపర్ది • నవలోకింపన్. 206

గీ॥ పూర్ణభద్రుఁడు వచ్చెసు•బాలుపెసంగ, రహిఁ చతుర్వక్త్రుఁ డరుదెంచె•రమణమీఱ
బహుగణంబులు గొలువంగ•భర్గుకడకు, వీరభూతగణంబులు • విశ్రుతముగ. 207

సీ॥ ప్రమథాధిపతులెన్న•ప్రథమంబుకరణుండు, సనుదెంచెబహుసైన్య•సహితుఁడగుచు
బాహుకుం డరుదెంచె • బహుగణంబులు కొల్వ, జనుదెంచె బంచ•పంచాశదర్బు
దంబులు బ్రమథులు • తెనఁగొల్వఁ బంచాస్య, డలరంగ శతకోటి•బలముతోడ
శతమన్యువినుతుండు • శతమన్యుఁడేతెంచెఁ, దిలకింప మఱియుఁ బ్ర•త్యేకముగను
గోటికోటి గణంబులు • గొల్చిరాఁగ, మేఘభృత్త్వాష్ట్రకోటు ల•మోఘబలులు
వృషభబలి సుకేశాఖ్యులు • వేడ్కమీఱ, వచ్చిర ర్ధేందుమౌళి వి•వాహమునకు.

సీ॥ అమితసైన్యములతో ♦ నరుదెంచె వేగశ, తానసుండు విరూపుఁ ♦ డరయవచ్చెఁ
దాళకేతుఁడువచ్చెఁ ♦ దద్దయుఁబ్రేమతోఁ, గొమరొప్ప లోకాంత ♦ కుండు వచ్చె
జైత్రకుండును వచ్చె ♦ సంతోషకలితుఁడై, దైత్యాంతకుఁడువచ్చెఁ ♦ద్వరితముగను
లోకజిత్తరుదెంచె ♦ లోకముల్ పొగడంగ, మృత్యుజిత్తరుదెంచె ♦ మెఱయఁటీవి
మఱి విపాదనుం డరుదెంచె ♦ మహిమ చెలఁగ, గాలజిద్విష్ణుజిత్తులు ♦ గఱిమమీఱ
భృంగిరిటుఁడును జనుదెంచె ♦ నీశుఁజూడ, సైన్యములు సహస్రపరార్ధ ♦ సంఖ్యగొలువ.

చ॥ అరయ సహస్రయోజన స♦మంచిత లక్ష్యవిభేదనోన్నతిం
బరగుచు జాపవిస్ఫురణఁ ♦ బర్వ సహాస్రి సహస్ర సంఖ్యలన్
ధరణి వసించునట్టి విబు♦ధప్రజపూజ్యులు రుద్రు లందరున్
సురుచిరలీల శంకరునిఁ ♦ జూడఁగ వచ్చిరి వేడ్కమీఱఁగన్. 210

గీ॥ నీలకంధరులగుచుఁ ద్రి♦నేత్రులగుచు, నంబునిధియందు నంతరి♦క్షంబునందు
దివిని నున్నట్టి యారుద్ర♦నివహమెల్ల, బ్రేమఁ జనుదెంచె బరమేశు ♦ పెండ్లిజూడ.

క॥ అనిశంబు నవనిచరులై, ఘనతరముగ నెపుడు నీల♦కంధరు లగుచుం
దనరెడు రుద్రులు గొండఱు, జనుదెంచిరి శివునిపెండ్లి♦సంభ్రమ మలరన్. 212

క॥ పరగ విలోహితు లగుచును, గరిమన్ శితికంఠులగుచు ♦ క్ష్మారుహములఁ బిం
జరత నెలకొను రుద్రులు, హరుఁజూడన్ వచ్చిరపుడు♦హర్షంబొదవన్. 213

గీ॥ ప్రకటితంబుగ భూతాధి♦పతులునగుచు, దద్దయు నికేశులై జటా♦ధరులునగుచు
సాయుధులునై యసంఖ్యంబు♦లైన వేలఁ, బరగు రుద్రులు వచ్చిరి♦భవునిఁజూడ.

గీ॥ దిజ్నివాసులు నగుచును ♦ దీర్ఘచారు, లగుచు పథిరక్షులగుచును ♦ నలరినట్టి
రుద్రులందరు వచ్చిరి ♦ రుద్రుఁజూడ, భాసురంబుగ నానంద♦భరితులగుచు. 215

వ॥ మఱియు నదితియు, దితియు, విశ్వయు, వాసువు, కద్రువయు, గాళికయు, పులోమయు, సరమయు, సింహికయు, సంహ్లాదయు, వినతయు, సిద్ధియు, మాయయు, క్రియయు, దుర్గయు, స్వాహాయు, స్వధయు, సావిత్రియు, దేవమాతయు, రజనీమాతయు, దక్షిణయు, ద్యుతియు, రతియు, బుద్ధియు, మతియు, మేధయు, పుష్టియు, తుష్టియు, సరస్వతియు, రాకయు, కుహూవును, శినీవాలియు, దేవియు, ననుమతియు, ధరణియు, వేళయు, బాలయు, నారాయణియు, దేవమాతయు, దేవపత్నులును, నానాదివ్యమణిభూషణంబుల ధరియించి చామరాసక్తహస్తులగుచు సుందరీ విశేషంబులతోఁడ, సకల మహానదులును, గరుడ గంధర్వ యక్ష కిన్నర పన్నగులును, నరులును, నదులును, సాగరంబులును, గిరులును, మేఘంబులును, సంవత్సరంబులును, కళలు, వేదంబులు, మంత్రంబులు, యజ్ఞంబులు, సోమంబులు, హుంకారంబులు, ఫట్కారంబులును, బరి

చారకులతోఁడ దివ్యాప్సరోజనంబులు, సుమంగళులును, సర్వమంగళా వివాహ మహోత్సవంబునకు వచ్చిరి. 216

క॥ అంతటఁగూడిన యాజన, మంతయుఁ గలకలముమించె ♦ నత్యంతం బీ
శాంతఃపురాధికారిణ్, శాంతిసిద్ధిన్నందిఁజూచి ♦ సద్భక్తి మెయిన్. 217

గీ॥ స్వామి, నందీశ! వినుము, విజ్ఞాపనంబు, శంభుసేవార్థమిప్పుడు ♦ సకలజనము
వచ్చియున్నారమమ్మహే♦శ్వరుని కెఱుఁగ, జేసి తద్దర్శనము గల్గఁ♦జేయుమనుడు.

ఆ॥ నంది వారిమనవి ♦ నయముగ నాలించి, యిందుమౌళి కప్పు ♦ డెఱుఁగఁజేసి
ముఖ్యులైనవారి ♦ ముందుగ రమ్మని, శివునిసముఖమునకుఁ ♦ జేరఁబిలిచె. 219

మ॥ భువనాధీశుఁడు సత్కృపాంబుధి జగ♦త్పూజ్యుండు సర్వజ్ఞుఁ డా
శివుఁ డభ్యున్నతమైన భవంబుఁ జెలఁగన్ ♦ సింహాసనారూఢుఁడై
యవలోకించె ననుగ్రహం బలరఁ గ♦ల్యాణార్థమై వచ్చు బాం
ధవసందోహము నెల్ల వీక్షణసుధా♦ధారాప్రవాహంబుగన్. 220

గీ॥ శంభుముంగిట నొకప్రదే♦శంబునందు, నెల్లరను నిలిపి సంకర ♦ మెనయకుండ
గణవరేణ్యుండు నందియు♦త్కలికఁదనర, సారెసారెకు వేత్రాగ్ర♦చాలనమున.

గీ॥ వలదు రభసంబు పిలిచిన ♦ వారె లేచి, యొక్కరొక్కరె రమ్మని ♦ యుచితరీతి
వేల్పుమన్నీలఁ బేర్కొని ♦ వేరువేఱ, జూపె వరుసను తరుణేందు ♦ జూటునకును.

క॥ తొలుతనలనంది వేత్రాం,చలసంజ్ఞను బిల్వ లేచి ♦ చయ్యన గాలా
నలరుద్రుఁ డిందుధరునకు, నలరఁగ బ్రణమిల్లి నిలిచె ♦ నతిదూరమునన్. 223

మ॥ నయమొప్పంగ శశాంకశేఖరున కా♦నందీశ్వరుం డానతిం
గయి వేత్రంబునఁ జూపి దేవ! యితఁ డా♦కాలాగ్నిరుద్రుండు హం
త యుగాంతంబున లోకపంక్తి కఖిలా♦ధారుండు వీక్షింపు మీ
దయకుం బాత్రుఁడు వచ్చినాఁ డిపు డనం♦తంబైన సైన్యంబుతోన్. 224

క॥ అని నంది విన్నవించిన, విని యాతరుణేందుమౌళి♦విశ్వేశుఁడు గ
న్గొని కాలానలరుద్రుని, ననుగ్రహించెం బ్రసన్నుఁ♦డగుచు న్గరుణన్. 225

తే॥ అంత కూశ్మాండగణముల ♦ కాధ్యుఁడైన, హాటకేశ్వరుఁ జూపెను♦హర్ష మెసగ
నట్లు నందీశుఁ డందర ♦ నలగణాగ్రగణ్యులను జూపె వేర్వేర ♦ గరిమమీఱ.

క॥ హరినిం బిలిచిన నందీ,శ్వరునాజ్ఞ నిజావతార ♦ సంయుతుఁడగుచున్
బరగు చతుర్బాహులతో, సరసిజనాభుండు లేచి ♦ చయ్యన వచ్చెన్. 227

—* ఈశ్వరునకు నందీశ్వరుఁడు సురల వృత్తాంతము వినిపించుట *—

శా॥ నందీశుం డపు డాముకుందుని మహా♦నందంబుతో శంకరున్
సందర్శింపఁగఁజేసి దేవ యితఁడుర్ ♦ జకారియుధుండెన్న నిం
పొంద న్నామతనూద్భవుండు సతతం ♦ బుండుర్ జగత్పాలనం
బందుర్ దేవరచే నియుక్తుఁడయి యు♦ద్యత్ప్రీతి జూపట్టగన్. 228

తే॥ చెలగి ముక్తిదమైనట్టి ♦ చిత్రలింగ, మనుపమంబుగ నర్చించి ♦ యఖిలజగము
బ్రోవ నధికారియయ్యెను ♦ బొగడుమీఱ, నింద్రనీలసమద్యుతి ♦ నెనసి యితఁడు.

క॥ తావక పాదాంబుజయుగ, సేవోత్సకుఁ డితఁ డెపుడు ♦ చిత్తమునందున్
దేవాధిప! కరుణామతి, బోవందగునయ్య యితని ♦ భూరికృపాబ్ధిన్. 230

క॥ అని పలుకు నందివచనము, ఘనముగ నాలించి నీల♦కంధరుఁ డపు డా
కనకాంబరుఁడగు హరిని, న్ననుగొనియె గృతార్థుగాగ ♦ గరుణాదృష్టిన్. 231

తే॥ అంత నందీశపాణి వేత్రాగ్రసంజ్ఞ, గని నవబ్రహ్మసహితుఁడై ♦ కమలభవుఁడు
వేగలేచి కపర్దికి ♦ వినుతిఁజేసి, దూరమున నిల్చె వినయంబు ♦ దోప నెలమి. 232

క॥ కమలాసను నపుడెంతయు, బ్రముదంబున నంది పాణి ♦ పంకజవేత్రా
గ్రమున న్నిర్దేశింపుచు, గుముదాప్తకళాసమేతు ♦ గొలువున ననియెన్. 233

ఉ॥ స్వామి పరాకు, పంకరుహ♦సంభవుఁ డితఁడు దక్షిణాంగజుం
డై మహిమం జెలంగు భవ♦దాజ్ఞ జగత్సృజనాధికారమున్
వేమరుబూను జ్యేష్ఠుఁడయి ♦ వేల్పుల కెల్లను దావకాంఘ్రి సే
వామహనీయ నిష్ఠగల♦వాఁడు గృపామతిబ్రోవఁగాదగున్. 234

క॥ శైలంబగు నీలింగము, శీలంబలరంగ బూజ♦సేయుచుభక్తిన్
త్రైలోక్య సుజనమందును, మేలుగ నధికారియయ్యె ♦ మీకృప నితఁడున్. 235

ఆ॥ పాత్రుడితఁడు దేవ! ♦ భవదనుగ్రహమున, కనుడు నందిపలుకు ♦ లాలకించి
ఘనకటాక్షదృష్టి ♦ గనుగొనె శంకరు, డబ్జభవునిదిక్కు ♦ నాదరమున. 236

క॥ స్మరశాసనుఁ డీరీతిన్, హరిహరనాళీకభవుల ♦ నంచితలీలన్
గరుణింప నంత నందియు, బరమానందమున ప్రమథ ♦ పతులకు దెలిపెన్.

వ॥ మఱియును. 238

చ॥ ఇతఁడు సురేశ్వరుండు శిఖి ♦ యీతఁ డితండు గృతాంతుఁ డెన్నగా
నితఁడు పలాశి పాశధరుఁ ♦ డితఁ డితండు సమీరణుండు సం
స్తుతమతి యక్షరా జితఁడు ♦ శూలి యితండని వేఱువేఱ ది
క్పతులను దెల్పె నంది శశి♦ఖండవతంసునిమ్రోల వేడుకన్. 239

సీ॥ దివిజులు వీరెల్ల ♦ తిలకింపు సర్వేశ!, వీక్షింపు మసురులు ♦ వీరు దేవ!
గంధర్వగణ ♦ మిది కరుణఁజూడు మహేశ!, యురగులు వీరెల్ల ♦ నురగభూష!
వెలయంగ నశ్వినుల్ ♦ వీరు మహాదేవ! సప్తమరుత్తులు ♦ స్వామి! వీరు,
వసువులు రుద్రులు ♦ వరుసతో వీరెల్ల, ఋషిగణంబులు వీరు ♦ వృషభవాహ!
పితృగణంబిది పరికింపు♦ప్రేమమీఱ, సిద్ధసాధ్యులు వీరెల్ల ♦ సిద్ధవినుత!
కనుము రక్షఃపిశాచ సం♦ఘములు వీరు, పరమకృపఁ జూడు జగదీశ! ♦భవవినాశ!

వ॥ మఱియు నివి పక్షిపన్నగగణంబు, లివి నదీనదసముద్రంబు, లివి భూధరంబు, లివి వనంబు, లివి కళాముహూర్తతిథిమాసఋుత్వయనవత్సరంబు లనుచు గ్రమంబున నందీశ్వరుం డయ్యిందుధరునకుం దెల్పిన. 241

క॥ శంభుఁడు జగదీశుఁడు కరు,ణాంభోనిధి వారివారి ♦ నందఱి వరుసన్
సంభావించెను స్మేరము,ఖాంభోజుండై కృపాక♦టాక్షేక్షణలన్. 242

క॥ అరుదెంచు బంధుజనములు, గరమరుదుగఁ దెచ్చియిడిరి ♦ కానుక లపుడున్
గిరికోదండునిసన్నిధి, సురుచిరమణిభూషణాది ♦ శుభవస్తుతతుల్. 243

మ॥ చతురాస్యుండు వినూత్నరత్నమయభూ♦షవ్రాతముల్ దెచ్చి య
ప్రతిమానంబుగఁ బద్మరాగమణిపా♦త్రంబందు నింపొందఁగా
క్షితిభృత్కార్ముకసన్నిధానమున భ♦క్తిం గాన్క లర్పించి సం
స్తుతులన్ జేయుచు మ్రొక్కి యిట్లనియెఁ జే♦తోమోద ముప్పొంగఁగన్. 244

ఉ॥ తావకరూప మెన్న విది♦తంబుగ నాభరణాళికెల్ల శో
భావహమైన యాభరణ ♦ మట్లయినన్ గడు సత్కృపామతిన్
దేవ! యలంకరింపఁదగు ♦ దివ్యమణీమయభూషణంబులన్
నావుడు బ్రహ్మప్రార్థనకు ♦ నవ్వి శశాంకధరుండు వేడుకన్ 245

క॥ కైకొని తద్భూషణములు, శ్రీకరముగఁదాల్చె మేనఁ ♦ జెలు వలరంగా
నాకేశ మానఖాగ్రము, ప్రాకటముగ రత్నదీప్తి ♦ భాసిలె నెలమిన్. 246

సీ॥ పూర్ణిమాశీతాంశు ♦ బోలు నెమ్మోముతో, తామరసాభనే♦త్రములతోడఁ
గమనీయతరలీల ♦ కంబుకంఠంబుతో, రమణీయబింబాధ♦రంబుతోడ
భాసురతరచతు♦ర్బాహుదండములతోఁ, గలితవిశాలవ♦క్షంబుతోడ
శారదనీరద♦చ్ఛవిగుల్కు మేనితో, నవరత్నమయభూష♦ణములతోడఁ
గోటికందర్పతులితమై ♦ కొమరు మీరు, నఖిలభువనైకమోహన♦మైనరూప
మలరఁగనుపట్టి గిరిధన్వి♦యంతికమున,నంజలిఘటించిమ్రొక్కునయ్యజునిఁగాంచి.

క॥ ఈ బిగిలిన భూషణములు, ప్రేమం ధరియింపఁ ద్రిదశ♦బృందంబులకున్
వేమరు నొసంగుమనుటయుఁ, దామరసోద్భవుఁడు చంద్ర♦ధరుని యనుజ్ఞన్.

గీ॥ పొసఁగవిభజించిమణిహేమ♦భూషణములు, విబుధసంఘంబులకునెల్ల♦వేడ్కనొ సఁగెనంత నాదేవముఖ్యులు♦ వింతదనర, దాల్చి రెంతేని భూషణ♦తతులు మేన.

వ॥ అంత. 250

సీ॥ శంఖశృంగంబు ల♦సంఖ్యముల్ ఘోషించె, భేరీమృదంగముల్ ♦ భోరుకొనియెఁ గాహాళీపటహముల్ ♦ గంభీరగతి మ్రోసెఁ, దూర్యఘోషంబులు ♦ తోరమయ్యె డిండిమనినదముల్ ♦ నిండారె దిక్కుల, వీణారవంబులు ♦ విస్తరిల్లె వేణునాదంబులు ♦ విస్ఫూర్తిఁ జెలువొందె, నాగస్వరంబులు ♦ నలువొసంగె నబ్ధికల్లోలఘోషంబు ♦ ననుకరించె, నితరవాద్యంబు లన్నియు ♦ నింపెసంగ నలరఁ గైలాసగిరినుండి ♦ యా హిమాచ,లంబుదాకను శ్రోత్రప♦ర్వంబుగాఁగ.

తే॥ నిఖిలజగముల నపుడు ప♦న్నీరుజిలికి, గంధసారంబుచేతను ♦ గలియ నలికి గరిమ కస్తూరిపట్టెలు ♦ వరుసదీర్చి, కప్పురపుముగ్గు లిడిరి మా♦ర్గముల నెల్ల. 252

వ॥ ఆ సమయంబున. 253

మ॥ తళుకుం జెక్కులఁ దాండవింపఁగఁ గన♦త్తాటంకరత్నద్యుతుల్
కులుకుం గుబ్బల నర్తనంబు సలుపన్ ♦ గ్రొమ్ముత్తెపుం జేరు లు
త్కలికన్ మీఱఁగ నప్సరోజనము లు♦ద్యత్ప్రౌఢిభాస్వన్మణీ
విలసత్కంకణనిక్వణంబు లలరన్ ♦ వింజామరల్ వీవఁగన్. 254

మ॥ ధవళచ్ఛత్రచయంబులై యిల సము♦దగ్రింబట్లు చూపట్టఁగా
దివి సందీయఁగ వైజయంతులు సము♦ద్దీవ్యత్పతాకావళుల్
వివిధస్ఫూర్తిఁ జెలంగ గమ్మరనుచు ♦ న్వేమాఱు కాలాగరూ
ద్భవధూపౌఘసువాసన ల్దిశల వి♦స్తారంబుగాఁ బర్వఁగన్. 255

మ॥ శుభ మింపొంద సువాసినీగణములున్ ♦ శోభానలుం బాడఁగాఁ
విభవం బొప్పఁగ వేదఘోషములతో ♦ విప్రోత్తముల్ రాఁగ నా
రభటిన్ వేత్రధరుల్ పరా కని యుదా♦రప్రౌఢిఁ గీర్తింపఁగాఁ
బ్రభవిల్లందగు వందిమాగధగణ♦స్తోత్రించజ్జయధ్వానముల్. 256

తే॥ రుద్రకన్యలు నటియింప♦రూఢిమెఱయ,నంజలిఘటించి యోగీంద్రు♦లలరికొల్వ నంది కైదండనొసఁగ న♦య్యిందుమౌళి,ప్రకటితంబుగ రత్నపా♦దుకలుదొడిగి.

తే॥ లేచి సింహాసనమునుండి ♦ లీలతోడ, రమణ వీడ్కొని కక్ష్యాంత♦రంబులెల్ల ద్వారదేశంబులందు ను♦దారమహిమ, రక్షకుల నుండఁబనిచి ఘా♦లాత్మఁ డంత.

—* హరుఁడు హిమవత్పర్వతమునకుఁ దరలివెడలుట. *—

సీ॥ కంఠదామవ్రాత♦ఘంటాఘణత్కార, బధిరకృతాశాంత♦భద్రగజము
చామరాలంకృతి♦జనితలీలామరు, చ్చాలితాంభోధర♦సముదయంబు

స్వర్ణభూషాప్రభా♦చారువిషాణాగ్ర, సంవిద్ధతారకా ♦ సంచయంబు
విరచితచరణైక ♦ విన్యాసపరిభగ్న, పాతాళపన్నగ♦ప్రభుఫణంబు
రత్నపల్యాయణాంశువి♦రాజమాన, మతిపృథుస్కంధమరుణాయ♦తాక్షియుగళ
మతులకకుదున్నతంబును♦నగుచు రాజ, తాద్రియన మ్రోలవృషభవా♦హనమునిలువ

క॥ శంభుఁడు వేడుకదనరఁగఁ, గుంభోదరువీపుమీఁద ♦ గొబ్బున నొక పా
దాంభోరుహంబు నిడికొని, గంభీరత నెక్కె వృషభ♦గంధర్వంబున్. 260

మ॥ అతులస్ఫూర్తిని జెంతఁ గాంచనశలా♦కానీకసందీప్త మ
ప్రతిమానంబు, సితాతపత్రము, గరా♦బ్జంబందు, గుంభోదరుం
డతిహర్షంబునఁ బట్టె వ్రేలెడు సము♦ద్యన్మౌక్తికాంశుచ్ఛటల్
సితరోచిర్వలయచ్యుతాభ్రఝురినా ♦ శ్రీకంఠుమూర్ధంబునన్. 261

వ॥ అప్పు డఖిలయోగిగణంబులు, సిద్ధతాపసులు, సురలు, వేదోక్తంబుగా జయ
జయ శబ్దంబులం దనర దితియు, నదితియు, వాసువు, ధృతియు, కద్రువయు, నరుం
ధతియుఁ, బుష్టియుఁ, గీర్తియు, శ్రద్ధయు, స్వధయు, స్వాహాయు, మతియు,
ధృతియు, సరస్వతియు, లక్ష్మియు, మొదలైన సకల లోకమాతలును, దేవ
పత్నులును, మునిపత్నులును, సుస్వరంబుల శంభునామాంకితంబులైన గీతం
బులఁ బాడ గంధర్వ, కిన్నర, కింపురుష, విద్యాధరులును, ఆహాహూహూలును
దుంబుర నారదులును, వీనుల విందుగ వీణాగానంబుసేయ సర్వేశ్వరేశ్వరుండు
మహోత్సాధిరూఢుండై యాక్షణంబ కైలాసమునుండి హిమాచలంబున కరు
దేర నాసమయంబున. 262

తే॥ పుత్రమిత్ర సమేతుఁడై ♦ పొగడుమీఱ, హిమగిరీంద్రుఁ డెదుర్కొనె ♦ నిందుమౌళి
నప్పుడన్యోన్యసైన్యంబు♦లతిశయముగ, నంబునిధులప్రవాహంబు♦లటులఁ జెలఁగె

క॥ మైనాకుఁడు గ్రౌంచుండును, సూనుద్వితయంబుతోడ ♦ సొంపొంద హిమా
నీనగపతి గిరిధన్వున, కానందముమీఱ మ్రొక్కె ♦ యంజలియుతుఁడై. 264

వ॥ అత్యంత వినయంబున నుత్తుంగమణిమయగోపురప్రాకారవిరాజమానంబును,
రథగజతురగపదాతిసంకులంబును, భేరీమృదంగమురజాది నానావిధవార్ధి
ఘోషితంబును నగుచు, నోషధిప్రస్థపురంబున మహేశ్వరుం దోడ్కొనివచ్చె,
నప్పుడు. 265

మ॥ పరగ న్నప్పుడ నర్ధమండితములై ♦ భాసిల్లుచున్ దేహముల్
పరమప్రేమను వీతకార్యులగుచుం ♦ బల్మారు నాయామినీ
కరచూడామణిఁ జూచు వేడ్క నతివేఁ♦గంబున్ విలాసంబుతోఁ
బరివేష్టించిరి చంద్రబింబవదనల్ ♦ ప్రాసాదభాగంబులన్. 266

ఉ॥ సారెకు జారు పోకముడి ♦ సవ్యకరంబునఁ జక్కఁజేర్చుచుం
జేర విలాసమొప్ప నొక♦చేత ధరించి గవాక్షవిస్ఫుర
చ్చారువిలోచనాబ్జయయి ♦ చంద్రనిభానన యోర్తు గన్గొనెన్
మేరునగేంద్రధన్వు నవ♦మేఘసమానవినీలకంధరున్. 267

క॥ ఒకకంటన్ గాటుకనిడి, యొకకంటన్ దిద్ద మరచి ♦ యోర్తు చెలియ మా
టికి మదిఁ బొరలుచు నాశశి,మకుటునిఁ గనుఁగొనఁగ జాల♦మార్గముఁ జేరెన్. 268

క॥ గుబ్బెతయొక్కతె బిగిచను, గుబ్బల విభుఁ ద్రొబ్బుకొనుచు ♦ గొబ్బున మంచుం
గుబ్బలియల్లునిఁ గనుతమి, నిబ్బరముగఁ దద్గవాక్ష♦నికటముఁ బొందెన్. 269

ఉ॥ హెచ్చిన ప్రేమ ప్రాణవిభుఁ ♦ డెంతయు మన్మథకేళి కయ్యెడన్
గ్రుచ్చి కవుంగలింప నొక ♦ కోమలి యే నిదె వత్తు నాథ! నీ
విచ్చటనుండు మంచుఁ బర♦మేశ్వరుఁజూడఁగ సౌధజాలమున్
విచ్చినకోకపోకముడి ♦ వేగ బిగింపుచుఁ జేరె వేడుకన్. 270

మ॥ పరగం బయ్యెదకొంగు జారగ నురో♦భాగంబున న్ముత్యపుం
సరులుం జిక్కు వడంగ మేన దులకిం♦పన్ రత్నభూషావళుల్
విరులుం జేసలుఁ జల్లుచున్ శశిధరు ♦ న్వీక్షించె వాతాయనాం
తరవిన్యస్తవిలోచనాబ్జయగుచుం ♦ దన్వంగి మై వొంగఁగన్. 271

క॥ రంజిల్లఁజేసి యొకపద, కంజం బా లత్తుకమున ♦ గడువేగమునం
గంజాస్య యోర్తు సుమశర,భంజను జూడంగ జాల♦పదముం జేరెన్ 272

క॥ ముద్దుగ తిలకము నుదుటను, దిద్దియు దిద్దకయె లేచి ♦ త్రిపురాంతకునిన్
ముద్దియ యోర్తుక గనుగొనె, కద్దో లేదో యనుకటి ♦ కంపింపంగన్. 273

తే॥ అలది యలదక చందనం♦బతివ యోర్తు,ముడిచిముడువక పువ్వుల♦ముదిత యోర్తు
వేసివేయక పీడెంబు ♦ వెలది యోర్తు, శంకరుం గాంచి రత్యంత ♦ సంభ్రమమున.

ఉ॥ గబ్బిమెఱుంగుగుబ్బలును ♦ గన్పడఁ గ్రొన్నెలవంకగుంపులన్
జొబ్బిలి గంధసారములు ♦ సుందరి యోర్తు నిజేశుకౌగిలిన్
గొబ్బున మాని మేడపయి ♦ గోర్కి జనింపఁగఁ జూచె జాళువా
గుబ్బలివింటిజోదు మద♦కుంజరదైత్యవిభేదు శంకరున్. 275

శా॥ అందంబొప్పగ గుబ్బపొంబనటులన్ ♦ హారంబు లల్లాడఁగాఁ
జిందుల్ ద్రొక్కఁగ వేణి శ్రోణితటిపైఁ ♦ జెన్నొందు క్రొంజాళువా
యందెల్ మ్రోయఁగఁ బాదకంజయుగళిన్ ♦ హర్షంబుతోఁ జూచె నా
కంధర్వారిని యోర్తుకోమలి గవా♦క్షన్యస్త వక్త్రాబ్జయై. 276

సీ॥ చంద్రశేఖరుఁ జూచె ♦ చంద్రాననయొకర్తు, హారంబు వేసివే♦యకయె వేడ్క-
నేణహస్తునిఁజూచె♦ నేణలోచనయోర్తు, ముకురంబుఁజూచిచూ♦డకయె మ్రోల
భుజగభూషణుఁగాంచె♦ భుజగవేణియొకర్తు, చికురముల్ దువ్వీదు♦వ్వకయె వేగ
వ్యోమకేశుని గాంచె♦వ్యోమమధ్యయొకర్తు, మకరికల్ దాల్చిదా♦ల్చకయ ప్రేమ
ఖంజనములు చకోరముల్ ♦ గండుమీలు, పండువెన్నెలగుంపులు ♦ పంకజములు
నల్లకలువలు నిండార♦జల్లినట్లు, మెఱయ లోచనదీధితు ♦ లెమ్మెడలందు. 277

క॥ ప్రాసాదజాలజాలము, భాసురముగఁ జూడ వికచ♦పద్మమయంబుల్
చేసిరి చారుముఖాబ్జవి,లాసములన్ వేడ్కమీఱ♦లలనాజనముల్. 278

తే॥ పౌరకాంతలు సురవధూ♦పంక్తితోడ, సౌధములనుండి పుష్పవ♦ర్షములు సారె
గురిసిరెంతయు వైభవ♦స్ఫురణమెఱయ, రాజశేఖరుఁ డరుదేర ♦ రాజవీథి. 279

తే॥ వివిధపౌరవిలాసినీ♦వీక్షణములు, మానసంబులతోడను ♦ మదనవైరి
దివ్యరూపము నడువీథి♦దీప్తిచెలఁగ, నందుఁగ్రీడించె నిరుపమా♦నంద మలర. 280

సీ॥ ఇతనివల్లనెకదా ♦ యీచరాచరమెల్లఁ, గల్పితంబయ్యె సం♦కల్పమాత్ర!
నితనిసేవనెకదా ♦ సతతంబు యోగీంద్ర,తతులకు మోక్షని♦ధాన మరయ
నితనియంఘ్రిలెకదా ♦ యెన్నఁగ నాగమ, ప్రకరభూరుహశిఖా♦పల్లవంబు!
లితనిసత్కృపకదా ♦ యింద్రాదిసురలందు, నధికారసంపద♦కాదిమూల,
మితనివరియింపనేకదా♦యీనగేంద్ర,తనయ యత్యంతనిష్ఠతోఁ♦దప మొనర్చె
నితనిఁగనుఁగొంటమనకుధ♦న్యతఘటించెననుచుఁగొనియాడిరన్యోన్య♦మబ్జముఖులు

—* హరుఁడు హిమవంతునిచే గౌరవింపఁబడి వివాహవేదికలోని కరుగుట *—

మ॥ హరి కేలం గొని రత్నపాదుకలు నె♦య్యంబొప్ప నందీయగా
గరిమ న్మేటి సరోజసంభవుఁ డొగిన్ ♦ గైదండ నియ్యంగ భా
స్వరలీలన్ వృషభేశ్వరుం దిగి నగేం♦ద్రద్వారమం దగ్రిక
త్తు రహింబొందెఁ బురారి పౌరవనితా♦చంచత్కటాక్షాళితోన్॥ 282

తే॥ జయజయ పరాకు స్వామి హె♦చ్చరిక దేవ, సావధానమటంచును ♦ సారె వేత్ర
ధారియగుచునునిమ్నోన్న♦తస్థలముల, దెలుపుచునువచ్చెనంది యా♦దేవునెదుర. 284

వ॥ అయ్యవసరంబున.

సీ॥ రమణీయతరనూత్న ♦ రత్నహారంబులు, కుచకుంభములమీఁద ♦ గునిసియాడ
మణిమయతాటంక ♦ మహనీయదీధితుల్, చెక్కుటద్దములతోఁ ♦ జెలిమిసేయ
సముదపుష్పంధయ ♦ సముదయనిభవేణి, కటిసీమనెంతయు ♦ గంతులిడఁగఁ
గమనీయమేఖలా♦కంకణాంగదచారు, ఝణఝణత్కారముల్ ♦ సందడిల్ల

దనువిలాసంబుకొా్రిమ్మించు♦దళుకొసంగ, సంభ్రమమునసుమంగలీ♦జనముగొాలువ
వాద్యములతోడ మేనకా♦ వనజనయన, యిందుధరునకు వేడుక♦నెదురుకొానియె.

వ॥ ఇట్లెదురొ్కొని ప్రణామపూర్వకంబుగా నీరాజనం బొాసంగి యంతఃపురంబుఁ బ్రవేశింపఁజేసిన న య్యిందుకళాధరుండు విశ్వకర్మనిర్మితంబును, వివిధరత్న ప్రభావిచిత్రితంబును, ననేకయామవిస్తారంబును, మణిమయస్తంభ సహస్ర శోభితంబును, మత్తవారణకాభిరామంబును, నగు కళ్యాణమండపంబున నతులచతుస్తంభాలంకృతంబును, ననంత రత్నఖచితంబును ననేక కోటిసూర్య సంకాశంబును, నక్షిపక్షికరచోరకంబును నగు దివ్యసింహాసనంబును, నలంకరించి రుద్రగణంబులతోడఁ గాలాగ్నిరుద్రుండును, గణేంద్రులతోఁడ హాటకేశ్వరుం డును, బ్రమథులును, భూతగణంబులును బరివేష్టించి నిలిచి, రంత 286

తే॥ చంద్రశేఖరుఁ డానంద♦సాంద్రుఁడగుచు, నఖిలసురలకుఁగూర్చుండ♦నాజ్ఞనొసగె
ప్రేమవేల్పులునుయథార్హ♦పీఠములను,సొంపెసంగఁగ వరుసఁ గూ♦ర్చుండిరపుడు.

సీ॥ విష్ణువు బ్రహ్మయు ♦ జిష్ణుండు రుద్రులు, ద్వాదశాదిత్యులు ♦ వసుగణంబు
లశ్వినులును వసి♦ష్ఠాదిమహర్షులు, దేవర్షులందఱుఁ ♦ దేజమెసఁగ
సనకాదియోగులు ♦ సాధ్యులు సిద్ధులు, విద్యాధరోరగుల్ ♦ వేడ్కదనర
సప్తమాతృకలును ♦ సర్వదేవాంగనల్, మునిపత్నులందరు ♦ మోదమెసఁగ
నప్సరశ్శ్రేణు లదితియు ♦ నలరు దితియు, దక్షకన్యలు నాదిగా ♦ దగినసకల
బంధుజనమెల్ల నిండార ♦ భర్గుచుట్టుఁ, బరగఁజూపట్టెఁగన్నుల♦పండువుగను. 288

ఉ॥ అంత మహీధరాధిపతి ♦ యాత్మభవన్ జగదంబ నీశ్వరిన్
వింతగ భూషణావళుల ♦ వేడుకమీఱ నలంకరించి య
త్యంతము మ్రోయ భేరిపట♦హంబులు డిండిమశంఖశృంగముల్
కాంతలువెంటఁగొల్వఁ గుతు♦కంబునఁ దోడ్కొని రా నితాంతమున్ 289

సీ॥ నీలంపుమెరుగొప్ప ♦ నిడుదపెన్నెరివేణి, కంతుసింజినిపోలెఁ ♦ గటి నటింపఁ
దళుకుఁ జెక్కులరత్న ♦ తాటంకదీధితుల్, దరహాసరుచులతోఁ ♦ దాండవింప
గబ్బిగుబ్బలగుల్కు ♦ ఖంగులరవికపై, ముత్తెంపుహారముల్ ♦ మురువుసూప
జాళువానిద్దంపు♦జరిగరంగులచీర, కుచ్చెళ్లుమీగాళ్లఁ♦గూర్మి నెనయఁ
గటకనూపురమేఖలా♦క్వణనమొప్పఁ, గలికికేగ్రన్నులమెఱుంగు ♦ కడలనెల్ల
ధళధళలు నించు సిగ్గుదొాం♦తర జనింప, గిరిజ కల్యాణవేదిక ♦ కరుగుదెంచె. 290

క॥ తెరఁబట్టి రపుడు నిర్మల,తరమవు క,లశాంబురాశి ♦ తరగవిధంబున్
బరగన్ దత్పరిసరమున, దరుణీమణివాలుఁజూపు♦దళుకులు మీఱై. 291

మ॥ సిరిగుల్కం జిరునవ్వుమోమున గడుం ♦ సింగార మింపొందఁగాఁ
దరుణీరత్నము భాసిలెన్ యవనికాం♦తర్లక్ష్యమానాంగమై

శరదంభోధరమాలికాంతరలస♦త్సౌదామనీ వైఖరిన్
వరదుగ్ధార్ణవవీచికానళివిభా♦స్వచ్ఛందరేఖాకృతిన్. 292

సీ॥ పంకజంబో కాదు ♦ పర్వేందుబింబమో, యది కాదు కామినీ♦వదన మిదియు
కలువరేకులో కావు ♦ కలికిబేడిసమీలు, యవి కావు కాంతక♦న్గవబెడంగు
పసిడిగిండులో కావు ♦ పొసగపూచెండులో, యవికావు పాలిండ్లు♦లరయ నివియు
బసిడిబొమ్మయొ కాదు♦పరగఁబూరెమ్మయో, యదిగాదు కొమ్మమే♦నౌర యిదియు
ననుచుఁ గ్రమమునఁ దెరదించు ♦ నంతలోన, వింతవింతగ వీక్షించె♦విశ్వభర్త
మందహాసాన్వితముఖార♦విందుఁడగుచు, ధరణిధరకన్యదివ్యసౌం♦దర్యమహిమ.

ఉ॥ శైలపురందరుం డపుడు ♦ సంతసమొప్పఁగ బంధుయుక్తుఁడై
బాలశశాంకమౌళి పద♦పద్మము లుంచి సువర్ణపాత్రికన్
మోదిల పసిండిగిండిజల♦ముల్గొని మేనక యందియీయఁ బ్రి
క్షాళనఁ జేసి తజ్జలము ♦ సారె శిరంబునఁ దాల్చె భక్తితోన్. 294

మ॥ ప్రథితప్రౌఢిమ గంధపుష్పములు శుం♦భద్వస్త్రభూషాదులన్
బ్రథమం బర్చనజేసి వేడ్క మధుప♦ర్కం బిచ్చి విధ్యుక్తతన్
బృథివీభృద్వరుఁ డద్రిధన్వికి కురు♦ద్బృందంబు గొల్వ న్మనో
రథ మింపొందఁగ నిచ్చెఁ గన్యకను ధా♦రాపూర్వకం బొప్పఁగన్. 295

క॥ గంగాధరుండు త్రిభువన, మంగళకరమైన కేల ♦ మహనీయప్రే
మం గళసీమం గట్టెన్, మంగళసూత్రంబు సర్వ♦మంగళ కెలమిన్. 296

క॥ శిరమందుఁ గంకణంబున్, బరగం ధరియించునట్టి ♦ భర్గుం డపుడున్
బరిణయదీక్షాయుతుఁడై, కరమందున్ గంకణంబుఁ ♦ గరిమం దాల్చెన్. 297

మ॥ గరిమన్మీఱ శివాశశాంకమకుటుల్ ♦ కల్యాణవేదిం బర
స్పరమందస్మితచంద్రికల్ వెలయఁగాఁ ♦ జంచత్కటాక్షేక్షులన్
గర మన్యోన్యము నల్లిబిల్లిగొన వే♦డ్కన్ ముత్యపుంబ్రాలు నిం
చిరి మూర్ధంబుల దోయిటం గొనుచు రం♦జిల్లం జగంబంతయున్. 298

క॥ ఏణాంకధరుఁడు గిరిజా, పాణిగ్రహణంబు సేసె ♦ బ్రహ్మాదిసుర
శ్రేణుల్ వొగడఁగ నప్పుడు, రాణించె మహోత్సవంబు ♦ రమణీయంబై. 299

తే॥ దేవితోఁగూడి యా దేవ ♦ దేవుఁడలరె, దివ్యసింహాసనంబున ♦ దీప్తిమీఱ
నల్ల రోహిణికాంతతో♦హాటకాద్రి, శిఖరమున నుండుచంద్రుని♦ చెలువుమెఱయ.

క॥ ఆదిమదంపతులై తగు, నా దేవీదేవులకు జ♦యధ్వాను లెసఁగన్
మోదమున మ్రొక్కిరంతయు, నా దేవత లఖిలమునిగ♦ణాధీశ్వరులున్. 301

వ॥ ఆసమయంబున. 302

క॥ జనభరముచేత ధారుణి, కనుపట్టెను నిమ్నమగుచుఁ ♦ గడు నుత్తరముల్
దనరారె దక్షిణంబును, ఘనముగ నున్నతముమీఱఁ ♦ గనుగొని రంతన్. 303

క॥ చాల భయంపడి సురముని, జాల మధఃపతనశంక ♦ సర్వజ్ఞునకున్
శూలికి మ్రొక్కుచుఁ బలికిరి, ఫాలాక్ష! దయాసముద్ర! ♦ పరమేశ! భవా! 304

క॥ పాతాళ మంటుచున్నది, భూతల ముత్తరము మిగుల ♦ జనమెల్ల నధః
పాతంబునొందకుండఁగ, ఖ్యాతిగఁ బాలింపు సమముఁ♦గాఁ జేసి మహిన్. 305

మ॥ అనిప్రార్థించినఁ జంద్రమౌళి కృపతో ♦ నాలించి మందస్మితా
ననుఁడై యాత్మసమానుఁ గుంభజుని స♦న్మానంబుతోఁ బిల్చి వే
డ్క నియోగించెను దక్షిణాధిపతిగాఁ ♦ గల్యాణవేషంబు సొం
పొనరన్ జూపుచు నందు నా మునికి నే♦త్రోల్లాసముల్ మీఱఁగన్. 306

శా॥ దేవాజ్ఞన్ శిరసా వహించి నిజప♦త్నీయుక్తుఁడై క్లిష్టతన్
వేవేగన్ జని యభ్రమార్గమున న ♦ వ్విశ్వేశతుల్యుండు శో
భావర్ధిష్ణుఁ డగస్త్యమౌని మలయ♦ప్రాంతంబున న్నిల్చె నం
తో విశ్వంభర యంతఁ గాంచె సమతన్♦నిర్ధూతవైషమ్యమై. 307

మ॥ వనజాతాసనుఁ డంత లేచి విను దే♦వా! నాదు విజ్ఞాపనన్
ఘనతన్ శ్రేష్ఠుఁడుజేయు తత్క్రియను లో♦కంబంతయున్ భక్తితో
ననువర్తించును గాన మీరలు వివా♦హాంగంబుగా హోమ మిం
పొనరంజేయుఁ డటన్న నిందుమకుటుం♦ డుత్సాహము న్మీరఁగన్. 308

——* పార్వతీపరమేశ్వరుల పాణిగ్రహణము *——

క॥ దరహాసముఖాంబుజుఁడై, కర మనుమతి నొసఁగె హోమ♦కార్యమొనర్పన్
సరసిజభవునకు శిఖియుం, బరగంగ వివాహయాగ♦మండపమందున్. 309

క॥ తనమూర్తి ధరించి ముదం, బొనరంగ మహేశ్వరాంఘ్రి♦యుగళంబునకున్
బ్రణుతిం ఘటించి యనుపమ, ఘనదీప్తిం బ్రజ్వరిల్లె ♦ కమనీయముగన్. 310

క॥ సమిదాజ్యచరులు లాజలు, గొమరొప్పఁగ వ్రేల్చు వహ్ని ♦ గొబ్బున విధ్యు
క్తముగా జలరుహగర్భుఁడు, సుమనోనివహమును మునులు♦జూడఁగ వేడ్కన్.

మ॥ చెలువొంద న్నిజపాదనూపురమణి♦శ్రీదోచునాథాకృతిన్
బలుమారుం గని యింతి నవ్వగ మదిన్ ♦ భావించి లజ్జాప్తిచే
బలె భూమీధరధన్వి కేల గిరిజా ♦ పాదాబ్జముల్ గప్పె ను
త్కలికన్ సప్తపదీమిషంబున శిలా♦గ్రస్పర్శదంభంబునన్. 312

మ॥ తమ కల్యాణమహోత్సవంబు త్రిజగ♦త్కల్యాణముం జేయు కొం
గుముడై పర్వ నటంచుఁ దెల్పుక్రియఁ గొం♦గుమ్ముళ్లు భాసిల్లఁగాఁ
గమనీయాకృతు లాదిదంపతులు వే♦డ్కన్మీఱ నయ్యగ్నికిన్
గ్రమ మొప్పంగఁ బ్రదక్షిణాదివిధులన్ ♦ గావించి రభ్యున్నతిన్. 313

మ॥ అనఘప్రౌఢిమ రత్నకాంచనమయం ♦ బౌదివ్యసింహాసనం
బునఁ గూర్చుండి దరస్మితద్యుతులు సొం♦పున్ మీఱ శృంగారమున్
గనుపట్టం గిరిజాగిరీశు లపుడున్ ♦ గల్యాణవేషంబులన్
ఘనతన్ జూపిరి బంధుకోటికి ముదం ♦ గౌతూహలం బొప్పఁగన్. 314

సీ॥ ప్రథమంబుఁ గాంచిరి ♦ ప్రమథగణేంద్రులు, కాలాగ్నిరుద్రుండు ♦ గనియెఁ బిదప
హాటకేంద్రుఁడు జూచె ♦ నటమీఁదఁ బ్రేమతో, విష్ణువు బ్రహ్మయు ♦ వెలయఁగాంచి
రిందాదిదిక్పాలు ♦ రెల్లరు గనుఁగొని, రలరంగ యోగీంద్రు ♦ లరసి రంత
మునిబృంద మీక్షించె ♦ ముద మొప్ప నంతట, సిద్ధులు సురగులుఁ ♦ జెలఁగి కనిరి
సారె వచ్చిన బాంధవ♦సముదయంబు, వేఱువేఱను బరికించె ♦ వేడ్కమీఱఁ
బార్వతీచంద్రమకుటప్ర♦భాసమాన, భవ్యకల్యాణవేషవి♦భ్రమనిరూఢి. 315

గీ॥ హరుఁడు కాలాగ్నిరుద్రుని♦హాటకేంద్రు, గణపతుల నెల్ల మధురవా♦క్కులనఁ దేల్చి
హరినిమన్నించె దరహాస♦గరిమమీఱ, నజువిలోకించె బహుమాన♦ములర నపుడు.

గీ॥ ఈషదాలోకనంబుల ♦ నేలె సురల, మునుల నెల్ల శిరఃకంప♦ములను మనిచె
నిదియె సమయమటంచును ♦ మసనురాణి, యీశుఁ బ్రార్థించెఁ దనభర్త♦నిష్మటంచు.

క॥ గిరిసుతయుఁ దదనుకూలత, పరగం గ్రేగంటఁ జూచెఁ ♦ బరమేశ్వరునిన్
హరియుం బ్రహ్మయు వేడిరి, కర మర్థిన్ స్వస్వభోగ♦కాంతులచేతన్. 318

మ॥ చెలువొందం దన్నగిసుప్రసన్నుఁ డగుచున్ ♦ శీతాంశురేఖాధరుం
డల మీనధ్వజురాణి కిట్లనియె భో♦గార్థంబు నీనాథుఁడుం
గలుగుం గావుత సర్వలోకుల కనం♦గత్వంబుఁ జూపట్టుచున్;
వెలయం గన్పడుఁగాక సొంగుఁ డగుచున్ ♦ నీకుం బయోజాననా! 319

క॥ అని శంకరుండు కృపతోఁ, దనప్రాణేశ్వరు నొసంగఁ ♦ దద్దయు భక్తిన్
బ్రణుతి ఘటింపుచు రతిసతి, ఘనమతి పతియోగసౌఖ్య♦ఘటనం దేలెన్. 321

వ॥ అంత.

క॥ తనయులతోడను నగపతి, ప్రణమిల్లి గిరీశుపాద♦పద్మంబులకున్
దనర మధుపర్కశేషము, వినియోగము జేయ విన్న♦వించెన్ భక్తిన్. 322

క॥ హరివారిజభవు లాదిగ, సుర లెల్లరు వేడి రంత ♦ సుముఖుం డగుచుం
గరుణించి యొసఁగె వారికిఁ, దరుణేందుకలాధరుండు ♦ తచ్ఛేషంబున్. 323

గీ॥ ఆత్మశుద్ధ్యర్థ మప్పు డా ♦ యమరు లెల్ల, శివునినిర్మాల్యము ల్గొని ♦ చిత్తమలర
ధన్యతను బొందిరద్ధరా ♦ ధరవరుండు, తత్ప్రసాదంబుఁగొని కృతా ♦ ర్థతవహించె.

వ॥ తదనంతరంబ యద్రీంద్రుననుమతి చంద్రశేఖరుండు వృషభేంద్రారూఢుండై ప్రమథగణములు గొల్వ దేవమునిగణంబులతోడ నాక్షణంబ కైలాసంబున కరిగి దివ్యతరంబైన భోగపురంబునందు నిజమందిరద్వారంబున నిల్చి కాలాగ్నిరుద్రుం డాదిగాఁగల సకలదేవబృందంబులను వసిష్ఠాదిమహర్షులను, సకలచరాచరంబులను భూరిసంజ్ఞను యథాస్థానంబులకు ననుజ్ఞ నొసంగి శీఘ్రంబ వృషభంబు డిగ్గి నందిహస్తావలంబంబునుం గొని దేవీసమేతంబుగా నంతఃపురంబుఁ బ్రవేశించు నప్పరమేశ్వరు గిరిజాకల్యాణంబు నెవ్వ రేని సమాహితచిత్తులై పఠించిన సకలాభీష్టంబులు గాంతురు; మఱియు, 325

సీ॥ కన్యార్థి యగువాఁడు ♦ కన్యను వరియించుఁ, బతికామి వరియించుఁ ♦ బతిని వేడ్క
విద్యార్థి పొందును ♦ విద్యను శీఘ్రంబ, జయకాముఁ డొందును ♦ జయము చాల
పుత్రార్థి కాంచును ♦ బుత్రుని ముదమొప్ప, నాయుష్యకామి చి ♦ రాయువొందు
నర్థకాముఁడు వొందు ♦ నర్థంబు నిండారఁ, బశుకాముఁ డొందును ♦ బశుసమృద్ధిఁ
బూర్వ మిది విని లక్ష్మినిఁ ♦ బొందె హరియుఁ, బద్మగర్భుండు భారతిఁ ♦ బరిణయించె
వాసవుఁడు బులోమజను వి ♦ వాహమయ్యె, ధర నహల్యవరించె గౌ ♦ తముఁడు ప్రీతి.

వ॥ అదిగావునఁ బార్వతీపరమేశ్వరులకల్యాణమహోత్సవంబు సర్వకాలంబుల భక్తిపూర్వకంబుగాఁ బత్నీసమేతులై సకలజనులు మనోభీష్టసిద్ధికొఱకు నాకర్ణింపవలయుఁ, బఠింపవలయు, నుపచరింపవలయు నని సూతుండు చెప్పిన శౌనకాదులానందభరితులైరి.

ఆశ్వాసాంతము.

మ॥ అలఘుశ్రీసుకుమార! మారమణవా ♦ ణ్యాధ్యక్షసంప్రార్థ్యని
ర్మలసేవామృతపూర! పూరసురగ ♦ ర్వస్ఫూర్తినిర్వాపణో
జ్జ్వలబాహాయుగసార! సారసవిప ♦ క్షస్వచ్ఛభూభృచ్ఛిఖా
లలితోదారవిహార! హారకటకా ♦ లంకారదర్వీకరా!

క॥ కంధరశోభామేచక, కంధర! భక్తజననీల ♦ కంధరవర్షా
కంధర! రణనిర్జితదశ, కంధరపూజిత! విరోధి ♦ కంధరపవనా!

భుజంగప్రయాతము.

నిశాంకస్ఫురత్పద్మ ♦ నీకాశనేత్రా!, నిశాంతాద్రికన్యామ ♦ ణీవామగాత్రా!
నిశాంతాయితస్వచ్ఛ ♦ నిశ్శ్రేయసన్మా, నిశాంతాంతరంగా! య ♦ నేకాఘభంగా!

గద్య.

ఇది శ్రీమ దిందుధరసుందరపాదారవిందార్పితహృచ్ఛతపత్ర సకలసుకవి
జనానుగ్రహపాత్ర సుగుణస్తోత్రపవిత్రచరిత్ర కాశ్యపసగోత్ర కోడూరి
యెల్లనామార్యపౌత్ర శంకరామాత్యలక్ష్మ్యంబికాతనయ వినయ
విధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచలకవి
ప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత శ్రీశంకర
సంహితయందలి శివరహస్యఖండంబున సంభవ
కాండంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీ శివాయ గురవే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము

సంభవకాండము.

చతుర్థాశ్వాసము.

మద్గిరిజామానస, తామరసధ్యానమధును♦ధారతభృంగా!
శ్రీముఖువాగళునృపతి, క్షేమనిధానాంతరంగ! ♦ శ్రీశివలింగా! 1

వ॥ అవధరింపుము; శౌనకాదిమహామునులకు సూతుం డిట్లనియె. 2

క॥ అంత శశాంకకళాధరుఁ, డంతఃపురమందు వేడు♦కలరఁగ గిరిజా
కాంతారత్నముతో న,త్యంతము నవరత్నపీఠి♦కాసీనుండై.

—* పశుపతి పర్వతపుత్రికతో నేకాంతమున నుండుట *—

సీ॥ వెలఁదివేనలిఁ జూచి ♦ వేమారు హర్షించు, ఘనసంపదల నొందఁ♦గనినకరణిఁ
గలికిమోమును ♦ గాంచి కౌతూహలమునొందుఁ, బరరాజ్యలక్ష్మి చే♦కురినరీతిఁ
బడఁతిపాలిండ్లను ♦ బరికించి ముదమందు, దుర్గాధిపత్యంబు ♦ దొరికినట్లుఁ
గామినీకటిసీమఁ ♦ గని సంభ్రమమునొందుఁ, జక్రిమేల్పబడిఁగాంచు♦చందమునను
గొమ్మకందోయి వీక్షించి♦కుతుకమందుఁ, గువలయశ్రీలు మఱికొల్ల♦గొనినపగిదిఁ
గాంతలేగౌనునరసియు♦త్కంఠమించు, పురహరుఁడనంతవిభవంబుఁ♦బొందుసరణి.

గీ॥ పురహరాభిన్నయయ్యును ♦ బువ్వుఁబోణి, యద్రికన్యక దరహాస♦మంకురింపఁ
బరగి వ్రీడానతానన♦పద్మ యగుచు, నంత సఖు లెల్ల మెల్లన♦ననునయించి. 5

శా॥ పున్నాగప్రతిమానవైభవమునం ♦ బొల్పొందు నీనాభియుం
బున్నాగప్రతిమానవైభవమునం ♦ బొల్పొందు నీవేణియుం
బున్నాగప్రతిమానవైభవమునం ♦ బొల్పొందు నీయానముం
బున్నాగుల్ బరమేశుఁ బొందు మదిలోఁ ♦ బూఁబోణి సిగ్గేటికిన్?

మ॥ చెలువా! వాతెఱ తేనె లియ్యఁగదవే ♦ శ్రీకంఠు నాకంఠమం
దలి చేదెల్లను మాన; వాక్సుధలు కాం♦తా! నింపవే స్థాణు వు
త్కలికన్ మీఱఁగ పల్లవింపు ననుచున్ ♦ దన్వంగులున్ వేడ్కతోఁ
బలుమారుల్ బరిహాసముల్ సెలఁగఁగాఁ ♦ బ్రార్థింపుచున్ గన్యకన్. 7

మ॥ తళుకుంబంగరుమేడలోపలను ని♦ద్రావజ్రపుంజెక్కడం
బుల మేల్దంతపుపట్టెలుం దనరి కెం♦పున్మొక్కులన్ గుల్కరా
చిలుకల్ దీర్చిన కోళ్ళయందమలరన్♦జెన్నొందుమంచంబుపైఁ
దలిరుంబాన్పునఁ బవ్వళించుప్రియుచెం♦తన్ జేర్చి రభ్యున్నతిన్. 8

క॥ అంగజమహార్ణవమున ల,సంగను మణికంకణక్వ♦ణంబులు మెఱయన్
గెంగేలు వట్టి తిన్నగ, శృంగారవతి న్విభుండు ♦ సెజ్జకుఁ జేర్చెన్. 9

వ॥ అప్పుడు. 10

మ॥ స్తనయుగ్మం బతిమర్దనాసహము; ల♦జ్జానమ్రితం గాంచు నా
ననముం; దాలదు కెంపువాతెఱ యొకింతన్ ♦ సారె దంతక్షతిన్;
ఘనబాహాపరిరంభ మోరువ దహో! ♦ కాయంబు; నట్లయ్యు వే
డ్క నొసంగెన్ శశిఖండమౌళికి నవో♦ఢాసంగమం బెంతయున్. 11

మ॥ లలితోద్యానవనీప్రదేశముల లీ♦లారత్నసౌధంబులన్
జెలువం బొప్పు మనోజకేళికలనా♦శీతాంశుకోటీరుఁ డు
త్కలికన్ మీఱ నవోఢయైన గిరిజా♦కాంతామణిం గూడి సొం
పలరంగా బహుకాల మీక్రియ రహ♦స్యక్రీడలన్ భాసిలన్. 12

క॥ స్త్రీపురుషభావమంతయుఁ, జూపట్టె జగంబులందు ♦ సుదతీయుతుఁడై
యాపుష్పధన్వుఁ డున్నతి, దీపించె జయం బెసంగఁ ♦ ద్రిభువనమందున్. 13

మ॥ శివునాజ్ఞం జని యుత్సవాంతమున ల♦క్ష్మీవల్లభుం డాదిగా
దివిషద్బృందము తాపసప్రకర మెం♦తే శూరపద్మాసురేం
ద్రవిపత్తి న్నివసింపఁజాలక నిజ♦స్థానంబులం బాసి మే
రువుశృంగాగ్రము నాశ్రయించి మది నా♦లోచించి రెంతేనియున్. 14

క॥ దేవపతి కృతాంజలియై, శ్రీవాణీవరుల కనియెఁ ♦ జింతాపరతన్
గోవింద! వారిజోద్భవ!, సేవకుఁడను మీకు మనవిఁ ♦ జేసెద వినుఁడీ. 15

క॥ శూరవరు శూరపద్మవి,దారుఁ, గుమారుని సృజించి ♦ తద్దయు జగముల్
తా రక్షింతు నటంచు ద,యారూఢిఁ బ్రతిజ్ఞఁజేసె ♦ హరుఁ డానాఁడున్. 16

గీ॥ సత్యవాక్యుఁడు భావింపఁ ♦ జంద్రమౌళి, చేసినప్రతిజ్ఞ ని ట్లుపే♦క్షింపనేల?
యెంతయుఁదలంప మనభాగ్య ♦ మింతెకాక, నఖిలలోకేశుశంకరు♦ననఁగ నేమి?

గీ॥ సురలు దైత్యులు దిక్పాలవసులు మునులు, నీశుచరణాంబుజయుగంబు నెవ్వరేని
శరణుఁబొందుదు రాత్మలో సంతతంబు, భాగ్యవంతులు వారెపో ప్రస్తుతింప.

వ॥ అసిన నరవిందభవుండు పురందరాదిబృందారకుల కిట్లనియె. 19

క॥ దేవుఁడు జగన్మయుం డగుఁ, గావున సురలసురులాదిగను జగ మెల్లన్
స్థావరజంగమమయ మిది, భావింప సమాన మగును ఫాలాక్షునకున్. 20

క॥ పరమదయాంభోనిధియగు, పరమేశ్వరుదివ్యపాదపంకజయుగమున్
శరణము బొందుద మిప్పుడు, గరిమ న్మన్నించు నతఁడు కరుణన్ మనలన్. 21

క॥ నగజావధూటితోడను, సొగసొప్ప వినోదలీల శుద్ధాంతములన్
జగదీశుఁడు క్రీడాపరుఁ, డగుచున్ వసియించినాఁడొ యది యెట్టులొకో 22

క॥ వేవేగ నొకనిఁ బనిపి యు,మావల్లభుకడకు నచట నుతి తద్వృత్తం
బేవిధమో యది తెలిసిన, యావెనుకం జేయఁదగు ప్రయత్నము మనకున్. 23

—* దేవతలు వాయుదేవుని మహాదేవుకడ కంపుట *—

వ॥ అనిన శతానందునివచనంబులకు ముకుందపురందరాదిసకలబృందారకులు నభి
నందించి; రంత వారలయనుమతి నప్పరమేష్ఠి పవమానుం బిలిచి సంభావించి
యందర ముందర బహుమానపురస్సరముగా నిట్లనియె. 24

మ॥ వినుమా, మారుత! దానవాగ్రణులచే వేమారు నీయస్మదా
ది నిలింపవ్రజ మెల్ల దుస్సహతరార్తిం బొంది, ధామంబులన్
ధనముల్ సర్వము గొల్లబోయి, తనుమాత్రిం బొప్ప నున్నార, మె
వ్వనికిన్ శక్యముగాదు సువ్యో జగతిన్ వారింపఁ దద్గర్వమున్. 25

గీ॥ పంచకృత్యపరుండు బ్రపంచమునకు, నూర్ధ్వరేతస్కుఁ డీశ్వరుం డురునిరూఢిఁ
బార్వతీసతియందును బడయవలయు, శూరపద్మాపహారుఁ గుమారు వీరు. 26

క॥ చిరకాలమయ్యె నంతః,పురమందును దేవిఁగూడి పురహరుఁ డిపు డే
కరణిని నున్నాఁడో మరి, యరసి వెసన్ రమ్ము పవన! యస్మదనుజ్ఞన్ 27

క॥ ప్రాణులకు నెల్ల నెన్నఁగఁ, బ్రాణంబవు దేహ మీవు భర్గునకు జగ
త్ప్రాణ! జగంబులకు సుర,శ్రేణికి శీఘ్రంబ హితముఁ జేయుము కరుణన్. 28

మ॥ అనినన్ బద్మజుతో సమీరుఁ డను, 'నాహా నేను శక్తుండనే
కన నంతఃపురమందు నుండు విభునిం? గంజాతబాణుండు మున్
వనితాసంయుతుఁడై యశేషదివిషద్వాక్యంబు లాలించి వే
చని భస్మీకృతుఁ డైనవార్త వినమే సర్వంసహామండలిన్.' 29

వ॥ అనుఁడు ప్రభంజనువచనంబులు విని విరించి మఱియు నిట్లనియె. 30

మ॥ వటమూలంబున నిల్చి మౌనితతికిన్ ♦ వైరాగ్య మింపొంద వి
స్ఫుటలీలన్ నిగమాంతతత్త్వ మెలమిం ♦ బోధించు నయ్యీశ్వరుం
గుటిలుండై సుమబాణుఁ డద్రిసుతతోఁ ♦ గూర్పఁగఁ గోరెన్ మహో
త్కటమౌ తద్దురితంబు వానిఁ జెరిచెం ♦ దత్ఫాలకీలాహతిన్. 31

గీ॥ అష్టమూర్తికి నీ వహో! ♦ యిష్టమూర్తి, వార్యపూజ్యుఁడ వరయంగ ♦ నవని నిన్ను
నాశ్రయింతుము దేవకా ♦ ర్యార్థ మిపుడు, ననిల! దీనికి మారుమా ♦ టాడవలదు.

క॥ సురల కభీష్టంబుగ స,త్వరతన్ జనవలయు మార్గ ♦ తతిని శుభంబుల్
పరగ ఘటించు నటంచును, సరసిజగర్భాదిదివిజ ♦ సంఘం బెల్లన్. 33

వ॥ బహువిధంబులం బ్రార్థించిన నప్పవమానుం డనేకప్రయత్నంబుల రజతాచలం
బున కరిగి దక్షిణోత్తరంబులు పూర్వపశ్చిమంబులుం గలయ మందమందగతు
లన్ సంచరింపుచు భోగపురంబుఁ జొచ్చి యందు దివ్యమాణిక్యఖచితంబును,
ననేకాదిత్యసంకాశంబును, నభ్రంకషప్రాసాదంబును, నక్షిప్రకరచోరకంబును
నైన మహేశ్వరుసదనంబుఁ బ్రవేశించి భయంకరు లగుచు ద్వారంబులయం
దున్న గణాగ్రణు లెవ్వరిచేత నలక్షితుండగుచు నంతఃపురాధికారియైన నంది
నికటంబునకుం జనిన. 34

శా॥ ద్వారస్థాగ్రణి నందికేశ్వరుఁడు ద ♦ ద్వాయుప్రచారంబు వే
మారుం గాంచి, జనింప రోషము మదిం, ♦ బల్కెన్ గఠోరంబుగా
నోరీ! మారుత! నాకుఁ దెల్పకయె గ ♦ ర్వోద్వృత్తి నీ వీగతిన్
జోరత్వంబునఁ జంద్రమౌళిగృహముం ♦ జొత్తేర యుక్తంబొకో! 35

క॥ అనవుడుఁ దద్వచనము విని, యనిలుం డవ్వలను బోక ♦ యతనికి నతుఁడై
వినయమునఁ బల్కె నజ్ఞుఁడ, ననఘా! సుర లనుపఁగాఁ ద ♦ దర్థం బిటులన్. 36

క॥ అపరాధంబును జేసితిఁ, గృపతో మన్నించి నాకు ♦ నీశ్వరుసముఖం
బిపుడు ఘటింపుమ నా విని, కుపితుండై నంది పల్కెఁ ♦ గ్రూరతరోక్తిన్. 37

గీ॥ చంద్రశేఖరుఁ బొడఁగన ♦ సమయ మిపుడు, దొరక నేరదు వచ్చిన ♦ త్రోవ నరుగు
మవసరం బింత యెఱుఁగక ♦ యరుగుదెంచి, పద్మబాణుఁడు మునుబడ్డ ♦ పాటువినవె?

క॥ అనిన భయంపడి యనిలుఁడు, మనమునఁ జింతించి విబుధ ♦ మండలితోఁ దె
ల్పిన వార లెఱుంగుదు రని, చనుదెంచెన్ మరల మేరు ♦ శైలంబునకున్. 39

క॥ వచ్చినయనిలునిఁ గనుఁగొని, యచ్చట సుర లెల్ల నతుల ♦ హర్షముతోడన్
మెచ్చుచుఁ బవనా! శుభముగ, వచ్చితివే? యచట నేమి ♦ వార్తలు చెపుమా!

క॥ క్రీడాపరుఁడై శశిధర,చూడాభరణుండు శైల ♦ సుతతోడన యు
న్నాఁడా? తద్వృత్తాంతము, వేడుక వినుపింపు మేము ♦ విని మొద మిపుడున్. 41

వ॥ అని హర్షింపుచుఁ బల్కుదేవతతితో♦ నావాయుదేవుండు ని
ట్లనియె న్నిర్జరులార! మీ రనుప నుద్యత్ప్రౌఢి రౌప్యాచలం
బునకుం బోయితి, నందు నంది సమయంబున్ గాదు పొమ్మంచుఁ బ
ల్కిన శంకింపుచు నవ్వలన్ జనఁగ శక్తింజాల కే వచ్చితిన్. 42

క॥ అంతఃపురమున గిరిజా, కాంతాయుతుఁ డగుచు నుండు ♦ కఱకంఠునివృ
త్తాంతము నే నెటుల న్విని,పింతుం? బ్రభువులవిధంబు ♦ పృథివి న్వినమే ? 43

గీ॥ ఇంక మీకు మనోభీష్ట ♦ మెట్టు లట్టు, సేయుఁ డంచును వచియించె ♦ వాయుదేవుఁ
డంత విధివిష్ణుసహితులై ♦ యఖిలసురలు, ఖిన్ను లగుచును గైలాస♦గిరికిఁబోయి. 44

క॥ అందున నిందువతంసుని,మందిరమును డాసి ద్వార♦ముహిఁ గాచినచో
నందీశ్వరుఁ డరుదెంచె న,మంద పేర్మిమను గణేంద్ర♦మండలి కొలువన్. 45

గీ॥ అతనిఁ గనుఁగొని సురముఖ్యు♦లంద రపుడు,ధనము చేతికి దొరక ని♦ర్ధనులఁ బోలెఁ
గుతుక మందుచు నర్చించి♦ కుసుమములను, స్తుతిశతంబుల నతని సం♦తుష్టుఁ జేసి.

క॥ వినయమునఁ బల్కి రెంతయుఁ, దనయునిఁగా నిన్నుఁ బడసి ♦ త్రైలోక్యగురుం
డనఁబడె సుకృతి శిలాదుం, డనఘా ! నీ మహిమ మెన్న ♦ నలవియె మాకున్. 47

గీ॥ విశ్వభర్తకు మారాక ♦ విన్నవించి, శోకజలనిధిమగ్నమా ♦ లోక మెల్ల
నుద్ధరింపుము కరుణాస♦మృద్ధి మీఱ, ననుడు వేల్పులవచనంబు ♦ లాలకించి. 48

గీ॥ ఇందుమౌళిప్రియుండగు ♦ నంది యప్పు, డతులితస్ఫూర్తిఁ జని జగ♦త్పితరులైన
శైలకన్యాగిరీశుల ♦ సవిధమునకుఁ,ద్రిదశబృందంబు రాకను ♦ దెలిపి వేగ. 49

—* మహాదేవుఁడు దేవతలకు సందర్శన మొసంగుట *—

వ॥ అంత నయ్యిందుశేఖరుననుజ్ఞ నందీశ్వరుండు బృందారకబృందంబున సన్నిధా
నంబునకుం దోడ్కొనివచ్చిన నా సుపర్వులకు జగత్ప్రభుండు జగజ్జననియైన
దేవినిం గూడి దివ్యసింహాసనారూఢుండై మందస్మితం బలర సందర్శనం
బొసంగె నప్పుడు. 50

క॥ నైలింపగణము శంకరు, నాలోకింపుచును మిగుల ♦ నానందాబ్ధిన్
దేలుచు సంస్తుతిఁజేసిరి, బాలేందుకిరీటుఁ బవన♦బంధులలాటున్. 51

ఉ॥ శంకర ! శైలజాహృదయ♦శంకర ! భూతసమస్తపావనా
శంకర ! భక్తమానసవ♦శంకర ! సంగరరంగనిర్భరా
హంకరణాగ్రదానవభ♦యంకర! చారుముఖేందుమందహా
సాంకుర! దేవసంసదభ♦యంకర! సత్కృపఁ బ్రోవవే మమున్. 52

మహా దేవుడు దేవతలను సందర్శనమొసంగుట.

సీ॥ ప్రణార్తిశమనాయ ♦ భవపాశనాశాయ, మఖవిదారాయ న♦మ శ్శివాయ
కాలకూటహరాయ ♦ కాలసంహరణాయ, మదరిపుఘ్నాయ న♦మ శ్శివాయ
త్రిపురసంహారాయ ♦ ధృతశూలహస్తాయ, మహతే భవాయ న♦మ శ్శివాయ
కళ్యాణఫలదాయ ♦ కరుణానిధానాయ, మాధవాస్త్రాయ న♦మ శ్శివాయ
మానిబృందార్చితాయ న♦మ శ్శివాయ, మహితవిభవోజ్జ్వలాయ న♦మ శ్శివాయ
మదనదర్పహరాయన♦మశ్శివాయ, యనుచుసాష్టాంగమెఱఁగుచు♦వినయమలర.

క॥ కామహర! కామదాయక!, సోమారుణవహ్నినేత్ర! ♦ సోమార్ధధరా!
వేమారు దేవ! నీకుఁ బ్రణామము కరుణింపవయ్య! ♦ నయముగ మమ్మున్. 54

క॥ ప్రభు వీవ లోకములకుం, బ్రభు వరయఁగ మాకు నీవ ♦ పలుమరు; రక్షః
ప్రభవార్తిహరుఁ గుమారుం, బ్రభవింపఁగఁ జేయు ఘనకృ♦పామతితోడన్. 55

వ॥ అనిన విబుధగణంబులవచనంబులు విని దయానిధియైన యప్పరమేశ్వరుండు షణ్ముఖాలంకృతదేహుండై సింహాసనంబున సాక్షాత్కారంబుగా నూర్ధ్వరేతస్కుం డగుచు షణ్ముఖంబుల గిరిజావిలోకనంబుఁ జేయునపుడు. 56

ఉ॥ ఆనగరాజధన్వునకు ♦ నాఱు లలాటవిలోచనంబులున్
మానుఁగఁ గోటిభాస్కరస♦మానములై ప్రభవిల్లఁ గోటికా
లానలభాసమానమయి ♦ యాఱువిధంబుల దివ్యతేజ మెం
తేనియు లోక మంతయును ♦ నిండి వెలుంగఁగ సర్వదిక్కులన్. 57

మ॥ అవలోకించి సమస్తదేవగణ మా♦యత్యుగ్రమైనట్టి శాం
భవతేజంబునఁ బాఱి రెంతయు భయ♦భ్రాంతిన్ దిగంతంబులన్
భువనం బందును నంత నెందు శరణంబు ♦ న్గానకే నిర్జరుల్
భవు సేవించిరి కంపమొందుచు జనిం♦పం జాల నిట్టూరుపుల్. 58

క॥ శరణయ్య! దేవ! శంకర!, శరణయ్య! మహానుభావ! ♦ సర్వజ్ఞ! శివా!
కరుణింపు మయ్య! యీదు,ర్ధరమగు తేజము సహింపఁ♦దరమే మాకున్. 59

వ॥ అని ప్రార్థించిన సర్వేశ్వరుండును, దయానిధియు నైనసాంబశివుండు సంతుష్టుం డగుచు మనంబునం దలంచిన స్మరణమాత్రంబునఁ దత్తేజంబు జననీజనకుల సవిధంబున నిలిచి సూక్ష్మభూతంబై యాఱుప్రకారంబుల శాంతిఁ బొందె. 60

క॥ అంతఁ గృపామూర్తి నిశా,కాంతాభరణుండు సురలఁ ♦ గనుఁగొని యార్ద్ర
స్వాంతత వహ్నిసమీరుల, నంతికమునఁ జేరఁబిలిచి ♦ యనియెం బ్రీతిన్. 61

గీ॥ జ్వలన!మారుత!మీరలు ♦ షడ్విధమగు,నిమ్మహాతేజమునుగొంచు♦నిపుడుపోయి
యమరవాహిని శరవణ♦ప్రాంతమందుఁ, జేర్పుఁడు మదాజ్ఞ నిర్జర♦శ్రేణితోడ. 62

వ॥ అనిన శౌనకాదిమహామునులు సూతున కిట్లనిరి. 63

తే॥ తరుణశశిమౌళియూర్ధ్వరేతంబు వెడలి, ఫాలనేత్రంబువలనను ♦ భాసురముగ
స్కందతనుబొందునదిమహా♦శ్చర్యమెన్న, దెల్పఁగదవయ్య! యీకథఁ దేటపడగ.

క॥ అనఘాత్మ! సూత! నీకుం, గనఁబడు సకలంబు ముజ్జ♦గంబులచరితల్
ఘనముగ సుబ్రహ్మణ్యుని, జననం బఖిలము వచింపు♦ సత్కృప మాకున్. 65

వ॥ అని భూసురాగ్రణు లడిగిన వ్యాసశిష్యుండును, సర్వజ్ఞుండును నైన రోమహర్షణ తనయుం డిట్లనియె, మునీంద్రులారా! వినుండు. సకలశ్రేయోనిధానంబైన సుబ్రహ్మణ్యసముద్భవంబు వ్యాసభట్టారకులు నాకు మున్నెఱింగించినప్రకారంబు మీకేను వివరించెద. 66

క॥ హరుఁ డట్లు వహ్నిపవనుల, సురుచిరతేజంబుఁ గొనుచు ♦ సురనదియందున్
శరవణముఁ జేర్పుఁ డనవుడు, బరమేశ్వరుఁ జూచి వారు ♦ ప్రణమిల్లి తగన్. 67

వ॥ స్వామీ! దేవరయాజ్ఞకు, నేముం బ్రత్యుత్తరంబు ♦ నీయంగలమా?
మే మెక్కడ? యీదుస్సహ, ధామం బెక్కడ? భరింపఁ ♦ దరమే మాకున్. 68

~~గీ॥ అనిన~~ వారలవచనంబులు విని నవ్వుచు శంభుం డిట్లనియె. 69

క॥ నాయాజ్ఞ మీకు దేజం, బాయికధృతి మోవఁగలుఁగు♦నతిబలము విధుం
డాయజుఁడు సురలు మీకు స, హాయం బరుదెంతు రిప్పు♦డరుగుఁడు వేగన్. 70

వ॥ అని వహ్నిపవనుల నాదేశించి పరమేశ్వరుం డంబికతోడ సంతర్ధానంబునొందె నంత. 71

గీ॥ షడ్విధంబైన శంభుతే♦జంబు వహ్ని, మూర్ధభాగమునం దిడి ♦ మోసికొనుచుఁ
గొంతదూరము నరిగి వి♦శ్రాంతిఁ జెందె, శ్వసనుఁ డన్యోన్య మారీతి♦ సరిదికొనుచు.

వ. ఇ ట్లతిప్రయాసంబున నయ్యిరువురుఁ దత్తేజంబుఁ దెచ్చి గంగానదిశరవణ ప్రాంతంబునఁ బద్మమండంబునందు బహుప్రయత్నముతో నునిచిరి. 73

—* మహాదేవునియూర్ధ్వరేతంబున స్కందుఁ డుదయించుట *—

గీ॥ అమ్మహాతేజమున జలం♦బంత యింకి, స్వల్ప మగుచును జూపట్టె♦నమరనదియు
నంత నచ్చోటఁ గోటిసూ♦ర్యాభముగను, దేజరిల్లుచు శాంభవ♦ తేజ మదియు.

చ॥ తనరఁగ షణ్ముఖాబ్జములు ♦ ద్వాదశబాహువులుం జెలంగఁగా
నొనరఁ బదాంబుజద్వితయ ♦ ముజ్జ్వలలీల మనోహరంబుగాఁ
గనఁబడియెన్ గుమారుఁడయి ♦ కాంతి తగన్ సుకుమారమూర్తితో
ననుపమమంగళాభ్యుదయ ♦ మంది సమస్తజగంబు లత్తఱిన్. 75

గీ॥ సూనవృష్టిని గురసిరి ♦ సురలు దివిని, దివ్యదుందుభినినదముల్ ♦ దిశల నిండె
నాడె నప్సరోజనము; సుం♦దానిలములు, వీచె; సంతోష మొదవెను♦విబుధతతికి

క॥ సుమనోరమునిఁ గుమారుని, సుమనోనివహంబు మ్రొక్కి ♦ స్తుతియించె నొగిన్
తమతమ యైశ్వర్యంబులు, క్రమ మొప్పఁగ మఱల నొందఁ ♦ గలిగె నటంచున్. 77

క॥ దేవేంద్రాదిసుపర్వులు, సేవాప్తిఁ డితం డటంచుఁ ♦ జింతించి శిశున్
సేవింప నతని చుట్టును, గావలి వసియించి రమిత ♦ కౌతుక మలరన్. 78

వ॥ ఇవ్విధంబున దేవతలు పరిచర్యసలుప దైత్యనిషూదనుండు షట్కృత్తికలఁ
బిలిచి వారిఁ బ్రీత్యహంబు స్తన్యం బొసంగ నియోగించిన. 79

క॥ ఆషట్కృత్తికలున్ హరి, భాషణము నీమ్ర కపుడు ♦ బహుతరమగు సం
తోషమున వచ్చి స్తన్యం, బా షణ్ముఖునకు నొసంగి ♦ రాదర మొప్పన్. 80

గీ॥ శంభునందనుఁ డాతఁడు ♦ సవిధమందుఁ, దల్లులగుచును బ్రేమచే ♦ స్తన్య మొసఁగు
నాఱుకృత్తికల ననుగ్ర ♦ హమునఁ బ్రోవ, నాఱుమూర్తులు ధరియించె ♦ నద్భుతముగ.

క॥ చనుగవలఁ బాలు గారఁగ, ఘనతర మోదమునఁ గృత్తి ♦ కలు వేర్వేఱం
దనయుల నొకనొకనిం గై, కొనుచున్ మూర్కొనిరి మోముఁ ♦ గోరిక లూరన్. 82

క॥ జననులముఖ మీక్షింపుచు, స్తనయుగములఁ బట్టి పాలు ♦ ద్రావియు వరుసన్
దనయులు ముద్దు గులికెడు, ఘనతరచేష్టలను గౌతు ♦ కంబు దలిర్పన్. 83

మ॥ జనను లక్కృత్తిక లార్వురు న్వరుసతో ♦ స్తన్యంబు లెంతేనియుం
దనయశ్రేణి కొసంగి వేడ్క చిగురో ♦ త్తం బద్మపత్రింబులన్
దొనరంగా శయనింపఁ జేసిరి కుమా ♦ రోత్తంసుల న్సారె లా
లనమీఱం గలకంఠనాదముల జోల ♦ ల్పాడుచు న్సొంపుగన్. 84

వ॥ అప్పుడు. 85

ఉ॥ ఒక్కఁడు సుప్తినొందు, మఱి ♦ యొక్కఁడు నవ్వును సారెసారె, వే
రొక్కఁడు రోదనంబిడు, మ ♦ రొక్కఁడు గూయుఁ, బదంబు బొట్నవ్రే
లొక్కఁడు కేల వక్త్రమున ♦ నుంచి హసింపుచు నేడ్చు నిద్రలో,
నొక్కఁడు చక్క దోయిలిని ♦ నొక్కనిదిక్కునఁ జేర్చు ముద్దుగన్. 86

వ॥ మఱియు నిమిషాంతరంబున. 87

సీ॥ ఉరమున నొక్కండు ♦ జరియించుఁ గరముల, జానుల నొక్కంతె ♦ జరుగు నొకఁడు
నరుగుచు రెండుమూఁ ♦ డడుగులఁ బడు నొక్క, డంఘ్రులఁ జను దూర ♦ మవని నొకఁడు
జననికై దండఁ గై ♦ కొని యాడు నొక్కండు, నడుచు బిట్టెగయుచుఁ ♦ బడుచు నొకఁడు
మఱి క్షణాంతరమున ♦ మహిఁ గంతులిడు నొక్కఁ, డర్ధపాదంబుల ♦ నరుగు నొక్కఁ
డేకపాదంబున గమించు ♦ నెలమి నొకఁడు, జెట్టిపగిదినిఁ బెనఁగుచుఁ ♦ జెలఁగు నొక్కఁ
డొకనిశిరమును దాటించు ♦ నొకని వేడ్క, బాహుయుద్ధంబునకుఁ ♦ బూనుఁ బరగ
నొకఁడు. 88

వ॥ ఇవ్విధంబునఁ బరబ్రహ్మంబు బాలభావంబు నొంది క్రీడింప నాబాలుర విచిత్రంబు లైనచేష్టలు చూచి తల్లులు విస్మయంబులర సత్యంతంబు సంతోషించిరి; హరివిరించిప్రభృతు లైనదేవతలు వారియద్భుతచరిత్రంబులు గాంచి కృతకృత్యు లగుచుం జెలంగిరి. 89

గీ॥ ఒకకుమారునిఁ బ్రార్థింపు♦చున్నమనకు, బాలు రాఱ్వురు గలిగిరి♦ప్రమద మెసఁగ
వీర లతులితనిజభుజా♦విక్రమముల, గర్వమణఁగింతు రిఁక లోక♦కంటకులను. 90

గీ॥ అనుచు నింద్రాదిదేవత ♦ లాత్మలోన, శివకుమారులు నార్వురఁ ♦ జింతితంబు
దనరఁ దలఁచుచు నధికమో♦దంబునొంది, రీశుఁడు ప్రసన్నుఁ డై సచో♦నేమికొదువ?

వ॥ అని మఱియు సూతుం డిట్లనియె. 92

క॥ రాజకిరీటునికంటం, దేజము లుదయింపఁ జూచి ♦ దిశలకు దివిష
ద్రాజి భయంపడి పారెఁ బ, రాజయమున నదియుఁ గాంచి♦ప్రచురార్తి మెయిన్. 93

మ॥ పతియంకస్థలి వేగ డిగ్గి, కబరీ♦భారంబు తాటంకరా
జితరత్నద్యుతిఁ గప్పఁ, గాను వణకం, ♦ జిక్కుల్పడన్ హారముల్,
తతమంజీరరవంబులుం జెలఁగఁ, జి♦త్తం బుత్తలంబందఁ, బా
ర్వతి పాదాబ్జయుగంబు దొట్రిలఁగఁ జే♦రంబోయి శుద్ధాంతమున్. 94

వ॥ అప్పు డద్దేవిచరణస్ఖలనంబున మంజీరఖచితరత్నంబులు దొరఁగి మార్గం బెల్ల నెరసె.

క॥ తేజములు బాలు రగుచుం, భ్రాజిల్లఁగ దేవగణము ♦ భయవిరహితమై
రాజిల్లఁ బ్రమోదంబున, నాజగదీశ్వరి మెఱింగి♦ యావృత్తంబున్. 96

క॥ కినుక న్విబుధగణంబు, న్గనుఁగొని తనజుందు నాదు♦గర్భమునందున్
జనియింపకుండఁ జేసితి, రనపత్యతఁ గనుఁడు మీర♦లాదోషమునన్. 97

వ॥ అనుచు దేవతల శపించి హిమాద్రినందన మందస్మితాంచితవదనారవిందయగుచు మగుడ ప్రియునంకపీఠంబున నధివసించె, నంత. 98

గీ॥ చంద్రశేఖరునుభయపా♦ర్శ్వంబులందు, నెరసికొనియున్న నవరత్న♦నివహమందు
ప్రతిఫలింపుచు గట్టురా♦పట్టి యపుడు, దశవిధంబులఁ జూపట్టెఁ♦దళుకసంగ.

శా॥ తత్తద్రత్నములందునున్న ప్రతిమా♦తన్వంగులం గాంచి తాఁ
దత్తత్కేళులఁ దేల శంభుఁడు సము♦ద్యత్ప్రేమతోఁ బిల్చుచోఁ
దత్తద్రత్నసమాఖ్యలం దనరి త♦త్తద్రత్నదీప్తుల్ దగన్
దత్తద్రత్నసముద్భవాంగనలు మో♦దంబొప్ప నెంతేనియున్. 100

చ॥ కలికిమెఱుంగుచెక్కులును, ♦ గన్గవబేడిసలు న్విలాసముల్
గులికెడుమందయానములు, ♦ గొప్పచనుంగవలుం జెలంగఁగా
నిలిచి కుఱుంగటం గుముది♦నీరమణాభరణుఁ మహేశ్వరుం
బలుమఱుఁ జూచి రంభలును ♦ భావములం దనురాగ మూరఁగన్. 101

వ॥ అప్పు డప్పువ్వుఁబోణు లుత్ఫుల్లకమలలోచనంబులును, సునాసాపుటంబులును, మణికుండలమండితంబులును, నకలంకశరచ్చంద్రచంద్రికావిరాజమానమందహాసాభిరామంబులును నగు నీశ్వరునిదివ్యసుందరముఖంబు వీక్షించిన గర్భంబులు ధరియించి రప్పుడు. 102

క॥ గిరిపుత్త్రి చూచి వారల,చరితముఁ గోపంబుతోడ ♦ జవ్వనులారా!
ధరఁ గాన్పు లేకయుండుఁడు, చిరకాలము గర్భభరము♦చేతను మీఱల్. 103

మ॥ అని శైలేంద్రతనూజ శాప మిడ న♦త్యంతంబుఁ దద్భీతిచే
ననువారంబు మణీవిలాసినులస♦ర్వాంగంబుల న్మత్యపు
న్నినుకు ల్గుల్కఁ జనించె ఘర్మకణముల్ ♦ నిండార జన్మించి రం
దనఘుల్ శూరులు ఖడ్గపాణులు గణా♦ధ్యక్షుల్ మహాకోటులున్. 104

క॥ భగనేత్రహరుండగు నా,భగవంతుఁడు వారిఁ జూచి ♦ భాసురహర్షుం
డగుచు నియోగించెను గడు, జగదాధారునిఁ,గుమారు♦సన్నిధిఁగొలువన్. 105

క॥ అల గౌరిశాపభయముల, నెలఁతలగర్భంబులందు ♦ నెలకొని తనయుల్
తలఁచిరి జగదీశ్వరుపద,జలజంబులు చిత్తములను ♦ శరణాగతులై. 106

గీ॥ హరుననుజ్ఞను బార్వతి ♦ కలమృగాక్షు, లలఘుభక్తినిఁ బరిచర్య ♦ సలిపి రెలమి
గర్భభరములచేతను ♦ గడుఁ గృశించి, సంతతంబును దుఃఖిత♦స్వాంతు లగుచు.

—* రత్నాంగనలకుఁబుత్రు లుదయించుట *—

వ॥ అంత బహుకాలంబు పరిచర్యసలుప నప్పంకజాక్షులకుఁ బరమేశ్వరసమేతయై పార్వతి ప్రసన్నయగుచు నాసఖీజనంబులం బిలిచి జగద్విఖ్యాతికొఱకు మీ కిప్పుడు సుఖప్రసవం బగునని యనుగ్రహించిన. 108

క॥ ఆతరుణులందుఁ దొమ్మండ్రుం, డాత్తతభుజబలులు గాంచి ♦ రావిర్భవముల్
మాతృసమానద్యుతులం, ఖ్యాతిగ జగదేకవీరు ♦ లగుచు ధరిత్రిన్. 109

క॥ కురువిందమణికిఁ బొడమిన, కురువిందలతాఖ్యసతికిఁ ♦ గొమరుఁడు పుట్టెన్
నిరుపమశౌర్యకళానిధి, పరమదభంజనుఁడు వీర♦బాహుం డనఁగన్. 110

గీ॥ ఘనత మౌక్తికమణియందు ♦ జననమైన, తరలవల్లికిఁ బుట్టె ను♦దారమహిమ
సర్వవీరవరేణ్యుఁడు ♦ చారుమూర్తి, వీరకేసరి యనఁగను ♦ విజయ మెసఁగ. 111

గీ॥ పుష్యరాగప్రభూతయై ♦ పొలుపెసంగు, పుష్పవల్లికి నుదయించె ♦ భూరిమహిమ
సునుఁడు వీరమహేంద్రుండు ♦ ఖ్యాతిమీఱ, సకలవీరాగ్రగణ్యుఁడై ♦ యవనియందు.

క॥ గోమేధికమణిభవయగు, గోమేధికలతకుఁ బుట్టె ♦ గురుతరశౌర్యో
ద్దాముఁడు వీరమహేశ్వర,నాముఁడు ప్రఖ్యాతి మీఱ ♦ నానాదిశలన్. 113

క॥ ధారుణి వైదూర్యోద్భవ,నారీమణికిం జనించె ♦ నయము నలిర్పన్
వీరపురందరుఁ డనఁగను, వీరాగ్రేసరుఁడు లోక ♦ విఖ్యాతముగన్. 114

గీ॥ వజ్రమణివల్లియందును ♦ వరగుణుండు, వీరరాక్షసుఁ డనఁగ నా ♦ విర్భవించెఁ
బుడమి మరకతవల్లికిఁ ♦ బుట్టి మించె, వీరమార్తాండుఁ డరిగర్వ ♦ విదళనుండు. 115

గీ॥ వెలయ విద్రుమవల్లి కా ♦ విర్భవించె, సుతుఁడు వీరాంతకుండను ♦ శుభగుణుండు
నీలమణియందుఁ బుట్టిన ♦ నీలలతకు, వీరవరుఁ డన జన్మించె ♦ విభవమొప్ప 116

వ॥ ఇవ్విధంబున నమ్మహామహు లమ్మగువలకు నాభిమార్గంబులవలన నిర్గమించి భవానీసహితుండును, బ్రణతార్తిహరుండును నైన పరమేశ్వరునకు నమస్కరించి యజ్ఞనీజనకులపార్శ్వంబుల వినయంబున నాశ్రయించి రంత. 117

గీ॥ వారిఁ గనుఁగొని భుజగకే ♦ యూరుఁ డనియె, భాసురప్రౌఢిమీఱ నో ♦ బాలులార!
పార్వతేయుఁడు పటుతర ♦ బాహుబలుఁడు, ప్రభువు గాఁగలఁ డిటమీఁదఁ ♦ బరగ మీకు

వ॥ అని యాజ్ఞాపించి శంకరుండు వారికి నామకరణంబు లొసర్చి యనంతరంబ శీఘ్రంబున. 119

సీ॥ ప్రస్థానభేరికా ♦ పటుతరధ్వను లొప్ప, శంఖకాహళికస ♦ త్స్వనము లలర,
వివిధాస్త్రపాణులై ♦ వెంటరా గణవరుల్, చతురంగబలములు ♦ చాఁగొల్వ
నలరుచు రుద్రిక ♦ న్యాప్సరోగణములు, రాజితలీల న ♦ ర్తనము సలుప
సతికినిఁ దనకును ♦ శశిరవు ల్వేర్వేర, శ్వేతాతపత్రముల్ ♦ చెలఁగి పూన
నిందుమకుటుండు దేవీస ♦ మేతుఁ డగుచు, నలకుమారునిఁ గనుఁగొన ♦ నరుగుదెంచె
బటహారవములతో హరి ♦ ప్రముఖనిఖిల, విబుధగణము లెదుర్కొన ♦ వేడ్క మీఱ.

గీ॥ శరవణంబునఁ బంకజ ♦ శయనుఁడగుచు, దండకృత్తిక లార్వురు ♦ స్తన్య మొసఁగ
నారుమూర్తులఁ దనరారు ♦ నక్కుమారుఁ, డపుడు వీక్షించెఁ బితరుల ♦ హర్ష మెసఁగ.

క॥ సురగణము గణాధ్యక్షులు, పరివేష్టింపఁగను దివినిఁ ♦ బార్వతితోడన్
బురహరుఁడు కుమారునిఁ గని, పరమానందాబ్ధిఁ దేలె ♦ భాసురలీలన్. 122

వ॥ ఇట్లు బాలేందుధరుండు కుమారవదనావలోకనపరుం డగుచు మదీయలోచనత్రితయంబు నేఁడుగదా సఫలం బయ్యె ననితలంచుచు దేవినిం బిలిచి 'కొమ్మా! సరోజపత్రంబుల ననేకరూపంబుల భాసిల్లు నీకుమారునిం గంటివే? జగదార్తిహరుండైన యితనిచేతఁ గదా నీవు వీరమాత వగుదు, వనినఁ బతివచనంబులకు సంతోషింపుచు నా జగజ్జనని వృషభంబు డిగ్గి. 123

క॥ బాలుర నాఱ్వురఁ గనుఁగొని, యాలింగనములను మ స్తకాఘ్రాణములన్
బాలిండ్లనడుమఁ జేర్చుచు, శైలజ యొకమూర్తిఁ జేసె షడ్రూపములన్. 124

క॥ పదునెనిమిదికన్నులు ష, డ్వదనంబులు పాదయుగము ద్వాదశభుజముల్
విదితంబుగఁ జూపట్టఁగ, ముదమున శిశు వపుడు దేవిముందటఁ జెలఁగెన్. 125

క॥ బాలేందునిటలభాసుర, బాలామణి గిరిజ భర్మపాత్రికలోనన్
బాలు న్నించుచు ముద్దుగ, బాలునకు నొసంగె మదినిఁ బ్రమదం బెసఁగన్. 126

క॥ విద్యాజ్ఞానప్రదమై, సద్యోముద మెసఁగ శైలజా స్తన్యంబున్
జోద్యమగు నాఱుముఖముల, హృద్యంబుగ ద్రావె బాలుఁ డెంతయు వాంఛన్. 127

వ॥ ఇవ్విధంబున నంబుజప్రభాచోరకంబులైన యపాంగంబుల జననీముఖారవిందం బవలోకింపుచుఁ గుచంబు లాని యబ్బాలుండు పాలుద్రావ నప్పయోబిందువులు గంగాసలిలంబులం బడిన నవి గ్రోలి జనకుశాపంబున మత్స్యరూపులగు పరాశరసుతు లాక్షణంబునఁ బూర్వరూపంబులు ధరించిరి. 128

—* పార్వతి కుమారుని హరుపరిసరమునకుఁ దెచ్చుట *—

క॥ అంతఁ గుమారునిఁ గైకొని, కాంతామణి గౌరి ప్రియునికడ కరుదెంచెన్
సంతోషంబున సర్వది,గంతములం జెలఁగె జయజయధ్వను లపుడున్. 129

క॥ సురభేరులు మొరసెం దివి, విరులు న్వర్షించి రఖిలవిబుధవరేణ్యుల్
పరగఁగ నచ్చర లాడిరి, గరిమన్ మునిసిద్ధగణము కౌతుక మొందెన్. 130

వ॥ తదనంతరం బా దేవీకుమారులతోడ వృషభారూఢుండై కృత్తివాసుండు కృత్తికలం జూచి సంప్రీతుం డగుచు నిట్లనియె. 131

శా॥ చాలం బెంచితి రీకుమారతిలకున్ స్తన్యప్రదానంబులన్
బాలుం డీతఁడు కార్తికేయుఁ డనఁగా భాసిల్లు మీపేరుచే
నీలోకంబున నీదినంబుల జనుం డెవ్వాఁడు నేఁ డాదిగా
శీలం బొప్ప వ్రతంబు సల్పినఁ గడున్ సిద్ధించు నిష్టార్థముల్. 132

వ॥ మఱియుఁ బుత్త్రార్థి పుత్త్రినిం బడయుఁ, గన్యార్థి కన్యకనుం వరించు, ధనార్థి ధనంబందు, పశుకాముండు పశుసమృద్ధి విద్యార్థియు విద్యాలాభంబును గాంచు, నిష్కాముండు మోక్షంబు నొందు; నిక్కుమారుజననంబు భక్తిపూర్వకంబుగా వినినమాత్రంబున వంధ్యయుఁ గుమారసదృశుండైన కుమారుం గాంచు నని కరుణాకటాక్షంబున నిటలాక్షుండు కృత్తికలకు వరం బొసంగి దేవీకుమారసహితుండై భూతేంద్రగణంబులతోడ హరివిరించిప్రముఖనిఖిలసురముని గణంబులు గొలువ మగుడఁ గైలాసంబునకుం జనియె నందు. 133

క॥ లాలించుచఁ గ్రీడింపుచుఁ, బాలిలను శివతనయుఁ డపుడు • బాలకుల బెనఁగన్
బాలక్రీడలఁ గతిపయ,కాలము వుచ్చె న్వినోద•గతులు సెలంగన్. 134

సీ॥ చరణాబ్జనూపుర•ఝుణఝుణధ్వనులతోఁ, గటిసూత్రకింకిణీ•క్వణన మలర
వజ్రదీప్తములైన • వరకంకణంబులు, హస్తపద్మంబుల • నందమొప్ప
మాణిక్యమయములౌ • మద్దికాయలజాలు, కర్ణభాగంబుల • గరిమమీఱ
రత్నము ల్గూర్చిన • రావిరేకలరంగు, కలితఫాలాంతభా•గమునఁ జెలఁగ
దివిజకుధరంబురత్నసా•నువులఁబోలె, మణికిరీటప్రభా భాస•మాన మగుచు
మూర్ధపట్టంబుఁ జూపట్ట•ముద్దుగులికి, బాలలీలల నప్పర•బ్రహ్మ మపుడు.

వ॥ ఇట్లవాఙ్మానసగోచరంబును, ననంతంబును, సత్యజ్ఞానానందస్వరూపంబు నైన యప్ప
రంధామం బలంకృతియుతంబై నశిశుభావంబు నొంది శివసన్నిధానంబున నలంక
రించె నంత. 136

క॥ జగతిం గ్రీడాలోలుం, డగుచున్ సహచరులతోడ • హాసమునఁ దోగెన్
జగములనసములు రంజిలఁ, నగనాడెన్ బాల్యదశను • ననరుచు నెలమిన్. 137

సీ॥ క్షణములో వృషభేంద్రు•ఘనకకుత్కందూతి, నణఁగంగ గిరుస•ఖాగ్రములన
నతివికారాకృతు•లగుగణేంద్రులఁజూచి, చెలికాండ్రతో నవ్వఁ•జెలువుమెఱయ
తత్సన్నిధినిఁ జేరి•తనర విస్మయమొప్ప, స్వానసంబులు మూయు • నంగుళులను
నొకగృహంబునఁజొచ్చి•యొండొకయింటిలోఁ, జరియించు నిష్కుట•సరణిదూఱి
గగనతలమంటుతరువులు • గరిమ నెక్కి, పుష్పముల దుల్చి ఫలజాత•ములనురాల్చి
పొసఁగ ధరియించిపల్లవ•ప్రసవములను, ఫలములుభుజించు బాల్యచా•పల్యమలర.

మ॥ ముద మింపొందఁగ నచ్చట న్వడలి సొం•పున్ మీఱఁగా నమ్మహా
నదులుం జొచ్చి కలంచి పంకజవనీ•నాళంబులుం ద్రుంచుచున్
బదపద్మంబుల నడ్డగట్టి జలముల్ • పాఠీనచక్రావళుల్
గుదులై కూడఁగఁ గ్రీడసల్పె దివిష•త్కోటు ల్విలోకింపఁగన్. 139

క॥ కులపర్వతములు శతధా,దళితంబులుఁ జేసె సింహ•తతితోఁగూడం
జెలరేఁగి కూయు నెగురున్, బలుమఱు గిరినుండి గిరికిఁ•బటుజవ మెసఁగన్. 140

క॥ అటఁ బాసి రసాతలమును, బటుగతిఁ జొరఁబాఱి యందుఁ•బన్నగరాజ
స్ఫటలుం గరమున నలముచుఁ,జటులతఁ గలహించు భుజగ•సంఘముతోడన్.

క॥ అందుండి దివికి నెగయుచు, బృందారకదంతిదంత•భేదనుఁడై సం
క్రందనుధనువుం గొనియెడు, బృందశతంబులను గూల్చు • భీకరలీలన్. 142

క॥ ధామనిధిరథహయంబులు, వేమఱు లంఘించి యాఁడు • వేడుక మీఱన్
సోమతనూజుం డట నని, సోమునిరథ మెక్కి తోలు • సొంపు దలిర్పన్. 143

క॥ హరిశిఖియమన క్తంచర, వరుణమరుద్ధనదసోమ♦వారణరాజిన్
సరగున నధిరోహింపుచు, నిరుపమగతు లొప్పఁ ద్రిప్పు ♦ నిపుణత మెఱయన్.

మ॥ చని యంతన్ ధ్రువమండలంబునకు శ♦శ్వత్ప్రౌఢి మీఱం బ్రభం
జనరశ్మిన్ బ్రకరప్రణద్ధమగు తే♦జశ్చక్రముఁ గేలఁ దు
త్తునియ ల్సేయుచు నిర్వహించు మఱి తో♦డ్తో నభ్రకల్లోలినీ
ఘనచక్రంబులఁ గట్టి బాలకులతోఁ ♦ బ్రఖ్యాతిగా నాడుచున్. 145

క॥ లోకేశులఁ దోమ్మండ్రి భ, యాకులులం జేసె సారె ♦ నాశ్చర్యముగా
లోకాలోకాచలమును, బ్రాకటముగ నెక్కి యాడు ♦ బాలుం డెలమిన్. 146

గీ॥ గరిమ సంతట సత్యలో♦కంబు డాసి, యలచతుర్ముఖువక్త్రంబు ♦ లంటియంటి
బ్రహ్మతంతువు లురమునఁ♦బట్టి తెచ్చి, మూర్ధశిఖలునొండొండును♦ముళ్లు వేయు.

గీ॥ అంత వైకుంఠపురమున ♦ కరిగి యందుఁ, గాంచనాంబరుసన్నిధి ♦ ఖగపతికిని
శయ్య యైనట్టి శేషభు♦జంగమునకుఁ, గలహముఘటించి బాలుఁ డు♦త్తలికనగును.

గీ॥ యువవిలాసంబుఁ జూపట్టు♦నొక్కవేళఁ, జెలుల మోహింపఁజేయుచు♦ శివసుతుండు
బాలలీలావినోదము♦ల్బరిఢవిల్లుఁ, ద్రిభువనంబులు విస్మయ♦స్థితిఁ జెలంగ. 149

గీ॥ అటవికినిఁ బోయి వేగ సిం♦హములఁ బట్టి, యొకటినొకటికి నన్యోన్య♦యుద్ధమడర
వరుసఘటియించు నవ్వుచు♦వైభవమున, నమరగణవందనీయుఁడ♦య్యార్భకుండు.

గీ॥ జననిలాగున లాలింప ♦ జగములందు, వనిత లెల్లను బిలువఁగ ♦ వారియొద్ద
ముద్దుగ నటించు నత్యంత♦మోహమలర, శ్రుతిశిరంబులఁ జెలువొందు♦సుతుఁ
డతండు. 151

క॥ పలితశిరోజము లలరఁగ, వెలయఁగఁ గోని కేల యష్టి ♦ వృద్ధుం డగుచున్
బలుమఱు లోకానుగ్రహ, మలరఁగఁజరియించు జగము ♦ లద్భుత మొందన్. 152

వ॥ మఱియు నవ్విభుండు నరేంద్రసుతుని చెల్వున నొకనన్మణికింకిణీగణాలంకార సమున్మేషం బగు మేషంబు నధిరోహించి బహువిధధారానిరూఢిం దోలుచు నొకతరి ఖరనఖరంబును, శ్వేతాగ్రకేసరభాసురంబును, నుదగ్రవాలాభీలంబును, బరాక్రమసాంద్రంబును నగుమృగేంద్రం బెక్కి భూనభోభాగంబులం గమనాగమనంబులం ద్రిప్పుచు, నొకవేళ జంఘాలంబగు ఖగపతిని లంఘింపుచు, నొకమారు ధారాళంబుగ మరాళగమనుండగుచు, నొకప్పుడు జవాధికంబగు హరిణంబుపై వసింపుచు, నొకనిమిషంబు శరభశార్దూలంబుల వాహనంబులుగాఁ గొనుచుఁ, బక్షులవలె నెగురుచు, ననేకప్రకారంబుల వాపీకూపతటాకనదీనదంబుల నమ్మహేశాత్మజుం డాత్మగణంబులకు నుల్లాసం బలర విహరింపుచుండు. 153

క॥ వీణాపాణియు నగుచున్, రాణింపఁగ బాలుఁ డొకఁడు ♦ రాగముఁ బాడన్
బోణిమి శిలలు గరంగఁగ, నేణంబులు నిలిచి నిలిచి ♦ యింపుగ వినఁగన్. 154

చ॥ మనసిజసూనబాణహత♦మానసలై సకలాంగనాసమా
జనములు సొక్కి సొక్కెడ ♦ సంభ్రమ మూనఁగ కేలి వేణువుం
గొని సుషిరంబు నంగుళులఁ ♦ గుల్కఁగఁ జింపుచు మ్రోయుచున్ వినూ
తనగతి గానముల్ సలుపు ♦ దారువు లెల్లఁ జిగుర్ప నంతయున్. 155

చ॥ దరహసితాననద్యుతులు ♦ తామరసంబులఁ గేరుచున్నలన్
సురుచిరదీర్ఘబాహువులు ♦ సొంపెసఁగన్ గనుగొన్నయానన
స్ఫురణను జూడనొప్పు హర♦సూనుఁడు నేడ్కఁ జెలంగ దివ్యసం
దరులమనంబులన్ మదన♦తాపశిఖావళిఁ గ్రాఁగఁ గ్రాఁగఁగన్. 156

గీ॥ మోద మింపొందసుతులకు♦మునివరేణ్యు, లతఁడు రాభ్యాస మొసఁగి♦య సందు నచ్చి
యఖిలభాషలు గ్రహియించి♦యాతఁ డాజ్ఞ, శిష్యులకుఁ దాను జతురతఁ♦శిక్ష నేర్పు.

క॥ ప్రాంగణభూముల నటువుల, సంగతిఁ జూచుచును నేర్పు ♦ శిక్షణమాత్రములో
సాంగంబులుగా వేదము, లంగజహరతనయుఁ డాఁటెఁ ♦ డద్భుతలీలన్. 158

మ॥ అసదృగ్విక్రముఁ డాహరాత్మజుఁడు క్రీ♦డాసక్తుఁడై మేరునం
దు సుపర్వాగ్రణి యద్భుతంబలర రు♦ద్రుల్ ద్వాదశాదిత్యులున్
వసువు లస్తమరుత్తు లశ్వినులు శ♦శ్వద్విభూతి దిక్పాలకుల్
వెస జంభారికి విన్నవించిరి కడు ♦ న్విభ్రాంతచేతస్కులై. 159

మ॥ బలదైత్యాంతక! యెవ్వఁడో యెఱుఁగ, మీ♦బాలుండు కాసారముల్
గలభంబట్లు కలంచె, ముజ్జగములు ♦ ఖండించె సత్యస్థితిన్,
గులశైలంబులు సప్తవారిధులు సం♦క్షోభంబు నొందించె, గా
సిల దిగ్దంతులఁ ద్రిప్పి యాడెఁ గడిమిన్ ♦ జెండాడె ద్వీపంబులన్.

క॥ లోకత్రయ మీబాలుం, డీకరణిని వేధ సేయ ♦ నెట్లోర్తు మహో!
మా కేమిగతి? వచింపుము, నాకాధిప! యనుఁడు దివిజ♦నాయకుఁ డపుడున్.

క॥ మాయామోహితమతియై, యాయద్భుతశౌర్యమహిమ ♦ నరయుచు నోహో!
యీయర్భకుఁ డెవ్వఁడొకో!, యీయుత్పాతం బిదేమొ♦యెఱుఁగ మటంచున్.

—* సురేశ్వరుఁడు సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరు నెదుర్కొనుట *—

మ॥ బలురోషంబున వజ్రియాదిగ నిలిం♦పస్తోమము ల్కార్ముకం
బులు సంధించి శరావళుల్ గురియ నా♦భూభృద్ధనుస్సూనుపైఁ
జెలఁగెంబో యవి పుష్పవృష్టి యగుచున్ ♦ శీర్షంబులం గోమలాం
ఘ్రులయందుం జిఱునవ్వు నవ్వెను గుమా♦రుం డప్పు డెంతేనియున్. 163

చ॥ మగుడి సురేశ్వరుం డలిగి ♦ మానుగ నభ్రగజాధిరూఢుఁడై
మగఁటిమిమీఱ వజ్రముఁ గు♦మారునిపైఁ బఱపం దదాయుధం
బాగిఁ బ్రతివజ్రఘట్టనము ♦ నొందినకై వడి విస్ఫులింగముల్
ధగధగ వెల్గ శీర్ణమయి ♦ ధారుణి వ్రాలెను రేణుపుంజమై. 164

మ॥ చలము న్మీఱఁగ బాలుఁ డంత పటురో♦షం బొప్ప నవ్వజ్రిపై
నలఘుపౌఢి శరాసనంబుఁ గొని యే♦య న్బాణ మెంతే శిర
స్థలము న్నాటి సురేంద్రసింధురము వీ♦తప్రాణమై కూలె ను
జ్జ్వలవజ్రాహతిచేతఁ గూలిన మహా♦శైలంబుచందంబునన్. 165

వ॥ అదిగని సహింపక. 166

మ॥ సురలోకేశ్వరుఁ డుగ్రుఁడై మగుడి వి♦స్ఫూర్జచ్ఛరాసారముల్
గురియన్ భూరిబలాహకంబుపగిదిన్ ♦ గోదండమును బూని యా
హరసూనుం డొకతీవ్రబాణమునఁ బో♦ద్యల్లీల ఖండించె నా
గిరిభిత్పాణిశరాసనంబును త్రిలో♦కీవిస్మయం బొప్పఁగన్. 167

వ॥ ఇట్లు కోదండంబు ఖండించినఁ గనుంగొని మఱియును. 168

మ॥ గరిమ న్వజ్రి మహోగ్రకోప మడరన్ ♦ గంజాప్తకోటిప్రభా
స్ఫురణ న్మీఱఁగ శక్తి వైవ పురభి♦త్సూనుండు తత్తేజముల్
బరిమార్చన్ సమరోర్వియందు చలముల్ ♦ బాటిల్లఁ దోడ్తోఁ బురం
దరుఁ డుద్యద్విశిఖంబు లేయఁ గని క్రో♦ధజ్వాలలు న్నిండఁగన్. 169

వ॥ అయ్యెడ నయోధ్యాగ్రగణ్యుండగు సుబ్రహ్మణ్యుండు మౌర్వీనినాదం బొనర్చి
సింహగర్జితంబుల నిందుని నిలు నిలు మని భర్జింపుచు. 170

గీ॥ ఒక్కశరమున మకుటంబు ♦ నుర్విఁ గెడపి, యొక్కతూపున వజ్రంబుఁ♦జక్కడంచి
యొక్కయమ్మునఁగవచంబు♦వ్రక్కలించి,యురమునొప్పింపమూర్ఛిల్లె,సురవిభుండు.

వ॥ అంత బలారాతి పడిన విబుధులు క్రోధమూర్ఛితు లగుచు నాశంభుతనూజునిం
జుట్టుకొని శరవృష్టులుం గురియ శరసంభవుం డవి యన్నియు నివారించుచు
నప్పుడు వేర్వేఱ బాణంబులఁ గొని, మూఁట దండిని, నాల్గింట శిఖిని,రెంట
వరుణుని, రెంట వాయువును, మూఁట రవిని, నొకఁట సోముని మఱియు
ననేకులగు యోధవరుల నొక్కొక్కశరంబున నిమిషమాత్రంబునఁ గెడపె;
నంత హతావశిష్టులైన దివిజులు దిగంతంబులకుం బాఱిరి. 172

క॥ అంత సమస్తం బావృత్తాంతము హృద్గతముగాఁగ ♦ నల నారదుఁ డ
త్యంతము శివసుతుమహిమకు, సంతోషింపుచును గుదుని♦సన్నిధి కఫుడున్.

గీ॥ ఎలమిఁ జనుదెంచి దేవ [illegible] ♦ [illegible], దేవ [illegible] విప్రు [illegible] ♦ దేవతతిశ
నొక్కబాలునిచేసిన ♦ యు [illegible] ముని [illegible] ♦ [illegible] లగుచు. 174

క॥ [illegible] బుధ [illegible] ♦ [illegible] దే
నాపుడు నా [illegible] ము, [illegible] ♦ [illegible]. 175

క॥ మే [illegible] వెడలి [illegible] ♦ [illegible] మనువృశ్యం
గా [illegible] డగు [illegible], [illegible] ♦ [illegible]. 176

ఉ॥ ఎవ్వఁ డనంత ధామమఁ [illegible] ♦ [illegible], [illegible]
నెవ్వఁ, డనం [illegible] యుఁ [illegible] ♦ [illegible]
డెవ్వఁడు, [illegible] ♦ [illegible], [illegible]
డెవ్వఁడు [illegible] ♦ [illegible]. 177

వ॥ దేవా! భవన్మాయావిమోహి [illegible] సుదాంధులై
వైరంబున ని [illegible], [illegible] ఫలించె;
నింకఁ దదీయాపరాధంబు [illegible] వేయని
చరణకమలంబులం [illegible] గివ్వలి [illegible] దగు సుబ్ర
హ్మణ్యుం డభీష్టం బగువరంబు వేఁడు మనిన. 178

క॥ గురుఁ డపుడు శంభుసూనుని, కరుణకు [illegible] ♦ [illegible] మర్మ
సుర లజ్ఞులగుచు నీతో, దుర మొనరించుచును [illegible] ♦ [illegible]. 179

క॥ క్షమఁజేసి తదపరాధము, సమధికకరుణా [illegible] ♦ [illegible]
గ్రిమమున యథాప్రకారం, [illegible] ♦ నా [illegible] శరణ్యా!

వ॥ ఇవ్విధంబున సురగురుండు ప్రా [illegible] దమం తదభీష్టం
బొసంగె నంత. 181

గీ॥ నిద్ర మేల్కాంచినట్టుల ♦ నిఖిలసురలు, [illegible] లేచి [illegible] ♦ [illegible] లగుచు
నంత హరిముఖ్యులౌ దేవ ♦ సంఘ [illegible], [illegible] జేసిరి [illegible] ♦ భక్తి మీఱ. 182

క॥ కరుణాపాథోనిధియగు, హరసుతుఁ [illegible] ♦ [illegible] మాయఁ
హరియించి, వారి కప్పుడు, [illegible] ♦ భక్తి నొసంగెన్. 183

వ॥ మఱియును. 184

—*సుబ్రహ్మణ్యుఁడు బ్రహ్మాదులకు విశ్వరూపము చూపుట*—

చ॥ సురనికరంబుఁ జూచి మది ♦ సొంపెసఁగన్ మహురోక్తిఁ బల్కె మీ
రరయుదు రింతె నన్ను నొక ♦ యర్భకుఁగా, నిపు డింక పారమే
శ్వరమగు మత్స్వరూపమును ♦ జక్కఁగఁ జూతుఁడు మీ కొసంగెదం
బరమగుదివ్యచక్షువులు ♦ మామకరూపవిలోకనార్హముల్. 185

వ॥ అని జగద్గురుండగు సుబ్రహ్మణ్యుం డాసుపర్వులకు విశ్వరూపంబు సూపె
నప్పుడు. 186

సీ॥ సప్తపాతాళముల్ ♦ చరణంబులునుగాఁగ, సకలాంతరీపముల్ ♦ జంఘలుగను
శరనిధు లేడును ♦ పరిధానములుగాఁగఁ, బరికింప దిక్కులు ♦ బాహులుగను
నాకాశమండల ♦ మరయ నాభియుఁగాఁగ, స్వర్గతలంబు మ♦స్తకముగాఁగఁ
జంద్రసూర్యాగ్నులు ♦ చక్షుస్త్రయముగాఁగ, దారకల్సితపుష్ప♦తతులుగాఁగ
నభ్రకేశుండు శ్రీకంఠుఁ♦ డాత్మగాఁగ, గిరితనూభవ మతిగాఁగ♦ హరిసరోజ
భవులు మరి వామదక్షిణ♦పార్శ్వములుగఁ, దనరఁబవనంబుప్రాణాది♦దశకముగను.

వ॥ మఱియు నాగమంబులు వాక్యంబులును లక్ష్మిచిహ్నంబును, మృత్యువు
కాలాగ్నిరుద్రుం డిరువురు జఠరాగ్నియుఁగా, వాసుకి యనంతాదిమహానాగం
బులు పాదనూపురహంసకంబులుగా, నోషధులు రోమంబులును నండకోటులు
నూరుకాండంబులునుగా, కోటిమార్తాండసంకాశుండును, గోటిశీతాంశుసన్ని
భుండును, గోటికాలాగ్నితేజుండును నగుచుఁ బరమాద్భుతంబుగా శంభుసంభవుం
డీరీతి విశ్వరూపంబుఁ జూపిన నత్తేజంబున సకలబృందారకనయనారవిందంబులు
నిద్రానిమేషరహితంబు లయ్యు నాశ్చర్యంబులుగా నంధీకృతంబు లగుచు విషయ
పరాఙ్ముఖంబు లయ్యె; నింకఁ జెప్పెడిదేమి పంచేంద్రియంబులతోడ మనంబులు
మహత్తరంబైన తత్ప్రకాశంబునందు లయంబయ్యె. 188

ఉ॥ అంతట నాక్షణంబ కమ♦లాధిపముఖ్యులు లబ్ధసంజ్ఞులై
చెంతను మ్రొక్కి యంజలిని ♦ జేయుచు ప్రార్థనఁ జేసి రప్పు డ
త్యంతము దేవదేవగిరి♦జాత్మజ! చక్షువు లీగదే దయా
స్వాంతత మాకు; మే మరయ♦శక్తులమే భవదీయరూపమున్? 189

వ॥ ఇట్లు ప్రార్థించిన సంతుష్టుండగుచు శంభునందనుండు మందస్మితం బలర దేవ
తలకు సందర్శనక్షమంబైన దృష్టి యొసంగె; నంత హరిబ్రహ్మాదులు వ్యాప్తం
బైన నత్తేజోమండలంబునకు జానుప్రదేశమాత్రగతంబగు సమస్తజగంబును
గనుచు, నమ్మహాపురుషుని దేహంబున రోమరోమంబున నూరుకాండంబులం
బోలె బ్రహ్మాండకోటులు తత్తదావరణంబులును దత్తత్త్రిభువనంబులును బ్రహ్మ
విష్ణ్వాదిదేవతలును భూతభవ్యభవిష్యజ్జనంబులుఁ గాంచి విస్మయం బంది, భీత
చేతస్కులై ప్రణమిల్లి వాగ్గోచరుండుగాని యానందఘనంబైన యాశాంభవుని
వేదవేదాంతసంభవంబులైన స్తవంబుల స్తుతియించి రప్పుడు. 190

క॥ క్రమమున జన్మస్థితినాశము లగు నెవ్వానివలన ♦ జగములకు మనః
కమలమునఁ దలఁతు మతనిన్, సుమనోనివహాగ్రగణ్యు ♦ సుబ్రహ్మణ్యున్. 191

క॥ పలుగుదురు జడం [illegible], [illegible] ♦ [illegible]కృతు లగుచుం
దెలియఁగ సచ్చిదా[illegible], [illegible] ♦ [illegible]. 192

క॥ వెలయ హిరణ్యశ్మశ్రు[illegible], [illegible] ♦ [illegible]యుఁ[illegible]
జలజా[illegible]బింబమధ్య[illegible] ♦ [illegible] భ[illegible]. 193

క॥ నిరతంబు మదిని వికసిత,[illegible] ♦ [illegible]
గరుణారసపాథోనిధి [illegible], [illegible]. 94

క॥ మానితముగ బ్రహ్మను[illegible], [illegible]♦[illegible]పూ
ర్ణానందాంబుధికిని గుహు, [illegible]♦[illegible] మొప్పన్. 195

గీ॥ ఇందు[illegible]♦[illegible]♦[illegible]జాలగుచు
నహహా! యెవ్వనిమాయచే ♦ [illegible], [illegible] ♦ [illegible]ముంతు♦మాత్మ
నప్పుడు. 196

గీ॥ పూర్ణబోధంబు [illegible] ♦ బొందలేక, [illegible] ♦ [illegible]
దూరు లగుదురు య[illegible] ♦ [illegible], [illegible] గుహు (బర
♦[illegible]బ్రహ్మ మతని. 197

క॥ చిదచిద్ద్వయము శరీరం, బిది మొదలగు [illegible] ♦ [illegible] నవ్వాఁ
డు దగన్ నియామకుండై, మదిని భజించెద మయమా[illegible]♦మార్గుని వానిన్. 198

క॥ ఇతరవ్యాపారంబులు, సతతము వర్జించి యోగ♦జను లెవ్వానిన్
మతిఁ దలఁచి ముక్తిఁబడయుదు,రతనిం గుహునాశ్రయింతు♦నుచితభక్తిన్. 199

గీ॥ చర్మమట్లన వ్యోమంబు♦జగతి జనుఁడు, గప్పనేసియుఁ [illegible]♦[illegible]యుగమున
నతఁడు సాక్షాత్పరబ్రహ్మ♦మైనగుహుని, భక్తిఁ [illegible]♦పార మందు

క॥ వీడన్ హృదయగ్రంథులు, వీడన్ సంశయము లెల్ల ♦ విశ్వాత్మ! నినున్
జూడం దక్షిణమున శశి,చూడాత్మజ ! సురవరేణ్య! సుబ్రహ్మణ్యా! 20

వ॥ దేవా ! యీ దేహంబున పరంజ్యోతి స్వరూపంబై వెలుంగు, నెవ్వని నుపాస
కులు సుషుమ్నామార్గంబు నొంది తదనుగ్రహంబున వైద్యుతంబైన ధామంబు
నొందుచు సంసారంబున మగుడఁ బ్రవర్తింపరు, సకలజనులకు సంసారార్ణవ
తారకంబును, బరబ్రహ్మంబు పరంధామంబు పరంజ్యోతియు నీశ్వరుండును
బరరూపంబును బరాశక్తియుఁ బరాత్పరంబు నైన నిన్ను నుపాస్తిచేసెదము;
సవితాత్రిలోకంబున దివాంధంబునుం బోలె సత్యుగ్రంబై దుర్నిరీక్ష్యంబైన
భవదీయవిశ్వరూపంబు గనుంగొన మాకు నద్భుతంబయ్యెడుం; గటాక్షించి
యథాపూర్వకంబుగా షడ్వక్త్రంబులును ద్వాదశభుజాలంకృతంబును సంపత్ప్ర

దాయకంబును సౌమ్యంబు నగురూపంబు ధరింపవే యని బ్రహ్మాదులు ప్రార్థించిన విశ్వరూపం బుపసంహరించి. 202

గీ॥ కోటికందర్పరూపమై ♦ కొమరుమిగులు, చారుసౌందర్య మొప్పఁ బ్ర ♦ సన్నుఁడగుచు.
నంబికానందనుఁడు సురేం ♦ ద్రాదివిబుధ, బృందములఁ జూచి పలికె మం ♦ దరణిభణితి.

క॥ ఈమీరలు వచియించిన, మామకసంస్తోత్ర మిదియు ♦ మానవు లుర్వీ
క్షేమఁ బఠించిన వినినం, గామితములు వారి కేను ♦ గరుణ నొసఁగుదున్. 204

వ॥ మఱియు మీకు నభీష్టంబులైనవరంబులు వేడుఁ డనుటయు స్కందునివచనంబులకు నరవిందసంభవాదు లానందింపుచుఁ బ్రణమిల్లి యయ్యిందుశేఖరునందనున కిట్లనిరి. 205

—* సుబ్రహ్మణ్యుఁడు బ్రహ్మాదులకు వరంబు లొసంగుట *—

ఉ॥ దేవ! ప్రసన్నులందు భవ ♦ దీయకటాక్షము గల్గెనేని సే
నావిభుఁ జేసి యింద్రుఁ, గరు ♦ ణామతి వేల్పుల కీవు రాజవై
కావుము మమ్ము నెల్లపుడు ♦ గర్వితదైత్యతతిం జయించి, మా
మావిభవంబులు న్మగుడ ♦ మాకు ఘటించునుగాత శీఘ్రమున్. 206

వ॥ అని వరంబు వేడిన పార్వతీనందనుండు ప్రసన్నుండై విబుధోత్తముల కిట్లనియె.

క॥ పతియగుమీకు సురేంద్రుం, డతనికి సేనాని నగుచు ♦ నలరఁగ నేనున్
బ్రతిరోధులైనదుర్మద, దితిజప్రకరముల నెల్లఁ ♦ దెగటార్తుఁ గదున్. 208

క॥ చిర మసురేంద్రునిఁ జేరిన, సురసంపద లెల్ల మగుడ ♦ సురలకు నిత్తున్
గరుణ ననిపలికి సుమశర, హరసూనుఁడు సనియె రాజ ♦ తాచలమునకున్. 209

వ॥ అతనివెంబడిన వాణీరమణాదినిఖిలగీర్వాణులు కైలాసగిరికిం జని యం దొక్క శిఖరంబున నుండి కుమారుని దేవసేనాధిపత్యంబున కభిషిక్తుం జేయుతలంపున విశ్వకర్మను రావించి కార్తికేయు నభిషేకార్థం బొకపురంబు రచింపు మనుడు నాక్షణంబ యతండు దేవతలయనుజ్ఞ వడసి పురంబు నిర్మించె. 210

సీ॥ రమ్యంబులైనట్టి ♦ రాజవీథులచేత, దీపించువైజయం ♦ తికలచేతఁ
గలితనిర్మలతోయ ♦ కాసారములచేత, విలసిల్లునుద్యాన ♦ వితతిచేత
మాణిక్యవిరచిత ♦ మండపంబులచేత, నతులితగోపురో ♦ న్నతులచేత
శశికాంతమణిమయ ♦ చంద్రశాలలచేత, రత్ననిర్మితమంది ♦ రములచేత
గజరథతురంగసైనిక ♦ వ్రజముచేత, భాసురంబైన సకలసం ♦ పదలచేత,
నిరుపమంబై తనర్చు న ♦ ప్పురి నుతింప, వశమె ఫణిపతిభారతీ ♦ పతులకైన. 211

వ॥ అప్పు డప్పురంబునుం గని చతుర్ముఖప్రముఖనిఖిలసురగణంబులు నాశ్చర్యంబు నొందుచు సంతోషభరితాంతరంగులై గీర్వాణవర్ధకిని బహుమానశతంబుల నాదరించి రంత. 212

క॥ సుమనోనివహం బతిసంభ్రమమున సేనాధిపత్యపట్టముఁ గట్టన్
గుముదాప్తమౌళిసుతునకు, సమకూర్చిరి వేగ సకలసంభారంబుల్. 213

వ॥ తదనంతరంబ యన్నగరంబున మిన్నంగ రాణించు మించుమగరాలిగని గల జిగిమిగులు జగతులును, జగతులకు విరాజిల జాజులసొంపు సంపాదించు కెంపు రాతిన్నియలును, తిన్నియల మెచ్చొనరించు నచ్చంపుపచ్చరామానికంబుల నభినవశృంగారదోహళులగు దేహళులును, దేహళుల నందంబు లగుచు నుపరిభాగంబుల నిరుగెలంకుల మరకతమణివిరచితకరతలకలితలలితేందుకాంతమయసుధాపూర్ణకలశాభిషేచనలాలక్ష్యమాణలక్ష్మీవిలాసబంధురంబులగు ద్వారబంధంబుల భాసురంబు లగుచు నిరుగెలంకుల మరకతమణివిరచితంబులగుచుఁ బురందరోపలజాలజాలంబుల నడ్యంబులగు కుడ్యంబులరుచులును, గుడ్యవిలసితప్రఖ్యాతాలేఖ్యప్రతిమాదభ్రవిభ్రమవిభ్రాజితగంభీరశాతకుంభ స్తంభంబులును, స్తంభాగ్రంబుల నుదగ్రంబులగు పగడంబులజగడంబులఁ బొదలుబోదియలును, గలిగి చెలువొందుదివ్యమండపంబునఁ గోటిసూర్యదేదీప్యమానంబగు రత్నసింహాసనంబందు నయ్యిందుశేఖరసూను సుఖాసీనుం గావించి వేదవేదాంతవిజ్ఞాననిష్ఠాగరిష్ఠులగు వశిష్ఠాదిమునిశ్రేష్ఠులజయజయధ్వానంబులును, బటహఢక్కాడిండిమశంఖశృంగమృదంగవేణువీణానినాదంబులును, బిరుదగద్యపద్యంబులును హృద్యంబుగ దైవారఁ గైవారంబులు సేయువందిమాగధుల కోలాహలంబులును, దిదృక్షాసమాగతసకలభువనజనకలకలంబులును, గెందామరలకు విందు లమరంగ సందర్శనం బొనర్పుముందుముందుగాఁ జనుదెంచుబృందారకబృందంబులును, గరంబుల రంగారుబంగారుబెత్తమ్ములఁ బూని చిత్తంబు లలర నెరాబరాబరులు సేయు వేత్రధరులతోరంబులగుహుంకారంబులును, నపూర్వాఖర్వసుపర్వభేరీభూరిభాంకారంబులును, బవనచలితకేతనపటపటత్కారంబులును, నిఖిలదిగంతాయాతకంతావళసంతానకంఠఘంటాఘణఘణత్కారంబులును, నుభయపార్శ్వంబుల రంజిల్లవింజామరలు విసరు బిసరుహాముఖుల కరకంజమంజులవినూత్నరత్నకంకణఝుణఝుణత్కారంబులును బ్రహ్మాండభాండంబు నిండఁ, గొమ్మెుంగు తెఱంగునఁ గురంగట మైమెఱుంగులు తురంగలించు నచ్చరమెఱుంగుఁబోణులవిన్నాణంబులగు నాట్యవైభవంబులును, యక్షకిన్నరగరుడగంధర్వుల నవీనగానావిర్భవంబులును, మెఱయ, సురవరులు విరులు గురియ, నరవిందభవముకుందపురందరాదులు నిరతిశయప్రమోదు లగుచు గంగాదిపుణ్యతీర్థంబుల వైదికమంత్రంబుల

నభిషేచనంబుఁ జేసి, జాంబూనదాంబరదివ్యాభరణగంధమాల్యంబుల నలంక
రించి ధూపదీపనైవేద్యతాంబూలనీరాజనాదిసకలోపచారంబులం బూజించి
దేవసేనాధిపత్యంబునకుఁ బట్టంబుఁగట్టిరట్టియెడ. 214

శా॥ నానోపాయనపాణులై దివిజు లా♦నందంబుతో నమ్మహా
సేనుం శంకరసూనుఁ గాంచి వరుసన్ ♦ సేవించి రభ్యున్నతిన్
సేనావల్లభుఁ డాతఁ డంత విబుధ♦శ్రేణిం గటాక్షింపుచున్
దా నెంతే విహరించె సర్వభువన♦త్రాణైకధౌరేయుఁడై. 215

—* శివకుమారుఁడు నారదునధ్వరముఁ గాచుట *—

ఉ॥ ఆసమయంబునన్ మునికు♦లాగ్రణి యొక్కఁడు నారదాఖ్యుఁ డు
ర్వీసురుఁ డధ్వరక్రియ గ♦రిష్ఠతఁ బూని యొనర్ప బుత్విజుల్
భాసురయజ్ఞవేదికను ♦ బాగుగ నాగమమంత్రపూర్వక
న్యాసములం బశు న్విశస♦నంబును జేయుచునున్నచోఁ గడున్. 216

సీ॥ ఉన్నతశృంగంబు ♦ లొరయ నంబరమును, రక్తలోచనములు ♦ రహిఁ దలిర్ప
శ్మశ్రులు దీపింపఁ ♦ జాల దీర్ఘంబులై, కదల ధాత్రి ఖురాగ్ర♦ఘట్టనమునఁ
గంఠస్తనోద్వృత్తిఁ ♦ గాదంబిని చలింపఁ, బుచ్ఛంబు తారకా♦పుంజమొప్ప
మదగంధములు దిశా♦మండలి వెలయంగఁ, బొలుపొందుసర్వాంగ♦పుష్టి తనరఁ
బదములనురత్ననూపురా♦రభటులుమ్రోయఁ, గంధరవరాటకింకిణుల్ ♦ఘల్లురనఁగ
వేగ జనియించి నిస్తుల♦విక్రమమున, ఛాగ ముద్ధతి జనియించె ♦ జగములందు.

క॥ భ్రాంతిం బొందెను దిక్తట, దంతావళపంక్తి దాని♦దర్పోద్ధతి క
త్యంతము డీకొనె నది నగ, సంతతి వ్రయ్యలుగ నశని♦సమమూర్ధమునన్. 218

సీ॥ ఆకులపాటొంది♦యైరావతంబోడెఁ, బుండరీకము వనం♦బులఁ డాగె
వామనం బత్యంత,♦వామనస్థితిఁ జెందెఁ, గుముదంబు కుముదమై♦క్రుంగెఁ జాల
కనుమరుంగున నుండెఁ♦ గడు నంజనంబును, బుష్పదంతము నోడు ♦ బొంది వ్రాలె
సర్వభూమి చలించె ♦ సార్వభౌమంబును, సుప్రతీకము మేనఁ ♦ జొప్పడంగె
ఛాగభయమున నాశాగ♦జంబు లిట్లు, బహుపలాయన మొందెను ♦ బరగ నంత
నజవరేణ్యంబు పాతాళ♦మందుఁ జేరి, భోగికులమును జెండాడె ♦ భూరిలీల. 219

తే॥ సాగరముఁ జొచ్చి జలచర♦సమితిఁ గెడపె, జలదములఁ దోలెఁ బవమాను♦చందమునను
జంద్రసూర్యులరథములు ♦ సాగనీక, నాకనిలయుల బాధించె♦మేఁక వీఁక. 220

క॥ భీకరముగ బాధించెను, లోకేశుం జేరి సర్వలో♦కమునందున్
వైకుంఠమందు నట్లన, వ్యాకులత ఘటించె సకల♦వైష్ణవతతికిన్. 221

వ॥ ఇవ్విధంబున యాగసముద్భవంబగు ఘోరోత్తమంబు లోకానీకంబున కనేకోప
ద్రవంబు లొనర్ప భయకంపితులగుచు నారదసహితులై యింద్రాదిదేవగణం
బులు యజ్ఞంబు విపరీతఫలప్రదంబగుట నెవ్వగనొందుచు యజ్ఞవాటంబు విడిచి
సర్వార్తిహరుండును జగన్నాథుండును నవ్యయుండును శంభుసూనుండును నైన
మహాసేనుం గాంచి ప్రణమిల్లి యిట్లని విన్నవించిరి. 222

తే॥ దేవదేవ! మహాసేన! ♦ దీనరక్ష!, చూడు మమ్ముఁ బ్రసన్నత ♦ సువ్రతుండు
భూసురాగ్రణి యీశ్వర♦పూజకుండు, నారదమునీంద్రసదృశుఁ డీ♦నారదుండు.

క॥ యాగం బుపక్రమించుచు, ఛాగాలంబన మొనర్ప ♦ ఛాగం బొండుక్
వేగమ జనించి దైవని, యోగంబున జగము లెల్ల ♦ నుద్ధతిఁ గలఁచెన్. 224

తే॥ కాలకూటంబుకంటెను ♦ గడుఁగఠోర, మగుచుఁ గనుపట్టుచున్న దీ ♦ యజము; దీని
నిగ్రహింపక యుండిన ♦ నిఖిలజగము, భగ్నమగుఁ గానఁ బాలింపు ♦ పరమకృపను.

క॥ నీకంటె దేవ! దైత్యా, నీకంబుల నెవ్వఁడేని ♦ నిపుణుఁడు గలఁడే?
లోకములో నజదర్పో, త్సేకం బణఁగింప ననుడుఁ ♦ జిరున వ్వొలయన్. 226

వ॥ కార్తికేయుండు వీరబాహుకరంబును గరంబునఁ దట్టి యతిరయంబున దర్పో
న్మేషంబునఁ దనరుమేషంబుఁ దోతేర నవ్వీరబాహు నాజ్ఞాపించిన నతం
డఖండప్రచండరోషుం డగుచు రసాతలంబాదిగా సత్యలోకపర్యంతం బరసి
విష్ణుభవనంబునఁ గోలాహలంబునం జెలంగునయ్యజంబు లీలామాత్రంబునం
బట్టం దలంచి యలంచి కొమ్ములు కరంబులం జుట్టిపట్టి నెట్టన నీడ్చికొని దేవ
నికటంబున కుద్భటంబుగఁ దెచ్చె నప్పుడు. 227

క॥ హరసుతుఁ డమ్మేషంబును, గరిమన్ లంఘించి పార్ష్ణి ఘాతంబులచేఁ
బరుషకశాతాడనముల, నురుమద మణఁగించె మోద ♦ మొప్పం గడిమిన్. 228

క॥ ధారాశతమును బరువులు, వారించిన మేష మంత ♦ బడలిక మీఱన్
నోరు న్విప్పుచు నురువులు, గారఁగఁ గంపించి పడియె ♦ గళితస్మయమై. 229

వ॥ ఇట్లు పడిననయ్యజంబును దయాళుం డగుచు దీనశరణ్యుండగు సుబ్రహ్మణ్యుం
డనుగ్రహదృష్టిం గటాక్షించినఁ దత్ప్రసాదంబున నజంబు నిజంబుగా సముత్ప
న్నబోధంబై ప్రణామస్తోత్రంబులు చేసిన. 230

క॥ ప్రీతుం డగుచు నుమాసుతుఁ, డా తగరున్ వాహనముగ ♦ నాదృతి నేలెన్
ఖ్యాతిగ నాతఁడు భక్త, వ్రాతము రక్షించు టరుదె ♦ వసుధాస్థలిలోన్. 231

క॥ శిఖిసంభవుఁ డదిమొదలుగ, శిఖివలె మేషాశ్వుఁ డయ్యెఁ ♦ జెలువుగ జగతిన్
మఖముఖము విఘ్న మగుటయు, మఖకర్తయు నారదుండు ♦ మఖభుక్తతితోన్.

క॥ సేనావిభునకు నతుఁడై, మానుగ విన్నపము నర్చి ♦ మఖవిఘ్నంబుల్,
దీనుఁడయి దండ నిలువఁగ, నానారదుతోడ ననియె ♦ హరసుతుఁడు దయన్. 233

క॥ మునివర! నీయజ్ఞంబున, ఘనముగ వాహనము నాకు ♦ ఘటియిల్లెను గా
వున నిర్విఘ్నం బగుచును, దనరు న్నీయజ్ఞ మింక ♦ ధర సాంగంబై. 234

క॥ నాకు న్వాహన మొసఁగుటఁ, జేకురె శతయజ్ఞఫలము ♦ శీఘ్రమ నీకున్;
లోకులు భక్తి నొకించుక, నా కొసఁగినవారి కగు ♦ ననంతఫలంబుల్. 235

వ॥ అని సఫలమనోరథుం జేసి వివిధవిద్యావిశారదు నారదు వీడ్కొని భవానీ
సూనుండును మహాసేనుండును నగు గుహుండు విలాసంబునఁ గైలాసంబున
విహరింపుచుండె నయ్యెడ. 236

తే॥ కమలగర్భుఁడు సత్యలో♦కమునఁనుండి, దేవగణములతోఁ గూడ ♦ దేవదేవుఁ
బార్వతీధవు సేవింపఁ ♦ బరమభక్తిఁ, జెలఁగఁ జనుదెంచెఁ గైలాస♦శిఖరమునకు.

వ॥ ఇట్లు విరించి యరుదెంచి సముంచితమణిగణరచితగృహనిచయరుచివిలసితంబును,
విచిత్రచిత్రభిత్తికామత్తవారణమనోహరంబును, నత్యున్నతపతాకికావిరాజ
మానప్రాసాదపరిశోభితంబును, సకలసుమనోమునిగణముక్తిప్రధాననిధానం
బును నతిప్రకాశంబును నగుపరమేశుని వేశంబుఁ బ్రవేశించు నయ్యెడ. 238

శా॥ ద్వారంబందు వినోదముల్ సెలఁగఁగా ♦ వర్తించునాస్వామి లో
కారాధ్యున్ గుహుఁ గాంచి బాలుఁ డని మా♦ద్యద్బుద్ధి సేవింపకే.
నీరేజాసనుఁ డీశ్వరావసథ మం♦ తేఁ జేరి సద్భక్తితో
గౌరీనాథు నుపాస్తిఁజేసి నిజహృ♦త్కంజంబు రంజిల్లఁగన్. 239

తే॥ భవునియనుమతి నవనభు♦క్ప్రతతితోడ,నతినొనర్పకబహుమదో♦న్నతినిమిత్తి
తిరిగి సత్యలోకంబున♦ కరుగుచుండ, నబ్జజునిఁ బిల్చి హరసూనుఁ♦డలిగిమదిని. 240

—* సుబ్రహ్మణ్యుఁడు బ్రహ్మను మందలించుట *—

ఉ॥ క్రొవ్వున నడ్డసేయకయ ♦ గొబ్బునఁ బోయెదు నన్ను డాసి నీ
వెవ్వఁడ వోరి చెప్పు మన ♦ నీశ్వరసూనునిఁ జూచి భీతిమై
నవ్వనజాతసంభవుఁడు ♦ ప్రాంజలియై వినయంబు మీఱఁగా
దవ్వుల నిల్చి యిట్లనియెఁ ♦ దత్పదముల్ మదిలోఁ దలంపుచున్. 241

ఆ॥ బ్రహ్మనయందురెన్నుఁ♦బరమేశుభజియింప, వచ్చి మగుడ నిజని♦వాసమునకుఁ
బోవనున్నవాఁడు ♦ భూరికృపాదృష్టిఁ, బిలువఁ బూర్వపుణ్య♦ఫలముగాదె. 242

క॥ పరగఁ గృతార్థుఁడనైతిని, గరిమం జనియెద ననుజ్ఞ♦కరుణింపు మనన్
వరహాస మొప్ప సహచర,పరివృతుఁడై శంభుసుతుఁడు♦బ్రహ్మకు ననియెన్. 243

తే॥ ఏమి చతురాస్య! వ్యాపార ♦ మెద్ది నీకు?, విద్య లెయ్యవి వచ్చునొ ♦ వినఁగవలతుఁ
జక్కఁ దెలుపుము విందు ర ♦ స్మద్గణంబు, భవదురుప్రౌఢి, వలదు కో ♦ పంబు మదిని.

వ॥ అనినఁ దదీయమృదుమధురగంభీరవచనంబులకు భీతహృదయుం డగుచుఁ జతురాననుం డిట్లనియె.

మ॥ అజరవ్రాతము దానవావలియు మ ♦ ర్త్యశ్రేణి ముఖ్యంబుగా
సృజియింతుం సచరాచరంబు జగముం ♦ జెన్నొందఁ, నా కెవ్వఁడుం
ద్రిజగన్మండలి దీటు లేరు, మదికిం ♦ దీపించు సర్వార్థముల్;
నిజ మష్టాదశవిద్యలందు మతి నే ♦ నే యెన్నఁగన్ దక్షుఁడన్. 246

మ॥ అని యీరీతి వచింపఁ బద్మజుఁడు, భ ♦ వ్యప్రౌఢి సేనాని యి
ట్లనియెన్ 'వేత్తవు నీవు; నీమహిమ య ♦ త్యాశ్చర్యమౌనౌఁ గదుం
వనజాతోద్భవ! విద్య లెల్ల వలెనే ♦ వాదింప; వేదాదియౌ
ప్రణవం బెన్నివిధంబు లర్థ మిది యొ ♦ ప్పంగం బ్రసంగింపుమా! 247

క॥ రూపంబునంద యెరిఁగి, జూపట్టును మహిమ; వేత్త ♦ చూడఁగవలెనే?
నీపాండిత్యం బైనను, జూపుము నీ 'రెల్ల వినఁగ ♦ శ్రుతిపర్వముగన్' 248

క॥ అనవుడుఁ బంకజగర్భుఁడు, ప్రణవంబుపరీతు దపరఁ ♦ బఠియించినచో
విని యుచ్చారణమాత్రంబున, నోహో చాలుఁ జాలు ♦ బుద్ధం బయ్యెన్. 249

క॥ అని తలయూఁచుచు మఱియుం, బ్రణవార్థం బెల్లఁ దెలియఁ ♦ బలుకు మటన్నన్
వినుమని హరసూనునితో, ననియెఁ దదర్థంబు నేన ♦ యనుచు నజుండుం. 250

చ॥ నలినజుఁ డట్లు పల్కుటకు ♦ నవ్వి కుమారుఁడు వాని చెంపలన్
ఛెళఛెళ వ్రేసి బంధనము ♦ సేయు మటన్నను వీరబాహుఁ డా
జలరుహగర్భుఁ దోడుకొని ♦ స్కందమహీధరమందుఁ గావలిన్
నిలిపె ననేకకాల మొగి ♦ నిర్జరు లెల్లరు భీతినొందఁగన్. 251

క॥ సచరాచరమగుజగమును, బ్రచురంబుగ సృష్టిఁ జేసె ♦ భవసుతుఁ డపుడుం
ఖచరులు తాపసగణములు, ప్రచలితమతు లగుచు నరిగి ♦ భర్గునికడకున్.

క॥ కృతనతులై ప్రార్థించిరి, శతధృతిచెఱ మాన్పు మనుచు ♦ సర్వజ్ఞుం డా
దృతి విని వేల్పులమనవుల, నతివేగమ నందిఁ బిలిచి ♦ యనియెం బ్రేమన్. 253

మ॥ విను నందీశ! మదీయపుత్త్రుకడకున్ ♦ వే పోయి నాపల్కు లి
ట్లను వారంబును సంస్తవంబులఁ గడుం ♦ బ్రార్థించి సేనానిచే
తను బ్రహ్మన్ విడిపించి రమ్ము దివిష ♦ త్సందోహ మెంతే భజిం
పను మోదంబు సమస్తలోకసృజన ♦ ప్రత్యూహముం బాయఁగన్. 254

వ॥ అనవుడు. 255

క॥ నందీశ్వరుండు చయ్యన, నిందుకళాధరునియాజ్ఞ ♦ నిడి మూర్ధమునన్
స్కందాచలమునకుం జని, స్కందునిఁ గని ప్రీతుఁ జేసి ♦ సంస్తవతతులన్. 256

తే॥ సామి! దేవరదండకు♦ జగదధీశుఁ, డిందుమౌళి నియోగించె ♦ నిపుడు నన్నుఁ
బద్మగర్భుని విడువుము ♦ పరమకృపను, బూర్వమట్లనె యగుఁగాక ♦ భువనసృష్టి.

మ॥ అనునందీశ్వరుఁ జూచి శంభుసుతుఁ డు♦ద్యత్క్రోధరూక్షేక్షణల్
దనర న్నిష్ఠురభాషణంబులను న♦త్యంతంబు భర్జించి వ
చ్చినక్రోధవం జను లేక మాఱువలుకన్ ♦ శీఘ్రింబ కారాగృహం
బున నీకున్ సహవాస మబ్జజునితోఁ ♦ బొందంగఁ జేకూరెడున్. 258

క॥ అనిన భయంపడి యంజలి, దనరఁగఁ బ్రణమిల్లి నంది ♦ తత్క్షణమందున్
జని యావృత్తాంతంబును, వినుపించెఁ బురారి కపుడు ♦ విస్మితమతియై. 259

తే॥ బలుశిరఃకంపమును జేసి ♦ భవుఁడు తాను, స్కందదర్శనలోలుఁడై ♦స్కందగిరికి
నరిగె నంతఃపురంబున ♦ నధివసించు,పార్వతీదేవితోఁడఁ♦ జెప్పకయ వేగ. 260

వ॥ ఇట్లతిత్వరితగతిం జని యందు నిందుశేఖరుండు సహచరపరివృతుండై క్రీడా
వినోదంబులం జెలంగుకుమారుని నేత్రోత్సవంబుఁగాఁ గనుంగొని గాఢాలింగ
నముఁజేసి మూర్ధంబు మూర్కొని యానందపారావారంబునం దేలి పరవశుం
డయ్యె. 261

క॥ అంతఁ గుమారుఁడు గౌరీ, కాంతునిమూపున నటించెఁ ♦ గడుముచ్చటగా
స్వాంతము రంజిలఁజేయుచు, సంతతిసౌఖ్యంబుకంటె ♦ సౌఖ్యము గలదే! 262

వ॥ ఇవ్విధంబునఁ గుమారుసుకుమారంబు లగునంగంబులు పద్మకోమలంబు లగు
పాణితలంబున స్పృశింపుచు మందస్మితం బలర సాంత్వనపూర్వకంబుగా జగదీ
శ్వరుం డిట్లనియె. 263

తే॥ వత్స! విడువుము దయచేసి♦వనజభవుని,భువనసృష్టియు వీనిచేఁ♦ బొసఁగు నెపుడు
నిదియు నస్మదీయాగ్రహ♦కృత్య మనిన, విడువ నని పల్కెఁ దండ్రిపై ♦వేగనలిగి.

ఉ॥ అంతటఁ గోపవత్సలత ♦ లాభవునాత్మ జనించె దుల్యమై
సంతతమున్ మనంబునను ♦ సంతసమందిన సేరికేని నా
గంతుకమైనకోప మది ♦ గాఢతరంబగుఁ గాన నయ్యుమా
కాంతునిక్రోధమే యపుడు♦ గ్రక్కునఁ దోకొనె నిగ్రహింపుచున్. 265

వ॥ దానంజేసి వెండియు. 266

చ॥ స్మరమదహారి యిట్లను గు♦మారుని బిల్చి, యెఱుంగ వర్భకా!
పరగఁగ మున్ను నీకడకుఁ ♦ బంపితి నందిని; వాని నెంచకే
కరమునిరాకరించితివి ♦ గ్రక్కున నన్నును దత్క్రియ న్నిరా
దరణముఁ జేయకే విడువు ♦ తామరసోద్భవు, నిన్ను వేఁడెదన్. 267

వ॥ అని పలుక జనకునియనునయంబునకు మనంబు గరంగి యనయంబు వినయంబు
బెనంగొన నప్పు డక్కమలభవుని గారాగృహవిముక్తునిం జేసి కుమారుఁడు
తండ్రి కిట్లనియె. 268

శా॥ చేతోమోదము మీఱ నేను సఖులుం ♦ జెన్నొందఁ గ్రీడింపఁగా
నీతం డక్కడ వచ్చి దర్పమున న♦న్నీక్షించి సేవింపకే
యాతాయాతములన్ ఘటింపఁగను నా♦కత్యంతరోషంబు సం
జాతంబై యపు డేను వీనిని బరీ♦క్షుంజేయ నూహింపుచున్. 269

క॥ ఎవ్వఁడవు నీవు? కృత్యం, బెవ్విధి? యెచ్చోటు వసతి? ♦ యేమి యధీతం
బవ్విధముఁ దెలుపు మనవుడు, నవ్వారిజభవుఁడు తెలిపె ♦ నది యఖిలంబున్.
వ॥ అంత మఱియును. 271

క॥ ప్రణవమున కెద్ది యర్థము?, వినిపింపు మటన్న నతఁడు ♦ వేఱె వచింపన్,
విని యాయపార్థ, మాగ్రహ, మున నిలిపితి శిక్షఁజేసి ♦ భూధరమందున్. 272

మ॥ అనినం బ్రీతమనస్కుఁడై హరుఁడు నె♦య్యంబొప్ప ముద్దాడి నం
దను జెక్కిళ్ళు, మనూత్తమంబునకు న♦ర్థం బెద్ది వాక్రువ్వమా
యనఁ బుత్త్రుండు తదంఘ్రిపద్మములకున్ ♦ హర్షంబుతో మ్రొక్కుచున్
మనురాజం బిది ప్రాకృతుల్ వినఁగ సం♦భాషింపఁగాఁ గూడునే? 273

క॥ మఱి ధీమంతుం డగుగురుఁ, డెఱిఁగింపఁగవలెను మంత్ర♦మెఱిఁగింపనిచో,
నెఱిఁగింపఁగఁబోయినగురుఁ, డెఱిఁగించినమంత్ర ముభయ ♦ మిది దోష మగున్.

చ॥ అనిన సురాసురప్రజము ♦ నవ్వలఁ బొమ్మని శంభుఁ డంతఁ బ్రే
మను సుతు నంకపీఠమున ♦ మన్ననఁ జేర్చియుఁ గౌఁగిలింపుచున్
వినియెదఁ బుత్త్ర! కర్ణమున ♦ వేగ వచింపు తదర్థ మెల్ల నా
కనుడు గుహుండు దెల్పెఁ బ్రణ♦వార్థము, మ్రొక్కుచుఁ దండ్రి కంతయున్. 275

క॥ తెలిపిన నిస్సంశయముగఁ, దెలియుచుఁ బ్రణవార్థ మిదియ♦ దృఢముగఁ దనయా!
పలుకును నిన్నును నన్నును, జెలువుగ నీశ్వరుల మెన్న♦శివులము కనుకన్. 276

వ॥ ఇట్లెవ్వారేని ప్రణవార్థం బెఱుంగువారలు మత్సామ్యంబు నొందుదురు;
వేదాంతవిజ్ఞానసునిశ్చితమతులును, శుద్ధసత్త్వులునైన యతీంద్రులకు బ్రహ్మ
ప్రాప్త్యైకసాధనం బిదియ యని ప్రసన్నహృదయుం డగుచుఁ బరమేశ్వరుండు

పుత్త్రి! మహత్తరంబైన యీ మంత్రార్థం బెఱుంగ నీవకాక యధికారమదగ్రస్తుం డగు చతుర్ముఖుం డెఱుంగనేర్చునే? ధ్యాననిర్ధూతకల్మషు లగు యోగీంద్రులైన నెఱుంగఁజాలరు; మదనుగ్రహంబున మదభక్తు లెఱింగినట్లు నీవును మత్స్వరూపంబవుగావున నేతదర్థంబ నీకుఁ గరతలామలకంబై యుండు. 277

ఆ॥ అల యగస్త్యుఁ డొకఁడె ♦ యధికారి యీయర్థ,మరయ యోగిగణము♦లందునర్వి
నతని కీవు దెల్పు♦మస్మదనుజ్ఞను, విద్య యిదియు ధరణి♦వెలయుఁగాత. 278

క॥ అంతేవాసియు నీ క,త్యంతము కుంభభవుఁ డతని ♦ కాయర్థంబున్
సంతసమునఁ బొందించుట, యెంతయుఁ దగు ననుచుఁ బలికి ♦ యీశ్వరుఁ డంతన్.

తే॥ వేగఁ గైలాసగిరి కేగి ♦ వేడుకలర, శైలజను గూడి పరిరంభ♦సౌఖ్యజలధిఁ
బరగఁ దేలించి శాంభవ♦పద్మభవుల, వృత్త మంతయు వచియించె♦విశదముగను.

—* పరమేశ్వరుఁడు పార్వతికిఁ గుమారుచరిత మెఱిఁగించుట *—

క॥ కౌమరుని యద్భుతచర్యలు, కోమ రొప్పఁగ నాలకించి ♦ కుతుకం బలరన్
రమణీమణి గిరికన్యక, రమణున కనియెన్ మనోహ♦రంబగుఫణితిన్. 281

క॥ లోకాతీతంబైనది, నీకౌమరునిమహిమ యెట్లు ♦ నేర్చెనొ శిశువై
లోకము లెల్ల సృజింపఁగఁ, బ్రకటముగఁ దెల్పు శ్రోత్ర♦పర్వముగాఁగన్. 282

క॥ రూపం బెట్టిది? యీతని, కేపగిది విభూతి దనరు? ♦ నితఁ డేమహిమ
జూపట్టు? వీర్య మెట్టిది?, రూపింపుము సత్కృపాని♦రూఢి న్నాకున్. 283

క॥ అనిన వధూమణితోడను, మనసిజమదభంజనుండు ♦ మానుగ ననియె
న్వినుమో సుందరి! నీ కే, ననయము వినుపింతు నతిరహ♦స్యం బిదియున్. 284

తే॥ నేను శివుఁడను బూర్ణుండ ♦ నిష్కళుండ, నీవు మచ్ఛక్తి వనపాయి♦ని విది నిజము
ప్రకృతి వగు దీవు నేనును ♦ బ్రత్యయంబు, నీవు శబ్దంబ వర్థంబు♦నేను తరుణి!

తే॥ జగ మగుదు వీవు, నాథుండ ♦ నగుదు నేను, పంచకృత్యపరుండనై ♦ పరగుచుందుఁ
బంచవక్త్రుండ నే నబ్జ♦పత్త్రనేత్రి!, యేకవక్త్రివు మదభిన్న♦వీవు పణఁతి. 286

వ॥ అదిగావునఁ ద్వద్రూపంబు మద్రూపంబు నగుటను, నిక్కుమారుండు పంచకృత్యపరుండగుచు షణ్ముఖుం డనియును, గృత్తికాస్తన్యపానంబువలనఁ బ్రవర్ధిల్లుటం జేసి కార్తికేయుం డనియును, బర్వతపుత్త్రివైన నీకుఁ బుత్త్రుం డగుట బార్వతీనందనుం డనియును, విక్రమంబున జగత్త్రయం బాక్రమించుట స్కందుండనియును, భక్తుల నగ్రపదవి నొందించుట నాకస్మియను పేరొప్పు, మత్సంభవుం డగుటనేనియు మదీయలలాటాగ్ని సముద్భవుం డగుటనేనియు, నగ్నిచేత భరింపంబడుటనేనియు నగ్నిభూ వనియును, వేదాంతంబుల దహరాకాశంబ గుహయనంబడు;

పదంతర్నిష్ఠుఁ డగుట గుహుం డనియును, జనానుగ్రహేచ్ఛాహితుండగుటఁ గుమారుండనియును, శరవణంబున జన్మించుట శరవణోద్భవుం డనియును, బ్రాహ్మణులకు దేవుం డగుట సుబ్రహ్మణ్యుం డనియును, నారదాదులచే నిందునితోడ సఖ్యంబు పాటించుట మహాసేనుం డనియును, సూరప్రముఖనిఖిలసురగణంబులగు సేనలదుఃఖాంతంబు నొందించుట సేనాని యనియును, గంగయందు నుద్భవించుట గాంగేయుం డనియును, కీర్తింపఁబడును; మఱియు సత్యసంకల్పసత్యకామవిశ్వాధికాది తన్నామంబు లసంఖ్యాతంబులు గలవు; ప్రసిద్ధంబులైనయవి వచించితి; నిన్నియు ముక్తిసాధనంబులు; నిం దొకండు పఠించినయంతమాత్రంబునఁ బురుషునకుఁ బురుషార్థచతుష్టయంబు లభించు, బ్రహ్మహత్యాది పాపంబు లంటవు; విను మితనిరూపంబు నిష్కళంకంబును సచ్చిదానందంబును బరంజ్యోతియు మహాత్ములకు మహాత్మ్య, సమాపనంబును; జంద్రసూర్యాగ్నివిద్యుత్తారకాది తేజంబు లితని తేజం బనుసరించును; సూత్రంబున మణిగణంబులుంబోలె నితనియందు నిఖిలభూతంబు లధివసించు; నిదియు నితనికిని స్వాభావికరూపంబు; మఱియు భువనాత్మకం బైన యన్యరూపంబు వినుము. ద్యులోకంబు మూర్ధంబును, గగనంబు నాభియు, సప్తపాతాళంబులు పాదంబులును, సోమసూర్యవైశ్వానరులు లోచనంబులును, దిశలు బాహువులును, నోషధులు రోమంబులును, భూతంబు లింద్రియంబులును, శబ్దాదులు విషయంబులునై పరగు. లోకానుగ్రహార్థంబుగా షడ్వక్త్రంబులును, ద్వాదశభుజంబులును, నష్టాదశలోచనంబులును నైనశుభరూపం, బిదియు నాబ్రహ్మంబుచేత సంగీకరింపంబడియె. దేవీ! యీ రూపం బెవ్వరు తలంతురు వారు ధన్యులు, జగద్వంద్యులు, పరమపవిత్రులు. భూలోకంబున నితనిపదభక్తులగువారు త్రిదశులకైనను వందనీయులు, మనకు నత్యంతంబు ప్రియు లగుదురు; రింక నేతన్మహిమంబు వర్ణించెద నాకర్ణింపుము.

క॥ ఈతనియనుమతి లోక, వ్రాతంబు సృజించుఁ దా స♦నబ్రహ్మలతో
ధాతయుఁ బాలనసేయును, ఖ్యాతిగ నారాయణుండు ♦ కరుణావలిన్. 288

క॥ ప్రాణాదిభేదములతోఁ, బ్రాణులయం దెల్ల నిలిచి ♦ పవమానుండుఁ
బూనును జగదుద్ధరణము, నీనందనుశాసనమున ♦ నీరజవదనా! 289

క॥ లోకంబులు భాసిల నా, లోకంబు ఘటించు మిగుల ♦ లోకేశుఁడుఁ
బ్రాకటముగ నీకొమరుని, భీకరమగు నాజ్ఞ కాత్మ ♦ బెదరుచు నెపుడున్. 290

క॥ హవ్యంబు లిచ్చు సురలకుఁ, గవ్యముల నొసంగు నెపుడు ♦ గ్రవ్యాదులకున్
హవ్యభుజుండు త్వదాజ్ఞను, భవ్యంబుగఁ గర్తయగుచుఁ ♦ బాకక్రియకున్. 291

ఆ॥ నీలవేణి! వినుము ♦ నీకుమారునియాజ్ఞ, మీఱలేక కాదె ♦ మృత్యు వెపుడు
జీవసంఘములను ♦ జెలువొప్ప వసియించు, వ్యాధిపీడనముల ♦ యాతనలను. 292

ఆ॥ జీవకోటి నెపుడు ♦ జీవింపఁజేయును, కార్తికేయునాజ్ఞఁ ♦ గాదె జగము
లఖిలభూతములకు ♦ నాకాశ మవకాశ, మొసఁగు సంతతంబు♦బిసరుహాక్షి! 293

క॥ కాలము సృజించు జీవులఁ, గాలంబే సంహరించుఁ; ♦ గాలాధీనం
బోలి సమస్తమ్మును; నీ, కాలము భవదాత్మజునకుఁ ♦ గైవసము జుమీ. 294

క॥ వారిధులు పర్వతంబులు, వారిధరంబులును నదులు ♦ వసుమతి సకలం
బారయఁ దదధీనంబగు, నేరికి లంఘింపఁగూడ ♦ దీతనియాజ్ఞన్.

వ॥ అనిన భవాని యిట్లనియె. 295

క॥ వీనులవిందుగ వినియెద, మానుగ వచియింపు నీకు♦మారువిభూతిన్
మానవకోటికి ముక్తిని, దానముగద తద్విభూతిఁ ♦ దలఁచినమాత్రన్. 296

వ॥ అనిన జగదంబకు జగద్గురుం డిట్లనియె. 297

క॥ నానాజగముల కెంతయు, మానుగ నుపకార మిదియు ♦ మానిని! వినుమా
యానందము పొలుపొందఁగ, నేనానివిభూతి నీకుఁ ♦ జెప్పెద నేర్పన్. 298

వ॥ దేవీ! సర్వభూతాత్మకుండును, సర్వలోకాత్మకుండును, సనాతనం బైనసాక్షాత్పరబ్రహ్మంబు నీసుబ్రహ్మణ్యుండయగు; నెద్దియెద్ది సంపత్తేజోబలంబుల నూర్జితంబై చూపట్టు నది యంతయు భవత్సుతువిభూతివిశేషంబ యని యెఱుంగుము; దీపంబు దీపాంతరంబైనచందంబున నేన పుత్త్రభావంబు నొందితి. దీపాంతర మాహాత్మ్యంబున దీపంబుమహిమ వెలుంగునట్లు మదీయమహిమయే మత్పుత్త్ర మహిమ యని యెఱుంగు; మతనివిభూతి జగం బెల్లెడ విజృంభించు, నిది యెట్లనిన నీతఁ డనంతరుద్రులలోనఁ గాలాగ్నిరుద్రుండును, శంఖచక్రనందకకౌమోదకీధారు లగు విష్ణువులలో నాదివిష్ణుండును, జతుర్మూర్తులలోన వాసుదేవుండును, శస్త్రధరులలోన రాముండును, వృష్ణివంశజులలోన వసుదేవసుతుండును, పాండవులలోన ధనంజయుండును, బ్రజాపతులలోనఁ జతుర్ముఖుండును, మనువులలోన స్వాయంభువమనువును, దేవతలలోన నిందుండును, దేజోవంతులలోన నగ్నియును, పితరులలోన యముండును, బలయుతులలోన నీలుండును, గంధర్వులలోనఁ జిత్రరథుండును, నిధీశులలోన ధనదుండును, దిక్పాలకులలోన నీశానుండును, గజేంద్రంబులలోన నైరావతంబును, దురంగంబులలోన నుచ్చైశ్శ్రవంబును, దరంగిణులలోన భాగీరథియు, రుద్రులలోన శంకరుండును, వసువులలోన వాసవుండును, నాదిత్యులలోన సూర్యుండును, (విష్ణువు) భిషగ్జనులలోన నశ్వినులును, దైత్యులలోనఁ బ్రహ్లాదుండును, సర్పంబులలోన వాసుకియు, మృగంబులలోన మృగేంద్రుండును, విహంగంబులలోన గరుడుండును, బ్రహ్మర్షులలోన వశిష్ఠుండును, దేవఋషులలోన నారదుండును, సర్వవృక్షంబులలోన నశ్వత్థంబును, మానవులలోన భూసురుఁ డితం

డగు. నిజ్జగంబున దేవతిర్యగ్జంతుపరిభృతులందు నెందెందు వీర్యసంపత్కీర్తివిద్యాజ్ఞానాధిక్యం బలరు నది సమస్తం బితనివిభూతిలేశంబగు, నిశ్చయం; బిది సంక్షేపరూపంబునం జెప్పితి; విస్తరించి నుడువ శతకోటివర్షంబులలోన నశక్యంబగు; పరిసంగవశంబున నింతయు నెఱింగింపం బడియె; నింక నాచే నెఱుంగవలయు నది లోకరక్షణార్థంబుగా నడుగుమని, పరిసన్నాత్ముం డగుచు నప్పరమేశ్వరుండు కుమారవిభవంబు లోకానుగ్రహార్థంబు గాc బార్వతి కెఱింగించి యంతఃపురంబున గిరిజాసమేతుండగుచు నిరంతరసౌఖ్యంబుల నలరుచుండె. 299

—* ఆశ్వాసాంతము *—

మ॥ చరణాలంకృతభోగినూపుర! పురా♦శామ్యన్మదధ్వాంతసం
హరణాదిత్యవిభావిభాసుర! సురా♦హ్లాదపరిధానైకబం
ధుర! కారుణ్యసుధారసాకర! కరా♦త్యూర్థ్వోగ్రశూలార్చిరు
త్కరహవ్యాయితకుంజరాశర! శర♦ద్ధారాధరాచ్ఛాకృతీ! 300

క॥ సారసభవాదిసురగణ, సారసపర్యాయితాంఘ్రి♦సారస! కరుణా
సారసహిత! నిఖిలాగమ, సార! సకలభక్తహృదయ♦సారసమిత్రా! 301

పృథ్వీవృత్తము.

ధరాధరధనుర్ధరా! ♦ ధరవిదారిముఖ్యోద్ధరా
ధరాధరసుతాధరా♦ధరసుధారసేచ్ఛాధరా!
ధరారిమణినీలకం♦ధర! నతపరిజాపద్ధరా
ధరాధరధురంధరా♦ధరపదస్థగంగాధరా! 302

గద్య.

ఇది శ్రీమ దిందుధరసుందరపాదారవిందార్పితహృచ్ఛతపత్రి సకలసుకవి
జనానుగ్రహపాత్రసుగుణస్తోత్రి పవిత్రచరిత్రి కాశ్యపసగోత్రి కోడూరి
వెల్లనామార్యపౌత్రి శంకరామాత్యలక్ష్మాంబికాతనయ వినయ
విధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచలకవి
ప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత శ్రీశంకర
సంహితయందలి శివరహస్యఖండంబున సంభవ
కాండంబునందుc జతుర్థాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీ శివాయ గురవే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము.

సంభవకాండము.

పంచమాశ్వాసము.

శ్రీరాజన్మౌళిఖాగళు,
భూరమణామనోరథార్థ ♦ పూరణవిబుధ
క్ష్మారుహా! వరహీరమణీ,
శ్రీరమణీయామలాంగ! ♦ శ్రీశివలింగా! 1

వ॥ అవధరింపుము శౌనకాదిమహామునులకు సూతుం డిట్లనియె. 2

క॥ లోకప్రసిద్ధికరముగ, శ్రీకంఠుం డట్లు చెప్పఁ ♦ జెలువుఁగ దివిష
ల్లోకంబుల నందందును, జోకం గీర్తించి రెల్ల ♦ సుందరు లతనిన్. 3

వ॥ ఆసమయమున. 4

—* హరినేత్రకమలములం దిద్దరుకన్యక లుదయించుట *—

మ॥ స్మరరాజ్యేందిరలో, యచంచలల ♦ సత్సౌదామినీవల్లులో,
మరువంపు న్విరిబంతులో, నవసుధా ♦ మాధుర్యపుంజంబులో,
పరగన్ సానలదీరురత్నములో మే ♦ ల్సింగారపుంబొమ్మలో,
ధరణీమండలి నా విచిత్రతరసౌం ♦ దర్యంబుఁ జూపట్టుచున్. 5

క॥ పేరమృతవల్లి నా నొక, నారియు, సౌందర్యవల్లి ♦ నా నొకసతియున్
వారిజలోచనులోచన, వారిజములఁబుట్టి రెలమి ♦ వనిత లిరువురున్. 6

క॥ ఆకన్యలశృంగారం, బాకాంతివిలాసవిభ్ర ♦ మాతిశయంబుల్
లోకత్రయమం దరయఁగ, నేకాంతలయందునైన ♦ నెన్నఁగఁగలదే? 7

క॥ ముద్దుగ మోములసామిని, ముద్దుఁగఁ గిన్నరులు పాడ ♦ ముచ్చట దనరన్
ముద్దియ లాయిద్దఱు విని, తద్దయు మోహించి మిగులఁ ♦ దత్పరమతులై. 8

చ॥ అతని వరించువాంఛ వికచాంబుజనేత్రిలు కొమ్మ లిర్వురుం
బ్రతిదినము న్దదాకృతిని భావనఁజేయుచుఁ దచ్చరిత్రముల్
శ్రుతియుగపర్వ మొప్ప వినుచుఁ సతతంబుఁ దదేకచింతతో
నతనునిశాతసాయకమహానలకీలలఁ గ్రాగుచుం గడున్.

సీ॥ ఆహారనిద్రలు నన్నియు వర్జించి, వస్త్రభూషణములవాంఛఁ దొలఁగి
స్వర్ణదీతటమున శరవణంబందును, బద్మతటాకంబుపజ్జఁ జేరి
వ్రతశీల లగుచును వరతపోగరిమను, నిత్యంబు నత్యంతనియమ మొప్ప
వల్కలాంబరములు వారక ధరియించి, పొలుపొంద మేనను భూతి నలఁది
మెడను రుద్రాక్షమాలికల్ మెఱయఁదాల్చి, సంతతంబు షడక్షరీజపముఁ దనర
బహుదినమ్ములుభజియింపఁ బరమభక్తి, వారినిష్ఠకుఁ బ్రముదితస్వాంతుఁడగుచు.

వ॥ అమ్మహాసేనుండు మందస్మితవదనారవిందుండగుచు నయ్యిందువదనలకుఁ బ్రత్యక్షుం బైనఁ గనుంగొని రోమాంచితదేహ లగుచు నయ్యమృతవల్లీసౌందర్యవల్లులు భవానీకుమారపాదాంబుజంబులకుం బ్రణమిల్లి యంజలి ఘటింపుచుం బార్శ్వంబుల నిలిచి రప్పుడు. 11

క॥ స్వామి కనుంగొని వారలఁ, దామరసదళాక్షులార! దయసేసెద మీ
కామితముఁ దెలుపుఁ డనవుడుఁ, గామిను లిట్లనిరి, దేవ! కరుణాంబునిధీ! 12

క॥ పరమకృపామతి మాకుఁ, వర మియ్యఁ దలంచితేని వసుమతి మమ్మున్
వరియింపు; నిన్నుఁ బతిగా, నిరతముఁగోరెదము మదిని నిర్మలచరితా! 13

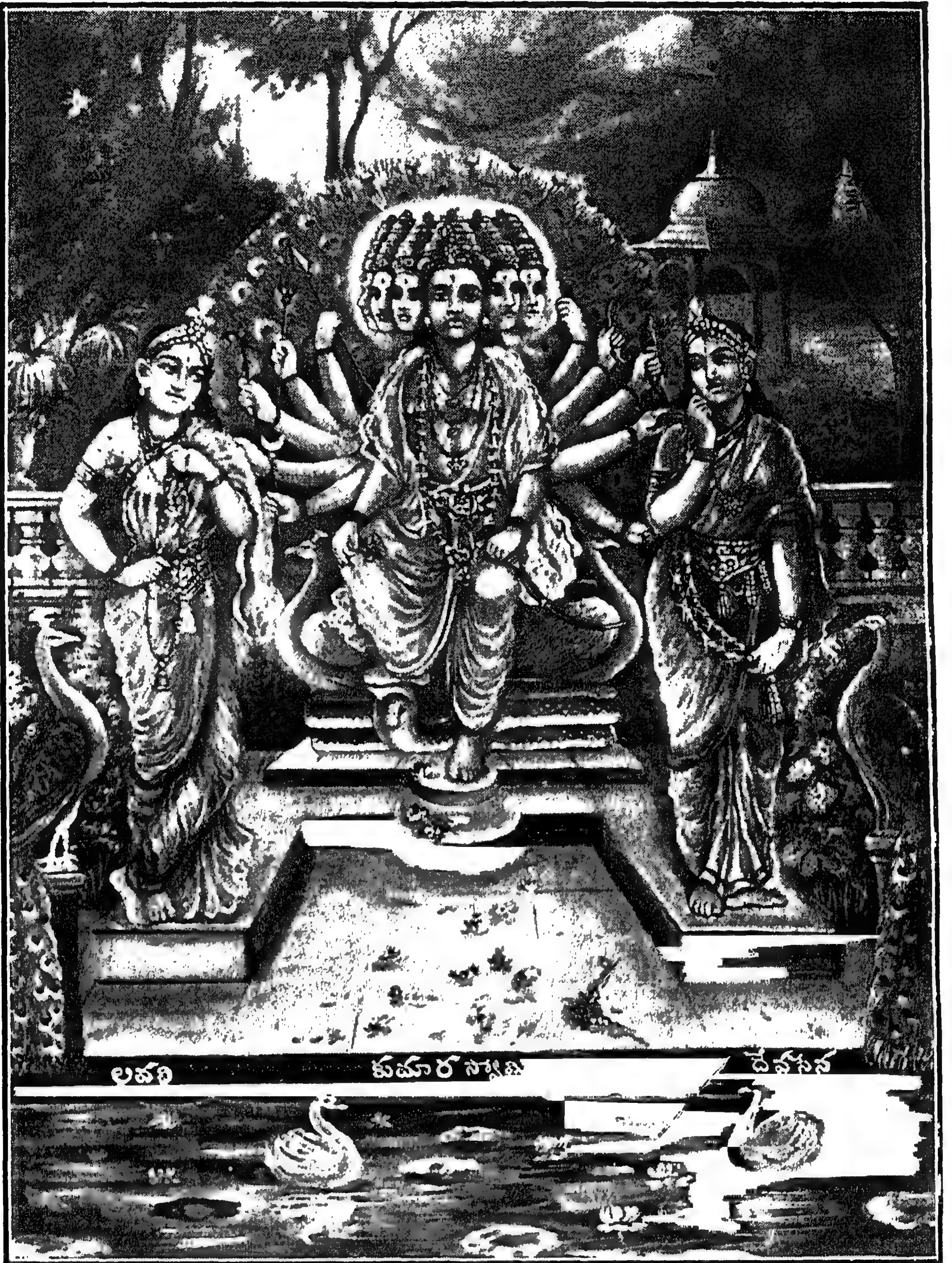
వ॥ అని ప్రార్థించిన సంతుష్టుం డగుచు నమ్ముగుదలకు సుబ్రహ్మణ్యుం డిట్లనియె. 14

క॥ సమయమగు వేళ మిమ్ములఁ, గమలాయతనేత్రలార! గరిమ వరింతున్
శ్రమ యేల? మీయభీష్టము, క్రమ మొప్ప ఫలించు ననుచుఁ గౌతుక మలరన్.

వ॥ అంత నయ్యమృతవల్లిని దేవలోకంబున నింద్రునకుం బుత్త్రికవై జనింపు మనియును, సౌందర్యవల్లిని భూలోకంబున శివముని కుద్భవంబగు మనియు నాజ్ఞాపించి శివపదంబుఁ దలంచుచుఁ గైలాసంబున కరిగి జననీజనకుల సన్నిధి నలంకరింపుచుఁ దత్పాదపద్మంబులకు నమస్కరించి బద్ధాంజలిపుటుండై నిలిచిన నక్కుమారుని గిరిజాగిరీశులు వేఱువేఱ నాలింగనంబుఁ జేయుచు మూర్ధాఘ్రాణంబొనరించి యంకంబున నిడికొని లాలింపుచు నడుమ నునిచికొని రప్పుడు గణేంద్రు లందరు తదీయసందర్శనంబున మోక్షసామ్రాజ్యసుఖము నొందిరి. 16

తే॥ అలకుమారునితోడను, నంబతోడ, నిష్టగోష్ఠినిఁ జెలువొందు నిందుమౌళి
పరమభక్తినిఁ గనుఁగొని ప్రణుతిఁజేయ, వారె ధన్యులుపూజ్యులు వసుధలోన.

వ॥ ఇవ్విధంబున శివుండు పార్వతీషణ్ముఖసమేతుండై యుండు సమయంబున. 18

కుమారస్వామి విష్ణుపుత్రికలకు వరంబులొసంగుట.

క॥ హరిముఖసుపర్వగణములు, పరగం గైలాసగిరికి ♦ బంధురగతిచే
నరుదెంచి భక్తిదనరంగ, హరభవనద్వారవాసు♦లగుచుం జిరంబుఁ. 19

క॥ నందినిఁ బూజాస్తవములఁ, బొందుగ సంప్రీతుఁజేసి ♦ భూరికృపాబ్ధీ!
యిందుకళాధరుదర్శన,ముం దమకు ఘటింపుమనుడు ♦ ముదమున నతఁడుఁ. 20

తే॥ జ్ఞానసమయుండు నగుచును ♦ బ్రీతిదనర, విబుధులను జూచి మీకిది ♦ వేళగాదు
శంభు దర్శింప నుండుఁడు ♦ సమయమైన, విన్నపముఁ జేసి మిమ్ముఁ ♦ సేవింపఁజేతు.

వ॥ అనిన శైలాదివచనప్రకారంబున బహుకాలంబు కైలాసశైలంబున వసి యించి యొక్కనాఁడు దివౌకసులు శాలంకాయనగోత్రునకు విజ్ఞాపనంబుఁ జేసిన.

క॥ చని యంతఃపురమునకుఁ, ఘనుఁ డానందీశుఁ డీశుఁ ♦ గని నమ్రిండై
వినయమున విన్నవించెను, మనసిజదుర్మదవిభంగ! ♦ మహితశుభాంగా! 23

తే॥ శూరపద్మాసురునిబాధ♦సుక్కిమిగుల, విబుధబృందంబు లిందిరా♦విభునితోడఁ
గాచియున్నారు ద్వారంబు ♦కడ దడవుగ, నిపుడు దేవరదర్శనం ♦ బియ్యఁదగును.

వ॥ అని నందీశ్వరుండు విన్నవించిన విని భగవంతుండగు సాంబుండు కుమారసహితుండు నగుచు దివిజుల సన్నిధికిం దోతేరం దృక్సంజ్ఞ ననుజ్ఞ నొసంగిన. 25

తే॥ నంది వేగంబ నిర్జర♦బృందములను, నిందుశేఖరుసన్నిధి♦యందుఁ జేర్చె
నప్పు డవ్వేల్పు లత్యంత♦హర్ష మలర, నంజలులు చేసి వినయంబు♦రంజిలంగ. 26

వ॥ అవ్యయుండును సర్వజ్ఞుండును, సర్వకర్తయు, సర్వలోకేశ్వరుండును సాంబుండును, సుకుమారుండును, నగు మహాదేవుచరణాంబుజంబులకుం బ్రణమిల్లి యర్ఘ్యపాద్యాదిపూజలను సంస్తవంబులను నతని నభిముఖునిగా నుపాసనఁ జేసిరి. 27

మ॥ కరిచర్మాంబరుసన్నిధానమును వే♦డ్కం జేరి నందీశ్వరుం
డురుభక్తిం గొనియాడె శంకర! హరా! ♦ యోదేవ! సర్వేశ! నీ
చరణాంభోజనమస్క్రియామహిమచే ♦ సత్యంబుగా నేడు శ్రీ
ధరవాణీధవముఖ్యనిర్జరవరుల్ ♦ ధన్యాత్ములై రెన్నఁగన్. 28

వ॥ అంత నద్దేవమునివర్యు లందఱు కృతాంజలు లగుచు నంబికావల్లభుం డగు మహాదేవునకు విజ్ఞాపనంబుఁ జేసిరి. 29

ఉ॥ పాలితదేవబృంద! భవ!♦పన్నగభూషణ! యీశ! మే మిఁకం
దాళము శూరపద్మముఖ♦దైత్యులచేతియుపద్రవంబులం;
జాల శ్రమంబు నొందితిమి; ♦ సత్కృపతోడను నీ కుమారుచే
వేలుపుసూడులన్ ధరణి ♦ వేగ జయింపుమి మమ్ముఁ బ్రోవుమీ. 30

నీరేజాప్తుని మిఱ్ఱింగ నెల్లదెసల ♦ న్నిండారుసైన్యాళితో
నారూఢిన్ మునుమున్నుఁగాఁ జనెఁ బదీ♦యాంచత్ప్రతాపం బొగిన్. 49

వ॥ మఱియు సేనాపతులష్టోత్తరశతంబును, గణేంద్రులనియుతంబును బరివేష్టించి రాదేవసేనాని యగుసుబ్రహ్మణ్యునివెనుక వీరబాహుప్రముఖులును, నావెంబడి హరిపురోగమసురమునిగణంబులు, నాపిమ్మట దేవమునిపత్నులును నడువ నతిశీఘ్రంబున హేమకూటాఖ్యంబగు నదీప్రాంతంబుఁ జేరి యచ్చట. 50

క॥ హరిముఖ్యసురగణంబులు, పరగం గన్గొనిరి క్రౌంచ♦పర్వతమును ద
త్పరిసరమునందు వీక్షిం,చిరి మఱి మాయాపురంబుఁ ♦ జెలువు దలిర్పన్. 51

—* హరునాజ్ఞచేఁ గుమారుఁడు తారకు పురము ముట్టడించుట *—

వ॥ ఇట్లు తారకపాలితంబైన యప్పురంబునుం గని యత్యంత భయభ్రాంతచేతస్కులగుచు జగత్పతియైన సుబ్రహ్మణ్యుచెంత నిలిచిరి. 52

క॥ ఆసమయంబున వీణా,భాసురకరకమలుఁ డగుచుఁ ♦ బ్రోష్ఠిసుతో నెం
తే సురముని యాగతుఁడై, యాసేనానికిఁ బ్రణముఁ ♦ డగుచుం బలికెన్. 53

శా॥ పూర్వం బెన్నఁగఁ గ్రౌంచశైల మిది యే♦పున్మీరు దైత్యేంద్రుఁడై
దుర్వారామితఘోరరుద్రుఁ డగుచున్ ♦ దుర్దాంతతం గుంభజుం
డుర్విన్ శాపంబొసంగ నిట్లు గిరియై ♦ యుద్రేకముం జూపుఁ ద
ద్గర్వంబుం బరిమార్పు లోకముల కు♦త్సాహంబు వాటిల్లఁగన్. 54

ఉ॥ దానిసమీపమందు భయ♦దంబగు పట్టణ మొప్పు శూరప
ద్మాసుజుఁడైన తారకుఁ డు♦దంచితవైభవ మొప్ప నందు నెం
తే నివసించు భాసురగ♦తిన్ గజవక్త్రుఁ డతండు రూపునన్
వాని కనేకవాహిను ల♦వార్యపరాక్రమధుర్యతం దగున్. 55

మ॥ అరయన్ దుష్టుఁడు దుష్టసంగరుఁడు ని♦ష్టాపూర్తిసంహారకుం
డురుధీరుండు దయావిహీనుఁడు సుప♦ర్వోర్వీసురద్రోహి వే
మరు దర్పోద్ధతి వీఁడు లోకవితతిన్ ♦ బాధించు నీతారకా
సురునిన్ సైన్యయుతంబుగాఁ దునుము వి♦స్ఫూర్జత్ప్రతాపోన్నతిన్. 56

వ॥ అని నారదుండు ప్రార్థించినఁ బరమకృపాళుండైన యమ్మహాసేనుండు తారకాసురసంహారంబునకుం గృతారంభుండై మహావీరుం డగువీరబాహుం జేటి చతురంగబలంబునం దర్ధసైన్యంబు విభజించి మహాభుజులయిన గణాధ్యక్షుల నియుతంబును జతురధికపంచాశత్సేనాగ్రణులను నతనికి సహాయంబుగా నిచ్చి యిట్లనియె. 57

క॥ మించున్ దురితాఢ్యం బయి, క్రౌంచనగేంద్రంబు దీని♦గర్వోన్నతి వా
రించుము మాయాపురి భే,దించుము సైన్యములతోడ ♦ దీరత మెఱయన్. 58

క॥ అన్యాదృశజయమహిమ స,సైన్యంబుగ శూరపద్మ♦సహజన్మ నస
న్మాన్యునిఁ దారకదైత్యుని, జన్యంబున నిగ్రహింపు ♦ సచివయుతముగాన్. 59

చ॥ స్థిరతరభక్తి నన్గొలుచు ♦ సేనలు జువ్వె మురారిముఖ్యని
ర్జరవరు లెల్ల వీరలకు ♦ రాఁ బనియేమి భయం బొకింత యె
వ్వరివలనం దదీయపరి♦పాలనఖేలన నేఁ జెలంగఁగా
స్ఫురదమితప్రతాపగుణ♦శోభితశాత్రవపుంజభంజనా! 60

క॥ లోకమున నెవ్వఁ డైనను, నా కపరాధంబుఁ దా ♦ నొనర్చిన యేనిన్
నా కది భారం బగునే, ప్రాకట మతి నాలకింపు ♦ పలికెద నొకటిన్. 61

క॥ మానుగ మత్పదపద్మ,ధ్యానగరిష్ఠులకుఁ గీడుఁ ♦దలఁచినవారున్
దానవులేనియు దేవత,లేనియు నుపసంహరింప ♦ నేను సహింతున్. 62

వ॥ అటుగావున వారల శాసింప నా కుచితంబగు; శీఘ్రంబుగ నస్మదనుజ్ఞ నీవు ముందఱ సైన్యసహితంబుగ మహీధరంబుతోడ పురంబు నిరోధింపుము. దుష్టకృత్యులగు దైత్యులతోడఁ గలహంబున కారంభింపుము. నేనును సైన్యంబుల తోడ నిదె యరుదెంచెద పదుండని వీరబాహుని ముంగలగా ననిచి యద్దేవసేనావల్లభుండు దానును సకలసేనాసమేతుండై జైత్రయాత్రోత్సుకుండయ్యె నయ్యెడ నిఖిలదివిజులహృదయంబులు నిర్భయంబు లగుచు నుత్సాహభరితంబు లయ్యె. 63

క॥ సురవైరిపట్టణంబుల, నురుగతి ఘోరంబులగుచు ♦ నుత్పాతంబుల్
కరము జనించెను వేనుఱు, పరికింపఁగఁ బ్రాణనాశ♦పర్యంతములై. 64

సీ॥ కలభసన్నిభములై ♦ ఘనఘనాఘనములు, విడువక యత్యంత ♦ వృష్టిగురిసె
శిఖరంబు లెల్లను ♦ శిథిలంబులై కూలెఁ, బ్రాసాదములనుండి ♦ బహుతరముగ
భోగీంద్ర ఘనఫణా♦భోగరంగమునందు, జగతియు నటియించు♦చంద మొందె
నాకస్మికంబుగా ♦ నర్చుల ననలుండు, పురములు పల్లెలు ♦ వరుసఁ గాల్చెఁ
బాంశువర్షంబుఁ గురిసె న♦భ్రవ్రజంబు, నంబుదము లేక యుఱుములు♦నతిశయిల్లె
నుల్క లురువడిఁబడియె స♦ముజ్జ్వలముగఁ, దారకలు వ్రాలె నెల్లెడ♦ధరణియందు.

గీ॥ ధూమకేతువు గనుపట్టె ♦ వ్యోమముననుఁ, జలము లెల్లను క్షోభించె♦సాగరముల
ఫేనిలములుగఁ జూపట్టె♦ఫేరవములు, సారె సూర్యాభిముఖములై♦చాలఁ గూసె. 66

క॥ పడియెను దైత్యునిసిడములు, కడుఁ గృకలాసములు నిండ్లఁ ♦ గమఠంబు లొగిన్
బొడమెను నిశ్శేషంబుఁగఁ, బొడసూపెను మేను లపుడు ♦ ముకురము లందున్. 67

తే॥ నిర్నిమిత్తముగాఁగను ♦ నిఖిలదైత్య, ముఖ్యరథములు పడె నధో♦ముఖములగుచు
నశ్వములు రాలెఁ గన్నుల♦నశ్రువులకుఁ, గాకగృధ్రంబు లోఁగి రథా♦గ్రములనాడె.

చ॥ నిలిచె నధోముఖంబుగ న♦నేకపబృంద మకారణంబుగా
జలములయందుఁ జూచి రని♦శంబును దానవు లింద్రచాపముల్
బలుమఱు నివ్విధంబున న♦పారముగా బహుదుర్నిమిత్తముల్
వెలయఁగఁ గాంచి గుండియలు ♦ వీఁకెల రాక్షసకోటి కంతటన్. 69

వ॥ అంత నిమిషమాత్రంబున మహాసేను లత్యంతభూరిభుగ్నకుంభీనస లగుచు సింహనాదంబుల దిఙ్ముఖంబులు చెవుడుపఱచుచు మాహేశ్వనామాంకితంబై మాతచందంబునం బోలిచు నత్తారకాసురుని మాయాపురంబుఁ జుట్టి విడిసి నిరోధించి రప్పుడు. 70

తే॥ శూరపద్మానుజుండగు ♦ తారకుండు, విదితవృత్తాంతుఁ డగుచును ♦ విధివశమున
నెదిరిసేనానితోడను♦గదనవాంఛ, నతిశయింపుచు రోషతా♦మ్రాక్షుఁడగుచు.

—* శివకుమారునిఁ దారకుఁ డెదుర్కొనుట *—

వ॥ అతిత్వరితంబుగా ననేకపవనజవనతురంగసమన్వితంబును, రణజయకరణచణచంక్రమణనినదభయదంబును, విచిత్రకేతనవిరాజితంబును, వివిధశస్త్రాస్త్రభరితంబును, విజయప్రదంబు నగు కనకమయరథం బధిరోహించి యాయాయుధసమేతంబులగు యోధవ్రాతంబులును, గర్జితనినదభర్జితాంబుదవ్రజంబులగు గజంబులును, ఖరఖురసముద్ధూతసమిద్ధరాపరాగపరాగతగగనరంగంబులగు కనకమయతురంగంబులును, రథికహృదయాభినందనంబులగు స్యందనంబులును, నతులతరదోర్బలంబులగు కాల్బలంబులును, వెంట నరుదేర వెడలె; నప్పు డప్పురంబంతట సన్నాహబోధకంబులై పటహభేరికానిస్సాణకాహళతిమిలాడిండిమధ్వనులెసంగ నంత రోషభీషణవేషంబుల జిగీషు లగుచు నశేష వీరులును బురద్వారంబు నిర్గమించి సైన్యంబులతోఁ బావకంబునం బడు పతంగంబులుం బోలెఁ జూపట్టె; నత్తరి వీరబాహుప్రేరితంబై భువనరక్షకంబులగు నవ్వీరబాహుబలంబులు తారకబలసముద్రంబునందు నదులం బోలెఁ జూపట్టియు నన్యోన్యంబు సముద్ధతబలసమిద్ధంబగుచు యుద్ధంబునకుం దొడంగె; నయ్యవసరంబునఁ బదాతి పదాతియు, సాది సాదియు, గజాధిరూఢుండు గజాధిరూఢుండును, రథికుండు రథికుండును, నొండొరులం దలఁపడి భిండివాలంబులం జెండియుఁ జక్రంబులం జక్కడంచియు, శూలంబులం బొడిచియు, ముద్గరంబుల నడచియు, ముసలంబుల మోదియుఁ, గరవాలంబుల నఱికియుఁ, గుఠారమ్ములఁ గుమ్మియుఁ, గుంతమ్ములం జిమ్మియు, శరంబు నాటించియు, నిత్తెఱంగునఁ బరస్పర

విజయాభ్యుదయంబులం బొదలుచు మూర్తీభవించిన వీరరసంబుల విధం బున విజృంభింపుచు విలయసమయవిస్ఫూర్జద్ఘనాఘనంబులచాడ్పున సింహ నాదంబు లొనర్చుచుం బ్రళయకాలాగ్నులభంగిఁ గనుఁగొనల విస్ఫులింగంబులు గురియుచు విడివడిన మత్తమాతంగంబులకరణి నొండొండుఁ గదియు కొం డలవడువునఁ, గొదమసింగంబులపోలిక, గబ్బిబెబ్బులులనిబ్బరంబున, సముద్ర తరంగంబుల తెఱంగునఁ, గదిసి యనివార్యభుజాశౌర్యంబులను, నహార్యనిభం బులై పొలివోని ధైర్యంబులను బిఱుదివియక నిశ్చలంబగు చలంబుల నాల్కా లుపుచు ఘోరంబుగాఁ బోరు నెడ, శకలితరథాంగంబులగు శతాంగంబులును, దుండంబులు ఖండితంబు లయిన ఘీంకృతు లడర బిఱబిఱం దిరిగిపడు వేదండంబు లును, బూర్వపదంబులు విదళితంబులయిన ముందఱికి మొగ్గిలి నేలం గూలు తురంగంబులును, మఱియు వసంతసమయపలాశభూరుహంబులుంబోలె నానా యుధఘాతంబుల రక్తసిక్తాంగులగు రథగజాశ్వారోహకులును, రథగజతురం గంబుల నిరికికొని శిరంబులుఁ గరంబులు నురంబులుఁ దుత్తునియలై పడు కాల్బ లంబులం జూపట్టి, యెచ్చటఁ జూచినం దెగిపడినతలలగుట్టలును, విఖండితంబు లయిన కరంబులతిట్టలును, మాంసంపుకొండలునుం, గ్రొవ్వులరాసులును, రుధిర ప్రవాహంబులును, విఱిగిపడినసిడంబులును విధ్వస్తంబులగు నాతపత్రంబులును, విగళితంబులయిన భూషణంబులును, విదారితంబులయిన శరాసారంబులును, విచ్ఛిన్నంబులగు నారాచంబులును, విభిన్నంబులగు కవచంబులునుం గలిగి, ఢాకినీ శాకినీభూత బేతాళంబు లట్టహాసంబు లొనర్చుచు నటింప, రక్తమేదోమాంసం బులు గ్రాసంబులుగఁ గొనుచు శరపరంపరలుగా ముసరు కాకగృధ్రవిసరంబు లును ఫేరవప్రసరంబులును గలిగి, యత్యంత ఘోరంబై యప్రతిద్వంద్వంబగుచు సమరంబు తుములంబయ్యె నట్టియెడ. 72

క॥ ఓటమి గెలుపునులేకయ, సాటిగ నన్యోన్య ముభయ♦సైన్యము లటులన్
బాటించెను విక్రమములు, మేటిగ ఖేచరగణంబు ♦ మెచ్చఁగ నింగిన్. 73

క॥ తురగఖురాంచలధుతమై, పరగరథోద్ధూతమగుచు ♦ భానునిఁ గప్పెన్
ధరణిపరాగావళి వే,మరు లోకం బంధకార ♦ మగ్నముగాఁగన్. 74

క॥ తేరులు జఱపిరి సంగర,ధారుణి వేమాఱు♦మ్రోయు దారుణచాప
జ్యారవములు నన్యోన్యం, బారసి రథికాగ్రగణ్యు ♦ లప్పుడు దృఢతన్. 75

క॥ బలశాలు రైనశూరుల,తలల న్వడిఁ దొరుగు రుధిర♦ధారలచేతం
దొలఁగంగఁ బాంసుదుర్దిన, మల భూతగణమ్ము కడపి ♦ రసురులు కడిమిన్. 76

క॥ అసురుల భూతగణాధిపు, లసదృశభుజశౌర్యమెసఁగ ♦ నస్త్రప్రతతిన్
వెసఁ గురియఁగ భయపడి నలు,దెసలకుఁ బాఱిరి సమస్త ♦ దితిసుత సేనల్. 77

ఉ॥ తారకదైత్యుఁ డంత భుజ♦దర్ప మెలర్ప దిగంతరంబులన్
సారెకుఁ బాఱుచుండు నిజ♦సైన్యము దైన్యముఁ బాపి యాత్మలో
ధీరత మాన కెంతయు ను♦దీర్ణసమగ్రతరోగ్రరోషని
స్ఫారత మీఱఁగాఁ బ్రళయ♦పావకుభంగినిఁ బ్రజ్వరిల్లుచున్. 78

వ॥ శీఘ్రంబు రథంబు డిగ్గి యగ్గజాననుండు దివ్యకుసుమాలంకృతంబును, బద్ధకాం
చనపట్టాద్యంబును, ననేకభారవిరచితంబును, నయోమయంబును నగు మహా
గదాయుధంబుఁ గేలం గొని సారెకుం ద్రిప్పుచుం బ్రళయఘనాఘననిర్ఘోషభీష
ణంబులుగా దంతంబులు గీటుచు దష్టాధరోష్ఠుం డగుచు. 79

క॥ భ్రుకుటీవికృతాననుఁడై, ప్రకటగదాహతుల సైన్య♦పతులఁ గలఁచి వా
రక కరపదఘాతంబుల, నొకవిడి గజశౌర్యుఁ డడఁచె ♦ నొగి భూతతతిన్. 80

వ॥ అట్లు భూతానీకంబు మథింపఁ గనుంగొని. 81

క॥ గణవరులచయం బప్పుడు, రణకోవిదు లగుచు నెదిరి ♦ ప్రావృజ్జలభృ
ద్గణములపోలిక ఘనమార్గణవృష్టిని గురిసి రసుర♦గణనాథుపయిన్. 82

వ॥ అంత గజవక్త్రుండు గదాయుద్ధంబునం దదీయవివిధనారాచంబులు నుగ్గునూ
చంబులు గావించి కోపావేశంబున గదాఘాతంబున ధరాతలంబు వ్రయ్యలు
జేసి భువనంబు లెల్ల బధిరంబుగా సింహనాదం బొనర్చ పేర్చినఁ దాన దానవులకుఁ
జలంబు బలంబు దలిర్ప నహర్పతితేజులగు నగ్గణాధిపు లాగ్రహంబున నతుల
భుజాగ్రజాగ్రన్నిశితవిశిఖపరంపరలు నిగుడించిన. 83

చ॥ అసురకులేంద్రుఁ డంతఁ బ్రళ♦యాంబుదవర్షముఁ బోని తచ్ఛర
ప్రసరము దోర్గదాహతిని ♦ భగ్నముఁ జేసి రథాశ్వసంఘముల్
వెసఁ బరిమార్చి తుండమున ♦ వీక ననేకపకోటిఁ జుట్టువో
విసరెఁ బయోనిధిం బడఁగ ♦ విక్రమలీలఁ జెలంగ నెంతయున్. 84

వ॥ అంత నగ్గజేంద్రంబులు సముద్రంబు వెలువడి యొక్కచెంతం డాగియుండె నా
సమయంబున గజేంద్రంబు నెదిరించుమృగేంద్రంబువిధమున భాసురబలవిజిత
కేసరి యగువీరకేసరి తారకు నెదిరించి వర్షాగమంబున మేఘంబు గిరీంద్రం
బునం గప్పినవిధంబునంబోలె నసంఖ్యాకంబు లగుశరవర్షంబుల ముంచె నప్పు
డయ్యిరువురు వృత్రవాసవులచందంబున స్మరశంబరులుంబోలె ఘోరంబుగా
బోరుచు. 85

తే॥ జ్యాలతానాదబధిరితా♦శాంతుఁ డగుచు, వీరకేసరి సరిలేని♦బీర మెసఁగ
నిలు నిలుమటంచుఁ బలుకుచు♦నిశితవిశిఖ,సంఘములఁ గప్పెదైత్యుని♦సంగరమున.

వ॥ అంత. 87

క॥ తారకుఁడు వీరకేసరి, వారిదనిభమైన బాణ♦వర్షము వేగన్.
వారించి మఱియు విడువక, భూరిశరంబులను గురిసె ♦ భుజగనిభంబుల్. 88

వ॥ ఇట్లు స్వనామాంకితంబులును, స్వర్ణకవచంబులును, శంభుదత్తంబులు నైన శరంబులు గురిసి సింహనాదంబులు సేసిన విని విరోధిగజకేసరి యగు వీరకేసరి భాసురశరాసారంబులఁ దద్భుజార్గళవినిర్గతమార్గణగణంబుల మార్గమధ్యంబున నివారించి కోపోద్దీపితుండై. 89

క॥ కనకమణివిరచితంబగు, దనుజేంద్రుకిరీట మపుడు ♦ దశవిశిఖములన్
దునిమి కరంబుఁ గరంబున, ననువారము దట్టి యట్ట♦హాసముఁ జేసెన్. 90

వ॥ అప్పుడు. 91

క॥ ఇందీవరాళిఝుంకృతి, నందడిల న్విరులవాన ♦ సారెకుఁ గురిసెన్
బృందారకబృందంబు ల,మందానందమున గగన♦మండలమందున్. 92

—* తారకుఁడు కుమారవీరులఁ గలంచుట. *—

తే॥ అసురవిభుఁ డంత రోషతా♦మ్రాక్షుఁడగుచు, దర్పమదరంగభూరిగ♦దానిహతిని
వీరకేసరియురమును ♦ వేగ మోది, బాహు లెత్తుచుఁ గిలకిలా♦ర్భటిని జేసి. 93

తే॥ తద్గదాహతి నాతఁడు ♦ తాపమొంది, పడియె మూర్ఛిల్లి ధరణిపైఁ♦బడుటఁ జూచి
వీరబాహుండు రోషించి ♦ వీరగణము, గొలువ రథ మెక్కి భండన♦క్షోణి నెదిరి.

చ॥ నిలునిలు మోదురాత్మ! రజ♦నీచర! యెచ్చటఁ బోయె దీవు ని
శ్చలముగ నాదుమ్రోలఁ బడి ♦ చాల చిరంతనజీవి వింక ను
జ్జ్వలభుజఖేల న న్నెదిరి ♦ సంగరమందును మేనఁ బ్రాణముల్
గలుగునె నీకు మాను చిర♦కాలము జీవితవాంఛ నాత్మలోన్. 95

క॥ అని పలుకువీరబాహుని, గనుఁగొని గిరి వజ్రిమీఁదఁ ♦ గవిసినయట్లున్
దనుజుం డెదిరిన నపు డిరువురు, మును మధుమాధవులచంద♦మునఁ బోరి రొగిన్.

క॥ పరికింపుచు దివి విద్యా,ధరకిన్నరయక్షసిద్ధతతి ♦ నలుదెస నిం
డె రహిన్ దిక్కోణము ల,ప్సరసలు నిండిరి నితాంత♦సంభ్రమ మొలయన్.

వ॥ మఱియును. 98

మ॥ దివి బృందారకబృంద మాసమర ♦ మెంతేఁ గాంచి హర్షింప న
ద్దివిజారాతి రథాధిరూఢుఁ డగుచున్ ♦ దీప్యద్ధనుర్జ్యాలతా

రవముల్ దిక్కులు నిండ ఘోరశరధా♦రావృష్టులం గప్పె నా
హవరంగంబున వీరబాహుపయి వ♦ర్షాంభోధి మదిరింబలెన్. 99

క॥ ఆరీతి శరపరంపర, వారక కవిబుధసమీప♦వారినమట్లన్
దారకుఁడు కురిసెఁ దమ మ,వ్వారిఁగ దివిఁ గప్పె బాణ ♦ వర్షావృతమై. 100

తే॥ వీరబాహుండు నవ్వుచు ♦ వేగ ధనువుఁ, గేలఁ గొని శూలి కాంచన♦గిరినిఁ బోలె
దునిమెఁ దద్బాణతతిని జ♦తుర్గ శాంబ,కంబుల నుదారహస్తలా♦ఘవము మెఱయ.

వ॥ అప్పుడు. 102

క॥ పరివృతమయ్యెను దుర్గిన, మురుశరశరవృష్టిఁ దొలఁగి ♦ యొప్పె సమస్తం
బరయ బ్రసన్నం బగుచును, సరగున సుమనోమనోంబు♦జంబులతోడన్. 103

వ॥ అంత నవ్వీరబాహుమహాద్భుతపరాక్రమంబుఁ గని తారకుండు క్రోధావిష్టుం డగుచు ఘంటాచామరమండితంబును, నతిభీషణంబును, జ్వాలామాలాభీలంబును, నిరంతరకుసుమార్చితంబును నగు త్రిశూలంబు లీలామాత్రంబునం గేలం గొని జ్వాలామాలికాసమావృతుం డగు కాలాగ్నింబోలె దీప్పుచుం బ్రయోగించిన దాని నివారింపనేరక వీరబాహుండు విగతసంజ్ఞుండై పడియె; నప్పు డతని సహోదరు లేడ్వురును దారకునిపయిం గదిసి నానావిధాయుధంబులు వఱపిన వారల యాయుధవర్షంబులు గజవక్త్రుండు శుండాదండంబున వారింపుచు మగుడ గదాహతుల నొప్పించిన సకలగణాధ్యక్షులును బలాయనంబు నొంది రంతలోన. 104

తే॥ వీరబాహుండు గతమూర్ఛుఁ♦డై రయమున, బాణవర్షంబుఁ దారకు♦పై నఁగురియ
దనుజవర్యుండు కోపించి♦ధనువుఁ బూనె, శింజినీధ్వని దిశలెల్లఁ♦జెవుడువఱుప. 105

క॥ కరలాఘవంబు మెఱయఁగ, శరముల నణఁగించె వాని ♦ శరవర్షంబుల్
గర మలిగి వీరబాహుఁడు, దురమునఁ దారకుని వెడద♦తూపుల నేసెన్. 106

తే॥ దనుజుఁ డవియెల్ల నడుమన ♦ దునుమఁ జూచి, కనుక రెట్టింప దంతివ♦క్త్రుని నెదిర్చి
యోరి! దానవ! నిలు నిలు ♦ పోరిలోన, ఘోరనారాచములను నీ♦బీర మణఁతు.

వ॥ అని యివ్విధంబున భర్జించు వీరబాహునిఁ గని తారకుండు నగుచు నస్మద్బలంబు నెఱుంగక నిన్ను నీవ కొనియాడెదవు. మున్ను దేవతలకొఱకు సంగరంబున నాతోడఁ బోరునెడ ననేకాదిత్యసంకాశం బగు విష్ణుచక్రంబును, పాకశాసనుశతకోటియుఁ, బావకుశక్తియు, వైవస్వతు దండంబును, గ్రవ్యాదుఖడ్గంబును, వరుణునిపాశంబును, సమీరణుధ్వజంబును, ధనదునిగదయును, శూలిశూలంబును, బ్రహ్మబ్రహ్మాస్త్రంబును,

మద్బాహువీర్యంబున భగ్నంబులై చిరకాలంబు సురలు పరాజితులగుట యెఱుంగవే? ఇపుడు నీ యెనమండ్రిసోదరులను, భూతగణంబులం బరిమార్చెద. బలసమేతుండయిన భవద్విభుని మార్కొని జయించెదఁ గనుఁగొనుమని గర్జింపుచు, శుండాదండాగ్రికబళితదిఙ్మండలుండును, మదవిహ్వలుండును, దురాసదుండు నగు నత్తారకుని నవక్రవిక్రమోజ్జ్వలద్బాహుండగు వీరబాహుండు హేమపుంఖోజ్జ్వలంబులును, ననలసన్నిభంబులును, నిజనామచిహ్నితంబులునగు నారాచంబులం గప్పినఁ దారకుం డవి యన్నియుఁ బ్రతినారాచంబులం దునిమె. మఱియుం గరలాఘవంబు దనర వీరబాహుఁడు బాణంబు లసంఖ్యంబులు వర్షింపనవియు నద్దానవేంద్రుఁ డుగ్రవిశిఖంబుల నివారించె; నివ్విధంబునం బోరు ఘోరంబయ్యె; నయ్యెడ. 108

ఆ॥ దశసహస్రసంఖ్యఁ ♦ దనరార మఱియును, దానవుండు బాణ♦తతులు గురియఁ
దాదృశంబులయిన ♦ దారుణశరముల, వీరబాహుఁ డవియు♦ వేగఁ దునిమె. 109

వ॥ తారకుం డంత నవ్వీరబాహుకరలాఘవంబునుం గని క్రోధంబునఁ బరయుగాంతకీలియుంబోలె నాగ్నేయాస్త్రంబు శరాసనంబునం గూర్చి ప్రయోగింప నదియు నత్యద్భుతంబుగ జ్వాలాజాలంబులు నిగుడ లోకంబులు గంపింప బ్రహ్మాండకటాహంబు చిటచిటార్భటుల నిండి వ్యాపించినం గనుంగొని దివి దేవగణంబులు కంపించె; వీరబాహుండు నవ్వుచు శీఘ్రంబునఁ బ్రత్యాగ్నేయంబునఁ దత్పావకాస్త్రంబు వారించె; నుష్ణ ముష్ణంబున శమించుట లోకంబున నత్యద్భుతం బిదియు. 110

క॥ ఇల వణఁక నంత గజముఖుఁ, డలరఁగ ధరియించి వారు♦ణాస్త్రము నఱుముల్
బలు ఘోషింపఁగఁ బ్రావృ, డ్జలదావృతమట్లుఁ జేసె ♦ సకలజగంబుల్. 111

క॥ వారణదైత్యుని సునిశిత, వారుణబాణంబుఁ గాంచి ♦ వారనికినుకన్
వీరుండు వీరబాహుఁడు, వారించెను దాని వేగ ♦ వాయువ్యమునన్. 112

వ॥ అవగ్రహాక్రాంతంబుబోలె నమ్మేఘమండలంబు శీర్ణమయ్యె; నయ్యెడ. 113

క॥ జలధరమండలి విచ్చినఁ, దెలివొందెను దిశలు దివియు ♦ దివిజసమూహం
బలరుల వానలు గురిసెను, బలుమఱు నవ్వీరబాహు♦పై నుత్కలికన్. 114

క॥ తారకుఁడు మఱియు శీఘ్రమ, సౌరాస్త్రము బఱపఁ దాన ♦ సంజనితములై
సూర్యసహస్రము లోకమొగి, నారూఢిఁ దపింపఁ జేసె ♦ నఖిలజగములన్. 115

తే॥ వీరబాహుఁడు గనుఁగొని విజయ♦మెసఁగ, వారుణాస్త్రంబు వఱపిన♦వారిదములు
పరగ జనియించి కప్పెను♦భానుగణముఁ, దారకుం డంత నిజభుజా♦దర్ప మొప్ప. 116

క॥ సోమాస్త్రంబును బఱపిన, సోమాస్త్రంబున హరించె • సురుచిరశౌర్యో
ద్దాముండు వీరబాహుఁడు, ప్రేమ న్వీక్షింప దివిజ•బృందములు దివిన్. 117

వ॥ మఱియు నైంద్రిం బైంద్రింబున, యామ్యంబు యామ్యంబున, నైఋత్యంబు
నైఋత్యంబున వీరబాహుండు వారించె; నప్పుడు. 118

క॥ సురరిపుఁ డప్రతిహతమయి, పరగెడు బ్రహ్మాస్త్ర మేయఁ • బటుగతి, నదియం
బరమునకు నెగసె జగముల, నురువడి నిశ్శేషముగను•నొసరించుక్రియన్. 119

క॥ నిరుపమమగు నయ్యస్త్రము, కరలాఘవ మొప్పఁ దునిమెఁ • గదనంబున భా
సురమగు నయ్యస్త్రంబునఁ, బరదర్పహరుండు వీర•బాహుఁడు కడిమిన్. 120

వ॥ వెండియుం దారకుండు సర్వశత్రునిబర్హణంబైన నారాయణాస్త్రంబుం బ్రయో
గించిన వీరబాహుండు నారాయణాస్త్రంబున నివారించె; నంత నతనివిక్రమంబుఁ
గని దనుజుండు మాయాబలంబునఁ గ్రోధతరదృష్టిమార్గనిరోధకంబుగ జగంబంత
యును నంధకారమగ్నంబుఁ జేయుచు బహురూపంబులతోడ బహువిధదివ్యా
స్త్రంబులు ప్రయోగించిన వీరబాహుం డాయోధనంబున వివిధరిపుమర్దనమైన
వీరభద్రాస్త్రంబు విడువఁ దద్ధయుఁ దద్దర్శనమాత్రంబున నవియు విధ్వస్తంబు
లయ్యె; మఱియు మాయావియైన తారకుండు దర్పంబు సడలక చలంబునఁ
బోరుచు రణాగ్రంబున శరపరంపరలు గురియుచు యుద్ధంబు సేయువాడుం
బోలె వీరబాహుని మాయామోహితుం జేసి నిమిషమాత్రంబున మూషకం
బై క్రౌంచబిలంబు సొచ్చిన. 121

ఆ॥ విరిగిపోయినట్టి• విమతునిమర్దింప, ధర్మపథముగాదు • ధరణి ననుచు
వీరబాహుఁ డంత •వైరభద్రం బుప,సంహరించి దనుజు•జాడ నరిగె. 122

—* తారకుఁడు మాయచే వీరుల మోసగించుట. *—

వ॥ అంత ఘోరంబును, మహాక్రౌరవసన్నిభంబును, దుర్నిరీక్ష్యంబునైన యప్పర్వ
తబిలంబు సొచ్చె; నంత క్రౌంచంబును దారకనిదేశంబున. 123

క॥ మాయావియగుచు బహుతర,మాయలు వన్నుచు మహాత•మఃపూరితమై
యేయెడఁ జోర మార్గంబులు, సేయుచు నిర్గమనపథముఁ•జెంగటఁ గప్పెన్. 124

వ॥ వీరబాహుం డమ్మార్గంబులఁ బోయిపోయి తారకునిం గానక చిరకాలంబు
చింతాక్రాంతుం డగుచు. 125

క॥ నావంటివాని కకటా, యీవిధమున గాసిఁజేయు • నీగిరిబిలముల్
భూవలయంబున నన్యం, గావింపదె హతుఁడుఁగాఁగ • క్షణమాత్రమునన్. 126

క॥ ఆహా! నా కెన్నం డిటు, మోహము వాటిలదు స్వప్న♦మో మఱి భ్రమయో
యోహో! మునువలెఁ గాదీ, బాహుస్ఫూర్తియును ధనువు♦ బాణము లిపుడున్.

క॥ మార్గములు గప్పి యెల్లెడ, మార్గణముల నొంచు టెట్లు♦ మత్పరిపంథిన్
దుర్గమ మిది యని మదిని న,నర్గళమోహంబు నొంది♦ యవ్వీరుండున్. 128

వ॥ అంత నతని నన్వేషింపుచు వీరకంఠీరవాదులను గణవరులును, జతుఃపంచాశ
త్ప్రధానులును దద్బిలంబు సొచ్చిరి; ప్రవేశమాత్రంబున వారలను మోహ
భ్రాంతులం జేసి యద్దానవాధముండు నిరోధించె నందు. 129

క॥ పరిమోహితులగు వారల, నరసి జయం బబ్బె ననుచు♦ హర్షముతోడన్
గిరిబిలము వెడలి తారకుఁ, డురుతరశౌర్యంబు మీఱ♦ నుద్ధతలీలన్. 130

క॥ అరదంబు నెక్కి ధనువును, శరములు సంధించి కేల♦ సన్నద్ధుండై
పరిమార్చె భూతగణముల, వరుస న్నిశ్శంకుఁ డగుచు♦ వారని కడిమిన్. 131

వ॥ అప్పుడా సేనానిసైన్యంబు లనాయకంబులయ్యును ధైర్యం బవలంబించి నానా
ప్రహరణంబులం బ్రహరింపుచు, శిలల ఱువ్వుచు, వృక్షంబులఁ జెండుచుఁ బర్వతం
బులపయిం ద్రోయుచుం బోవఁ దారకుం డొక్కరుండ యనేక సేనలమీఁదం దలఁ
పడి రణకోవిదుండై మహాక్రోధంబునఁ దద్విశిఖశిలాతరుభూధరంబుల నన్నింటి
నిం దుమురుం జేయుచు సరోజషండమండితంబగు కాసారంబును మదగజేం
ద్రంబువోలెఁ గుమారసైన్యంబులం గలంచె. 132

శా॥ అంతన్ భూతగణంబు భగ్నమగుచున్♦ హాహాప్రఘోషంబు ల
త్యంతం బొప్ప నొకండు బోవు పథముం♦ బ్రాప్తించ కన్యుండు వి
భ్రాంతిం బొంది యథాయథంబుగఁ జనెన్♦ బ్రహ్మాదిగీర్వాణులున్
వంతం బొందుచుఁ బాఱి రందఱును బ్రాణత్రాణపారీణులై. 133

క॥ కనుఁగొని యాయుద్ధంబును, మునివర్యుఁడు నారదుండు♦ మోదముతోడన్
ఘనకార్యనిధిని గుహునిం, గని యావృత్తాంత మెల్లఁ♦ గడు వినుపించెన్. 134

తే॥ దేవ! వినవయ్య! యిప్పుడు♦ తేజ మెసఁగ, వీరబాహుండు మొదలైన♦ వీరవరులు
భీషణంబగు క్రౌంచాద్రి♦ బిలముఁ జొచ్చి, మగుడి రారైరి దైత్యుని♦ మాయయేమొ.

క॥ జీవించియుందురో మఱి, యేవిధమున నున్నవారొ♦ యెఱుఁగము సేనల్
లావువిడి దెసలఁ బాఱెను, దేవతలకు భయము మదిని♦ ద్విగుణంబయ్యెన్. 136

క॥ తూలింపు మీ మహాపదఁ, బాలింపుమి దివిజపఙ్క్తి♦ భక్తశరణ్యా!
యాలింపుము నావచనం, బాలస్యం బేల యనుడు♦ నమ్మునిపలుకుల్. 137

వ॥ ఆకర్ణించి సుబ్రహ్మణ్యుండు క్రోధరూక్షేక్షణుం డగుచు నిట్లనియె. 138

[illegible] తోత్కలు [illegible] • [illegible]బ్బున నిపుడే
[illegible]గింతు ది[illegible]లకు, [illegible] బుసికి[illegible]. 140

తే॥ జగతిలో [illegible] • [illegible] నియుఁ • గల్గు[illegible]
[illegible] • [illegible] • నెంచఁగలఁడె

మ॥ విను [illegible]బున [illegible] • [illegible] కులం
దనకుం [illegible] యతిం[illegible] • [illegible] త్రి
సిన [illegible] • [illegible] న
ల్లి సిలిం[illegible]శ్వరుఁ [illegible]. 141

వ॥ మఱియు [illegible] మోహితులై
[illegible] దారకుని
[illegible]దిసకల
[illegible] నని పలికి విజ్యం
భింపు చు. 142

—* శివకుమారుఁడు [illegible] *—

క॥ సారథినిఁ బిలిచి శిఖివాహనుఁడు, [illegible] • [illegible] నీ
సారథ్యకౌశలం బన, నారాజవతంసు[illegible] . 143

వ॥ అప్పు డప్పవమానుండు పవనాశ్వయు[illegible] విభాసితంబును
సంకురితమనోరథంబు నగురథం బతిత్వరితగతిం [illegible]. నప్పుడు దేవదుందు
భులు శంఖశృంగనిస్సాణమురజడిండిమపటహ[illegible]ంబులు మ్రోసె, సుపర్వులును
మునులును జయజయశబ్దంబులం గీర్తించిరి. వందిమాగధవైతాళికులు కైవారం
బులు సేసిరి. 144

సీ॥ అఖిలయోధసముత్కట • రాట్టహాసార్భటుల్ • [illegible]నోగ్రవీరహుంకారములును
బంధురసైంధవ • ప్రకరహేషాధ్వనుల్, [illegible] • బృంహితములు
నిస్తులరథబృంద • నేమిస్వనంబులు, గురు[illegible]శింజినీ • ఘోషములును
బటుకేతనాంబర • పటపటత్కారముల్, [illegible]భాండముల్ • పరగ నిండి
మందరాచలనిర్మథ్య • మానజలధి, జనితకల్లోలనినదభీ • షణము లగుచు
నమరసేనానిసేన లా • యసురసేనఁ, గదిసె నుద్ధతి నుదధిని • నుదధివోలె. 145

క॥ అడఁతుఁ బొడుతు నిలునిలు మొక్కడఁ జనియెద వను విరోధి • గర్వోక్తుల నొ
క్కఁడొకఁడెతిఁగి ప్రతివీరులు, కడురయమునఁ దుములముగను • గావించి రనిన్ 146

వ॥ అప్పు డయ్యుభయసైన్యంబుల సమరసంరంభశుంభత్కోలాహలంబులు ప్రళ
యసమయసముజ్జృంభమాణాంభోధరనిర్ఘోషంబులుం బోలె విజృంభింపం బ్రి

చండవాతప్రేరితపూర్వాపరపారావారతరంగసంఘంబులువోలె పరస్పర సంఘర్షణంబు లన్యోన్యజయంబుఁ గాంచి నంత నబ్బలంబులం గని తారకుండు పార్శ్వవర్తియగు దూతకరంబు వట్టి యిట్లనియె. 147

శా॥ నానారత్నవిచిత్రితం బగుచు స్వ♦ర్ణత్సార్మధరంబో యనన్
సేనాంభోనిధినౌకయో యనఁ గడుం ♦ జెన్నొందు నీ తేరుపై
భానువ్రాతసమానతేజుఁ డగుచున్ ♦ భాసిల్లువీఁ డెవ్వఁడో?
వీనిం జూచినచో యుగాంతదహనున్ ♦ వీక్షించున ట్లయ్యెడిన్. 148

చ॥ అనవుడు దూత యిట్లనియె ♦ నంజలిఁ జేయుచు దేవ! చెప్పెదన్
వినుము శివాత్మజుం డితఁడు ♦ విశ్రుతశౌర్యుఁడు బాహులేయుఁ డ
త్యనుపమలీలఁ బ్రోచు జగ ♦ మంతయు; నీశ్వరుకంటె మేటియై
కనఁబడు భూరిధైర్యమునఁ ♦ గార్ముకవిద్యను సత్యసంపదన్. 149

వ॥ మఱియుఁ గందర్పకోటిసమానసౌందర్యుండును, సకలగుణగణాలంకృతుండును నగు నితనిమ్రోల సమరంబున స్మరపురగరళదక్షదండధరసంహారుండగు హరుం డైనను నిలువంజాలం డనినచో నితరులఁ జెప్పనేల? దీపంబువలన నుత్పన్నం బగుదీపంబుబోలె సర్వసుపర్వరక్షకుండగు చంద్రసదృశుం గుమారుం గన్నచంద్రార్ధధరుండు ధన్యుండు. 150

క॥ అని పలుకుదూతవచనము, విని యంత సురాంతకుండు ♦ వేగమ సూతుం
గని జగదీశ్వరుఁడగు శివతనయుఁడు కోట్యర్కదీప్తి♦దనరఁగ నెదురన్. 151

క॥ తేరుపయి విరాజిల్లెడు, నారయ నారథము బఱపు ♦ మభిముఖ మొప్పన్
ధీరత నే నొకవాక్యం, బాగూఢి వచింపవలయు ♦ నాతనితోడన్. 152

వ॥ అనిన సారథి మనోవేగంబులగు రథతురంగంబులం దరిమిన శీఘ్రంబ తారకుండు సుబ్రహ్మణ్యాంతికంబుఁ జేర నరిగి కోటిసూర్యప్రకాశుండును, కోటిశీతాంశుశీతలుండును, కోటికందర్పలావణ్యుండును, ప్రసన్నవద్వదనాంభోజుండును, నష్టాదశలోచనుండును, ద్వాదశభుజుండును, ద్వాదశాయుధాలంకృతుండును నగు కుమారునిఁ గని నిమిషమాత్రంబు మోహపరవశుండై సర్వంబును మఱచి యూరకుండి కొండొకసేపునకు మనంబున నూలుకొలిపి యతని కిట్లనియె. 153

తే॥ భువనపతివైననీవంటి♦పుత్త్రుఁబడసి, సాంబునకుఁబుత్త్రవత్త్వంబు♦సార్థమయ్యె
స్వామి! నావాక్య మొక్కటిఁ♦జక్కవినుము,వినియునీవేమిచేసిన♦విహితమగును.

క॥ జగతి సురాసురతతులకుఁ, బగయు స్వతస్సిద్ధ మిదియుఁ ♦ బరిహరణీయం
బగునే? వైరుల మేముం, దెగ మమరులు దెగుదు రాది♦దేవునుజ్ఞన్. 155

క॥ శివుఁ డెట్లు యట్లు నీవును, భువనాధిప! దేవ! మాకుఁ♦బూజ్యుఁడ వెన్నన్
బవరముఁ జేయఁగ నగునే, యవనీస్థలి మాకు నస్మ♦దాదులతోడన్. 156

తే॥ హరిముఖామరు లెదిరింప♦నగును నన్ను, వారి నేనును గారింప♦వచ్చు మిగుల
నీవు సాక్షాత్పరబ్రహ్మ♦మీశ్వరుండ, వెటుల నెదిరింతు నీతోడ♦నేను బోర.

క॥ అనిన విని నవ్వి హరసుతుఁ, డనియెం దారకుఁడ వగుచు♦ నసురుల కెల్లం
జనుదెంచితి వధికుఁడవై, మనమున భయ మొంద నేల♦మముఁ గని యిపుడున్.

వ॥ నీనామం బెయ్యది యిట కేమినిమిత్తం బరుదెంచితి వెఱింగింపుము. 159

చ॥ అనవుడు దానవుం డనియె♦ నాగుహుతోడను బేరు తారకుం,
డనుజుఁడ శూరపద్మునకు,♦ నాహవమందును యుష్మదాదులం
దనకు నెదిర్చి పోరుటకు♦ ధర్మముగా దనవుండుఁ బార్వతీ
తనయుఁడు విస్ఫురత్ఫణితి♦దైత్యకులాగ్రణితోడ నిట్లనున్. 160

చ॥ సతతముఁ దేజరిల్లు నిజ♦శక్తులచేత జగంబు లేలుచున్
బతి యగుచుండ నీభువన♦పఙ్క్తికి శంకరుఁ డీశ్వరుండు శా
శ్వతముగ నట్లు లోకములు♦సత్కృప పాలనసేయకున్నచో
నతనికి నెట్లుచెల్లు శ్రుతు♦లందును నీశ్వరనామ మెంతయున్? 161

తే॥ భువనముల కెల్ల నేతయై♦పొరలకుండ, నీశ్వరుం డాజ్ఞ గావించె♦నిదియుఁ జేయఁ
డిదియుఁ జేయకుఁ డని కర్మ♦మెల్లరకును, విధినిషేధాత్మకంబుగ♦వెలయు నాది.

వ॥ అదిగావున నతని యాజ్ఞ సురాసురులకు నలంఘ్యం బగుచుండు. 163

క॥ దుష్టుఁడు నిషేధవర్తియు, శిష్టుఁడు విధివర్తి తలఁపఁ♦ జెప్పెడిదేమీ
దుష్టులు నిగ్రహయోగ్యులు, శిష్టు లనుగ్రహమునకు వ♦చింపఁగ నర్హుల్. 164

క॥ ధూర్తులు మీరలు దుష్పథ,వర్తనులు దయారహితులు♦ వసుమతి నిష్టా
పూర్తివినిందకు లత్యం,తార్తిప్రదు లెన్న మీరు♦ ప్రాణుల కెపుడున్. 165

క॥ జగము చరాచరమయ మిది, యగు నంగం బీశ్వరునకు♦ నంగియు నీశుం
డగుఁగావున నెవ్వారికి, జగతి ననిష్టంబుఁ జేయఁ♦ జనునె లవంబున్? 166

వ॥ అట్లు ప్రాణుల కనిష్టం బాచరించినయతం డాశివానిష్టకరుండు నిజంబు. 167

క॥ హరిముఖసురల నిజాజ్ఞా,పరిపాలకులం గరంబుఁ♦ బరిపాలింపం
బరిమార్ప భవాదృశులను, బరగ నియోగించెఁ దండ్రి♦భర్గుఁడు నన్నున్. 16

క॥ చతురంగబలముతోడను, జతురత నిను మార్కొనంగఁ♦ జయ్యనఁ జనుదెం
చితి బాలుండని నన్నవ,మతిఁ జేయక నిలుము కదన♦మండలిఁ గినుకన్. 16

తే॥ శీఘ్రమిూవృత్త మంతయుఁ♦జెప్పి పనుపు, జ్యేష్ఠులకు నీవు బహుతర♦సేనలొప్ప
వారు ప్రాకారదుర్గముల్ ♦ వరుస పాల,నం గొనర్తురు యుద్ధస♦న్నాహ మలర.

తే॥ పడితి వెంతయు నాదృష్టి♦పథమునందు, నింక యెటువోయె దఖిలలో♦కేశునొద్ద
నమరు లార్తులై మొఱపెట్టి♦రందువలన, దుష్టమగునీకులంబెల్లఁ♦ద్రుంతునిపుడు.

క॥ అనిన సేనానివచనంబు లాకర్ణించి రోషంబున దష్టాధరుండును, కుటిలభ్రూకుటినటనదుర్నిరీక్షకుండును, నగుచు నిట్టూర్పు లడరఁ దారకుం డిట్లనియె. 172

—* తారకుఁడు కుమారుతో బీరములాడుట *—

ఉ॥ బాలుఁడ వే మెఱుంగుదువు ♦ భండనమందును నిల్వనేర్తువే?
యేల ప్రతిజ్ఞ మాయెడల? ♦ నేము బలాఢ్యుల, మాహవక్రియా
శాలుర, ముగ్రశౌర్యుల మె♦సంగును మా కిల క్రూరకృత్య మిం
తేల నిషేధ; మెల్ల విధి ♦ యీశ్వరునాజ్ఞను దైత్యకోటికిన్. 173

క॥ కావున విగుణంబైనను, భావింప స్వధర్మ మొప్పుఁ ♦ బరధర్మము శో
భావహమయ్యును జనులకు, సేవింప ననర్హమగును ♦ సిద్ధము జగతిన్. 174

వ॥ పూర్వమున నస్మదీయులగు దానవుల ననేకుల సంగరాంగణంబునం జెనకియు, మద్భుజాబలంబునం బరాజితులై దిక్పాలకు లందఱుఁ బఱచి; రింద్రుండును మద్బాణనిర్భిన్నకులిశుం డగుచుఁ బలాయితుండయ్యె; బ్రహ్మయును బ్రహ్మాస్త్రంబు భగ్నంబై నిర్జితుం డయ్యె; నిదియంతయు నట్లుండనిమ్ము. 175

మ॥ ప్రియభక్తిం గడుఁ బూజచేసి హరుచేఁ ♦ బెంపొందఁ గైకొన్న య
క్షయథామోజ్జ్వల మా సుదర్శనము సం♦గ్రామంబున న్నాపయిన్
జయకాంక్షన్ మధువైరి వైవ మదుర♦స్సంఘట్టనం గుంఠితం
బయి భూమింబడఁ దాల్చితే నదియుఁ బో♦ద్యత్కంఠనిష్కంబుగన్. 176

క॥ ఐరావతాదివారణ,వారంబు చలించె దిశల ♦ వారక యస్మ
ద్దారుణశుండాదండవి,దారితమస్తకము లగుచుఁ ♦ దద్దయుఁ బోరిన్. 177

క॥ వరశౌర్యులు గణవర్యులు, పరగఁ ద్వదనుజులును వీర♦బాహుప్రముఖుల్
పరమోహితులై రందఱు, గురుదర్పముమాని క్రౌంచ♦కుధరబిలమునన్. 178

వ॥ మఱియు దివిజసైన్యంబు లనేకసహస్రంబులు మచ్ఛరాహతి కోర్వఁజాలక విముక్తకేశు లగుచు దిగంతంబులకుం బఱచిరి. ఇది యెఱింగి సమరంబునకు రాఁదగునె? పదియాఱువత్సరంబులపర్యంతంబు నెవ్వండును సంగ్రామంబున కర్హుండు గాఁడు గావున నీయందు నాకు వైరంబు లేదు. కార్యంబు లెఱుంగని బాలుండవు. సుఖంబుగఁ దలిదండ్రులదండ నుండు పొమ్ము శీఘ్రంబున. 179

క॥ అని తారకుం డ[illegible], [illegible] నా[illegible] [illegible]యుండు క్రోధం
బున జలితా[illegible]వుం, [illegible] సెలంగన్. 180

ఉ॥ పోమొద, నందన[illegible], [illegible], నా[illegible], హో
లా యు[illegible] దా[illegible]! [illegible] జేసియున్
వేయువిధంబులన్ బలుక ♦ [illegible] మో
హా! యిది [illegible]లు [illegible] ♦ [illegible] వా[illegible]మా! 18

మ॥ హరిచక్రింబును [illegible] [illegible] ♦ [illegible]
[illegible] విక[illegible] ♦ [illegible]మున్
[illegible] మున్న [illegible] ♦ [illegible]
బరిభూతంబగుదాని [illegible] ♦ [illegible] [illegible]గన్. 183

వ॥ మఱియు నా[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]జిష్ణుండగు
విష్ణుచేతం [illegible] [illegible]బయ్యెఁ; బూర్వ మొక్క
గణముఖ్యు [illegible] [illegible]; దేవ[illegible] [illegible]బు నుద్దేశించి
రణమధ్యంబున [illegible] [illegible]బునం గుంఠితారంబయ్యె
నీదృశంబగు సుదర్శనంబు [illegible] [illegible] [illegible]నిమ్మ[illegible] బగుట
యుదియు నరిడియగు పరాక్రమంబుగా [illegible] [illegible]; [illegible] వికత్థమాన
మానసుండవగు నిన్ను నిమిషమాత్రంబున ని[illegible]యుండవగుచుఁ గృతాంతని
శాంతాతిథిం జేసెద నని పలికిన విని. 183

మ॥ దనుజేంద్రుం డతిరోష మొప్పఁగ సముద్యత్ప్రౌఢిఁ గోదండముం
గొని వార్ధీనినదంబు నిండ దిశలన్ ♦ ఘోరాస్త్రముల్ సంగరం
బున వర్షించెను స్వాతిశుక్రజనితాం♦భోదంబులట్టుల్, గలం
గెను వార్ధుల్ భువి కంపమొందెఁ గడు సిం♦గిన్ రాలె నుల్కావళుల్. 184

శా॥ స్కందుం డంత మహోగ్రలీల ధనువున్ ♦ సంధించి జ్యాఘోష మిం
పొందం దచ్ఛరవృష్టిఁ జక్కఁ జెనఁ నత్యుగ్రంబక శ్రేణి కి
న్కం దైత్యేంద్రుఁడు కాలసర్పనిభముల్♦నారాచముల్ నించె నా
యిందూత్తంసతనూజుమీఁద మఱి తా♦నంతే భుజాప్రౌఢిమన్. 185

వ॥ కుమారుండును దన్మార్గణాసారంబు సాయకసహస్రసంఖ్యల న్నివారించె. మఱి
యుఁ దారకుండు నిజనామచిహ్నితంబగు బాణదశకంబు నాటించిన శరజ
న్ముండు నవ్వుచు లీలామాత్రంబున నవియు నివారించె. 186

ఉ॥ తారకుఁ డంత కోపసము♦దగ్రత సారథిఁ జూచి పల్కె నే
పారఁగ శంభుసూను సమ♦రావనిఁ జేర్చి మదం బణంచెదన్

సారెకుఁ దిప్పి సవ్య మప♦సవ్యముగాఁగ రథోత్తమంబు సం
పేరిత సైంధవప్రతతి ♦ పెంపు రహింప రణాంగణంబునన్. 187

వ॥ అనిన విని సారథి నిజసారథ్యంబుఁ బ్రకటించుచు రథాశ్వంబుల సవ్యాపసవ్యంబులం దోల నతిసంభ్రమంబున. 188

తే॥ దివిజసేనాని ♦ పవనునిదిక్కుఁ జూచి,పఱపుము రథంబు మండల♦సరణి ననుడు నతఁడుదోలెను బ్రహ్మాండ♦మంతయవియు,ఘనమనోజవపటుతురం♦గములఁబూని.

క॥ సవ్యంబరిగిన నది యప,సవ్యం బపసవ్య మరుగ ♦ సవ్యము గాఁగన్
భవ్యముగఁ ద్రిప్పి రిరువురు, దివ్యప్రౌఢిమఁ గుమార ♦ దితిజుల తేరుల్. 190

తే॥ సిద్ధగంధర్వకిన్నర♦శ్రేణి దివిని, గప్పి రాహవలోకనో♦త్కంఠతోడ
సూనవర్షంబు వర్షించె ♦ సురగణంబు, శంభునందనుమీఁద స♦సంభ్రముగ. 191

—* శివకుమార తారకాసుర యుద్ధము *—

వ॥ మఱియు నయ్యిరువురు కోదండపాణులై ఘనాఘనగర్జితంబులట్ల జ్యాఘోషంబు లొనర్చుచు నన్యోన్యజయకాంక్షఁ బ్రశస్తహస్తలాఘవంబులం బోరునెడఁ దారకుండు క్రోధారుణవీక్షుం డగుచు శరపరంపరల రోదసీకుహరమండలం బెల్లఁ గప్పినఁ గుమారుం డవి యన్నియు నివారించి మఱియు నొక్కబాణంబున దానవునిశరాసనంబు ఖండించి ధాతయుంబోలె నర్థిప్రత్యర్థిభూతప్రదుం డయ్యె నంత నద్దైత్యుండు భగ్నంబగుచాపంబు విడిచి వేఱొండుధనువుం గొని నిశితంపుటంపగములు నిగుడించిన. 192

మ॥ హరసూనుండు నిశాతబాణతతి న♦య్యస్త్రాళి వారించి, భా
స్వరతన్ బాణసహస్రముల్, దొడిగి త♦చ్చాపంబు ఖండించి, ప
ల్మరు మర్మంబులు గాడనేసి శరముల్, ♦ పంచాస్యశౌర్యైకభా
సురుఁడై త్రుంచె నిషుద్వయంబునను ద♦చ్ఛుండావిషాణంబులన్. 193

శా॥ దానన్ దైత్యుఁడు కోపమున్ జెలఁగ నఁ♦ద్యత్ప్రౌఢిమం జేసి మౌ
ర్వీనాదంబు, శరంబులం దునిమె వే♦వే కేతువుల్ వేల్పు లెం
తేని న్విస్మయమంద; నప్పుడు భవా♦నీనందనుం డల్గి బా
హానిస్తంద్రిత సాయకాష్టక మమేయ♦ప్రౌఢి సంధింపుచున్. 194

వ॥ తచ్ఛరాసనంబు ఖండించి శరసహస్రంబున సారథిఁ బోరిగొనిన నంత దానవుండు కోపోద్దీపితుం డగుచుఁ దాన తురంగంబులం దోలికొనుచు వేఱొక విల్లంది సాయకసహస్రంబున షణ్ముఖుసారథి నొప్పించినం గని. 195

క॥ శరజన్ముఁడు కోపంబున, సురచిరకరలాఘవంబు ♦ చోద్యముగాఁగన్
స్ఫురదంబకసాహస్రము, వరపెం దారకులలాట ♦ భాగము నాటన్. 196

వ॥ దాన దానవుండు మూర్ఛిల్లి పడినం గని వేఱొక్కసారథి రథంబుఁ దోలంగాం గొని చనియె నంత మహారథులగు సేనానివీరులు చతురంగబలంబులతోడ నెదిరి నానాదివ్యశరపరంపరలుగురియుచు వృక్షశైలంబులు పయిం గెడపుచు నిరోధించిరి. 197

మ॥ సుకుమారుండు శివాకుమారుఁ డప్పుడున్ ♦ సాంపోంద రక్షోగణంబున
ప్రకరోద్భూతశరౌఘవర్షము భుజా ♦ ప్రౌఢి న్నివారించి యం
తకగేహాతిథికోటిఁ జేసె వరుసన్ ♦ దైత్యావ్రజం బెల్లను
త్సుకతం జూడఁగ నింగి దేవగణముల్ ♦ చోద్యంబు సంధిల్లఁగన్. 198

తే॥ అంతలో మూర్ఛదెలిసి య ♦ య్యమరవైరి, తారకుఁడు లేచి క్రోధంబు ♦ దనరమదిని
సూతు భర్జించె సైన్యస ♦ మేతుఁ డగుచు, నాహవంబున సేనాని ♦ నడ్డగించె.

క॥ తనసేనలు పరిభవమునఁ, జనుటయు నీల్గుటయుఁ జూచి ♦ జ్వాలామాలా
ఘనతరరోషస్ఫురణను, దనుజేంద్రుఁడు చండ్రిమాడు ♦ తనయునిమీఁదన్. 200

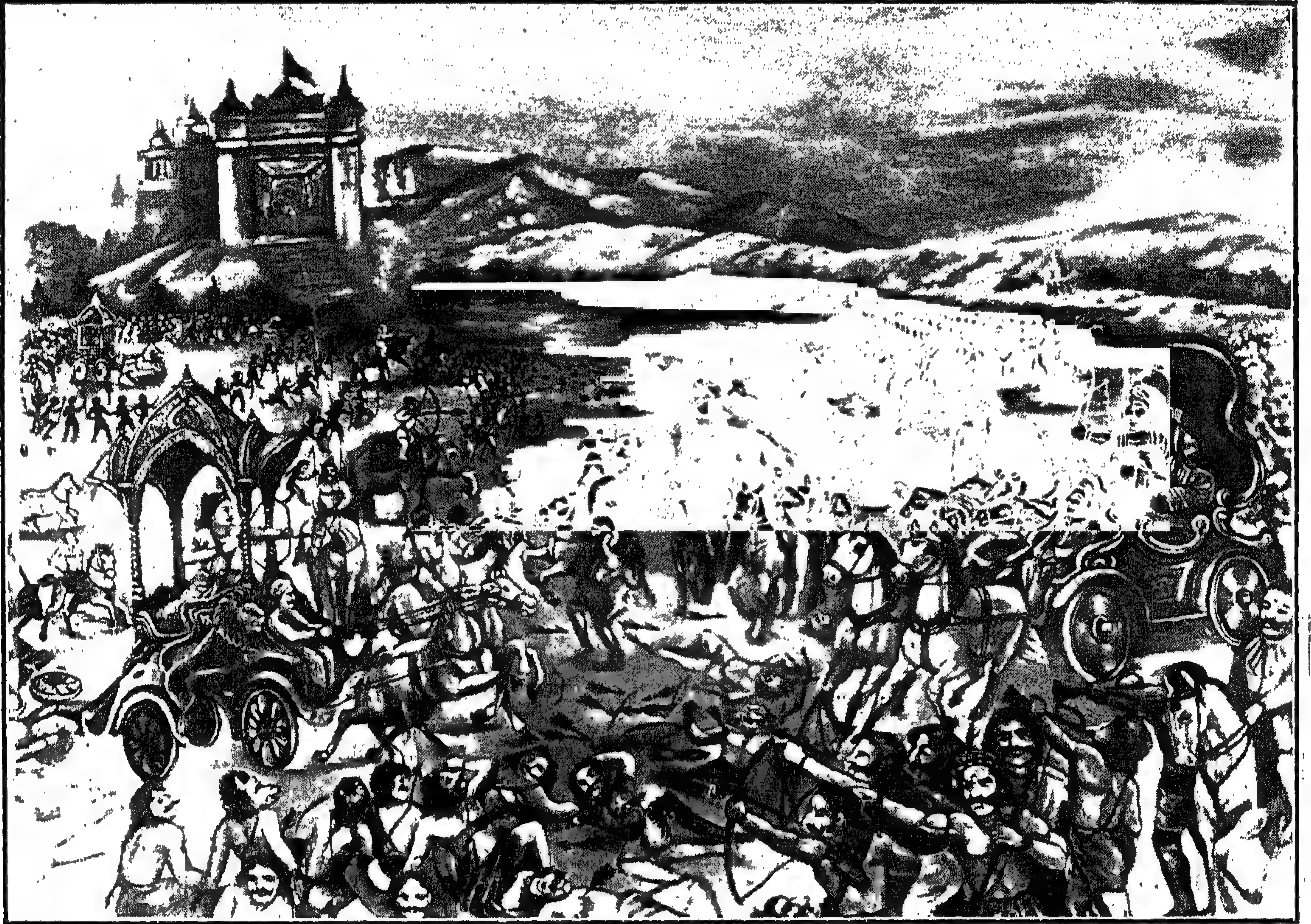
వ॥ ఎందును నవ్యాహతంబునుం గాలానలసన్నిభంబును నగు బ్రహ్మాస్త్రంబుఁ బ్రయోగించిన నదియు కుమారునికంటంబుఁ జేరి యడుగడుగునకుఁ బ్రణమిల్లుచు జగద్గురుండైన నమ్మహామహుని యనేకవిధంబుల స్తుతియించె; నివ్విధంబున నైంద్రాగ్నేయయామ్యవారుణసౌరాసురయక్షగంధర్వసమ్మోహనాస్త్రంబు లన్నియు సమరంబునఁ గృతాంజలిపుటంబు లగుచు బ్రహ్మాదిసకలదివిజపూజితుండగు నాదేవుని సంస్తవంబు లొనర్చె, నప్పుడు. 201

క॥ తారకుఁడు వాని నెల్లను, సారత నీక్షించి వేగ ♦ సమరధరిత్రిన్
ఘోరమగుపాశుపతముం, గ్రూరత సంధించి యేసె ♦ గుణరవ మెసఁగన్. 202

వ॥ కుమారుండును నెందును నప్రతిహతంబును నాభీలకీలావృతబ్రహ్మాండభువనంబును రౌద్రింబును నగు నయ్యస్త్రంబుఁ గేల లీలామాత్రంబునం బట్టికొనియె నంత.

క॥ తనశస్త్రాస్త్రప్రకరము, లనయము విఫలంబు లగుట ♦ నధికక్రోధం
బున దైత్యవరుఁడు సూతుం, గని కూటరిపుఁడవు సైన్య ♦ ఘస్మరుఁడ వొగిన్.

మ॥ సమరక్షోణిఁ బిఱింది కేగఁ దగునే? ♦ సవ్యాపసవ్యంబుగా
విమతవ్రాతముమీఁదఁ దోలు రథమున్ ♦ వేవేగ నీకౌశలం
బమరం గాంచెద వాసవప్రముఖదే ♦ వానీకదర్పంబు శీ
ఘ్రము వారించెద నా, సురారివలు కా ♦ కర్ణించి తత్సూతుఁడున్. 205

కుమారతారకాసురుల యుద్ధము.

వ॥ సారథ్యధర్మనిపుణుండై రథాశ్వంబులం దోలి దిగంతంబులు చలింప మాయా తనూజుం డాశీవిషోపమానంబులగు కనకపుంఖవిరాజితశిలీముఖతతులు వర్షించె, నతనికరలాఘవం బేమని చెప్పనగు, తూణీరంబున బాణంబుఁ గొనుటయు శరాసనంబున సంధించుటయు విడుచుటయుఁ జూపరులకు కనంబడ దయ్యె నయ్యెడ.

తే॥ కార్ముకమువట్టుటయెకాదు♦కాలమేఘు, మట్లు శరవృష్టి వర్షించె ♦ నఖిలదిశల నంబరముఁ గప్పె దురములో♦నసురవరుఁడు, పటుభుజావిక్రమప్రౌఢి♦ప్రస్ఫురిల్ల.

వ॥ కుమారసారథియగు పవనుండును మునుమున్న చోదితుండై శతసహస్రసైంధవ యుతంబగు నరదంబు గృహదాహకుండగు దహనుండునుం బోలె మండలాకారం బుగాఁ ద్రిప్పె; నంతఁ గుమారుండును మేరుసన్నిభంబైన కోదండంబుఁ గొని శింజినీధ్వనుల సకలదిగంతంబులును సప్తపాతాళభువనంబులును జెవుడువఱచుచు రథస్థుండై తారకధారాధరజనితం బగుశరవర్షంబు నిజశరపరంపరల వారించె; నివ్విధంబున నయ్యిరువురకుయుద్ధం బత్యంతఘోరంబును, నతితుములంబునగుచు ననుపమానంబు ననిర్దేశ్యంబునునై స్కందతారకయుద్ధంబు స్కందతారక యుద్ధంబునుఁ బోలె నత్యద్భుతంబై చెలంగె; నాసమయంబునఁ గనుంగొను యక్షకిన్నరగరుడగంధర్వసిద్ధవిద్యాధరగణంబులచే నాకాశం బవకాశంబయ్యె నయ్యెడ.　　208

మ॥ జయముం లేక పరాజయం బొకనికిం ♦ సంధిల్ల కత్యంతవి
స్మయ మొప్పం గడు నాహవంబునన యా ♦ స్కందుం బ్రశంసించి రొ
క్కయెడం దిగ్విజయంబు గాంచి సురసం♦ఘుంబుల్ విరుల్ చల్లుచుం
జయమైనం దివిజారి కొక్కపుడు సం♦శ్లాఘించి రాదానవుల్.　　209

తే॥ నిమిషమున దైత్యకోటిని ♦ నేలఁగూల్ప, శక్తుఁ డయ్యును శశిమౌళి♦సంభవుండు దానవేంద్రునితోఁ బోరెఁ♦దడవు వేడ్క, బాలలీలావినోదముల్ ♦ భాసిలంగ.210

మ॥ జనియింపం దివిజారికిం మగుడ భా♦స్వత్ప్రౌఢి మీఱంగ భం
డనమందు న్మను ఖండితంబులగు శుం♦డాదండశృంగంబులం
దనుమర్షంబునఁ బార్వతీసుతుఁడు త♦ద్భంగంబుఁ గావించె శౌ
ర్యనిరూఢిం మఱియున్ జనింప నవి వ్ర♦య్యల్ జేసె నెంతేనియుం.　　211

—* తారకుఁడు కుమారుని మాయచే మోసగింప నెంచుట *—

క॥ మాయావి దనుజుఁ డంతట, మాయాప్రౌఢిని జయింప ♦ మదిఁ గోరుచుఁ దాఁ బోయి రయంబునఁ జోరుం,డై యాక్రౌంచాద్రిబిలము♦నందు నణంగెం.　　212

వ॥ అంతఁ గ్రౌంచాద్రితోడంగూడి యయ్యిరువు రనేక విధంబులగు మాయలఁ బన్నుచుఁ గ్రౌంచంబు కాలాయసరాజతహిరణ్మయంబులగు త్రిపురంబులఁ

దారకుండు విద్యున్మాలితారకాక్షకమలాక్షులు నగుచుఁ జూపట్టిన నప్పు డప్పార్వ తేయుండు త్రిపురాంతకుండై స్మితమాత్రంబున దహించె; నంత న ప్పర్వతంబు మేఘంబును దానవుం డశనియు నైన నక్కుమారుండు ప్రచండమారుతంబై చెండె; మఱియు శైలంబు సముద్రంబును, దనుజుండు బడబాగ్నియు నైన శంభుసంభ వుం డకుండసంభవుండై చుళుకంబున నాపోశనంబుఁ గొలెఁ; దదనంతరంబ భూధరంబు చక్రవాళాకృతియును నసురుండు నలోకంబగు నంధకారంబు నైన స్కందుండు కోటిభాస్కరసంకాశుండై సంహరించె; నటమీఁద నగంబు హిమ వన్నిషధవింధ్యమాల్యవత్పారియాత్రగంధమాదనహేమకూటంబులును రాక్ష సుం డైరావతపుండరీకవామనకుముదాంజనపుష్పదంతసార్వభౌమసుప్రతీకరూ పంబులఁ గదిసిన శరజన్ముండు వజ్రంబు కేలం గొని కదనంబున న ప్పర్వతంబుల భేదించి యగ్గజంబులం బొలియించెను; నప్పు డయ్యిరువురు నగ్ని మారుతరూపంబుల ధరియించిన షణ్ముఖుండు రోషంబున మోహకరుండై నిమిషార్ధంబులోనన దర్పంబు దూలించె వెండియు నక్కుధరంబు కాలాగ్నికోటి సదృశంబును గజముఖుండు ప్రళయమార్తాండసహస్రభాసమానుండై రణాం గణంబున విజృంభించిన, 213

క॥ ఆతేజంబున భువనవ్రాతము కంపించె మిగుల ♦ ననధులు కలఁగెన్
భూతములు పాఱె దివిషజ్జాతము భయమందె సిద్ధ♦చారణతతితోన్. 214

—* శివకుమారుఁడు తారకు వధియించి వీరులఁ గాపాడుట *—

వ॥ అంత శరవణోద్భవుండు మూర్తీభవించినయాత్మీయశక్తియుం బోలె వెలుంగు సర్వశత్రునిబర్హణి యైనశక్తిం బ్రయోగింప నదియు, జ్వాలామాలావిరాజిత సకలదిగంతయుఁ, బ్రళయకాలాగ్నిజిహ్వాసదృశయు, జగత్త్రితయసంహారిణియు, విస్ఫులింగాభీలయు, ఘంటాచామరాలంకృతయు, విలయసమయసంజాయమాన ఘనాఘననిర్ఘోషభీషణయు, నిఖిలవిబుధహృదయభయవినాశినియు, నగుచు వచ్చి నిమిషమాత్రంబున నిర్దళితతారకశిలాకఠినవక్షస్థలయు, నిర్భిన్నక్రౌం చయు, నిర్మూలితతదీయమాయాపురయు, సమారవనిర్జితాశేషరక్షస్సైన్యయు నై చెలంగె. 215

ఉ॥ అంతట దానవాధిపుమ♦హత్తరమైనయురంబుఁ జొచ్చిన
క్లాంతయు నిర్గమించె; దను♦జేంద్రుఁడు ఘోరునఁ గూలవెట్టి దు
ర్దాంతతఁ దారకాంతరగ♦తంబయి యున్నదొ లేదొ యంచు న
త్యంతము నేరిచేతఁ దెలి♦యంబడదయ్యెను శక్తి వింతగన్. 216

క॥ దివి కెగసి యెగసి నెవ్వగ, దివిజారి గతాసుఁడై ప♦తింబడ నపుడున్
వివిధజన మెఱిఁగి శక్తిని, సువిదితముగ నసురనురముఁ ♦ జొచ్చి వెడలుటన్. 217

తే॥ వీరబాహుండు మొదలైన • వీరవరుల,నద్రిబిలమందునంత మో•హంబుఁదెలిపి
తోడుకొని దెచ్చె వేగంబ•దోఃప్రతాప, మమరసేనానిఁ గొనియాడె•నమరసేన.

మ॥ అపు డవ్వీరులు నిద్రమేల్కనినయ • ట్లత్యంతసంహృష్టులై
యెపు డున్నట్లన వైభవోన్నతులచే • నింపొంది రవ్వేళ దే
వపదంబందు సుపర్వబృందము విరు•ల్వర్షించె విద్యాధరుల్
నిపుణత్వంబునఁ బాడి రీశుతనయు • న్నిర్జిద్రిశౌర్యోదయున్. 219

వ॥ మఱియు నెవ్వండేని యీతారకక్రౌంచసంహారకథను వినినఁ జదివిన నతనికి సకలశాత్రవులు పరాజితు లగుదురు; మున్ను మాధవుం డిదియు విని హిరణ్యాక్షసోమకాదుల జయించె బలభద్రుండును నిఖిలదిగ్విజయంబునుం బొందె రణంబున వాసవుండును దానవుల జయించి జిష్ణుం డయ్యె. 220

శా॥ ఈలీలన్ మహనీయశౌర్యవిభవుం • డీశాత్మజుం డద్భుతా
భీలప్రౌఢిమ మించుక్రౌంచనగమున్ • భేదించి యత్తారకు
న్నేలం గూల్చి విహారమున్ సలిపె నం•తే లోకసందోహర
క్షాలోలుం డయి దేవమర్త్యమును లై•శ్వర్యంబుల న్వర్థిలన్. 221

వ॥ అంత దారకుండు హతుం డగుట నితాంతసంతోషభరితాంతఃకరణులై సకలదేవమునిగణంబులు విరులు గురిసి నటింపుచు జయజయశబ్దంబులం జెలంగి రప్పు డవ్వీరబాహుండును దదనుజులైనమండ్రును గణవరులనియుతంబును జతుఃపంచాశత్సేనాపతులును గృతాంజలిపుటు లగుచుఁ గుమారునికటంబుఁ జేరి నిలిచిన వారిం గనుంగొని జగదీశ్వరుండగు హరతనయుం డిట్లనియె. 222

క॥ చిరకాలము దైత్యులచేఁ, బరిభవమును బొంది గాసి•పడితిరి మీరల్
పరిహృతమయ్యెను నేటికిఁ, బరితాపము దైవగతిని • బ్రతుకుఁడు సుఖులై. 223

వ॥ అనిన శరజన్మునకు వార లిట్లనిరి. 224

క॥ లోకాధిప! నీ వుండగ, మాకు శరణ్యుండ వగుచు • నుముఁ బొందు నొకో
యేకష్టము నేహానియు, నీకరుణం దనరు మాకు • నిఖిలశుభంబుల్. 225

వ॥ మఱియును భవత్పాదకమలధ్యానపరుల మగు మాకు దుష్కరం బెయ్యది యని యభినందించి పలుకుపలుకుల నెల్లరను సంతోషపఱిచి వీరబాహునిం బిలిచి కుమారుండు లోకంబున నవ్యాహతంబగు తారకవిముక్తంబును నిజకరధృతము నగు నప్పాశుపతం బతనికి నొసంగె నప్పుడు దివినిఁ బుష్పవర్షంబు గురిసె దుందుభులు మొరసెఁ, గిన్నరులు పాడిరి, విబుధగణంబు లింద్రసహితంబుగా మనంబున నెంచి రాంబికేయునిచేత శూరపద్మసింహవక్త్రులు జితప్రాయులైరని. 226

క॥ వారికుతూహల మరసి కు, మారుఁడు సమరోర్వి విడిచి ♦ మఖభుక్తతితో
వీరగణంబులతోడను, జేరె హిమక్ష్మాధరంబు ♦ చెంతకు వేగన్. 227

వ॥ అంత నోషధీప్రస్థంబున మాతామహుని హిమవంతుని సంభావించి తదనుజ్ఞ దేవగిరికిం జనియె. 228

మ॥ సమయాభిఖ్యవిటాగ్రగణ్యుఁడు ప్రదో ♦ షంబున్ విజృంభింపుచున్
గమనీయంబుగ లోకపుంజము వెలుం ♦ గం జేయుచున్నట్టి ది
వ్యమయూఖౌఘ మనంతరత్నమును జే ♦ ల్వారన్ బ్రమోషించి ప
శ్చిమదిగ్భాగము గైరికాభరణల ♦ క్ష్మిం జేసె నత్యంతమున్. 229

— * సూర్యాస్తమయవర్ణనము. * —

తే॥ సమయశుకలసత్ప్రోటికా ఖం ♦ డమునగుచుఁ జరమగిరిశృంగముననుండి ♦ జారిపడిన
యరుణబింబంబొకో యన ♦ నంద మొప్ప, నరుణబింబంబు వ్రాలె న ♦ య్యపరజలధి.

సీ॥ మహితపద్మభవాండ ♦ మందిరాంతరమునఁ, దనరు కెంబట్టువి ♦ తానమనఁగ
గగనదంతావళ ♦ గండస్థలంబుల, రాజిల్లు ధాతుప ♦ రాగ మనఁగ
సమయమహాయోగి ♦ యమరంగ ధరియించు, నసమాన కాషాయ ♦ వసనమనఁగ
శస్తమహీధర ♦ మస్తకద్రుమములఁ, గనుపట్టుపల్లవ ♦ కాంతి యనఁగఁ
బశ్చిమదిగంగనామణి ♦ ఫాలమందు, దిద్దు కాశ్మీరతిలక దీ ♦ ధితి యనంగఁ
బద్మరాగంపుమణికెంపుఁ ♦ బరిహసింప, సంజకెంజాయ రంజిల్లె ♦ మంజులముగ.

క॥ ఇనదర్శన మబ్బినచో, నినదర్శన మబ్బ దింక ♦ నెట్లొకో యనుచున్
జనియించెన్ జక్కవజ, వ్వనికిం బలుచింత మదిని ♦ వసుధాస్థలిలోన్. 232

సీ॥ రజనీవధూమణి ♦ రమణీయతరమస్త, విస్ఫురత్కుంతల ♦ వితతి యనఁగఁ
బ్రసవసాయకమహా ♦ ప్రధనయాత్రోద్ధృత, బహులీలపటకుటీ ♦ పటలమనఁగ
గగనతాపింఛశా ♦ ఖావినిర్గళమరు, త్పుష్పగుచ్ఛప్రభా ♦ పుంజ మనఁగ
జక్రవాకాంగనా ♦ సమధికవిరహాగ్ని, సంజాతఘనధూమ ♦ జాల మనఁగ
దిగ్వధూటీకటీతటీ ♦ దీప్యమాన, కలితనీలాంశుకాంశుసం ♦ ఘాత మనఁగ
ఖంజనాంజనదీప్తులు ♦ రంజిలంగ, నంధతమసంబు ద్రుహిణాండ ♦ మావరించె. 233

చ॥ కనుగవఁ గజ్జలప్రభలు ♦ కస్తురిబొట్లులలాటసీమలన్
ఘనమగునీలిపట్టుఱవి ♦ కల్ చనుదోయికి నప్రయత్నమున్
దనర ఘటింపఁజేసెఁ బ్రమ ♦ దంబెసఁగం గులటాంగనాళి క
త్యనుపమలీల నిండి జగ ♦ మంతయు నెంతయు ధ్వాంతసంతతుల్. 234

సీ॥ సంధ్యామహానట ♦ చటులజటోల్లస, ద్గంగాతరంగశీ ♦ కరము లనఁగ
స్ఫురదనంతానంత ♦ సురనితాంతార్పిత, మందారతరుసూన ♦ బృంద మనఁగ

ధ్వాంతదంతావళ♦దళితకుంభస్థలీ,జనితముక్తాఫల♦సమితి యనఁగఁ
గైరవిణీసుధా♦కరభావికళ్యాణ,సంచితహోమలా♦జంబు లనఁగ
సమయమహానీంద్రహస్తాంబు♦జాతకలిత,మహితనిర్మలస్ఫటికాక్ష♦మాల యనఁగ
దారఘనసారరుచులతోఁ♦దారసిల్లి, తార లలరారె నింగి ను♦దారలీల. 235

—* చంద్రోదయవర్ణనము. *—

ఉ॥ కుంకుమరాగయుక్తములు ♦ కోమలమై చెలువొందు ప్రాగ్దిశా
పంకజలోచనావదన♦పద్మము నాఁ దొలుత న్సరాగుఁడై
పంకజవైరి జక్కవల♦పాలిటిమిత్తి చకోరబంధుఁ డే
ణాంకుఁడు శీతభానుఁ డుద♦యాద్రినిఁ బొల్చె విలాసమొప్పఁగన్. 236

తే॥ రాగరహితమై స్వచ్ఛత♦రంబు నగుచుఁ, జెలువుమీఱినయోగీంద్ర♦చిత్తమట్ల
రాగమునుమాని క్రమముగా♦రహిఁ జెలంగెఁజంద్రబింబంబుధవళిమ♦సాంద్రమగుచు

వ॥ అప్పు డక్కుమారుండు సురభూధరంబు ననుగ్రహింపం దలంచి యందు జతు
రంగబలంబుల నివేశింపంజేసి రథంబు డిగ్గి నివర్తితసాయాహ్నికకృత్యుం డగు
చు గిరీంద్రుచేఁ గృతాతిథ్యుండై పరమానందంబు నొందె. 238

క॥ దివిజులు ముదమున భవసంభవునిం బ్రార్థించి రెలమి ♦ బహుతరభక్తిన్
భువనాధిప! నీ విచ్చో, నివసింపు దయార్ద్రదృష్టి ♦ నెలకొని మాపైన్. 239

వ॥ ఏము భవత్పాదకమలంబు లర్చించెద మస్మదభీష్టంబు లీడేర్పు మనిన నంగీక
రించి భక్తవత్సలుండగు జగద్వల్లభుండు నిజపూజార్థంబు వారల కనుజ్ఞ నొసం
గెనంత. 240

తే॥ దేవశిల్పిని రావించి ♦ దివిజవరులు, హరకుమారుఁడు వసియింప ♦ హాటకాద్రి
మణిమయంబైన నగరంబు♦మహిమమీఱ, వేగరచియింపు మనవుఁడు♦విశ్వకర్మ.

సీ॥ భవ్యవజ్రోపల♦ప్రాకారవలయముల్, గురుతరమణిమయ♦గోపురములు
రత్నకూటోపమ♦రమణీయసదనముల్, మహనీయతరదివ్య♦మండపములు
భాసురాభ్రంకష♦ప్రాసాదజాలముల్, విలసితసోపాన♦వేదికలును
గంధేభకీలిత♦బంధురద్వారముల్, పృథుతరఘనచిత్ర ♦ భిత్తికలును
గమలకల్హారపరిమళ♦కలితలలిత, రమ్యకాసారకేళికా♦రామతతులు
రాజవీథులు శతసహ♦స్రంబులొప్పఁ, బురము నిర్మించె నప్పుడ♦ద్భుతముగాఁగ.

వ॥ అంత హరిబ్రహ్మాదు లత్యంతమోదంబున దేవదుందుభిశంఖకాహళరవంబులు
మ్రోయఁ గాశ్యపాత్రివశిష్ఠాదిమహాఋషులును నిగమాగమార్థజ్ఞులగు విప్ర
వరులు పూర్ణకుంభంబుల కరంబులధరియించి స్వస్త్యయనంబులు చెప్ప ముక్తావి

తాసశోభితంబును రత్నప్రభా దేదీప్యమానంబగు రాజవేశ్మంబు రాజాధిరాజనం
దనునిం బ్రవేశింపంజేసిరి గణపుంగవులు యథార్హాభవనంబుల న్నివసించిరి. 243

తే॥ వీరబాహుండు హస్తారవిందములను, రత్నపాదుక లందియ్య రమణ మెట్టి
దివ్యధామంబునందును దీప్తి యెసఁగ, నధివసించెఁ బ్రసన్నుఁడై హరసుతుండు.

వ॥ ఇట్లు సింహాసనాసీనుండైన యాదేవుని సకలదివిజులు నికటంబున నంజలిపుట
ఘటితనిటలతటు లగుచు వివిధస్తోత్రంబుల నర్ఘ్యపాద్యాద్యుపచారంబుల సం
ప్రీతుంజేసి యావరణదేవతలగు వీరబాహుప్రముఖుల శాస్త్రోక్తవిధానంబుగా
సపర్యల సంతుష్టులఁ జేసి యెల్లరును గృతార్థులైరి; జగద్వంద్యుండైన నక్కుమా
రుండు కైలాసమునందు శంకరుండుబోలె మేరుగిరియందు గణముఖ్యులతోడ
దేవగణసమేతుండై క్రీడార్థంబుగా నివసించె. 245

—* తారకుమరణమునకు వానిభార్యలు విలపించుట *—

ఉ॥ తారకుఁ డాజి నీల్గుటకుఁ దత్ప్రియపత్నులు సౌరియాదిగా
తారకభార్య లందఱును దద్దయు దుఃఖభరంబుచే సమి
ద్ధారుణియందుఁ జేరి కను దమ్ముల వ్రాలగ నశ్రుబిందువుల్
చారుపికీకుహూధ్వనుల సారెకు నేడ్చిరి నేలఁ దూలుచున్. 246

క॥ హారమణ! యెందుఁ బోయితి, నీరమణుల మమ్ము విడిచి, నీపోయినయా
దారిన మేము న్వచ్చెద, మారయ భవదంఘ్రిసేవ యర్హము మాకున్. 247

సీ॥ నేఁడు గాంచిరిగదా నిఖిలనిర్జరవరుల్, గడు నిరాతంకులై కౌతుకంబు
నేఁడహో పొందిరి నిండార మోదంబు, చారణమునిసిద్ధసంఘములును
నేఁడు నిర్జితుఁడయ్యె నిజభుజాదర్పంబు, దూలఁగుచు శూరపద్ముండు తలఁప
నేఁడు హతుండయ్యె నిక్కంబు ప్రౌఢిమఁ, గోల్పోయి సింహాముఖుండు మిగుల
హరిసుదర్శన మెవ్వాని యురముఁ దాకి, భూషణప్రాయ మయ్యెను బోరిలోన
నట్టినిన్నును దెగటార్చె నహహ యెట్లు, శక్తిచే నొక్కబాలుండు శౌర్య మెసఁగ.

క॥ జలజభవాస్త్రము వాసవు, కులిశం బెవ్వాని మ్రోలఁ గుంఠితములగున్
బలశాలి నట్టినిన్నును, బల మణఁచెనె శక్తిచేత బాలుం డాజిన్. 249

వ॥ అని బహువిధంబుల విలపించుచు స్వాంతంబునందు దుఃఖంబు నిండి యశ్రు
వర్షంబులుం గురియుచు శోకసంతప్తహృదయలై తత్పత్నులందఱిట్లు పరివే
ష్టించియున్నయెడ. 250

మ॥ అలఘుప్రౌఢి గజాశ్వసూనుఁ డసురేంద్రాఖ్యుండు తా స్వేచ్ఛగా
నలసింహాస్యునివీటనుండి జనకున్ హర్షంబుతోఁ జూడ సే

నలు గొల్వం జనుదెంచి మార్గమున నా♦నాదుర్నిమిత్తంబులన్
బలువీక్షింపుచుఁ దన్మృతి న్విని యన♦ల్పంబైనఖేదంబునన్. 251

వ॥ శీఘ్రంబ పురంబుఁ జేరి. 252

చ॥ విదళితమూలమైనపృథి♦వీరుహమట్ల ధరిత్రి వ్రాలి బ
ల్వ్యదనము విన్నబోయి కటి♦వస్త్రముతోడ విముక్తకేశుఁడై
హృదయము గుంద దైన్యమున♦ నేడ్చెను హాజనకా! పరేతరా
ట్పదమును జేరితే దివిజ♦భంజన! మమ్ములఁ బాసి పోయితే. 253

తే॥ శౌరిచక్రంబు కంఠభూ♦షణము గాగఁ, దాల్చె నెవ్వాఁడు వజ్రంబు♦ధారదరిగ
భండనంబున నెవ్వని ♦ జెండలేక, నట్టివీరుని నర్భకుం ♦ డెట్టుఁ దునిమె? 254

వ॥ అని సమరాంగణంబున గతప్రాణుండైనతండ్రినిం గని శోకింపుచు నాకుల
చిత్తులగు జనములకు విషాదంబు జనింప విలపించె. 255

శా॥ శాంతింబొందెను నేఁడు నిర్జరమనో♦జాలావళుల్ నేఁ డహో!
కాంతు న్వాసవుఁ బొందగల్గె శచికిం ♦ గౌతూహలంబొప్ప న
త్యంతం బప్సరలున్ వరించిరి సుప♦ర్వానీకము న్నేఁ డహో
యెంతే పట్టణమయ్యె స్వర్గ మమరా♦భీష్టంబులుం జేకురెన్. 256

తే॥ శూరపద్ముండు నేఁడిదే ♦ బీర మణఁగె, సింహవక్త్రుండు నేఁడిదె♦చెలువుఁదక్కె-
భగ్నవాంఛితులై హత♦ప్రాణులైరి, పోరిలో వీరిదక్షిణ♦భుజము వడిమె. 257

వ॥ అని పెద్దయుంబ్రొద్దు శోకవివశుండై చింతింపుచు దైన్యాకులచిత్తుండును, విలోకితదశదిశాభాగుండును, దష్టదంతాధరోష్ఠభీషణుండును, గ్రోధారుణవీక్షణుండునునై యట్టహాసంబుఁ జేయుచు గంధకాష్ఠంబుల జితి ఘటించి విధిపూర్వకంగాబు జననీజనకులకు నౌర్ధ్వదైహికంబు నిర్వర్తించి శీఘ్రంబ చతురంగ బలంబుతోడ వీరమహేంద్రపురంబుఁ జేరి యందు. 258

క॥ జనకజ్యేష్ఠుని మాయా, తనుజాతుని శూరపద్మ ♦ దైత్యవరేణ్యుం
గనుఁగొని పాదంబులపై, ననయముఁబడి లేవ కార్తుఁ ♦ డై విలపింపన్. 259

వ॥ శూరపద్ముం డాభ్రాతృతనూజుండగు నసురేంద్రుని కరంబుఁ బట్టి లేపి యాలింగనంబుఁ జేయుచు వత్సా! నీవిట్లు శోకింపనేల? భయంబు విడువు మని కన్నీరు దుడుచుచు నూఱడించిన జ్యేష్ఠపితృవ్యునకుఁ దారకసుతుండు శోకకారణంబగు తద్వృత్తాంతం బంతయు వినుపించె నప్పుడు. 260

క॥ అంతం గుందుచు మదిలో, నెంతయు నాశూరపద్ముఁ ♦ డిది వినవలయున్
వింతగ మత్సోదరునకు, నింతటియాపదను జేయ ♦ నెవ్వం డోపున్. 261

వ॥ అస్మద్విషయభూతంబులైన బ్రహ్మాండంబులలోన దివిజు లెవ్వారును మత్సోదరుపరాక్రమంబునకు నిలువనోప రీనృశబలాఢ్యుఁడగు హరసూనుచేత సమరంబున హతుం డగు టది యసత్యంబు గానోపు; నీవు బాలుండవు గావున భ్రమించితివో? స్వప్నంబుఁ గాంచితివో? కాక యిది నిశ్చయంబగునే? వెఱవవలదు, శోకం బుడుగు మనిన శూరపద్మునకు సుతుం డిట్లనియె. 262

క॥ కా దిది భ్రాంతియు స్వప్నము, గా దిది విను మార్యవైరి హింసకక్రియ లయ్యెంగా దన్మృతం బిట వచ్చితి, నీకండకు గుహునిభీతి నిలువక యచటన్. 263

వ॥ ఈ యర్థంబునందు సందేహంబు వలదు నీ పానంబు లాన యనవుండు. 264

—* తారకుగురించి శూరపద్మాసులు విలపించుట *—

ఆ॥ శ్రోత్రశల్యమైన సుతువాక్య మాలించి, శూరపద్ముఁ డాత్మ సొంపుదక్కి యాసనంబు డిగ్గి యవని సైఁబడి కడు, భ్రాతృశోకమునను బడలెమిగుల. 265

వ॥ అంత సింహవక్త్రుండును భ్రాతృవధంబు విని భగ్నమూలంబైన వృక్షంబునుం బోలె నేలఁ బడి వికీర్ణకేశుండును ధూళిధూసరితవిగ్రహుండును నై విలపింపఁ దొణంగె. 266

క॥ కరముల నెత్తుచుఁ దమ్ముని, యురమునఁ గదుఁ గౌఁగిలించి యురుదైన్యముతో సురరిపుపతి విధి దూరెను, గురుతర హాహాప్రలాప ఘోషితదిశుఁడై. 267

వ॥ అంత నఖిలమంత్రులు సేనాధిపతులును విద్వత్పురోహితులును నాదిగాఁగల సకల జనంబులును దుఃఖించి రప్పుడు దీనవదనం డగుచు మూర్ఛాక్రాంతుండై పడియున్న శూరపద్మునిఁ దన్మంత్రివర్యు లుపచారంబుల మగుడ సంజాతచైతన్యునిం జేసిరి. 268

క॥ ధృతిశాలి శూరపద్ముఁడు, గతమూర్ఛుం డగుచు లేచి ఘనతరరోషాన్వితుఁడై పండ్లుం గీటుచు, వితతాట్టహాసం బెసంగ వీక్షించి దిశల్. 269

మ॥ కరముల్ దట్టి చరాచరంబయిన లోకం బెల్ల యత్యంతమున్
స్ఫురదీక్షాగ్నుల నిర్దహించుకరణిం జూపట్టుచున్ హుంకృతుల్
పరగన్ సారె మహాశనిస్వనములట్లుం బల్కె నుగ్రంబుగా
గరిమన్ మత్పదయుగ్మ మాన వినుమీ గాఢప్రతాపోన్నతిన్. 270

వ॥ సంగరాంగణంబున మత్పరిపంథిని సబాంధవంబుగా సంహరించెద నవశ్యం బింక శీఘ్రంబ యుద్ధంబునకు సన్నద్ధులై మహాధన్యులైన సకలసేనాధిపతులును సైన్యంబులతోడ పురంబు వెడలి సమరాభిముఖు లగుచు వాదిత్రనిస్సాణడిండిమంబులతోడ జయభేరులు మ్రోయ నరుగుం డని యాజ్ఞాపించి క్రోధంబున నవ

యవంబులు చెమర్ప గూఢచారులం బిలిచి రోషభీషణుం డగుచు దనుజేంద్రుం
డిట్లనియె. 271

శా॥ ఆలస్యం బొనరింప కిప్పుడు మదీ♦యాజ్ఞ న్వేగం బోయి యా
ప్రాలేయాంశుకిరీటనందనుని సం♦గ్రామార్థమై పిల్వుఁ డిం
తేలా మీకు భయంబు మానసములం ♦ దీతండు మత్సోదరున్
బాలు న్వంచనఁ జేసి దేవహితుండై ♦ భర్జించె యుద్ధంబునన్. 272

క॥ సానుజుఁడ వగుచు నెంతే, తానుం బ్రాణములతోడ ♦ ధర నుండగ నా
హా! నిద్రాభోజనములు, వానికి ఘటియించు టెట్లు ♦ వైభవ మెలమిన్? 273

క॥ దివిజులతో నిది మొదలుగ, భవదీయోదరములందుఁ ♦ బాయక నేనున్
నివసింతు ననుచుఁ బలుకుదు, ధ్రువముగ మద్వచనమట్లు ♦ ధుర్యతమీరన్. 274

వ॥ ఇట్లు వలికి తోడన జనుండని దూతల కనుజ్ఞ యొసంగి యశ్వలక్షణపరిజ్ఞుండైన
సూతుం బిలిచి యిట్లనియె. 275

మ॥ హరిసాహస్రయుతంబు రత్నమయమై ♦ యభ్యున్నతిన్ సొంపునిం
పురథశ్రేష్ఠ మభేద్యమైన కవచం♦బుం జండకోదండముల్
శరసంఘాతము లాయుధప్రకర మ♦క్షయ్యంబు లౌ తూణముల్
గరిమం దెమ్మని దానవాధిపుఁడు కిం♦న్కన్ సూతుఁ బ్రేరేపఁగన్. 276

వ॥ ఆసమయంబున నీతిశాస్త్రవిశారదుండును మంత్రాలోచననిపుణుండును మతి
మంతుడును నగు నమోఘుండను మంత్రిముఖ్యుండు సభాస్థలి వీతభయుం
డగుచు నద్దనుజేంద్రునిఁ గని యిట్లనియె. 277

క॥ దితిజేంద్ర! రాజనీతియు, క్షితిలో నత్యంతమహిమఁ ♦ జెలువుదలిర్పన్
సతతంబును శక్తిత్రయ,యుతమౌ తద్రీతిఁ దెలియ♦నోపరు మూఢుల్. 278

వ॥ అదియు నొకటి యుత్సాహశక్తియు నొండు మంత్రశక్తియు వేఱొండు ప్రభు
శక్తియు నై యొప్పుచుండు; రాజుల కవశ్యంబు లివి గ్రహింప నర్హములగు;
మఱియు సంధివిగ్రహయానాసనద్వైధీభావసమాశ్రయంబు లనియెడు షడ్గు
ణంబులు దనరు; నివి యెఱుంగవలయు; స్వామ్యమాత్యసుహృత్కోశరాష్ట్ర
దుర్గబలంబు లనియెడు సప్తాంగంబులుం గలవు; వీని నన్నింటిని రక్షింపవలయు;
నదిగావున నభిజ్ఞుండవైన నీ వెఱుంగనిది యే మున్నది స్మరింపఁజేయు టంతియ
కాని యని పలికి వెండియు. 279

క॥ దానవవర! విను మిప్పుడు, యానార్హుఁడు గాఁడు బాలుఁ ♦ డజ్ఞుఁడు స్కందుం,
డేనాఁడును నకించుక, మైనన్ ద్వేషంబు గలదె ♦ యాహారునందున్? 280

వ॥ అతనియాత్మజుండగు సేనానియు సాక్షాచ్ఛంకరుండ యగు యదృచ్ఛాగతి భవ
త్సోదరుండగు తారకుం డనభిజ్ఞుం డగుచు నతనితోడ యుద్ధం బొనర్చి నిధ
నంబునొందె; నదియునుంగాక నాకనిలయు లగునస్మద్విరోధులచేతఁ బ్రార్థితుం
డై శంభుండు శక్తిధరు నరందముఁ గుమారునిం బనిచిన నబ్బాలుండు మనకు నుపా
స్యుండుగాని యతనితోడఁ గలహించుట కర్జంబు గా దని యమోఘుండు పలికిన
విని శాంతిం బొంది మనంబున నాలోచించి మగుడి సింహాసనారూఢుండై శూర
పద్ముండు బకమయూరశ్యేనచక్రవాకశుకప్రముఖులగు దైత్యులం బిలిచి
వస్త్రాభరణమాల్యాదుల బహూకరించి యేకాంతంబున. 281

—* శూరుఁడు కుమారుచరిత మెఱుంగఁ గోరి వేగుల నంపుట *—

క॥ బలయుతు లగుమీ రిత్తరి, నలసుబ్రహ్మణ్యుఁ జేరి ♦ యాఖ్యాసదృశం
బులయిన రూపంబులతోఁ, జెలఁగుచుఁ గుశలత్వ మొప్ప♦శీఘ్రముగాఁగన్. 282

శా॥ ప్రాయం బెంతయొ? రూప మేకరణియో? ♦ ప్రజ్ఞావిధం బెట్టిదో?
యేయుద్యోగము నందు వాటిలునో? వాఁ♦ డెచ్చోఁ బ్రవర్తించునో?
నా యాశాత్మజుసేన లేకొలఁదియో? ♦ యాశౌర్య మేచందమో?
యాయస్త్రస్ఫురణంబు లెట్టివియొ? త♦థ్యం బొప్పఁ దద్వృత్తమున్. 283

వ॥ సర్వంబును విచారించి రండు పొం డని గూఢచారులం బనిచి సకలమంత్రిసమే
తుండై శూరపద్ముండు హాతుండై నతమ్మునిఁ దలంచుచుండె నంత. 284

చ॥ పువువిలుతుండు కేల శర♦పుంజము డించెఁ, జలించెఁ దారకల్,
ధవళిమఁ గాంచె దీపశిఖ, ♦ తామరసప్రభ విస్తరించె, జ
క్కవకవ కౌతుకోన్నతినిఁ ♦ గాంచె నటించె, నశించెఁ జీఁకటుల్,
రవి యుదయించెఁ బూర్వకుధ♦రంబునఁ, దెల్విని గాంచె దిక్తటుల్. 285

వ॥ ఇట్లు సూర్యోదయం బైనసమయంబున సుబ్రహ్మణ్యుండు హరిబ్రహ్మప్రముఖ
నిఖిలదేవమునిగణయుతుండై నిజసైన్యంబులు గొలువ నమ్మేరుమహీధరంబు
వీడ్కొని మనోజవంబున గగనపథంబు దక్షిణదిశ నొంది లోకానుగ్రహార్థంబు
గాఁ బరమేశ్వరకల్పితంబులైనదివ్యస్థలంబులు లోచనపర్వంబుగాఁ జూడం
దలంచి ప్రథమంబు ఘూషమాత్రోదకపానంబును, మాతృస్తన్యపాననివృత్తి
కరంబును, శివప్రియంబును, మనోరథాంకురోదయకేదారంబును నగు కేదారం
బునం జేరి ప్రముదితాంతరంగుండై కేదారలింగంబును భజించి, యనంతదివ్య
మహిమప్రకాశినియగు కాశినిం డాసి విశ్వనాథునిం గొనియాడి, నిరతిశయనిశ్రే
యసానందమూలంబగు శ్రీశైలంబునుం గని, కరుణాసనాథు భ్రమరాంబికా
నాథుఁ బ్రశంసించి, విరూపాక్షుంబున కరిగి విరూపాక్షేశ్వరుని వీక్షించి, సువ

ముఖరితతటభాసురంబగు దక్షిణకైలాసంబుఁ గాంచి, జ్ఞానప్రసూనాంబికామనో
హరు నుపాసించి, నిజనివాసంబగు వేంకటాచలంబుం గనుంగొని, యట వటారణ్యం
బునకుం జని యందు నూర్ధ్వతాండవమండితు మహానటుని సందర్శించి, భూషి
తాంభోధికాంచి యగు కాంచిఁ గాంచి, రసాలతరుమూలనివాసిని జంద్రకళాభా
సిని సంస్తుతించి, నిజాభీష్టనిలయంబగు కుమారగోళంబుఁ జూచి, యరుణాచలంబున
కరిగి యందు జ్యోతిర్మయలింగంబు నారాధించి, యందుండి చని వృద్ధాచలంబు
వీక్షించి ప్రవృద్ధకుతూహలుండై చిదంబరంబుఁ బ్రవేశించి కనకసభాపతినిం గీర్తిం
చి నిఖిలదురితనిరాకరణధురీణంబగు కుంభకోణంబునకుం జని మఱియు నన్యం
బులగు శివస్థానంబు లన్నియు విలోకింపుచుఁ గావేరి కుదగ్భాగంబున విభాసిల్లు
మణినదీతటంబున కరుదెంచి యందు. 286

చ॥ జలజముతోడ జక్కవలు ♦ సారెకు స్రుక్కఁ దమిస్రపుంజముల్
బలుమఱు నిక్కఁ, జిత్తజుని ♦ బారికిఁ జిక్క వియోగిసంఘ మిం
పలర, విహంగజాలము వి ♦ హారము దక్క, నభంబునందుఁ జు
క్కలు రహి కెక్కఁ, గ్రుంకె నల ♦ కంజహితుం డపరాబ్ధి గ్రక్కునన్. 287

క॥ ఐంద్రిముఖచుంబనమ్మును, జంద్రుఁడు గావించి కుముద ♦ సంఘము లలరన్
సాంద్రతమఃపాటన ని, స్తంద్రవిభాభాసియై ము ♦ దంబు దలిర్పన్. 288

వ॥ అంత సుబ్రహ్మణ్యుం డారాత్రి మణినదీతటంబున నివసింపందలంచి విశ్వకర్మను
నియోగించిన నతండు వివిధమణిచిత్రగృహనివహాలంకృతంబును, మహనీయ
దివ్యమణిమయగోపురప్రాకారమండపాద్యభిరామంబును, నభ్రంకషప్రాసాద
జాలంబును, గమలకల్హారపరిమళమిళితకమనీయకాసారభాసురంబును, గుసుమిత
ఫలితలలితవివిధతరులతాశోభితారామరమణీయంబును నగు కుమారనగరంబు
సృజించి తన్మధ్యంబున నవరత్నమయంబైన రాజభవనంబు నిర్మించిన. 289

క॥ అందు వసించెను ముద మిం, పొందఁగ గౌరీతనూజుఁ ♦ డురువైభవ మిం
పొందఁగ సంక్రందనముఖ, బృందారకబృంద మంతఁ ♦ బ్రేమ దలిర్పన్. 290

వ॥ తదనుమతి యథార్హమందిరంబుల నిలిచి రంత నిశాముఖంబున నొక్క వనదేవత
యింద్రనిక్షిప్తంబైనభూషణభాండంబుఁ గొనివచ్చి యింద్రశిబిరంబునందు రహ
స్యంబుగా నింద్రున కొసంగిన నతం డాభాండం బుద్ఘాటనంబుఁ జేసి ప్రథమంబు
శచీకాంతభూషణంబులఁ గని. 291

సీ॥ ఈ కుండలములె పో ♦ యిభరాజగామినీ, ఘనకటాక్షస్ఫూర్తిఁ ♦ గాంచునవియు
నీ కంకణంబులే ♦ రాకేందు,నిభవక్త్ర హస్తావలంబన ♦ నమరునవియు
నీరత్నకాంచియే ♦ యిందీవరేక్షణ, కనుగుణంబుగఁ గౌను ♦ నెనయునదియు
నీ నూపురములె కా ♦ హేమలతాతన్వి, పాదాంబురుహసేవఁ ♦ బరగునవియు

ననుచు నిజవధూమణిమేన ♦ నందమైన, యఖిలమణిభూషణశ్రేణి ♦ నరసియరసి
గరిమ నెదఁజేర్చుఁ జేకొని♦గారవించుఁ, గన్నుఁగవనొత్తుమృదుపద♦కలనఁబొగడు.

క॥ ఓరమణీకుచలికుచవి,హారమ ! విమలప్రభావ♦హారమ ! ముక్తా
హారమ ! నీవుం దొలఁగితి, హా! రమణీయతఁ బణంతి ♦ నటఁ గూడ కొగిక. 293

వ॥ అని యివ్విధంబున భూషణంబులు తిలకించి నిజపత్నిం దలంచి యిందుండు విర
హాకులేందుండయ్యె. సహకారిదర్శనంబున నెవ్వరేనియు నట్ల తలంతురు. 294

క॥ అరవిందబాణుఁ డప్పుడు, విరితూపులుగూర్చి చెఱకు♦వింటను వేడ్కన్
సురలోకవిభునిపై ని,ష్కరుణ న్నిగుడించి విగత♦గర్వునిఁ జేసెన్. 295

వ॥ అప్పు డతండు. 296

క॥ కాముని శాతాస్త్రములు ని, కామవ్యథఁ జేయఁ దలఁకి ♦ కామాతురుఁడై
కామిని సన్నిధివర్తిని గామినిఁ, గడుఁ దలఁచు మంద♦గామిని నెదలోన్. 297

సీ॥ మలయసమీరంబు ♦ మైసోక బెగ్గిలి, యహిరాజు రోమాలి ♦ యనుచుఁ దూలు
మదకోకిలాధ్వనుల్ ♦ మాటికి మ్రోసిన, హా రామ! యనుచు వే♦మాఱుఁదలఁచుఁ
జంద్రికాజాలంబు♦ సారెకుఁ బైకొన్న, నరుణబింబాధరా! ♦ యనుచుఁ గుందు
నళులఝుంకారంబు ♦ లతిశయిల్లినఁ జెంత, హా చంద్రికామోద! ♦ యనుచు సోలు
విరహతాపానలం బాత్మ ♦ విస్తరిల్ల, ఘనఘనాఘననిభవేణి ! ♦ యనుచు వగచు
మోహతిమిరంబునిబిడమై♦ మోహరింపఁ,జంద్రముఖి!యంచునెంతయు♦సంతపించు.

వ॥ ఇట్లు విరహవేదనావిహ్వలుండై సురవల్లభుండు పరిచారికాకరావలంబనంబుం
గొని పరివారవిరచితకుసుమతల్పంబున నొక్క నిమిషంబు శయనించి యంత
దుర్భరంబగు వియోగతాపంబునఁ గేళికోద్యానసరోవరపరిసరంబున విహ
రించి సుఖంబుఁ గానక విరహోద్రేకంబున నొక్కనిమిషంబు శయనించి
యంత దుర్భరంబగు వియోగతాపంబున యుగసహస్రకల్పంబుగా నా రాత్రిఁ
గడపె. 299

ఉ॥ అంతఁ బ్రభాతమైన నమ♦రాధిపుఁ డాత్మను నిగ్రహించి సు
స్వాంతత గంధసారఘన♦సారపరాగవిలేపనంబులన్
గంతుశిలీముఖప్రకర♦కల్పితగాఢవికార మంతయున్
శాంతిని బొందఁజేసి గుహు♦సన్నిధిఁ జేరెఁ దదీయసేవకుల్. 300

వ॥ అంతఁ గుమారుండు నిర్వర్తితప్రభాతకృత్యుండై జననీజనకచరణారవిందసమా
రాధనతత్పరుం డగుచు భక్తిపూర్ణంబైనమనసంబున శంభులింగంబు నర్చింప
నారంభించె, నాసమయంబున. 301

—* హరుఁడు కుమారునకు దివ్యశరముల నొసంగుట *—

క॥ హరపూజార్థము గ్రక్కున, విరులన్ సమకూర్చి రమిత♦వినయం బొప్పన్
హరియుం బ్రహ్మయు వజ్రియు, సురచారణసిద్ధగణము ♦ సురుచిరభక్తిన్. 302

వ॥ అప్పు డవ్విధంబున నవ్విబుధసేనాని యనూననిష్ఠాగరిష్ఠుండై విధిపూర్వకం
బుగా వివిధమహావిభవం బలరం గృతపాశుపతవ్రతుండై యివ్విధంబున నర్చిం
పఁ బార్వతీసమేతంబుగాఁ బరమేశ్వరుండు వృషభవాహనారూఢుండై ప్రస
న్నుం డగుచు నక్కుమారునకు రౌద్రపాశుపతాదిమహాదివ్యాస్త్రంబు లొసంగి
యంత ర్హితుం డయ్యె. 303

మ॥ సురసేనావిభుఁ డంత దేవగణముల్ ♦ సుస్వాంతతం గొల్వ ది
వ్యరథస్థుండయి తత్పురి న్విడిచి శ ♦ శ్వత్ప్రేమ నందందు నా
హరుదివ్యస్థలముల్ గనుంగొనఁగఁ బో♦నాలోకితంబయ్యె వే
మరు మ్రోల న్మరుభూమి యెవ్వరి కగ♦మ్యంబై మహాఘోరతన్. 304

సీ॥ సూర్యాంశుజాలముల్ ♦ సూర్యకాంతములపై, నట్లను జ్వాలాక♦ణాళిఁ గురియు
హేమంతరాత్రుల ♦ నిందుదీధితులను, జేయజాల వాకింత ♦ శీతలతను
స్నుహియాదిగాగల ♦ క్షోణీరుహంబులు, వర్షర్తువున నైన ♦ వాడుఁ బుట్టు
స్ఫుటితభూస్థలులంద♦భోగిలోకనివాస, ఫణిఫణామణిరుచుల్ ♦ ప్రస్ఫురిల్లుఁ
బక్షిసంఘంబు మృగపఙ్క్తి♦పశుగణంబు, స్వేచ్ఛ నట వచ్చి నిలువక♦యేగు నవల
తత్క్షణంబున సంతాప♦దహ్యమాన, తనువు లగుచును దన్మరు♦స్థలమునందు 305

క॥ ఆమరుభూమిఁ జరింపుచు, వేమారు ననుగ్రహించె ♦ విశ్వేశ్వరుఁ డా
స్వామి, తదాదిగ జంతు,స్తోమంబుల కదియు నధిక♦సుఖదం బయ్యెన్. 306

వ॥ అంత నమ్మహాదేవతనయుం డమ్మరుభూమి విడిచి శీఘ్రంబ పశ్చిమగిరి కరిగి
రమణీయంబైన యబ్బూధరంబున తప్తుండును ననంతుండును నందియుఁ జతుర్ము
ఖుండును వజ్రపాణియు మాలియు నను షణ్మహర్షులు తపం బొనర్చుచుండి
త్రిభువనశరణ్యుండగు సుబ్రహ్మణ్యుం గని తచ్చరణారవిందంబులకుఁ బ్రణ
మిల్లి దూరంబున నిల్చి రెంతయు వినయంబున. 307

క॥ ఆసమయంబునఁ జెంగట, భాసురముగ నిలిచి ♦ వారి పౌర్వికవృత్తం
బాసేనానికిఁ దెలిపెను, వాసవుఁ డత్యంతమధుర♦వాగ్ధోరణులన్. 308

శా॥ స్వామీ! వీరు పరాశరర్షితనయుల్ ♦ వ్యాసాగ్రజుల్ మున్ను మే
ధామాంద్యంబున మూర్ఖులై శరవణాం♦తంబందు మత్స్యంబులన్
వేమారు న్వధియించి రజ్జువుల నెం♦తేఁ గూర్చి క్రీడింపఁగా
నామౌనీంద్రుఁడు చూచి నందనులహో♦ద్యత్క్రూరకృత్యం బొగిన్. 309

వ॥ అత్యంతరోషంబునఁ బుత్త్రులారా! మీర లవివేకులై మహామోహంబున వ్యర్థంబుగా మత్స్యహింసకు లయితిరి కావున మీరలు మత్స్యంబులై జనింపుఁ డని శాపం బొసంగిన. 310

క॥ శప్తులయి వార లాఱ్వురు, తప్తాదిమహర్షు లపుడు ♦ తండ్రికి నతులై
దృప్తతను వీడి వేడిరి, తప్తమనోజలజు లగుచుఁ ♦ దగ వినయమునన్. 311

వ॥ మునీంద్రా! మాయజ్ఞానకృత్యంబు సహించి శాపవిమోచనంబు కరుణింపుమని ప్రార్థింపుచు మూర్ధతటఘటితకరపుటులై నిలిచినం గరుణించి యమ్మహామునీంద్రుండు శాపభయాకులులైన పుత్త్రులం బిలిచి మీరు పార్వతీస్తన్యంబు లెప్పుడు గ్రోలుదు రప్పుడు శాపవిముక్తు లగుదు రని యనుగ్రహించి చనియె; నంత ఋషికుమారులు విప్రరూపంబులు విడిచి మీనంబులై గంగాశరవణాంతంబునఁ జేరి చరించిరి. 312

శా॥ ఈరీతిం జిరకాలమున్ జనినచో ♦ నెంతేని నీవున్ జయ
శ్రీ రాజిల్ల జనించి శంకరునకుం, ♦ జెన్నొందు గంగానదీ
తీరంబందు శరాటవీస్థలమునన్ ♦ దివ్యంబు నచ్ఛామృతా
సారంబై తగు శైలరాజతనయా♦స్తన్యం బొగిన్ గ్రోలఁగన్. 313

వ॥ ఆసమయంబున జలాశయాంతర్గతంబైన తదీయస్తన్యంబులం గ్రోలి మును లప్పుడు శాపవిముక్తులై పూర్వరూపంబు లొంది దేవీకుమారసహితుండైన యిందుశేఖరుచరణారవిందంబులకుఁ బ్రణమిల్లి యవిముక్తశివసన్నిధానంబున నశేషజగజ్జననియగుమహాదేవికి నమస్కరించిస్తుతియించిన సంతుష్టుండై వారలఁ గని మహాదేవుం డిట్లనియె. 314

క॥ నాయాజ్ఞ మీకు శాపము, వోయెం; బరశిఖరి ♦ నింక భూరితపంబుం
జేయుఁడు; సుబ్రహ్మణ్యుం, డాయద్రికి వచ్చు నప్పు ♦ డాతనికరుణన్. 315

వ॥ కృతార్థులయ్యెదరు పొండని యీశ్వరుం డనుజ్ఞ నొసంగెఁ గావున వీర లివ్విధంబున భవత్పాదారవిందసందర్శనోత్సుకులై నేఁడు ధన్యతఁ గాంచిరి. 316

క॥ అని యింద్రుఁడు వచియించిన, విని శంభుతనూభవుండు ♦ వీనులవిందుం
దనరఁగ నాతప్తాదుల, ఘనమహిమ ననుగ్రహించెఁ ♦ గరుణాన్వితుఁడై. 317

వ॥ అంత వారలఁ దోడ్కొని తారకాంతకుండు వెడలి యుత్తుంగసౌధజాలంబు, నున్నతమణిగోపురంబు, నురుతరరత్నసదనాలంకృతంబు, నుద్భూతమందానిలహృద్యంబు, నుద్యానకాసారరమణీయంబు, వివిధసంపత్పరిపూర్ణంబు, విశాలంబు, విచిత్రంబు, విశ్వకర్మనిర్మితంబు నైన శాంతిపురంబును బ్రవేశించి

తత్పురమధ్యంబున దివ్యభవనంబునందు హాహాహూహూప్రముఖులగు గంధర్వగణంబులు తుంబురునారదాదులు నతిదైవంబు నమానుషంబైన నిజకర్మవృత్తాంతంబులం గీర్తింపుచు గానంబు లొనరింప హరిబ్రహ్మాదినిఖిలసురగణంబులు పుష్పవర్షంబులు వర్షింప, సప్తమరుత్తులును సేవింప, నగ్నియు వరుణుండును ఛత్రంబులు ధరియించి కొలువ, దిక్పాలకులు తాళవృంతముల వీవ వీరబాహుండు కనకరత్నాఢ్యంబగు ఖడ్గంబు వట్టి ముందట నిలువం దక్కిన మణికన్యకాతనూజు లెనమండ్రును గణవర్యులనియుతంబును యథాయోగ్యోపచారంబుల భజింప షడ్వక్త్రుండును ద్వాదశభుజుండును దివ్యపద్మాయున పంకజుండును స్మేరవక్త్రుండును నుదారాంగుండును విచిత్రమకుటోజ్జ్వలుండును నై విరాజమానరత్నదివ్యసింహాసనాసీనుండయి యుండె. 318

తే॥ అపుడు సింహాసనంబున ♦ నలరుచుండు, శరవణోద్భవు దేవతా♦సార్వభౌము
హరివిరించిముఖామరు ♦ లఖిలమునులు, పరగ వీక్షించి రక్షిసా♦ఫల్య మెసఁగ. 319

వ॥ అంత నక్కుమారుండు దేవతల కిట్లనియె. 320

తే॥ అసురు లెందరు? వా రెవ్వ ♦ రరయ? రూప, మెట్లు వారికి? జనియించి♦ రెవ్వరికిని
వారు? కడుముఖ్యుఁ డెవ్వాఁడు♦ వారిలోన?, నఖిలమువచింపఁదగును♦యథార్థముగను.

వ॥ అనిన నాశంభుతనయునివచనంబు లాకర్ణించి హరిబ్రహ్మాదులు పరస్పరసమావలోకనం బొనర్చుచుఁ గార్యకోవిదుండగు బృహస్పతిని సభాస్థలంబునఁ గనుంగొని సేనాని యడిగినదానికి నుత్తరం బొసంగు మనిన గురుండు కృతాంజలియై వారివృత్తాంతం బఖిలంబును జగద్గురుండును యోగిహృదయ గృహస్థుండును నగు షణ్ముఖునకుఁ జెప్పందొడంగె. 322

తే॥ అనుచు సూతుండు సకలవే♦దార్థసదృశ, మైనసంభవకాండంబు♦నాదరమున
శౌనకాదుల కెఱిఁగించె♦శ్రవణయుగళి, సారె నమృతంబుఁజిలికిన♦చంద మలర.

—* ఆ శ్వా సాం త ము *—

శా॥ రాజీవధ్వజభంగ! తాపసమనో♦రాజీవపీఠస్థితా!
రాజీవాక్షసమర్పితోజ్జ్వలదృశా♦రాజీవసంతర్పితా!
రాజీవాప్తశశాంకవహ్నినయనా! ♦ రాజీవగర్భస్తుతా!
రాజీవారికళావతంస! సుమనో♦రాజీవరాభీష్టదా! 324

క॥ కోదండీకృతభూధర!, వేదండాజినదుకూల! ♦ విమలశుభాంగా!
వేదాంతసౌధఖేలన!, వేదవ్రజఖేటదళిత♦విమతనిశాటా! 325

మాలినీవృత్తము.

పురదనుజవిదారా! భోగికేయూరహారా!
పరమనిగమసారా భక్తహృత్పద్మసూరా!
నిరుపమసుకుమారా! నిర్జితారాతివీరా!
స్ఫురదనఘవిహారా! భూరికారుణ్యపూరా!

గద్య.

ఇది శ్రీమదిందుధరసుందరపాదారవిందార్పితహృచ్ఛతపత్ర సకలసుకవిజనానుగ్రహపాత్రసుగుణస్తోత్ర పవిత్రచరిత్ర కాశ్యపసగోత్ర కోడూరియెల్లనామార్యపౌత్ర శంకరామాత్యలక్ష్మాంబికాతనయ వినయవిధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచలకవిప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత శ్రీశంకరసంహితయందలి శివరహస్యఖండంబున సంభవకాండంబునందుఁ బంచమాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీ శివాయ గురవే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము.

అసురకాండము.

ప్రథమాశ్వాసము.

లక్ష్మీశశస్తుతపద !
నీలగళా ! మురుసువంశ♦నీరధితారా
పాలక ! ముఖవాగళుభూ
పాలకకరుణాన్తరంగ!♦ భవ! శివలింగా ! 1

వ॥ అవధరింపుము; శౌనకాదిమహామును లంత సూతుం గనుంగొని వాక్సుమంబుల నర్చించి శూరపద్మసింహవక్త్రతారకుల యుత్పత్తియు, నితరదానవుల జన్మప్రకారం బంతయు షణ్ముఖునకు బృహస్పతి యెఱింగించిన ప్రకారంబున మా కెఱింగింపుము. తదాకర్ణన కుతూహలం బయ్యెడి ననవుడు మునీంద్రులకు సూతుం డిట్లనియె. 2

గీ॥ వినుఁడు ఋషులార!వీనుల♦విందుగాఁగ, గరిమ వచియింతు నిక్కథఁ♦గ్రమముదనర
గురుతపోనిధి దైతేయగు♦రుఁడు గలఁడు, కశ్యపాఖ్యుండు సత్యవా♦గ్ధర్మపరుఁడు.

సీ॥ ఆతఁడు దితియందు ♦ నద్భుతవరశౌర్య, గుణుల నఱువదాఱు♦కోట్లు పరఁగ
దైత్యులఁ గల్పించె♦దద్దయు వారిలో, నధికుఁడై శ్రీమంతుం♦డగుచుఁ దనరు
నసురేంద్రుఁ డనఁగ మ♦హాసురుం డాతఁడు, మంగళకేసిని♦మహిమఁ గూడి
సుందరీరత్నంబు ♦ సురసను బుట్టించె, నాకొమ్మ శుక్రుని ♦ నధికభక్తిఁ,
గడు నుపాసనఁ జేసిన ♦ గరిమ మెచ్చి, దనుజగురుఁ డంత సకలవి♦ద్యలను హృద్య
ముగ నొసంగుచు నాదర♦పూర్వకముగ, దాని కొనరించె మాయాభి♦ధానమలర. 4

—* శుక్రవరమున మాయ మోహనాంగియై కశ్యపుని మోహింపఁజేయుట *—

వ॥ మఱియు శుక్రుండు తనమనంబున దివిజసమృద్ధియు దనుజక్షయంబునుం దలపోసి బ్రహ్మాధ్వరంబున శైలాదిశాపంబున దేవతలకు సంపత్ప్రశమనం బగునని యాగామికార్యం బాలోకించి మాయను బిలిచి యిట్లనియె. 5

క॥ అసురుల నెల్లను మార్కొని, రసదృశబలు లగుచు నమరు ♦ లాహవతలమం
దసురేంద్రుఁడు మీ తండ్రియుఁ, దెసఁజెడి దుఃఖార్తుఁ డయ్యె♦దివిజులచేతన్. 6

ఉ॥ ఇప్పుడు దానవప్రకర ♦ మెల్లఁ గృపామతిఁజేసి ప్రోవవే
కప్పురగంధి! నీ వెలమిఁ ♦ గశ్యపుఁ బొంది, తనూజులం బ్రియం
బొప్పఁగఁ గాంచి, పేరులిడి ♦ యుత్సుకత న్నవనవ్రతంబులుం
జెప్పి, సురక్షయంబునకు ♦ శీఘ్రమ నీవు తపంబు సల్పుమా. 7

వ॥ అనిన శుక్రవచనంబు లంగీకరించి తండ్రికి విజ్ఞాపనంబుఁజేసి వెడలి మార్గంబున నందఱు మోహితు లగుచుండ మూర్తిభవించిన మాయయుంబోలె, నమ్మగువ కశ్యపునాశ్రమంబుఁ జేరి యందు విచిత్రమణిమండపంబులును, విశాలక్రీడానగంబులును, వివిధపుష్పఫలశోభితోద్యానంబులును, విమలజలాసారకాసారంబులును నిమిషమాత్రంబున నిర్మించినం గనుంగొని కశ్యపుం డాశ్చర్యంబు నొందుచు. 8

సీ॥ మండపావళు లిందు ♦ మదికి నందంబయ్యె, మణిభిత్తిగతచిత్ర♦మహిమ లలర
గోపురవ్రజ మిందుఁ ♦ గుతుకప్రదంబయ్యె, నంబరపరిచుంబి ♦ యగుచు మిగుల
నుద్యానవను లిందు ♦ హృద్యంబులై యొప్పె, భాసురసౌరభ♦ప్రసవములను
పద్మాకరంబులు ♦ పరికింప నరుదయ్యె, రత్నసోపానముల్ ♦ రహి దలిర్పఁ
బద్మగర్భుండు కల్పన♦బన్నెనొక్కొ, శేషశయనుండు నిర్మింపఁ ♦ జేసెనొక్కొ
త్రిదశు లెవ్వారలిటులని♦ర్మించిరొక్కొ, యెన్నఁడైనను గంటిమె♦యివియునిచట?

వ॥ అని విస్మయోర్మికాడోలాయమానమానసుండై యుండ, నంగజరాజ్యసౌభాగ్యనిధానంబునంబోలెఁ గురంగట నప్పర్వతశృంగంబున. 10

—* కశ్యపుఁడు మాయను వీక్షించుట *—

క॥ తోలకరిమెఱుంగువిధమున, దళుకుదన్ బంగారుబొమ్మ ♦ దనరినరీతిం
దులకించునిందుచందురు,కళయో యనఁ గమలనయన ♦ గనుపడె నపుడున్. 11

శా॥ ఆచంచచ్చపలాయతాక్షి నగుమో♦మందంబు లేనవ్వసాం
పాచొక్కంపుట్రొయార మాసాగనుపెం ♦ పాముద్దుకెమ్మోవిడా

లాచన్నుంగవపొంక మాటలబెడం ♦ గాపల్కు కన్దోయిబె
ళ్కుచిత్రాంగితనూవిలాసరుచు లా♦హా! యెన్నఁగా శక్యమే? 12

క॥ చిత్రవిచిత్రద్యుతుల, న్నేత్రోత్సవమొప్ప ధాత ♦ నిర్మించెనొకో
యీత్రిజగన్నుతమాయను, జిత్రాంగి యటంచు జగతిఁ ♦ జెప్పఁగవచ్చున్. 13

సీ॥ కటిసీమసవరించు♦కనకాంశుకచ్ఛాయ, లరుణాంఘ్రిరుచికి జో♦హారుసేయఁ
దపనీయమయవజ్ర♦తాటంకదీధితుల్, తళుకుఁజెక్కులకుఁ గై♦దండయొసఁగ
రమణీయకుచకుంభ♦రత్నహారద్యుతుల్, మేఖలాప్రభలతో ♦ మేలమాడ
ముక్కునఁ జేర్చిన ♦ ముత్యంపుముంగర, దరహాసదీప్తి కుత్కలికఁ ♦ బెనుప
మేననలఁదినఘనసార♦మిళితలలిత, గంధసారంబుమైతావి ♦ బాంధవంబు
నెరపఁ ద్రిభువనమోహన♦నిరుపమాన,భవ్యశృంగారవిభవంబు ♦ భాసిలంగ.

చ॥ కటి నటియింప వేణి, తెలి♦కన్గవబెళ్కులు సాంద్రచంద్రికా
చ్ఛటలను నింప సూరెలను ♦ సైకపుఁగౌను వణంక మేఖలా,
చటులఝణంఝణార్భటులు ♦ సందడిలంగ, విలాసమొప్ప, న
చ్చట విహరించు పద్మదళచారు♦విలోచన డాసి మాఁటికిన్. 15

ఉ॥ దానివిలోచనాబ్జదళ♦ధాళధళీవిలసత్సుధోర్మికల్
దానిముఖేందుబింబసము♦దంచితమంజులమందహాసముల్
దానితటిల్లతాద్యుతిని♦ధానవపీనతనూవిలాసముల్
మౌనివరుండు చూచి యస♦మానమనోజనితానురాగుఁడై. 16

సీ॥ కలికివేనలిసౌరు ♦ ఘనఘనద్యుతిమీఱు, చెలువనెమ్మోమును ని♦ర్జించు సోముఁ
బోలఁతికన్గవడాలు ♦ పూవిల్తు నెరడాలు, సకియమోవి సుధార♦సంపుదీవి
తరుణికంధరరంగు ♦ దరవిలాస మెసంగుఁ, గాంతపాలిండ్లు బం♦గారుగిండ్లు
పద్మలోచనకేలు ♦ పంకజంబుల నేలు, నతివనూగారు నీ♦లాహిఁ గేరుఁ
గౌను తిలకింప కేసరి♦కౌను సాటి, వళులు భామిని కూర్మికా♦వళులు దలఁప
నూరు లింతికి రంభాది♦యూరు లౌర!, తరమె కొనియాడ నీసుధా♦ధరను ధరను.

క॥ పల్లవదీధితిఁ గేరుం, బల్లవదీధితియుఁ జెలికి ♦ భాసురసుమనో
వల్లి న్నగు మై సుమనో,వల్లిన్ సరిఁబోలు నౌర! ♦ వాంఛాఘటనన్. 18

వ॥ అని తదీయసౌందర్యమోహితాంతరంగుండై మునిపుంగవుం డాలతాంగినిం
జేరంబోయి యిట్లనియె. 19

చ॥ ఎవ్వతె వీవు? పద్మముఖి! ♦ యెయ్యది నీయభిధాన? మొంటిగా
నివ్వని నుండ నేల? యుని ♦ కెయ్యది? నీతలిదండ్రు లెవ్వరో
జవ్వని! తెల్పుమన్న ముని♦చంద్రున కాగజరాజయాన వే
నవ్వు చెలంగ నిట్లనియె ♦ నాదుతపస్సుల మీనగం బిలన్. 20

వ॥ తపస్వినియగు నాకు నొంటిఁ జరించుట యుక్తంబు గదా పెక్కుమాటల పని
యేమి వినుము చెప్పెద. 21

క॥ బంగరుగుబ్బలినుండియు, గంగాస్నానం బొనర్పఁ◆గా నిచ్చటి కే
నంగర మరుదెంచితి మునిపుంగవ! నిలు మిచట వేగ◆ముగఁ బోవలయున్. 22

వ॥ అనిన నత్తరుణికి మునిపుంగవుం డిట్లనియె. 23

గీ॥ గంగ సకలతీర్థములు స్వ◆ర్గమును నేని, నిందు రావింతుఁ జననేల◆యిందువదన!
సుతులనొసఁగెద మతిదివ్య◆సుందరులను, నీకుఁ బరిచారికలఁ జేతు◆నెయ్యమలర. 24

వ॥ ఈరమ్యంబైన విజనస్థలంబున నాతోడ రమింప నంగీకరింపు మనవు డానెలంత
నవ్వుచు నంతర్ధానంబు నొందె నంత. 25

క॥ ఇంతింగానక యంతట, నెంతయు మోహంబుతోడ◆ నేకాంతమునన్
వంతం గశ్యపమౌనియుఁ. గంతునిశాతాస్త్రజాల◆కంపితతనుఁడై. 26

ఉ॥ ఫుల్లసరోజనేత్రి పరి◆పూర్ణసుధాకరచారువక్త్రి వి
ద్యుల్లలితాంగి నన్ను విర◆హోదధి ముంచి భ్రమించి పోయె నో
మల్లియలార! యోకుసుమ◆మంజరులార! నగంబులార! మీ
రెల్ల రెఱుంగరే యనుచు◆ నెల్లెడ నారయు నింతి నెంతయున్. 27

సీ॥ ఏదిక్కు నెలుఁగైన◆ నెలనాగపలు కని, వీనులవిందుగా◆వినఁ గడంగు
నెచటఁ దళుక్కన◆నిందునిభాననా, తనుకాంతి యనుచు సం◆తసము నొందు
నెందుఁ జప్పుడు విన్న◆ నిందీవరేక్షణ, చనుదెంచె ననుచును◆ సంభ్రమించు
నెక్కడ గమ్మని◆యెలమివాసన సోఁక, నబ్జాక్షిమైతావి◆ యనుచు మెచ్చు
నట్లుకాకున్న హాయని◆యార్తిఁ జెందు, నుస్సురను కన్నుఁగవ మోడ్చు◆నుర్విఁ ద్రాలు
నలుదెసలుచూచుఁ జింతించు◆ గళవళించు, నహహా! మునిచంద్రు మోహమే
◆ మనఁగవచ్చు 28

వ॥ మఱియును. 29

సీ॥ నెలఁతకెమ్మోవి తే◆నియ లానకుండిన, నంగజానలతాప◆ మారు టెట్లు?
కమలాక్షిముఖచంద్రు◆గరిమఁ జూడకయున్న, బలుమోహతిమిరంబు◆ బాయు టెట్లు?
కాంతచన్నంతులు◆ గౌఁగిలింపకయున్నఁ, గడు సౌమనస్యంబు◆ గాంచు టెట్లు?
తన్వంగిమైతీవె◆దండఁ జేరకయున్న, వాంఛితఫలములు◆ వడయు టెట్లు?
అనుచు విలపించు వర్షించు◆ నశ్రుతతులు, మందమారుతములకుమి◆ళిందములకుఁ
జందమామకుశుకపిక◆బృందములకుఁ, గుందములకును పలుమారు◆ డెంద మళికి,

వ॥ ఇట్లు విరహవేదనాదోధూయమానమానసుండైన యమ్మునిం గని కురంగట నక్కురంగలోచన మగుడఁ బ్రసన్నమైన దానిం గని విస్మయమానముఖాంబుజుండై తాపసోత్తముండు పెన్నిధిం గన్నపేదచందంబున నానందంబు నొంది.

చ॥ అలికులవేణి! చారువిక ♦ చాబ్జవిలోచన! కీరవాణి! కో
మలి! వెలలేనిమానికమ! ♦ మారునిపట్టఁపుదంతి! కామినీ
తిలకమ! యేల దాచెదవు? ♦ తియ్యనివాతెఱతేనె లియ్యవే!
కులుకుమెఱుంగుగుబ్బలను ♦ గ్రుచ్చి కవుంగిటఁ జేర్పవే నన్నుఁ! 32

వ॥ అని ప్రార్థింపుచు. 33

క॥ ప్రణయాన్వితుఁడై మాయకుఁ, బ్రణమిల్లినఁ గాంచి మగువ ♦ భావజశితమా
ర్గణహతుఁ డగుమానికులా,గ్రణి కనె మృదుమంజుఫణితి ♦ గరిమ దలిర్పన్. 34

క॥ మునివర! నే నేరూపం, బనయము ధరియింతు నెలమి ♦ నారూపము నీ
కనువుపడెనేని నాతో, ఘనముగఁ గ్రీడింపు మదికిఁ ♦ గౌతుక మెసఁగన్. 35

—* మాయ కశ్యపునివలన శూరపద్మాదిదనుజులఁ బడయుట *—

వ॥ అనిన వల్లెయని మునీంద్రుండు మగువ కనురూపంబుగాఁ గామరూపధరుండై విజనస్థలంబగు నొక్కమణిమండపమునందు. 36

మ॥ చెలువొందన్ మునిచంద్రుఁ డాశశిముఖిం ♦ జేపట్టి పూసెజ్జ కు
త్కలికన్ జేర్పఁగ నంతలోనన లతా ♦ తన్వంగి బల్సిగ్గునం
దెలివాల్గన్నులడాలు చెన్నెసఁగ నెం ♦ తే చారుమందస్మితం
బొలయం జెంతకుఁ జేరె రత్నవలయ ♦ ప్రోద్యన్నినాదంబులన్. 37

వ॥ ఇట్లంగజకేళీవినోదంబుల నయ్యిరువురు గూడిరి. 38

—* శూరపద్మాది జననము *—

గీ॥ ప్రథమయామంబునందున ♦ ప్పణఁతికపుడు, శూరపద్ముండుజనియించె ♦ శూరవరుఁడు
దంపతులఘర్మజలములఁ ♦ దనరఁ బుట్టె, నసురవాహిని త్రింశత్స ♦ హస్రములును.

వ॥ మఱియు మండపాంతరంబున సింహరూపంబులు ధరియించి ద్వితీయయామంబున నయ్యిరువురుఁ గ్రీడించిన సహస్రవక్త్రంబులును, ద్విసహస్రబాహువులుం జెలంగ సింహవక్త్రుం డుద్భవంబయ్యె; నంత దంపతులసురతకాలస్వేదజలంబులవలనఁ జత్వారింశత్సహస్రంబులు నసురవాహినులు ప్రాదుర్భవము నొందె మఱియు. 40

చ॥ పరగఁ దృతీయయామమున ♦ భవ్యమణీమయమండపంబునఁ
గరివరరూపము ల్వెలయఁ ♦ గా మరుకేళిఁ బెనంగ నప్పు డ

య్యిరువుర కుద్భవించెఁ గడు ♦ నేనుఁగుమోము సెలంగఁ దారకుం
డురుతరశౌర్యశాలి సమ♦రోగ్రసమగ్రమహాగ్రహంబు డాఁగెన్. 41

వ॥ తత్సురతకాలజనితఘర్మకణంబులఁ జత్వారింశత్సహస్రవాహినులు గజరూపంబులై జనించె. 42

క॥ నాలవజామున నిరువురు, మేలగుమణిమండపముల ♦ మిన్నగ రతులం
దేలి రజాకృతు లగుచును, నాళీకశరాళుఁ డస్త్ర♦నైపుణి నేపన్. 43

వ॥ అప్పుడజవక్త్రి యనుకన్యకయుం బుట్టెఁ దన్మనోజక్రీడావేళాంగజనితస్వేదజాలంబుల నజరూపంబులతోడఁ ద్రింశత్సహస్రాసురవాహిను లుద్భవంబయ్యె; నంతఁ బ్రభాతం బయిన నొక్కమండపంబునఁ దరక్షువ్యాఘ్రమృగగోభల్లూకవరాహగోమాయుప్రముఖరూపంబులఁ గ్రీడించిన నరువదివేల వాహినులు సంభవించె; నిట్లు తత్తద్రూపంబులుగల్గి ద్విలక్షగణితంబులైన యసురులను, శూరపద్మ సింహవక్త్ర తారకుల నజముఖి యనుకన్యకను, వికచలోచనకమలంబులం గనుంగొనుచు, నయ్యిరువురు సంతోషించిరి. 44

క॥ జననీజనకులపదములఁ, బ్రణమిల్లుచు భక్తి ♦ శూరపద్ముఁడు వల్కెన్
ఘనకృప మా కొకకృత్యం,బు నియోగింపఁగవలయు ♦ మోదం బలరన్. 45

వ॥ అనినఁ గశ్యపుఁడు కుమారులం జూచి పుత్త్రులారా! వినుండు తపంబు మీకుఁ గర్తవ్యంబు; తపంబునంగాదె పూర్వకాలంబున దేవతలు దేవత్వంబు నొందిరి; తపంబున ఋషులు జీవన్ముక్తులైరి. త్రిపదార్థవిజ్ఞానంబు సంపాదింపందగినది; విజ్ఞానంబున శివపదప్రాప్తియగు; దురితక్షయార్థంబు ధర్మం బనుష్ఠేయంబు; ధర్మంబున మునులు పూర్వంబున స్వర్లోకాదులొందిరి. ఈగుణంబులుగల్గి వీతకల్మషులైన మీకు శివానుగ్రహంబు లభించు నిందులకు సందియంబు లేదు; శంభుప్రసాదంబున నైహికాముష్మికఫలంబులు సిద్ధించును. 46

క॥ హరియున్ బ్రహ్మయు శుక్రుఁడు, సుర లెల్లఁ దపంబుచేత♦సువ్వో ధరిత్రిన్
హరుకృపకుఁ బాత్రు లగుచును, బరగిరి స్వస్థానములను ♦ ప్రాభవమొప్పన్.

క॥ మునులుం గొందఱు పూర్వము, ఘనమహిమఁ దపంబొనర్చి♦కాదే లోకం
బున నీశానుగ్రహమునఁ, దనరుచుఁ జెలువొంది రీప్సి♦తంబులచేతన్. 48

వ॥ అదిగావున సర్వప్రయత్నంబుల మీరు తపంబుచేత శివుని సంతోషింపంజేసి భుక్తిముక్తులు వడయవలయు; వినుండు సెప్పెద. మున్ను తపఃప్రభావంబునఁ గుత్సుండు మృతయైనకన్యకను నిద్రమేల్కొనంజేసినట్లు పునర్జీవితం జేసె. మఱియు, గజంబునకు దేవత్వం బొసంగెఁ; దపోమహిమను మృకండుండు బ్రహ్మవిష్ణ్వాదిపూజితుండైనపుత్త్రునిం బడసె; మార్కండేయుండును దపంబున

నయ్యీశ్వరప్రసాదంబు నొందె, మృత్యువుం జయించె; నని పలికి మునివర్యుం డూరకుండె నంత. 49

గీ॥ జననిమాయయుఁబుత్త్రులఁ♦గనియెఁ బ్రేమ, యోగివర్యుండుమీతండ్రి♦యుచితముగను నెద్ది వచియించె నది మీక♦భీష్టమైన,కృత్య మనుచుఁ దలంపుఁడీ ♦సత్యముగను.

వ॥ మఱియు నైశ్వర్యంబును శౌర్యంబును నాయువుం గీర్తియుఁ బ్రాభవంబును బౌరుషధుర్యులైనమీచేత నార్జింపఁదగినవి. ఉత్తరదిగ్భాగంబున ప్రసిద్ధం బగు వటద్వీపంబు తనరు; నందు నీశ్వరసంతుష్టికొఱకు వీరయాగంబు సేయుం; డాయాగంబున కపేక్షితంబులై నద్రవ్యంబు లొసంగెద; నందువలనఁ బ్రస న్నుండై గౌరీశ్వరుండు మీకోరినయభీష్టంబు లొసంగు నని పల్కి యక్కా మిని కుమారులకు మంత్రతంత్రరహస్యంబు లుపదేశించి వారల వీడ్కొని చనియె. 51

తే॥ మఱియుమునివర్యువీక్షించి♦మాయపలికెఁబొందితినినిన్ను నెంతయు♦బుత్త్రకాంతు గలిగి రనుపమశౌర్యవి♦ఖ్యాతులైన, నందనులు నాకు మదికి నా♦నంద మలర. 52

వ॥ ఇంకేను దపంబు సలుపం బోయెద నని పలికి యత్తరుణి యథేచ్ఛ నరిగె నంత. 53

క॥ వనిత యటువోవఁ గశ్యప,మునివరుఁ డతిఖిన్నుఁ డగుచు♦ మూఢుఁడువోలెం గనుసీరు దొరఁగ నేడ్చెను, వనజాక్షినిఁ గానలేక ♦ వ్యాకులమతియై. 54

వ॥ అంతఁ బద్మగర్భుం డతనిం గనుంగొని కశ్యప! నీ విట్లేల నజ్ఞుండువోలె విల పించెదు, రోదనం బుడుగుము; మదాజ్ఞ నింక సుఖివై తద్దోషప్రశమనార్థంబు మహేశ్వరు నుద్దేశించి సర్వాఘనివారకంబైన తీవ్రతపం బొనర్పు మని యాజ్ఞా పించి బ్రహ్మ యంతర్హితుండయ్యె. 55

తే॥ కశ్యపుఁడును జపోనిష్ఠఁ♦ గాంచఁదలఁచి, స్వాశ్రమంబున కరిగెను♦ జక్క నంత నందు మాయావినిర్మిత♦మైనయట్టి, మండపాదులు గనుఁగొన ♦ మాయయయ్యె.

—* శుక్రుఁడు శూరపద్మాదులకు శైవమంత్రంబు లుపదేశించుట *—

తే॥ శూరపద్మాసురుం డంత ♦ సురుచిరముగ, నీశ్వరప్రీతి కనుజస♦మేతుఁ డగుచు యాగమును జేయనరుగుచో♦నపుడుత్రోవ, దైవవశమున నెదురయ్యె♦దైత్యగురుఁడు.

వ॥ ఇట్లెదురుపడి భీమరూపులగువారలం గని భయంపడి శుక్రుండు తత్ప్రసాద కారణంబులగు వశ్యమంత్రంబులు జపించుచు శూరపద్మునికటంబుఁ జేరి నేను మీకు గురుండ నని తెలిపిన దానవుం డాచార్యుపాదంబుల కభివందనం బొనర్చి వినయంబున విరచితాంజలిపుటుండై తమ్ములతోఁ దండ నిలిచిన. 58

క॥ దివిజారి కపుడు శుక్రుఁడు, సవనము నిర్విఘ్నముగను ♦ సాఁగఁగ గృపతో
శ్రవణపుటంబునఁ దిన్నగ, శివమంత్రముఁ జెప్పిచనియె♦ శీఘ్రంబ బతఁడున్. 59

వ॥ శూరపద్ముం డంత భ్రాతృసమేతుండై సైన్యంబులతోడ వటద్వీపంబుఁ జేరి యందు దశసహస్రయోజనపరిమాణంబుగా యాగశాలఁ గావించి మహీధరంబులు ప్రాకారంబులుగా నొనర్చుచు నానాయుధసమేతసైన్యంబులం జుట్టును నిలువ నియోగించి తన్మధ్యప్రదేశంబున సహస్రయోజనాయామసమ్మంబగు వహ్నికుండంబు సృజించి దానిచుట్టు నష్టోత్తరశతకుండంబులును వానిచుట్టు మఱియు సహస్రకుండంబులు నిర్మించి యందుఁ బ్రధానకుండంబున దానవుండు హోమంబున కుపక్రమింపఁబోయె నాసమయంబున. 60

క॥ బుసఁగొట్టుచు విషకీలలు, దెసల న్నిగుడంగ నొక్క ♦ దీర్ఘఫణీంద్రం
బసదృశఘోరాకృతితో, నసురేంద్రునియజ్ఞకుండ♦మందు జనించెన్. 61

వ॥ అప్పు డారాక్షసేంద్రుండు దాని పాతాళంబునకుం దరిమి కుండం బలంకరించి తత్కుండమధ్యంబున వజ్రస్తంభంబుఁ బ్రతిష్ఠాపించి నిష్ఠాగరిష్ఠుండై దుర్గాభైరవ భద్రకాళీ చాముండా భూతప్రేతపిశాచఢాకినీగణసంఘాతంబుల నాకర్షించి దిగ్బంధనంబుఁ జేసి హోమంబున కారంభించె; నపుడు మాయయు యాగార్థంబుగా ద్రవ్యంబు లపామార్గార్కపలాశనింబప్లక్షతింత్రిణీభూతవాసంబు లివియాదియైనసమిధలను, క్షీరాజ్యమధుతైలంబులును, బహువిధంబులైనమధువులును ముద్గమాషతిలకుళుత్థసర్షపతండులంబులును, వ్రీహులును, గోఛాగమహిషాది జంతుసహస్రంబులరుధిరమాంసంబులును, ఘనసారమృగమదచందనంబులును, విచిత్రపరిమళంబులగు కుసుమంబులును, దర్భలును, జుహూలును, ప్రస్తరంబును, స్వధితియు, నరణియు, మొదలైనయాగోపకరణంబులును, ద్విసహస్రయోజనమానంబుగాఁ దెచ్చి యిచ్చిన శూరపద్ముం డంత. 62

తే॥ అరణి మథియించి పావకు ♦ నాజ్యధారఁ, బ్రజ్వలింపఁగఁ జేయుచు♦ భక్తిదనర
ద్రవ్యకోటులువరసతో♦దహనునందుఁ, బొసఁగ వేల్చెను శివమంత్ర♦పూర్వకముగ.

వ॥ అవ్విధంబున నితరకుండంబులందు సింహవక్త్రతారకులు క్రమంబున నష్టోత్తరశతంబును నష్టోత్తరసహస్రంబును హోమంబున వేల్చిరి; తజ్జ్వాలామాలికలవేడిమికి సప్తసముద్రంబు లింకెఁ, గులాచలంబులు పెటిలిపడియె, నిట్లు వేల్చినను శివుండు ప్రసన్నుండు గాఁడయ్యె నయ్యెడ. 64

తే॥ మఱియు శూరపద్ముఁడు శివ♦స్మరణ మీఱ, నభ్రపథమున కెగురుచు♦నచలనిష్ఠ
నవయవంబులు ఖండించి♦ యగ్నియందు, నలర వేల్చెను వర్షస♦హస్రములును.

వ॥ దానను శంభుండు ప్రసన్నుండు గాఁడయ్యె, నంత రోషంబున దానవేంద్రుండు గగనంబున కెగసి వజ్రస్తంభంబు పయింబడి కుండమధ్యంబున బ్రాణంబులు

విడిచె; నప్పుడు దైత్యులు హాహాకారంబుల సంతపించిరి, దేవత లత్యంతసంతోషంబు నొందిరి. 66

తే॥ సింహాముఖుడునుఖండించి♦శిరములగ్ని, వ్రేల్చిపలుమారు బొడమిన♦వ్రేల్చెనవియు దారకుండును దక్కిన♦దనుజు లపుడు, పడిరి కుండంబులందు ని♦ర్భయదలీల. 67

వ॥ అందువలననుఁ నిందు శేఖరుండు ప్రసన్నుండు గాఁడయ్యె; నాసమయంబున సింహవక్త్రుండును బ్రాణంబులు విడువం దలంచె; నప్పు డగ్నిజ్వాల లజాండకటాహ పర్యంతంబులై యూర్ధ్వాథోభువనంబు లెల్ల దహించె; నంత శివుండు కైలాసంబుననుండి వృద్ధబ్రాహ్మణుండై కరంబున వెన్నునివెన్నెముకదండంబు నిడుకొని పదంబులు దొట్రిల స్వాధ్యాయముఖరితదిఙ్ముఖుండై సింహవక్త్రునినికటంబుఁ జేరి యిట్లనియె. 68

క॥ ఎవ్వరు మీరలు? జనకుం, డెవ్వఁడు? మీ కేల యిప్పు ♦ డీకృత్యంబుల్
నెవ్వగ నొందఁగ నేటికి?, నివ్విధమును దెలియఁ బలుకుఁ ♦ డిది సత్యముగన్. 69

వ॥ అనిన సింహవక్త్రుం డిట్లనియె. 70

తే॥ బ్రహ్మవిద్వర్య! వినవయ్య♦పలికె దేను, నీదుసందర్శనంబున ♦ నేఁడు మాకుఁ జాల నానందజలనిధిఁ♦దేలఁగలిగె, హరపదాంభోజదర్శన ♦ మైనయట్లు. 71

వ॥ ఏము దైత్యులము, కశ్యపతనూజులము; వీరయాగంబునం బరమేశ్వరు నారాధించి రాజ్యంబు వడయుటకు వచ్చి తత్ప్రసాదంబు నొంద దక్షుండుగాక మద్భ్రాతయగు శూరపద్ముండు కుండమధ్యంబున వజ్రస్తంభంబుపైఁబడి గతప్రాణుం డయ్యె; నిప్పు డేనును దద్విధంబున దేహంబు శివార్పణం బొనర్పఁ బ్రవర్తించెద ననిన వృద్ధుం డిట్లనియె. 72

తే॥ ప్రాణహానిని మానుఁడు ♦ పరగ మీరు, కోరినమనోరథంబు చేకూరు వేగ ననుచు నాకాశవాహిని ♦ నపు డతండు, తెచ్చె నూర్మికామాలిక♦ద్దిశలు నిండ. 73

వ॥ అంత గంగాతరంగిణి తరంగహస్తంబుల భూధరంబులఁబట్టి చెండ్లకరణి నెగురవైచుచు నరుదెంచెఁ; దత్ప్రవాహంబుల సకలకుండంబుల వీతిహోత్రజ్వాలలు శాంతింబొందె; శూరపద్మప్రముఖులగు దైత్యు లందఱును దజ్జలసేచనంబుల సంజాతచేతనులై; రంత. 74

—* శూరపద్మాదులకు శివుండు ప్రత్యక్షమై వరంబు లొసంగుట *—

సీ॥ కమనీయపన్నగ♦కంకణంబులుగుల్క, బాలేందుమకుటంబు ♦ భాసిలంగ
గగనకల్లోలినీ♦కలితమస్తక మొప్పఁ, గరిచర్మవసనంబు ♦ కటిఁ జెలంగఁ
బరగఁ ద్రిపుండ్రాళి ♦ ఫాలభాగమునందు, భూతియు మైనిండఁ ♦ బొలు పెసంగ

మహనీయరుద్రాక్ష•మాలికలఁ జెలువొంద, దరహాసచంద్రికల•దఱచు మెఱయఁ
జారునవరత్నకటక కే•యూరహార, నిఖిలమణిమయభూషణ•నివహదీప్తి
దివ్యసౌందర్యభాసుర•దేహుఁడగుచు, శైలకన్యావధూమణి•సహితముగను. 75

వ॥ మఱియు నానాలంకారమండితంబును, గింకిణీనినదబధిరీకృతదిఙ్ముఖంబును, భోగిభోగప్రతీకాశభాసురవాలశోభితంబును, గంఠాలంబిఘంటికారావముఖరితదిగంతంబును, మహాకంధరాబంధురంబును, సమున్నతకకుదంబు నగు వృషభం బధిరోహించి; సకలవాదిత్రంబులు మొరయ, నానాభూతగణంబులు గొలువ, నరవిందభవముకుందప్రముఖులగు నిలింపులును దివ్యాంగనాసహస్రంబులును బరివేష్టింపఁ, బరమేశ్వరుండు ప్రత్యక్షంబయ్యె; నప్పు డమ్మహాదేవుని శూరపద్ముండు సంఫుల్లలోచనుండై కనుంగొని భ్రాతృసమేతుం డగుచు సైన్యంబులతోడఁ గృతాభివందనుండై వేదాంతగుంభితంబులగుస్తోత్రసహస్రంబుల స్తుతియించె నంత. 76

మ॥ కని కారుణ్యకటాక్షదృష్టి తనరన్ • గౌరీమనోనాథుఁ డా
దనుజాధీశ్వరుతోడ నిట్లనియె న•త్యంతంబు యుష్మత్తపో
ఘననిష్ఠం గని నామనంబు మిగులన్ • గౌతూహలం బొందె మీ
కు నభీష్టార్థము లెవ్వి చెప్పుఁ డిఁకఁ జే•కూర్తుం బ్రసన్నుండనై. 77

వ॥ అనిన శూరపద్ముం డిట్లనియె. 78

ఆ॥ అఖిలలోకనాథ! • యంబికావల్లభ!, తనకు వర మొసంగఁ • దలఁచితేని
నాధిపత్య మొసఁగు • మష్టోత్తరసహస్ర,పద్మజాండములకు • భాసురముగ. 79

వ॥ మఱియు నాజ్ఞాచక్రంబును నాశరాహిత్యంబును విష్ణ్వాదిదేవతలు మదాజ్ఞాపరతంత్రులై యుండుటయు హరిప్రముఖనిఖిలసురగణపలాయనకరంబగు నాయుధంబును వివిధాండంబుల గమనాగమనంబులు నివి మొదలైనవరంబు లొసంగుమనవుఁడు విని శూరపద్మునకు సర్వేశ్వరుం డిట్లనియె. 80

ఆ॥ మీరు కోరినట్లు•మీకును ఘటియించు, నాధిపత్య మబ్జ•జాండములకు
నాజ్ఞ చెల్లు యుగము • లష్టోత్తరశతంబు,లందు మీకు నెపుడు • హాని లేదు. 81

వ॥ మఱియు నానారత్నప్రశోభితంబగు నింద్రవిమానంబును సింహవాహనంబును బాశుపతంబు మొదలగు తత్తద్దేవతాంకితంబులైన నానాదివ్యాస్త్రంబులును వజ్రదేహంబును నీకుం గలుగు; వహ్నికుండోద్భవులైన శతకోటిసహస్రవాహనులు నీకుఁ జతురంగబలంబు లగు; మఱియు వారలు నీయనుజులును దివ్యాయుధసంపన్నులై యష్టోత్తరశతయుగంబులు రాజ్యపాలనంబు సేయుచు

సమరంబున నప్రతిహతంబగు మచ్ఛక్తిం దక్క సురవరగణంబులచేత నవధ్యు
లగుదురు, దృఢం బని పలికి సర్వేశ్వరుం డంతర్ధానంబు నొందె నంత. 82

తే॥ శూరపద్మాదిదానవశూరులెల్ల, భర్గకరుణకు సంతోషభరము దనర
నట్టహాసంబు సేయుచు నతులగతులఁ, బలు నటించిరి పటుఖడ్గపాణు లగుచు. 83

క॥ శూరుఁడు దనుజగణంబుల, నారసి బహుకాల మస్మదర్థం బిచటన్
మీరు వసించితి రని యుప, చారోక్తుల నూరడించె సంతస మెసఁగన్ 84

వ॥ వారలుఁ వినయాన్వితులై ప్రత్యుపచారంబుల నతని సంతోషింపంజేసి రంత
శివుఁ డొసంగినచతురంగబలంబులకు సేనాపతుల విభజించి. 85

క॥ దైతేయబలము గొలువఁగ, భ్రాతృసమేతముగ శూరపద్ముఁడు చని యా
తాతను గశ్యపుఁ గనుఁగొని, యాతతవినయమునఁ బలికె నానతుఁడగుచున్. 86

వ॥ సర్వజ్ఞుం డీశ్వరుం డస్మత్తపంబునకు సంప్రీతుం డగుచు మా కష్టోత్తరసహస్రాం
డాధిపత్యంబు మొదలైనవరంబు లొసంగె, నిటమీఁద మా కేమిబుద్ధి వచియిం
పుం డనవుఁడు విని కశ్యపుండు దివిజులవిపద్దశ నాలోకించి కుమారుల కిట్లనియె.

కం॥ మీరలు గురుఁడగుభార్గవుఁ, జేరి ప్రియం బొప్ప నతఁడు సెప్పినబుద్ధిన్
ధారుణి వర్తింపుం డను, వారము శ్రేయంబు మీ కవశ్యము దానన్. 88

వ॥ అనిన జనకుననుమతి దైత్యేంద్రు లందఱును హితోపదేష్టయు సర్వశాస్త్రార్థ
కోవిదుండు నగు భార్గవునిం జేరి నమస్కరించి బద్ధాంజలిపుటులై తమవృత్తాం
తం బంతయుం దెలిపి కార్యాకార్యస్వరూపిణియగు బుద్ధి నానతీయుం డని పలికి
వినయంబున నమ్రులై పరివేష్టించి నిలిచిన. 89

క॥ కావ్యుం డేకాంతంబున, భవ్యస్థితిఁ దనర శూరపద్ముని కనియెన్
దివ్యప్రభావుఁ డీశ్వరుఁ, డవ్యయుఁ డాతని భజించి యనిశము మాయన్. 90

వ॥ వియదాదిసకలప్రపంచంబును సృజింపుచు స్వాంశంబు విభజించి జీవత్వంబున
దేహేంద్రియంబులఁ గూడి లీలామాత్ర ప్రయోజకుండై నటించు. ఘటంబు
భగ్నంబైన ఘటాకాశంబు మహాకాశంబునందు లీనంబగువిధంబున దేహంబు
నశించిన జీవుండు శివైక్యంబునొందు; నదిగావున మోక్షదశయందు పుణ్యపా
పంబులు మిథ్యారూపంబులు. నీవు సత్యజ్ఞానానందంబైన స్వస్వరూపంబుఁ దెలిసి
విగతశోకుండవై బ్రహ్మవిష్ణ్వాదుల న్విడిచి దహరపుండరీకగతుండైన శంభుని
భజింపు మింద్రాది దేవతలకు భయోత్పాదకుండవై తత్తద్దేవతాపదంబు లసురుల
కొసంగుము; మారణవంచనశౌర్యప్రద్వేషణాదికృత్యంబులు సల్పు; మన్యప్రి
కారంబుల దేవమానవు లెవ్వరు నిన్ను గణింపరు; భవదీయంబులైన బ్రహ్మాం

డంబులం గలవృత్తాంతంబు సావధానంబుగా విచారింపుచుఁ దన్మధ్యప్రదేశంబున భార్యాసమేతుండవై యుండుము; బ్రహ్మాండంబుపరిమాణవిస్తారంబు దెలిపెద; మహీధరంబులును సప్తసముద్రంబులును ద్వీపంబులును జతుర్దశభువనంబులును దేవతలు దిక్పాలకులు దిగ్గజంబులుఁ జంద్రసూర్యాదినవగ్రహంబులుఁ దారకలుఁ జరాచరజంతువులునుం గలిగియుండు; నివ్విధంబున సకలాండంబులం దెలియుమని పలికి దైత్యగురుం డతని వీడ్కొని చనియె నంత. 91

—* శూరపద్మండు దాడివెడలి దిక్పాలుర జయించుట *—

తే॥ శూరపద్మాసురుండును ♦ సురుచిరముగఁ, గోటిసూర్యసమద్యుతి ♦ కోటిజవన
పత్రయుతమును బహురత్న♦చిత్రితంబు, నైన యవినాశ మింద్రవి♦మాన మెక్కి.

వ॥ ఛత్రచామరధ్వజపరివేష్టితుం డగుచు సేనాసమేతుండై వెడలె, సింహవక్త్రుండును దారకుండును గ్రమంబున దశలక్ష చతురంగబలసమన్వితంబును దశసహస్ర వాహినీయుతంబును నగు వినూత్నరత్నచిత్రితంబులైన రథంబు లధిరోహించి యగ్రజుని వెంబడిం జనిరి. 93

తే॥ ఇతరరథికులు వైభవం♦బెసఁగ నపుడు, వెంట నరిగిరి సుకుమార ♦ విక్రముల
గజతురంగఖరోష్ట్రసం♦ఘము లసంఖ్య, ములుగఁ జతురంగవాహినుల్ ♦ మొనసినడిచె

ఉ॥ భేరులు శంఖకాహళులు ♦ భీకరడిండిమఝర్ఝరంబులున్
వారక మ్రోసె నెల్లెడల ♦ వార్ధితరంగసముద్భటార్భటిన్
గేరుచు నప్డు దుర్విభ వణం♦కెన్ గగనం బదరె న్నితాంతముం
దారక లెల్ల వ్రాలె వసు♦ధాధరముల్ జలియించె నత్తఱిన్. 95

ఉ॥ కొందఱు ఖడ్గహస్తులయి ♦ కొంద ఱొగిన్ ముసలాగ్రహస్తులై
కొందఱు దండపాణులయి ♦ కొందఱు కార్ముకపాణులై కడుం
గొందఱు ఛత్రముల్ దనరఁ ♦ గొందఱు కేతువు లుల్లసిల్లఁగా
డెందము లుత్సహింపఁగ గ♦డిందిమగంటిమి మించి రెంతయున్. 96

వ॥ మఱియుఁ గొందఱు ప్రాసభిండివాలఖట్వాంగపాణులై కొందఱు సంతోషంబులం జెలంగుచుఁ గరంబులం దట్టుచు హుంకారంబు లొనర్చుచు మార్వోటంకారంబులఁ జేయుచు విజృంభించి రప్పుడు. 97

ఆ॥ సైన్యధుతపరాగ♦సంఘంబు లెంతయు, భానుమండలంబుఁ ♦ బరగఁ గప్పె
పందులేక విడిచె ♦ చతురంగవాహిను, లుర్విమూఁడుకోట్ల♦యోజనములు. 98

వ॥ ఇవ్విధంబున భార్యాసహితుండై శూరపద్మండు సని యుత్తుంగసాలావృతం బగు నలకాపురంబు నిరోధించె. 99

క॥ అది విని దూతముఖంబున, మదిఁ గలఁగి కుబేరుఁ డంత ♦ మణికాంచనముల్
మృదువస్త్రాభరణంబులు, విదితంబుగఁ దెచ్చి యధిక ♦ వినయం బలరన్. 100

వ॥ అంజలి ఘటింపుచు దైతేయవల్లభునకు ప్రియంవదుండై కానుక లర్పించి యిట్ల
నియె. 101

క॥ నీవాఁడ నగుచు నుండెదఁ, గావుము నన్నిపుడు పూర్ణ♦కరుణాదృష్టి
న్నావుడు ధనదుని వీడ్కొని, యావలఁ జనె శూరపద్ముఁ♦డధికప్రీతిన్. 102

వ॥ కుబేరుం డంత సంధి గావింపకయమున్న దనుజభటనిర్మూలితంబైన నిజపురంబుఁ
గాంచి శోకాకులుం డయ్యె మనంబున. 103

క॥ శర్వప్రీతిమ దనుజకు,లేశ్వరుఁ డీశాను గెలువ ♦ నేగి త్రినేత్రా
దైశ్వర్యచిహ్నములు గని, విశ్వేశ్వరబుద్ధి నతని ♦ వీడ్కొని వేగన్. 104

వ॥ అంత పురందరదిశ కరిగిన నిందుండు పలాయితుండై బ్రహ్మలోకంబునకుం
జనియె; నంత శూరసైన్యంబు లమరావతీపురంబు నిరోధించి మందాకినిం గలంచి
నందనోద్యానవనభూజంబుల నిర్మూలంబు గావించి గోపురంబులు బడఁగూల్చి
ప్రాకారంబులు బడఁద్రోచి నిలింపబిబ్బోకవతులఁ జెఱలువట్టి యిందాంతః
పురంబుఁ జొచ్చి మణికాంచనభూషణాంబరంబులు జూఱఁగొని భూతలంబులఁ
ద్రవ్వి ధనంబులు పుచ్చుకొని ప్రతిగృహం బగ్నిదగ్ధంబు గావించిరి. 105

క॥ పరువు లిడఁగ దుర్బలులై, సురశాత్రవుచేతఁ దవిలి ♦ సుర లెల్లరు న
ప్పురి నపరిమితధనమ్ములు, శిరముల మోచికొని చనిరి ♦ సేనలవెంటన్. 106

వ॥ శూరుం డంత. 107

చ॥ జ్వలనునిపట్టణంబు జని ♦ చయ్యన నిర్దళితం బొనర్ప దో
ర్బల మెసఁగన్ సముద్ధతిని ♦ బావకుసైన్యము పౌరుషంబునం
జలముదలిర్ప నయ్యసుర♦సైన్య మెదిర్చి పరస్పరంబు న
త్యలఘుశరావళుల్ గురిసె ♦ నయ్యెడఁ దారకుఁ డాగ్రహంబునన్. 108

వ॥ నిజసేనలం బురికొల్పినఁ దద్బలంబులమోత్రల నిలువంజాలక పావకసైన్యంబు
దైన్యంబునఁ బరాభవంబు నొందుచు ననలునిసవిధంబుఁ జేరె; నప్పు డయ్యా
నలుండు క్రోధమూర్ఛితుండై కాలాగ్నియుంబోలె నాభీలజ్వాలామాలా కరా
ళుం డగుచు నస్త్రవర్షంబు దానవసైన్యంబుపైఁ గురిసిన. 109

క॥ తారకుఁడు వామకరమున, వారక గొని ధనువు నారి ♦ వలకేల వెసన్
గూరిచి జ్యారవములును బ, యోరాశిమహోర్మ్ములట్ల ♦ యురువడి మ్రోయన్. 110

వ॥ ఆలీఢపాదుండై ధనుశ్శాస్త్రక్రమంబున. 111

క॥ మనమునఁ బశుపతిఁ దలఁచుచు, ఘనతరమగు పాశుపతము ♦ గరిమను వరరు
ద్రునికై వడిఁ దాల్చినఁ గని, యనలుఁడు భయమంది మిగుల ♦ నార్తిం జెందెన్.

వ॥ ఇప్పాశుపతంబు నిమిషమాత్రంబున లోకంబు లన్నియు దహింపనోపు, నిమ్మ
హాస్త్రంబునకు నెయ్యది లక్ష్యంబు గాదు, కాలానలంబునకు మశకంబులట్ల
నియ్యస్త్రంబుమ్రోల మేము నిలువనోపుదుమే? కటకటా! యని చింతించి విముక్త
శస్త్రుండై శీఘ్రంబ తారకునియంతికంబుఁ జేరి బద్ధాంజలి యగుచు నేను భవదీ
యుండ మదీయాపరాధంబు సహించి రక్షింపు రక్షింపు మని శరణం బొందిన.

తే॥ తారకుం డంత వహ్ని నా♦దరణ మీర, పూర్వరీతిని భవదీయ♦పురమునందు
నుండుముమదాజ్ఞచే నిర్భ♦యుండవగుచు,ననుడునాలించిముద మొప్ప♦నాత్మలోన

వ॥ దానవేంద్రా! యజ్ఞానంబునఁ బూర్వం బేనుజేయునపరాధంబులు మనంబున
నుంచకు మని పలికి వీతిహోత్రుం డాత్మపురంబుఁ జేరె; నంతకుపూర్వం బావ
ట్టణంబు దానవసేనాలుంఠితంబయ్యె; నంత శూరవర్యుం డగుతారకుండు విడం
గుండనుసారథిం బిలిచి యామ్యదిశకు రథంబుఁ దోలు మనిన నాక్షణంబ యా
విడంగుండు సంయమినీపురాంతికంబుఁ జేర నరదంబుఁ బఱపె నప్పుడు. 115

క॥ చతురంగబలము లప్పుర, మతిశయముగ నావరించె ♦ నపరార్ణవము
ట్లతులస్ఫూర్తిన్ వైవ,స్వతుఁడది విని దూతచేత ♦ సాధ్వస మొదవన్. 116

ఆ॥ కోలుపోయెఁ దనదు♦ప్రోలును వీనిచే, భగ్నమయ్యె నింద్ర♦పట్టణంబు
నగ్నినగర మెల్ల ♦ నతిలుంఠితంబయ్యె, నట్ల మనల నీతఁ ♦ డణఁచుఁగాదె. 117

వ॥ అని చింతాక్రాంతుండై విచిత్రవస్త్రాభరణంబులును తండులముద్గకుళుత్థాది
ద్రవ్యంబులు కానుకలు గొని దైత్యేంద్రునిం గని నీయాజ్ఞ నీవాఁడనై యీపు
రంబున నుండెద నిప్పట్టణం బసురనిర్ఘాతంబు గాకుండ రక్షింపు మనినఁ దార
కుండు దయాళుం డగుచు దూతముఖంబున లుంఠకుల నివారించి దండధరు
నాదరించి పురంబున కనిచె. 118

క॥ రజనీచరవరుఁ డంతట, రజనీచరనగరమునకు ♦ రా పౌనరింపన్
రజనీచరుఁ డతిభీతిని, నిజపురము న్వెడలి వినయ♦నిపుణుం డగుచున్. 119

క॥ తారకుని వైరిదర్పవి,దారకునిం గాంచి పలికెఁ ♦ దానవకజనుఁడం
గూరిమి నను రక్షింపుము, వారక నీయాజ్ఞ నిచట ♦ వర్తింతు నొగిన్. 120

క॥ విశ్వంబందును దనుజకు,లేశ్వర! తనవారిఁ బ్రోవ ♦ నెంతయు విహితం
బైశ్వర్యంబును బొందుట, శాశ్వతముగ బంధురక్ష ♦ సలుపుటకుఁ గదా. 121

వ॥ అని పలుకు నైర్రృతిని బహుమానపురస్సరంబుగా నాదరించి తారకుండు వరుణదిశాభిముఖుండై చనియె నంత. 122

క॥ వరుణుఁడు తద్వృత్తాంతం, బరసి భయోపేతుఁ డగుచు ♦ నంబుధి డాగెం
బరికించి దాని దానవ,పరివృతసైన్యంబు లెల్ల ♦ పటురోషమునన్. 123

వ॥ తత్పురంబుఁ జుట్టుకొని వస్త్రాభరణాదిసమస్తవస్తువులు జూఱంగొని పలాయితులం బట్టి పుట్టంబులు దోచుకొని యాతుధానబలసైన్యంబులతోడ సమీరణపురంబున కరిగిన. 124

క॥ భయపడి తమిస్రపురముల్, రయమునఁ బవనుండు సేరె ♦ రాక్షసుఁ డంతన్
జయ మలరఁగఁ దత్పుర మం,తయు నిర్మూలంబు జేసె ♦ దారుణలీలన్. 125

వ॥ ఇవ్విధంబున శూరపద్ముండు దిగంతంబులు జయించి రసాతలంబున కరిగి యురగులం గెలిచి వారలవిచిత్రరత్నాభరణంబులు గొని యందలి యమృతంబుఁ గ్రోలి పాతాళనిలయులగు నసురులచేత సంభావితుండై రమ్యంబులగు బిలద్వారంబులఁ గనుంగొనుచు నం దొక్కదివసం బుండి యంత. 126

క॥ భ్రాతృసమేతుం డగుచును, భూతలముం జేరి దైత్య♦పుంగవుఁ డెలమిన్
ఖ్యాతిగఁ బత్రిత్యాద్భుత,జాతంబులు జూచుకొనుచు ♦ సంభ్రమ మెసఁగన్. 127

—* శూరపద్మాదులు శ్రీమహావిష్ణువుతో యుద్ధ మొనరించుట *—

వ॥ సైన్యంబులతోడ సకలద్వీపంబులు విహరింపుచు గరుడకేతనని కేతనంబైన క్షీరాబ్ధి కరుదెంచి యందు పయఃపూరంబులు గ్రోలిగ్రోలి మదగజంబులుంబోలె కలంచి తత్తీరనికు లనర్గళపరాక్రమంబున విహరించిన. 128

క॥ విని తద్ధార్ష్ట్యంబుల శ్రీ,వనితాభూకాంత లపుడు ♦ వణఁకుచు భీతిన్
జనుదెంచి యోగనిద్రం, దనరుహరిని లేపి యని రు♦దంచితఫణితిన్. 129

వ॥ దేవా! యీసమయంబున శేషశయనుండవై యేల నిదురించెదు? నిద్రమేల్కాంచి భయగ్రస్తుల మమ్ము రక్షింప లె మ్మనవుండు నారాయణుండు నిద్రమేల్కాన నంతలోన నయ్యసురసైన్యంబు తత్సమీపంబుఁ గదిసె నంత. 130

క॥ గరుడారూఢుండై హరి, కరములను సుదర్శనంబు ♦ కౌమోదకియున్
దరమును నందకశార్ఙ్గము, లురుదీప్తి మెసంగఁ దాల్చి♦యుద్ధోత్సుకుఁడై. 131

వ॥ బద్ధకక్ష్యుండును సకవచుండును నగుచు పశ్చాద్భాగంబునఁ దూణీరంబులు ధరియించి సవ్యకరమున వి ల్లందుకొని దక్షిణకరంబున నారి సారించి గుణధ్వనిం జేయుచుఁ దారకసైన్యంబులమీఁద బాణవర్షంబులు గురియించె నప్పుడు. 132

క॥ హరిశరము లెదను నాటిన, ధరణిన్ బహుబలము గూలె ♦ దానవు లస్యుల్
శరఖండితవిగ్రహులై, పరిభవముం గాంచి దుఃఖ♦భరపీడితులై. 133

క॥ తారకు శరణం బొందినఁ, దారకుఁ డంతట నుదార♦ధైర్యం బెసఁగన్
నారాయణుపై వెడలెను, భూరిశితాస్త్రములు పూని ♦ పోర జయింపన్. 134

వ॥ అంతఁ జాపంబున గొనయం బెక్కించి గుణధ్వనిం జేయుచు నారాయణునిపై శరాసారంబులు గురిసెఁ దచ్ఛరాపాతంబున గరుడుని మేను రక్తసిక్తంబైనఁ గనుంగొని గరుడగమనుండు కోపోద్దీపితుండై. 135

క॥ తారకుమేనను శరములు, సారెకు నాటించి మఱియు ♦ సాయకతతులం
దేరుం దుమురుగఁ జేయుచు, సారథిఁ బడనేసి ధనువు ♦ చయ్యనఁ దునిమెన్. 136

ఉ॥ తారకుఁ డంత రోషసము♦దగ్రత వేఱొక తేరు నెక్కి దు
ర్వారత నొండువిల్లుఁ గొని ♦ వారక చేయుచు నట్టహాసమున్
భూరిశరావళుల్ గురిసె ♦ భోగిశయానునిపై నిదాఘగం
భీరఘనాఘనంబుగతి ♦ భీషణమార్వినాద మొప్పఁగన్. 137

క॥ దానవనిశితశరంబుల, దానవరిపుమేన రుధిర♦ధారలు దొరఁగన్
లూనంబయ్యెఁ దదీయశ,రానీకనిపాతనమున ♦ నతనికవచమున్. 138

వ॥ అంత నతిక్రోధంబున నారాయణుండు మరల మర్మభేదకంబులగు శస్త్రాస్త్రజాలంబులఁ బఱపి తద్రథంబు భగ్నంబుజేసి కోదండంబు ఖండించిన. 139

క॥ తారకుఁడు గదిమి వేఱొక, తే రెక్కి శరాసనంబు ♦ ధీరతఁ గొనుచున్
భూరిక్రోధాన్వితుఁడై, శౌరిపయిన్ మగుడ నించె.♦ సాయకవృష్టిన్. 140

వ॥ అంత విష్ణుండు పరాక్రమరోచిష్ణుం డగుచు మాయావియై బహురూపంబుల నందంద నిలుచుచు శతకోటిసహస్రంబులైనశస్త్రంబులు తారకునిమీఁదం గురిసిన దైత్యుండు క్రోధవిజృంభితుం డగుచు మాత్రోపదిష్టమంత్రంబులు జపించుచు బహురూపంబులతోడ నసంఖ్యంబులైనయస్త్రంబులు కైటభారిపై నించె; నివ్విధంబున ద్వాదశవర్షంబులు విష్ణుతారకులు పరస్పరంబు సంగ్రామమల్లు రగుచు నత్యద్భుతంబుగాఁ బోరి రయ్యవసరంబున. 141

క॥ హరి కౌమోదకిఁ గేలం, బరగం గొని త్రిప్పివైచె ♦ భాసురలీలన్
మురవైరియు గదచేతను, బరితాడనఁ జేసె దాని ♦ భండనమందున్. 142

వ॥ మఱియు నిలువనోపక యక్కౌమోదకి తారకునిం గదియ తారకుండు క్రోధావిష్టుండై దానిఁ గ్రమ్మఱఁ గెడపిన నది నేలం గూలె; నివ్విధంబున నందకంబును

నిరర్థకంబయ్యె నయ్యెడఁ దారకుండు గదాయుధంబుఁ ద్రిప్పుచు వధోద్యుక్తుండై మాధవుసమీపంబుఁ జేరిన. 143

క॥ తారకునిఁ జూచి ప్రళయఘ,నారవముం బోలె శంఖ • మద్భుతలీలం
బూరింపుచుఁ బురుషోత్తముఁ, డారూఢిన్ బాహుశౌర్య • మలర న్వేగన్. 144

వ॥ సర్వశత్రునికృంతనంబును మహాఘోరంబును నగు సుదర్శనంబుఁ బ్రయోగించిన నదియు వజ్రనిష్ఠురంబగు దానవేంద్రువక్షస్స్థలంబునంబడి నిష్కమాత్రంబయ్యె విచిత్రం బిదియు. 145

క॥ శ్రీయువతీపతి గళితని,జాయుధుఁడై యతనిఁ జేర • నరిగి రయమునన్
మాయురె! నీభుజశౌర్యము, నీయస్త్రబలం బయారె • నిర్జరవైరీ! 146

వ॥ త్రిలోచనుండగు రుద్రుండునకుఁ దక్కినవా రెవ్వరు నేతాదృశవీర్యసంపన్నులు గారు గావున భవజ్జననియే పుత్రవతియగు బహూక్తు లింకేటికి? మదపరాధంబు సహింపు మనిన మాధవుంజూచి దైతేయవల్లభుండు సంప్రీతచేతస్కుండగుచు బహుమానపురస్సరంబుగా హరి వీడ్కొని శూరపద్మునికటంబున కరిగి వినయంబున నంజలిఘటింపుచుఁ బ్రణమిల్లిన. 147

క॥ శూరుం డపు డనుజన్ముని, గూరిమినిం గౌఁగిలించి • కొని మూర్ధంబున్
మూరుకొని మెచ్చుఁ గడు న, వ్వీరాగ్రణు లంత చటుల • విక్రమలీలన్. 148

వ॥ చక్రవాళాచలంబుఁ జేరి యం దద్భుతంబులు గనుంగొనుచు స్వర్గలోకంబునకుఁ గృతప్రస్థాను లగుటయు. 149

క॥ వాసవుఁ డావృత్తము విని, త్రాసంబుం బొంది వేగఁ • దరుణీయుతుఁడై
యా సురలోకము వీడ్కొని, భాసురపికరూప మగుచుఁ • బఱచె న్నింగిన్. 150

—* శూరపద్మాదులు బ్రహ్మాదుల జయించుట *—

వ॥ అంత నద్దానవులు త్రిదివంబు జుట్టుకొని నిర్గమించు నిఖిలనిలింపుల నిరోధించి తద్వస్తునివహంబులు చూఱఁగొని మహర్లోకంబున కరిగి తద్భువనవాసులచేతఁ బూజితులై సేనాసమేతంబుగా జనలోకతపోలోకంబులు వీక్షింపుచు శీఘ్రంబున విధాతృభూషితంబగు సత్యలోకంబునకుం జని రంత. 151

క॥ నలువ దశబ్రహ్మలతోఁ, జెలువుగ నెదురేగి దైత్యశే • ఖరునకుఁ గౌ
శలమతి దీవన లొసఁగుచుఁ, గలితసుధామధురభణితిఁ • గడు నిట్లనియెన్. 152

వ॥ ఏను మీకు పితామహుండ నిందు వసింతు; నెల్లకాలంబు భవద్విభవంబే మదీయ విభవం బగుఁగాదె; యుష్మదాగమనంబున నామనంబు సంతసం బందెడి; భవతో

దరులకు ననేకంబులగు నిమ్మహాయుధంబులు బ్రహ్మాస్త్రంబును రమ్యంబగు రథంబును గొమ్మని యొసంగిన. 153

క॥ ముదమంది శూరపద్ముఁడు, సదయుండై పద్మభవుని♦సన్మానం బిం
పొదవఁగఁ జేయుచు వేగమ, కదలెన్ వైకుంఠమునకుఁ ♦ గడు ననుజులతోన్.

వ॥ తదాగమనంబు విని నారాయణుండు నుతిపరాయణుం డగుచు నెదుర్కొని భవదీయకృపావిశేషంబున నిచట వసింతు నిప్పురంబు వీక్షించెదుగాక రమ్మని దైత్యేంద్రునిం దోడ్కొనిపోయి. 155

క॥ అందంపు విచిత్రింబులు, నందంబుగఁజూపి భూష♦ణాంబరతతులన్
ముందర కానుక లిడుచు ము,కుందుం డుపచారములను♦ గుతుక మొనర్చెన్. 156

వ॥ అంత విష్ణులోకంబు విడిచి శూరపద్ముండు సోదరసహితుం డగుచు ననంఖ్యంబులగు సైన్యంబులు గొలువ ననేకసహస్రగణపరివేష్టితంబును, నఖిలగణపాలకమనోహరంబును, నమరమునిగణపరివృతంబును,నభ్యున్నతగోపురాట్టాలకపరిశోభితంబును, నతులితసహస్రస్తంభమండపవిరాజితంబును ననుపమాన విలాసభాసురరుద్రకన్యాసహస్రాధిష్ఠితంబును, ననవధికభేరీమృదంగకాహళడిండిమవీణావేణునినాదమనోహరంబును, ననవరతనాట్యవాదిత్రకుశలకుశీలవజనరంజితంబును, నత్యంతవేదఘోషాన్వితంబును, నపరిమితవిభవాభిరామంబును నగు శివలోకంబున కరిగి కృతాంజలి యగుచు దూరంబున సైన్యంబుల నిలిపి సహోదరయుతుండై మందగమనంబున శివపదారవిందంబులు డెందంబునం దలంచుచు వృషభగణపరివేష్టితవివిధదిశాభిరామంబును బరితఃప్రభాసితపటకాండంబును. నిందోపలసోపానమండితంబును స్వర్ణాశ్వత్థపర్ణావిరచిత ప్రవాళతోరణాలంకృతంబును నగు ప్రథమద్వారం బక్షిసాఫల్యంబుగఁ గని యందు దిప్రపుండ్రాంకితఫాలభాగుండును రుద్రాక్షమాలికావిరాజమానకంఠుండును భూతిభూషితసర్వాంగుండును గర్ణకుండలశోభమానముఖాంబుజుండును ధృతవేత్రులును ధురంధరులును నగుచు నిరుకండల బ్రహ్మాండభాండంబుఁ గబళించు వారలుంబోలె నుద్దండభుజాదండాఖండచండిమపాండిత్యవిజిత మార్తాండమండలశతకోటిధామసముద్దాము లగుమహాభీములును, జుళుకంబున సప్తసముద్రంబు లాపోశనంబుగఁ గ్రోలువారలుంబోలె నిర్వక్రవిక్రమోదారులగు మహాక్రూరులును భూనభోంతరాళంబు నిరర్గళభుజార్గళంబుల నిరోధించువారలుంబోలె నిరంతరనితాంతతంతన్యమానదురంత తేజోవిరాజమానదోస్సారులగు మహాసంహారకారులును, గులపర్వతంబులు నుగ్గునూచంబులుచేయువారలుంబోలె దంభోళిధారాప్రశస్తహస్తనిరస్తదిగ్వేదండగండభిత్తులగు మదోన్మత్తులును, సంగరాంగణంబున విస్ఫులింగంబులు వెదచల్లువారునుంబోలె నయ

నారుణిమస్ఫారఘోరాకారులగు మహావీరులును, బ్రళయఘనాఘనభీషణ నిర్ఘోషంబులఁ బ్రతిఘటించువారలుంబోలె నిశ్శంకభయంకరహుంకారజటిల చటులోపక్రములగు మహాబలపరాక్రమవంతులును, మఱియు సురూపులు, విరూపులు కురూపులును, ద్విపాదులు, త్రిపాదులు, చతుష్పాదులు నపాదకు, లేకహస్తులు ద్విహస్తులు, త్రిబాహులు, చతుర్బాహులు, బంచవక్త్రులు, గజాననులు, వ్యాఘ్రవక్త్రులు, ఋక్షముఖులు, మృగాననులు, ఖరాస్యులు, గోవక్త్రులు, మహిషాననులు, గోమాయువక్త్రులు, శశకవక్త్రులు, నేకవక్త్రులు, ద్వివక్త్రులు, త్రివక్త్రులు బహువక్త్రులు నైనయనేకకోటిగణవర్యులతోడ ద్వార పాలకుండగు నందీశ్వరుం గని యానందంబునం గృతాభివందనుండై నిలిచిన. 157

క॥ కని నంది శూరపద్మున, కనియెం బూర్వంబు నీవు ♦ యాగం బధికం
బొనరించి శివునికరుణకు,ఘనముగఁ బాత్రుండ వగుచుఁ♦గాంచితి వరముల్.158

వ॥ ఇపుడు నీవు చనుదెంచుట కేమి నిమిత్తం బనిన నందీశ్వరునకు శూరపద్మం డిట్లనియె. 159

మ॥ విను మోదేవ! యుమాపతిన్ శశిధరు ♦ న్విశ్వేశు వీక్షించి భ
క్తి నతింజేయఁగ వచ్చినాఁడ నిట కెం ♦ తేనిన్ దయాళుండవై
చని యంతఃపురికిన్ మదాగమనమున్ ♦ సర్వజ్ఞుతోఁ దెల్పవే
నను రక్షింపుము సన్నిధానమునకు ♦ న్నాపైఁ గటాక్షంబునన్. 160

—* శూరపద్మాదులు కైలాసంబున శివుం గాంచి నుతించుట *—

వ॥ అని నందిం బ్రార్థించిన నతం డంతఃపురంబునకుం జని మహాదేవునకు విజ్ఞాప నంబుఁ గావించి తదనుజ్ఞఁ బడసి శూరపద్ము నీశ్వరసన్నిధానంబునకుం దోడ్కొని పోవు నయ్యెడ. 161

తే॥ ద్వారములయందు గణపాల♦తతికి నెల్లఁ,బ్రణుతిఁ జేయుచు నంజలి♦బంధ మలర
శూరపద్ముండు సని భక్త♦సులభుఁడైన, భర్గు వీక్షించి లోచన♦పర్వముగను.162

వ॥ అందుఁ గాలకంధరాధరులును ద్రిలోచనులును నగు సరూపులైన మూర్తులును, మృణాలతంతువిమలచామరాలంకృతపాణులును నాట్యవిద్యాపారీణులును నగు రుద్రకన్యాసహస్రంబులును, గుంభాకుంభప్రముఖు లగుగణముఖ్యులును, సక లమునులును నిరుగెలంకులం గొలువ దివ్యసింహాసనారూఢుండును సత్యజ్ఞానానంద మయుండును గామికాద్యష్టావింశతిస్తోత్రసంస్తవ్యుండును సాక్షాత్కైవల్య ప్రదాయకుండును గృష్ణపింగళుండును ఋతంబును సత్యంబును బరబ్రహ్మంబును బరంజ్యోతియుఁ బరాత్పరుండును బరమపురుషుండును నూర్ధ్వరేతస్కుండును నప్రమేయుండును జతుర్వేదసంసేవిత పాదారవిందుండును నై వెలుఁగొందు

చున్న యప్పరమేశ్వరునకు శూరపద్మూం డనుజసమేతుం డగుచు సాష్టాంగంబుగాఁ బ్రణమిల్లి భక్తియుక్తుండై కరంబులు మొగిచి యిట్లని వినుతించె. 163

సీ॥ వందనం బొనరింతు ♦ వందారుజనకల్ప,కల్పితపన్నగా♦కల్ప! నీకు
జోహారు గావింతు ♦ శుంభజ్జటారంగ!, రంగదభ్రధునీత♦రంగ! నీకు
సాష్టాంగము ఘటింతు ♦ సర్వాఘసంహార!, హారనిర్మలగరా♦హార! నీకుఁ
గై మోడ్పు విరచింతుఁ ♦ గరుణాసుధాసార!, సారసోద్భవవచ♦స్సార! నీకుఁ
బ్రణుతిఁ జేసెద హరిముఖ♦ప్రణుత! నీకు, దాస్య మర్పింతు వికచాబ్జ♦దాస్య! నీకు
శరణు శరణయ్య లోకైక♦శరణ! నీకు, దండము పరాకు మేరుకో♦దండ! నీకు. 164

వ॥ వెండియు సకలభువనోద్భవస్థితిలయకారణుండును భక్తవత్సలుండును విశ్వాత్మకుండును సాంబుండును జంద్రధరుండును సాక్షాత్కైవల్యస్వరూపియు శుద్ధస్ఫటికసంకాశుండును బరబ్రహ్మంబును నగు నీకుఁ బ్రణామంబు లని స్తుతియించి శూరపద్ముండు కురంగట నిలిచె; నంత శంకరుండు శైలాదినిం గనుంగొని యిట్లనియె. 165

తే॥ శూరపద్ముండు భక్తుండు ♦ సువ్వె! నాకు, నస్మదనుమతి వీఁడు న♦జాండములను
జూచి యందందు రక్షక♦స్తోమ మునిచి, వెనుకనరుదెంచుఁగావుత ♦ వేగ మనుపు.

వ॥ అని యానతిచ్చిన శూరపద్ముండు పరమేశ్వరునకు నమస్కరించి భ్రాతృసహితుం డగుచుఁ బ్రథమద్వారంబునకు వచ్చి నందికిఁ బ్రణమిల్లి తదనుజ్ఞవడసి సకలసైన్యంబులు గొలువ బ్రహ్మాండంబులు గనుంగొనుటకు వెడలి రుద్రపాలితంబగు నజాండభిత్తి డాయంబోయె నంత. 167

ఉ॥ ధీరత సేన వెంటఁ జను♦దేరఁగ సోదరయుక్తుఁడై మహో
దారత వచ్చు శూరుఁ గని ♦ తద్దయు నీశ్వరునాజ్ఞ రుద్రులున్
దారి నొసంగి రా క్షణము♦నన్ బహిరండములందు వారలున్
భూరికిలార్భటుల్ సెలఁగ♦బోయి పరాక్రమకేళి మీఱఁగన్. 168

తే॥ వైరుల జయించి రక్షక♦వర్గ మునిచి, యందు బహువిధభోగంబు ♦ లనుభవించి
యరుగుదెంచిరిమఱియయ్య♦జాండమునకు; నసురవర్యులునాక్షణ♦మలఘుపటిమ.

వ॥ అని చెప్పి సూతుండు శౌనకాదులకు మఱియు నిట్లనియె; నంత శూరపద్ముండు నిజబలంబులతోడ రుద్రనిర్దిష్టంబగు బ్రహ్మాండభిత్తిపదంబున వెడలి దివంబునకుఁ జనుదెంచు నెడఁ దన్మాతామహుండగు నసురేంద్రుండు పూర్వకాలంబున దేవతలచేత రణాంగణంబునఁ బ్రక్షీణబలుండై శుక్రునితోడ నరుదెంచి శూరపద్మునిం గనుంగొని నిజబంధుత్వంబుఁ దెలిపిన. 170

క॥ గురునకును దనుజవరునకుఁ, జరణంబుల కెరఁగి యపుడు ♦ సకలసపర్యా
పరితోషితులం జేయుచుఁ, బరమానందమున శూర♦పద్మం డెలమిన్. 171

వ॥ వారలకుఁ దనదిగ్విజయంబును సకలబ్రహ్మాండంబులగమనంబును నెఱింగించి వారితోడ గూడి నిజభ్రాతృసమేతుండై సైన్యంబులు గొలువ భూలోకంబునకుం జనుదెంచె నంత. 172

చ॥ అది విని యాక్షణంబు సుర ♦ లందఱు వాసవుతోడ సాధ్వసం
బొదవఁగ మానసంబుల మ♦హోల్లసలోకము విష్ణులోకముం
బదపడి చేరి శౌరిపద♦పద్మములన్ భజియించి దానవా
పదలను బాపి మమ్ముఁ గృపఁ ♦ బాలనసేయు మటంచు వేడినన్. 173

క॥ విష్ణుండు దయారసవ,ర్ధిష్ణుండై పలికె నపుడు ♦ దివిజులతోడం
దూష్ణీంయత్నముచేతను, దృష్ణత మనమూఢబుద్ధి ♦ తెల్లంబయ్యెన్. 174

క॥ దక్షాధ్వరమున యాగా,ధ్యక్షుండగు హరుని విడిచి ♦ యందఱము హవి
ర్భక్షణఁ జేసినయఘు మిది, వీక్షింపఁగ నాఁడె యనుభ♦వించితిమి గదే. 175

వ॥ తత్కర్మశేషం బిప్పు డనుభవింపవలయుఁ గావున మన మందఱము దానవేం ద్రుండగు శూరపద్మని మనంబు రంజిల్లున ట్లనుసరింపవలయు ననిపలికి త్రయ స్త్రింశత్కోటిదేవతలతోడ నారాయణుండు దూరంబున శూరపద్మ నెదు ర్కొని ప్రియోక్తుల నిట్లనియె. 176

తే॥ కుశలమా నీకు? దానవ♦కులవరేణ్యా!, నీసహోదరు లఖిలసై♦నికులు నిపుడు
క్షేమముననున్నవారె?యా♦శ్రితులఁబ్రోవ,నహితతతిఁగూల్పఁగా దెనీ♦యత్నమెల్ల?

వ॥ ఏతావత్కాలపర్యంతంబు భవత్కృపాకటాక్షంబున నిట్లున్నవాఁడ నని విన యంబులు వలికిన విని శూరపద్మండు హరిని బరమాదరంబున సంప్రీతుంజేసి తదనంతరంబ దివిజగణమధ్యభాగంబున నమేయతేజస్కులై వెలుంగు ననేక రుద్రులం గని మాధవున కిట్లనియె. 178

ఆ॥ నీలకంఠులై త్రి♦నేత్రులై దేవతా,వితతియందు రుద్ర♦వేషములను
వెలుఁగుచున్నవారు ♦ వీరెవ్వరో? చెప్పు, మనుడు శౌరి యతని♦కనియె నపుడు.

—* విష్ణుండు శూరపద్మునకు రుద్రులతెఱం గెఱింగించుట *—

వ॥ మున్ను కమలాసనుండు రజోగుణయుతుండై వృథాహంకారంబున నుత్పత్తి స్థితిలయంబులకుఁ దాన కారణం బని గర్వించి మహామాయావిమోహితుం డగుచు నీశ్వరధ్యానంబు మఱచి యంత నయ్యాశ్వరాజ్ఞ సృష్టిసామర్థ్యరహి తుండై యాత్మగతంబున. 180

తే॥ ఏమి చేసితినిక్కార్య ♦ మిప్పుడకట,మూఢహృదయుండ నగుటచే ♦ మోసమయ్యె
సర్వసమ్మోహకారిణీ ♦ శంభుమాయ, దాటఁగా నేరికైనను ♦ దరమె జగతి? 181

క॥ పరమేశ్వరు మత్కర్తను, హరు నెఱుఁగక సకలమునకు ♦ నధిపతి ననుచున్
దురహంకృతిఁ బూనిన యా, దురితము ఫలియించె నిపుడు ♦ తోడనె నాకున్. 182

వ॥ అని పద్మభవుండు చింతాపరవశుండై భూమిమధ్యంబున సచ్చిదానందలక్షణుండును గోటిసూర్యప్రకాశుండును కుందవిమలమందస్మితసుందరవదనారవిందుండును ముక్తాదామవిరాజితుండును ద్రినేత్రుండును నీలకంఠుండును సాంబుండును నగు నీశ్వరుని ధ్యానింపుచుండె నంత. 183

క॥ హరుఁ డేకాదశరుద్రుల, గరిమ నియోగించె మదినిఁ ♦ గౌతుక మలరం
బరగఁగ వా రప్పుడు విస్ఫురణన్ జనియించి రజుని ♦ భూమిమధ్యమునన్. 184

క॥ వారలఁ గనుఁగొని నతుఁడై, వారిజసంభవుఁడు వలికె ♦ వరభక్తిమెయిన్
మీ రెవ్వరు? మీరాకకుఁ, గారణ మే? మీరపుడు నిజముగాఁ ♦ బలుకుఁ డనన్. 185

క॥ వనజోద్భవ! రుద్రుల మే, మొనరఁగ సృష్ట్యర్థ మీశుఁ ♦ డురగాభరణుం
డు నియోగించెను గావున, ఘనముగ వచ్చితిమి నీదు ♦ కడ కేము తగన్. 186

వ॥ అని పలికినరుద్రులకు రుద్రపరాయణుండు చతుర్ముఖుం డిట్లనియె. 187

ఆ॥ ఈశ్వరాజ్ఞచేత ♦ నిప్పు డీసృష్టికి, మీరె కర్తలైన ♦ మే లెసంగు
ననుడు బ్రహ్మవచన ♦ మాలించి రుద్రులు, చేసి రపుడు రుద్ర ♦ సృష్టి మిగుల. 188

వ॥ ఇట్లేకాదశరుద్రులు ప్రత్యేకంబ కోటికోటిరుద్రుల సృజించిన నయ్యేకాదశకోటిసంఖ్యలైన రుద్రులు జగంబు లావరించిన గనుంగొని యయ్యేకాదశరుద్రులతోఁ బితామహుం డిట్లనియె. 189

తే॥ ఈదృశంబగుబహురుద్ర ♦ సృష్టి మీర, లకట! పాలింపుఁ డిపు డోమ ♦ హాత్ములార!
యింక మీయాజ్ఞ నీసృష్టిని ♦ నేనొనర్తు, ననుచు నుడివి మనంబున ♦ హర్ష మలర. 190

వ॥ అయ్యవసరంబునఁ బద్మసంభవుం డేకాదశరుద్రసమేతుండై తనూద్భవులగు నేకాదశరుద్రులం దోడ్కొని నానావిభవాభిరామం బగు రుద్రలోకంబునకుం జని ద్వారంబున నందికి నిజాగమనం బెఱింగించి యతనివలన నంతఃపురంబుఁ బ్రవేశించి లోకానుగ్రహాకరుండై నమహాదేవునిం గాంచి నమస్కరించి కృతాంజలి యగుచుఁ దనయజ్ఞానదోషంబును రుద్రాగమనంబును రుద్రసృష్టియు నివి మొదలయినవి శంభునకు వినయాన్వితుండై విధాత విన్నవించిన మహేశ్వరుండు విని సంఫుల్లలోచనకమలంబులం గనుంగొని. 191

క॥ వనజోద్భవ! యిదిమొదలుగఁ, దనయాజ్ఞ సమస్తదేహి ♦ తండంబు లొగిన్
మునువలె సృష్టిం జేయుచు, మనమున గర్వంబు మాని ♦ మను మిఁక నైనన్.

వ॥ అని యీశ్వరుండు బ్రహ్మకు సృజనాధికారంబు మరలఁ గటాక్షించి యేకాదశ రుద్రుల నిజలోకంబున కనిచె; మఱియు నేకాదశకోటిరుద్రులను సురగణంబులతోడం గూడియుండుటకు నియోగించుటం జేసి యిదిమొదలుగా దేవతలు త్రియస్త్రింశత్కోటిసంఖ్యం బరగి; రంతఁ బద్మగర్భుం డీశ్వరునకు నమస్కరించి యథాస్థితి వడసె నని యివ్విధంబున నిందిరారమణుండు రుద్రసృష్టిఁ దెలియం జెప్పిన విని శూరపద్ముండు సహోదరులతోడ సంతోషభరితాంతరంగుం డయ్యె. 193

తే॥ శుక్రచోదితుఁ డగుచు నా ♦ శూరుఁ డపుడు, విశ్వకర్మను రావించి ♦ వేడ్కఁ బనిచె
లవణపాథోధియందు వై ♦ భవము చెలఁగఁ, బురము నిర్మింపు మనుచు వి ♦ స్ఫురణ దనర.

వ॥ అంత విశ్వకర్మయు నశీతిసహస్రయోజనవిశాలంబును, శతయోజనవిస్తీర్ణవీథీవిరాజమానంబును, రత్నప్రాకారపరిఘాలంకృతంబును, బ్రహ్మాండకటాహాభరణస్థూణాయమానగోపురవిభాసమాన చతుర్ద్వారయుతంబును, వాపీకూపతటాకపరిశోభితంబును, నారికేళామ్రపనసమధూకాశోకపూగపున్నాగహింతాలతాలనారంగమాతులుంగ జంబూప్లక్షపారిజాతవకుళాశ్వత్థనింబ జంబీరచందనమందారతింత్రిణీతమాలతిలకాద్యనేక భూరుహభూషితోద్యానహృద్యంబును, మాణిక్యఖచితగృహనివహాలంకృతంబును నై, రమణీయంబులగు పరిఘాప్రాకారంబులును, మహోన్నతగోపురాలంకృతంబులగు జతుర్ద్వారంబులును, స్ఫటికోపలనిర్మితనిశ్రేణికానిరుపమానంబులగు వేదికాశతసహస్రంబులును, నుత్తుంగక్రీడానగంబులును, నుల్లసితకేళికారామకాసారంబులును, నున్నతవిశాలపాకశాలాశతంబును, భూషణాగారంబులును, నస్త్రభవనంబులును, విద్యాసదనంబులును, భోజనగృహంబులును, గజాశ్వశాలలును, నాస్థానమండపంబులు, దేవాసురమంత్రిభటమండపంబులు, నానారత్నవిచిత్రమండపంబులు, ముక్తావిరచితంబులగు నేకాంతమండలంబులు, స్ఫటికోపలమండపంబులు, గోమేధికశిలానిర్మితమండపంబులు, హరిచందనదారుచిత్రితసుగంధబంధురమండపంబులు మొదలగు నానావిధమనోహరమండపంబులును, ననంతకోటిమాణిక్యఖచితకుడ్యకుట్టిమస్థలంబులును, నభ్రంకషోన్నతపతాకానీకంబులును, రత్నకవాటసహస్రంబులును గలిగి చెలువలర, నాకనగరపరిస్పర్ధియు నానాదారుశిలాపరిహృతచోరాశయంబును నగు రాజమందిరంబు సృజించి, యప్పురంబునకు వీరమహేంద్రం బను నామం బిడి యప్పట్టణంబుచుట్టు సర్వర్తుకుసుమితఫలితలలితకేళికారామశోభితంబులును, ననేకగోపురప్రాకారమండపాలంకృతంబులును, ననంతమణివిచిత్రితగృహనివహంబులును, భోగమందిరసుందరంబులును, గానాగారభాసు

రంబులును సర్వతోవిరాజమానయాగశాలాసహస్రంబులును, గలిగి చెలువొందు హైమపురంబును, దేవపురంబును, లంకాపురంబును, నీలాఖ్యంబును, నాసురపురంబును, వామాభిధానంబును, బద్మాహ్వాయంబు నగు పురంబు లెనిమిది సృజించి, మఱియు సముద్రంబున కుదగ్భాగంబునందు నసురాఖ్యపురంబును, మేరువునకు దక్షిణంబున జంబూద్వీపంబునందు హేమకూటాద్రిసవిధంబున మాయాఖ్యపురంబును నిర్మించి, వెండియు సకలసముద్రంబుల సకలద్వీపంబుల ననేకంబులగు నగరంబులు విచిత్రంబులుగా సురాసురులు గొల్వ బ్రహ్మాండంబులఁ గల్పించె నంత. 195

—* శూరపద్ముండు రాజ్యంబుఁ బాలించుట *—

తే॥ వీరమాహేంద్రపురమును • వేడ్కఁ గాంచి శూరుఁ డాశ్చర్యమును బొందు • చునుగృహంబు,
సొచ్చి వసియించెహరిముఖ్య • సురగణంబు, లనుజులునుఁగొల్వరత్నసిం • హాసనమున.

తే॥ అంతఁ బద్మజుఁ డెంతయు • ననుపమాన, మణికిరీటంబు బెట్టి త • న్మస్తకమునఁ
జెలువుమీఱంగఁ బట్టాభి • షేక మపుడు, చేసె దనుజేంద్రునకు సుర • శ్రేణితోడ.

వ॥ అయ్యవసరంబున సకలదనుజులు సంతోషంబునం జెలంగిరి. 198

క॥ దనుజుం డంత మురాంతకుఁ, గనుఁగొని నేఁ బిలిచినపుడు • కడు శీఘ్రమునం
జనుదెంతువుగా కిప్పుడు, చను మని పనిచె న్నితాంత • సంతోషమునన్. 199

వ॥ మఱియు దిక్పాలకుం డగునీశాను నేకాదశరుద్రులను వీడ్కొని సింహాస్యతారకుల నిజనివాసంబుల కరుగుం డని పలికి శూరపద్ముం డంత నాస్థానమండపంబున నింద్రుండు తాంబూలకల్కపాత్రంబును, వహ్నివైవస్వతు లిరువురు పానీయపాత్రంబులును, నైరృతి భృంగారువును, వరుణుండు వ్యజనంబును, వాయువు చామరంబును, ధనదుండు క్రముకభస్త్రికయుఁ, జంద్రసూర్యులు ఖడ్గఖేటంబులును ధరియించి యిరుగెలంకులం గొలువ నానాగానవిశారదులగు గరుడగంధర్వకిన్నరసిద్ధవిద్యాధరగణంబులు గానంబులు సేయ, రంభోర్వశీమేనకాద్యప్సరసలు నటింప దివ్యసింహాసనారూఢుండై పేరోలగంబుండి దివిజులఁ గనుంగొని.

సీ॥ మది నహంకృతి మాని • మామకకృషిఁ జేయు, మస్మద్భటాజ్ఞ చే • సమరనాథ!
అంటిన దహియింప • కసురులఁ బాకక్రి,యాధికారముఁ బూను • మనిశ మనల!
అధికశాంతతఁ జూపు • నిధనంబు సేయకు, దానవతతికి నెం • తయుఁ గృతాంత!
శీతగంధాంబువుల్ • శీఘ్రంబ కొని తెచ్చి, పురి సేచన మొనర్చు • పొసఁగ వరుణ!
ముగ్ధనారీకుచంబుల • మురువు తనర, గంధహిమవారిఁజికిలించి • గంధవాహ!
మందగతిఁగుల్కవీవుచు • మార్జనమును, జేయుమెల్లెడ మది భీతిఁ • బాయ కెపుడు.

క॥ అల శంఖపద్మయుగళము, పలుమఱు దక్కఁగను సకల♦భటకోటులకున్
వలసినధన మొసఁగుచు నుత్కలికన్ యక్షేశ! సావ♦ధానుఁడ వగుచున్. 202

మ॥ అలరారం బురి గోపురాగ్రమున నే♦వాయత్తత న్నిల్చి శీ
తలఘర్మోదకబిందుబృందమిష ము♦క్తారత్నజాలంబులం
గలకంఠీజనకోమలాంగము లలం♦కారంబుఁ గావింపుచున్
జలజాతప్రియ! యెండగాయును మదా♦జ్ఞన్ మందమందప్రభన్. 203

చ॥ మనసిజకేళి కేగుటను ♦ మాని పరాఙ్ముఖులై కడున్ మన
స్వినులగు గామినీమణుల♦చిత్తము రంజిలఁజేసి వేగముం
దనకు నధీనలై రతినిఁ ♦ దార్కొనఁ బూర్ణకళాధురీణతన్
ఘనముగ నర్మదాత్యమును ♦ గాంచుము శీతమయూఖ! మాటికిన్. 204

క॥ తనయులు పదుగురతోడను, నను భక్తిం గొలిచి యనుది♦నంబును జెంతన్
దినశుద్ధిఁ దగ వచింపుము, వనజాసన! యస్మదాజ్ఞ ♦ వర్తింపు మొగిన్. 205

వ॥ అని యివ్విధంబునఁ బ్రతిదినంబు దేవతలకుఁ దత్తత్ప్రయోజనంబుల నియో
గించి గురుశుక్రులచేత మంత్రపూతంబులగు కుశోదకంబులం బ్రోక్షితుండై రత్న
సింహాసనాసీనుం డగుచు నింద్రాదిదేవతలు సేవింప దానవసమూహంబులతోడ
నిరంకుశంబుగా రాజ్యభారధౌరేయుండై. 206

తే॥ దనుజవల్లభుం డంత ను♦దారమహిమ, దివ్యసౌందర్యరేఖను ♦ దేజరిలుచుఁ
బద్మకోమల యను పేరఁ ♦ బరిఢవిల్లు, త్వష్టకన్యను వేడ్క ను♦ద్వాహమయ్యె.

సీ॥ సంగ్రామనిష్ఠుర♦సాహసప్రక్రియా,పటుభయంకరరూపు ♦ భానుకోపుఁ
జండవిక్రమమహా♦జ్వాలావళిపతంగు, నఖిలబర్హిర్ముఖు ♦ నగ్నిముఖునిఁ
బ్రళయకాలాభీల♦భానుకోటిసహస్ర,రాజితధాము హి♦రణ్యనాము
రసనాయమానవా♦రాచౌఘభీకర,వరభుజమిష రాహు ♦ వజ్రబాహుఁ
గాంచెఁదనయుల నల్వుర ♦ గరిమమీరఁ,బద్మకోమలయందును ♦ బ్రమద మెసఁగ
శూరపద్ముండు జితవైరి♦శూరపద్ముఁ, డమ్మహితోదారవిభవుఁడై♦యతులమహిమ.

వ॥ మఱియు సురాసురసిద్ధవిద్యాధరోరగకన్యల వివాహంబై వారలయందు నమేయ
వీర్యబలాన్వితులగు త్రిసహస్రసంఖ్యులగు సుతులం గని మహావిభవంబులఁ
జెలంగుచు వేఱువేఱఁ గోటిద్వయబలంబులు గొలువ సింహవక్త్రతారకుల
నసురాఖ్యపుర మాయాపురంబుల కనిపిన. 209

క॥ పురిఁ జేరి సింహవక్త్రుఁడు, సురుచిరలావణ్య శమన♦సుతను విభూతిం
బరిణయమై వైభవవి, స్ఫురణ మహావీరు నొక్క♦పుత్త్రునిఁ బడసెన్. 210

వ॥ ఇవ్విధంబున ననేకకన్యలం బరిణయంబై కుమారుల నూఱ్వురం గనియె; తార కుండును నైరృతితనయ యగు సౌరికను బాణిగ్రహణంబై ధర్మసహితుండగు నసురేంద్రాఖ్యుండైన పుత్త్రినిం గని యాత్మీయపురంబున సుఖం బుండె నని: శౌనకాదులకు సూతుండు సెప్పె. 211

—* ఆశ్వాసాంత పద్యములు *—

మ॥ ఇభచర్మాంబర! శైలజాకుచతటా♦భీష్టోపగూహక్రియా
సుభగంభావుకవక్ష! దక్షమఖహృ♦చ్ఛృంభత్ప్రతాపోజ్జ్వలా!
ఋభుబృందార్చితపాదపద్మయుగళా! ♦ యిచ్ఛాక్రియాజ్ఞానశ
క్తిభవిష్ణుప్రతిభాప్రవర్ధితజగ♦ద్విస్తార! గంగాధరా! 212

క॥ లీలాభ్యవహృతిగరళవి,నీలశిరోధిప్రభావి♦నిర్జితబలభి
న్నీలోపలధామ! జగ,త్పాలన! ఫాలాక్ష! త్రిపుర♦దానవశిక్షా! 213

స్రగ్విణీ వృత్తము.

పంచబాణద్విషే♦త్పంచతాకృన్మహా
పంచవక్త్రా! లస♦త్పంచకృత్యోత్సుకా!
పంచభూతాదిస♦ర్వప్రపంచాత్మకా!
పంచకోశాతిగా! ♦ పంచవక్త్రా! శివా!

ఇది శ్రీమ దిందుధరసుందరపాదారవిందార్పితహృచ్ఛతపత్ర సకలసుకవి జనానుగ్రహపాత్రసుగుణస్తోత్ర పవిత్రచరిత్ర కాశ్యపసగోత్ర కోడూరి యెల్లనామార్యపౌత్ర శంకరానూత్యలక్ష్మ్యంబికాతనయ వినయ విధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచలకవి ప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత శ్రీశంకర సంహితయందలి శివరహస్యఖండంబున నసుర కాండంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీరస్తు.

శ్రీ శివాయ గురవే నమః.

శివరహస్యఖండము.

అసురకాండము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

రాజితగిరిమందిర!
శ్రీరమణప్రముఖదివిజ♦సేవిత! కరుణా
పూరిత! ముళువాగలుధా,
తీరమణేప్సితశుభాంగ! ♦ శ్రీశివలింగా! 1

వ॥ అవధరింపుము; శౌనకాదిమహామునులకు సూతుం డిట్లనియె. 2

క॥ శూరులను శూరపద్ముఁడు, వారక కోటిద్వయంబు ♦ వాహిను లనిపెన్
ధారుణి నొక్కొకద్వీపం, బారసి పాలింప సతత ♦ మనుపమలీలన్. 3

వ॥ ఇట్లు స్వర్గమర్త్యపాతాళలోకంబుల రక్షింప వేఱువేఱ నాఱుకోట్లవాహిను లసురుల నియోగించి వీరమహేంద్రపురంబుఁ జుట్టి యావరించిన యష్టపురంబు లందును గజవక్త్ర తురగవక్త్ర వ్యాళీకవక్త్ర భల్లూకవక్త్ర వ్యాఘ్రవక్త్ర వరాహవక్త్ర సింహవక్త్ర గవయవక్త్రు లను నీయష్టమహావీరుల నశీతిసహస్రవాహినులతో నుండుం డని నియమించి నిజపురంబున గోపురప్రాకారంబుల నందందు లక్షవాహినుల నిలిపి దుర్గుణధర్మకోపదుర్ముఖశంఖపాలవజ్రపాల ధర్మజ్ఞమహిషాఖ్యు లనుమంత్రులంగూడి ప్రాజ్యసామ్రాజ్యధౌరేయుండై యుండె 4
నాసమయంబున.

—* శూరపద్ముఁడు దేవతలను నీచకార్యములు చేయ నియమించుట *—

చ॥ బలరిపుముఖ్యదేవముని♦పఙ్క్తి నితాంతభయంబు దోప ని
స్తులతరవైభవాఢ్యుఁడగు ♦ శూరుఁడు తత్సహజుల్ తనూజులుం

జెలువుగ మంత్రులు న్వరుసఁ ♦ జెప్పినకార్యములన్ ఘటింపుచుం
జెలఁగ వసించె పక్షివిభు♦చెంగటఁ బన్నగరాజుకై వడిన్. 5

మ॥ దనుజాధీశ్వరుఁ డొక్కనాఁడు త్రిదివా♦ధ్యక్షాదిగీర్వాణులం
గని మీనంబులఁ బట్టి తెమ్మనుడు దుః♦ఖం బొంది చిత్తంబులన్
మును దక్షాధ్వరమందుఁ జేసినయఘం♦బున్ డెందమం దెన్నుచుం
జని వారందఱు వార్ధి, కవ్వరుణు మ♦త్స్యవ్రాతముల్ వేడినన్. 6

వ॥ అంత వరుణుండు సముద్రంబునం గల తిమితిమింగిలాదిమీనంబులఁ బట్టితెచ్చి తీరంబున నునిచె; నయ్యెడ భానుండు మీనంబుల శోషింపంజేసి యముండును విగతప్రాణంబులుగాఁ జేసె. 7

ఆ॥ నాగపాశములను ♦ వేగమ బంధించి, దివిజవరులు కట్టి ♦ తెచ్చి రపుడు
భయము మీర శూర♦పద్మునిగృహమున, కసురుఁ డదియుఁజూచి♦హాస మలర. 8

వ॥ ఇవ్విధంబున దినదినంబును మత్స్యంబులం దెమ్మనిన నంగీకరింపుచు నిమిష మాత్రంబున మీనజాలంబులం దెచ్చియిచ్చి సమర్పింతురు. 9

క॥ అనిన విని విప్రపుంగవు, లనయం బజముఖచరిత్ర ♦ మది యెవ్విధమో
వినుపింపు మనుడు సూతుం, డనుపమగంభీరఫణితి ♦ నపు డిట్లనియెన్. 10

క॥ సురభూసురవిద్వేషిణి, నిరతం బజవక్త్ర భువన♦నిష్ఠురలీలం
బరవంచనపర యగుచును, జరియించె నిజేచ్ఛ భువన♦జాలం బందున్. 11

క॥ కామవశంగమయై య, క్కామిని యెల్లెడల దేవ ♦ గణముల బుషులన్
భూమీసురులను దనుజ,స్తోమంబుల జగతి నెల్ల♦సుందరజనులన్. 12

వ॥ మఱియు యువవృద్ధజనంబుల నేరినైనను మార్గంబుల ననర్గళంబుగ రమింపుచుం బ్రతిదినంబును సహస్రపురుషసంభోగసంభ్రమాయత్తచిత్తయై మదోన్మత్త యగుచు నందంద వెదకి సుందరీజనంబులం గొంకఁ అను బలాత్కారంబునం దెచ్చి సహోదరుల కొసంగుచుఁ దపోయజ్ఞంబులకు విఘ్నంబు లొనర్పుచు నివ్విధంబున మహాఘోరకర్మపరాయణయై యొక్కనాఁడు బుషివర్యుండగు దుర్వాసుం జేరి యతనితోడ నద్దానవి యిట్లనియె. 13

క॥ మునివర! యేనిం బుత్త్రా,ర్థినియై నినుఁ బొంద వచ్చి♦తి న్నాయిష్టం
బొనరఁగ శీఘ్రమ కూడుము, ననవిల్తుని కేళి మిగుల ♦ నన్నుం బ్రేమన్. 14

వ॥ అనిన భయంపడి దుర్వాసుం డద్దానవి కిట్లనియె. 15

క॥ భామ! విను నే వశక్తుఁడ, వేమారు తపోనిరస్త♦వివిధాఘుండన్
నామది యొప్పుదు నీతోఁ, బ్రేమన్ రమియింపఁ జనుము♦బిసరుహనయనా! 16

వ॥ అని యనంగీకారంబుగాఁ బలికిన నమ్మునీంద్రుని దానవాంగన బలాత్కా
రంబున వెలికిలఁ బడఁద్రోచి పట్టి తమిం గవుఁగిలింపుచు నధరపరిచుంబనాదుల
నతని నుపరతినమరతిక్రీడావినోదంబులం గూడెను. 17

—* ఇల్వలవాతాపుల కథ *—

క॥ సురతప్రౌఢిమ రాక్షస,తరుణి మునిం గూడ నిట్లు ♦ తత్క్షణమే యి
ద్దరి కిల్వలవాతాపులు, పరగఁ జనియించి రలఘు♦బలశాలు రొగిఁ. 18

వ॥ అక్కుమారులు పితృమాతృస్వరూపు లగుచు జనకుండగు దుర్వాసునిం గని
యొక్కనాఁడు దౌర్జన్యంబున భవదీయతపఃఫలంబు మా కొసంగు మనవుడు
క్రుద్ధుం డగుచు మునీంద్రుం డిట్లనియె. 19

ఆ॥ ఓదురాత్ములార! ♦ యుచితమే నాతపః,ఫల మొసంగు మనుచుఁ ♦ బలుక మీకు
ననుచు వారిఁ జూడ ♦ కవ్వల దుర్వాసుఁ, డరిగెఁ దప మొనర్ప, ♦ నాక్షణంబ. 20

మ॥ అంత నద్దురాత్ములు వెంబడిం బడినఁ జని ఋషివర్యుండగు జనకుని సంహరింప
నుద్యుక్తులైన వారలం గని మునిసింహుండు క్రోధవిహ్వలుండై మీ రివ్విధంబు
నం దాపసులయెడ దుష్క్రియాపరు లగుచుం గొంతకాలంబునకు నిధనంబు
నొందుదు రని శాపం బిచ్చె నంత. 21

—* ఇల్వలవాతాపులు బ్రహ్మచే వరమంది ఋషుల మోసగించుట *—

తే॥ అబ్జభవుఁగూర్చి యిల్వలుఁ♦డధ్వరంబు, ననరఁ జేయుచుఁ దత్ప్రసా♦దంబు వడయ
గరిమ ఖండించె వాతాపి♦కాయ మప్పు,డగ్ని వ్రేల్చెను బలుమాఱు♦నద్భుతముగ.

వ॥ అంత నజుండు ప్రసన్నుండై వరంబు వేడు మనిన నయ్యిల్వలుం డిట్లనియె. 23

తే॥ భువిని వాతాపి యజరూప♦మును ధరింప, వాని వధియించి తోడనే♦యేను బిల్వ
మగుడి వాఁడొగిపూర్వంబు♦పగిది మ్రోల,వచ్చినిలువంగ వాణీశ! ♦వర మొసంగు.

వ॥ అనిన నట్లయగుంగాక యని వరం బొసంగి పద్మగర్భుండు నిజపురంబున కరిగె;
నంత నమ్మహావీరులు మాతృసోదరుండగు శూరపద్మునిం జేరి కృతప్రణాములై
ప్రమోదంబున నిజవృత్తాంతం బంతయుం దెలిపి తత్సన్నిధానంబున ననేక
దినంబు లుండి తదనంతరంబు కుటజదేశంబునకుం జని యం దొక్కపర్ణశాల
నిర్మించి యిష్టాహారంబుల సంతుష్టు లగుచు నుండి రప్పుడు. 25

క॥ మునివేషంబు ధరింపుచు, మనుజాశనుఁ డిల్వలుండు ♦ మార్గములందుర్
మునులను భూమీసురులను, గనుఁగొని యతివినయ మొప్పఁ♦గపట మెలర్పన్.

వ॥ ప్రత్యుత్థానపురస్సరంబుగా వారలకుం బ్రణమిల్లి యర్ఘ్యపాద్యంబు లొసంగి
యాసనంబు లిడి యీదివసంబునఁ బితృపూజ యెం దగునో యని చింతాక్రాం

తులమై యుంటి; మస్మద్భాగ్యవశంబున భవాదృశులైన బ్రాహ్మణోత్తము లరుదెంచితిరి. నేఁడు మత్పితృదివసంబు నిమంత్రణం బంగీకరించి యిప్వ్యాసనం బలంకరించి నన్నుఁ గృతార్థుఁ జేయవలయునని పలుకుచు నప్పు డప్పాపాత్ముండు మేషరూపంబున నున్న వాతాపినిం బిలిచి వధించి యనలంబునఁ బచనంబు గావించినం తృప్తిగా భోజనం బిడి యుపచారంబు లొనరింపుచు వీడ్కోలుపు నెడ.

ఆ॥ వేగ పర్ణశాల♦వెలుపటి కరుదెంచి, యిల్వలుండు మోద ♦ మెసఁగ మరల
వచ్చి మ్రోల నిలువు ♦ వాతాపి యనవుఁడు, నతిరయమున వాఁడు♦ హర్షమునను.

క॥ మునియుదరము భేదింపుచుఁ, దనర యథాపూర్వకముగ ♦దండను నిలువన్
దినదిన మిట్లు దురాత్ముఁడు, దనుజుఁడు కడు బ్రహ్మఘాత♦తత్పరుఁ డగుచున్.

వ॥ స్వేచ్ఛావిహారంబుల దుష్కర్మంబు లొనర్చుచుండు నని యివ్విధంబున నజవక్త్రిచరితంబుఁ జెప్పి శౌనకాదులకు మఱియు సూతుం డిట్లనియె. 30

—*శూరపద్మాసురుండు విమానారూఢుండై బ్రహ్మాండములఁ గలయందిరుగుట*—

క॥ శూరుం డింద్రవిమానం, బారూఢిగ నెక్కి యబ్జ♦జాండము లెల్లన్
వారక పరిపాలించును, ధీరతఁ దద్వృత్తి మరసి ♦ దినదినమందున్ 31

సీ॥ ఆశూరుఁ డొకదినం♦ బబ్జజాండంబులు, చరియించి మధ్యాహ్న♦సమయమునకు
నహిలోకమునఁ జేరి ♦ యందుండి చని రాత్రి, నాత్మపురంబున ♦ నధివసించు
మరునాఁడు నట్లన♦చరియించి యండముల్, భువిఁ జేరి మధ్యాహ్న♦మునకు రజని
నిజపురంబున నిల్చు ♦ నిత్య మీరీతిని, నబ్జభవాండంబు ♦ లన్ని యరసి
సకలభువనంబులందును ♦ జంద్రసౌమ్య,శుక్రరవిభౌమగురుసూర్య♦సుతపదముల
హరివిధిపదంబులందుమ♦ధ్యాహ్నమునకు,వచ్చిమాహేంద్రపురి కేగు♦వసతిఁ జేయు.

వ॥ ఇట్లుండి. 33

క॥ ఒకనాఁడు శూరపద్ముఁడు, శుకవాణి సురేంద్రరాణి♦సొబగు విని సుమాం
బకపరిపీడితతనుఁడై, మకరధ్వజు కేళిఁ దేల ♦ మనసు వొడమినన్. 34

వ॥ అత్యంతసంభ్రమాయత్తచిత్తుండై నిజసేనాపతి నొకనిం బిలిచి యాతుఁ ణంబయిందునిం బంధించి యింద్రాణి నిటకుఁ దెమ్మనవుడు. 35

తే॥ చనియె నాతఁడు శతకోటి♦సంఖ్యవెంట, రాక్షసస్త్రీలతో సుర♦రాజపురికి
నంత నావృత్త మాలించి♦యమరవిభుఁడు, కడుఁ బలాయన మొందెను♦గాంతతోడ.

వ॥ అంతఁ దచ్చమూపతియు యువతీజనసహితుండై నాకలోకంబున కరిగి దివిజులచేత నింద్రునిపలాయనం బెఱింగి క్రమ్మఱ శూరపద్మునిం జేరి యావృత్తాంతం బెఱింగించిన శూరపద్ముండును దన్నిర్గమంబు విని వెండియు భువన

జాలంబులందు వెదకుటకుఁ బరిచారుల ననేకుల నియోగించె; నప్పుడు దేవత లింద్రవియోగంబున దుఃఖార్తులై సంపదలుం బాసి విష్ణులోకంబున నున్న జయంతునిఁ గని విజ్ఞాపనంబుఁ జేసిరి. 37

ఆ॥ అనిన నూతుఁ జూచి ♦ యావిప్రవర్యులు, పలికి రెలమి విబుధ♦పట్టణంబు
విడిచి యింద్రసుతుఁడు ♦ విష్ణులోకంబున, కరుగ నేల ? తెల్పుఁ ♦ డన నతండు.

వ॥ మునీంద్రులారా ! సావధానంబుగా వినుండు. శూరభయంబున నుపేంద్రుండు వైకుంఠంబున కరిగిన. 39

క॥ జనకసహోదరు నాతనిఁ, గనుఁగొన వైకుంఠమునకు ♦ ఘనతరవాంఛం
జని నిర్భయముగ నచ్చట, ననిశము వసియించె వాస♦వాత్మజుఁ డెలమిన్. 40

వ॥ అట్లు నందుండు నతనిం జేరి దేవతలు విజ్ఞాపనంబుఁ జేసిన విని పితృపలాయన శోకంబునఁ గృశింపుచుఁ దత్ప్రార్థనావశంబున మరల జయంతుండు దేవలోకంబున కరిగి యసురనియోగంబునం గృషిజీవనంబుఁ గావింపుచుండె; నంతఁ గాలవశంబున. 41

శా॥ వీణాగానవిశారదుండు త్రిజగ♦ద్విఖ్యాతుఁ డచ్ఛద్యుతుల్
రాణింప న్మెయి నారదుండు సనుదే♦రం జూచి తా లేచి యిం
ద్రాణీనందనుఁ డాజయంతుఁడు ప్రమో♦దం బొప్ప నత్యంతమున్
క్షోణిం జాగిలి మ్రొక్కి యిట్టులనియెన్ ♦ శుంభద్వచఃప్రౌఢిమన్. 42

తే॥ పరగ యుష్మత్పదాంభోజ♦భజనఁ గనుట, నేఁ గృతార్థుఁడ నైతిని ♦ నేఁడు మిగులఁ
దల్లిదండ్రుల నెడఁబాసి ♦ తాళలేను, శుభకరంబుగ వారలఁ ♦ జూడఁగలనె? 43

చ॥ అనవుడు నారదుం డనియె ♦ నార్తిఁ దొలంగుము, నీయభీష్టముల్
దనర ఘటించు నింకఁ, దలి♦దండ్రులఁ జూడఁగఁ గొంతకాలముం
జనఁదగు; నెవ్వఁ డెచ్చటను ♦ సల్పినకర్మ మదెంతమాత్రమో
యనుభవ మొందకున్నె యతఁ ♦ డచ్చటఁ దత్ఫల మంతమాత్రమున్. 44

క॥ నీతండ్రి సునాశీరుఁడు, భూతలమున కరిగి తనదు♦పొలఁతియుఁ దానుం
దైతేయువినాశార్థము, శీతాంశువతంసుఁ గూర్చి ♦ స్థిరతరనిష్ఠన్. 45

వ॥ తపశ్చరణంబున నున్నవాఁ డదిగావున నీ విప్పు డప్రమత్తుండ వగుచు సర్వసుపర్వులతోడ బుద్ధిమంతుఁడవై శూరపద్మునికార్యమం దుండు మని పలికి నారదుం డాకాశపథంబున కరిగె నంత. 46

శా॥ పాకారాతి ధరం జిదంబరసమీ♦పంబందుఁ బ్రఖ్యాతమౌ
శ్రీకాళాఖ్యపురంబున న్నిరుపమ♦శ్రేయంబు సంధిల్లఁగా

శ్రీకంఠుం బరమేశు శంకరుని గౌరీవల్లభుం జాల పూ
జాకల్పోక్తసపర్యలం గొలుచుచున్ సాధ్వీసమేతంబుగన్. 47

—* శూరపద్మపీడితులై శచీంద్రులు వేణువులై దాగికొనుట *—

వ॥ ఇట్లుండి యొక్కనాఁడు శూరపద్మప్రేషితు లగుచారులం గని భయాకులుండై యారామభూరుహమధ్యంబున వైణవరూపంబును వహించి కపటవేషంబున డాగియుండె, నాసమయంబున. 48

క॥ జగతి నవగ్రహదోషం, బగుటయుఁ గడు వృష్ట్యభావ మై పసలందున్
జగతీరుహముల మ్లానిమ, మిగులం గనుపట్టెఁ జండమిహిరద్యుతులన్. 49

ఆ॥ అబ్జభవుని కైన నవనిలో దుష్కర్మ, మహిమ దాటవశమె? యహహా! తలఁప
నిచట నేఁ జరింపనీవృక్షతతులకు, శోషణంబు గలిగె నువ్వె! యకట! 50

వ॥ అని యిట్లు చింతాక్రాంతుండై నిలింపపతియుండునెడ నాకాశవాణి నీవు శోకంబు విడువుము, మహానదీసన్నిధానంబు కాలాంతరంబున మీకు సంఘటించు జీర్ణపలాశంబు లగునీవృక్షంబు లన్నియు పూర్వంబట్ల పుష్టి పొందగల వని సత్యంబుగాఁ బలికిన శచీకాంతుండు ముక్తశోకుం డగుచు సంతోషభరితాంతరంగుం డయ్యె; నాసమయంబున నారదుండు వింధ్యాచలంబున కరుదెంచిన. 51

క॥ అరుదెంచు నమ్మునీంద్రుని, గర మర్థిం గాంచి మ్రొక్కి ఘనతరభక్తిన్
గిరి యర్ఘ్యపాద్యపూజా,దరణన్ సంతోషపఱచి తగ పీఠ మిడెన్. 52

వ॥ అంత సుఖాసీనుండై యతనితోడ గిరీంద్రుం డిట్లనియె. 53

క॥ నీసందర్శనమగుటను, భాసురముగ నాకు జన్మ పావనముగదా!
యోసురమునివర! యనవుఁ, డాసన్ముని పలికెఁ గుశలమా? గిరివర్యా! 54

క॥ మేరుగిరినుండి వచ్చితి, వారక నీకడకు నిపుడు వాక్రువ్వఁగ వే
మారు విచిత్రము తద్గిరి, సారెకు ననియెం బ్రియోక్తిసరణి న్నాకున్ 55

క॥ గిరిరాజ! నీదుసన్నిధిఁ, గర మప్రియ మెట్లుపలుకఁగా నగు నీకున్
గురుభక్తి కలదు నాయెడఁ, దిరముగ నది గాన నీకుఁ దెలిపెద వినుమీ. 56

తే॥ నను బ్రదక్షిణ మొప్పఁగ ననుదినంబు, రాశినక్షత్రములతోడ రవిశశాంక
లలఘుభీతినిఁ జుట్టుదు రలపురారి, కనుపమంబుగాఁ గోదండ మగుదు నేను.

క॥ పాయక సుపర్వు లందఱు, నాయందు వసింతు రనుదినం బది గానన్
నా యభ్యున్నతి కెనగా, నేయచలంబైనఁ గలదె యిద్ధరయందున్. 58

వ॥ అని యఖర్వదుర్వారగర్వధూర్వహుండై సుపర్వపర్వతవరేణ్యుండు పలికె ననిన విని కోపంబు దీపింప నధరం బదర నవంధ్యగరిమ నవ్వింధ్యగిరి యిట్లనియె. 59

తే॥ వారకభవుండు ధనువుగా ♦ వంచు టదియుఁ, దనకుమహిమగాఁదలఁచెను ♦ గనకశిఖరి
యమరగణములుతనమీఁద ♦ నధివసించు, టదియుగుణమనియెన్నె గ ♦ ర్వాఢ్యుఁడగుచు.

మ॥ నరహార్యక్షువిఖండనప్రకటచం ♦ డప్రక్రియ నిర్మించు నా
శరభాధ్యక్షుఖురాగ్రసీమ నొక మా ♦ షప్రాయమే కాదె య
ద్ధరణీధ్రంబు తదీయపక్షఘనవా ♦ తప్రోద్ధృతంబై మిణుం
గురువోలెన్ గగనంబునం దిరిగె నా ♦ కుం జోడె యాశైలముల్. 61

వ॥ అని వింధ్యాద్రి పలికిన విని నారదుం డాశీర్వదించి వియత్పథంబునం జనియె నంత. 62

తే॥ వింధ్యశైలంబు క్రోధంబు ♦ విస్తరిల్ల, నంబుజభవాండమూర్ధంబు ♦ నంటఁ బెరిగెఁ
దన్మహోన్నతిసూర్యచం ♦ ద్రభ్రమణము, ణఁగనొకటనిరులొక చోటఁ ♦ బగలు జెలఁగె.

వ॥ ఆసమయంబున. 64

క॥ కాలపరిమాణ మెఱుఁగక, చాలించిరి సవము లపుడు ♦ జను లది దివిష
జ్జాలము వింధ్యచరితమని, యాలోచించి సురగిరిగు ♦ హాశ్రయు ఘటజున్. 65

వ॥ కనుంగొని సంస్తుతింపుచు. 66

క॥ చుళుకీకృతసప్తార్ణవ!, కలశోద్భవ! తాపసేంద్ర! ♦ కరుణను లోకం
బులు పరిపాలింపవె మును, బలువిధముల సకలభూత ♦ పటలి చెలంగన్. 67

క॥ సకరుణుఁడ వగుచు వినుమీ, ప్రకటితమగు వింధ్యగర్వ ♦ భరమున భువనం
బొకచో విగతార్కంబై, యొకచో నర్కప్రకాశ ♦ మొనరుచు నెపుడున్. 68

వ॥ సర్వక్రియాగర్హితంబై యాగాద్యభావం బగుటంజేసి యేము క్షుత్పీడితుల మైతి మదిగావున వింధ్యగర్వంబు నివారించి జగంబులు పరిపాలింపవే యని సురలు ప్రార్థించిన. 69

తే॥ వారిప్రార్థన మన్నించి ♦ వారి ననిచి, కలశభవుఁ డంత నిజమునః ♦ కమలవాసు
సురుచిరవిలాసుఁ ♦ గైలాసపురనివాసుఁ, గిల్బిషనిరాసుఁ జింతించెఁ ♦ గృత్తివాసు.

వ॥ అప్పు డమ్మహాదేవుండు ప్రసన్నుండై నఁ బ్రణమిల్లి మునివల్లభుం డిట్లనియె. 71

తే॥ నగసుతాధీశ! త్రిపురదా ♦ నవవినాశ!, కలితభవపాశ! లోకేశ! ♦ గగనకేశ!
ఘనకృపావేశముననాకుఁ ♦ గలుగఁజేయు, మురుబలమువింధ్యగర్వాప ♦ హారణమునకు.

వ॥ ఇక్కార్యంబున లోకసంరక్షణం బగు. మఱియు దక్షిణదిగ్భాగంబున కరుగ వలయు, నా కొక్క తీర్థవిశేషంబుఁ గటాక్షింపు మని భక్తినమ్రుండగుచు నగస్త్యుండు పలికినం బరమేశ్వరుం డిట్లనియె. 73

మ॥ కలుగు న్వింధ్యమదం బణంప బలముం ♦ గావేరి నేతత్క్రమం
డలువందుం గొని దక్షిణంబునకు వే♦డ్కం బొమ్ము నా, నంతలో
నలఘుణ్యోదము చంద్రమౌళి కను ఫా♦లాక్షా! భుజంగేంద్రకుం
డల! నా కిప్పుడు నమ్మహాపురుషు వెం♦టం బోవఁగా శక్యమే? 74

వ॥ అనిన నీశ్వరుండు డిట్లనియె. 75

క॥ జ్ఞాననిధానుఁడు కుంభజ, మౌని నిను న్విడువఁగలఁడు ♦ మహి వనమున నెం తేనియు నలంకరింపఁగ, భూనుతగతిఁ దక్షిణంబ♦హో మ్మింపు డీవుల్. 76

వ॥ అని పలికి, యగస్త్యమహామునితోడం గావేరింగూర్చి భక్తాభయప్రదుండగు నీశ్వరుం డంతర్ధానంబు నొందె. 77

—* అగస్త్యుఁడు క్రౌంచాసురుని మోస మెఱింగి శపించుట *—

మ॥ చనియెం గుంభజుఁ డంత వింధ్యగిరి కం♦చల్లీల మార్గంబునం
జని మాయాపురిచెంగటన్ ఘనభుజా♦సత్త్వుండు క్రౌంచాసురుం
డనిశంబు న్నిజమాయ నుర్వి గగనం, ♦ బాకాశమున్ భూమి, జీ
వన మద్రిన్, గిరి వారి, గాఁగ భువన ♦ వ్యత్యాసముం జేయుచున్. 78

క॥ నానారూపధరుండై, దానవుఁ డతికపట మొప్ప ♦ ధరణీధరమై
కానఁబడంగను త్రోవను, మౌని చనె న్వానిమీఁద ♦ మార్గభ్రాంతిన్. 79

వ॥ ఇట్లు చని మునీంద్రుండు మార్గం బరయనేరక నిమిషమాత్రంబు మోహితుండై కొండొకసేపునకు నీషత్పథంబు చూపట్టిన సూక్ష్మరూపంబున నొక్కించుక దూరం బరిగి పృథివీతలంబు గానక యిటు నటు భ్రమించుచు స్థలత్వాదయుగళుండై వేఱొకజాడ నరసి మరలి చనుదెంచుచు నిట్లు బహుప్రకారంబుల వ్యాకులతం బొంది చనిచని యొకవనమధ్యంబున నిలిచె, నాసమయంబున. 80

సీ॥ ధగధగదీధితుల్ ♦ దనరఁ దటిల్లతల్, దిక్తటంబుల నెల్లఁ ♦ దేజరిల్లఁ
బెళపెళధ్వనులచే ♦ బిట్టుగా నఱుములు, ప్రళయకాలమునాఁటి♦పగిది మ్రోయ
చటఛటారవము లు♦త్కటముగా వడగండ్లు, తాళ్ళుఱువ్వినయట్లు ♦ రహిఁ బడంగ
ఘుమఘుమార్భటులునా♦ల్కొనజండవాయువుల్, కుజములుధారుణిఁ♦గూలవీవ

నిండి కమ్ముక నంబర♦మండలంబు, కాళిమను మీరి ఘనఘనా♦ఘనచయంబు
మత్తవేదండతుండోప♦మానసలిల, ధార లురువడి వర్షించె♦ఘోరకోనఁగ. 81

తే॥ భీషణంబుల కెల్లను ♦ భీషణంబు, మోహనంబుల కెల్లను ♦ మోహనంబు
మృత్యువునకునుమృత్యువై ♦మిక్కుటముగ, భువనములకెల్లవ్యామోహమునుఘటించె

వ॥ అప్పు డయ్యగస్త్యుండు విభ్రాంతచేతస్కుండై యిది యేమివిచిత్రంబొకో యని జ్ఞానదృష్టి నవలోకించి క్రౌంచాసురునిమాయఁగాఁ దలంచి నిర్భయుం డగుచుఁ గరదండంబున నతని సంతాడితుం జేసి దురాత్మా! యెద్దికారణంబుగ పర్వత రూపంబవై కపటంబున నన్ను భ్రమింపంజేసితి? దానంజేసి నీవు పర్వతంబవై మణ్ముఖునిశక్తిచేత నిర్దళితాంగుండ వగు మనిహస్తంబున జలంబుఁ గొని యద్దాన వునికి శాపం బొసంగి యథామార్గంబునం జనిచని. 83

మ॥ కనియె న్నిస్తులసౌధశృంగవిహార♦త్కాంతాకరగ్రాహ్యనం
దనభూమీరుహమంజరిం గులనగ♦ద్దంతావళశ్రేణికా
ఘనగండస్థలనిర్గళన్మదఝరిఁ ♦ గంగాపయశ్శీకరా
ఘనిశాతాశనిధూతపాతకగిరిం ♦ గాశీపురిం జెంగటన్. 84

తే॥ప్రాణులకుఁగర్ణపుటమున♦బ్రహ్మమంత్రి, మొసఁగుసంసారతారకు♦నురగభూషు
శివుని విశ్వేశు నందుఁ బూ♦జించియతఁడు, సక్కఁజనుదెంచెవింధ్యాద్రి♦సరణినెలమి.

వ॥ ఇట్లు చనుదెంచి. 86

ఉ॥ తాపసమాళి కాంచె సము♦దంచితసానునితాంతసంచర
ద్ద్వీపిమృగేంద్రఖడ్గహరి♦ణీభలులాయతరక్షుజాలముఁ
దీపితభానుమండలగ♦తిప్రతిరోధనమేధమానవి
ఖ్యాపితశృంగజాలము న♦ఖండవిశాలము వింధ్యశైలముఁ. 87

వ॥ ఇట్లు కని గిరీంద్రా! నీవు సకలభూతనిగ్రహానుగ్రహసమర్థుండ వదిగావున. 88

క॥ వినవలయును మద్వచనము, తనకుం గార్యార్థ మిపుడు♦దక్షిణమునకుం
జనవలయుఁ ద్రోవ నిమ్మని, ఘనతరమధురోక్తి మౌని♦కడుఁబ్రార్థించెన్. 89

క॥ విని నగము మౌని కనియెం, జన నిచ్చో మార్గ మెద్ది ♦ జాడ యెఱుఁగవే?
చను మవ్వల ననుడు మదిం, గినిసి యగస్త్యుండు వింధ్య♦గిరిశిరముపయిన్. 90

క॥ కర మెత్తి యునిచి యడఁచినఁ, బరిపీడితమై నగంబు ♦ పడి భూస్థలిపై
శరణాగతుఁ డగుచుం గడు, కరుణావారిధి నగస్త్యుఁ ♦ గనుఁగొని పలికెన్. 91

మ॥ అపరాధంబు సహింపుమయ్య కడు నా♦యజ్ఞానకృత్యంబు న
త్కృప మన్నింపుము పూర్వమట్లన కటా♦క్షింపం దగున్ వేగ మ

ద్వీపులౌన్నత్య మలంచు నమ్రుఁడగుచున్ ♦ వింధ్యాద్రి వేడం గ న
య్యుపమాతీతబలుం డగస్త్యుఁ డనియెం ♦ బ్రోద్యత్ప్రభావంబునన్. 92

క॥ పునరాగమనము గలుగుం, దన కాపర్యంత మీవు ♦ తగ నిర్భయతం
దనరుచుఁ వసింపు మీగతి, వెనుకం బ్రోన్నతిని గాంచి♦ వెలయుదు వుర్వీ!. 93

వ॥ అని పలికి వింధ్యాద్రి వీడ్కొని తదనంతరంబ కుంభసంభవుండు దురితాత్ము
లైన యిల్వలవాతాపు లున్న దేశంబున కరిగిన. 94

క॥ మునివరునిఁ గాంచి యిల్వలుఁ, డనుపమవినయంబు మీఱ ♦ నంజలియుతుఁడై
మునిచంద్ర! యస్మదాశ్రమ,మున నొకనిమిషంబు నిలిచి♦పూజలుగొనుచున్.

వ॥ నన్నుఁ గృతార్థుం జేసి పొండని ప్రార్థింప నతండు నిలిచె; నద్దానవుండు పూర్వ
ప్రకారంబున వాతాపినిం దునిమి పచనంబుచేసి తన్మాంసంబుతోడ యథేష్టం
బుగ స్వాదుతరంబులైన దధిమధుక్షీరాజ్యఫలాపూపపాయసాన్నంబుల నమ్ము
నీంద్రునకు సంతుష్టిఁ గావించి వాతాపి నాకర్షించె; నంత నుదరంబులోన భ్రమ
ణంబు జనించిన. 96

—* అగస్త్యుఁ డిల్వలవాతాపుల యమపురి కంపుట *—

క॥ ముని తెలిసి దనుజకపటము, మనమున జపియించికొనుచు ♦ మనురాజంబుం
దనయుదరముఁ గేల న్నిమిరిన జీర్ణుండయ్యె నసుర ♦ ఋషివరుకుక్షిన్. 97

వ॥ అంత వాతాపి మృతుం డౌట యెఱింగి యిల్వలుం డగస్త్యుని వధింప నుద్యుక్తుం
డైన నక్కుంభసంభవుం డద్దురాత్మునిం జూచి కోపించి కుశప్రహరణంబున
వాని విగతప్రాణునిం జేసి, యంతఁ దదుత్కటదేశంబు నిర్గమించి కొంకణదేశం
బున కరిగి బ్రహ్మహత్యాబాధితుం డగుచుఁ దత్పరిహారార్థం బతండు లింగ
రూపంబైన సదాశివుని నందుఁ బూజించెఁ దత్సమయంబున. 98

క॥ నారదుండు సతతగానవి, శారదుఁ డమరేంద్రుకడకు ♦ సత్వరగతి నే
తేరఁగ సురవరుఁ డాతని, గారవమునఁ బూజచేసి ♦ కడు దైన్యమునన్. 99

వ॥ మునీంద్రా! మీయాశీర్వాదంబున మా కెన్నఁటికి స్వస్థానంబుల వసింపఁగలుగు?
సుర లెన్నండు సుఖింతురు? శూరపద్మునివలని యుపద్రవం బెప్పుడు గడంగు?
తద్గూఢచారసంచారంబునకు భయంపడి యీయుద్యానభూరుహవాటిని వేణు
రూపంబు ధరించితి; నది మొదలుగా నవగ్రహదోషంబున వృష్ట్యభావంబై నీర
సంబు లగుచు నవనీజంబులు గ్లానిం బొందె; నిది నాకు సంతాపకరంబై నయది.
ఈవృక్షశోషణంబు మాన్పుటకు వృష్టి యగుట యెన్నండని విగతధైర్యుండై
దివిజవల్లభుండు పలికిన నారదుం డిట్లనియె. 100

—* నారదుం డింద్రు నూఱడించుట *—

క॥ వలదు విషాదము మదిలో, బలశాసన! దివిజరాజ్య♦భరణము నీకుం
గలుగును గాలాంతరమున, నలఘుధృతిక్ వీడఁ జనునె ♦ యాంపదలందున్. 101

వ॥ కుంభసంభవుండు కైలాసంబుననుండి సప్తతీర్థంబులందుఁ గావేరి యను నదిని గొనివచ్చి సమీపంబునఁ గొంకణదేశంబునం దున్నవాఁ, డదిగావున నీవు గణపతినిం భజింపుము, ప్రసన్నుండై యతఁడు శీఘ్రింబుగా నమ్మహానది నిచటికిఁ దేఁగలండు, దాన నీ వృక్షమండంబులకు శోషణం బడంగి పోషణంబు గలుగు నని పలికి దేవఋషి చనియె నంత. 102

క॥ అనుపమముగఁ గర్ణరసా,యన మగుచున్ సకలదుఃఖ♦హరణం బగు న
మ్మునివచనంబున నింద్రుం, డొనరఁగ గణనాథపూజ♦నోత్సుకుఁ డగుచున్.

వ॥ శుచియై శచీసమేతంబుగ రమ్యస్థలంబునఁ గూర్చుండి హృదయపంకజంబున ధ్యానింపుచు. 104

సీ॥ ఆవాహనముఁ జేసి ♦ యాసనం బిడి చాల, నర్ఘ్యపాద్యంబులు ♦ నమర నిచ్చి
యమృతాభిషేకంబు ♦ నలరఁగఁ గావించి, వస్త్రభూషణములు ♦ వరుస నొసఁగి
గంధపుష్పంబులఁ ♦ గర మర్థి నర్చించి, పరగంగ ధూపదీ♦పము లమర్చి
పాయసాపూపాజ్య♦ఫలమోదకంబులు, ముద మొప్ప నైవేద్య♦ములు ఘటించి
మహితసద్భక్తిఁ బూజించె ♦ మధుకరాళి, మండితోదారమదపూర♦గండపాళి
భర్గహితకేళి నతమనః♦పద్మహేళి, నంతరాయాద్రిదంభోళి ♦ నమరమౌళి. 105

వ॥ ఇట్లు ప్రార్థించిన భగవంతుడును భక్తఫలప్రదాయకుండును నగు వినాయకుండు ప్రసన్నుండై వరంబు వేఁడు మనిన సురవల్లభుం డిట్లనియె. 106

తే॥ నీప్రసాదంబుచేతను ♦ నిఖిలతరులు, శోషణము మాని యిరవొందఁ♦బోషణమున
వారిఁ దెప్పింపు మిచటి క♦వ్వారిగాగ, విమలకరుణామతి సనాథ! విఘ్ననాథ! 107

వ॥ అనిన వినాయకుం డిట్లనియె. 108

క॥ అంతర్బాహ్యస్థితి న,త్యంతముఁ దనరారు నదుల♦యందే జలముం
జింతించి చెప్ప నొసఁగుదు, సంతసమున దాని పాక♦శాసన! నీకున్. 109

క॥ అనుడు సురేంద్రుం డిట్లను, విను దేవ! గణేశ! భువన♦విశ్రుతుఁడు తపో
ధనమౌళి కుంభసంభవుఁ, డనఘత సవిధంబునందు ♦ నంచితలీలన్. 110

తే॥ అమ్మహానది కావేరి ♦ నలరఁ దెచ్చి, యున్నవాఁ డిప్పు డటఁ బోయి♦చెన్ను మీర
నలతరంగిణిఁ దెమ్మన ♦ నతిరయమునఁ, గాకవేషంబుఁ బూనియా♦గజముఖుండు.

వ॥ అగస్త్యసమీపంబుఁ జేరి తత్కమండలువుపై నిలిచిన నమ్మునీంద్రుం డక్కా కంబునుం గరంబునం దోలుటయు నది యెగసి పాదంబులం గమండలువుం బడఁ ద్రోచి భయాకులితంబై నయదియుంబోలె శీఘ్రంబ కొంతదూరంబు సనియె నంత. 112

క॥ కుండిక పుడమిం బడఁ గని, దండన్ శివశివ యటంచు ♦ దాపసవరుఁ డు
ద్దండతఁ గని కాకము మహీ,మండలి కిట యేల వచ్చె♦మఱి యేల చనెన్? 113

వ॥ చనియు నది మగుడి పురోభాగంబుననే యున్నయది; యెవ్విధంబుననైన దీని వధించెద నని తత్సమీపంబున కరిగి దానిం గానక యిదియేమి విచిత్రం బొక్కో యని నలుదెసలం జూచుచు నొక్కబ్రహ్మచారిం గని వీఁడె కాకభ్రాంతిం గొలుపుచు నిట్లుచేసె నని యవ్వటువుశిరంబు ముష్టింబొడువ నుద్యోగించి డాసిన, ససంభ్రమముగ నవ్వటుండు భయావిష్టుండువోలెఁ గొండొకదూరంబు సని యట నిలిచిన మఱియు నమ్మునీంద్రుండు కోపంబు దీపింప శిరఃకుంఠనంబున డగ్గరినం గైవసం బగునట్లన యుండి మఱియు దూరంబు చనుచు నదృశ్యుండయ్యె; నవ్విధంబున ననేకవారంబులు మునిపుంగవు వంచించి యనంతరంబ నానాగణపరివృతుండై గణనాథుండు ప్రసన్నుండయ్యె నయ్యెడ. 114

క॥ నగజామాతృసమానుని, నగజానందనుని విఘ్న♦నగజాతపవిన్
జగదీశు గణేంద్రుం గని, ద్విగుణితమోదమున మౌని ♦ వినయం బొప్పన్. 115

వ॥ సకలవిఘ్నప్రశమనుండును సర్వదురితనివారకుండును సమస్తకామరూపధరుండును నగు నవ్వినాయకుని బహువిధంబుల స్తుతింపుచు బునఃపునఃప్రణామంబు లొనర్చిన నయ్యగస్త్యునకు వినాయకుం డిట్లనియె. 116

—* అగస్త్యుఁడు గణనాయకుచే వరము లొందుట *—

క॥ మునినాథ! కుంభసంభవ!, వననిధివింధ్యాద్రిగర్వ♦వారణ! నీకుఁ
ఘనమతిఁ బ్రసన్నమైతిని, మనమున వాంఛితము చెపుమ ♦ మన్నింతుఁ గృపన్.

వ॥ అనిన శంభుసంభవునకుఁ గుంభసంభవుం డిట్లనియె. 117

క॥ అపరాధంబు సహింపుము, కృపతో భవదీయచరణ♦కిసలయసేవా
చపలేతరమతి నొసఁగుము, విపదంబుధికర్ణధార! ♦ విఘ్నవిదారా! 118

వ॥ విను మీశ్వరప్రసాదసమాసాదితమైన దురితాపహారిణియగు కావేరిం దెచ్చితి, నిచ్చో భూమండలంబున కమండలుపతనంబునంజేసి యమ్మహానది బాసి చనియె. నా కీశ్వరపూజార్థంబు జలం బవశ్యంబు గావలయు, నెద్దికారణంబున భవచ్ఛీర్షకుంఠనంబునకు దొడంగితి నది కారణంబున తత్కుంఠనంబు నాక

యగుఁగాక యని కృతముష్టియై నిజశిరఃకుంఠనంబుఁ గావించిన నక్కుంభసంభవుని భక్తివిశేషంబులకు సంతోషితస్వాంతుండై గంభీరవచనంబుల నూరడింపుచుఁ బవిత్రచరిత్రుండగు గజవక్త్రుం డిట్లనియె. 119

క॥ సురపతి ననుఁ బ్రార్థించినఁ, దరుసంశోషణము మాన్పఁ ♦ దద్దయుఁ గృపతో
నరుదెంచి సలిలముల ని,ట్లు రహిం బ్రోచితి కమండ♦లువు భువిఁ దొరఁగన్. 120

వ॥ మునీంద్రా! భవద్విరచితంబైనయది సకలంబును నాకుఁ బ్రియం బగు నీశ్వర పూజార్థంబు గొను మని తుండాగ్రంబునం గావేరిజలంబులు కమండలువు నించినఁ దత్క్షణంబు కావేరి సర్వపరిపూర్ణయై ప్రవహించె; నివ్విధంబున బహు వరంబు లొసంగి విఘ్నేశ్వరుం డంతర్ధానంబు నొందె; నగస్త్యుండును గుతలాఖ్యపురంబునకుం జనియె నంత. 121

—* అగస్త్యుండు కుతలపురంబున విష్ణువును శివునిగా జేయుట *—

తే॥ భూతిభూషితసర్వాంగు♦భూరిమహిముఁ, గలితరుద్రాక్షమండిత♦కంఠభాగు
శంభుపాదాంబుజార్చనా♦సక్తహృదయుఁ, గుంభభవుఁగాంచి వైష్ణవుల్♦కుతలపురిని.

వ॥ బ్రాహ్మణా! నీవు శైవుండవు మత్పురంబుఁ బ్రవేశింపవలవ దనిన వల్లెయని వెలుపల నిలిచి యయ్యగస్త్యుండు భాగవతరూపంబు ధరియించి కపటంబున నగరంబుఁ బ్రవేశించిన. 123

క॥ భాగవతు నతనిఁ గనుఁగొని, బాగుగ వైష్ణవగణంబు ♦ ప్రణతులు తనరన్
వేగమ తోతెంచిరి శ్రీ,శాగారంబునకు ననుప♦మాదర మొప్పన్. 124

వ॥ అంత నయ్యగస్త్యుండు వైష్ణవులఁ జూచి తదీయభాషల నేను హరిసపర్య సలుప వలయు మీ రవ్వల జనుం డని పలికి యేకాంతంబున విష్ణువును గరంబు స్పృశించి శివభావనచేత నర్చించిన శ్రీధరుండు శివాకృతి యయ్యె నయ్యెడ.

క॥ మునివర్యుఁడు పూజించెను, ఘనభక్తిం బార్వతీశుఁ ♦ గలుషవినాశున్
ఘనమున లింగాకారము, నొనరించి యనేకములగు ♦ నుపచారములన్. 126

వ॥ అంత. 127

క॥ కనుఁగొని వైష్ణవు లందఱు, మునినాథుని నడఁచుటకును ♦ మొనసిన నతఁడుం
గినిసి మహోగ్రతఁ జూచినఁ, జనిరి పలాయనమునొంది ♦ చయ్యన వారల్. 128

వ॥ అంత నప్పురంబున శైవులను బ్రతిష్ఠించి యగస్త్యుండు దధీచి కణ్వ శైలాది భృగు గౌతమ బ్రహ్మ దుర్వాసుల శాపంబులఁ దలఁచికొని విభూతి సారయుక్తుండై ప్రత్యగ్దేశంబునం దుండి సహ్యాపర్వతంబుఁ జేరె నంత. 129

సీ॥ చారునిర్మలసుధా•సారమనోహారి, దారుణవిపులపా•తకవిదారి
రంగత్తరంగన♦భోంగణసంచారి, సకలలోకపవి•త్రీమనివారి
గురుతరజపసార♦కూలంకషవిహారి, యనుపమపుణ్యమా♦ర్గానుసారి
మునిజనసందోహ♦మోక్షలక్ష్మీకారి, సలలితకంజకిం♦జల్కధారి

వెస నగస్త్యకమండలు ♦ వెడలఁ బారి, తరులతాకుంజపుంజైక♦సరణిఁదూరి
భూరిగతి మీఱి శ్రీకాళ♦పురముదారిఁ, జేరి పాఱె నవ్వారిఁ గా♦ వేరివారి. 130

వ॥ ఇట్లు ప్రవహించిన నప్పురోద్యానభూరుహంబులు ప్రాదుర్భూతాంకురంబు లగుచు పుష్పఫలోపశోభితంబు లయ్యె; నావృక్షంబులఁ గని బలారాతియు దౌర్మనస్యంబు విడిచి యత్యంతసంతోషంబున నిజవేషంబుతోడ శచీసమేతుం డై సుగంధకుసుమకిసలయంబులు గొని యసదృశనిష్ఠాగరిష్ఠుండై విశ్వేశ్వరుం బూజింపుచుండె నాసమయంబున. 131

తే॥ దివిషదావళి యరుదెంచి ♦ దేవపతికిఁ, జాలఁ బ్రణమిల్లి పలికె నో♦సామి! యిచట
నెట్లు నొంటి వసించెద ♦ వింతితోడ, నాకనగరవసతివిమా•నంబు విడిచి. 132

వ॥ పూర్వప్రకారంబున బుద్ధికర్తవై మమ్ముల రక్షింపుచు సురపురంబున నుండ వలయు నని దీను లగుచుఁ బలికిన నానిలింపులకు సురేంద్రుం డిట్లనియె. 133

క॥ విన రోయి దివిజులారా!, యనుదినమున్ శూరపద్మ♦నాజ్ఞ మీఱలం
గొని తెచ్చి మద్యమాంసము, లొనఁగూర్చుచు గర్వి•తంపు•టుద్యోగములన్. 134

వ॥ బహుకాలం బిట్లు గొలిచిన నిర్దయాత్ముం డద్దానవుండు పాపబుద్ధిచే నొక్క నాఁడు పులోమజను బలాత్కారంబున గ్రహింపం దలంచి నన్ను నిరోధింప నూహించె నదిగావున మానభంగమునకు భయంపడి నే నిచ్చోట వర్తించెద, నసురనాశార్థంబు విశ్వేశ్వరునిం బూజించెద; భవత్సమాగమనంబు సంతోష కరం బయ్యెఁ, గైలాసంబున కరిగి మహాదేవున కీవృత్తాంతం బంతయు విజ్ఞాప నంబుఁగావించి తదుక్తప్రకారంబున నడువవలయు నని పలికి యచట వారల నిలిపి యింగితం బెఱింగి నిజనిర్గమనంబునకు నడలుశచీదేవినిం జేరి సురపుంగవుం డిట్లనియె.
135

తే॥ దేవి! శోకంబు మానుము•దివిజగణము, గొలువఁ గైలాసపురమున•కలరఁ బోయి
చంద్రమకుటున కెఱిఁగించి•సకలవృత్త,మరుగుదెంచెదమరల న•బ్జాక్షి! యిటకు.

వ॥ నావచ్చునంతకు జగత్పాలకుం డగుశాస్త నిన్ను రక్షించుకొనియుండు నన వు డింద్రాణి యిట్లనియె,
137

ఆ॥ శాస్త యనఁగ దేవ!•జగతి నెవ్వండు తా, నెట్లు ప్రోచు జగము•లెల్ల నతఁడు
తెలియఁ బలుకు మనుడుఁ•దెఱవతో నింద్రుండు, పలికె మధురఫణితి•భాసిలంగ.

—* ఇంద్రుం డింద్రాణికి శాస్తృజననముం జెప్పుట *—

మ॥ పరగన్ మున్ను సురాసురావళి పయః♦పాథోనిధిన్ నిర్మథిం
ప రహిం బుట్టె సుధారసం బది గ్రహిం♦ప న్వారి కన్యోన్యసం
గర మయ్యెం గడు న త్తరిన్ హరి రమా♦కాంతుండు లావణ్యవి
స్ఫురణన్ మోహినియై సమస్తదితిజ♦స్తోమంబు వంచింపుచున్. 139

క॥ విభజించి యమృత మొసఁగఁగ, ఋభుసంతతి కపుడు శంభుఁ♦ డీశుఁడు జూడన్
విభవమున వచ్చి మోహినిఁ, ద్రిభువనమోహినిని గాంచి ♦ ప్రేమ జనింపన్.

వ॥ మోహాతురుం డగుచు నిట్లని వర్ణించె. 141

ఉ॥ తమ్ములు కన్నుదోయి, ఫణి♦తమ్ములు చక్కర లెంచ, నిందుకాం
తమ్ములు గోళ్లు, మందహసి♦తమ్ములు వెన్నెలడాలు, కుందజా
తమ్ములు దంతము, ల్పదగ♦తమ్ములు జాలపదంబు, లౌర! గు
త్తమ్ములు చన్నుదోయి, లలి♦తమ్ములు దీనితనూవిలాసముల్. 142

ఉ॥ ఖం బగుఁ గౌను, కంతువిశి♦ఖం బగుఁ జూపు, నిరస్తచంద్రరే
ఖం బగు మోము, పంకజస♦ఖం బగుఁ గేలు, వినిందితాభ్రరే
ఖం బగుఁ గొప్పు, కోకసము♦ఖం బగుఁ జన్గవ, చూచుచోఁ ద్రిదరే
ఖం బగుఁ గంబుకంఠము, సు♦ఖం బగు నింతిసమాగమం బిలన్. 143

వ॥ అని మోహపరవశుండై పరమేశ్వరుం డమ్మోహిని కిట్లనియె. 144

క॥ కమ్మనివిల్తుం డిదె చురు, కమ్మను జాపమునఁ దొడిగి ♦ యదలించె నహో!
కొమ్మా! యాదరమునఁ గై, కొమ్మా మరుకేళి ముద్దు♦గుమ్మా! నన్నున్. 145

వ॥ అని ధర్షణోత్కంఠుఁడగు నిందుశేఖరున కమ్మోహిని యిట్లనియె. 146

క॥ సూనశరాసనవైరీ!, నే నారాయణుఁడ మోహి♦నీవేషంబుం
బూనితి నాతో నీకున్, మానుగ సంభోగ మకట ♦ మరియాదయొకో. 147

వ॥ అని యమందమందాక్షావనతవదనారవిందయగు నక్కుందరదనకు నిందు
శేఖరుండు మరల నిట్లనియె. 148

తే॥ జగతిలోపల నా నాల్గు♦శక్తులందు, నీవు పౌరుషశక్తివి ♦ నిశ్చయముగ
పూర్వ మేనును నీదుసం♦భోగమునను, గమలసంభవుఁ గాంచితిఁ♦ గాదె ప్రేమ ? 149

తే॥ మఱియు దారుకావనమున♦మహిమ మీఱ, నాత్మఁ గోరవె మోహిని♦యగుచు నన్ను
నిపుడు వొందుము నాతోడ♦నిం పెసంగ, ననుడుఁ గామిని నెమ్మొగం♦బవలఁ ద్రిప్పె.

వ॥ ఇట్లు మరుకేళి కొప్పని యయ్యొప్పులకుప్పం గని మొప్పలర నప్పువ్వువిల్తుండు
తప్పక తనపయిం గుప్పలించు నప్పువుములుక్కులదెప్పరంబున ధైర్యంబుఁ దప్పి

యప్పుడ బలాత్కారం బొప్ప గొప్పకొప్పు చేనప్పళించి పట్టి మిట్టలగు గట్టి చందోయిగట్టుగఁ గౌఁగిలించి మట్టుమీరుతమి పుట్టి చిట్టకంబుల నెనక మెనఁగ ననమకిసలయరుచిఁ బొసగు సుధారసమధురాధరంబు చురుక్కునం బలుమొనల నొక్కి మిక్కిలి నిద్దంబులగు చెక్కుటద్దంబుల ముద్దాడి యతులరతులఁ బెనంగు నయ్యనంగవైరి కవుంగిటం గరంగి యభంగశృంగారరసతరంగితాంతరంగ యగు నక్కురంగనయన మెఱుంగుఁబోనిమే నెఱుంగక పరవశ యయ్యె; నయ్యెడఁ దొఁగ తెగలజిగి మిగులఁ దెగడు మగువకనుగవ బెళుకుతళుకులు మెఱుఁగులుగా, విలులితకచనిచయంబు ఘనాఘనంబుగా, మణిమేఖలాకంకణనిక్వణంబులు స్తనితంబులుగా, గాఢపరిరంభణక్రమంబుల హారంబులు దెగి చిందు మౌక్తికంబులు కరకాబృందంబులుగా వర్షాగమం బైన తెఱంగునఁ బడఁతియొడల ఘర్మజలకణంబులు వర్షించె; నంతఁ దదీయసురతశ్రమంబున నుద్గారజలంబులు జనించి నదియై సాలభూరుహసవిధంబునందుఁ బ్రవహించె. 151

ఆ॥ అదియె గండకినది ♦ యయ్యె నందునఁ బుట్టె, వజ్రదంతకీట ♦ వర్గ మోలి
సూక్ష్మరూపములను ♦ జూపట్టి ముఖముల, శిలలఁ దొల్చి గుండ్లు ♦ జేయుచుండె.

వ॥ ఆనదియు మేరువనప్రాంతంబునఁ బ్రవహించె, నప్పుడు తత్తీరవాసు లగుజనులక్కులాయంబులు జాలంబులఁ గొని స్వర్ణంబులు గొందు; రిట్లుదోలువంబడిన నయ్యుపలంబులు స్వర్ణబిందుసంయుక్తంబులై విష్ణోద్గారసంభవంబు లగుట వైష్ణవశిలలై సాలభూరుహసవిధంబున సంభవంబులగుట సాలగ్రామంబులన బ్రసిద్ధిం గాంచె; నవ్విధంబున హరిహరులసంగమంబున శాస్త జనించి వా రిరువురకుఁ బుత్త్రుం డయ్యె; నంత నతండు మహాదేవుసన్నిధిం జేరి నమ్రుండై నా కేద్ది కృత్యం బనవుడు శివుఁ డతనికి భువనపాలకత్వం బొసంగె; నట్టిశంభుకుమారుం డగు శాస్త నిన్ను రక్షించు ననిపలికి యింద్రుం డతనిం దలంచిన. 153

ఆ॥ ఘోరగణచయంబు ♦ గొలువంగ వేగంబ, వచ్చి కార్య మెద్ది ♦ పనుపు మనుచు
శాస్త సకలభువన ♦ శాస్త కృపామతి, వెలయ నింద్రు నెదుర ♦ నిలిచి పలికె. 154

వ॥ అంత నింద్రుండు శాస్తను గనుంగొని తాను కైలాసంబునకుం బోయి క్రమ్మఱి వచ్చుపర్యంతంబు మత్ప్రాణవల్లభ యగు శచిని రక్షింపుచుండు మని పలికి తదనుమతి నిలింపవిభుండు నిఖిలసురగణసమేతుండై కైలాసంబునకుం జనియె; శాస్తయు మహాకాలుం డగు గణనాయకు నచట నిలిపి నిజనివాసంబున కరిగె. 155

చ॥ అమరవరేణ్యుఁ డంత రజ ♦ తాద్రికిఁ బోయి శిలాదనందనుం
బ్రమద మెనంగఁ గాంచి యతి ♦ భక్తినతుం డయి నిల్చుచోఁ, దదా
గమన మెఱింగి నంది కుతు ♦ కంబున శంకరుఁ జూడ నిత్తరిన్
సమయముగాదు పొమ్మనుడు ♦ శక్రుఁడు నచ్చటఁ బాసి శీఘ్రమున్. 156

వ॥ చని తత్పర్వతశిఖరాంతరంబున నొక్కచో మహాదేవచరణధ్యానపరాయణుం డగుచు దేవగణంబులతోడ నుండె, నాసమయంబున బహుక్రూరయుఁ బాపిష్ఠయు నగు నజవక్త్రి బ్రహ్మాండవివరంబులు నిమిషమాత్రంబునఁ బరిభ్రమింపుచు మార్గమధ్యస్థు లగుపురుషుల బలాత్కారంబునఁ బట్టి రమించుచు సౌందర్యశాలి నులైన పరాంగనాసహస్రంబులఁ దెచ్చి శూరున కర్పింపుచు దుర్ముఖి యను సకియతోడ నిట్లు సకలలోకసంచారిణి యగుచుఁ జనుదెంచి శ్రీకాళనగరాంతి కంబున నుద్యానవనమధ్యంబున. 157

సీ॥ కలువరేకుల మించు ♦ కనుగవయందంబు, పూర్ణేందుబింబంబుఁ ♦ బోలుమోము
నరుణబింబస్ఫూర్తి ♦ నలరారుకెమ్మోవి, తళుకైనచెక్కుట♦ద్దములసొబగు
కంబుడంబు హసించు ♦ గళవిలాసంబును, బిసకాండవైఖరి ♦ నెసఁగుబాహు
లమృతకుంభము లట్లు ♦ నమరువక్షోజముల్, గగనసామ్యంబును ♦ గాంచుకౌను
గలిగి బంగారుబొమ్మయో♦కాఱుమెఱుఁగొ, సానదీరినరత్నమో♦చంద్రికళయొ
యనగ నతులితసౌందర్య ♦ మతిశయిల్ల, నల శచీదేవి నీక్షించి ♦ హర్షమంది.

క॥ ఈ కోమలిసౌందర్యం, బేకాంతలయందు నైన ♦ నెన్నఁగఁ గలదే
ప్రాకటతరసామ్రాజ్య,శ్రీకిఁ యోగ్యంబు దీని ♦ చెలువం బలరన్. 159

సీ॥ ఈ పద్మరాగోష్ఠి ♦ నెలమిఁ గూడినవాఁడు, కామితఫలసిద్ధిఁ ♦ గాంచకున్నె?
యీ సింహమధ్యతో ♦ నెనసినయాతండు, హర్షించి మిగుల మి♦న్నందకున్నె?
యీ హేమలతికాంగి ♦ నేలినయాతండు, భూరిసంపదలను ♦ బొందకున్నె?
యీ చంద్రబింబాస్య ♦ నెదఁ జేర్చినయతండు,బహుకళాయుక్తుఁడై ♦పరగకున్నె?
యహహ!యీకాంతయావనా♦భ్యంతరమున,గళితసుమరజోధూసర♦గాత్రియగుచు
నేల యీరీతిఁ గృశియింప♦నేకతంబ, యువతి కిటువంటి దుర్దశ ♦ యుక్తమగునె?

క॥ ఈకామినిసంభోగము, ప్రాకటమతిఁ గోరు శూర♦పద్ముం డెపుడున్
జేకూర్చెదఁ దదభీష్టం, బీకాంతం దోడుకొనుచు ♦ నేఁబోయి వెసన్. 161

వ॥ అని మనంబునం దలంచి యింద్రాణి కిట్లనియె. 162

—* అజవక్త్రి యింద్రాణితో శూరుని వరింపు మని వచించుట *—

ఉ॥ ఇచ్చట నుండ నీకుఁ దగు♦నే? భవదర్థము నువ్వె యింతి నే
వచ్చుట, సార్వభౌముఁ డన♦వద్యుఁడు మత్సహజుండు భూరిభా
స్వచ్చరితాభిరాముఁ, డని♦శంబు భవద్రతిఁ గోరు నీవు వే
వచ్చితివేని యందుఁ బ్రియ♦వల్లభగా నిను నేలు నాతఁడున్. 163

క॥ సురవల్లభుండు మొదలుగ, సుర లెల్లను భృత్యు లగుచు ♦ శూరునియొద్దం
గర మర్థిఁ గొలిచియుందురు, తరుణీ! కొనియాడఁ దరమె ♦ తద్వైభవమున్? 164

తే॥ ఇందుబింబాస్య! నీ విప్పు ♦ డిందుఁ బాసి, శీఘ్రముగ రమ్ము నావెంటఁ ♦ జెలువుమీఱ
మారుమసలినఁ గడు బలా ♦ త్కారమునను, బట్టుకొనిపోదు విడువ నే ♦ పట్ల నిన్ను.

వ॥ అని యిట్లు పలికి డాసిన నింద్రపురంధ్రి యిట్లనియె. 166

తే॥ సంపదలచేత మున్ను ని ♦ లింపులెల్లఁ, జెలఁగి రున్నతి నసురులు ♦ సిరిఁ దొలంగి
యబలులై యుండి రది విప ♦ ర్యాస మయ్యె, సకలవిభవంబు కర్మాను ♦ సార మెన్న.

క॥ పతి దుర్గతుఁ డైనను మరి, యతిశయముగ భాగ్యవంతుఁ ♦ డైనను సత్యం
బతఁడే గతిగద సతికిని, సతతము యుక్తంబె నీతి ♦ సరణిం దప్పన్? 168

క॥ ఆపదలయందు సంపద, ప్రాపించినయపుడు పతికిఁ ♦ బ్రతికూలత లే
కేపట్ల ధర్మపథమునఁ, జూపట్టిన సతియె సకల ♦ శుభములు వడయున్. 169

సీ॥ సద్గుణసంపత్తి ♦ చాల లేకున్నను, బతియె దైవంబగు ♦ సతికి నెంచ
రూపవిభ్రమలీలఁ ♦ జూపట్టకున్నను, బతియె పెన్నిధి యగు ♦ సతికిఁ జూడఁ
బ్రజ్ఞావివేకముల్ ♦ బాటిల్లకున్నను, బతియె సామ్రాజ్యంబు ♦ సతికి నెపుడు
భాగ్యసమృద్ధియుఁ ♦ బాటిల్లకున్నను, బతియె కొంగుపసిండి ♦ సతికిఁ దలఁప
నగ్నిసాక్షిగ వరియించి ♦ నట్టిపతినిఁ, గడు నుపేక్షించి యైశ్వర్య ♦ కాంక్షచేత
నన్యపూరుషసంగతి ♦ కానవడునె, జగతి సామాన్యవిధమున ♦ సతి తలంప? 170

తే॥ రక్షకుండయి యలగణా ♦ ధ్యక్షుఁ డుండ, నను బలాత్కృతిఁ దోడ్కొని ♦ చనెద నంటి
విటులనాడంగ యుక్తమే ♦ కుటిలబుద్ధి, మూర్ఖురాల వెఱుంగవు ♦ ముగుద! పొమ్ము.

వ॥ అని పలికినఁ గోపోద్దీపితయై దీని విడిపింపఁ జాలువాఁ డెవ్వం డొకో చూడవల
యు నని యాదైత్యకామిని సురరాజభామినిం బట్టి బలాత్కారంబున నీడ్చిన.

మ॥ అల యింద్రాణి విధూయమాన యగుచున్ ♦ హాహారవం బొప్పఁగా
బలుమాఱుం భయమంది రోదన మొన ♦ ర్పం; జాల నాలించి యా
కులతన్ లేచి యి దేమి చిత్రమని యా ♦ క్షోణీజముం బాసి య
గ్గలపున్ రోషముతోడ వేగమ మహా ♦ కాళుండు నత్యుద్ధతిన్. 173

క॥ దానవిని వెంబడించి య, నూనపరాక్రమము మీఱ ♦ నో కుమతీ! యిం
ద్రాణినిఁ దోడ్కొనిపోయెదె, వా! నిలునిలు విడువు విడువు ♦ మమరేంద్రసతిన్.

ఆ॥ విడువవేనిఁ గరము ♦ వేగంబు ఖండింతు, ఖడ్గధార ననుచు ♦ గణవరేణ్యు
నసురకాంత చూచి ♦ యలుకచే నెవ్వాఁడ, వీవు క్రొవ్వుమీఱి ♦ యిట్టులాడ. 175

వ॥ అనిన నారక్కసికి మహాకాళుం డిట్లనియె. 176

క॥ జగ మెవ్వఁడు శాసించును, దగ నెవ్వానికిఁ జెలంగు ♦ ధవళగజంబుం
బొగడఁగ నతనికి భృత్యుఁడ, మగువా! నీచేష్ట మాని ♦ మానిని విడుమా. 177

వ॥ అనిన నాకక్కసంపురక్కసి కరాళంబగు శూలంబుఁ గేలం గొని యాభీలం బుగా మహాకాళుపయిం బఱపిన నతం డతిరోషంబున దాని నూరుతునియలు గావించె; మఱియు రాక్షసియు శచినిఁ బెడచేతులు గట్టి దుర్ముఖిహ స్తసంస్థితం బగు వేఱొక్క శూలంబుఁ గొని యేసిన నదియును గణనాథుండు బాహుబలంబున నూరుతునియలుసేసి నేలం బడనేసె నంత. 178

ఆ॥ పర్వతంబుఁ గొనుచుఁ ♦ బాపాత్మ యజవక్త్ర, యేసె నతనిమీఁద ♦ నేఫుమీఱ
దానిఁ దునిమె ఖడ్గ♦ధార మహాకాళుఁ, డదియు భగ్నమయ్యె ♦ నద్రిహతిని. 179

వ॥ అప్పుడు. 180

—✱ మహాకాళుం డింద్రాణిని జెఱవట్టెడు నజవక్త్రికరంబు ఖండించుట ✱—

క॥ ఆయసుర వానిఁ గాంచి ని,రాయుధుఁడవు చేత నేమి♦యగునని మరలన్
భూయోగతి శచిఁ గొనిపో, నాయతదోఃప్రౌఢిమను మ♦హాకాళుండున్. 181

వ॥ అతిరోషవిభీషణుండై దానిం బట్టి చెఱపట్టి కటితటఘటితంబగు సూక్ష్మకర వాలంబునఁ గరంబు ఖండించి దాని కూర్మిసఖియగు దుర్ముఖిని నవ్విధంబున విధ్వ స్తహస్తం జేసి ప్రశ స్తశౌర్యనిస్తులత నింద్రపురంధ్రిని విడిపించి యభి రామంబగు నారామమధ్యంబునఁ బూర్వప్రాకారంబున నతండు నిలిచె. 182

ఆ॥ అంత దైత్యకాంత ♦ యత్యంతఖిన్నయై, బహువికీర్ణకేశ♦పాశ యగుచు
నేల వ్రాలి ధూళి ♦ నిండారఁ దనువున, రోదనం బొనర్చె ♦ మోదుకొనుచు.183

వ॥ ఇట్లు విలపించుచు విచ్ఛిన్నంబగు కరంబుం గని ఖిన్నయగుచు స ప్తసముద్రంబు లాపోశనంబు గ్రోలెద నొండె, రవిచంద్రుల నిరోధింతు నొండె, నాకాశంబు భూమి,భూమి యాకాశంబు, జలం బగ్ని, యగ్ని జలంబుఁ గావింతు నొండె,చూడు మని భూతలంబునన్ విధ్వ స్తకరాస్ఫాలనంబుఁ జేసి పండ్లు గీటుచు నాహారవంబు తోడఁ బలవించుచుండె, నప్పు డక్కూర్మిసకియం గని దుర్ముఖి యిట్లనియె.184

క॥ వల దమ్మ! రోదనం బిది, యలదక్షునియాగమందు ♦ నంగనలను జే
తులు గాళ్లును వ్రేళ్లును ము, క్కులుచెక్కులు దక్షవైరి ♦ కోయఁడె వరుసన్?185

క॥ నీ కగుటయుగా దీగతి, నాకున్ ఘటియించె నిట్లు ♦ నాతీ! వినుమో
యాకాశము భూతలమును, బ్రాకటముగ నంబునిధులు ♦ బాధించుటచేన్. 186

తే॥ శూరపద్మునకే హాని ♦ నుమ్మ మిగుల, విశ్వమెల్లఁ దదీయమై ♦ వెలయుకతన
ననుచు దుర్ముఖియత్యంత♦మనునయింప,రోదనముమానియజవక్త్ర♦రోషమునను.

వ॥ మొ్రిల నవార్యశౌర్యకరాళుం డగుమహాకాళుం గన్గొని. 188

ఉ॥ ఓరి దురాత్మ! నామహిమ ♦ నొందు నెఱుంగక చేసి తిట్లు దో
స్స్ఫురమదోన్నతి న్నిగళ♦బంధములం దురపిల్లఁజేసెదర్
వారక నిన్ను నీసతిని ♦ వాసవు నిట్టులఁ జేయకున్న నా
పే రజవక్త్రియే కఠిన♦పీనపయోధరముల్ కుచంబులే. 189

వ॥ అని ప్రిలిన వలుకుచు దుర్ముఖీసమేతయై యజవక్త్రి సనియె; నంత నారదుండు కైలాసంబున కరిగి సురపతి కావృత్తాంతం బంతయుఁ దెలిపిన నింద్రుండు శోకాన్వితుండై నందికి విజ్ఞాపనంబుఁ గావించి తదనుజ్ఞ వడసి యతిత్వరితంబుగాఁ బులోమజాసన్నిధానంబునకు వచ్చి తన్ముఖవచనంబున సర్వంబు నెఱింగి పురాకృతంబుఁ దలంచుకొనుచు మహాకాళునిం బ్రశంసించి, యతని వీడ్కొని శచీసమేతంబుగా మేరుగుహాంతరంబుఁ బ్రవేశించి యందుఁ దపోనిష్ఠ నుండెనంత. 190

క॥ వారక నాయజవక్త్రియు, భూరివిలాపములతోడఁ ♦ బొక్కుచు మిగులన్
శూరాధిష్ఠితమగు నా,వీరమహేంద్రాఖ్యపురికి ♦ వెసఁ జనుదెంచెన్. 191

వ॥ అప్పు డప్పౌరజనంబు లప్పడఁతిరోదనంబునకుఁ బ్రమోదంబు దప్పి ఖేదంబునం గొందఱు మేషకుక్కుటమల్లయుద్ధంబుల బుద్ధి నివారించియుఁ గొందఱు గజవాజిశిక్షలు నాక్షణంబ చాలించియు విస్మయాకులితచేతస్కులై దీనివిపత్తునకు నిమిత్తంబు రుద్రుండో వీరభద్రుండో దుర్గయో యని బహువిధంబులఁ జింతాక్రాంతులై రాజవీథుల నెల్లెడల వెడలి గుంపులై పరస్పరంబు, వీక్షింప విఖండితహస్తయై యుల్లం బుల్లసిల్ల వెల్లనై తల్లిదండ్రుల నన్నల నాత్మజుల నల్లుంద్రం దలంచుకొని విలపించుచు వేగంబ చనుదెంచి సహస్రయోజనాయామంబును, నానాజాండానీతవిచిత్రరత్ననిర్మితతిర్యగూర్ధ్వాధఃప్రదేశంబును, సహస్రకోటిస్తంభసమన్వితంబును, నగునాస్థానమండపంబున ననర్ఘ్యరత్నఖచితం బగు సింహాసనం బధిరోహించి యుభయపార్శ్వంబుల నానాసామంతభూపాలకులును, ననుజన్ములును, బుత్త్రులును, పౌత్త్రులును, మహావీరులును సేనాపతులును మంత్రులును గొలువ మఱియు ఛత్త్రచామరధ్వజకలితపాణులును, దాళవృంతకరులును, గాణాచికాధారులును, వీటీవేటికాధారులును, నగుపరిచారకులు మ్రోల సేవింప, రంభోర్వశీమేనకాదినిఖిలాప్సరోగణంబులు నటింప, దివ్యవనితాజనంబులు నీరాజనంబు లొసంగఁ, బద్మసంభవుండును దత్పుత్త్రులును దినరాశినక్షత్రంబులు దెలుప, మాంత్రికులు దైవజ్ఞులు మహాకవులు సాముద్రికపరిజ్ఞానులు బాహటవేదులు నాదిగాగల నానాశాస్త్రవిశారదులు పరివేష్టింపఁ, గిన్నరులుఁ,సిద్ధులు విద్యాధరులు, గానంబు లొనర్ప, వందిమాగధులు నిజబిరుదావళిగద్యపద్యంబులు పఠింప, ననేకరత్నవిచిత్రితహారకంకణకేయూరకిరీటాంగుళీయక కాంచనకటిసూత్రాది సకలదివ్యాభరణభూషితుం

డును, దివ్యాంబరధరుండును, నగుచు నపరరుద్రుని క్రైవడి విరాజిల్లు పురుష వ్యాఘ్రుని శూరపద్మునిం గాంచి తత్సోదరి విహ్వలచిత్తయై నేలం బడి కన్నీరు దొరుగ నిట్లనియె. 192

సీ॥ ఆయోధనమునందు ♦ నమరలోకేంద్రుఁడు, తావకబాహుప్ర♦తాపమహిమ
నెదిరింపఁగా లేక నెల్ల♦నిర్జరులతో, మేరుగుహాస్థలిఁ ♦ జేరి డాఁగెఁ
గమలబాంధవదీప్తిఁ గను♦గొన భయమందె, గొందినణంగిన ♦ఘూకమట్లు
నట్టి నీసాహసం♦బణఁగెనె శూర త, త్కింకరుం డొక్కండు ♦ కినిసి నన్ను
నిట్లుఁ జేయంగఁజూచెద♦వేల ముఖసహస్రమును భుజాద్విసహస్ర♦మలరి యభ్ర
సింధురమునీంద్రుతో దివిజమ్ము♦నీకుఁ,దొలఁగెనే నేఁడు సింహాస్య♦దోర్బలంబు.

క॥ హరి నీతోఁ గలహింపుచు, నురుధృతి చక్రంబుఁ బఱప ♦ నురమున నది యా
భరణంబుగఁ బూనితి మును,ధర నా బలమెందుఁ బోయెఁ♦దారక! నీకుఁ. 194

తే॥ బాల్యనిర్జితనలినీప ! ♦ భానుకోప!, యఖిలశాస్త్రవగణజైత్ర! ♦ యగ్నివక్త్ర!
రణపరాక్రమభీమ! హిరణ్యనామ!, వారితారాతి సందోహ! ♦ వజ్రబాహ!195

తే॥ మఱియునుండెడు రాజన్య♦మౌళులార !, ద్విత్రిదశశిరంబులు గల ♦ ధీరులార !
యీదృశంబగు దురవస్థ♦నేనుబొంద, నెట్లుఁ జూచెద రాత్మలో ♦ నేవ లేక.196

ఉ॥ సారభుజాప్రతాపులగు ♦ సాహసమూర్తులు మత్కుమారులుం
బోరి మునీంద్రుచేత మృతిఁ♦బొందిరి పూర్వము శౌర్యధుర్యులై
మీరు దలంపరైతి రది♦మి మ్మన నేటికి హా తనూభవుల్
వారలె యుండిరే నిపుడు ♦ వచ్చునె నా కిటువంటియాపదల్. 197

వ॥ అని యిట్లనేకభంగుల విలపించుచు నేలంబడి పొరలుచు నడలు సమయంబున. 198

—* శూరుం డజవక్త్రపరాభవంబునకుఁ గినియుట *—

క॥ అనుజఁ గని శూరుఁ డధరం, బనయంబు చలింపఁ బలికె ♦ నతిరోషశిఖల్
గనుదోయిని జనియింపఁగ, జనుఁ డెవ్వఁడు పూనె నింత♦సాహసమునకుఁ? 199

క॥ చెలువా! తెలుపుము వానిని, బలముఁ దూలింతుఁ బుత్త్ర♦బాంధవతతితో
వలదీక రోదన మనవుండు, వెలఁదుక యజవక్త్రి దైత్య♦విభునకు ననియెఁ. 200

క॥ శ్రీకాళాఖ్యపురంబున, శ్రీకరమగు వృతుఁవాటి ♦ చెంతను జనుచోఁ
బాకారిసతినిఁ గనుఁగొని, నీకుఁ సతి గాఁగ దాని ♦ నేను బిలిచితిన్. 201

వ॥ ఇట్లు పిలిచిన మాత్రంబ కనుంగొని తత్పాలకుం డతిరయంబునం జనుదెంచి కరాళంబగు కరవాలంబునఁ గరంబు ఖండించె ననిన తద్వచనంబులు విని

శూరుండు కోపాటోపంబున నాదిత్యాదినవగ్రహంబులను, షడృతువులను
గ్రతుభుజులను శృంఖలాబద్ధులం జేసి, నిష్ఠురవచనంబుల భర్జింపుచు భూరక్షకు
లగు రాక్షసుల శిరఃఖండనంబుఁ గావించి, కమలభవునిచేత నయ్యాజవక్త్రికు
కరంబు మగుడి యిప్పించె, నప్పుడు శుక్రుండు నిర్వక్రుం డగుచు దైత్యేంద్రు
నకుఁ బ్రియంబులు వలికి లోకరక్షణార్థంబు పరిభ్రమించు సూర్యాదినవ
గ్రహంబుల విడిపించె. 202

తే॥ భానుకోపుఁడు తండ్రితోఁ ♦ బలికె నపుడు, జనక! నీ కేల తృణమాత్ర ♦ మునకునింత
నెందునుండినశీఘ్రంబ ♦ యింద్రుఁ దెత్తుఁ, దరుణితోఁగూడ నీసన్ని ♦ ధానమునకు.

క॥ అమరపతిం గాననిచోఁ, నమరావతిఁ గాల్చి నిర్జ ♦ రావళి నెల్లన్
సముఖమునఁ దెచ్చి నిలుపుదు, నమరారివరేణ్య! చూడు ♦ మస్మద్బలమున్. 204

వ॥ అని తండ్రిచేత ననుజ్ఞాతుండై భానుకోపుఁడు సనియె; శూరపద్ముండును బ్రహ్మ
విష్ణ్వాదుల యథాస్థానంబుల కనిచి యంతఃపురంబునకుం జనియె నంత. 205

సీ॥ తురగఖురోద్ధూత ♦ ధరణీరజోవ్రజం, బంబరభాగంబు ♦ నావరింప
మేఘమండలితోడ ♦ మెండొండ నున్నత, దంతావళశ్రేణి ♦ తఱచు నడువ
బహుకేతనంబులు ♦ భాసిల్లు నిరుగడఁ, జామరధ్వజముల ♦ సంఖ్యలొప్పఁ
గడుపదాతిచయంబు ♦ కడిమిమైఁ జనుదేర, స్యందనపంక్తులు ♦ సందడిల్ల
వింశతిసహస్రసైంధవా ♦ న్వితరథంబు, నెక్కి దుర్ముఖి వెంటరా ♦ నుక్కుమిగిలి
భానుకోపుఁడు శ్రీకాళ ♦ పట్టణంబు, చెంత భూరుహవాటినిఁ ♦ జేర నరిగి. 206

వ॥ అందు శోధించి పురందరుం గానక నయ్యారామంబు వీడ్కొని మగుడి
భూమండలం బెల్ల నరసి యెచ్చటం గానక యింద్రపురంబునకుం జని యందు
నుద్యానభూరుహంబులఁ బెకలించి పురంబు నిరోధించిన. 207

క॥ ఆవార్త విని జయంతుఁడు, భావంబునఁ జింతనొంది ♦ ప్రథనేచ్ఛను శౌ
ర్యావిర్భావ మెసంగఁగ, వేవే చౌదంతి నెక్కి ♦ విభవము మీఱన్. 208

క॥ నానాయుధధరులై సుర, సేనలు గొలువంగ వెడలె ♦ శీఘ్రము పురమున్
సౌనాసీరిబలముఁ గని, దానవసైన్యంబు లెదురు ♦ దాకె న్వీకన్. 209

వ॥ ఇట్లుభయసైన్యంబులు దలపడి మహాసమరం బొనర్చి రయ్యవసరంబున నసుర
సైన్యంబుకోల్తలకు నిలువలేక దేవసైన్యంబు దైన్యంబు నొందుచుఁ బాఱె;
నిట్లు పలాయనంబైన దివిజసైన్యంబునుం బట్టి తెచ్చి భానుకోపుండు నికటంబున
బంధించె; నంత జయంతుండు కొంతతడవు చింతాక్రాంతుండై ధైర్యం బవలం
బించి దురంతామర్షంబున దానవసైన్యంబుమీఁద నసంఖ్యాకంబులగు శర
వర్షంబులు గురిసి యనేకసైన్యంబులం గూల్చె నైరావతంబును దైతేయుల
ననేకులఁ దుండాగ్రంబునం జుట్టిపట్టి సమరధరాతలంబునం బడ నడఁచె. 210

క॥ అమితపరాక్రమ మొప్పగ, సమరంబున నీలకేశ•సంజ్ఞుఁడు దనుజుం
డమరేంద్రసుతునిమీఁదను, సుమహితశరతతులు • గురిసె చోద్యముగాగన్.

తే॥ అసురమీఁద జయంతుఁడు • నలుకఁగురిసె, వినిశితశరాలి, కవచంబు•విదళితముగ
గినుక వెండియు నానీల• కేశుఁ డస్త్ర,వితతి సురరాజసూనుని•విల్లుఁ దునిమె. 216

వ॥ అంత జయంతుండు మాయామంత్రంబు జపించి నానారూపధరుండై వేటొండు విల్లుం గొని యద్దనుజుపై శరంబులు గురిసిన నప్పుడా నీలకేశుం డించుక సేపు క్షీణబలుం డయ్యె; నట్లగుటం గని శీఘ్రింబ సోమాసురుండును, వరుణుండును, బద్మ్నుండును, మాయాబలుండును, బలవంతుండును, వావుండును, మారుతుం డును, నంధకుండును, దండకుండును, మారుతబలియు, మహాబలపరాక్రమ శాలియగు సురకేసరియు, మఱియును దక్కిన దనుజు లందరు విగతబలుండగు నీలకేశునకు సహాయులై యరుదెంచి యింద్రసుతుమాయం గని మోహితులై బలంబు కొండొక దక్కి నిలిచి రంత. 217

క॥ పరిభూతి నొందువారలఁ, బరికించి యమర్ష మొదవఁ • బటుబాణతతుల్
సురనాథసుతునిమీఁదను, గురిపెం బేర్కొనుచు భానుకోపుఁడు గడిమిన్. 218

—* జయంతభానుకోపులయుద్ధము *—

వ॥ తదనంతరంబు జయంతుండును స్వనామోచ్చారణంబుఁ జేసి నిశితశరపరం పరలు నిగుడించి మగుడి బాణసహస్రంబులఁ గర్కశంబగు భానుకోపునికార్ము కంబు భగ్నంబుచేసె; నంత నద్దానవుండు వేఱొకశరాసనంబు గొని యింద్రసుత విముక్తంబులైన విశిఖంబులు ఖండించి యతనిమీఁద ననేకాస్త్రంబులు గురి యుటయు వాసవాత్మజుండు తద్బాణంబులన్ సరకుఁగొనక శూరాత్మజుని రథంబును రథాశ్వంబులును నుగ్గునూచంబులుగాఁ దునుమాడె; వెండియు భాను కోపుండును మహారథం బెక్కి బాణవర్షంబుల జయంతుని శరీరంబు నొంచి తూణీరంబు దునిమి ఘోరాస్త్రజాలంబున నైరావతంబు రక్తసిక్తంబుఁ గావిం చియు మఱియు నిశితసాయకంబుల నతని నొప్పించిన నజ్జయంతుండు మూర్ఛా గతుం డయ్యె; నయ్యెడ నైరావతంబు తిర్యగ్గంతప్రహారంబుల భానుకోపుని రథంబు నుగ్గునూచంబు గావించి సారథిం బొరిగొని మఱియు నతనివక్షస్థలంబు దంతంబునం గ్రుమ్మినఁ దద్దంతం బతనివక్షోఘాతంబున దళితంబయ్యె నయ్య వసరంబున. 219

ఆ॥ దళితదంతమైన• దైవతగజమును, భానుకోపుఁ డపుడు • బాహునిహతి
గండతలము వ్రయ్య•గాఁ జేసె సురకరి, దాన మూర్ఛనొంది•ధరణిఁబడియె. 220

క॥ కోలాహలముల ఫలభు,గ్జాలము సురపురము సొచ్చి ♦ జ్వాలలగృహముల్
గాలిచి హతశేషులఁ గొని, లీలం జెఱబట్టి రా ని♦లింపాంగనలన్. 221

వ॥ ఇట్లు చెఱబట్టి బంధించిన దివిజులతోడ మూర్ధాభిగతుం డగు జయంతునిఁ గొని తెచ్చి భానుకోపుండు నిజసేనాసమేతంబుగా శూరపద్మునికటంబున కరుదెంచి నిఖిలవృత్తాంతం బతని కెఱింగించిన. 222

—* శూరపద్ముం డజవక్త్రసంతోషముకొఱకు దివిజులకరములు ఖండించుట. *—

క॥ శూరుం డంతట నిర్జర, వారము వీక్షించి మదిని ♦ వారనికినుకన్
వారల నజముఖమోదిలను, సారెకుఁ దాడితులఁ జేసెఁ ♦ జలము దలిర్పన్. 223

వ॥ మఱియుఁ జతుర్ముఖాదులగు దివిజులకరంబులు ఖండితంబులు గావించి నిజకుమారుండగు భానుకోపుం జూచి యిట్లనియె. 224

ఉ॥ నాకపురంబు సుట్టి సుర♦నాథకుమారునితోడ నిర్జరా
నీకముఁ బట్టితెచ్చు టిది ♦ నీకు భరం బొకొ బాల్యమంద యెం
తే కమలాప్తబింబకర♦దీప్తులు సోరనగండ్ల దూరి మై
సోకినఁ గోపదృష్టిఁ గని ♦ సూర్యుని మంచపుకోటఁ గట్టవే. 225

వ॥ అప్పు డప్మద్మగర్భుండు పద్మాప్తుని విడిపించుమని నన్నుఁ బ్రార్థించిన నేను నిన్ను వేడుమనవు డతండు భగవదారాధనపరుండై బ్రహ్మాస్త్రాద్యాయుధంబులొసంగుటయు నీవు సంతోషించి లోకబంధు విముక్తబంధుం జేసితిగదా! తాదృశపరాక్రమోదారుండవగు నీకు జంయతునిం గెలుచుట యేమి విచిత్రంబని కొనియాడుచుఁ గుమారుండగు భానుకోపుని నాదరించి గృహంబున కనిచి దైత్యకుంజరుం డంతఃపురంబునకుఁ జనియె నంత. 226

క॥ శ్వేతగజేంద్రుం డంతయు, వైతన్యమునొంది పుణ్య♦సముదయపదమా
శ్వేతవనాఖ్యపురికిఁ జని, శీతాద్రిసుతామనోజ్ఞు ♦ శీతాంశుధరున్. 227

క॥ స్థిరభక్తిఁ గొలిచి పూ,జావరతం దత్కరుణచేతఁ ♦ బ్రాప్తపథంబై
సురగిరినిఁ జేరి యందున్, సురరాజుం గొలుచుచుండె ♦ సురుచిరపటిమన్. 228

వ॥ ఇవ్విధంబున హరిబ్రహ్మేంద్రాదులగు సకలసుపర్వులును మహాత్ములైనమునులును శూరపద్మసింహవక్త్రతారకులవలనఁ దత్కుమారులవలనను నహోరాత్రంబుల బాధలం బొందిరని దేవగురుండగు బృహస్పతి యసురులవృత్తాంతం బంతయు షణ్ముఖున కెఱింగించె నదియు మీకే నానుపూర్వికంబుగాఁ జెప్పితి ననిన సూతవచనంబులకు శౌనకాదులు సంతోషించిరి. 229

—* ఆశ్వాసాంత పద్యములు *—

శా॥ శాంతస్వాంతనితాంతసేవితవిరాజత్పాదరాజీవ! వే
దాంతైకప్రతిపాద్యవైభవ! యవిద్యాధ్వాంతమార్తాండ! య
త్యంతామేయవిచిత్రశక్తియుత! స్వచ్ఛాదర్శవత్సంతత
స్వాంతర్భాసితవిశ్వజాల! ఘననిత్యానందబోధాత్మకా! 230

క॥ శరణాతీతనిజాంతఃకరణపటుప్రోల్లసజ్జగచ్చిత్రచయా!
నిరుపమ! నిత్య! నిరంజన!, నిరవధికస్వప్రకాశనిస్థానిరతా! 231

స్వా గ త వృ త్త ము.

యోగివంద్యపద! యోగధురీణా!
భోగిభూష! బహుభోగనిధానా!
నాగచర్మవసనా! గరకంఠా!
యాగమార్గ! రజతాగనివేశా!

ఇది శ్రీమదిందుధరసుందరపాదారవిందార్పితహృచ్ఛతపత్ర సకలసుకవి
జనానుగ్రహపాత్రసుగుణస్తోత్ర పవిత్రచరిత్ర కాశ్యపసగోత్ర కోడూరి
వెల్లనామాత్యపౌత్ర శంకరామాత్యలక్ష్మాంబికాతనయ వినయ
విధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచలకవి
ప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత శ్రీశంకర
సంహితయందలి శివరహస్యఖండంబున నసుర
కాండంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శివరహస్యఖండము.

౭ కాండములు.

౧ సంభవ ౨ అసుర ౩ వీరమహేంద్ర ౪ యుద్ధ ౫ దేవ
౬ దక్ష ౭ ఉపదేశ కాండములు.

కథాసంగ్రహము.

ప్రథమసంపుటము.

౧ సంభవకాండము:— దాక్షాయణి హిమవంతునింట జన్మించుటయు హైమవతిని హరుడు వివాహమాడుటయు శివకుమారజననము, కుమారుని బాల్య క్రీడలు, కుమారుడు తారకు నెదుర్కొని వధించుటయు నను వృత్తాంతము లిందుకలవు.

౨ అసురకాండము:- శూరపద్మాసురాదిజననము, వారి తపోవిభవము, సురల జయించి చెఱబెట్టుట, కుమారులు వారలపైకి దాడివెడలుటయు ననున విందుఁ గలవు.

ద్వితీయసంపుటము.

౩ వీరమహేంద్రకాండము:— కుమారస్వామి శూరపద్మాసురునకు రాయబార మంపుటయు రాయబారిని శూరుడు చెఱఁగొనఁ దలంచుటయు, చెఱఁగొనఁ దలంచిన శూరునిపురము చెఱిచి వచ్చుటయు ననునవి యిందుఁ గలవు.

౪ యుద్ధకాండము:— కుమారస్వామి శూరుపైకి దాడివెడలి రాక్షసవీరుల బరిమార్చి సింహవక్త్రాది రాక్షసుల జయించి శూరపద్ముని దునుమాడి సురలఁ జెఱనుండి విడిపించి వారిపదవుల వారి కొసంగుటయు ననునవి యిందుఁ గలవు.

౫ దేవకాండము:— సురలానందంబునఁ గుమారస్వామిని స్తుతించుటయు, నింద్రుడు తన సుతయగు దేవసేనను కుమారస్వామి కిచ్చి వివాహము నేయుటయు, లవలియను కన్నియను కుమారస్వామి వరించుటయు - నిందుఁ గలవు.

తృతీయసంపుటము.

పీఠికయు - ౬ దక్షకాండము.

పీఠిక :— ఈ శివరహస్యఖండము, స్కాందమహాపురాణంబునం దుండి తెనిగించిన "బాలసరస్వతి" కోడూరి వేంకటాచల కవివరేణ్యుల చరిత్ర కవిత్వాంశము లిందుఁ గలవు.

౬ దక్షకాండము:— ఆదిశక్తి శివాజ్ఞచే దక్షునింట జన్మించుటయు, శివుడామెను వివాహమాడుటయు, శివనింద నొనరింపుచు దక్షుడు యజ్ఞము నేయుటయు, దధీచి పరమాత్మతత్త్వమును దక్షున కుపదేశించుటయు, వినకుండిన హరుడు వీరభద్రునిచే నా యజ్ఞమును ధ్వంసము సేయించుటయు, ఖగోళపాతము ననునవి యిందుఁ గలవు.

చతుర్థసంపుటము.

౭ ఉపదేశకాండము:— భస్మధారణమహిమయు, రుద్రాక్షధారణమహిమయు, భగవదారాధన మహిమయు, మహాపుణ్యక్షేత్ర మహిమయు, సురాసుర నాగుల చరిత్రములు - నిందుఁ గలవు.

శ్రీశుకశ్యామలా రామలింగేశ్వరగ్రంథమాలా ద్వితీయప్రసూనము.

శ్రీ శివాయ గురవే నమః.

శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము

(ద్వితీయ సంపుటము.)

బాలసరస్వతీ
కోడూరి వేంకటాచల కవివరేణ్య
ప్రణీతము.

౩ వీరమహేంద్రకాండము.
౪ యుద్ధకాండము.
౫ దేవకాండము.

నిగమాగమవిశారద,
ముదిగొండ వీరభద్రేశ్వరారాధ్యులచే
ప్రకటితము.
నందిగామ – కృష్ణాజిల్లా.

PRINTED BY
K. KODANDA RAMAIAH GARU,
AT ANDHRA GRANDHALAYA PRESS, BEZWADA.

 1931. [వెల రు 3-0-0.

శంకరవిలాస్.

ఉ॥ శంకర శైలజాహృదయ♦శంకర భూరిసమస్తపాపనా
శంకర భక్తమానసవ♦శంకర సంగరరంగనిర్భరా
హంకరణోగ్రదానవభ♦యంకర చారుముఖేందుమందహా
సాంకుర దేవసంసదభ♦యంకర సత్కృపఁ బ్రోవవే మమున్.

—సంభవకాం- అ ౪.

ఇట్టి సద్గ్రంథములు జీర్ణింపుచుండ చూచుచుండుట న్యాయముకాదు.

శ్రీ శుకశ్యామలా రామలింగేశ్వరగ్రంథమాలా ద్వితీయప్రసూనము.

శ్రీ శివాయ గురవే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము

(ద్వితీయసంపుటము)

బాలసరస్వతీ
కోడూరి వేంకటాచలకవివరేణ్య
ప్రణీతము.

3 వీరమహేంద్రకాండము.

4 యుద్ధకాండము.

5 దేవకాండము.

నిగమాగమవిశారద
ముదిగొండ వీరభద్రేశ్వరారాధ్యులచే
ప్రకటితము.
నందిగామ - కృష్ణాజిల్లా.

PRINTED BY
K. KODANDA RAMAIAH GARU,
AT ANDHRA GRANDHALAYA PRESS, BEZWADA.

కాపీ రైటు] 1931 [వెల రు. 3-0-0.

ప్రార్థన.

ఈ గ్రంథముయొక్క తాళపత్రప్రతులనిచ్చి సహాయమొనర్చిన బ్రహ్మశ్రీ శివపురపు వీరయ్య అయ్యవార్లంగారికిని వేమనారాధ్య ములుగు అయ్యవారులింగంగారికిని శరణు లొనరింపుచు, తాళపత్రగ్రంథసంపాదనకు సహాయపడిన వారికిని ముద్రణద్రవ్యసమార్జనమందు పలువురు బుద్ధిమంతులకు తెలియజేయుటకు సహాయపడినవారికిని, తెలియచేసినంతనే ముందుగా ద్రవ్యమొసంగిన మహామహులకును, ద్రవ్యమొసగినను శ్రద్ధగా త్వరలో నచ్చొత్తించి యందజేసిన ఆంధ్రగ్రంథాలయప్రెస్‌వారికిని, ముందుగా గ్రంథముల నందజేయగనే త్రిప్ప కుండగ వెంటనే చందాల నొసంగునట్టి యుత్తములకును, సర్వప్రపంచమునకును యట్టి సద్గుణముల భోగభాగ్యముల నొసంగ నా దేవదేవుని ప్రార్థింపుచున్నాడ.

ఇందెట్టి ప్రమాదములున్నను దయతో దెలిపినచో సవరించుకొనుటకు సంసిద్ధుల మని ముందుగనే విన్నవించుచున్నాము.

ప్రకాశకులు.

కేశవవిలాసము.

సీ॥ రాజీవమై వేద♦రాజిని దెచ్చితి
కూర్మమై మోచితి వద్రి ♦ గూర్మ మగుచు
భూదార మైతివి ♦ భూదారతను బొంది
మానవహరిలీల ♦ మాన వెపుడు
వటువై రసాతల♦వటు వైరి జేసితి
పరశుచే నణంచితి ♦ పరశుభంబు
రాజనందనుఁడవై ♦ యాజి జయించితి
హాలము బూనితి కుతూ♦హలము దనర

బుద్ధమూర్తివి కావె ప్రి♦బుద్ధపటిమ
గల్కి వౌదువు రణరంగ♦కర్కశముగ
దశవిధాకృతులను మహా♦దశఁ జెలంగ
మహిమ నిలిపితి సత్కృపా♦మహిమమీర.

—సంభవకాం. ౧ ఆశ్వా.

పరమేశ్వరవిలాసము.

సీ. ప్రాణార్తిశమనాయ ♦ భవపాశనాశాయ
మఖవిదారాయ న♦మః శ్శివాయ
కాలకూటహరాయ ♦ కాలసంహరణాయ
మదరిపుఘ్నాయ న♦మ శ్శివాయ
త్రిపురసంహారాయ ♦ ధృతశూలహస్తాయ
మహతే భవాయ న♦మ శ్శివాయ
కల్యాణఫలదాయ ♦ కరుణానిధానాయ
మాధవాస్త్రాయ న♦మ శ్శివాయ

మౌనిబృందార్చితాయ న♦మ శ్శివాయ
మహితవిభవోజ్జ్వలాయ న♦మ శ్శివాయ
మదనదర్పహరాయ న♦మ శ్శివాయ
యనుచు సాష్టాంగ మొరగుచు♦వినయ మలర.

—సంభవకాం. ౪ ఆశ్వా.

సీ॥ దండంబు నీ కిదే ♦ తతదయారసపూర, భరితమనోంభోజ ♦ భవ్య తేజ
జోహారు నీ కిదే ♦ సుమనోమనోరథ, పరిపూర్ణమందార ♦ భవవిదార
వందనం బిదె నీకు ♦ వాణీనితంబినీ, పరిరంభసుఖలీల ♦ భవ్యశీల
సాష్టాంగ మిదె నీకుఁ♦ జారుత్రియీనామ, సుందరీమణిభాస్య ♦ సుందరాస్య
ప్రణుతిఁ జేసెద మిదె నీకుఁ♦ బ్రణుతిగర్భ, పరమపూరుష పరమాత్మ♦ ప్రణవరూప
శరణు నీ కయ్య యిందిరా♦జలధిశయన, గర్భకలశాంబురాశిరా♦కాశశాంక.

—సంభవకాం. ౧ ఆశ్వా.

క॥ హరిహరవిధిరూపంబులఁ, బరగంగాఁ దాల్చి నీవ ♦ పలుమరు జగముల్
బరిపాలింతువు దునుమువు, వరుస సృజింతువు నితాంత♦వైభవ మొప్పన్.

—సంభవకాం. ౧ ఆశ్వా

ఉ॥ ఎవ్వనివల్ల బుట్టు జగ♦మెల్లను సంతతముఁ బ్రవర్ధనం
బెవ్వనివల్ల లీన మగు ♦ నెవ్వనియందు ధృవం బనుగ్రహం
బెవ్వనివల్ల సర్వ మిది ♦ యెవ్వనివల్లఁ దిరోహితంబు నౌ
నవ్విభు దేవదేవు నిను ♦ నాత్మ భజించెద మేము భక్తితోన్.

—సంభవకాం. ౨ ఆశ్వా.

క॥ అందక మదికిన్ వాక్కుల, కందక జ్ఞానేంద్రియముల ♦ కందకఁ బరమా
నందంబై తగు నెప్పుడు, వందన మగు నట్టి నీకు ♦ వాంఛిత మొదవన్.

—సంభవకాం. ౨ ఆశ్వా.

క॥ తత్త్వం పదార్థ మీవే, తత్త్వాతీతంబు నీవె ♦ తత్త్వము నీవే
తత్త్వోపదేష్ట నీవే, తత్త్వజ్ఞుల మదిని దగులు ♦ తత్త్వం బీవే.

—సంభవకాం. ౧ ఆశ్వా.

భగవంతుఁ డొకఁడే యని బోధించు గ్రంథములలో నిది యొక గ్రంథరత్నము. ఈ మహాకవి యీ సద్గ్రంథమున శృంగార హాస్య కరుణ రౌద్రి వీర భయానక భీభత్స అద్భుత శాంతము లను నవరసముల నపార ముగ మృదుమధుర శైలిని వచించియున్నారు.

శివరహస్యఖండము.

సంభవ అసుర వీరమహేంద్రి యుద్ధ దేవ దక్ష ఉపదేశ అను సప్త కాండములచే నలరారు గద్యపద్యాత్మక ప్రబంధరాజము. బాలసరస్వతీ కోడూరి వేంకటాచల కవిచే నాంధ్రీకృతము.

ప్రకాశకులు:—

నిగమాగమవిశారద ముదిగొండ వీరభద్రేశ్వరారాధ్యులు అయ్యవారు,

నందిగామ, కృష్ణా.

కథాసంగ్రహము.

1. సంభవకాండము.

పార్వతీదేవి తండ్రి యగు దక్షునింటఁ బరాభవము నంది భర్తయాజ్ఞానుసారము శరీరము వదలి హిమవత్పర్వతమున జన్మింప హిమవంతుఁడామెను జూచి-

సీ॥ పాలితగిర్వాణి♦పల్లవ మృదుపాణి, శర్వాణి శుకవాణి ♦ శరణుశరణు
భక్తకల్పకవల్లి ♦ ప్రకటభాగ్యమతల్లి, జగములేలెడుతల్లి ♦ శరణుశరణు
మధురోష్ఠజితబింబ ♦ మహిసన్నిభనితంబ, సరసవాక్యకదంబ ♦ శరణుశరణు
చంపకసుమనాస ♦ చారుతరోల్లాస, సలలితదరహాస ♦ శరణుశరణు
వనజభవముఖ్యసురబృంద♦వంద్యమాన,చరణపంకరుహద్వంద్వ ♦ శరణుశరణు
ఆదిశక్తి పరంజ్యోతి ♦ యఖిలజనని, శంభురాణి మహేశ్వరి ♦ శరణుశరణు.

—ప్రథమాశ్వాసము.

అని యిట్లనేకవిధములఁ బ్రార్థించి యామెను తనగృహమునఁ బూజింపుచుండె. ఆమె పరమేశ్వరుని వివాహమాడ ఘోరతప మాచరించుచుండె.

పరమేశ్వరుఁడు కైలాసమున దక్షిణామూర్తిరూపమున సనకాది మహర్షులకు యోగరహస్యముల నుపదేశింపుచు వైరాగ్యమున నుండ బ్రహ్మాండభాండముల శూరపద్మ సింహవక్త్ర తారకాది దనుజులు వశపరచుకొని దేవతల నెల్లర బాధింప వార లాబాధల కోర్వక బ్రహ్మనుగూడి శ్రీమహావిష్ణువుపాలికిఁ జని-

మ॥ సకలాజాండపిచండిలాయ దివిష♦త్సంస్తుత్యపాదాంబుజా
యకరాభ్యంచితశంఖచక్రియుగళ♦వ్యామ్నాయ వేద్యాయ మో
క్షకరా యాఖిలయోగినాం త్రిజగతాం ♦ కల్యాణదా యాద్య తే
స్తు కృపాంభోనిధయే నమో నమ యటం♦చుక్ మ్రొక్కి గత్యంతముక్.

—ప్రథమాశ్వాసము.

కష్టముల మొఱఁబెట్టుకొన, నంత నా శ్రీమహావిష్ణువు యోగవంద్యుఁ డగు శంకరుని గామ్యునిగఁ జేయ కాముని ప్రేరేపించి యట కంప యోగవిఘ్నముఁజేయు మన్మథుని యాశంకరుఁడు ఫాలనేత్రానలంబున దహింపఁజేసి తనకొఱకై తపమాచరించు పార్వతిని మాయావేషములఁ బరీక్షించి వివాహమాడి కేళీవిలాసముల నుండ దేవతలు రాక్షసుల జయింప నొకమహానుభావుని సృజింపవేడిన శ్రీకుమారస్వామిని సృజించి వీరలకు సహాయముగ నంప నామహానుభావుఁ డేగి తారకాసురుని, క్రౌంచాసురుని జయించి పుణ్యక్షేత్రముల సేవించి శంకరు ననేకస్థలముల లింగరూపమునఁ బ్రతిష్ఠించి ప్రార్థింప శంకరుఁడు ప్రత్యక్షమై పాశుపతాది దివ్యా

స్త్రముల నొసంగి శూరపద్మాదిరక్కసుల నుక్కడంప నాజ్ఞనొసంగిన బయలుదేరి యొకచో రత్నసింహాసనమున విశ్రమించియుండె.

2. అసుర కాండము.

బృహస్పతి దేవప్రార్థితుండై కుమారస్వామి దరిఁజేరి—

“రాక్షసులు దేవతలచే నశించుచుండుటఁ గాంచి, రాక్షసగురువగు శుక్రుఁడు మాయయను రాక్షసస్త్రీని బిలిచి, రాక్షసుల క్షేమముకొఱకు కశ్యపునివలన సంతానము గనవలసినదిగ నాజ్ఞనొసంగ నామె.

సీ॥ కటిసీమ సవరించు ♦ కనకాంశుకచ్ఛాయ, లరుణాంఘ్రిరుచికి జో♦హారుసేయఁ
దపనీయమయవజ్ర♦తాటంకదీధితుల్, తళుకుఁ జెక్కులకుఁ గై♦దండ నొసఁగ
రమణీయకుచకుంభ♦రత్నహారద్యుతుల్, మేఖలాప్రభలతో ♦ మేలమాడ
ముక్కునఁ జేర్చిన ♦ ముత్యంపు ముంగర, దరహాసదీప్తికు ♦ తక్కళికఁ బెనుప
మేన నలదిన ఘనసార♦మిళితలలిత, గంధసారంబు మైతావి♦బాంధవంబు
నెరప త్రిభువనమోహన♦నిరుపమాన, భవ్యశృంగారవిభవంబు ♦ భాసిలంగ.

—ప్రథమాశ్వాసము.

ఆకశ్యపుని యాశ్రమము సేరిన యావిరాగి సరాగియై యామోహనాంగి దరిఁజేరి యతిమోహంబున ననేకవిధంబులఁ బరితపించుచు దాని తళుక్కుబెళుకులకు బేలయై,

చ॥ అలికులవేణి, చారువిక♦చాబ్జవిలోచన, కీరవాణి, కో
మలి, వెలలేనిమానికమ, ♦ మారుని పట్టపుదంతి, కామినీ
తిలకమ! ఏల దాచెదవు? ♦ తియ్యని వాతెఱతేనె లీయవే
కులుకు మెఱుంగుగుబ్బలను ♦ గ్రుచ్చిలి కౌఁగిటఁ జేర్పవే ననున్.

—ప్రథమాశ్వాసము.

అని ప్రార్థింప నాపె యనేక బాసలు చేయించుకొని యిచ్చవచ్చిన యనేక రూపముల నహర్నిశలు రమించిన శూరుఁడు, సింహవక్త్రుఁడు, తారకుఁడు, అజవక్త్రాది ద్విలక్షవాహినీసంఖ్యాకంబైన రాక్షససమూహంబులు జన్మించినఁ జూచి కశ్యపుఁడు పశ్చాత్తాపతప్తుండై తపమున కేగినంత శూరాదిరాక్షసులు ఘోరమైన తపమాచరించి పరమేశ్వరుని కృపకుఁబాత్రులై లోకములహింసించుచు దేవతాస్త్రీల చెఱలఁబెట్టుచు జయంతాది దేవతల బందీగృహములయందుంచుచు బాధ లిడిరి.” అని యిట్లు రాక్షసులవృత్తాంతము జెప్పెను.

ద్వితీయసంపుటమునందలి కథాసంగ్రహము యీదిగువవిషయసూచికయే తెలియజేయఁగలదు.

———

విషయసూచిక.

వీరమహేంద్రకాండము—ఏకాశ్వాసము.

యుద్ధకాండము—ప్రథమాశ్వాసము.

యుద్ధకాండము—ద్వితీయాశ్వాసము.

విషయము. పుట.

దేవకాండము—ప్రథమాశ్వాసము.

దేవకాండము—ద్వితీయాశ్వాసము.

తృతీయ సంపుటమునందలి వృత్తాంతము.

ఈ శివరహస్యఖండము నాంధ్రీకరించిన బాలసరస్వతీ నామాంకిత కోడూరి వేంకటాచల మహాకవివరేణ్యులను గురించిన జీవితచరిత్రయు, నిందలి ఛందో రహస్యములును, ఇందలి చరిత్రలంబఠించుటవలన లోకమున కేమి యుపయోగమో యదియు విపులముగా వ్రాసియుండు పీఠిక యుండును. తరువాత దక్షకాండము -

అందలి కథాసంగ్రహము.

దక్షుండు శంకరునిగురించి తప మాచరించి అష్టైశ్వర్యములంబొంది తన కుమార్తె నిచ్చి వివాహముచేయుటయు, శంకరునితో కలహించి యజ్ఞము ప్రారంభించుటయు, నంత వీరభద్రుండు జన్మించి యజ్ఞమును ధ్వంసముసేయుటయు, అటుపై నాయన పట్టాభిషేకము జరుగుటయు నుండును.

చతుర్థసంపుటము.

ఉపదేశకాండము.

ఇందు భస్మ రుద్రాక్ష దేవతార్చనాది సకలధర్మముల గురించి పూర్వము భక్తులెట్లాచరించి యే యే ఫలములంబొందిరో వారి వారిపుణ్యకథలు, ననేకవ్రతముల నిర్ణయములు కలిగియుండును.

ఈ శివరహస్యఖండమునందలి సంభవ, అసుర, వీరమహేంద్ర, యుద్ధ, దేవ, దక్ష, ఉపదేశ యను సప్తకాండములు బాలసరస్వతీ కోడూరి వేంకటాచల కవివరేణ్యులచే జక్కని మృదుమధురశైలిని వ్రాయంబడి తాళపత్రములయందొకకొంత జీర్ణింపుచుండ చూచి మొత్తము కేపర్యాయమచ్చు వేయించుటకు శక్తి చాలక నాలుగు సంపుటములుగా విభాగించి చేతనైనంతవరకచ్చొత్తించి పెద్దల సేవింపుచున్నాము. ఇట్టి గ్రంథమును పూర్తిచేయించగల భార మాంధ్రమహాశయుల యందే యుండి యున్నది. సంస్కృతము (మూలము)కూడా అచ్చు వేయయత్నింపుచుంటిమి. సోదర సోదరీమణు లెల్లరు నీగ్రంథమునం దభిమాన ముంచి సహాయము చేయ ప్రార్థింపుచున్నాండ.

—ప్రకాశకులు.

శ్రీ శివాయ గురవే నమః.

శ్రీ స్కాంద మహా పురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము.

వీరమహేంద్ర కాండము.

ఏకాశ్వాసము.

శ్రీ ముఖువాగలుపార్థివ
కామితసంధాననిపుణ ♦ కరుణాపాంగా!
కామమదభంగ! మస్తక
సీమాధృతగాంగభంగ ♦ శ్రీ శివలింగా! 1

వ॥ అవధరింపుము సూతుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె. 2

క॥ ఆ సురగురుండు వల్కిన, యాసురవృత్తాంతమెల్ల ♦ నాలించి భవా
నీసూనుఁ డతనిఁ గని యనె, నాసీనుఁడ వగు మటంచు ♦ నాదరమొప్పన్. 3

వ॥ అంత బృందారకులం జూచి, 4

గీ॥ వినుఁడుహరిపురందరముఖ్య ♦ విబుధులార!, భ్రాతృసహితంబుగా శూర ♦ పద్మునతని
బంధుజనముల నందఱ ♦ భండనమునఁ, గూల్చి మీమనోరథముఁ జే ♦ కూర్తు నెలమి.

క॥ వానిబలాబలములు మఱి, వానిసమున్నతియు లోతు ♦ వైభవ మరయన్
మానితబలాఢ్యుఁ డెవఁడో, మానుగ నిపు డనుపుఁ డతని ♦ మర్మజ్ఞు వెసన్. 6

వ॥ అనిన సేనాపతివచనంబులు విని సకలదివిజులు జితారాతిసమూహుం డగు
వీరబాహుం డని నిశ్చయించి తారకారియనుజ్ఞ వడసి యతనిం జేరి యిట్లనిరి. 7

గీ॥ అతులవిక్రమ! దేవకా ♦ ర్యార్థ మిపుడు, శూరపద్మునినగరంబుఁ ♦ జేరఁబోయి
యరసి యచ్చట వానివృ ♦ త్తాంతమెల్ల, వేగ రానగు నీశౌర్య ♦ విభవమెసఁగ. 8

—* కుమారస్వామి వీరబాహుని శూరపద్మువృత్తి నరయుట కంపుట *—

వ॥ ఇట్లు సురగణంబులచేఁ బ్రార్థితుండై దేవసేనానిమ్రోల నిలిచిన, నతండు కూర్మి
సోదరుం డగు నవ్వీరబాహుం జూచి, నీవు శూరపద్మునిపురంబునకు సత్వరంబు

గాఁ జని వానితోడ మద్వచనంబులుగా నిట్లనుము.
శా॥ ఓరీ! శూర! భవన్మదం బుడిగి నీ ♦ పుర్వి న్జయంతాదులన్ 9
ధీరస్వాంతుల నప్పగించి పిదప ♦ న్నీ పట్టణం బేలు మిం
పార న్నీ కిది గానిచో మదురుబా♦హావిక్రమ(శ్రీ)గుణో
దారప్రౌఢిమ విన్ము నీతనుజసో♦దర్యాదులం ద్రుంచెదన్. 10
వ॥ ఇది మదీయప్రతిజ్ఞ యని మహామూర్ఖుం డగు న ద్దానవున కెఱిఁగింపు పొ మ్మని
యానతిచ్చిన మహాప్రసాదం బని నిజస్వామి యగు పార్వతేయునిపదంబుల కెరగి
నిఖిలరిపుదుర్నిరీక్ష్యమాణశౌర్యానివార్యబాహుం డగు న వ్వీరబాహుండు,
క॥ చనియెన్ శూరపురంబున, కనుపమగతి నట్లు జనుచు ♦ నధ్వంబందున్
గని గంధమాదనంబును, ఘనతరధృతి నెక్కి శౌర్య♦కలన దలిర్పన్. 12
వ॥ అవ్వీరబాహుండు భీకరాకారంబు గనంబడ బ్రహ్మాండకటాహపర్యంతంబు
దేహంబుఁ బెంచి నిఖిలపూర్వగీర్వాణసమాకీర్ణంబును, ననంతరత్నగోపురవిరాజ
మానంబును, ననేకమంటపప్రాకారమండితంబును, లంకాద్యష్టపురపరివేష్టితం
బును నై మనోహరం బగు శూరపురంబుఁ జూచి, సముద్రంబు వీక్షించి, పర్వ
తంబులుఁ గనుంగొని, నానాదేశంబులు గాంచి, యే నిప్పురం బసురసహితం
బుగఁ దిలలను దిలయంత్రంబునం బోలెఁ గరతలంబున నులిపెద; నట్లగు నేని
సర్వగీర్వాణులు నిందు నానందింతు రని డెందంబునం దలంచి యట్టహాసంబులు
సేసి చరణఘట్టనంబుల నప్పర్వతంబు గ్రుంగఁ దద్గుహాంతర్వాసులయిన తారక
భటులుగొండఱు విగతప్రాణులుగా మ్రగ్గ నగ్గిరివరంబునుండి యప్పుడు, 13
సీ॥ పర్వతసంఘము ♦ ల్బహుతూలములలీల, గగనభాగంబున ♦ కెగయఁ బాఱఁ,
బవనఘాతంబున ♦ బాడబేయానల, జ్వాలిక లత్యంత♦శాంతి నొందఁ,
గమలాప్తముఖనవ♦గ్రహములు మేఘము, ల్చీకాకు నగుచును ♦ జెదరి తూల,
సలిలసంచరమహా♦జంతుసంతతికిని, దోడ్తో భయంబు ప్రా♦దుర్భవింప,
గీ॥ స్వామిపాదారవిందముల్ ♦ సంస్మరించి, వీరబాహుఁడు నిజజవో♦ద్వృత్తి మెఱయ
నలర కుప్పించి లంఘింప ♦ నంబురాశి, క్రుంగినది లేచె మునువలె♦ గుధర మపుడు.
వ॥ ఇట్లు రత్నాకరంబు లంఘించి రత్నాంగనాసూనుండు లంకాపురసమీపంబున
కరుదేర నాసమయంబున వ్యాళీవక్త్రనిసేనాపతి యగు వీరసింహుండు వాహినీ
పంచశతంబుల సైన్యంబులు కొలువ సత్వరంబుగాఁ బురంబు వెడలి యంబర
గతుం డగు వీరబాహుం గని నీ వెవ్వఁడ వెందుఁ బోయెద వని పల్కిన నతం
డిట్లనియె.
గీ॥ వీరబాహుఁడు నాపేరు ♦ శూరుకడకు, నేను జనియెద నడుగంగ ♦ నేల నీకు? 15
ననుచుఁ బోఁబూన దానవు ♦ లంపగములఁ, గురిసి రవ్వీరుపై నతి♦ఘోరముగను.

వ॥ అంత వీరబాహుండును గృపాణపాణియగుచు శతవాహినీసంఖ్యాకు లగు నయ్యసురభటుల నసమం బగు సమరంబునం బడనడంచెఁ; దక్కిన బలంబులు పలాయితంబులయ్యె; నప్పుడు వీరసింహుండు కులిశశూలంబులు వీరబాహుపైఁ బ్రయోగించిన, నతండు ఖడ్గంబున నా రెంటెనిం దునిమి యసురమస్తకహస్తంబులు ఖండితంబులు గావించి, యంత నభంబున కెగసి, యనేకదానవులం గెడపి, లంకాపురంబుపై దుమికినఁ, దత్పతనవేగంబున నప్పురం బధఃపాతంబు నొందిన సకల దితిసుతులు విదళితహస్తులు, విఖండితచరణులై దెళ్ళిరి. కొందఱు సముద్రంబునం బడిన వారలఁ దిమితిమింగిలములు మ్రింగె. తదనంతరంబ, 17

క॥ అతివీరుఁడు వ్యాళీముఖ, సుతుఁ డది యేమొకొ యటంచు ♦ శూరత నగరం
బతిశీఘ్రమ వెడలి భట, ప్రతతిని గవియించె వీర♦బాహుని మీఁదన్. 18

వ॥ అప్పు డాదైత్యభటులు మేఘపటలంబుఁబోలె శరవర్షంబులఁ గురిసిన వీరబాహుండు తచ్ఛిలీముఖంబు లన్నియుం దునుమాడి వారలనందఱఁ దూలించెనంత,

క॥ అతిభయదం బగు శక్తియు, నతివీరుఁడు బూని యేయ ♦ నాహవమందున్
ధృతిశాలి వీరబాహుఁడు, బ్రతిహతముం జేసె దాని ♦ బటుఖడ్గమునన్. 20

వ॥ వెండియు నద్దనుజవీరుండుఁ బ్రచండకోపంబున నుద్దడం బగు గదాదండంబు వీరబాహుపైఁ బరపిన, నదియుఁ దద్వక్షస్స్థలంబుఁ దాకి భగ్నంబయ్యె; నంత నద్దానవుం డాభీలంబగు శూలంబుఁ గేలంగొని యతిరయంబున నేసిన, 21

ఆ॥ వీరబాహుఁ డదియు ♦ వేగఁ గేలనుగొని, దోర్బలంబుమెఱయ ♦ దుమురుఁజేసె
నంత బ్రహ్మదత్త ♦ మగు మహాకరవాల, మసుర కేలఁబూని ♦ యనుపమముగ.

వ॥ తత్ప్రభావంబుఁ జేకొని నలుదెసలఁ జరింపుచు మండలాకారగతుల విహరింపుచుండె; వీరబాహుండు నవ్విధంబునఁ దారసిల్లె; నప్పు డయ్యిరువురు యుద్ధమల్లు లగుచు బహువిధంబులఁ బోరిరి. 23

గీ॥ అంత నవ్వీరబాహుఁ డ♦త్యంతశౌర్య, కలన శోభిల్లు నతివీరు♦కరము దునిమె
నిశితకౌక్షేయధారను ♦ విశిఖముననుు, దైత్యశిరమును దెగటార్చె♦దత్క్షణంబ.

వ॥ మఱియు నిట్లు లంకాపురవాసు లగు దానవుల ననేకుల ఖడ్గంబునం బరిమార్చి వీరబాహుం డట్టహాసం బొనర్చుచు సహస్రయోజనాయామం బగు పరిఘ నతిక్రమించి, యప్పురికోట యుత్తరద్వారంబుఁ జేరి యం దతిభయంకరులైన ఘోరాఘోరు లనెడు ద్వారపాలకులను, సహస్రవాహినీసంఘుంబు లగు ద్విరదంబులను, నన్ని యరదంబులను, ద్విసహస్రవాహినీపరిమితంబు లగుహయంబులను, తావత్సంఖ్యాకంబు లగు సైన్యచయంబులం గని యుమ్మార్గంబునం

బోయినం గార్యహాని యగు నని తలంచి, ప్రాగ్ద్వారంబునకుం జని మహిషాక్ష వీరభాను లనియెడు దౌవారికులను, నుత్తరద్వారంబున నున్నకరణి జతురంగబలంబును వీక్షించి, దక్షిణద్వారంబున కరిగి యచట సహస్రవదనంబులును, ద్విసహస్రకరంబులును, శుండాదండసహస్రంబులుం గలిగి సేనాసమేతుండై యున్న పురపాలకుం డగు గజవక్త్రునింగనియె నప్పుడు, 25

గీ॥ గజముఖుండును గనుగొని ♦ కదనవీరు, వీరబాహున కిట్లనె ♦ యోరి! నిన్ను
నెవ్వఁడంపించె నిచటికిఁ ♦ గ్రొవ్వమీఱ, రాఁగతం బేమి యనుచు దు ♦ రాగ్రహమున.

వ॥ అభ్యున్నతం బగు నొక్కపర్వతంబుఁ బెకలించి యేమరియున్న యతనిపైఁ బ్రయోగించిన దాని నవ్వీరబాహుండు గరంబునఁ బట్టె పట్టినమాత్రంబున నమ్మహీధరంబు చూర్ణంబగుటయు, నద్దానవుండు మఱియుఁ గోపోద్దీపితుండై శుండాజాలంబున గిరిసహస్రంబును గొని పయిం బరపిన నవియు దదీయాంగసంఘట్టనంబునం బూర్వంబట్ల పొడిపొడియయ్యె నయ్యెడ. 27

క॥ కరిముఖుఁడు మఱియు గదఁగొని, యురుతరకోపమున వైవ ♦ నుజ్జ్వలలీలన్
వరబలుఁడు వీరబాహుఁడు, సురుచిరఖడ్గమున దానిఁ ♦ జూర్ణముఁ జేసెన్. 28

వ॥ మఱియు నద్దనుజుండు భూరుహంబులు శుండాదండసహస్రంబునం గొని త్రిప్పి వైచిన వాని నన్నింటిని వీరబాహుండు ఖడ్గంబున భగ్నంబు గావించె; నంత గజవక్త్రుఁడు వీడంబోక ముష్టియుద్ధంబు సేయ సన్నద్ధుండై జవంబున గరంబులెత్తి యెదిరించిన, 29

గీ॥ బాహుబల మొప్ప నవ్వీర ♦ బాహుఁ డతని, తుండములు వేయి చెండి దో ♦ ర్దండములను
రెండువేలును ద్రుంచె ను ♦ ద్దండపటిమ, మూలమంటఁగ నద్భుత ♦ లీల మెఱయ. 30

మ॥ మఱియున్ ఖండితబాహుతుండుఁడు నిలిం ♦ పద్వేషి యుద్వృత్తి నే
డ్తెఱ నేతెంచినఁ గాంచి బాహుబల ము ♦ ద్దీపింప యుద్ధోర్విఁ గ్రి
మ్మఱ వీరాగ్రణి వీరబాహుఁ డురుశుం ♦ భత్ప్రౌఢి పాదాహతిన్
దొఱఁగన్ దన్నిన వాఁడుఁ గూలె ధరయం ♦ దున్నిర్గతప్రాణుఁడై. 31

—* వీరబాహుఁడు సూక్ష్మరూపంబున శూరునిపురంబుఁ జొచ్చుట *—

వ॥ ఇవ్విధంబున గజవక్త్రు నిహతుం గావించి వీరబాహుండు కార్యవిలంబనం బయ్యె నని మనంబునం దలంచి సూక్ష్మరూపంబున నత్యున్నతం బగు పశ్చిమద్వారగోపురంబునకు సత్వరంబున లంఘించి యందు నివసించుచు నత్యంతకాంతివిస్తృతచంద్రోపలఫలకనిబద్ధసమిద్ధరాజవీధివిరాజమానంబును, నజాండభిత్తిపరిస్పర్ధిబంధురవైజయంతికావిభ్రాజమానసౌధజాలంబును, పరిసరపరిశోభితవిమలజలకాసారభాసురంబును, ననవరతలసత్కిసలయకుసుమఫలభరితకలిత

లలితోద్యానహృద్యంబును, విచిత్రమణిగణవిరచితనానామంటపప్రాకారగోపురరమణీయంబును, బ్రతిసదనసకలాభీష్టదకామధేనుకల్పభూరుహామనోహరంబును నై రంభాస్తంభసంభాసమానగృహద్వారావళులును, నలికులముఖరితమత్తవేదండగండస్థలనిష్యందమానదానధారాప్రవాహంబులును, దానధారాప్రవాహంబుల నభ్యాగతభూసురబృందంబుల నానందింపఁజేయు మహావితరణశూరులును, మహావితరణశూరబృందంబు లగు రథవాజిసందోహంబులును, వాజిసందోహంబుల కలకలంబుల నభిరామంబు లగు నారామంబుల నెసఁగ మెసఁగ కుసుమలతాలవాలంబుల నిజకరాంబుజంబుల ప్రభృతశాతకుంభకుంభితాంభోధారలు నించు బందీకృతబృందారకసుందరీజనంబులును, సుందరీజనసురతంబులవలని నిజశ్రమంబు లపనయింప నింపలర సుధానిధిం గొని నారికేళఫలవిధంబున విదళించి తత్సుధారసంబులఁ గ్రోలుచు గ్రీడించు మహోన్నతప్రాసాదభాగభోగశీలభోగినీభోగులును, భోగుల నెనయు జడ లడర రాయంచ నడ లడంచు సుకుమారపల్లవజనంబులయుల్లంబులు రంజిల్ల మెలంగు వారపల్లవాధరులును, మఱియు దివిజసుందరబృందారకమునిబృందంబురతికేళిని ధర్షించు కుటిలదైత్యాంగనాజనంబులును గలిగి, యరవిందబాంధవు రథం బందుకొని క్రీడార్థంబుగా నధిరోహింపుచు నాడు బాలకజనంబులం జూపట్టి, సమీరణుండు రేణుజాలసమ్మార్జనంబుఁ గావింప, సోమసూర్యాగ్నులు స్వకర్మనిరతులై యనువర్తింప నమేయమహిమోజ్జ్వలంబై వెలయు నవ్వీరమహేంద్రపట్టణంబుఁ గాంచి యుదంచితకుతూహలంబున, 32

క॥ అరు దగు నిప్పురిభాగ్యం, బరయఁగఁ జాలవు దృశాస•హస్రంబు లొగిన్
హరివిధిపురందరాదుల, పురములు విభవమున దీనిఁ • బోలంగలవే? 33

వ॥ అని యిట్లుఁ గొనియాడుచు గోపురంబు డిగ్గి నగరంబుఁ బ్రవేశించి ప్రతివీధిని నానావిధవిచిత్రంబులు లోచనగోచరంబులుగాఁ జేయుచు క్రమంబునం జని యొక్కయెడ, 34

గీ॥ దర్ప మెసఁగ హిరణ్యాది•దనుజవరులు, దివిజగణములఁ గనుగొని • దేవనాథుఁ
డెచట కరిగెఁ బులోమజ • యెచటఁ డాగెఁ, జెప్పు డిప్పుడు నిజముగఁ • జెప్పరేని.

వ॥ మిమ్ము నందఱ వధించెద మని శ్రవణపుటకఠోరంబుగా భర్జించుటయు నది విని దివిజులు శోకాక్రాంతులై, 36

గీ॥ హా, మహాదేవ, శంకర•యభ్రకేశ, శివ యుమానాథ మము నుపే•క్షింపఁదగునె
త్రిపురసంహార మొనరించి•తీవ్రమైన, గరళము హరించి మును మమ్ముఁ•గావలేదె.

వ॥ మఱియు గజాంధకాసురులను వధం బొనరించి మమ్ము రక్షింపలేదె; పూర్వంబు వెండియు మత్స్యకూర్మవరాహనృసింహవామనత్రివిక్రములం బరిమార్చి మీ

నంబు నేత్రంబు, కమఠంబు కర్కశాస్థియు, వరాహంబు దంష్ట్రియు, నృసింహ చర్మంబును, త్రివిక్రముని వెన్నెముకయుం గొని మమ్ము బ్రోచితివిగదా? మఱియు జలంధర పంచమేఘ్రిల సంహరించి సురలనెల్లర గరుణించుటయు మఱచితే? దుర్మార్గాసక్తచేతస్కులకు సన్మార్గప్రదర్శకుండవు; భ్రాంతులకు సజ్ఞాననివర్తకుండవు; భవదాజ్ఞాధిష్ఠితంబును సన్మత్కృతంబునైన కర్మంబున నిర్బాధ ననుభవించెద; మిప్పు డీద్దానవోపద్రవంబులు పరిహరింప నీకు భారంబొకో! నీవు జాగరూకుండవై సుప్తంబైన జగంబు రక్షింతువుగావె! భయగ్రస్తులమైన మమ్ముం గటాక్షించుట కాలస్యం బేటికి యని బహువిధంబుల మొఱలిడుచు నాత్మగతంబున,

సీ॥ విభవంబులెంతయు ♦ విస్తారి విబుధేంద్రుఁ, డువిదతో నెచ్చోట ♦ నుండునొక్కొ
యిప్పుడు సురపురి ♦ యేరీతి నుండునో, యభ్రిగజేంద్రి మె♦ట్లయ్యెనొక్కొ
సర్వర్తువులను బు♦ష్పసమృద్ధిఁ బొలుపొందు, నందన మేగతి ♦ నొందెనొక్కొ
వైజయంతము కాంతి♦వాసి యెట్లయ్యెనో, యించ మాతలివిధ ♦ మెట్టులొక్కొ
గీ॥ అరయసుధర్మమెబ్బంగి♦యయ్యెనొక్కొ, మెఱుఁగునొకొ వజ్రమనగాసి♦యెఱిఁగనేని
యరిగెనొకొ హరిబ్రహ్మాది♦సురలతోడ, బృహుతరం బగుకైలాస♦కుధరమునకు.

చ॥ అరిగి మహేశువాకిట స♦మంచితలీల వసించు నందితోఁ
గరము వచించెనో యచటఁ ♦ గష్ట మొగి న్విని యాతఁ డిందుశే
ఖరునకుఁ దెల్పెనో మఱియుఁ ♦ గన్నడఁ జేసెనొ లేక యెవ్విధిం
బరఁగెనొ యమ్మహాద్రిని సు♦పర్వవరేణ్యుఁ డెఱుంగ మక్కటా! 40

వ॥ ఇప్పాపాత్ముండైన శూరపద్ముం డెప్పు డేమిసెప్పె నప్పు డప్పనియు దప్పకేము సేయుచుండినను మానభంగం బొనర్పం దలంచుచుండు; మాచేయు దుష్కర్మం బేమి? పిపీలికాదిజంతువులకు సంరక్షకుండైన యీశ్వరుండు మ మ్మేల రక్షింపం డని శోకపరవశులై నిద్రఁజెందిన,

సీ॥ మార్తాండసంకాశ♦మణికిరీటము లొప్ప, భాసురషణ్ముఖా♦బ్జములు దనర,
ద్వాదశఘనబాహు♦దండముల్ జెలువొంద, పసిడి జన్నిదములు ♦ బ్రస్ఫురిలఁగఁ
గనకమయంబైన ♦ కటిసూత్రిముఁ జెలంగ, నురమున ముత్యంపు♦సరము లలర
సుకుమారరూపంబు ♦ చూపట్టువేడుక, బర్హివాహనముపైఁ ♦ బరగ నెక్కి
గీ॥ భవతనయుఁడు జయంతాది♦దివిజగణము, స్వప్నములయందునపుడు సా♦క్షాత్కరించి
చెవులఁ గడురసాయనములు ♦ చిలికినట్లు, నాదరోక్తుల నిట్లని ♦ యానతిచ్చె. 42

క॥ తొలఁగుడు ఖేదము మనములఁ, గలుగును కుశలంబు మీకుఁ ♦ గ్రక్కున నింకన్
జెలువొందు నిపుడు సురగిరి, బలరిపుఁడు సుఖాప్తి యాత్మ♦భామినితోడన్. 43

క॥ సానుజుని శూరపద్ముని, సేనాసహితంబుగాఁగఁ ♦ శీఘ్రం బాజిన్
నే నింక మద మణఁగించెద, మానుఁడు మదిలోనఁ జింత ♦ మామకకరుణన్. 44

వ॥ పూర్వప్రకారంబుల మిమ్ము మీపదంబుల నునిచెద; మదీయదూత మీకడ కిప్పుడ రాగలం డని శరజన్ముం డెల్లసురలస్వప్నంబులఁ జెప్పి యారడించి యంత ర్హితుం డగుటయు నంత జయంతాదిసురగణంబులు మేలుకని విస్మయం బంది సంతోషభరితు లగుచు నిజస్వప్నంబు లన్యోన్యంబు నుడువుచుండ నచ్చోటికి వీరబాహుం డరుదెంచి సురలచేత కృతవందనుండగుచు, 45

—* వీరబాహుండు బందితు లగు జయంతాదులకు ధైర్యముఁ జెప్పుట. *—

గీ॥ వివిధబాధల నొందెదు ♦ విబుధతతినిఁ, గరుణఁ గన్గొని వారల ♦ గాసిమాన్ప
దండకావలియున్నట్టి♦దనుజభటుల, మోహితులఁజేసి యిట్లను♦ముదముదనర

క॥ జయమగు జయంతనీకును, భయము మది న్మాను మింక ♦ బ్రహ్మాదులతోఁ
రయమున నీతండ్రి శచీ,ప్రియుఁ డారజతాద్రి కరిగెఁ ♦ బృథుతరభక్తిన్. 47

వ॥ అందు మహేశ్వరునకుం బ్రణమిల్లి సంస్తుతు లొనర్చి శూరపద్మునివలని యుప ద్రవంబులు విన్నవించిన, 48

క॥ ఆజగదీశుఁడు విని నగ,రాజసుతారమణియందు ♦ గక్షోవరదో
స్తేజం బణఁచు కుమారుని, రాజిల్లం గాంచి సంగ♦రంబున కనుపన్. 49

గీ॥ అక్కుమారుఁడు భుజశౌర్య ♦ మతిశయిల్ల, సకలనిర్జరసందోహ♦సహితుఁడగుచు
శాంతినగరంబునకు వచ్చి♦చక్కనన్ను, నిటకుఁబుత్తెంచె శూరుని♦వృత్తమరయ.

క॥ మీతండ్రి శునాశీరుఁడు, నాతో నిట్లని వచించె ♦ నాతి శచి మదిన్
భీతి దొలంగి సురాద్రిని, కేతనమై యున్న దనుచు ♦ గిరిధన్వి కృపన్. 51

వ॥ ఇంద్రుండు నిప్పుడు సుఖంబున నున్నవాఁడు వినుండు. 52

గీ॥ క్రౌంచతారకదుర్వార♦గర్వహరుఁడు, గుహుఁడుమత్స్వామిశీఘ్రంబ♦క్రొవ్వణంచు
శూరపద్మాదిదనుజుల♦సొంపుమీఱ, పాలనముసేయు మిమ్ము కృ♦పానిరూఢి. 53

వ॥ మనంబున శోకింపవల దనిన నప్పలుకులు విని జయంతుండునునిఖిలదేవతలును సంతోషించి నిజస్వప్నంబు లతనికిం దెల్పిన విని యానందంబున, 54

క॥ అట కదలి వీరబాహుండు, పటుతరగతిమీఱి యసుర♦పట్టణవీథిం
బటలిఁ గనుగొనుచుఁ జనె న, చ్చటమేల్కనె నంత దితిజ♦సందోహంబుల్. 55

వ॥ అట్లు చని క్రమంబున నతిమనోహరంబైన శూరపద్మభవనంబు సూక్ష్మరూపం బునం జేరి యుగ్రమయూరాఖ్యు లగు ద్వారపాలకులకు, అనేకదైత్యభటు లకు నగోచరుండై యరిగి లోపల నాస్థానమంటపంబు డాయంబోయి, 56

సీ॥ కర్ణకుండలరుచుల్ ♦ గండస్థలులు నిండ, మణిమయకోటీరఘృణులు వెలయ
స్మితచంద్రికావళు ♦ లెలుపొంద మోమున, దివ్యాంబరము మేన ♦ దేజరిల్ల.

[illegible] • [illegible] త్రిపురంబ్రా[illegible], సకలదానవభటో•చ్చయముఁ గొలువ [illegible] • [illegible] యుండ, [illegible] శేషముల్ • [illegible]

[illegible] లోనగు, ననుపమసహస్రయోజనా•యామమునం [illegible] • [illegible], శేఖరపద్మ[illegible]నియెన•స్వేర[illegible]. 57

[illegible] యుక్తై వసింపఁ • జను, లేకున్న [illegible] నాత్మ • ననుపమభక్తిఁ. 58

వ॥ [illegible] నానారత్నవిచిత్రితంబును, [illegible]ంబును, [illegible]బును, [illegible]ంబును, నిజప్రభాపటలసిరసి[illegible] [illegible] నిజస్వా[illegible] [illegible] శేఖరపద్మనిమట సన్ధిరోహించి మహాప్రభావంబునఁ [illegible] లందఱును విభ్రాంతులై తమలోన, 59

ఉ॥ [illegible] యు[illegible] • [illegible]చుక లేక మనంబులోనఁ బల్ [illegible] • [illegible] మోసముఁ జేసి వచ్చె తే [illegible]సంభవుండో • యాహరిహో త్రిపురాంతకుండో వీఁ [illegible] • నింతమహోన్నతి నుండ నొప్పునే? 60

వ॥ అని[illegible]చుచుండ శేఖరపద్ముం డ [illegible] కిట్లనియె. 61

ఉ॥ ఎవ్వఁడ [illegible] నీవు? మఱి • యిచ్చట రాఁగత మేమి యిప్పు డీ వెవ్వరి [illegible] వనిత•యింతువు బాపురె యెంతు నేర్పుతోఁ యిప్పటి నింద్రజాలమును • హేమమణీమయభద్రపీఠ మిం [illegible] • యింపఁగ వచ్చు నె నాకుముందటన్. 62

వ॥ నీవిప్పుడు సాహసంబున ముక్తిభయయుండవై నామ్రోల నలంకారంబుఁ జూపట్టు సింహాసనం బధిరోహించితివి గావున, 63

క॥ [illegible] నీకువిద్యా, ప్రభుత్వం [illegible] డీవు • బహుమతి, పాణ త్యాగముఁ [illegible] భవ, [illegible] చెప్పు • మనుడు నతండున్. 64

వ॥ అదానవేంద్రుని వచనంబులువిని విస్మయమానముఖాంబుజుం డగుచు నిట్లనియె.

క॥ వినుశేఖరపద్మ! చెప్పెద, మనమున మద మడుగు మింక • మనియెదవేనిన్ వనరుహసంభవలక్ష్మీ, వనితావల్లభులు దేవ•వర్గముతోడన్. 66

వ॥ నీవలని యుపద్రవంబులు సహింప నోపక సకలాభయప్రదుండును, సర్వలోక కారుండును, శాంతుండును, సకలపురుషార్థప్రదుండును, సాక్షాత్కైవల్య దాయకుండు నగు కైలాసవాసునిం జేరి కృతప్రణాములై స్తుతించి వినయాన్వితులై యిట్లనిరి. 67

తే॥ శివ! మహాదేవ! నిర్జర•శ్రేణి నెల్ల, శూరపద్ముండు బాధించు • ఘోరముగను
తద్విధాస్యంబు పర్వతీతనయుఁ డుండు, గాంచుము కుమారుసుకుమారు • గాంచవలెను.

వ॥ అనిన౯ బరమేశ్వరుం డంగీకరించి దనుజకులవిదారకుం డగు కుమారు నక్కడికిఁ బంపించి యతనితో నిట్లనియె. 69

సీ॥ పుత్త్రి! దేవసేనాపతినై•బోవు మిపుడు, గాంచెదకీర్తి నీవు మహా•స్త్రములనెల్ల
శూరపద్మాదిదానవ•శూరతతుల, నాజిఁ బరిమార్చు నాయాజ్ఞ • నవధరించి.

—* వీరబాహుండు కుమారస్వామియాజ్ఞ చేయుటకుఁ బోవుట *—

వ॥ అని యిట్లు జగత్పతి యగు నీశ్వరుం డానతిచ్చినఁ గుమారుండు చైత్రయాత్రోత్సుకుండై కదలి మార్గమధ్యంబున మహాదురితాత్ముం డగు క్రౌంచాసురుం జెగటార్చి భవత్సోదరుం డగు తారకుని వధించి విజయంబు జేకొని శాంతినగరంబున కరుదెంచి సకలసుపర్వులు గొల్వ నందు నివసించి యద్దేవవల్లభుండు దయాళుం డగుచు నీకడకు నన్నుఁ బుత్తెంచిన కజ్జంబు వినుము జయంతప్రముఖులగు దివిజుల విడిచి నీపురంబున సుఖంబుననుండు మట్లుకాక గర్వంబున ద్రుళ్ళెదవేని సంగరాంగణంబున సకలబంధుసహితంబుగ నిన్నుఁ బరిమార్తు; నీయర్థంబు నందు సంశయంబు వలదని యిట్లు నీకు బుద్ధిసెప్పుమనియె. 71

క॥ ఇవ్విధంబున నున్నది•యీశ్వరాజ్ఞ, విబుధతతినెల్ల నోశూర • విడువుమిపుడు
సుఖముగవసింపుమనుచువి•స్ఫుటముగాఁగ, వీరబాహుండువచియించి•యూరకుండె.

ఆ॥ శూరపద్ముఁడంత • వీరబాహుని గాంచి, కోపవీక్షణములు • ఘూర్ణిలంగ
నుర్వి నాదుశౌర్య•మెక్కింతయెఱుఁగఁడా, బాలకుండు•విడువె బాల్యచేష్ట. 73

క॥ వినినప్పుడ తారకవధ, మును బహుకోపమున బాలు•పొగరు నణంపఁగ
మనమునఁ దలంచి పట్టణ,మును వెడలితి నంతలోన • బాడమినలజ్జ. 74

వ॥ అజ్ఞుం డగు నర్భకుం బరిమార్ప నుచితంబుగాదని యుపేక్షించిన దోషంబువలన నింతకార్యంబు పుట్టె; నట్లైనియు నెల్లి మదీయం బగు నెల్లసేనలం బనిచి తదీయ దర్పం బణంగించెద నని గర్వోద్రేకంబున దానవేంద్రుండు వలికిన విని వీరబాహుండు క్రోధోజ్జ్వలితహృదయుం డగుచు నిట్లనియె. 75

క॥ అరివిపినదావపావకు, హరనందను మహిమ నాత్మ • నరయక గుమతీ!
ధర నతని నర్భకుం డని, యురుతరదర్పమున బలుక • నుచితమె నీకుఁ? 76

వ॥ వినుము పరమేశ్వరునకు స్కందాఖ్యయగు మూర్తి యతం డతనివలన బ్రహ్మాండంబు లుత్పన్నంబు లగు; నతనియందు లయంబు నొందు; నతని మహామహిమం గొని యాడ బ్రహ్మాదులకు నగోచరం బగు నిప్పుడే నతనిచే దౌత్యంబున నీయు క్తుండనై చనుదెంచితిం గావున దురాత్ముండవగు నీ కవమానంబుఁ జేయక యూరకున్నవాఁడ నని పరుషవచనంబుల నవ్వీరబాహుండు భర్జించిన, 77

శా॥ శూరుం డంత సమర్థ మొప్ప దనుజానీకంబులం [illegible] పింగా
వా రంతే ద్విసహస్రబాహువులు ఘోరస్వప్న శస్త్రాస్త్రముల్
భూరిస్ఫూర్తిని రాలఁగ౯ సురయుతుండై యుగ్రసేనాగ్రణి
ఘోరాకారతఁ జుట్టి రాతిరికి నిత్యాగోపంబు దీపింపఁగ౯. 78

వ॥ అంత వీరబాహుండు వాని వేఁడుకొనుచుండఁ గనుఁగొనుచుండె వారి నందఱ వజ్రనిష్ఠురం బగు శరంబునం జుట్టి నిట్టూర్పు చనసీక చిట్టిగ నేలఁగొట్టి నిమిషమాత్రంబున విగతప్రాణులం జేసి యయ్యాస్థానమంటపంబు విడిచి వెడలెఁ దత్సింహాసనంబు తిరోహితంబయ్యె నంత. 79

క॥ శూరుండు మఱియు శతముఖు, నాహూతుఁగ నతనిమీఁద ♦ ననిచిన వాఁడున్
ఘోరములగు సేనలతోఁ,బోరికి రాఁజూచి వీర♦పుంగవుఁ డలుక౯. 80

వ॥ సారవంతంబు లగు సైన్యంబులకై వింశతిసహస్రకలశమండితంబగు గోపురంబు పెకలించి యతివేగంబున నైచిన నతని సైన్యంబంతయు హతంబయ్యె; నంతశతముఖుండు నితాంతజనితామర్షుం డగుచు ననేకశరవర్షంబులు గురిసిన. 81

సీ॥ ఉరుబలుని వీరబాహుని♦మొనలుదాఁకి ♦ తచ్ఛరంబులు జూర్ణమై♦ధరణివ్రాలె
పొడిఁబడియును వీరబాహుండు ♦ వేఱొకండు,గోపురంబును పెకలించి♦కోపమునను.

క॥ శతముఖుని మీఁదనైచిన, శతధా భిన్నం బొనర్చె ♦ జయ్యన దానిన్
శతనాయకబృందంబుల, శతముఖుఁ డఖిలాస్త్రశస్త్ర ♦ చతురుం డగుచున్. 83

వ॥ మఱియు శతముఖుండు కోపాటోపంబున వీరబాహునిపైఁ బ్రాసతోమరశక్తిసారాచాదిసకలాయుధంబులు బఱపిన నవియన్నియు వీరబాహుండు భగ్నంబుగావించి మఱియు నతని ధనువు ద్రుంచెఁ నద్దోషాచరుండును మగుడికోపఖిన్నుండై చలంబు రెట్టింప ద్విశతంబు లగు కరంబుల నతనింబట్టుకొనఁ దలంచినం గనుఁగొని వీరబాహుండు లీలామాత్రంబున వానిం బడఁద్రోచి యొక్కపాదంబునఁ దద్వక్షఃస్థలంబు ద్రొక్కి రెండవపాదంబున శిరంబులన్నియు మత్తదంతావళంబు నారికేళంబులు దుల్పువిధంబునంబోలె నదమదంబుఁగావించె. 84

చ॥ శతముఖు విక్రమ మంపి పటు♦సాహస మొప్పఁగ వీరబాహుఁ డ
ద్భుతముగ నున్నతాకృతియు ♦ బూని పదంబున ధాత్రి వేగ ను
ద్ధతిగతిఁ ద్రొక్కినం బగిలె ♦ ధారుణి యప్పు మహాజలౌఘము
ద్గతముయి ముంచె సర్వముల ♦ దైత్యబలంబుల నాశమొందఁగ౯. 85

వ॥ మఱియు బంచాశద్వ్యాహిణీసంఖ్య గల దనుజవరు లెదిర్చి నిశితశరపరంపరలు వీరబాహునిపై గురిసిన నతని శరీరంబు రుధిరంబునం దోఁగెఁ నంత వీరబాహుండు శూలంబు నెఱయఁ గరచరణంబుల విసరి కరకుటసురులంబాఱసమరి పరిసరంబున నొప్పుగు నగరసంరక్షకు లగు రక్షోవిసరంబులం దూలించి పంచోత్తరశత

యోజనవిశాలంబును, సహస్రయోజనోన్నతంబును, నియుతశాతకుంభకుంభసంభృతంబును, మనోహరంబు నైన యొక్క గోపురంబు పాశితలంబునం గీలించి శూరపద్మునాస్థానమంటపంబుపై వైచినం దత్పతనంబున మంటపంబు శిథిలంబై చెలంగూలె నిట్లు తక్కినమంటపంబులును బ్రాకారవలభిగోపురాట్టాలకసౌధంబులును గండశైలస్తంభభూరుహంబులును బెరికి దనుజబలంబులంగూల్ప నలుగడలం బఱవైచియు నట్టహాసం బొనర్చుచు నటించె; నప్పు డెందుఁ జూచిన గోపురంబులపయిం బడియు, ప్రాకారంబులమీద నొరిగియు, సౌధంబుల గెడపియు నాట్టాలకంబుల దొరఁగియుఁ, గొందఱు ముక్తకేశాంబరులగుచు పలాయనంబు నొందిరంత. 86

సీ॥ మహిఁదొరంగిన యాస్థాన♦మంటపమునుఁ, బట్టణక్షోభమును శూర♦పద్ముఁడరసి
పంచశతవక్త్రులు సహస్ర♦బాహులునగు, నసురవీరుల రావించి♦ యనియెనిట్లు.

క॥ భటులార! పొండు వేగను, పటుగతినావీరబాహు ♦ బంధింపుఁడనన్
జటుల మహాభుజబలులు లు, ద్భటవృత్తిన్ శూరుతోడఁ ♦ బలికిరి వరుసన్. 88

గీ॥ నీరు చెప్పకపూర్వంబ♦ మేము వేల, సంఖ్యతో వాని బంధింప♦ శక్తిలేదె
యుష్మదాజ్ఞన పేక్షించి♦ యుంట గాక,ననినశూరుండుభటులకు♦ నాజ్ఞయొసఁగె.

వ॥ ఇట్లు శూరపద్ముచే ననుజ్ఞాతులై కదలి కదనంబునకు విదళితారాతిసమూహుం డగు వీరబాహుం జుట్టిముట్టి నిశితంబు లగు నిఖిలాయుధంబులు వఱపిన నవ్వీరాగ్రేసరుండు సరకుసేయక సవిధంబున నొకసమున్నతంబగు సాలవృక్షంబు బెరికి దాన నయ్యస్త్రంబులన్నియుఁ జూర్ణంబుఁ గావించి వారలనందఱ విగతజీవులం జేసె నంతఁ దూతముఖంబున దద్వృత్తాంతంబు విని కోపంబు దీపింప శూరపద్ముండు నిజాత్మజుం డగు వజ్రబాహుం బంచిన నతండు సకలదివ్యాభరణభూషితగాత్రుండును, కవచధనుస్తూణీరాద్యలంకృతుండును నగుచు దశసహస్రతురంగంబులు గట్టిన రథం బధిరోహించిన, 90

—* వీరబాహుండు వజ్రబాహ్వాది రక్కసుల నుక్కడంచుట *—

సీ॥ మహిమతో మంత్రికు♦మారులు సేనాధి, పకుమారులును వెంటఁ♦బలసి కొలువ
తగ వాహినీపంచ♦దశకముల్ మదసింధు,రంబులు నల్లన ♦ రథము లలర
నెలమి సాహస్రవాహి♦హీను లొప్పు మారుత, జవయుతహయములు♦సందడింప
ద్విసహస్రవాహిను♦లెసఁగుసైన్యంబులఁ,బటహకాహాళమహా♦ర్భటులు మొరయ

గీ॥ చామరంబులు ధ్వజములు♦ఛత్రములును, దాల్చి పరిజనములు దండఁ♦దవరుచుండ
శపథమున వజ్రబాహుండు ♦ సారెవెడలె, వీరబాహునిమీద దో♦ర్వీర్యమడర

గీ॥ అప్పుడాకస్మికంబుగా♦నవనియందు, బడిమె నుల్కానలంబులు♦భయదములుగఁ
గాకములుఁగూసెశుష్కవృ♦క్షములనిలిచి,వినఁబడియెశివారవములు♦వివిధముగను

వ॥ మఱియు రక్తమాల్యాంబరధారిణియు, రజస్వలయు, వివస్త్రయును, తైలాక్తశిరస్కయును, విచ్ఛిన్ననాసాబాహుపాదయు నగు నెదురైన దుశ్శకునంబులు గనుంగొనియు మనంబున శంకింపక నద్దానవాగ్రణి రణాంగణంబున వీరబాహుని గదిసె నంత, 93

గీ॥ వీరబాహుండు శత్రుసైన్య♦వితతిఁ గాంచి, సైన్య మిది ద్రుంచి పోవుదు♦శరజుకడకు, ద్రుంప కరిగిన షణ్ముఖు♦మాత సేను, గా నటంచును శపథంబుఁ♦బూని పేర్చె. 94

వ॥ అయ్యమేయబలుండు సభంబున కెగసి మేఘగర్జనంబు లొనర్చిన, 95

క॥ విని తద్గర్జారవములు, దనయుం డావజ్రబాహుఁ♦ డాశ్చర్యమునన్ దనసారథి యగు విజయుం, గనుగొని యిది యేమియనుడు♦ గడుసూతుండున్. 96

వ॥ తద్విధంబంతయుఁ దెలియఁ జెప్పిన నంత నద్దనుజుండు యుద్ధసన్నద్ధుండయ్యె, నట మున్ను సకలసైన్యంబులు శౌర్యంబులు మెరసి యనేకశరవర్షంబులు వీరబాహుపయిం గురిసిన నిజకాయంబు రక్తసిక్తంబగుటకుఁ గోపోద్దీపితుండై వీరబాహుం డసదృశబలుం డగుచు, ననేకు లగు రక్కసుల నొక్కపెట్టునం గేలం గొని బ్రహ్మాండపర్యంతం బెగయవైచియుఁ, గొందఱఁ జరణంబులఁ గేలం గీలించి బిఱబిఱం ద్రిప్పి నేలం బడిపియు, గొందఱం బట్టి దిక్కులఁ బాఱవైచియు, గొందఱ కపోలతాడనంబుల హతులంజేసియుఁ, గొందఱ కేశపాశంబులఁ బట్టి త్రిప్పి సముద్రంబుల నంతర్ద్వీపంబుల లోకాలోకంబులం బడఁజిమ్మియుఁ, గొందఱ పాదహతులఁ గూల్చియుఁ, గొందఱ ముష్టియుద్ధంబున బడలువడ నడచియుఁ, గొందఱఁ గరంబుల నొడిసిపట్టి కాళ్ళు వేళ్లు చీల్చి లీలామాత్రంబున నింగికిఁ బాఱవైచియుఁ, గొందఱ ముష్టిఘాతంబుల నుదరంబులు శిరంబులు బదంబులు వ్రక్కలుఁజేసియుఁ, గొందఱ నురస్థలంబుల నొక్కపాదంబునం దన్నిపట్టి యొండుపాదంబున నుత్తమాంగంబులు నలినలిఁజేసియుఁ, గొందఱఁ గరంబులు నులిమియుఁ, గొందఱఁ బదంబులం బట్టి యూర్ధ్వంబున కెగురవైచియు, వారలు మగుడి ధరణిం బడునంతలోన నద్దనుజుల వేతె గొందఱఁబట్టి వారిని లక్ష్యముగాఁ జూచి వైచియు నివ్విధంబున నఖిలదానవులఁ బరిమార్చి తపివి చనక నొక్కవటంబుఁ బెరికి సేనాపతికుమారులం జదియఁగొట్టి విగతప్రాణులం జేసె నంత.

గీ॥ వజ్రబాహుఁ డమర్షంబు♦ వర్ధిలంగ, నారిఁ గూరిచి ధనువున♦ నారసములు బహుసహస్రంబులు దతి♦బరపనవియు, వీరబాహుండు ద్రుంచె♦ దోర్వీర్య మెసఁగ.

వ॥ మఱియు నయ్యసుర ఘోరనారాచంబు లెన్నియుం బరపిన నవియన్నియు వీరబాహుండు ముసలంబున విదళితంబులు గావించె; వెండియు నద్దానవుండు బాణసహస్రంబులు వర్షించిన నవ్వీరుం డయ్యంబకంబులు కరంబునం గొని తునియలు జేసె. 99

గీ॥ వజ్రబాహుండు మఱియును♦వాఁడిశరము, లతనిశిరమున నురమున ♦ నంఘ్రులందు
నునుట బాహుల జానుల♦నుదరమునను, వేలసంఖ్యలు నాటించె♦విజయమెసఁగ.

వ॥ ఇట్లు నాటించిన వీరబాహుండు నించుకతడవు మూర్ఛితుండై యంతటఁ దెలివి నొంది రోషం బగ్గలంబుగా నత్యంతసుందరం బగు తదీయస్యందనంబు నిజపదాఘాతంబున నూరువ్రయ్యలు జేసె; నిట్లు రథంబు విదళితంబగుటయు, వజ్రబాహుండు వేఱొక్క తేరెక్కి యుక్కు మిగుల బాణసహస్రంబులు లలాటంబునం బ్రయోగించిన వీరబాహుం డవియన్నియుఁ గరంబునఁ దట్టియు, దనుజులతోడ గూడఁ దద్రథంబు లక్షయోజనపర్యంతంబు నూర్ధ్వంబున కెగయఁ జిమ్మిన శతాంగంబు విశీర్ణాంగంబై ధరాతలంబునం బడియె; నట్లు వజ్రబాహుండు నరదంబు తోడఁగూలియు బాలిపోని ధైర్యంబున లేచి రోషభీషణుండగుచు, మహోన్నతం బగు చాపంబుఁ గీలించి యుద్ధసన్నద్ధుండైన, 101

ఆ॥ వానిధనువుఁ ద్రుంపఁ ♦ వడి వీరబాహుండు, ఖడ్గ మసురుఁ డంత ♦ కరముఁబూని
కోపమడర నెగయ ♦ గొబ్బున వీరుండు, ఖడ్గముష్టితోడఁ ♦ గరము దునిమె. 102

వ॥ ఇట్లువిదళితకరుండై వజ్రబాహుండు గదాదండంబు వేఱొకకేలంగొని వీరబాహుపయిం ద్రిప్పివైచిన, 103

క॥ కరవాలంబునఁ దద్గద, పరిభూతమొనర్చి వీర♦బాహుఁడు కడిమిన్
బరిమార్చె వజ్రబాహుని, శిరములు నిశితాసిధార ♦ శీఘ్రంబాజిన్. 104

వ॥ ఇవ్విధంబున నిఖిలదానవసైన్యంబుల సంగరాంగణంబునం బొదిగొని మహావిజయలక్ష్మీవిరాజమానభుజుం డగుచు నిరతిశయకుతూహలంబున నిజస్వామిసన్నిధి కరుదేర దలంచె; నంత నాదిత్యుం డస్తమించె. 105

క॥ స్కందుని మహిమలు పలుమఱు, నిందించుటకున్ ఫలంబుఁ ♦ నేఁడు నిజముగాఁ
బొందెను శూరుం డని ముద, మందుచు మది వీరబాహుఁ ♦ డరిగె జయమునన్.

వ॥ ఇట్లరిగి నిరర్గళపరాక్రమధుర్యుం డగు నవ్వీరబాహుండు మార్గంబున నద్భుతంబులఁ గనుంగొనుచుఁ, బరిఘోల్లంఘనంబుఁజేసి నిమిషమాత్రంబున లంకాపురంబుసేరిన, 107

గీ॥ అచట వ్యాళీముఖుండు త♦దాగమంబు, శీఘ్రముగ నెఱిఁగి సహస్ర♦శిరములలర
భాసురంబుగ ద్విసహస్ర♦బాహులొప్పఁ, దత్కృతంబైనపుత్త్రవ♦ధంబుఁ దలచి.

క॥ ఉరురోషంబున సేనా, పరివృతుఁడై యెదిరి వీర♦బాహునితోడన్
వరశౌర్యుఁడు వ్యాళీకం, ధరుఁ డిట్లనియె న్నితాంత♦దర్పం బెసఁగన్. 109

చ॥ నిలునిలు మోరి యెచ్చటికి ♦ నీ విఁకఁ బోయెదు మున్ను మత్సుతుం
గలన వధించి తీ వటులఁ ♦ గాన మదం బుడుగన్ భవద్భుజా

బల మణంగింతు నే నిపుడు ♦ భండనమందున మత్పరాక్రమో
జ్జ్వలతనుం జూడు మంచు నని♦వారణనిష్ఠురభాష లాడినన్. 110

వ॥ వీరబాహుండు జిఱునగవు నగుచు నద్దానవున కిట్లనియె; సహస్రముఖంబులు ద్విసహస్రకరంబులునుం గల మహాభయంకరుండ వీవు; నే నేకశిరస్కుండను; సంగరాంగణంబున నీవలసినది చేయు; మనునంతలోన వ్యాఘ్రీముఖు సైన్యంబు బురక్షణించి, యిరువెసలం గప్పి యబ్బాలుమగనిమీఁద నిశితశరపరంపరలు గురిసిన,

గీ॥ వీరబాహుండు ఖడ్గంబు ♦ వేగఁ బూని, యవియు నన్నియు విదళించె♦ నాక్షణంబ
యంత వ్యాఘ్రీముఖుండు స♦హస్ర బాహు, వుల నడఁ జెంద ద్భుజాంతర♦మలఘుపటిమ.

గీ॥ అసురసుతు బాహుస♦హస్ర మపుడు, వీరబాహుండు నిశితాసి♦ధారఁ దునిమె
మఱియు నితరకరంబుల♦మనుజభోజి, కుపితుఁడై పర్వతంబులు ♦ గొనియె మున.

గీ॥ వీరబాహునిమీఁదను♦ వేగ వైవ, నవియుఁ జూర్ణంబులై రాలె ♦ నతని దాఁకి
యంత నా దైత్యునితర బా♦హాసహస్ర, మద్భుతంబుగఁ దునుమాడె♦ నలఘుపటిమ.

వ॥ ఇట్లు కరంబులన్నియు విదళితంబులైన నయ్యసురుండు కోపవిహ్వలుం డగుచు తుండాసహస్రంబున మగుడి బంధింపం దొడరిన, వీరబాహుం డనివార్యశౌర్యంబునఁ దత్తుండాసహస్రంబును గరవాలంబునం దునుమాడి సంగరాంగణంబు నెల్లెడ నరపె. 115

క॥ దానవసంఘము నీగతి, మానితశౌర్యుండు సమర♦ముండలి విగత
ప్రాణులఁ జేసి పయోనిధి, మానుగ లంఘించి గంధ♦మాదన నగమున్. 116

—*వీరబాహుండు శూరపద్మవృత్తాంతము కుమారస్వామికిఁ జెప్పుట*—

గీ॥ చేర యవ్వీరబాహుండు♦శీఘ్రమంత, పూర్వరూపంబునను శాంతి♦పురమునకును
వచ్చి రవ్వీరుఁ గనుగొన ♦ వనజభవుఁడు, హరియు వజ్రియు నాదిగా♦నఖిలసురలు.

వ॥ మఱియు నష్టాధికలక్షగణవర్యులును ప్రహృష్టాంతరంగులగుచుఁ బ్రణామస్తోత్రంబుల నతనికిఁ బ్రియంబొనర్చుచుఁ గృతాంజలులై రయ్యవసరంబున వీరబాహుండు వారల నాలింగనసంభాషణంబుల నాదరింపుచు వారలకుఁ దద్వృత్తాంతంబంతయు వివరించి యింద్రునకుఁ దెలిపి సకలబృందారకసమేతుం డగుచు నిందుశేఖరనందను మందిరంబునకుం జని, 118

క॥ సురసేనాపతిఁ డాగుహు, చరణాంబుజయుగళమునకు ♦ సాష్టాంగనతుల్
విరచించి నుతిశతంబుల, గరము గొనియాడె స్వస్తి♦కారుం డగుచున్. 119

వ॥ నిజస్వామిచేఁ గృతాజ్ఞుండై.

గీ॥ వీరబాహుండు గుహునకు ♦వినయమొప్ప, దనుజవృత్తాంతమంతయుఁ♦దగవచించె
దేవ! మీరానతిచ్చిన ♦ తెఱఁగు శూర, పద్మతోడను జెప్పితి ♦ బహువిధముల.

క॥ వినఁడెవ్వఁ డించుకేనియు, దనుజుఁడు నీయాజ్ఞ మీఱెఁ ♦ దనయుఁడు సడి గా
కను సేసలఁ బుచ్చికొనెను, దనపై నిశితాస్త్రశస్త్ర ♦ తతులు గురియఁగన్. 122

క॥ నీకరుణావలన దనుజా,నీకంబును దునిమి యాజి ♦ నిస్తులమహిమన్
నీకడకుం జేరఁగంటిని, ప్రాకటగుణరత్నహార ! ♦ భక్తకుమారా! 123

వ॥ అని పల్కి వినయనమ్రుండై దండ నిలిచిన వీరబాహుం గనుంగొని షణ్ముఖుం డిట్లనియె. 124

క॥ మాకొఱకు గాసిఁబొందితి, నీకంటెను స్వామికార్య♦నిపుణుండు గలఁడే
లోకంబున నని యంతట, లోకేశ రమేశ దివిజ♦లోకేశ్వరులన్. 125

వ॥ మఱియు నెల్లదివిజులం గనుంగొని దేవసేనావిభుం డిట్లనియె. 126

క॥ అంగీకరింపఁడయ్యె న, భంగమదోన్నతిని శూర♦పద్ముఁడు మత్సూ
క్తిం గరుణింప నిఁకేటికి, సంగరమున నేన బాహు♦శౌర్య మొసంగన్. 127

వ॥ మీ రందఱుఁ గన్గొనుచుండ భార్త్ర పుత్త్ర మిత్త్ర బాంధవసమేతంబుగా శూరపద్ముని జంపి పరిమార్చెద నని శపథంబు పలికిన సుబ్రహ్మణ్యుని వచనంబులు విని హరిబ్రహ్మాదిసకలదివిజులు సంతోషభరితాంతరంగు లైరి. 128

గీ॥ నిఖిలదానవవిధ్వంస♦నిపుణుఁడైన, వీరబాహునిచరితంబు ♦ వీను లలర
విని మహీసురపుంగవుల్ ♦ విస్మయంబు, నొంది రాత్మను నిర్భరా♦నందులగుచు.

వ॥ మఱియు సూతుండు శౌనకాదిమహామునులం జూచి కర్ణరసాయనంబుగ నింక చెప్పెద సావధానంబుగ వినుం డని యిట్లనియె. 130

క॥ అంతట శూరుఁడు పుత్త్రుని, యంతిమదశ నాలకించి ♦ యసురావళిచే
సంతాప మొందె నలినిభ, కుంతల యగునట్టి పద్మ♦కోమలతోడన్. 131

వ॥ ఇవ్విధంబున పుత్త్రవియోగసంజాయమానవేదనాదోదూయమానమానసుం డగు శూరపద్మునకు మంత్రివర్యుం డగు ధర్మకోపుం డత్యంతసాంత్వవచనంబుల నూరడింపుచు నిట్లనియె. 132

క॥ అతులైశ్వర్యయశోధృత, మతిశాలివి శౌర్యనిధివి ♦ మహనీయజయా
న్వితుఁడ వురుతంత్రవిదుఁడవు, క్షితి నజ్ఞుడువోలె నేల ♦ ఖేదం బొందన్? 133

క॥ నీ విట్లు శోకమొందిన, నీవేల్పులు నిన్నుఁ జూచి ♦ యిప్పుడు నగరే?
కావున శోకము విడువుము, భావంబున దూతసేయు ♦ పని కింతేలా ? 134

క॥ వరశౌర్య ! నీకుమారున, కరయఁగ నాయుష్య మల్ప♦మగుఁ గాకున్నన్
దురమునను దూతచే న,య్యరివీరమదాపహారి ♦ హతుఁ డెట్లు లగున్. 135

వ॥ అని యిట్లు మంత్రిచేత బోధితుండై దానవేంద్రుండు పార్శ్వవర్తులగు దనుజులం గని యద్దూత యిప్పు డున్నవాఁడో చనియెనో తెలియుం డనిన వారందఱు

నసురులకుఁ బరాభవంబు గావించి దూత వోయిన తెఱం గతనికి విన్నవించిన,

గీ॥ అంత నబ్జజుఁ డోడితే ♦ నసురవరుఁడు, దూత ననిపిన నతఁడు దో♦స్తోత్ర సహి
స్కందుసన్నిధి నుండెను ♦ కమలభవుని, విబుధులను గాంచి వెసవచ్చి ♦ విన్నవించె.

క॥ శూరుఁడు విని తద్వార్తయు, వారిజగర్భాదిదివిజ♦వర్గము నెల్లన్
సారెకు మదిఁ గోపించి య,వారణ నన్యాండవిభుని ♦ వనరుహగర్భున్. 138

గీ॥ దూతముఖమున రావించి ♦ ప్రీతిఁ జేసి, పట్టణంబును బూర్వంబు ♦ పగిది మెఱయ
శీఘ్రము రచింపు మనవుడు ♦ జెలువెసంగ, నతఁడు నిర్మించి మును పటి ♦ యట్ల పురిని.

గీ॥ ఆత్మసన్నిధి కరుదేర ♦ నతనిఁ బనిచె, బహుమతి యొసర్చి శూరుఁడు ♦ భటులతోడ
దండమున కంతవార ల ♦ జాండమునకు, నవల నలువ వీడ్కొనివచ్చి ♦ రాక్షణంబ. 140

వ॥ అంత మున్ను పనిచినదూత లరుదెంచి రత్నసింహాసనారూఢుండైన శూరపద్మాం
గని కరంబులు మొగిడ్చి వినయాన్వితు లగుచు నిట్లనిరి. 141

గీ॥ దేవ! మీయాజ్ఞ నటఁ బోయి ♦ తెలిసి సకల, మిపుడు వచ్చితి మెంతయు ♦ నీశసుతుఁడు
శాంతినగరంబున వసించి ♦ సకలభూత, వితతిద్విసహస్రవాహినుల్ ♦ వేడ్కఁ గొలువ.

వ॥ మఱియు మహాబలు లగు సేనాపతు లష్టోత్తరశతంబును, నమేయపరాక్రము
లగు నవసంఖ్యాధికలక్షవీరవరులును బరిచర్యాపరులై హరిబ్రహ్మాదిసురలు
పరివేష్టించియుండు రమ్మహామహు సన్నిధానంబున, 143

గీ॥ సాహసమెసంగ సంగర ♦ స్థలమునందు, తారకుని ద్రుంచి నీదువ ♦ ర్తనము నరయ
వీరబాహుని నమ్మహా ♦ విభుఁడు బనుప, నతఁడు సనుదెంచి యిచ్చట ♦ కతులమహిమ.

వ॥ నిశ్శంకుం డగుచు బహుపరాక్రమంబున మెరసి లంకాపురాధిపతి యగు వ్యాళీ
ముఖుని కృతాంతపురాభిముఖునిం గావించి యక్షయబలు లగు రాక్షసుల ననే
కులం బోరిఁ గొని సుందరంబైన యప్పురంబంతయు నిర్మూలంబు సేసి మేటివీరుం
డగు వజ్రబాహునిం గీటణంగించి భవదీయబలాబలంబు లరసి చయ్యన మరలి
యతని సన్నిధిం జేరి యిచటివృత్తాంతం బంతయు విన్నవించిన, 145

క॥ హరసూనుఁ డమర్షంబున, హరిముఖ్యసుపర్వగణము ♦ నారసి శూరుం
బరిమార్తు తేపి యనవుడు, నురుతరకౌతూహలంబు ♦ నొందిరి దివిజుల్. 146

—* శూరుఁడు పుత్రులతోఁ గుమారస్వామిని జయించువిధ మాలోచించుట *—

వ॥ అని యివ్విధంబున దూతలు పలుకుటయుఁ జెవులకు ములుకు లగుచు, నులికిపడి
శూరపద్ముండు నిజకుమారవర్గంబును సోదరుం డగు సింహవక్త్రుని, సకలసేనాధి
పులను, మంత్రకోవిదులైన మంత్రివరులను, మర్మజ్ఞులను రావించి విచారపరుం
డగుచు వారల కిట్లనియె.

సీ॥ వింటిరే యిప్పు డీవార్త ♦ విధిహరిముఖ,దివిజసందోహములు మహా♦దేశ్రం జేరి
శూరపద్మునిం దు వేధించు♦సారెమమ్ముఁ,గ్రోవుమనుచును బహుం భయంబు♦బునరు వేడ.

వ॥ అప్పురమేశ్వరుండు ప్రసన్నుండై నిలింపులవచనంబు లాలించి కుమారుం గాంచి సేనాసమేతంబుగా నబ్బాలునిం బంచిన నతండు చను దెంచి శాంతినగరంబునకు హరిబ్రహ్మాదిదేవగణసహితుండై మనతోడ జేపె యుద్ధంబుసేయ నిశ్చయించి సన్నద్ధుండై యున్నవాఁ డని పల్కి వెండియు నిట్లనియె. 149

క॥ తారకుని దునిమినప్పుడ, వారింపనె వానిమదము ♦ వసుధ శిశువుతో
శూరుఁడు సరిబోరెను నా,సారె నపయశంబుఁ బొందఁ♦జాలక యుంటిన్. 150

వ॥ ఇతఃపరం బెద్ది కార్యంబు చెప్పుం డనిన శూరపద్మునకు మయూరుం డిట్లనియె.

క॥ తారకనిహంత నాతని, నీరీతిన్ బాలుఁ డంచు ♦ నెంచఁగ నగునే?
ఘోరాజి వజ్రబాహుని,దారుని మది దూత యనుచు ♦ దలఁపఁగ నగునే. 152

క॥ బలమంతయు హతమయ్యెను, దలఁపవు తన్మహిమ యిదియుఁ♦దగునే నీకుం
బలుమాట లేల నిఁక నీ, తలపెట్లను నట్ల నడుపు ♦ దానవనాథా! 153

వ॥ అని పలికి యతం డూరకుండె; నంత దుర్గుణుం డిట్లనియె. 154

క॥ బాలుని భూతగణంబుల, దూలింపఁగ నీకుఁ దగదు ♦ దోర్బలమెసఁగన్
బాలుని గర్వ మణంపఁగ, నాలమునకు సైన్యపతుల ♦ ననుపు మహీశా! 155

వ॥ అనిన యతనివాక్యంబులు విని యనంతరంబ ధర్మకోపుం డిట్లనియె. 156

క॥ దానవనాథ! భవత్సుతు,లైన హిరణ్యాగ్నివక్త్రు ♦ లయ్యిరువురిలో
మానుగ నొక్కఁడ చాలఁడె, వానిం గూల్చుటకు నాహ♦వంబునఁ గడిమిన్.

క॥ బాలుఁడు గావునఁ దారకుఁ, డాలంబున నతనిచేత ♦ నపహతుఁ డయ్యెం
జాలక పవిత్రవిధా,నాలోచనకలన దాన♦వాన్వయతిలకా! 158

వ॥ మఱియుం గ్రౌంచుం డగస్త్యశాపంబువలన విదళితుం డయ్యె; వజ్రబాహుం డును సంగరంబున సాధనంబులైన రథశరాసనాదు లేమరి దూతచేత వృథా నిహతుం డయ్యె; దీన నేమి కొఱంత యగు; సత్వరంబుగ హరిబ్రహ్మాదినిఖిలదేవ సైన్యంబులతోడ నబ్బాలు జయించుటకు మనదెసలంగల సేనాధిపతులఁ బను పనగునని పల్కి యూరకుండె; నయ్యవసరంబునఁ గాలజిత్తుఁ డిట్లనియె. 159

క॥ హరివిధిపురందరాదుల, సురలను బూర్వంబు గెలిచి ♦ శుంభత్ప్రౌఢిం
బరగిన నీ కిపు డేటికి, కరము విచారంబు వైరి♦గంధేభహరీ! 160

వ॥ అక్కుమారునిమీఁద సైన్యంబుల బనుపు మొండె, కాదేని నన్నుఁబనుపు; మిప్పు డేను గదలి నీమనంబునకు సంతసంబుగ నఖర్వగర్వధూర్వహుం డగు నయ్యర్భకుని దర్పం బణంచెద; నని పలుకునెడ శౌర్యప్రచండుం డనువాఁ డసురులంగూర్చి యిట్లనియె. 161

క॥ డింభకునొక్కని సంగర, కుంభిని భూతములతోడఁ ♦ గూల్చుటకై చిం
తాంభోధి మునుగ నగునే, గంభీరత మాని దనుజ♦గణవరులారా! 162

వ॥ అంత నతండు శూరుం గని యిట్లనియె. 163

గీ॥ అతనికి సహాయమైవచ్చు ♦ నఖిలభూత,గణములజయించి♦యర్భకుఁగడిమిమెఱయ
నేనుదోలెంతు నీదుస♦న్నిధికినిపుడు,ననుమతినొసంగుదనుజేంద్ర♦యనుచుబలికె.

వ॥ అంత నలుండు చండుండు చెప్పిన విధంబున నిట్లనియె. 165

ఆ॥వె॥ చింతసేయఁజనునె ♦ యెంతయు నీమది, నర్భకునకు నిట్లు ♦ నసురవర్య!
యిమ్ము నా కనుజ్ఞ ♦ నిల భూతతతిఁగూల్చి, బాలుఁబట్టితెత్తు ♦ ప్రౌఢిమెఱయ.

వ॥ అంత సింహుం డనువాఁ డిట్లనియె. 167

క॥ సురపతికి సహాయుండై, యరుదెంచిన బాలు నతని ♦ యాహవకేళిక్
సురుచిరభుజప్రతాప,స్ఫురణం గెల్చుటకు చింతఁ♦ బొందఁగ నేలా? 168

ఆ॥ కమలజాండములను ♦ గల యోధులందఱు, నతని కొగి సహాయు♦లైననేమి
వానిగర్వమెల్ల ♦ వారించి వెస బాలు, గెలిచివత్తు నాకు ♦ సెలవొసంగు. 169

వ॥ అని యివ్విధంబున మంత్రులు, సేనాధిపతులును, బలికిన విని యనంతరంబ
భానుకోపుం డిట్లనియె. 170

తే॥గీ॥ తారకక్రౌంచు లనుమహో♦దారబలుల, నాజిఁగూల్చినయపుడు♦నన్నుమవైరి
బాలు దూతను దొడ్డగఁ♦ బ్రస్తుతించె, దేల భవదీయబలముల ♦ నెఱుఁగ కకట.

వ॥ బహూక్తు లింకేటి కతని జయించుటకు నా కనుజ్ఞ నొసంగు మనిన నంత హిర
ణ్యుం డిట్లనియె. 172

క॥ బాలునిదర్ప మణంపఁగఁ, జాలవిచారమును బొందఁ ♦ జనునే యోహో
యీలాగైనను నగరే, వాలాయము జనులు దైత్య♦వంశాధీశా! 173

తే॥గీ॥ భానుకోపుని బనుపుము ♦ బాలుమీఁద, నతనిబంపిన జయమగు ♦ నట్లుగాక
నన్నుబొమ్మన్నఁబోయి సై♦న్యములతోడ, నర్భకుని నాజి నిర్జించి♦యరుగుదెంతు.

వ॥ అంత నగ్నిముఖుండు జనకుం గనుంగొని యిట్లనియె. 175

ఆ॥వె॥ తండ్రి వినుము నీదు♦తమ్ముని దారకు, నర్భకుండు దునిమె ♦ నాజిలోన,
వానిదూత వచ్చి ♦ వడి నస్మదనుజుని, వజ్రబాహుఁ దునిమి♦వై చెఁ గడిమి. 176

వ॥ తద్గర్వం బే నెట్లు సహింపఁజాలువాఁడ నా కనుజ్ఞనొసంగుము; త్రికరణంబుగా
సైన్యంబులతోడ వానిం బరిమార్చికాని నీసముఖంబున కెట్లు రానేర్తు? మున్ను
మహాపరాక్రమసంపన్నుండనై బలిసద్మనివాసుల జయించుట నీ వెఱుంగవే!
బ్రహ్మాదత్తంబులగు కవచకార్ముకనానాదివ్యాయుధంబులు నాకుం గలవుగావున
నన్ను రణంబునకు నియోగింపనగునని పలికె; నిత్తెఱంగున నందఱుఁ బలుకు నవ

సరంబున సర్వాపేక్షవిముఁడగు సింహవక్త్రుండు వారలనందఱనివారించి శూరపద్మ
నింజూచి తథ్యంబులైన వాక్యంబుల సిట్లనియె. 177

—* సింహవక్త్రుఁ డన్న యగు శూరపద్మునకు నీతిగఱపుట *—

క॥ బాలేందుమౌళితనయుఁన్, లీలామహిమాఢ్యు బాహు♦లేయుఁ ద్రిలోకీ
పాలకు దానవనాయక!, బాలుం డని మదినిఁ దలపఁ ♦ బాడియె నీకున్. 178

క॥ వర మొసఁగె నీకు నెవ్వఁడు, పరికింప నతండ కాదె ♦ బాలుం డితఁడున్
బరగు దదాజ్ఞను జగముల, కరయఁగ నుత్పత్తిలయము ♦ లనవరతంబున్. 179

క॥ విశ్వేశుఁ డతఁ డొసంగిన, యైశ్వర్యం బనుభవించి ♦ యతిగర్వమునన్
విశ్వమున నూరకుండక, శశ్వద్బాధలను బెట్టఁ ♦ జనునే సురలన్. 180

వ॥ నీవు బ్రహ్మేంద్రాదుల బాధించుటయు నింద్రతనయు జెఱనిడి విడువకుండుటయు
నివిమొదలైన వృత్తాంతంబులు విని భగవంతుండగు శంభుసంభవుండు దేవతల
యందు దయాళుండగుచు మనల జయించుటకు శాంతిపురంబును జేరి యిచటికి
నందికేశ్వరగణంబులలోన వరిష్ఠుండైన యమ్మహాబలునిఁ బనిచిన నతనియందు
దూతబుద్ధింజేసి తన్మహామహిమం బెఱుంగవైతి. మఱియు నీ కీశ్వరుం డష్టోత్తరశత
మహాయుగంబు లాయు వొసంగె నదియు సన్నిహితంబయ్యె; శక్త్యాయుధం
బున మరణం బొసంగె నదిగావున శక్తిధరుండై సుకుమారుం డగు కుమారుండు
సనుదెంచె నిటు ఘటనాఘటనసమర్థుండైన మహాదేవుమాయ నీ వెఱుంగవైతి,
వేతాదృశబుద్ధి నీ కేల ప్రబలంబయ్యె; వివేక విశారదుండవై. 181

క॥ బందీగృహాసంస్థితు లగు, బృందారకవరుల విడిచి ♦ ప్రియమొప్పఁగ న
య్యిందుకళాధరసుతునకు, వందన మొనరించి యతని♦వచనమువలనన్. 182

ఆ॥ వె॥ నిర్భయుండవగుచు ♦ నిఖిలభోగంబులు, బొందియుండు మాత్మ♦పురమునందు
పుత్రమిత్రబంధు♦పోషణపరుఁడవై, దానవేంద్ర! మేరు♦ధైర్యసాంద్ర! 183

వ॥ అని యథార్థంబుగా సింహవక్త్రుం డాడిన వచనంబులు విని దోషాచరేంద్రుండు
రోషఘూర్ణితరక్తలోచనుండును, విస్ఫురద్దశనవసనభాసమానుండును, స్రవ
త్స్వేదకణసంవృతగాత్రుండును నగుచు నిట్లనియె. 184

క॥ భ్రాంతుఁడ! యేమి వచించె దొ, కింతయు మది లజ్జఁదొలఁగి ♦ యెదుటను నీవ
త్యంతము భూతముల శిశు, న్వింతగఁ బొగడెదవు వంది♦విధమున నాతోన్.185

క॥ బాలునకు మ్రొక్కుమనియెదు, నీలక్షణమెల్లఁ దెలిసె ♦ నిలువుము కుమతీ!
నాలావుబలము దొలఁగెనె, నీలగఱుం డొసఁగు వరము ♦ నీ వెఱుఁగవొకో. 186

క॥ చను మెంతైనను నాయొ, ద్దను నీ వుండంగవలదు ♦ తద్దయు ననుఁడున్
విని శూరుని కఠినోక్తుల, ననుజుఁడు సింహాస్యుఁ డప్పు ♦ డతిఖిన్నుండై. 187

క॥ ఏ నెంత హితము సెప్పిన, వీనులఁ జేర్పం డితండు ♦ విపరీతముగా
మానసమునఁ దలపోయును, మానుగఁ దదభీష్టసరణి ♦ మఱి బలుకఁదగున్. 188

వ॥ అని నిశ్చయించి యతం డిట్లనియె. 189

క॥ నానాదివ్యాయుధములు, దానవవర! నాకు గలవు ♦ తథ్యంబుగ నీ
వానతి యిచ్చిన నీక్షణ, మేనుం భూతములతోడ ♦ నీశుకుమారున్. 190

వ॥ ఆహవంబున నిహతుంజేసి భవత్సన్నిధి కరుదెంచెద నని పలికి సింహముఖుండు సమరసంభ్రమవిజృంభితభయంకరాకారుం డయ్యె నంత. 191

క॥ శూరుఁడు విని సింహాస్యస, మీరితముఁ బ్రసన్నబుద్ధి ♦ నెంతయు ముద మిం
పారఁగ ననుజునితోడను, సారతరోక్తులను బలికె ♦ సభలో నెలమిన్. 192

క॥ నాధైర్యము నాబలమును, శోధింపఁ దలంచి యనిన ♦ సూక్తు లివి వృథా
క్రోధముఁ జేసితి నీపై, సాధుతరం బగును నీకు ♦ చరితము జగతిన్. 193

క॥ బాలకునికొఱకు నిత్తరి, నాలంబున కరుగ నీకు ♦ నర్హంబగునే?
బాలుం డిట వచ్చినచో, నాలాగునె నిన్నుఁ బిలుతు ♦ నతని జయింపన్. 194

వ॥ కావున నిప్పుడు గృహంబున కరుగు మని తమ్ముని వీడ్కొలిపి యచ్చటనుండు నందఱినిఁ బనిచి శూరపద్ముం డంతఃపురంబునకుం జనియె; నంత నారాత్రి చనిన మఱునాఁడు. 195

—✱ కుమారస్వామి శూరునిజయింప దైత్యయాత్రకు వెడలుట ✱—

మ॥ చెలువున్ మీఱ నుమాకుమారుఁడు మణీ♦సింహాసనాసీనుఁడై
జలజాతోద్భవమాధవాదిదివిష♦త్సంఘంబు సేవింపఁగా
వలర న్వీరగణంబుమ్రోల నవసం♦ఖ్యాధిక్యలక్షోన్నతిం
గొలువై వేడుక వీరబాహుసమరో♦గ్రుం గాంచి భవ్యంబుగన్. 196

ఆ॥ వె॥ రథముఁదెమ్ము వేగ♦రణమున కరుగఁగ,వలయు ననుఁడు స్వామి♦వచనమపుడు
వేడ్కనాలకించి♦వీరబాహుఁడు సెప్పెఁ, బవనుతోడ నతఁడు♦పటిమ మెఱయ. 197

వ॥ సత్వరంబుగఁ జని నానారత్నవిచిత్రితం బగు రథం బాయత్తంబుఁ జేసి తెచ్చిన సన్నిధికిఁ జని వీరబాహుండు విజ్ఞాపనం బొనర్పఁ గుమారుండు సింహాసనంబు డిగ్గి రథంబు నధిరోహించె నంత. 198

క॥ కమలాసనకమలేశ,ప్రముఖామరసంఘమెల్ల ♦ భాసుర లీలం
దమతమవాహనములనైఁ, గ్రమమొప్పఁగ నెక్కి రంబ♦కాసుతు నాజ్ఞన్. 199

క॥ గరుడారూఢుం డయ్యెను, హరి పద్మజుఁ డంచ నెక్కె ♦ నమరేంద్రుండున్
గరమలర విమానంబును, వరదంబులనైఁ దెలంగి ♦ రల సైన్యపతుల్. 200

వ॥ ఇట్లు సమరసన్నాహసముత్సాహభరితులై వాహినీద్వివహ్రాసంబు లగు భూతగణం

బులతోడ, ప్రళయార్ణవకల్లోలమాలికాఘోషంబుల ననుకరింపుచు, బృందారక దుందుభులును, కర్కశకాహళికాపటహడిండిమాదిఘోషంబులు మొరయ, సురలు విరులవర్షంబులు గురియఁ బిట్టుగ నట్టహాసంబులు సెలంగ నభంగవిక్రమంబులఁ బారావారతీరంబుఁ జేరిరి. 201

ఆ॥వె॥ అపుడు బహుళతాంగ♦హయసింధురపదాతి, చరణధుతపరాగ♦చయముచేత
పంకిలత్వమొంది ♦ పాథోధి దాటంగ, నలవియయ్యె నిఖిల♦బలములకును.

వ॥ ఇట్లు షణ్ముఖుండు సేనలతోడ నంభోనిధి దాటి పురియుత్తరద్వారపరిసరంబున విడిసె; నప్పుడు, 203

క॥ హరివిధులు శంభునందను, చరణంబుల కెరగి యనిరి ♦ జగదీశ! మహా
కరుణామతి! విను దానవు, పురము నిపుడు నీవు చేరఁబోల దధీశా! 204

గీ॥ ఇచట మీరున్నచో నిది♦యెఱిగి వాఁడు, పోరికరుదెంచునప్పుడు ♦ శూరపద్మ
గర్వమణగింపు మనవుడు♦క్రౌంచభేది, హరివిధులుసేయు ప్రార్థన ♦ మాలకించి.

వ॥ ఈక్షణంబ విశ్వకర్మను రావించి యొకపురంబు నిర్మింపు మనవుడు నతఁడు నానారత్నగోపురప్రాకారమంటపపరిశోభితంబును వివిధ, విచిత్రగృహాలంకృత రాజవీధీ మనోహరంబును, సకలవిభవాభిరామంబును, హేమనిర్మితం బగుట హేమాఖ్యంబును నగు నగరంబు నిర్మించి విజ్ఞాపనంబు గావించిన కుమారుండు దానిం గనుంగొని సంతోషించి రథంబు డిగ్గి యందొక్కదివ్యభవనంబునఁ బ్రవేశించె; నంత హరిబ్రహ్మాదులును నఖిలసేనాపతులును బ్రత్యేకంబ యథార్హస్థానంబుల నివసించిరి. 206

ఆ॥వె॥ శివకుమారుఁ గొలుచు ♦ సేనాపతులపేరు, లేర్పరింతుఁ జెవుల ♦ కింపుగాను
వినుఁడు శౌనకాది♦విబుధపుంగవులార!, సావధానచిత్తు ♦ లగుచు నిపుడు. 207

వ॥ అని సూతుం డిట్లనియె; నమ్మహావీరులు శుభ్రుండును, మేఘమాలియు, శ్వేతశీర్షకరుండును, కపాలియు, అప్రసిద్ధుండును, చిత్రాంగుండును, జ్వలత్తాలువు, వజ్రభీముండును, ఉగ్రుండును, పిప్పలుండును, ఉగ్రేభుండును, నందిసేనుండును, బ్రహ్మజుండును, బ్రహ్మసేనుండును, పద్మకుండును, కరాళుండును, దండుండును, పత్త్రికుండును, పతిపనేమియు, హుతవహుండును, పుష్పదంతుండును, రుద్రాకారుండును, హరుండును, మతిజిత్తును, కేతుమాలియు, వక్త్రుండును, బ్రహ్మకేశుండును, నదీపతియు, కళింగుండును, ఘోరుండును, అచ్యుతుండును అచలుండును, శాతుండును, చిత్రసేనుండును, భూరియు, శీలకుండును, మాజయుండును, మానవుండును, సింహుండును, ఉత్తరసింహుండును, ఉపతిష్ఠుండును జయుండును, శౌచుండును, మత్తకుండును, మతంగుండును, చండియు, మహాబలుండును, శ్వేతుండును, నీలవక్త్రుండును, సుబాహుండును, అండాభరణసఖుం

డును, కాకపాదుండును, పింగళుండును, సమాయుండును, మాధుండును, నికుం భుండును, కుంభశకుండును, పాలకుండును, విశిఖుండును, శతతాలువును, హయగ్రీవుండును, అయుతాక్షుండును, సహస్రబాహుండును, అనంతుండును, వామనుండును, మంగళకేశుండును, సోముండును, వజ్రమాలియు, చండుండును, అజముఖుండును, శరభుండును, క్రిందుండును, ఆఘకుండును, కబంధుండును, మేఘుండును, విజయుండును, విక్రముండును, శాలికుండును, దండుండును, వ్యాఘ్రుండును, కాలపాశుండును, నిష్ఠురుండును, దశముఖుండును, కుముదుం డును, భానుండును, ధనంజయుండును, వృషభరూపకుండును, శుచిముఖుండును అనలకేశుండును, సువక్త్రుండును, మత్తుండును, ఉన్మత్తుండును, నందియు, మనోభ వుండును, వాయువేగుండును, సహస్రభాక్కుండును, భానుకంపుండును, పతం గుండును, శుద్ధుండును, అనీకుండును, అసితుండును, సునాదుండును, సుమాలియు, మాలియు, అత్రియు, అసురకాలుండును, హరికేశుండును, జ్వాలాకేశుండును, వీరంద అష్టోత్తరశతసంఖ్యం బరగుదురు. 208

ఉ॥ అంత మురారిముఖ్యదివి♦జాళి నవాధికలక్షవీరు ల
త్యంతము మ్రొక్కిహస్తలును ♦ దండ భజింప నుతుల్ ఘటింపుచున్
వింతఁ జెలంగు భాసురన♦వీనమణీమయ భద్రపీఠిపై
సంతసమొప్పనుండె గిరి♦జాప్రియసూనుఁడు వైభవోన్నతిన్. 209

ఉ॥ వారదమాని యంత కద♦నప్రియుఁ డొంటను వేగ వచ్చి యా
శూరునిఁ గాంచి నీగురువు ♦ శుక్రుఁడు మత్సఖుఁ డెన్నఁ గాన నీ
కారయ నేమముం గలుగ ♦ నా హితమం బగు నొండుమాట నీ
తోఁ రహిఁ జెప్పవచ్చితిని ♦ దోయధిదాటి పరాక్రమోన్నతిన్. 210

తే॥గీ॥ శంభుసూనుఁడు నీతోడ♦సమరమునకు, వచ్చె నతనికి భయపడ♦వలదుమదిని
సంగరమొనర్పనీకును♦జయముఁగలుఁగఁ, దపమొనర్చెదనని వేల్పు♦తపసిచనియె.

క॥ శూరుఁడు తదీయవచనము, సారెకు విని యలిగి నాకు ♦ సమరమొనర్పన్
భారంబౌకొ యని చెంతను, ఘోరాఘోరులనుజూచి ♦ గొబ్బున మీరల్. 212

చ॥ జలనిధిఁ దోడితెం డనిన ♦ జయ్యన వారలుఁ బోయి వానిను
జ్జ్వలగతిఁ దోడితేర వట ♦ వారిధిఁ గన్గొని శూరుఁ డిట్లనుం
దలఁపక యస్మదాజ్ఞ సు♦పథంబున నర్భకుభూతసైన్య మి
వ్వల విడువంగ వచ్చునె ల♦వంబు వివేకము లేక నీమదిన్. 213

వ॥ అనిన సముద్రుండు శూరపద్మున కిట్లనియె. 214

క॥ ఏలా నాపైఁగోపము, బాలుని వారించునట్టి ♦ పటిమయ నాకుం
జాలునె ? యతఁడు సురేశుఁడు, తూలితి తద్భూతసైన్య♦ధుతధూళితతిన్. 215

గీ॥ అనుడు వనరాశివచనంబు ♦ లాలకించి, యరిగె షణ్ముఖుమీఁదన♦య్యసురమాళి
యింతలో దూత లఖిలవృ♦త్తాంత మరసి, వేగఁజనుదెంచి పలికిరి♦వివరముగను.

మ॥ దనుజాధీశ్వర! బాహుశౌర్య మిరవొం♦దన్ ఖ్యాతిఁ జూపట్టె యం
బునిధిం దాటి సమస్తభూతతతితోఁ ♦ బొల్పొంద నక్కా(క్రిం)చభే
దనుఁ డేతెంచి పురాంతికంబున విచి♦త్రిం బొప్ప భాస్వత్పురం
బును నిర్మించి హరీంద్రముఖ్యదివిష♦త్పుంజంబు సేవింపఁగన్. 217

—* శూరుఁడు భానుకోపు నని కనుపుట *—

వ॥ సకలవిభవంబులం జెలంగుచు నీతోడ యుద్ధంబునకు సన్నద్ధుండై యున్నవాఁ డని విన్నవించిన వారలవచనంబులువిని వీరబాహునివలన దగ్ధంబైనలంకాపురంబును గనుంగొనుచు, శూరపద్ముండు రోషభీషణాకారుండై కనుగవ కెంపుసొంపార నాక్షణంబ నిజాత్మజుండగు భానుకోపుందోడితెమ్మని దూతలం బనిచిన వారలరిగి తద్వృత్తాంతంబు నతని కెఱింగించిన, 218

క॥ బలము లసంఖ్యంబులు తను,గొలువగ రథమెక్కి భాను ♦ కోపుఁడు శౌర్యో
జ్జ్వలతన్ శీఘ్రమ శూరుని,నిలయద్వారంబునందు ♦ నిలిపి రథంబున్. 219

వ॥ ఆస్థానంబున రత్నసింహాసనాసీనుండైన శూరపద్మునిసన్నిధికిం జని నమస్కారంబుఁ జేసి చెంత నిలిచిన, 220

క॥ శూరుండు సుతునిఁ గనుఁగొని, వారక వృత్తాంతమెల్ల ♦ వచియింప మహో
దారుఁ డలభానుకోపుఁడు, సారెకునాలించి దనుజ♦చంద్రున కనియెన్. 221

క॥ జనక! చని యాక్షణంబున, ఘనసాహసమొప్ప భూత ♦ గణముల నెల్లం
దునుమాడి కలనఁ బాలునిఁ,గొని తెత్తు న్నీదుకడకుఁ ♦ గుతుకం బెసఁగన్. 222

వ॥ అనిన తనూజునివచనంబులు విని సంతుష్టహృదయుండై రణంబున కతనిం బనిపె నని సూతుండుసెప్పిన విని శౌనకాదులు కుతూహలభరితులై తరువాతివృత్తాంతం బెట్లయ్యె నని యడుగుటయు, 223

ఉ॥ రాజితశైలధామ ! సుర♦రాజముఖామరపూజ్య ! యామినీ
రాజకళావతంస ! నగ♦రాజసుతాపరిరంభలోల ! గో
రాజవరాధిరూఢ ! ఫణి♦రాజసముజ్జ్వలభూష ! వాహినీ
రాజలసన్నిషంగ ! రతి♦రాజవిభంజన ! భక్తరంజనా ! 224

క॥ సవనాశనహృత్తామర, సవనాంచచ్చంచరీక ♦ సర్వేశ హరా
సవనాశనకృతినాట్యో, త్సవనానాదురితదూర♦సకలాధారా! 225

పంచ॥ ధరాధరాత్మజామనోజ్ఞ ♦ ధామ! ధామసన్నిభా!
సురాసురార్చితాంఘ్రిపద్మ♦సోమ! సోమశేఖరా!

చరాచరాదివిశ్వపోషణసార ! సారసాస్త్రసం
హారా! హారా త్రయీశిఖావిహార హారనిర్మలా! 226

గద్య:

ఇది శ్రీమదిందుధరసుందరపాదారవిందార్పితహృచ్ఛతపత్ర సకలసుకవి
జనానుగ్రహపాత్ర సుగుణస్తోత్రపవిత్రచరిత్ర కాశ్యపగోత్ర కోడూరి
వెల్లనామాత్యపౌత్ర శంకరామాత్యలక్ష్మాంబికాతనయ
వినయవిధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచల
కవిప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత
శంకరసంహితయందలి శివరహస్య
ఖండంబున వీరమహేంద్ర
కాండంబునందు సర్వంబు
నేకాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీశివాయ గురవే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము.

యుద్ధకాండము.

ప్రథమాశ్వాసము.

గౌరీప్రియ! భక్తా
ళీ గోద్రుమ! భైరకూరి ♦ లింగాత్మజము
ళ్యాగలున్నృపవాంఛాప్రద,
శ్రీగళ! కరుణాంతరంగ! ♦ శ్రీశివలింగా! 1

వ॥ అవధరింపుము రోమహర్షణతనయుం డగు సూతుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె. 2

—* భానుకోపుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁ డగుట *—

సీ॥ భానుకోపుఁడు తండ్రి♦పనుపున శీఘ్రంబ, యాత్మగృహంబున ♦ కరుగుదెంచి
వజ్రనిష్ఠురమైన ♦ వర్మంబు మైఁ దాల్చి, మణికిరీటముఁ బెట్టి ♦ మస్తకమున
వివిధభూషణములు ♦ వేడుక ధరియించి, వీరపట్టంబును ♦ వెలయఁ గట్టి
మండలాగ్రము భుజా♦మండలిఁ గీలించి, చాపతూణీరముల్ ♦ సంగ్రహించి
యంగుళీత్రాణ మలర గో♦ధాజినంబు, చెలువుమీరంగ మణిబంధ ♦ సీమఁ గట్టి
మోహనాస్త్రంబులద్భుతం♦బులుగ మెరయ, భీకరాకారుఁ డగుచును♦ బెంపుమీర.

వ॥ మఱియుఁ దప్తజాంబూనదభాసమాన పీతాంబరధరుండును, ద్రోణప్రసూన మాలికాప్రభావిభాసురకంఠుండును, కటితటీఘటితకరవాలుండును, ననేకశస్త్రాస్త్రభరితరథకోటిసమన్వితుండును నగుచు దానవేంద్రసూనుండు త్రింశత్సహస్రతురంగసంయుతంబును, మహోన్నతంబును నగు రథం బధిరోహించి యిరు గెలంకుల జామరఛత్రపాణులును, తాంబూలపేటికాధారులును, కరవాలఖేటకధరులును స్వాదూదకపరిపూరితభృంగారుధరకింకరులును, కళాసూచికాసక్త హస్తులును పరివేష్టించికొలువ నిట్లు ఘోరాత్మజుండు పురంబు వెడలె; నతని

వెంట విజయుండును, దుర్జయుండును, నలుండును, సెమ్యుండును, మాయుం డును, ముసలియు, గంటకుండును, ఖరమూర్ధులును, దశముఖుండును, ముసల భుండును, మహాబలియుం, బిచండుండును, జండుండును, భీముముఖుండును మహిషుండును, నుగ్రిబాహుండును, విష్ణుసేనుండును, విజయసేనుండును, వసు సేనుండును, సోమకుండును, మధూచ్ఛిష్టుండును, శశిభిత్తుండును, శితియును శూన్యకేతుండును, సూచీవక్త్రుండును, విమోహుండును నను పేరులంగల సేనాధిపతులును, నియుతసంఖ్యాకవాహినులును నన్నియ రథగజాశ్వంబు లును, శీఘ్రింబ నిర్గమించునపుడు. 4

సీ॥ పటహడిండిమభేరి ♦ చటులనిర్ఘోషముల్, తురగహేషారవ ♦ స్ఫురణములును
గంధేభసందోహ ♦ ఘనబృంహితంబులు, రథచక్రనిష్ఠురా♦రావములును
గజహయకంధరా ♦ ఘంటానినాదముల్, ఘనతరసైనికా ♦ క్రందనములు
సంవర్తసమయాబ్ధి ♦ జనితఘోషములట్లు, భూనభోంతరముల ♦ భోరుకొనియె
సైన్యపదధూతబహురజ♦స్సంఘమెల్ల, నబ్జబాంధవమండల ♦ మావరించె
వందిమాగధసంస్తుతి♦ధ్వనులు మించె, వాహినీభారముననుర్వి♦ర్వర చలించె. 5

వ॥ ఆసమయంబున. 6

క॥ ఊర్జితబాహుపరాక్రమ, నిర్జితభానుండగు దైత్యు♦నిర్గమనంబుం
నిర్జరవరాని యెఱింగి గు,ణార్జవనిధి గుహునికడకు ♦ నరుదెంచె వెసన్. 7

క॥ చనుదెంచి శైలకన్యా,తనుసంభవుచరణములకుం ♦ దద్దయు నతుండై
వినుతి నొనర్చుచు నిట్లను, ఘనతర సంగ్రామకౌతు ♦ కంబు దలిర్పన్. 8

గీ॥ స్వామి! నావిన్నపమువిన♦పలదయునిపుడు, కరుణతోడనుయుష్మదా♦గమనమెఱిగి
శూరపద్ముండుదనసుతుం♦బోరికనిచె, బాల్యజితభాస్కరాటోపు♦భానుకోపు.

గీ॥ సైన్యములతోడం జనుదెంచె♦సత్వరముగ, కదనభూస్థలి సమ్మోహ♦కారకుండు
పటుపరాక్రమధుర్యుండు భానుకోపు, డతండుసామాన్యుడనియెంచ♦నగు నెమదిని.

వ॥ పూర్వకాలంబున హరి, బ్రహ్మ, యమ, వరుణుల గదనంబున మదం బణంచి బ్రహ్మవిష్ణుల బ్రహ్మాస్త్రచక్రంబులు దక్కం బ్రచేతసుపాశంబును, దండ ధరు దండంబును, బలాత్కారంబునం గొనియె. అద్దురాత్ము వధించుటకు నీ వసమర్థుండ వగుదు వనిన నారదువచనంబులు విని మహామహుండైనగుహుండు మందస్మితవదనారవిందుండై యిట్లనియె. 11

క॥ శరభముతోడ మృగేంద్రము, కరికేసరితోడ, జంబు♦కము బెబ్బులితోం
గర మెదిరించిన చాడ్పున, దురమున నాతోడ వీఁడు ♦ దొడరుట యెల్లన్. 12

క॥ అని పలికి చెంగట మహా,ఘనబలుండగు వీరబాహుం ♦ గని యిట్లనియెన్
జని వేగ నీవు దుర్మదు, మనుజాశను బోరిలోన ♦ మద ముడుపనగున్. 13

వ॥ మఱియు విను మష్టాధికలక్షవీరులును, సహస్రవాహినులగు బలంబులతోడ నద్దురాత్ముని పురంబు నిరోధించి, సాలంబు నిర్మూలంబుసేసి, తత్సైన్యంబుల నుక్కణంగించి మహాజిత్వరుండవై సత్వరంబున మత్సముఖంబున కరుదేరవలయు; ననవుడు విని వీరబాహుండు మహాప్రసాదంబని యతని యనుజ్ఞఁ బడసి, 14

—* వీరబాహుండు యుద్ధమునకు వెడలుట *—

సీ॥ వీరలక్షణములు ♦ ద్వేలమై కనుపట్ట, రత్నకోటీరంబు ♦ రాజిలంగ
కంఠంబునందు ము♦క్తాహారము లెసంగ, శ్రవణకుండలదీప్తి ♦ రహిఁ దలిర్ప
కాంచనసూత్రంబు ♦ కటితటి మెరయంగఁ, గంకణాంగదములు ♦ గరిమదనర
పద్మరాగప్రభా ♦ భాసమానోర్మిక, లంగుళీదళముల ♦ రంగుమీఱ
దండధరుఁ డొగి దండంబుఁ♦దాల్చినటుల, ఘనభుజామండలంబున♦ గద వెలుఁగఁ
బురహరుండు పినాకంబు ♦ బూనినట్లు, చండకోదండ మలర ను♦ద్దండ పటిమ.

వ॥ మఱియు శరపూరితతూణీరబద్ధపార్శ్వుండును, కరవాలతోమరాద్యాయుధభాసమానుండును, మేరుమందరకైలాసమహోన్నతరథారూఢుండును, శంఖకాహళ నిస్సాణపటహరవాన్వితుండును, వీద్యమానలసచ్చామరపరిశోభితుండును, నభ్రంకషవైజయంతీపతాకాభిరాముండును, పూర్ణిమాసుధాకర విమలముక్తాతపత్రుండును, వీణావేణుమృదంగధరపరీవృతపార్శ్వుండును, వందిమాగధజేగీయమాన నిజశౌర్యౌదార్యాదిగుణవిచక్షణుండును నగుచు యుద్ధసన్నద్ధుండై వెడలె, నయ్యవసరంబున మహావీరులగు సేనాధిపతులు రథారూఢులై తమతమ సేనలతోడ నతనివెంబడి చనిరి. మఱియు భూతసంఘంబులు సహస్రవాహినులతోడఁ జనియె నిట్లు చను నెడ దత్సైన్యపదఘట్టనోద్ధూతపరాగనిచయంబులు సేనానిసమరాగమనంబు నుడువుటకుఁ బరతెంచుటంబలె బలంబులావరింపకయమున్న దనుజపురంబుగప్పె నంత. 16

చ॥ అలఘుతరాట్టహాసము లు♦దగ్రతరార్భటు లుగ్రహుంకృతుల్
వెలయఁగ ధావనంబు లతి ♦ వేగముగా నితరేతరంబు వీ
రులు గడుమండలాకృతుల ♦ రూఢిఁజెలంగుచుఁ బోయి కొంద ఱు
జ్జ్వలగతి దైత్యరాట్పురము♦వాకిలిఁ గమ్మిరి దొమ్మి మీఱగన్. 17

ఆ॥ వారికన్న మున్ను ♦ వడి భానుకోపుండు, శంభుసుతుని శూరు♦సముఖమునకుఁ
బట్టి తెత్తుననుచు ♦ బ్రతినఁ బన్ని పురంబు వెడలి చనియె సైన్య♦వితతితోడ.

వ॥ అంత నయ్యసురసైన్యంబులు భూతసైన్యంబులంగనియు, సరకుఁగొనక కిలకిలార్భటుల నొనర్చిన విని భూతగణంబులును సింహనాదంబులు సెలంగ దైత్యసంఘంబులపైఁ గదిసిన. 19

—* అసురసైన్య భూతసైన్యముల యుద్ధము *—

గీ॥ దనుజవీరు లపుడు ♦ దారుణాకారులై, యధికరోషవశత ♦ నంపగములు
నిష్ఠురంబులైన ♦ నిఖిలాయుధంబులు, బరపి రపుడు భూత♦బలముమీఁద. 20

వ॥ ఇట్లు పరపిన వార లనూనాయుధఘాతంబుల భూతంబులకరంబులు ఖండితంబులయ్యెఁ బదంబులుఁ దెగియెఁ గాయంబులు విచ్ఛిన్నంబులయ్యె నట్లు బహువిధంబుల బడలువడి మూర్ఛఁజెంది రంత, 21

క॥ కర మలిగి మగుడి భూతము, లురువడి నార్చుచును దైత్యు ♦ నొగి దైత్యునిచే,
హరిచే హరి, ద్విరదముచే, ద్విరదము, రథమున రథంబు ♦ వెసఁ దునుమాడెన్.

వ॥ ఇవ్విధంబున భూతగణంబులచే నసురసైన్యంబులు హతంబగుటఁ గనుంగొని భానుకోపుని సేనావిభుండు నలుం డనువాఁడు సత్వరంబుగా భూతసైన్యంబుల మీఁద రథంబుఁ బరపి కోదండంబునఁ గొనయం బెక్కిడి నిశితశరపరంపరలఁ గురిసె.

గీ॥ తచ్ఛరాహతి భూతజా♦తంబులోనఁ, గొంద ఱుర్విని మూర్ఛనుఁ ♦ జెంది పడిరి
కొంద ఱరిగిరి వేగ ది♦క్కోణములకు, నదియుఁ గన్గొని పటురోష♦మొదవ మదిని.

శా॥ సింహాస్యుం డను భూతనాథుఁడు సము♦జ్జృంభత్ప్రతాపంబునన్
సింహంబట్లు చెలంగుచున్ బటుగదన్ ♦ జేబూని రథ్యంబులన్
సంహారం బొనరించె దండధరు నో♦జన్ బోరి యద్దైత్యుఁడున్
సంహారోగ్రుఁడువోలె గన్గవ శిఖి♦జ్వాలావళుల్ గ్రక్కుచున్. 25

క॥ ఈనిరణంబున నెదిరి య, నూనపరాక్రమము మీఱ ♦ నురుమాడి జయం
బేమం గొనియెద నట్టుల, గానియెడలఁ గేలఁ గార్ము♦కముఁ బట్టుదునే? 26

వ॥ అని ప్రతినఁ బన్ని శరములు వర్షించిన, 27

క॥ అంతట సింహముఖుండు దు,రంతతదీయాస్త్రసమితి ♦ కభిముఖుఁడై య
త్యంత మతనియరదము దు,ర్దాంతపటిమ నెక్కి దునిమెఁ ♦ దచ్చాపంబున్. 28

గీ॥ దనుజుఁ డార్చుచు మగుడి ను♦ద్దండలీల, వజ్రనిష్ఠురమగు సింహ♦వదను మేను
దండతాడిత మొనరించె ♦ ఖండనమునఁ, బ్రికటతరసాహసోద్దండ♦పటిమ దనర.

వ॥ అంత సింహముఖుం డలిగి యన్నలునివక్షస్స్థలం బతినిష్ఠురంబులగు ముష్టిప్రహారంబుల నొప్పించి పదంబుల నవలీలఁ గేలంగొని జిఱజిఱఁ ద్రిప్పి నేలంజిదిపి నూఱుప్రయ్యలఁ జేసె నయ్యవసరంబున. 30

—* సింహాస్య చండుల యుద్ధము *—

క॥ చండుఁ డరుదెంచి కురిసెను, కాండసహస్రములు సింహు♦కాయమునను సిం
హుండును మృతుఁడై యన్నలు, దండముఁగొని చండునడచె ♦ దర్పము ణంగన్.

వ॥ అంతఁ జండుండును దండధరుండునుంబోలె నిజభుజాదండంబున దండంబుఁద్రిప్పి
సింహాస్యు నడచె; నిట్లన్యోన్యదండతాడితు లగుచు నిర్వురు మూర్ఛాక్రాంతులై
ధరాస్థలిం బడుటంగనుంగొని రోషభీషణులగుచు రౌద్రంబున నీలమాయు
లిర్వురు దలపడి రయ్యవసరంబున. 32

క॥ నీలుం డుద్ధతి దండముఁ, గేలంగొని మాయుమీఁదఁ ♦ గినుకను వైవన్
దూలుచు బలంబు మాయుఁడు, నేలంబడె మూర్ఛనొంది♦నిమిషార్థమునన్. 33

వ॥ అంత మూర్ఛఁదెలిసి కోపోద్దీపితుండై మాయుండు మహాబలుండగు నీలు
మీఁద శూలంబువైచిన నతండు గొంతతడవు మూర్ఛాక్రాంతుఁడై యంతలోన
దెప్పిఱిల్లి కోపోద్దీపితుండై యారాక్షసువక్షస్థ్సలంబు కరతలంబులం బెట్టడచి
కట్టలుక వానింబట్టి పెడకేలు గట్టి నిష్ఠురదంతంబుల నతనిగళంబుఁగఱచి తద్రుధి
రంబులఁ గ్రోలి విగతజీవుని జేసె నంత. 34

క॥ పూర్వము మూర్ఛాగతులై, యుర్వింబడిన చండ సింహు ♦ లురుతరసంజ్ఞన్
బర్వ ధృతదండు లగుచున్, గర్వోన్నతి మెరయ మగుడఁ ♦ గదనోత్సుకులై. 35

వ॥ ఇట్లొండొరు లుద్దండత దండంబులుఁ ద్రిప్పుచుఁ బాదంబుఁ జూపిశిరంబును, శిరం
బుఁజూపిపాదంబును, నొప్పించుచు, దప్పింపుచుఁ, జలంబు, బలంబు, నేర్పు,
నోర్పు, ధైర్యంబు, శౌర్యంబు మెఱయఁ బోరుచు, 36

గీ॥ భూతగణపతిసింహుండు ♦ భూరిపటిమ, దండ మొగిఁ ద్రిప్పి వేసె ను♦ద్దండలీల,
తోడనెతదీయదండంబుఁ♦దునిమివైచె, దనుజుఁడునిరాయుధుండయ్యు♦ధైర్యమహిమ.

వ॥ మఱియు ధృతదండుండగుచు నతనితోడ నిజభుజాబలంబుఁ జూపుచు. 38

క॥ కరమునను సారెసారెకు, నురువడి మర్దించెఁ జండుఁ ♦ డొగి సింహాస్యున్
గరమలుక నతఁడు చండుని, కరము విఖండితముఁజేసె ♦ ఘనదండమునన్. 39

వ॥ ఇట్లుఖండితంబైన తత్కరంబు భూరుహమునుండి శాఖయుంబోలె భూతలంబునం
బడియె; నవ్విధంబునఁ బడిన నిజకరంబుం గొని వేఱొక్కకరంబునఁ జండుండు
ప్రచండంబుగసింహనాదం బొనర్చుచు, సింహాస్యువక్షస్స్థలంబునం బ్రమోగిం
చిన నమ్మహామహుండు భయంకరంబున వానిపాదంబునం దన్నె;నది గనుఁగొని
వియచ్చరులు హర్షోత్కర్షంబునఁ బొదలుచు నిట్లనిరి. 40

గీ॥ సింహ ! దానవకుంజర♦శ్రేణిలోన, బహుబలాధికుఁ డితఁడు దో♦ర్బల మెసంగ
నిద్దురాత్ముని బరిమార్పు ♦ మీక్షణంబ, యనెడు దివిజులవాక్యంబు♦ లాలకించి.

వ॥ అతులభుజారంభుండగు సింహుండు మాతంగంబుపై కురుకు సింగంబు తెఱంగునఁ,
బన్నగంబు నొడయు వైనతేయువిధంబున, వృషభంబుపై లంఘించు శార్దూ

లంబు చాద్పున, నద్దనుజుపైఁ గవిసి వానికపోలంబుఁ బగుల నడచి విగతప్రాణుం జేసె నయ్యెడ. 42

తే॥ విగతచైతన్యుఁడైనట్టి ♦ విమతుప్రాణ, పవనములుఁగొనిపోవఁగా♦భయము జెంది యమభటులు సింహునడిగి త♦దాజ్ఞవడసి, యంతఁ జేర్చిరి నిజనగ♦రాంతికంబు. 43

వ॥ ఇట్లు చండుండు దండధరాలయంబునకుం జనుట నెఱింగి యజముఖుం డను దానవుండు వికృతముఖుం డగుచు నెదిర్చి సింహాస్యుని నిలు నిలు మని గర్జింపుచుఁ దారసిల్లిన వానిం గని మహాబలుండగు మధుండను భూతసేనాపతి, యెదిరించె, నాసమయంబున, 44

—* మధ్వజముఖులయుద్ధము *—

క॥ అజముఖుఁడు వానిమీఁదను, నిజభుజశౌర్యంబు మెరయ ♦ నిష్ఠురబాణ వ్రజముం గురియ మధుఁడు మద, గజమట్టుల దచ్ఛరాళి ♦ గణియింప కొగిన్.45

వ॥ నికటస్థితం బగు నొక్కవటంబుఁ బెకలించుకొని ధరాతలం బద్రువ సింహనాదం బొనర్చుచు గిరికి నెగురు సింహకిశోరంబు చందంబున నజముఖునిరథంబుపైకి లంఘించిన, 46

గీ॥ అమ్మహాధ్వని విని గుండె♦లవిసి భీతి, దైత్యుఁడయ్యెడఁ దనచేతి♦ ధనువు విడిచి వేపమానాంగుఁడగుచును♦వికలుఁడయ్యె, వానిఁగన్గొనిమధుఁడొక్క♦వాక్యమనియె.

క॥ నీవొకశూరుఁడవే యో హో, వెరచెద వాజిలోన ♦ నుండకుమింకన్. వేవే చను మని పలికి మ, హాటవమటు వైచి విడిచె ♦ నతనిరథంబున్. 48

వ॥ ఇట్లుల్లసంబులాడి మధుం డజముఖునిరథంబు వోవిడచిన నతఁడు శిబిరంబునకుం జనక శోకాకులుండై, 49

క॥ దురమున గవిసిన పగతుం, బరిమార్పఁగఁజాలనైతి ♦ మద్బాహుబల స్ఫురణం బేటికి? నీగతి, ధరఁ బ్రదుకుటకంటె మేల్గ♦దా నిధనంబున్. 50

వ॥ అని మనంబునం దలపోసి యద్దనుజుండు చలంబు నూలుకొల్పుచు యుద్ధసన్నద్ధుండై సింహనాదంబు సెలంగ ననర్గళంబుగా మార్గణంబులు వర్షింపుచు సత్వరంబుగా నమ్మధుని వెనుఁదగిలిన. 51

క॥ అతఁ డజముఖుఁగని నవ్వుచు, ధృతిమీరఁగఁ దిరిగి భూరితేజుండై యుద్ధతి వారించెను దచ్ఛర, వితతి నిరాయుధుఁడునయ్యు ♦ విస్మయలీలన్. 52

వ॥ మఱియు నవ్విధంబున నయ్యజముఖుం డనేకశరపరంపరలు పుంఖానుపుంఖంబులుగాఁ బరపినఁ గనలి మధుండు మునువలెఁ దచ్ఛరంబులు వారించి, తద్రథంబు కేలంగొని దనుజసహితంబుగాఁ ద్రిప్పి సముద్రంబునం బడవైచిన, నయ్యె

సుర నడుమ నమ్మహీతలంబునంబడియు ధృతిసెడక లేచి రోషంబున మధుని వక్షస్స్థలంబున ముష్టిఘాతంబుఁ గావించె; నంత, 53

క॥ పరిఘోజ్జ్వల మగు భుజమున, నురుతేజుఁడు మధుఁడు దనుజు♦నురువడి నడచెన్
సురనాథుఁడు వజ్రిహతి, ధరణిధరముఁబోలె భూరి♦తరకోపమునన్. 54

వ॥ మఱియు నయ్యిరువురు భుజశౌర్యంబు లవార్యంబులై మెరయఁ గేశాకేశియు, బాహాబాహియు, మొదలైనసమరంబులఁబోరుచు, మల్లులంబోలె భూతలంబునం బడుచు, లేచుచు, బహుప్రకారంబులఁ దమతమవిక్రమంబులఁ జూపి; రంత. 55

క॥ ఘనబలుఁడు మధుఁడు కపటం, బున ధారుణిఁ బడి నిజాంక♦మున నిడి దైత్యున్
ఘనమండలపర్యంతము, దనపదమునఁ జిమ్మె నద్భు♦తంబుఁ దలిర్పన్. 56

వ॥ అజముఖుండు ధరాతలంబునం బడి దిగ్గన లేచి యమ్మహావీరున కభిముఖుండై సత్వరంబుగా రౌద్రోద్రేకంబడరం జనుదెంచి యమ్మహావీరుండగు మధుండు లేచునంతలోన నతనియురంబుఁ గరతలంబున జరచి మాయచేత నదృశ్యుఁ డగుచు వైష్ణవచక్రంబుఁ బ్రయోగించిన. 57

క॥ అదియు నిరాయుధు మధునిం, గదనంబునఁ జెనక నీతి ♦ కాదని వేగన్
గదియుచు నేసిన వానిన్, విదళించెన్ దత్కరంబు ♦ విస్మయ మొదవన్. 58

వ॥ ఇవ్విధంబున నిజాయుధంబుచేతఁ గరంబుఁ దెగి యమ్మహాబలుండగు నజముఖుండు హతుండయ్యె; నంత, 59

గీ॥ అసురసేనాధినాయకు♦లంద అలుకఁ, బొడమఁ బెల్లార్చి మధుని పై♦భూతగణము
పైని శరవృష్టిగురిసి రెం♦తే నిదాఘు, జలదములఁబోలికను మహా♦శౌర్య మెసఁగ.

వ॥ అయ్యవసరంబున భూతసంఘంబులు భయాకులంబులగుట గనుంగొని మహాయుధుండును, నియుతవీరాగ్రగణ్యుండును, శాత్రవదండకుండును నగుదండకుండనువాఁడు నిశితశరజాలంబు లాభీలంబులుగా నిగుడింపుచు, గోపాలుండు గోవ్రజంబులపోలిక నసురబలంబులఁ బారదోలె; నప్పుడు, 61

ఉ॥ వానినిశాతబాణములు ♦ వాడిగ నాట దురంబులోపలన్
దానవవీరులందఱు వి♦దారితపాణులు భిన్నపాదు లెం
తేని విశీర్ణవర్ములును ♦ నిర్దళితాంగులు నై మహార్తిచేఁ
బ్రాణములం దొలంగిరి, వి♦పద్దశ గూడునె యెంతవారికిన్? 62

వ॥ మఱియు విగతప్రాణులంబోలె నున్మీలితనయనులై నేలంబడియుండువారును, మహాంభోనిధిస్వనంబులకైవడి నార్తరవం బొనర్చువారును, కర్ణనాశికాచ్ఛేదంబులవలన దుఃఖించువారును, దరిమికొనివచ్చు నరిబలంబులం గని భయాకులచిత్తులగుచుఁ బరుగులెత్తువారును, నొక్కొకయెడ రిపుయోధులు గవిసిన భీతిఁ గుడుచుచుఁ జేయునది లేక యూరకనిశ్చేష్టితులై తెరబొమ్మలతెఱంగున నుండు

హారునకై యెల్లెడల దనుజబలంబులు పరాజయంబు నొందిన, 63
క॥ కనియదియు భానుకోపుఁడు, ఘనకోపముతోడ నవుడు ♦ గలఁచి బలురయం
బునఁ గోదండము సజ్యం, బొనరించి దిశల్ జలింప ♦ నుగ్రుం డగుచున్. 64
వ॥ ఆత్మగతంబున మదుపేతుం జేసి యించుక తడవైన్యకతంబున, 65

—* భానుకోపుని ప్రథమ యుద్ధము *—

సీ॥ ద్విసహస్రవాహినుల్ ♦ దెగటారి రసురులు, ఛిన్నభిన్నాంగులై ♦ చెలువుదక్కి
పాఱిరి కొందఱు ♦ పరికింప దానవుల్, సాహస్రవాహినీ ♦ సంఖ్య లిపుడు,
నిలిచిరి గావున ♦ నే నిబ్బలముతోడ, సంగరం బొనరించి ♦ జయముఁ గాంతు
జయముఁగాంచకయున్న ♦ జగతి శూరున కేను, తనయుఁడగానని ♦ తగఁ బ్రతిజ్ఞఁ
జేసి రణభైరవప్రౌఢి ♦ భాసిలంగ, జవనసైంధవ బంధుర ♦ స్యందనంబు
సారథినిదోలుమనుచును ♦ జటులతరప, టిమనియోగించెఘనపరా ♦ క్రమముమెరయ.
క॥ ధృతలస్త్రకముష్టికుఁడై, యతులితగుణరావ మెసఁగ ♦ నస్త్రవితతు లు
న్నతి వర్షించెను భూత, ప్రతతిపయిన్ ఘర్మజలద ♦ పటలియుఁబోలెన్.
వ॥ అంత భూతసైన్యంబులు జన్యంబున మహాప్రతాపుని భానుకోపునిపైఁ గవిసి, భూధరంబులును, భూరుహంబులును, మహాశిలలును, అతిఘోరంబులగు నాయుధంబులును నొక్క పెట్టునఁ బెట్టిదంబుగ వైచి సింహనాదం బొనర్చిన, నమ్మహామహుం డతిసిశితంబులగు నంబకకోటుల నవియన్నియు దూర్ణంబ జూర్ణంబు గావించి. 68
తే॥ కుండలీకృతకోదండ ♦ కాండుఁ డగుచు, భానుకోపుఁడు మఱియును ♦ బహుశరంబు
లాజిగురిసెనుశౌర్యవి ♦ రాజియగుచు, భూతతతిమీఁదఁ బుంఖాను ♦ పుంఖములుగ.
వ॥ అతిరయంబున నబ్బాణజాలంబు నీహారంబువిధంబున బాణిపాదాద్యవయవంబుల విదళితంబులుచేసె. 70
తే॥ భుజబలప్రౌఢి భానుకో ♦ పుండు మఱియు, నట్టహాసం బొనర్చుచు ♦ నంబకముల
సారె వర్షించె నబ్భూత ♦ సమితిమీఁద, నంబువృష్టి నిదాఘమే ♦ ఘంబుకరణి. 71
వ॥ అయ్యవసరంబున భిన్నభిన్నాంగంబై రుధిరంబులు దొఱఁగ భూతసైన్యంబు దైన్యంబు నొంది పలాయితంబయ్యె నయ్యెడ. 72
ఉ॥ భూతచమూపరాజయము ♦ పోరఁ గనుంగొని భూరికోపసం
జాతవిలోచనారుణిమ ♦ సర్వదిశావళిఁ గ్రప్పునింప వి
ఖ్యాతబలోగ్రుఁ డుగ్రుఁడు భ ♦ యంకరదండముఁ గేలఁ ద్రిప్పుచున్
భీతిల శాత్రవుల్ వినద ♦ భీషణుఁడై చనుదెంచె నేర్తెఱన్ 73
వ॥ అసమయంబునఁ దదీయప్రతాపాటోపంబును గనుంగొని దనుజవర్యుం

దవార్యపరాక్రమధుర్యుండై సింహనాదం బొనర్చుచుఁ గోటికోటిసాయకంబు
లతనిశరీరంబునం బఱపె; నంత, 74

క॥ దండంబున నుగ్రుఁడు ద,త్కాండావళి విదళితంబుఁ ♦ గావించె సము
ద్దండత, వెంటనె దనుజుఁడు, దండముఁగొని యుగ్రుమీఁదఁ♦దద్దయు వైచెన్. 75

వ॥ ఉగ్రుండును శౌర్యసముగ్రుండును మహోగ్రుండును నై తదీయదండంబు నిజ
దండంబున విదారితంబుఁ గావించి వెండియుఁ దత్సారథిని తురంగంబుల రథం
బును నేలంగూల్చె; నిట్లు దానవధ్వాంతమార్తాండుండును, శౌర్యసముగ్రుండును
నగు నుగ్రుచేత రథంబు భగ్నంబగుటయు నీడంబోక దానవేంద్రుండు మహో
జ్జ్వలం బగు వేఱొక్కరథం బెక్కి రణోత్సుకుండై, 76

గీ॥ నిశితబాణపరంపర ♦ నించి యతని; చేతిదండంబు దళితంబుఁ ♦ జేసి మఱియు
తీక్ష్ణనారాచచయముఁ ద♦ద్దేహమందు, మిగుల నాటించె విక్రమో♦న్మేష మలర.

గీ॥ ఉగ్రుఁ డయ్యంబకముల మ♦హాగ్రపటిమఁ, గేలవిదళించియటమీఁద♦లీల నెదిరి
భానుకోపునిరథముతో♦భానుబింబ, మంట వడిఁ జిమ్మె నమ్మెయి♦నాహవమున. 78

వ॥ అయ్యవసరంబున రథంబుతో నెగసివచ్చు భానుకోపుం గని భానుండు భయ
విహ్వలుం డగుచు, నిజాపరాధం బేమొకో యని చింతాకులస్వాంతుండయినంత
లోన నద్దనుజుండు రథంబు భగ్నంబుగా నేలంబడి లేచి యతిరయంబున, 79

ఆ॥ ఉగ్రునురముఁబొడిచి♦యుగ్రతమెఱయంగ, నంఘ్రియుగముఁబట్టి♦యంబరమున
జవమెసంగఁ జిమ్మె♦సత్యలోకముదాఁక, భానుకోపుఁ డతుల♦బాహుపటిమ. 80

వ॥ అంత నయ్యుగ్రుం డూర్ధ్వలోకంబునుండి సుకృతక్షయంబువలన సుకృతియుం
బోలె ధరాతలంబునం బర్వతంబు కరణిఁ బడునంత నబ్భానుకోపుండు బ్రహ్మ
దత్తం బగుశక్తిం బ్రయోగించిన దానిచేత నుగ్రుండు బాధితుండై మూర్ఛిల్లి
పడియె. 81

క॥ ఉగ్రుఁడు భువి పడుటం గని, యుగ్రబలుండైన దండి ♦ యుర్వీధర మ
త్యుగ్రహస్తమునఁ గొని దానవు, నిగ్రహమున నేసి యార్చె ♦ విక్రమలీలన్. 82

వ॥ అంత భానుకోపుండు కోపోద్దీపితుండై యఖర్వం బగు నప్పర్వతంబు సహస్ర
సాయకంబుల నూరువ్రయ్యలుగా ఖండించిన, 83

సీ॥ వెండియు దండి ప్ర♦చండరోషంబునఁ, జయ్యనఁ జూతవృ♦క్షంబు వెఱికి
స్యందనస్థితుఁడైన ♦ సారథి మర్దింపఁ, జనియె వాఁడు కృతాంత♦సదనమునకు
భానుకోపుం డంతఁ♦బటురోషమునఁ దీవ్ర, శరములు పదివేలు ♦ గురిసె మేఘ
గర్జన లలరంగఁ ♦ గడు దండినుదుటను , దచ్ఛరాహతి వ్రాలె ♦ ధరణి నతఁడు
దత్పతనఁ మాఱిపీక్షించి ♦ తగఁ బినాకి, నెట్టన నెదిర్చి తొడఁదొడల్♦దట్టుకొనుచు
గరములనుబట్టి గమకించి ♦ గదియు వేళ, భానుకోపుండు కోపించి♦బాహుపటిమ.

వ॥ నిశితవిశిఖసహస్రంబులు పినాకి యురంబుపయిం బరపిన నవియు నతని వక్ష స్థ్సలంబు గాడి సనియె; నంత, 85

గీ॥ వసుధపై వ్రాలె నాతఁడు ♦ వజ్రిచేతఁ గూలునగమట్లు నయ్యెడ ♦ గుంపుఁ గూడి భూతగణములు విక్రమ♦స్ఫూర్తిమెఱయ, భూధరంబులు భూజముల్ ♦బూని వడిని.

చ॥ కురిసిరి భానుకోపుపయి ♦ ఘోరతరంబుగ సింహనాదముల్
శరనిధిఘోషమ ట్లడర ♦ సంగరధారుణి నంత దైత్యుఁడు
ద్ధురగతి వానినన్నిటినిఁ ♦ దోడనె భూరిశరాళిఁ ద్రుంచె భీ
కరపటుసాహసస్ఫురణఁ ♦ గన్గొని వేల్పులు బిచ్చలింపఁగన్. 87

వ॥ మఱియు నమ్మహాబలుండు నిశితమార్గణంబుల ననర్గళంబుగాఁ బరపినఁ దచ్ఛరాహతులకు నిలువంజాలక భూతగణంబులు పలాయితంబులయ్యె; నదియుం గన్గొని సుకుమారాంగులును, సర్వాభరణభూషితులును, సర్వలక్షణసంపన్నులును, ధనుర్విద్యావిశారదులును నగు నఖండరుద్రదండార్కనిరంజనకపాలకాండలో చనులాదిగాఁ గల లక్షవీరులు పంక్తిగా రథంబులపై నాలీఢచరణు లగుచు విజృంభించి కార్ముకంబు లెక్కువెట్టి గుణధ్వనులఁ గావింపుచు నట్టహాసంబు సెలంగ నొక్కపెట్టున దానవేంద్రునిమీఁద శరవర్షంబులు వర్షించి; రప్పు డబ్బాణంబుల నతండుఁ గొన్నింటిని నిజశరంబులం దునుమాడెఁ; గొన్ని వాడిములుకు లయ్యసురగాత్రంబు గాడి సనియె. 88

గీ॥ మఱియునసురుండురోషంబు♦మదిఁజనింప,శరసహస్రకోటులుమహా♦శౌర్యమొప్ప వారినందఱఁ గుఱిఁజేసి ♦ వైచె వీర,వరులు నేడుమారులు భుజా♦వైభవమున. 89

వ॥ మఱియు వారికంటె నధికంబులైన శరంబులఁ దొడిగి ప్రయోగించి వానినన్నిఁటిని గ్రమ్మఱ నంతికంబుఁ జేర్చి; రంత నవార్యశౌర్యుం డగు నద్దైత్యవర్యుం డనేకకోటిసంఖ్యాకంబులైన సాయకంబులఁ బఱపి యవ్వీరుల శరాసనంబులఁ దునియలుఁ గావించె; నంత, 90

క॥ వీరులు చాపాంతరముల, దారుణవిశిఖములఁ గూర్చి ♦ దైత్యునిమీఁదన్ వారకఁ గురిసిరి తచ్ఛర,వారము వారించుకొనుచు ♦ వరశౌర్యమునన్. 91

వ॥ ఇట్లు కురిసి సహస్రశరంబులఁ దద్రథంబును, నన్నిబాణంబుల సారథిని, నూఱు వాడితూపులఁ దురంగంబుల, ననేకశిలీముఖంబుల ధ్వజంబుల నేలం గలిపిన,

గీ॥ భానుకోపుండు కోపంబు ♦ భాసిలంగ, వేగ వేఱొక్క రథమెక్కి ♦ వివిధమార్గణము లనేకసహస్రముల్ ♦ నాటనేసె,వీరబృందంబుమీఁదను ♦ విజయమెసఁగ.

వ॥ అప్పు డయ్యఖిలవీరులును గంటకితాంగులునుంబోలె బాణావృతసర్వాంగులునై విగతోత్సాహులును, విగళద్రుధిరప్రవాహులును నగుచు బఱచి; రంత, 94

గీ॥ వీరసింహుండు వారల♦విధ మెఱింగి, సమరకోలాహలస్ఫూర్తి ♦ సంఘటిల్ల
నస్త్రవితతులఁ గురియుచు ♦ నరుగుదెంచె, నతులసంగ్రామభీమసా♦హసమెసంగ.

క॥ అతని శిలీముఖవితతుల, నతిరయమునఁ ద్రుంచివైచె ♦ నాహవమునఁ దుర్
ధృతిశాలి భానుకోపుఁడు, శతకోటిసహస్రవిశిఖ♦సంఘముల వెసన్. 96

వ॥ మఱియుఁ గోపంబు గదుర నద్దనుజుండు దంభోళిసదృశంబు లగు శరంబులఁ బఱపిన, 97

గీ॥ వీరసింహుండు విక్రమో♦ద్వేలుఁ డగుచు, నవియు నన్నియుఁ దునిమి స♦హస్రవిశిఖ
ములను మఱిపూని పటుశౌర్య♦కలన మెఱయ, దనుజు నురమున నిగుడించె♦ దారుణముగ.

వ॥ ఇట్లు భానుకోపుండు తదీయసాయకంబుల జర్జరితాంగుఁడై రుధిరంబు దొఱుఁగ నించుకసేపు నొల్లంబోయిన మనంబునఁ గోపంబు దీపింప సకలశత్రుసంహారకం బగు నారాయణాస్త్రంబు నారింబోసి సమంత్రకంబుగాఁ బ్రయోగించిన నదియు ననేకరూపంబుల సకలభువనభయంకరంబై, సముజ్జ్వలప్రభాభాసితదశదిశాంతరాళంబై సముద్రఘోషఘూర్ణితరోదసీకుహరంబై చనుదెంచు నవసరంబున,

క॥ దానికిఁ బ్రత్యస్త్రము సం,ధానము గావింప నతఁడు ♦ దలఁపఁగ నది యా
లోనన వక్షస్స్థలి నెం,తేని వడిం దాఁకి యతని ♦ నేలం గూల్చెన్. 100

వ॥ ఇట్లు వీరసింహుండుఁ గూలుటం గని వీరమార్తాండుండు క్రోధవిహ్వలుం డగుచు గుణధ్వనిం జేసి యెదుర్కొనిన నతనిం గని దనుజేంద్రుండు ప్రచండకాండంబుల నిగుడించి తత్కోదండంబు ఖండించి నిటలతటంబున శరపటలంబు నించిన నతండు వేఱొండు చాపంబుఁ గొని సజ్యంబు సేయునంతలో నసురుం డనేకాస్త్రంబులఁ దత్కార్ముకరథరథ్యంబుల ఖండించి నేలం గూల్చి మఱియుం బెడిదంపుటంపము లేడునూర్లు గాడనేసి యార్చి పేర్చిన, 101

మ॥ అతిరోషంబున భీషణధ్వనులతో ♦ నవ్వీరమార్తాండుఁ డు
ద్ధతిచే నాత్మరథంబునుండి వెస న♦ద్దైత్యేంద్రవక్షంబుపై
ధృతి లంఘించి తదీయకార్ముకము నెం♦తేఁ ద్రుంచివైచెన్ రణ
క్షితి దూరంబుగ భూరినిస్తులసము♦జ్జృంభత్ప్రతాపోన్నతిన్. 102

వ॥ అప్పు డప్పలలాశివర్యుండు ధైర్యంబు సెడక యమర్షోత్కర్షంబునఁ గటికీలితం బగు కరవాలంబుఁ బెరికి వీరమార్తాండు నురంబు రుధిరంబు దొఱుఁగఁ బొడిచిన వానికవచంబు విదళితం బయ్యె. 103

గీ॥ అపుడు వీరమార్తాండుఁ డు♦దగ్రవృత్తిఁ, గేలదండంబుఁ గీలించి ♦ కినుక మెఱయ
రక్కసునురంబు నేయదు♦ర్వారలీలఁ దానఁ, దుమురయ్యెఁ గవచంబు♦ దైత్యునకును.

వ॥ అంత నద్దానవుం డెగసి మఱియుఁ గోపంబు గదుర గరవాలంబునఁ దత్ఫాలంబు నేసిన నవ్వీరమార్తాండుండు నేలం గూలె; నదియుం గన్గొని రోషరూక్షేక్షణుం

డగుచు వీరరాక్షసుం డతిరయంబున జనుదెంచి యద్దనుజుపై సునిశితాస్త్రంబు
లనేకంబులు నిగుడించిన, 105

క॥ దానవుఁ డమ్మహాస్త్రంబు లనూనప్రౌఢిమను ద్రుంచి ♦ నూఱుశరంబుల్
బూని దునిమెఁ దత్సూతుని, భూనభముల సింహనాద♦ములు బిక్కటిలన్. 106

ఆ॥ వీరరాక్షసుండు ♦ వేఱొక్క సూతుని, రథమునందు నిల్పి ♦ రభసమెసఁగ
భానుసదృశమైన ♦ భానుకోపుకిరీట, మవని గడపె శరస♦హస్రములను. 107

వ॥ దాన లజ్జాన్వితుండై భానుకోపుండు, 108

క॥ అపరిమితబలుఁడు దనుజుఁడు, నిపతితమగు దివ్యరత్న♦నిర్మితమకుటం
బపుడు శిరంబున నిడుకొని, విపులక్రోధానలంబు ♦ వెలయఁగఁ గడిమిన్. 109

వ॥ వీరరాక్షసుబాణాసనంబు నిశితశరసహస్రంబుల ఖండించె; నంత నవ్వీరరాక్ష
సుండు నొండొకవిల్లు నందుకొనునంతలోన భానుకోపుఁడు కోపాటోపంబున
బ్రహ్మాండకటాహంబుఁ బగుల క్ష్వేడారవం బొనర్చుచు నిష్ఠురంబు లగు శిలీము
ఖంబులఁ దద్రథంబు భగ్నంబుఁ గావించిన, 110

ఆ॥ వీరరాక్షసుండు ♦ వేఱొక్క రథ మెక్కి, ధనువుఁ గేలఁగొనుచుఁ ♦ దారసిలఁగ
నపుడు భానుకోపుఁ ♦ డతనిశరాసన, మధికతీవ్రకోప ♦ మడరఁ దునిమె. 111

మ॥ అసదృక్ప్రౌఢిమ నంత విస్ఫురితకో♦పాటోపుఁడై వీరరా
క్షసుఁ డుద్యద్గతి శక్తి నైచి గరిమన్ ♦ గర్జాధ్వనిన్ జేయ రా
క్షసనాథుం డగు భానుకోపుఁ డదియున్ ♦ ఖండించె వేగంబునన్
దెస లల్లాడఁగ నార్చుచున్ సునిశితో♦ద్దీప్యచ్ఛరౌఘంబులన్. 112

ఆ॥ అంత రథముఁ డిగ్గి ♦ యావీరరాక్షసుఁ, డసురు రథముతోడ ♦ నభ్రమునకు
నెగయఁజిమ్మె నతఁడు ♦ గగనతలంబున, నిలిచి యట్టహాస♦నినద మొప్ప. 113

వ॥ అవ్వీరరాక్షసువక్షంబున మహాఘోరం బగు శక్తిఁ బరపె; నశ్శక్తిఁ దదీయఘట్ట
నంబున మూర్ఛాగతుండై నేల నొరగంబడె; నిట్లు పడుటఁ గనుంగొని వీరాంతక,
వీరమాహేశ్వర, వీరపురందర, వీరమహేంద్ర, వీరధీరులు ఘనాఘనంబులట్లు
నిబ్బరంబుగాఁ బెడబొబ్బలిడుచు శరాసనంబులఁ గొనయంబు లెక్కించి ఘోర
నారాచంబులు భానుకోపునిపైఁ గురిసిన, 114

మ॥ అలఘుప్రౌఢిమ భానుకోపుఁడు మహా♦ద్యద్దివ్యరత్నప్రభా
విలసత్స్యందన మొందు నెక్కి పటుదో♦ర్వీర్యంబు శోభిల్ల ని
స్తులనారాచపరంపరల్ గురిసె దో♦స్త్రో వీరబృందంబుపై
బలమొప్పారఁగ భూరిసంగరకళా♦పాండిత్య మేపారఁగన్. 115

వ॥ ఇట్లు భానుకోపుం డవ్వీరులు నొండొరుం గడవ నద్భుతంబుగాఁ బోరునెడ న

య్యసురవర్యుతీవ్రనారాచంబుల నిర్వురు భగ్నమనోరథులును, మఱి యిద్దరు నిర్దళితరథాశ్వులును, నొకండు మూర్ఛాగతుండు నైరి; పిమ్మట, 116

క॥ గతతేజం బగు భూత,వ్రితతిం గని దనుజసేన ♦ పటుఘోషముల
వితతాట్టహాస మొలయఁగఁ, గుతుకమున నటించె నోగి న♦కుంఠితగతుల. 117

వ॥ మఱియుం గొందఱు శరాసనపాణులును, ఖడ్గఖేటకధరులును నై నెల్లెడలం బేరెంబులు వాఱుచు సంతసంబునఁ జెలంగిరి. 118

—* భానుకోపుని వీరబాహుఁడెదిరించి పోరుట *—

క॥ ఈకరణి దైత్యయోధా,నీకము సెలగుటయుఁ గాంచి ♦ నిస్తులశౌర్యో
ద్రేకుఁ డగు వీరబాహుఁడు, శ్రీకరుని శివకుమారు ♦ శ్రితమందారు. 119

వ॥ నిజహృదయకమలంబున నిడుకొని వేదాంతవచనంబుల వినుతింపుచుఁ బినాకంబు శంకరుండువోలె సముద్దండకోదండంబుఁ గేలంబూని నిస్స్వపద్భుజగభయంకరం బగు సింజినింగూర్చి యాస్ఫాలనంబుఁ గావించిన, 120

మ॥ ప్రళయాంభోధిమహోర్మికాజనితశుం♦భద్ఘోషమో కాక ని
ర్దళదంభోజభవాండభాండచటుల♦ధ్వానంబొ నా దిక్కులన్
జెలఁగెన్ దద్ఘనఘోషముల్ గిరిగుహా♦శ్రేణిన్ బ్రతిధ్వానముల్
వెలయన్ సర్వజగద్భయంకరములై ♦ వేమారు దుర్దాంతతన్. 121

వ॥ అప్పు డమ్మహాధ్వని విని శరభనిర్ఘోషంబు లని సింహంబులును, సింహనాదంబు లని గజవ్యాఘ్రంబులును, గజవ్యాఘ్రఘూర్ఘటి యని మృగంబులును, భయాకులంబులై గుహాంతరంబుల విడిచి దిగంతంబులకుం బాఱె. 122

చ॥ అది విని భానుకోపుఁడు మ♦హాగ్రహ మొప్ప గుణధ్వనిన్ భయ
ప్రదముగ నిట్లు చేసి కటు♦భాషల నిట్లను వీరబాహుతోఁ
గదన మొనర్ప వచ్చి తిటు ♦ కంజభవుండవొ? మాధవుండవో?
త్రిదశవరుండవో? నను నె♦దిర్ప గుహుండవొ? యేమి చెప్పుమా? 123

మ॥ ఒకనింగొల్చిన దూత వీ వకట గ♦ర్వోద్వృత్తి నీ కేల? వా
రక మాయాబల మొప్పఁ బూర్వ మసుర♦వ్రాతంబు మర్దింపఁ జూ
చి కటాక్షించితి నిన్ను దూత వనుచున్ ♦ శీఘ్రంబ నేఁ డాజిలోఁ
బ్రకటింతున్ నిజవిక్రమస్ఫురణశుం♦భత్ప్రౌఢిమం జూడుమా. 124

వ॥ నిమేషమాత్రంబునం దొలంగక చక్కనిటుల నిలుతు వేని భవన్మదం బణఁచి దివిజులనందఱఁ బట్టి శృంఖలాబద్ధులఁ జేయుదు నని భానుకోపుండు గర్వోక్తు లాడిన విని వీరబాహుం డిట్లనియె. 125

క॥ ఏమని పలికెదు దానవ, తామసమున నిపుడు పండి♦తంమన్యుఁడవై
వేమరు నీతోడను సం,గ్రామార్థిని నన్ను దూత♦గా నెన్నకుమీ. 126

క॥ బలశౌర్యంబులు దూతకుఁ, గలుగవొకో నీకి కేల ♦ కడు నభిమానం
బలఘుపౌరుషమ నాతో, బలుమఱు సమరం బొనర్పు ♦ భాసురలీలన్. 127

వ॥ అని వీరాగ్రగణ్యుండును మహాబలుండును నగు వీరబాహుండు వలికిన భానుకోపుండు రౌద్రోద్రేకంబునఁ బదిశరంబులేసిన నతం డన్నిశరంబుల వానిని ఖండించె; నయ్యెడ, 128

క॥ శతసాయకములు దివిష,త్ప్రతిరోధి నిగుడ్చె, వీర♦బాహుఁడు తావ
త్ప్రతిశరములనవియన్నియుఁ, బ్రతిహతములొనర్చె బాహు♦బలము దలిర్పన్.

వ॥ మఱియు దనుజుండు శరసహస్రంబులఁ బఱపిన వీరబాహుండన్నియుఁదనబాణంబులఁ దుంచి దైత్యునిమీఁదసహస్రమార్గణంబులుఁబ్రయోగించె; నయ్యసురవర్యుండును దశసహస్రమార్గణంబులఁ బ్రయోగించిన వియన్నియుఁ దుత్తుమురుఁజేసి వీరబాహుపై లక్షనారాచంబులు నిగుడించె; సుపర్వోత్తముండును తావద్విశిఖంబుల ఖండించి యసురమీఁద దశలక్షశిలీముఖలఁ గురిసె; నసురవైరియు దశలక్షబాణంబుల వాని వారించి వీరునిపై శతలక్షలబాణంబులు వర్షించె; నవ్వీరపుంగవుండు నంబకశతలక్షల నవియన్నియు భగ్నంబు గావించి దానవుని మీఁద శతసహస్రకోటిబాణంబులఁ బఱపె; శూరసుతుం డన్నియపిశిఖంబుల వాని దునుమాడి ప్రళయమేఘంబుకైవడి దేవవల్లభుమీఁద ననేకశరపరంపరలు గురిసె; గుహానుజుండు నట్టహాసం బొనర్చి రోమభీషణుండై సంవర్తఘనాఘనంబుపగిది శూరాత్మజుమీఁద శతవర్షంబులు వర్షించె; నిట్లయ్యిరువురు సమరంబు సలుపునెడ నతివిచిత్రంబుగా ధనుర్గుణారవస్తనితభయదంబును, గరవాలప్రభాపటలసౌదామినీపరీవృతంబును, శరాసారపిహితాశేషదిగంతార్కమండలంబును, నకాండధవళాతపత్రఫేనలాలక్ష్యమాణశరవాహినీమధ్యపరిభ్రమద్రథమహీధరజాలంబును, తిర్యక్ప్రసారితబాణవిభావిలోకితపరస్పరముఖంబును నై దుర్దినంబు నూపట్టె. 130

క॥ అనిమిషులయ్యును దివిజులు, సనిమేషతఁ జూచి రపుడు ♦ సమరక్రీడన్
ఘనబలుఁడు భానుకోపుఁడు, గని యాశరదుర్దినంబుఁ ♦ గడురోషమునన్. 131

వ॥ విజృంభించి వీరబాహునివివిధాస్త్రంబులును, శరాసనంబును ఖండించి నిదాఘమేఘంబు కైవడి గర్జారవం బొనర్చిన, 132

ఆ॥ వీరబాహుఁ డంత ♦ వేఱొక్కవిల్లొని, యస్త్రశతములఁ దునిమె ♦ నసురువిల్లు
దానవుండు నొండు♦ధనువుఁ గైకొని వేగ, మార్వీరవము దెసలఁ♦బర్వఁజేసి. 133

వ॥ అనేకబాణసహస్రంబుల నతనివక్షంబు గాఢ నేసిన, 134

క॥ కోపమున వీరబాహుఁడు, దీపించుచు గడిమి సప్త♦తీవ్రశరములన్
బాపాత్మ దనుజుమకుటము, భూపతితమొనర్చి యార్చె ♦ భుజబల మెసఁగన్.

ఉ॥ దానవమౌళి వేఱొక యు♦దంచితరత్నకిరీటమున్ దలన్
బూనఁగ నంతలోఁ గవచ♦మున్ దునిమె న్నిశితాస్త్రపంక్తి నెం
తేనియు వీరబాహుఁ డతి♦తీవ్రపరాక్రమ మొప్ప నప్పు డా
భానుఁడు భానుకోపునివి♦పద్దశఁ జూచి చెలంగెఁ బ్రీతుఁడై. 136

వ॥ అంత భానుకోపుం డలుక వొడమ శరాసనంబు సజ్యంబు గావించి గుణధ్వనిం
జేయుచు నిష్ఠురనారాచసహస్రంబులు వీరబాహులలాటంబున నాటించిన. 137

క॥ నాటినఁ దద్బాణంబులఁ, బాటవమునఁ బెరికి వీర♦బాహుఁడు మఱియున్
మేటిగ హార్వీరవములు, బాటిలఁ గడు నట్టహాస♦భాసురుఁ డగుచున్. 138

క॥ దనుజుని శిరమున వక్షం,బున బాహాసంధులందు ♦ భుజములయందున్
సునిశితశరసంఘంబులు, ఘనవహ్నిజ్వాలలట్లఁ ♦ గడువడి బరపెన్. 139

వ॥ ఇట్లు పరపిన దనుజుండు నుల్లంబు తల్లడిల్ల శరాసనకోటి విన్యస్తహస్తుండై మూ
ర్ఛాగతుం డయ్యె. 140

గీ॥ పాపపుంజస్వరూపుఁడౌ♦భానుకోపు,తనువుఁ గడురక్తధారాప్లు♦తంబు నగుచు,
పుష్పితంబైన కింశుక♦భూజమట్లు, చూడఁ దనరారె సంగర♦క్షోణి నపుడు. 141

వ॥ మఱియు నిమేషమాత్రంబున రాక్షసబలంబుపైఁ గవిసి వీరబాహుఁడు త్రిపురం
బులఁ బురాంతకుండునుంబోలె రౌద్రోద్రేకంబున విజృంభించుచు సహస్రకోటి
సంఖ్యాకంబు లగు నస్త్రంబులఁ బుంఖానుపుంఖంబులుగాఁ బ్రయోగించి సకల
దనుజబలంబులఁ బొరిగొనియె; నయ్యవసరంబున. 142

సీ॥ సంగ్రామధారుణి ♦ శరదళితంబులై, దానవవీరుల♦తలలు వరుసఁ
గనుపట్టె బాణభ♦గ్నంబులై కొన్నియుఁ, బాథోధిలోపలఁ ♦ బడియెఁ గొన్ని,
పర్వతశిఖలను ♦ భాసిల్లె మఱికొన్ని, బహునదీనదములఁ ♦ బడియెఁ గొన్ని,
యంతరిక్షమునందు ♦ నలరారెఁ గొన్నియు, బ్రహ్మాండగతములై ♦ పరగెఁ గొన్ని
తనరె మఱికొన్ని యాత్మకాం♦తాజనముల,మ్రోలనత్యంతసంతాప♦మూలమగుచు
భయదముగ నాడెమింటఁ గ♦బంధసమితి, యెల్లెడలఁ బ్రేతసంఘంబు ♦ లుల్లసిల్ల.

వ॥ మఱియు నయ్యవసరంబున మేదోమాంసకర్దమభూయిష్ఠయుఁ, గేశశైవాలా
భీలయు,నిర్దండధవళఛత్రఫేనమండలమండితయు, లుఠద్విపులశీర్షోపలదుర్ధర్షయు,
ననేకకీకసవిసరశుక్తిపేశిసంయుక్తయు నగుచు రక్తనది ప్రవహించె; నవ్వేళ
నుపరిభాగంబునఁ బరిభ్రమించు కాకకంకంబులును, బిశితంబును మెసవనుంకించు
ఫేరవంబులును, గోలాహలంబులఁ జెలంగు పిశాచనిచయంబులును గలిగి సంకు
లంబుగ సమరాంగణము చూపట్టె. 144

క॥ ఆరీతి వీరబాహుని, నారాచమహానలంబు♦నన్ దితిసుతుల్
బోరిన్ మృతులై కూలంగ, వారలఁ గని శూరసైన్య♦వరు లవ్వేళన్. 145

ఆ॥ విగతమూర్ఛలగుచు ♦ వేగంబ లేచిన, భూతవితతితోడఁ ♦ బొలుపెసంగ
నృత్తగీతవాద్య♦నిపుణత నన్యోన్య, మలరి రపుడు లసిత♦హసితు లగుచు. 146

వ॥ అంత నబ్భానుకోపుఁడు విగతమోహుండై బహుప్రకారంబుల హతంబులైన నిజసైన్యంబులం గనియు, నృత్తగానవినోదంబులం జెలంగు నశేషదివిజసైన్యంబుల నవలోకించియు నత్యంతచింతాకులస్వాంతుండై, 147

క॥ నాతోఁ బోరినవారలు, భూతలమున నపజయంబుఁ ♦ బొందుదు రోహో
యీతఁడు మహాబలాఢ్యుం, డీతనితో సాటియగునె ♦ యితరజనుఁ డిలన్. 148

క॥ అని నిముసంబున నితనిన్, దునుమఁగ లేకున్న ధను♦వుతో జ్వలదనలం
బునఁ జొత్తునని ప్రతిజ్ఞన్, దనరంగావించి కినుక ♦ దైత్యేంద్రుఁ డాగెన్. 149

వ॥ మహోన్నతంబైన సింహంబుఁబోలె గర్జింపుచుఁ ద్రిశిరస్కశరసహస్రంబులు వీరబాహుపయిం గురిసిన, 150

గీ॥ వీరబాహుండు తాదృశ♦విశిఖవితతి, ఖండితంబు నొనర్చెఁ ద♦త్కాండసమితి,
మఱియునిగుడించెనిష్ఠురాం♦బకసహస్ర,ములు త్రిదశవైరిపై శౌర్య♦మున మెఱయఁగ.

క॥ బలశాలి భానుకోపుఁడు, చలమొప్పగ నయ్యశేష♦సాయకతతులన్
బలుతునియలు గావించెను, విలసద్విశిఖములఁ గోప♦విహ్వలుఁ డగుచున్. 152

వ॥ మఱియు నిష్ఠురంబు లగు దశసహస్రాస్త్రంబులు నిగుడించి యతని రథాశ్వంబులను, సూతుని బరిమార్చిన నంత భూతసేనాధ్యక్షుండు కోపాటోపంబున వేఱొండు రథం బధిరోహించి యిన్నూరుబాణంబుల రథాశ్వంబులను, నన్నిశరంబుల సారథిని శరాసనంబును ఖండించివైచిన, 153

గీ॥ రాక్షసేంద్రుండు వేఱొండు ♦ రథమునెక్కి, భాసురముగ శరాసన♦పాణి యగుచు
సప్తశరములు కులిశాభ♦సాయకములు, పఱపె నవ్వీరబాహుపైఁ ♦ బ్రోధిదనర.

వ॥ వీరబాహుండు దద్బాణఘట్టనల నించుకవిషాదంబు నొందియుఁ జలంబు నూలుకొల్పుకొని కాద్రోద్రేకంబునఁ బదునాల్గుశరంబుల శరాసనంబు విదళితంబుఁ జేసి యద్దనుజకుంజరుండు గంపంబునొంద సింహనాదంబొనర్చుచుఁ గ్రిమ్మర సహస్రవిశిఖంబులం దద్రథంబును దురంగంబుల సారథిం దెగటార్చి భూగతంబులం గావించి యంత నిలువక నిశితశతశిలీముఖంబుల నతనివక్షస్స్థలంబు భేదించిన,

గీ॥ దాన నెంతయుఁ గోపించి♦దానవుండు, వేఱొకమహోన్నతరథంబు ♦ వేగ నెక్క
నంతలోనన దునుమాడె ♦ నతని వెనుక, నలరుఁ దూణీరముల సహ♦స్రాంబకముల.

వ॥ అంత నద్దానవేంద్రుం డతనితోఁ బవరంబుసేయ శక్తుండుగాక విభ్రాంతుం

డగుచు నతని శరకౌశలంబునకు నాశ్చర్యంబు నొంది వీనిశరంబులకు మాఱు ప్రయోగింప నెద్ది యని చింతించి, సర్వవ్యామోహకారకంబును, నఖిలభువన భయప్రదంబును, నంధీకృతసకలలోకలోచనంబును, మహామాయాకరంబును, మోహకమోహకంబును, భీషణభీషణంబును, నగుసమ్మోహనాస్త్రంబు సమంత్రకంబుగాఁ బ్రయోగించె నంత. 157

గీ॥ అఖిలభూత సేనాధిపుల్ ♦ స్వాయుధములు, దారుణంబుగఁ గురిసిరి♦దానిమీఁద
నదియునొక్కింత లెక్కింప ♦ కస్త్రసమితి, వేగజనుదెంచెనాభూత♦వితతియద్రువ.

వ॥ అంత నవ్వీరబాహుండు నమ్మహాస్త్రంబుఁ గనుంగొని, సకలశస్త్రాస్త్రంబులాక్రమించి మహాభయంకరంబై యెవ్వరికిం దేరిచూడ నలవి గాక యనివార్యంబగుచు నద్భుతంబుగా వచ్చుచున్నయది యిది యేమొకో యని వ్యాకులచిత్తుండగుచు నుండె; నంతలోన నరుదెంచి యమ్మహాస్త్రం బమ్మహామహునితోడంగూడ సకలభూతసైన్యంబుల నత్యంతమూర్ఛాగతులం జేసిన, 159

గీ॥ స్తంభములవోలెఁగొందఱు♦సైన్యనాథు, లరదములమీఁద నిశ్చేష్టు♦లగుచునిలిచి
రవనిఁగొందఱుతమతమ♦యాయుధములు, చేతనిడుకొనిమూర్ఛనుఁ♦జెందిరొగిని.

వ॥ అప్పు డవ్వీరులు బాలురకేనియుం జయింపనలవిగాయై యుండిరి. 161

గీ॥ భానుకోపుఁడు సంతోష♦భరితుఁడగుచు, భూతసేనాధిపతులపై ♦ భూరివిశిఖ
తతులు వర్షించె సంగర♦ధరణియందు, రక్తసిక్తాంగులుగఁజేసి♦రహిఁజెలంగ. 162

వ॥ అదియఖిలం బెఱింగి సకలభూతహృదయనివాసుండును, దయాపయోనిధియు, సచ్చిదానందవిగ్రహుండును సుకుమారాంగుండునునగు కుమారుండు హేమకూట పురంబున సకలసురగణంబులు పరివేష్టించి కొలువ దివ్యసింహాసనాసీనుండై యుండి, యమ్మోహనాస్త్రంబు నివారింపఁదలఁచి మోహనాశంబును మహాఘోరంబును నగు నమోహనాస్త్రంబుఁ బ్రయోగించిన, 163

సీ॥ ప్రళయకాలాంభోద♦పటలధ్వనులువోలెఁ, బటుతరచిటచిటా♦ర్భటులు నిగుడ
సంవర్తమార్తాండ♦చండప్రభలపోల్కి, నుజ్జ్వలధగధగ♦ద్యుతులు వెలుఁగ
కల్పాంతసమయాగ్ని♦ఘనకీలలట్లను, మంటలు బురఁబుర ♦ మింటి కెగయ
విలయానిలంబుల♦వీఁక గరుద్వాత, విసరంబుఁ బిసఁబిసఁ ♦ దెసల విసర
పటుజవోద్వృత్తి బ్రహ్మాండ♦భాండ మవియ, సకలభువనంబులెల్లను♦ సంచలింప
నసదృశోద్ధతినరుదెంచి♦యలయమోహ, నాస్త్రమమ్మోహనాస్త్రంబు♦నవనినణఁచె.

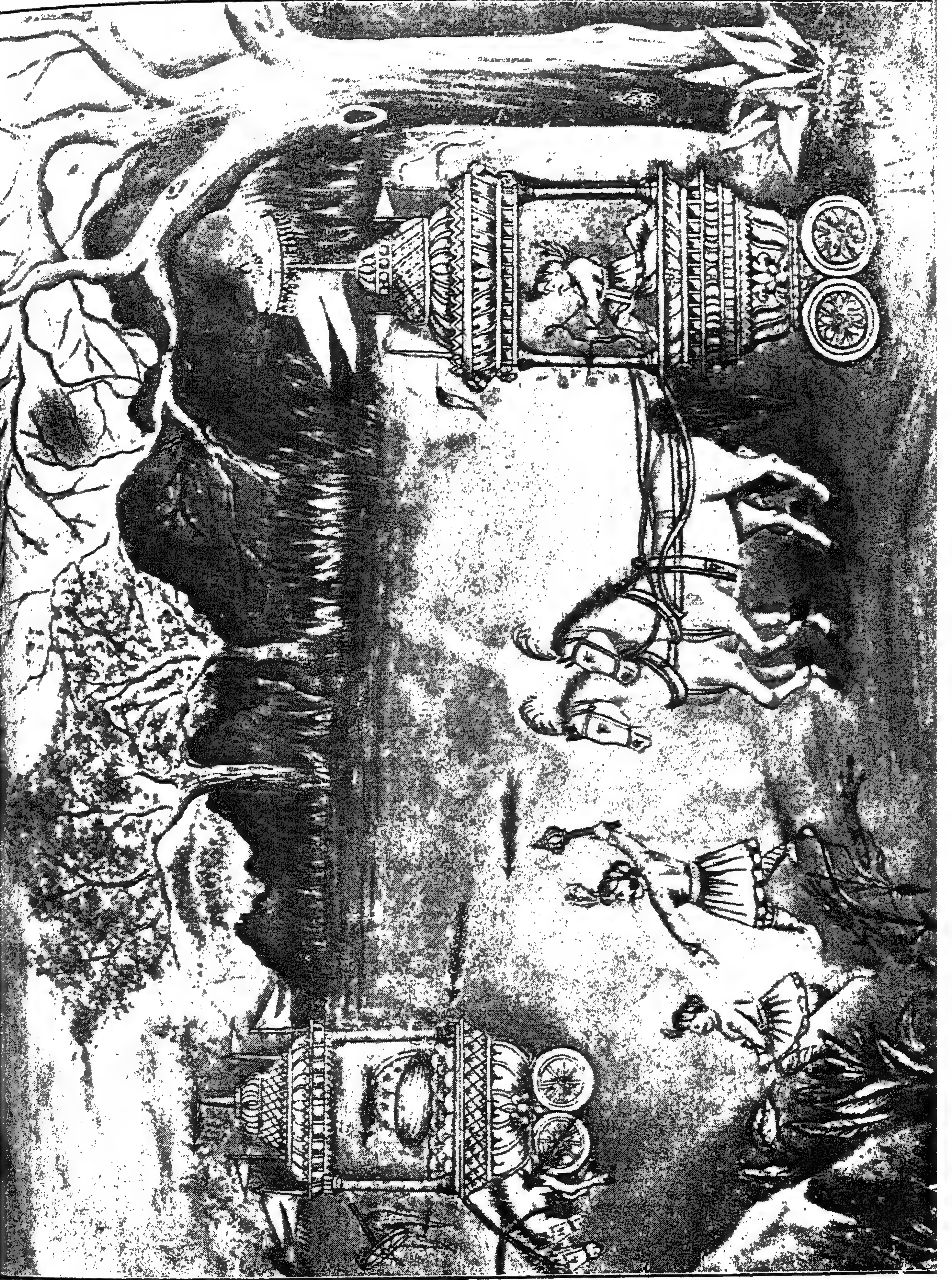
వ॥ అప్పుడు వీరబాహుప్రముఖనిఖిలభూతసేనాధిపతులు నిమరమేల్కొనినవిధంబున విగతమోహులై లేచి రిట్లు సమ్మోహనాస్త్రంబు నివారించి యయ్యమోహనాస్త్రంబు మఱల గుహాంతికంబుఁజేరె నయ్యెడ; 165

క॥ వీరవరులెల్ల లజ్జా, పూరితహృదయులగుచు మన♦భుజబల మేలా
పోరఁ బ్రత్యస్త్రక్రియ, నేరకపోయితిమి గుహుఁడు ♦ నేఁడు కరుణతోఁ. 166

వ॥ మనలనందఱ రక్షించె నని సంతోషంబున వేదాంతగుంభితంబులైన స్తోత్రంబుల నప్పార్వతేయుని వినుతించి, భూతాధిపతులు మగుడ నద్దానవేంద్రునితోడ యుద్ధంబున కుపక్రమించిరి.
167
క॥ దురమునను భానుకోపుని, బరిమార్పం గడలంచి చటుల ♦ భాసురశౌర్య స్ఫురణం బాశుపతాస్త్రముం, బరగం గైకొనియె వీర ♦ బాహుం డలుకన్. 168

—* భానుకోపుని పలాయనము *—

క॥ అది చూచి భానుకోపుండు, మదిలో భయమంది దీని ♦ మారుకొనంగన్ గదనములోం బ్రత్యస్త్రం, బదినేం దైనైతి నెటులం ♦ నాజి నోనర్తున్. 169
వ॥ అని సత్వరంబుగా నగరంబున కరిగి, పాశుపతాస్త్రంబుంగొని యితనితోడం బవరంబు సేయ మగుడివచ్చెద నని నిశ్చయించి, సూక్ష్మరూపంబున రథంబు విడిచి నానాదైత్యసమాకులం బగు పురంబుం బ్రవేశించి, రాజవీధుల నందందు నలరు నిందుకాంతోపల వేదులందు నెరవొందుచు శ్రుతిమరందంబులుగా నభినవగానంబులు విను దానవసందోహంబులను, ద్యూతక్రీడావినోదంబుల మోదంబునొందు రక్కసివీరులను వీక్షింపుచు దివ్యరత్నవిచిత్రితంబగు నిజమందిరంబు సొచ్చి, మనోహరగాత్రులగు సుందరీజనంబులచేతం గృతోపచారుం డయ్యు నయ్యసురవరవల్లభుండు రణపరాభవంబువలన విన్ననై విన్నాణంబు దక్కియుండె. 170
క॥ అల భూతపతులు గోలాహలరవము లొనర్చి రమరు ♦ లంబరవీథిన్ జెలువుగ విరులం గురిసిరి, పలుమారుం జెలంగె దివిజ ♦ పటహధ్వనులున్. 171
వ॥ ఆసమయంబున భూతగణంబులు వీరబాహునిం గని మన మిప్పుడు సని పురంబుం జొచ్చి వధూసమేతంబుగా దైత్యవరుం బట్టి తేవలయు నిదియ సమయం బని విన్నవించిన వీరబాహుం డిట్లనియె.
172
క॥ విదితముగ నెవ్వండేనియుం, గదనమునం బరాజయంబుం ♦ గాంచినచో వానిదెసన్ మగుడంజని భయ, ప్రదుం డగుట యధర్మ మండ్రు ♦ పండితు లుర్విన్.
వ॥ అతండు మగుడ యుద్ధమునకుం జనుదెంచెనేని నేన సంహరించెద నిదినిశ్చయంబని వీరబాహుండు పల్కిన విని భూతసేనాధిపతులు ప్రహృష్టాంతరంగు లగుచు నిజపురంబునకుం జనిరి.
గీ॥ భానుకోపున కగు పరా ♦ భవముం గాంచి, భానుం డపరాద్రి భీతిచే ♦ బలెను వ్రాలె భూతసైన్యంబు జితదైత్య ♦ పుంజమగుచు, స్కందుసన్నిధిం జేరె నా ♦ నంద మొంది. 174
వ॥ ఇట్లు చేరి వీరబాహుప్రముఖనిఖిలసేనాధిపులు కార్తికేయుచరణారవిందంబుల కెఱంగి సంస్తుతించి సకలవృత్తాంతంబును విన్నవించిన,
176
క॥ పరిపూర్ణకృపాదృష్టిన్, శరవణభవుం డఖిలభూత ♦ సైన్యాధిపులం బరికించి నిజగృహంబుల, కరుగని యోగించె నిరుప ♦ మాదర మొదవన్. 177

భానుకోపుని పలాయనము.

వ॥ వారు కుతుకంబు దనర బాహులేయుని యనుమతి వడసి నిజగృహంబులకుం
జని రక్కడ, 178

చ॥ సుతుని పరాభవంబు విని ♦ శూరుఁడు దూతముఖంబున న్మహో
గ్రత దనరార నేన రణ♦రంగములోన సమస్తభూతసం
తతులను దద్విభుః విశిఖ♦ధారల గీటణఁగింతు నంచు ను
న్నతధృతిఁ బల్కి యాత్మసద♦నంబులు సేరగఁ బంచి దూతలన్. 179

వ॥ అద్దానవేంద్రుండు చింతాకులస్వాంతుం డగుచు నారేయిఁ గడపి తదనంతరంబ
యుషఃకాలం బగుడు లేచి కాలోచితకృత్యంబులు నిర్వర్తించి, 180

తే॥ అనుపమం బగు రత్నసిం♦హాసనమున, దానవేంద్రుండు నివసించి ♦ తనబలంబు
నెల్లఁ దోతేర వేగ న♦నేకకోటి,దూతలనుఁ బంచె నిఖిల♦దిగ్వ్రాతములకు. 181

వ॥ అంత నద్దూతలు సని తత్తద్ద్వీపంబులఁ బర్వతప్రదేశంబుల నుండు సకలసైన్యనికా
యంబుల వేగంబఁ దోడ్కొని వచ్చిన, 182

గీ॥ శూరపద్ముండు వైభవ♦స్ఫురణ మెఱయఁ, గనకనిర్మితగోపురా♦గ్రంబు నెక్కి
సరస వీక్షించె నుత్కంఠ♦శతసహస్ర, సంఖ్యవాహిను లగు నాత్మ♦సైన్యములను.

వ॥ ఇట్లు చూచి సంతోషభరితుండై గాంగేయమయం బగు నయ్యుత్తుంగగోపురా
గ్రంబు డిగ్గి యంత, 184

సీ॥ ఇంద్రచాపప్రభ♦నెనయు మేఘమువోలె, రత్నచిత్రితధను♦ర్ధారి యగుచు,
విద్యుత్ప్రభాస్ఫూర్తి♦వెలయు నభ్రము లీల, సౌవర్ణదీప్తిని♦మంగుఁ డగుచు
శుభ్రఖగావళి ♦ సొంపొందుఘనమట్లు, ద్రోణమాల్యాలంకృ♦తుండు నగుచుఁ,
గైలాస మందర ♦ కనకాద్రుల జయింపఁ, దగునింద్రలోకర♦థంబు నెక్కి,
ప్రాసతోమరకరవాల♦పరశుదండ, భిండివాలాదిసాధన♦బృంద మలర,
ధ్వజము లభ్రగంగోర్మికా♦వళుల నొరయ, దానవేంద్రుండు గదలె సో♦దరులతోడ.

వ॥ ఇట్లు జైత్రయాత్రాసముత్సుకుండై నిఖిలమంత్రులును మహాబలపరాక్రమవంతు
లగు సేనాపతులును రథారూఢులగుచు వెన్వెంటఁ జనుదేర రాజమార్గంబుఁ
దాటి, గోపురద్వారంబు జేరి సింహవక్త్రతారకసుతు లగు వసురేశానాది
శూరకులను, సేనాధిపతులనుం గాంచి ముందఱ నరుగ నియోగించి భేరీ,పటహ,
కాహళ, డిండిమ, ఝర్ఝరాది ఘోషంబులును, వీణా, వేణు, శంఖ నినాదం
బులును, తురంగసంఘహేషారవంబులును, మత్తమాతంగబృందబృంహి
తంబులును, రథచక్రనేమిధ్వనులును, సేనాభటసింహనాదంబులును, వంది
మాగధకోలాహలంబులును, ప్రళయకాలార్ణవకల్లోలనిస్వనభయదంబు లగుచు
మెరయ, ననేకసేనాసమేతుండై నానారత్నవిచిత్రితంబు లగు ఛత్రచం
ద్రులనీడ శూరపద్ముండు సంగరాంగణంబున కరుగు నంత, 186

కం॥ సేనాపాదోద్ధతమై, మానుగ ధూళీచయంబు ♦ మహి నెగసి దివిన్
భానుని గప్పిన తమ మొం, తేనియుఁ గనఁబడె నకాండ ♦ దీపితమగుచున్. 187

వ॥ అప్పుడింద్రుండు తదాగమనంబు సేనానికి విజ్ఞాపనంబుఁ జేసి నమస్కరించి యిట్లని ప్రార్థించె. 188

కం॥ కరుణార్ద్రి! భక్తవత్సల!, శరవణసంభూత! సకల ♦ జగదారాధ్యా!
దురితాత్ముండగు శూరుని, బరిమార్పుము వచ్చెనిపుడ ♦ భండనమునకున్. 189

వ॥ అని యిట్లు పురందరప్రార్థితుండై స్కందుండు శూరసంహారంబున కుద్యోగించి సింహాసనంబు డిగ్గి సారథియైన సమీరణుంజీరి సత్వరంబుగా రథమ్ముఁ దెమ్మనవుడు,

కం॥ పవనుఁడు పర్వతసదృశము, వివిధమణిప్రోజ్జ్వలంబు ♦ విభవాఢ్యంబున్
జవనాశ్వసంఘకలితం, బవురథముం దెచ్చి నిలిపె ♦ నాక్షణ మెదుటన్. 191

తరల॥ హరివిరించిపురందరామరు ♦ లంఘ్రిసేవకులై మహా
పరమభక్తిని వెంటఁ గొలువ వి ♦ పంచికాయతపాణియై
సురమునీంద్రుఁడు సారె బాడగ ♦ సొంపుమీర మహర్షులున్
వరుసఁ జేరి భజింప భాసుర ♦ వైభవోన్నతి రంజిలన్. 192

స్రగ్ధర॥ స్ఫూర్జన్నిస్సాణభేరీ ♦ స్ఫురదురుమురజా ♦ స్తోకతూర్యస్వనంబుల్
భర్జింప న్వార్ధివీచీ ♦ ప్రకటపటురవ ♦ ప్రౌఢిమ న్నిండి దిక్కుల్
నిర్జాద్యప్రజ్ఞవంద్య ♦ ల్నిజగుణకథలున్ ♦ నిర్భరాంభోదశశ్వ
ద్గర్జానాదంబు లొప్ప ♦ న్గరిమఁ బొగడఁగా ♦ గాయకుల్ మ్రోలఁ బాడన్. 193

వ॥ మఱియు ధవళాతపత్రచామరధ్వజపాణులై గీర్వాణులు సకలోపచారంబు లొనర్ప సుబ్రహ్మణ్యుఁడు స్యందనారూఢుండై వెడలె, నపుడు, సకలసేనాధిపతులును, సర్వాభరణభూషితు లగుచు వివిధాయుధభరితంబులగు తేరు లెక్కి చనిరి; భూతగణంబులును సింహనాదంబు లొనర్చుచుఁ దోడనఁ జనిరి. 194

గీ॥ సకలసైన్యాంఘ్రిధృతధూళి ♦ సముదయంబు, లబ్జబాంధవమండల ♦ మావహించె
వేగ సన్నద్ధు లగుచును ♦ వీరులెల్ల, భండనస్థలిఁ జేరి రు ♦ ద్దండపటిమ. 195

వ॥ అంత నంభోధిచేత బాడబానలంబు వోలె భూతసైన్యంబు లసురసైన్యంబులచేత నావృతంబు లయ్యె. 196

కం॥ భూతంబు లపుడు భూజవ్రాతంబులు భూధరము ల ♦ వారిగ శిలలున్
దైతేయగణంబులపై, నాతతభుజశక్తి వైచి ♦ రద్భుత మెసఁగన్. 197

కం॥ అల దైత్యవరులు కోపో,జ్జ్వలులై యార్చుచు మహాగ్ర ♦ శస్త్రప్రతతుల్
బలిమి మెఱయంగఁ గురిసిరి, చలముం బాటిల్ల భూత ♦ సంఘములపయిన్. 198

వ॥ మఱియు భూతాగ్రగణ్యులపై నానావిధాయుధంబులఁ బ్రయోగించినఁ బ్రళయకాలంబట్ల గణంబులు రౌద్రోద్రేకంబున నసురబలంబులపై కురికి యనివార్య

శౌర్యధైర్యంబు లడరఁ గాల్బలంబులచేతఁ గాల్బలంబులను, సైంధవంబులచేత సైంధవంబులను, గజంబులచేత గజంబులను, నరదంబులచేత నరదంబులను, బదియు నూఱ్వేయుసంఖ్యల నొక్కపెట్టఁ జక్కడంచి, నెక్కుడు చలంబున నుక్కు మిగుల మఱియు నేనుంగులఁ దురంగంబుల నసురుల పాదంబులఁ గీలించి దిర్ది రంద్రిప్పి దెప్పరంబడరఁ బుడమిం జదిపి రంత, 199

క॥ భూతగణంబులు బఱపు మ, హాతతవృక్షాద్రిశిలలు ♦ నసురవరేణ్యుల్
స్ఫీతనిశాతనిజాయుధ,ఘాతంబులఁ దునియలుగను ♦ గావించి రొగిన్. 200

వ॥ మఱియు నసురులు మహాసంహారభీషణులై భూతగణంబులపై నానావిధాయుధం బులఁ బ్రయోగించిన భూతగణంబులు పరిభూతంబు లగుచు భీతింజెంది పఱచియు మగుడ ధైర్యం బవలంబించి తాదృశంబులగు దండఖడ్గాద్యాయుధంబులఁగొని యారక్కసుల ముక్కులుం జెక్కులుం గాళ్లను వ్రేళ్లను శిరంబులును గరంబు లును నురంబులును నురుమాడి, రప్పు డద్దనుజకబంధసంబంధ ప్రవాహినీభూత శోణితకబంధంబులతోడ సంగరాంగణంబు నూపట్టె; నంత, 201

గీ॥ అది గనుంగొని యతిశూరుఁ♦డలిగి వెంట, రాగద్విసహస్రరథములు♦రథమునొకటి
దశసహస్రాశ్వయుతమును ♦ దనర నెక్కి, దశదిశలు నిండ సింహనా♦దంబొనర్చి.

—* ఉగ్రుఁడు నేర్పున నతిశూరు హతమొనర్చుట *—

వ॥ భూతగణంబులపై ఘోరనారాచనిచయంబులఁ గురిసె నప్పు డుగ్రుం డను భూతాగ్రగణ్యుండు ప్రళయకాలోగ్రుం డగుచు మహాఘోరంబుగా నార్చి దండంబుఁ గొని ప్రచండకోపంబున నతిశూరునివక్షంబు బిట్టడచి కవచంబు విదళించె; నంత, 203

క॥ అతిశూరుఁడు హృదయంబున, నతిశయకోపంబు గదుర ♦ నంబకతతులన్
శతసాహస్రము లేసెను, ధృతి నతనిశరీరమున రు♦ధిరము దొఱంగన్. 204

వ॥ అంత నయ్యుగ్రుం డాగ్రహంబున నఖర్వం బగుపర్వతంబుఁ గొని దనుజునరదంబు పై నేసినఁ దత్పతనంబున నది శతథా భగ్నంబయ్యె; నంత దైత్యుండు సమున్నతం బగు నొండొకరథం బధిరోహించునంతలోన నద్దేవవర్యుండు పాదఘాతంబు నప్పవనజవంబు లగు తదరథాశ్వంబుల నేలంగూల్చె. 205

గీ॥ అంత దైత్యుండు పటునిశి♦తాస్త్రశతము, లుగ్రుపై నిగుడించె న♦త్యుగ్రుఁడగుచు
వానిశరముల నతఁడు దు♦ర్వారమహిమ,దండమునఁజెండివైచె ను♦ద్దండలీల. 206

వ॥ వెండియుఁ దద్రథంబు భగ్నంబుఁ జేసిన దాన నద్దానవుండు పూర్వప్రకారం బున మహోన్నతంబైన వేఱొండు రథంబు నెక్కి ప్రళయాగ్నిసమప్రభంబును మహాఘోరంబు నగు నాగ్నేయాస్త్రంబుఁ బఱపిన, 207

మ॥ అది కల్పాంతఘనాఘనోత్కరసముద్యద్ఘోషము న్జేయుచున్
జదలున్ దిక్తటులు న్విభాసిలఁగ భాస్వద్దీప్తిఁ జూపట్టుచున్
జెదరన్ గ్రక్కుచు విస్ఫులింగతతులన్ శీఘ్రింబ యాయుగ్రినిన్
గదియం గన్గొని దాని వాఁడు నిజహృత్కంజాతపీఠంబునన్. 208

గీ॥ గుహునిభజియించి తత్కృపామహిమవలన
గ్రమింగె నయ్యస్త్ర మదియట్లు గ్రమింగఁజూచి
యలిగి దనుజేంద్రుఁ డొగి వారుణాస్త్ర మపుడు
జలమయంబుఁ బ్రయోగించె శౌర్య మెసఁగ. 209

క॥ భయదంబగుచుఁ దదస్త్రము, రయమునఁ జనుదెంచె బహుతరంగౌఘయుతం
బయివచ్చు జలధికైవడి, జయ మలరఁగ నుగ్రుఁ డదియుఁ జయ్యన గ్రమింగెన్.

మ॥ బలురోషంబున దానవుండు మఱియున్ బ్రహ్మాస్త్రముం బూని యు
జ్జ్వలలీలన్ బఱపన్ దదస్త్రము చతుర్వక్త్రంబు లింపొంద ది
క్కులు వెగ్గొంద నిజప్రభావళులచే ఘోషంబులున్ మీఱ ని
స్తుల వేగంబున నాస్యమున్ దెఱచుచున్ శుంభద్గతిన్ వచ్చినన్. 211

క॥ దానిం గైకొని యుగ్రుఁడు, సేనానిన్ సంస్మరించి శీఘ్రము గ్రమింగెన్
మానుగ పూర్వం బట్లన, నానాస్త్రము లిట్లు గ్రమింగిన నని యలుకన్. 212

వ॥ దానవుండు సర్వసంహారకారకంబును, సమరపరాజితశత్రునికరంబును, సము
గ్రనినదపూరితదిగంతరాళంబును, నెందు నప్రతిహతంబును నగు నారాయణా
స్త్రంబు నుగ్రుపైఁ బ్రయోగించిన, 213

గీ॥ అదియు బహురూపములతోడ నఖిలదిశలఁ, దేజరిల్లఁగఁ జేయుచు దీప్తిమెసఁగఁ
బ్రళయపటుఘోరసంరావభయదమగుచు, మీఁద నరుదేర వెఱవక మేటికడిమి.

వ॥ భూతసేనాగ్రణి యగు నుగ్రుండు గుహుని సంస్మరించుచు సింహనాదంబుగోలె
గర్జించుచు నవ్వైష్ణవాస్త్రంబును గబళించె; నంత, 215

క॥ దానవనాథుఁడు గనుఁగొని, వానిపరాక్రమము వీఁడు వనరుహగర్భుం
డో నారాయణుఁడో?, నగజానాథుఁడో? యీతఁ డస్త్రసమితికి నిలువన్. 216

వ॥ ఇమ్మహావీరుం డొక్కఁడ దివ్యాస్త్రంబులన్నియు నవలీలం గబళించె; నిట్టివీర్య
ధైర్యంబు లెందైనను గంటినే? యని యాశ్చర్యంబు నొందుచు నద్దనుజవర్యుండు
భయకంపితవిగ్రహుం డయ్యె; నిఖిలదనుజులును భీతిం జెందిరి. 217

గీ॥ గగనముననుండి నిర్జరగణము లెల్లఁ, దత్పరాక్రమమహిమఁ జిత్రముగఁ జూచి
మదిని హర్షించి పద్మసంభవునితోడ, నితని కీ వీర్యధైర్యంబు లెట్లుగలిగె? 218

వ॥ అని యడిగినఁ గమలగర్భుండు దివిజుల కిట్లనియె. 219

గీ॥ భర్గునాశ్రితగణములోఁ ♦ బ్రథముఁడితఁడు, ప్రియుఁడు సతతంబుఁ బార్వతీ ♦ ప్రియునకెప్డు
కలుగునతని పైఁ గుహుకటా ♦ క్షుం బితండు, జాండములనన్ని క్షణములో ♦ నణపఁజాలు.

వ॥ మఱియు నాహవంబున విష్ణుచక్రింబుఁ గైకొన్న గణవర్యునకంటె నితం డధికుం డగు; నితని పరాక్రమంబు గణింప నలవికాదు; వినుండు సురాసురపూజ్యులును, పవిత్రీకృతసకలభువనులును, మహాదేవకుమారాసక్తహృదయులును నగు మహామహుల కెయ్యది యశక్యం బని పద్మగర్భుండు వలికిన సర్వసుపర్వులు శ్రోత్రపర్వంబులుగా విని నిజహృదయాంబుజంబుల గుహుని సంస్మరించుచు, నేత్రంబుల సంతోషబాష్పంబు లొలుకఁ బులకాంకితదేహులై యితని కితోధికబలం బౌఁగాత మని యాశీర్వదించిరి. 221

గీ॥ అంత దానవవల్లభుఁ ♦ డాత్మయందు, నేయుపాయంబుచే నాజి ♦ నితని గెల్తు
నకట సంధింతు నితనిపై ♦ నస్త్రమెద్ది, యనుచుఁ జింతాభరాన్వితుఁ ♦ డగుచు నపుడు.

వ॥ అత్యంతభీషణంబును, మహాసంహారకారకంబును నగు పాశుపతాస్త్రంబు నారింబోసి మనంబున నర్చించి, సమంత్రకంబుగాఁ బ్రయోగించిన 223

సీ॥ ప్రళయకాలోదగ్ర ♦ భర్గాట్టహాసభీ, షణమహానిర్ఘోష ♦ సహిత మగుచు?
జవసముద్భూతోరు ♦ ఝుంఝూనిలధ్వన, త్కులధరాధరగుహా ♦ కుహర మగుచు,
నుధ్వాంతయమభట ♦ ప్రోద్యద్విషానల, వివిధఘోరాయుధా ♦ న్విత మగుచు,
కంపితానేకలో ♦ కవ్రాతసంస్థిత, సకలచరాచర ♦ జాల మగుచు,
భూతసైన్యాధిపశ్రేణి ♦ భీతిఁజెంద, గరిమ నేతెంచు నయ్యస్త్ర ♦ వరముఁగాంచి,
నేలదండంబుబడ వైచి ♦ కేలు మోడ్చి, యుగ్రుఁ డత్యంతభక్తిన ♦ య్యుగ్రుఁదలఁచి.

క॥ మనమునఁ బంచాక్షరిని౯, ఘనమతి జపియించుకొనుచుఁ ♦ గావుము కరుణాంబునిధీ! శివ! శంకర! హర!, యనుచు౯ శరణంబు నొందె ♦ నతిభీతిమెయి౯.

వ॥ ఇట్లు శరణంబు నొందిన, 226

గీ॥ హరుననుజ్ఞను బాశుప ♦ తాస్త్రమంత, నుగ్రునంటక మఱలె న ♦ య్యుగ్రుకడకు
ననుఁడు సూతునివచనంబు ♦ లాలకించి, యఖిలమును లద్భుతంబంది ♦ యతని కనిరి.

గీ॥ సూత! యెందును దైవత ♦ వ్రాతమునకు, వంద్యమగుచును సర్వాస్త్ర ♦ వరము నగుచు
నలరు పాశుపతం బేల ♦ నతని నంట, కవలఁ జనియెను? వినిపింపుఁ ♦ డయ్య మాకు.

వ॥ అని యిట్లడిగిన సర్వార్థవినుం డగు సూతుం డమ్మునీంద్రుల కిట్లనియె. 229

క॥ పురహరుఁడు పాశుపతముం, గరమొసఁగుచు నతని కనియెఁ ♦ గదనస్థలిలోఁ
బరఁగ నిరాయుధుమీఁదను, బరపిన నది మగుడ నాదు ♦ పజ్జ౯ జేరు౯. 230

వ॥ అని యీశ్వరుం డాజ్ఞాపించుటం జేసి యమ్మహాస్త్రంబు శంభునికటంబుఁ జెందె.

గీ॥ వ్యర్థమైనట్టి పాశుప ♦ తాస్త్రమహిమఁ, గాంచి యతిశూరుఁ డాదిగా ♦ గల సురాసు
లధికభయకంపితాంగులై ♦ హతమనోర, థులు నగుచు నుండిరత్యంత ♦ దుఃఖములను.

క॥ కోలాహలములు సెలఁగెను, చాలగ భూతముల, దేవ♦సంఘము విరులన్
లీలం గురిసెను మొఱసెను, నైలింపమృదంగపటహ♦నాదములు దివిన్. 233

వ॥ ఆసమయంబున నతిశూరుఁడిత స్తతోధావనంబులఁ జెలంగు నఖిలభూతంబుల నవ
లోకించి విశీర్ణంబులై విఫలీకృతంబులైన నిజాయుధంబుల నేవగించి రథారోహ
ణంబు మాని పాదచారియై దండంబు కేలం గీలుకొల్పి మహాభయంకరగర్జారా
వంబుల భర్జింపుచు నుగ్రుపైఁ గవిసి వక్షస్థలతాడనంబుఁ గావించిన, 234

క॥ కుపితుఁడయి భూతనాథుం, డపుడు మహోద్దండలీల ♦ నాహవకేళీ
నిపుణుఁ డగుచు దండంబున, గపటాత్మున్ దనుజు గెడపె ♦ ఖచరులు వొగడన్.

వ॥ ఇట్లతిశూరుండు హతుండైనఁ గనుంగొని భూతసేనలు సముద్రంబు ఘూర్ణిల్లు
కరణిఁ గోలాహలధ్వని యొనర్చిన, 236

—* అసురేంద్రుఁడు కనకాదుల కదనంబునఁ గడతేర్చుట *—

క॥ అసురేంద్రుఁ డపుడు రోషం, బెసఁగ శరాసనముఁబూని ♦ యేపడరఁ బయో
దసమధ్వనులం జేయుచు, వెస వచ్చుటఁ జూచి భూత♦వితతి చలించెన్. 237

వ॥ అప్పుడు, 238

గీ॥ కనకుఁ డనుభూతగణపతి♦కడిమిమెఱయ, నసుర నెదిరింపఁ దెలియక♦నతని బలముఁ
దనుజుఁడుద్ధతిమీఁద♦త్తనువునందు, బాణమొక్కటిబఱపెను♦ద్భటనిరూఢి. 239

మ॥ కనకుం డంతఁ గరంబునం బెలుఁచఁ ద♦త్కాండంబు ఖండించి చ
య్యనఁ దత్స్యందన మెక్కి సూతుని సము♦ద్యత్ప్రౌఢిమ న్గూల్చి సిం
జిని దంతంబుల నానఁబట్టి శతధా ♦ భిన్నంబుఁ గావించి గ్ర
క్కున నుద్యత్పటుసాహసం బడర బ♦ల్లోకంబు దీపింపఁగన్ 240

క॥ అనుపమబలుఁ డుద్ధతిచే, ఘనపర్వత మొండు వెఱికి ♦ కదనావని న
మ్మనుజాశనుపై వైచిన, దనుజుఁడు వేఱొండు ధనువు ♦ ధరియించి వెసన్. 241

క॥ ఎనిమిది శిలీముఖంబుల, దునుమాడి ధరాధరంబు ♦ దురమున మఱియున్
సునిశితసహస్రశరములఁ, గనకుని ధరఁగూల్చె శౌర్య♦గరిమ దలిర్పన్. 242

వ॥ ఇట్లు కనకుండు వడిన దానవేంద్రుండు వేఱొక్కసూతు నమర్చుకొని శతాంగంబు
భూతంబులమీఁదఁ దోలిన, 243

ఉ॥ మత్తగజంబుమీఁద వడి ♦ మార్కొను సింహమువోలె సాహసో
ద్వృత్తి సెలంగ గర్జిలుచు ♦ వేగమ పర్వతముం బెకల్చి యు
న్మత్తుఁ డొకండు భూతగణ♦నాథుఁడు తద్రథసైంధవంబులన్
దుత్తుమురై పడం బఱపె ♦ దోర్బలమొప్ప రణాంగణంబునన్. 244

వ॥ అంత నసురేంద్రుండు గట్టలుక రెట్టింపఁ బిడుగులంబోని వాడినారసంబు
లతనిపైఁ బరపిన నతఁడు తద్బాణఘట్టనల నిలువంజాలక రుధిరంబుఁ గ్రక్కుచు

నిమేషమాత్రంబున మూర్ఛాపరవశుండగుటయు, 245

క॥ అంతన్మత్తాహ్వయుఁ డొకఁ, డెంతయు ఘనరోషభీష♦ణేక్షణుఁ డగుచున్
జెంతనొకపృథునగంబు ని, తాంతబలస్ఫూర్తిఁ గొనుచు ♦ దానవు నెదిరెన్. 246

వ॥ ఆసమయంబున దానవుం డుక్కుమిగిలి పదిశరంబులతనియురంబు నుచ్చిపోనేసిన రక్తసిక్తాంగుఁ డగుచు, బాలివోని బీరంబున భూతవీరుండు రోషభీషణుండై బొబ్బలిడుచుఁ బర్వతంబు సుపర్వారాతిపయిం బరపిన, 247

క॥ వానియురంబును దాఁకి మ,హానగము విశీర్ణమగుచు ♦ నవనిన్ దొరఁగెన్
దానవుఁ డంత మహారో,షానల మడరంగ సంగ♦రాంగణమందున్. 248

వ॥ భూతోత్తముఁ డగు మత్తునిపై నిశాతంబు లగు సహస్రాంబకములఁ బ్రయోగించిన నతఁడు జర్ఝరితాంగుండై సొమ్మసిలుటఁ గనుంగొనిమహాపరాక్రమసింహుం డగు సింహుండుసింహనాదం బొనర్చుచు నేతెంచి యొక్కమహోన్నతంబగు మహీధరంబు నతిజవంబునంగొని దైత్యుపై నేసిన, 249

క॥ దనుజుం డాపర్వతమును, సునిశితబాణమునఁ ద్రుంచె ♦ సుస్థిరశౌర్యం
బునతోడన సింహుం డత, డనుపమదండంబుఁ బఱపె ♦ నసురునిమీఁదన్. 250

మ॥ అసురేంద్రుండు దదీయదండము నిశా♦తాస్త్రంబులం ద్రుంచి యే
పెసఁగన్ సింహుని మూర్ఛిలం గడపి తా♦నెంతేని భూతావళిన్
దెసలం బారఁగఁ ద్రోలె గోపకుఁడు పృ♦థ్విన్ గోవులం ద్రోలు న
ట్లసదృక్ప్రౌఢిమ సంగరోర్వి నిజశౌ♦ర్యాటోపముల్ మీఱఁగన్. 251

వ॥ అంత నియుతసంఖ్యాకు లగు స్వేదోద్భవులలోన దండకుం డను నొక్కబలుమగండు గండుమిగిలి మహారవభయంకరుండై కోపము దీపింప శతసహస్రశరంబులు దైత్యవర్యునిపైఁ గురిసిన, 252

క॥ అసురుం డురుకోపంబున, నసదృశబల మలర నిష్ఠు♦రాంబకతతులన్
వెస నొసలఁజొనిపియాతని, వసుమతి మూర్ఛిలఁగఁ జేసె ♦ వరశౌర్యమునన్. 253

వ॥ అంత సోమకుం డనువాఁడుఁ బవరంబున కరుదెంచిన, 254

క॥ దానవుఁడు బహుశరంబుల, వానిపయిన్ గురియ దివిజ♦వర్యుం డపు డెం
తేనియు బాణసహస్రము, దానవుపైఁ గురిసె దైవ♦తతులు నుతింపన్. 255

వ॥ మఱియు సోమకుండు మహాసాహసంబునఁ గరవాలంబుఁ గొని తద్రథంబుఁ దునియలుగావించి సూతుం బరిమార్చి యార్చి పేర్చిన, 256

ఉ॥ దానవుఁ డంత వేఱొకర♦థంబు రయంబున నెక్కి క్రోధవై
శ్వానరకీలలు న్నిగుడ ♦ శక్తిని వైచినఁ దాన నొచ్చి యెం
తేనియు సోమకుండు జగ♦తీస్థలి మూర్ఛిలి వ్రాలె నంతలో
భానుసమానతేజుఁ డరి♦భంజనుఁడౌ విజయాఖ్యుఁ డుద్ధతిన్. 257

క॥ చనుదెంచి శరసహస్రము, లనుపమగతిఁ బఱపి దాన♦వాధిపు నుద్య
ద్ధనువున్ సారథిఁ బొరిగొనె, ఘనశౌర్యస్ఫూర్తిమెఱయ ♦ గదనంబందున్. 258

మ॥ దనుజుం డంత నుదగ్రరోష మడరన్ ♦ దండంబు పైఁ ద్రిప్పివై
చిన దానన్ విఫలాస్త్రజాలుఁ డగుచున్ ♦ శీఘ్రంబ వాఁ డుర్వి మూ
ర్ఛను జెందంగని వీరులందరు మహా♦సంరంభముల్మీఱఁగన్
ఘనకోలాహలరావము ల్సెలఁగ సం♦గ్రామైకపారీణులై. 259

వ॥ అతనిపైఁగవిసి వివిధాయుధంబు లొకుమ్మడిం గురిసిన నద్దానవేంద్రుండు సరకుఁ
గొనక కాదోద్రేకంబున గోదమసింగంబు మదగజంబులఁ గదుము తెఱంగున
వారల నందఱఁ బోరిలోనఁ బారంద్రోలుటయు, 260

—* వీరబాహుం డసురేంద్రు సంహరించుట *—

మ॥ కని యాదైత్యుని బాహువిక్రమము వే♦గ న్వీరబాహుండు సిం
జిని కోదండముతోడఁ గూర్చి గరిమన్ ♦ సింహధ్వను ల్మీరఁగా
సునిశాతాస్త్రపరంపర ల్బఱపె వి♦స్ఫూర్జద్గతిన్ దోడనే
దనుజుండుం గురిసెన్ శరావళులు త♦ద్గాత్రంబు నిండారఁగన్. 261

వ॥ మఱియు నసురేంద్రుఖ్యుండు సప్తశరంబుల నమ్మహామహుశరాసనంబు దుత్తుని
యలుసేసిన, 262

ఉ॥ ఒండొకవిల్లుఁ బూని సమ♦రోద్ధతి మీఱఁగ వీరబాహుఁ డు
గ్గాండసహస్రముల్ గురిసెఁ ♦ గ్రక్కున వాని మహారథంబుఁ గో
దండము సైంధవంబులును ♦ ధారుణిపైఁ బడఁగూల్చె సాహసో
ద్దండత సింహనాదములు ♦ దద్దయు దిక్తటులెల్ల నిండఁగన్. 263

ఉ॥ అంత ససంభ్రమస్ఫురణ ♦ నయ్యసురుండు రథాంతరంబుపై
నెంతయు నెక్కి విల్లుఁగొని ♦ యేయ శరవ్రజముల్ రణోర్వి న
త్యంతము వీరబాహుని ర♦థంబు విఖండితమయ్యె నంబర
ప్రాంతముఁ జేరి వీరవరుఁ ♦ డాత్మ నుమాత్మజునిన్ భజింపుచున్. 264

వ॥ కోలాహలరవంబుల నసురసైన్యంబులుజూచి భయంపడఁ బాణిం గృపాణంబుఁ
గీలించి వేగంబున దానవురథంబుపై కురికి తత్కరంబు దళితంబొనర్చినంత రక్క
సుండుక్కడక ధైర్యంబు వాటించి వామహస్తంబున దండంబుఁగొని వీర
బాహు నురం బఱచిన నమ్మహావీరుండుఁ గినుకవొడమినమనంబున నద్దనుజ
శిరంబుఁ జరణంబునన్ దన్ని మహాఘోషణభీషణుండై ఖడ్గంబు ఝళిపించుచు,
నరుగుచుండ నవ్వీరబాహు వెనుఁదవిలి కరవాలంబుఁగొని ఘోరాకారుండై
యసురేంద్రుం డరుగుదెంచిన, 265

క॥ కరవాలముఁ గొని వీరుఁడు, సురవైరిశిరంబుఁద్రుంచి ♦ సూర్యజుకడకుఁ
గర మనిపె వీరబాహుని,వరసాహస మెన్నఁదరమె ♦ వాక్పతికైనన్. 266

క॥ అసురేంద్రుఁ డట్లు నీల్గుట, నసదృశకోలాహలంబు ♦ లడరఁగ దివిష
ద్విసరము మోదించెను రా,క్షసగణము పలాయనంబు ♦ గాంచెను వేగన్. 267

వ॥ అనిచెప్పి మఱియు, 268

శా॥ దీప్యచ్చంద్రకళావిభూషణ! జటా♦దివ్యత్స్రవంతీ! మహా
కాప్యగ్రావశరాస! గోపరివృఢ! ♦ గ్రైవేయభోగీంద్ర! సా
రూప్యాపాదక నైజనిర్మలతను♦ప్రోద్యత్ప్రభాలోక సం
తృప్యత్ప్రాశ్రితభక్తలోక విలస♦న్నిశ్శ్రేయసశ్రీకరా. 269

క॥ భూ,కాండ,కృశాను, సమీ,రాకాశ, రవీందు, సోమ♦పాంగ! యపాంగా
లోకనపూరితభక్తా, నీకామితకామితార్థ! ♦ నిఖిలాధారా! 270

ఇంద్రవజ్ర॥ కోదండకాండీకృత♦గోత్రగోత్రా!
వేదండదైత్యారిప♦విత్రవితా్ర!
పాదాంబుజాప్యామర♦పాద్యపాద్యా!
వేదాంతవేద్యేతర♦వేద్యవేద్యా! 271

గద్య:

ఇది శ్రీమదిందుధరసుందరపాదారవిందార్పితహృచ్ఛతపత్ర సకలసుకవి
జనానుగ్రహపాత్ర సుగుణస్తోత్రపవిత్రచరిత్ర కాశ్యపగోత్ర కోడూరి
యెల్లనామార్యపౌత్ర శంకరామాత్యలక్ష్మమ్మాంబికాతనయ
వినయవిధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచల
కవిప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత
శంకరసంహితయందలి శివరహస్య
ఖండంబున యుద్ధకాండంబునందు
ప్రథమాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీశివాయ గురవే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము.

యుద్ధకాండము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

లావణ్యోజ్జ్వల! ప్రీతి
కూలాసురశమన! ఖైర♦కరి లింగిత్స్మా
పాలతనూభవపాలన
శీలా! నిర్మలశుభాంగ! ♦ శ్రీ శివలింగా! 1

వ॥ అవధరింపుము శౌనకాది మహామునులకు సూతుం డిట్లనియె. 2

—* శూరపద్మాసురుఁడు భూతవీరులఁ బోఁడిసేయుట *—

సీ॥ శూరవర్యుం డైన ♦ శూరపద్ముఁ డంత, భండనస్థలి గత♦ప్రాణు లైన
యతిశూరుఁ డసురేంద్రు♦డను భ్రాతృసుతులను, రణపరాజితులగు♦ రాక్షసులను
గనుఁగొని శీఘ్రంబు♦గా రథంబునుద్రోలి, కోదండమున మౌర్వి♦గూర్చి కడిమి
కృతలస్తకంజగు ♦ కేల తాడనఁజేయ, నిజతాడనంబేల ♦ నీవు సేసె
దిట్ల నీకును ఘటియించు ♦నిది యథార్థ, మనుచు నుడువు తెఱంగున♦నల్లమ్రోసె
జగతి నమ్మహాధ్వనివిని ♦ సకలసురలు, భయముఁ జెందిరి హరికంజ♦భవులతోడ.

వ॥ మఱియు, భూతంబులన్నియు భీతంబులగుచు ప్రభూతంబగు విభ్రాంతిం జెంది
రంత నమ్మహారవంబు జగజ్జనంబులకు ద్వాదశాబ్దంబులు వినంబడుచుండె. 4

క॥ విని యాధ్వని సేనాపతు, లనుపమశౌర్యంబు లొప్ప ♦ నద్రులు తరువుల్
సునిశిత నానాయుధములు, గొని పరపిరి శూరుమీఁదఁ ♦ గోపం బడరన్. 5

క॥ అవియన్నియు దశశరముల, భువిఁ జూర్ణముఁ జేసి దనుజ♦పుంగవుఁ డంతన్
వివిధాస్త్రశస్త్రకోటులు, జవమున వర్షించె దివిజ♦సైన్యముమీఁదన్. 6

వ॥ అయ్యవసరంబునఁ దద్బాణఘాతంబులకు నిలువనోపక దివిజసైన్యంబు దైన్యంబు
నొందుచు, నేలంబడి పొరలువారును, నిట్టూర్పు నిగుడించువారును, మూర్ఛ

గతు లగువారును, నై నానావిధంబుల బరాభవంబు నొందిరి. 7

క॥ స్వేదభవు లంత సంగర, మేదిని కేతెంచి కినుక ♦ మీఱంగ నపుడం
తేదారుణబాణౌఘము, లాదానవుమీఁద గురిసి ♦ రతులప్రౌఢిన్. 8

మ॥ అసురేంద్రుండు తదంబకావళు లసం ♦ ఖ్యాతాస్త్రజాలంబులన్
వెస ఖండించి రథంబులన్ దునిమి దో ♦ ర్వీర్యంబు శోభిల్ల స్వే
దసముద్భూతులవక్షముల్ వ్రాడిచి శ ♦ స్త్రశ్రేణిచేతన్ సమి
ద్వసుధన్ మూర్ఛిలఁజేసె సారె దివిజ ♦ వ్రాతంబు గంపింపఁగన్. 9

వ॥ ఇవ్విధంబున స్వేదోద్భవులు పడుటంగని నవవీరులలో శ్రేష్ఠుండగు వీరమార్తాండుండు మధ్యాహ్నసమయమార్తాండుండువోలెఁ బ్రచండతేజుం డగుచు ననర్గళంబుగా మార్గణాసారంబుల నద్దనుజాగ్రణిపైఁ గురిసిన, 10

మ॥ దనుజేంద్రుండు మహారవం బెసఁగఁ ద ♦ ద్బాణౌఘ మస్త్రాళిచే
దునియల్ జేసి తదీయఫాలమునఁ దో ♦ డ్త్రోబాణసాహస్రముల్
ఘనలీలం బరపన్ సురాధిపుఁడు ద ♦ త్కాండాళి ఖండించి భం
డనభూమండలిఁ జూపెఁ జండభుజదం ♦ డప్రౌఢి యెంతేనియున్. 11

వ॥ అంతమహాశూరుండు తీవ్రనారాచసహస్రంబుల నవ్వీరమార్తాండకోదండకాండతూణీరంబుల ఖండించి వెండియుఁ బ్రచండకాండసహస్రంబుల నతని భూమండలిం గెడపిన, 12

ఉ॥ అంతట వీరరాక్షసుఁ డు ♦ దగ్రపరాక్రమకేళిదక్షుఁడై
యెంతయు రాక్షసాగ్రణిప ♦ యిం బఱపెన్ నిశితాస్త్రపంక్తి దు
ర్దాంతత దానవుం డపుడు ♦ దద్విశిఖంబుల దుంచెఁ జాప మ
త్యంతపటిష్ఠతన్ దునిమె ♦ నాహవశౌర్యనిరూఢి మీఱఁగన్. 13

వ॥ అంత వీరరాక్షసుండు కోపంబు గదుర మహాసాహసంబున వానిరథంబుపై కెగసి కరవాలంబున నతనిశరాసనంబు దునిమి తద్ఘాతంబున భగ్నఖడ్గుండగుచు, 14

ఆ॥ వీరరాక్షసుండు ♦ వేగంబ శూరుని, ముష్టిఁబొడువ గడిమి ♦ మొనయ నతని
పదముఁబట్టి యూర్ధ్వ ♦ పదమున కెగఁజిమ్మె, నండభిత్తి దాక ♦ నసురవరుఁడు. 15

వ॥ ఇట్లు వీరరాక్షసుం డాకసంబునుండి ధరం ద్రొఱంగి, మూర్ఛాగతుండగుట గనుంగొని వీరమహేంద్రుండు మహాబలపరాక్రమసాంద్రుం డగుచు, రౌద్రంబు నిర్నిద్రంబుగాఁ గోలాహలరవంబు లులియ ననేకసాయకంబుల దనుజనాయకుం గప్పిన, 16

క॥ దానవపతి దద్విశిఖవి, తానము ఖండించి శస్త్ర ♦ తతుల నిరువురు
న్మానక యన్యోన్యరథా, నూనభ్రమణమునఁ బోరి ♦ రుద్దండగతిన్. 17

వ॥ అంత శూరపద్ముండు కోపారుణవీక్షణుండగుచు నంగారకణంబులం బోలె వేఁడిమి

గల వాఁడిములుకులు వేరువేరఁ గరచరణంబుల ముప్పదిముప్పదియు, నురంబున నలుబదియును, నాటించి మేటివీరుండగు వీరమహేంద్రుని మూర్ఛాగతుం జేసె నయ్యెడ, 18

గీ॥ వీరధీరుండు రోషంబు ♦ విస్తరిల్లఁ, బరపె విశిఖసంఘంబులు ♦ పటిమ మెఱయ
దానవుఁడు వాని బాణకో♦దండములను, శరసహస్రంబుచే ద్రుంచె♦శౌర్యమెసఁగ.

వ॥ మఱియు, నేడువాఁడినారాచంబుల నతనియరదము వ్రయ్యలుచేసె నంత. 20

క॥ అలిగి మది వీరధీరుఁడు, చలమున దండంబుఁ బరపెఁ ♦ జయ్యన శూరుం
డలమిఁ జతుర్విశిఖంబుల, దళితంబుగఁ జేసె దాని ♦ దారుణలీలన్. 21

వ॥ మఱియు నగ్గలంబగు బలం బినుమడింప నన్నిలింపవైరి పిడుగులుఁబోని బెడిదంపుటమ్ముల బదునాల్గింట నతనిభుజాదండంబులు ఛేదించి భూధరంబును వజ్రపాణియుం బోలె వీరవరుని సంగరాంగణంబునఁ బడఁగూల్చె నాసమయంబున. 22

ఉ॥ వీరమహేశ్వరుం డెదిరి ♦ వేగమ వీని శరాసనంబునన్
బోర జయింప రాదనుచు ♦ భూరితరంబగు శక్తి వైచినన్
శూరుఁడు దానిపైఁ బఱపె ♦ శుంభదనేకశిలీముఖంబులన్
వారక వాని నన్నిటి న♦వారణఁ ద్రుంచె మహాజవంబునన్. 23

వ॥ అమ్మహాశక్తి కులిశసదృశంబగు రక్షోవిభునివక్షంబునఁ బడి పాషాణగతలోష్టంబునుం బోలెఁ జూర్ణంబయ్యె. వెండియు దండంబుఁ బూని యతం డరుదేర శూరుం డేడువాఁడికోలలం బరపి యవ్వీరమహేశ్వరుని విగతసంజ్ఞునిం జేసె నంత.

గీ॥ వీరకేసరి కేసరి♦విధము దోప, విక్రమించుచు బహుశర ♦ వృష్టి గురిసె
దైత్యుపై దానవుండు దో♦ర్దర్పమెసఁగ, సప్తశరములఁ దచ్ఛరా♦సనము దునిమె.

వ॥ తద్రథంబు భగ్నంబుగావించి తదీయనిటలంబున శరసహస్రంబులు నాటిన.

మ॥ చలము న్మీఱఁగ వీరకేసరి మహా ♦ శైలంబు నాశూరుపై
నలఘుస్ఫూర్తిని వైవ వాఁడొక నిశా ♦ తాస్త్రంబునం దాని ద్రుం
చె లసద్ధైర్యుఁడు వీరుఁ డంత సమర ♦ స్త్రైమైకదోర్వైభవో
జ్జ్వలతన్ దైత్యురథంబుపై నురికి రో♦షస్వాంతుఁడై శీఘ్రిమన్. 27

వ॥ వజ్రనిష్ఠురంబగు నతనియురంబు గరంబునం జఱచి తదాస్ఫాలనంబున భిన్నపాణియై యరదంబుముంగలఁ బడిన శూరుం డతనిం గైకొని సుధాంబుధిఁ బడవైచి, నంత నతండు కొండొకసేపునకు విముక్తమోహుండై నిజసేనం జేరి వెండియు యుద్ధసన్నద్ధుండై రెండవయింద్రుండునుంబోలెఁ జనుదెంచి మహాభీలంబగు కాలాస్త్రంబుఁ బ్రయోగించిన నది రక్షోవిభువక్షంబునఁ బడి శిథిలంబయ్యె, నంత. 28

క॥ వీరాగ్రణి బ్రహ్మాస్త్రము, వారక బరఁగన్ దొడంగె ♦ వడి నాలోనన్
శూరుఁడు దద్వక్షంబున, నారాచసహస్రశతము ♦ నాటించె వెసన్. 29

వ॥ ఇట్లు నాటించిన వీరకేసరి మూర్ఛాపరవశుండయ్యె నయ్యెడ వీరాంతకుండు మహాకోలాహలం బాభీలంబుగా నొనర్చుచు, వీనిచేత నస్మచ్ఛేనలకుఁ బరాజయం బెట్లొదవనేర్చు, నని కోపం బొదువ నసురబలంబుల సింహనాదంబుచే భయంబు నొందింపుచు నుగ్రతరంబులగు శరంబులు దైత్యుపయిఁ గప్పినంత.

గీ॥ అవియు, ఖండించి దానవుఁ ♦ డాహవమున, నంబకసహస్రములు నించె ♦ నతనిమేన
నతఁడును సహస్రశరముల ♦ నవియుఁ దునిమె, మేఘగర్జన లలర న ♦ మోఘలీల. 30

వ॥ అంత శూరుండు పరాక్రమోదారుం డగుచు వజ్రనిష్ఠురంబులగు, శతసహస్రంబులఁ దద్రథశరశరాసనంబులం దునుమాడి మఱియు వక్షంబు భేదించి యవ్వీరాంతకు మూర్ఛితుం జేసె. 32

—* వీరబాహుండు శూరపద్మాసురు నెదిరించుట *—

తే॥ అట్లు మూర్ఛాగతుండగు ♦ నతనిగాంచి, వీరబాహుఁ డుదగ్రత ♦ వెడలె నంత,
నమ్మహాబలుఁ గనుఁగొని ♦ యసురవర్యుఁ డేపెసంగఁగఁ బరుషోక్తి ♦ నిట్టులనియె.

క॥ దూతవయి వచ్చి పూర్వము, దైతేయుల నాజిఁ గూల్చి ♦ దర్ప మెసంగన్
నాతనయునిఁ జక్కాడి మ,హాతీవ్రత మాయఁబన్ని ♦ యరిగితివిగదా. 34

ఆ॥ ధనువు కేల విడిచి ♦ దాత్య మిప్పు డొనర్ప, నాయనుజ్ఞ నట్లు ♦ సేయవేని
నిమిషమాత్రమునను ♦ నిన్ను సంగరభూమి, సంహరింతుసువ్వె ♦ సత్య మరయ.

వ॥ అనియిట్లు పలుకుదానవువచనంబులు విని వీరబాహుం డిట్లనియె, 36

క॥ గుహునకు భటుఁడను దూతను, రహిమీరఁగ నగుదు నేన ♦ రాక్షస! నీకీ
బహుభాష లేల? సంగర,మహి వీరుఁడవేని నిలుము ♦ మార్కొన నాతోన్. 37

వ॥ అని యివ్విధంబున నమ్మహావీరుండు శూరునితోడ భాషింపుచుండు సమయంబున వీరబాహునిపై సహస్రకోటిశరంబు లయ్యసురవర్యుండు వర్షించె నపుడు.

క॥ వీరుం డన్నియ శరముల, వారించెఁ దదస్త్రములను, ♦ వారక మఱియున్
శూరుఁడు సాయకకోటుల, ధీరతవర్షించెఁ గోప ♦ దీపితుఁ డగుచున్ 39

వ॥ వీరబాహుండు కోటివిశిఖంబుల నయ్యంబకములఁ దునిమి, వెండియు రాక్షసేంద్రుని నిటలస్థలంబున శరశతంబులు నిగుడించిన నవియు పాషాణంబునంబడిన సూదులంబోలెఁ బుటమెగసి పుడమిం బడియె నంత, 40

ఆ॥ గుహునిశక్తిదక్క ♦ గువలయంబున వీని, సంహరింప నాకు ♦ శక్య మగునె?
ఐన నిమ్మహాశ ♦ తాస్త్రజాలమ్ముల, సంహరింతు బాహు ♦ శౌర్య మెసఁగ. 41

సీ॥ అనినిశ్చయింపుచు ♦ నవ్వీరబాహుండు, నారాచములు నించె ♦ శూరుమేన
దానవుఁ డవియెల్లఁ ♦ దద్దయు దునుమాడి, వారక తన్ముష్టి ♦ వక్షమునను
బాహువులందును♦బహుశరంబులు గ్రుచ్చి, వీరుఁడంతటఁ గోటి♦విశిఖములును
దనుజేంద్రసూతుని♦ధరఁ గూల్చె నంతట, నసురుండు నేబది♦యంబకముల
వీరపుంగవువరదంబు ♦ వేగ దునిమె, నంత వీరవర్యుండు దు♦ర్దాంతపటిమ
నొండొక రథంబుపై నెక్కి ♦ రయిగి సమీర,శిఖిశరంబులఁ బఱపె దో♦స్తేజములర.

వ॥ అవి శూరుండు సరకుసేయక చూచుచుండ నయ్యస్త్రంబు లచలంబుకంటెఁ గఠి
నంబగు తద్వక్షోమధ్యంబునంబడి చూర్ణంబులయ్యె; మఱియు వీరబాహుం డా
భీలంబులగు కాలసూర్యాస్త్రంబులు దానవుపయిం బఱపిన, నవి యతనిఁదాకి
కుంఠితాగ్రంబు లయ్యె. 43

ఆ॥ మఱియు వీరవరుఁడు ♦ మదిఁ గోప మడరంగ, బరపె వారుణైంద్ర♦బాణములను
దానవేంద్రు నవియుఁ ♦ దారసిల్లఁగలేక, వ్యర్థతరములగుచు ♦ నవనిఁ బడియె.

వ॥ అంత నవ్వీరవర్యుండు మహాసురాస్త్రంబులఁ బ్రయోగించిన నవియు నతనిఁజేరి
లజ్జచేబలెం ధరణిగతంబులయ్యె. మఱియుఁ దోడన మహాసంహారకారకంబులగు
నారాయణాస్త్ర బ్రహ్మాస్త్రంబుల బఱపిన, నవియు విస్ఫులింగంబు లుమియుచు
జని దనుజవరునురంబు దాకి ప్రతిహతంబు లయ్యె. 45

శా॥ ఆవేళం దనుజేంద్రు భూరిబల మ♦త్యాశ్చర్యముగాఁగ నెం
తే వీక్షించి రశేషు లంతట మహా♦ధీరుండు శూరుండు గ
ర్వావేశంబునఁ బల్కె వీర! భవదీ♦యాస్త్రాళి నామందఁజిన్
భావింపం బడబాముఖాగ్నిగత శుం♦భన్మక్షికాళుల్ గదా. 46

క॥ నిను మును దునుమఁగఁజాలనె?, ఘనమగు నీ యస్త్రశస్త్ర ♦ కౌశల మెల్లన్
గనవలసి యూరకుంటిని, దునుముదు నిఁక నిశ్చయముగ♦దురమునఁగడిమిన్. 47

వ॥ అని కర్ణకఠోరంబుగాఁ బల్కిన, వీరబాహుండు కోపోద్దీపితుండై పాశుపతా
స్త్రంబు నారింబోసి సమంత్రకంబుగా నతనిపైఁ బ్రయోగించిన నది మహా
భయంకరంబుగా విషపన్నగంబులఁ గ్రక్కుచుఁజనుదెంచినఁ గని శూరపద్ముండు
దానివయి నయ్యస్త్రంబుఁ బ్రయోగించె. 48

క॥ దివి భువి నిండెడు భయదా,రవముల నవి రెండు సంగ♦రమొనర్చి మహా
జవమున నంత బ్రహ ర్తల, సవిధంబునఁ జేరె మగుడి ♦ సమరక్షోణిన్. 49

క॥ నీబలము దెలిసెఁ జూడుము, నా బాహుబలం బటంచు ♦ నైపుణి దగ నెం
తే బాణంబులు బఱపె మ,హాబలుఁడగు శూరుపద్మఁ ♦ డావీరుపయిన్. 50

క॥ వీరుం డాతనిపై శిత, నారాచౌఘములు రయము♦నం బఱపె గడున్
శూరుఁడు తోడనె దునిమె న్న,దారతఁదద్ధనువుఁబంచ ♦ దశవిశిఖములన్. 51

క॥ అసమమగు శక్తి వీరుం, డసురపయిం బఱపె నదియు ♦ నతనియురంబుక్
వెసఁ దాకి తునియ లయ్యెను, విసరి పఱపె దండ మసుర♦ విభునురముపయిక్.

వ॥ మఱియు వీరబాహుండు దండంబుఁ బ్రయోగించిన దానిం జీరికిం గొనక నసురదండంబు మహావీరువక్షోమధ్యంబుఁ దాకి యతని మూర్ఛాపరవశుం జేసిన సారథి మూర్ఛాపనయనార్థంబు నరదంబు మరలించుకొని చనియె; నప్పుడు, 53

క॥ కౌతుక మొప్పఁగ భూత, వ్రాతముపై దనుజవిభుఁడు♦ వర్షించె మహా
శాతశరావళి నప్పుడు, భూతంబులు వ్రాలె భీతిఁ♦బొందుచు దెసలక్. 54

—— *షడాసన శూరపద్మాసురుల యుద్ధము *——

వ॥ ఇవ్విధంబున నలుగడలకు నురుకు భూతగణంబులను, మూర్ఛాగతులైన సేనాధిపులను గనుంగొని మహాపరాక్రమధుర్యుండును, దేవసేనావర్యుండును, శాత్రవజయుండు నగు నప్పార్వతేయుండు కాదో్ద్రేకంబునఁ గోటిమార్తాండ తేజుండై రథారూఢుఁడగుచుఁజను దెంచిన నాసర్వేశ్వరుంజూచి శూరపద్ముండిట్లనియె. 55

క॥ నీసేనాపతు లతులమ,హాసాహసశాలు రంద ♦ ఱఁగిరి వరుసక్
నీ సామర్థ్యముఁజూతు న,హహా! సాగునె బాలచేష్ట♦లుడుగుచుఁ బొమ్మా. 56

గీ॥ అవనియందును దుర్బలు♦లైనయట్టి, తారకక్రౌంచు లట్లుగాఁ♦దలఁచి నన్ను
నిప్పు డెదిరింపవచ్చితే ♦ యుచ్చుకైన, నెఱుఁగవో మత్పరాక్రమం♦బీవుమదిని. 57

క॥ వైకుంఠాదిసుపర్వా,నీకంబు భయంబునొంద ♦ నిన్నుజయింతుక్
భీకరశస్త్రాహతులను, బ్రాకటభుజశౌర్య మెసఁగ ♦ భండనమందుక్. 58

చ॥ అనవుఁడు షణ్ముఖుండు దర♦హాసవిభాసితవక్త్రపద్ముఁడై
యనియె దురాత్మ! నీదు బల♦మంతయుఁ బోర నడంతు జూడుమా
ననుగని బాలుఁడంచు వచ♦నంబులు తుచ్ఛము లాడఁజెల్లునే
దనుజ! వివేకహీనుఁడవు ♦ తద్దయు బుద్ధి నెఱుంగ వేమొకో! 59

క॥ భవదీయపాలనంబున, నవిరళ మలరారు పద్మ♦జాండసమూహం
బవలీలఁ గాల్పఁజాలదె, భవఫాలానలకణంబు ♦ పరికింపంగక్. 60

వ॥ అని కార్తికేయుండు నుడివిన విని శూరపద్ముం డలుకవోడమిన మనంబున మధుసూదన త్రివిక్రమమూర్తియుం బోలె నభ్యున్నతంబగు చాపంబుఁ గైకొని గొనయం బెక్కించి గుణధ్వని గావించిన నదియు సప్తసాగర సంచలోత్తుంగ తరంగసంఘాతఘుమఘుమారవంబులం బోలి మ్రోసె నంత, 61

మ॥ బహుళోద్దండతరోర్ధ్వతాండవ ♦ భవభ్రాజత్పదాబ్జస్థితిక్
మహనీయోన్నతి మించు కార్ముకము శుం♦భత్ప్రౌఢి వైఁచూనియా
గుహుడుం జేసె గుణారవం బపుడు ది♦క్కుల్పిచ్చలించెక్ గడుం
దృహిణాండంబులు భేదిలంబ టపట♦ధ్వోషంబు నిండారఁగక్. 62

వ॥ అంత.

క॥ శూరుఁడు శరజాలంబు లు, దారత వర్షించె గుహుని ♦ రథంబును దనువున్ 63
ఘోరన నఖిలజగంబుల, వారణ నిండార శౌర్య ♦ వైభవ మెసఁగన్.

క॥ సేనాని శస్త్రవర్షము, దానవుపైఁ గురిసె ♦ గ్రీష్మధారాధరసం 64
తానము వోలెఁ దశస్త్రవి, తానము ఖండించి మిగుల ♦ దారుణభంగిన్.

క॥ శూరుం డతని శరావళి, నారూఢిగ దునిమి దశస ♦ హస్రాంబకముల్ 65
ఘోరముగ మఱియు శంభుసు, మారునిపైఁ బఱపె విక్ర ♦ మంబు దలిర్పన్.

మ॥ శరజన్ముండు తదంబకంబులు ని ♦ జాస్త్రశ్రేణి ఖండించి వే 66
మరుఁ దద్బాహువులం జతుర్దశకలం ♦ బంబుల్ బ్రయోగింపఁ ద
త్పరిఘుర్ణంబున కుంతితంబు లగుచున్ ♦ బాటిల్లె నయ్యస్త్రముల్
హరసూనుం డది గాంచి భూరితరకో ♦ పాటోపముల్ మీఱఁగన్.

ఆ॥ దనుజుధనువుఁ దుంచె ♦ ధరణీధరంబును 67
హరియుఁ బోలె శరస ♦ హస్రములను
బ్రహ్మ విష్ణువులకు ♦ భయదమా నొకశక్తి
వైచె శూరుఁ డపు డ ♦ వార్యపటిమ.

క॥ గుహుఁడు చతుర్దశశరముల, మహితక్రోధమున దాని ♦ మర్దించెఁ గడున్ 68
రహిమీఱఁగ వేరొకధను, వహితభయంకరుఁడు శూరుఁ ♦ డంది రయమునన్. 69

వ॥ అనేక శరపరంపర లమ్మహామహునిపైఁ జొనిపె నిట్లిరువురకుఁ బోరు ఘో
రంబయ్యె నయ్యెడ.

క॥ దానవు భుజముల నిర్జర, సేనానియుఁ జొనిపె సప్త ♦ శిత బాణము లెం 70
తేనియు రణకోవిదుఁడై, భూనభముల సింహనాద ♦ ములు నిండారన్. 71

వ॥ ఇట్లు పరపిన నబ్బాణంబులు దద్బాహుఘట్టనంబున దుమురులై సమరాంగ
ణంబున దొఱంగుటయుఁ గనుంగొని కోపంబు గదుర షణ్ముఖుండు దానవుని
కోదండంబు పదునాల్గుబాణంబుల ద్రుంచి రథంబు శరసహస్రంబులం దును
మాడి మఱియు గుప్తరథంబుల బదునాల్గులక్షల విశిఖంబుల విదళితంబులఁ గావించె
నంత.

క॥ శూరుఁడు భీకరతరగ, ర్జారావమ్ములు సెలంగఁ ♦ జయ్యన వైచెన్ 72
దారుణతర మగుశూలము, వారణ గుహుమీఁద శౌర్య ♦ వైభవ మెసఁగన్. 73

మ॥ హరసూనుండను గోపవిస్ఫురణచే ♦ నాశూలమున్ నాల్గుని
ష్ఠురబాణంబులఁ ద్రుంచి సప్తశరముల్ ♦ జోడించి తచ్ఛత్రమున్
ధరపైఁ గూలఁగఁ జేసి యొక్క నిశితా ♦ స్త్రం బేసి ఖండించి త
ద్వరకోటీరము శస్త్రపంక్తి దునిమెఁ ♦ దద్భూషణవ్రాతముల్.

74

వ॥ అంత శూరుండు విదళితకోటీరుండై లజ్జావనతముఖుం డగుచు, దరిద్రుండువోలె గతహస్తబలుండై నిలిచె; నిట్లగుట నతనింగని సకలదనుజవీరులును సింహనాదంబు లొనర్చుచు నద్దానవేంద్రునకు బాసటమై వివిధాయుధంబు లొక్క పెట్టఁ బ్రయోగించి కార్తికేయునితోడ దురం బొనర్ప దొరకొని రంత. 75

క॥ గిరితనయాసూనుఁడు భాస్కరకోటిసమానమైన ♦ చక్రంబు వెసన్
గరమునఁ ద్రిప్పి సముద్ధతిఁ, బరపెన్ దిశ లదుర దనుజ♦బలములమీఁదన్. 76

వ॥ అయ్యవసరంబునఁ జక్రధారాహతిఁ గాళ్లు వ్రేళ్లునుం దునిసిపడువారును, ముక్కులుం జెక్కులుం దెగి యొఱలువారును, వీనులు, జానులును విలూనంబులై పొరలువారును, కరంబులు శిరంబులు ఖండితంబులై దొరఁగు వారును, నై రక్షోబలంబులు మృతిం గాంచె; నాసమయంబున బ్రధ్వస్తంబులైన రథంబులును, పరినిహతంబులైన గజాశ్వంబులును, పరిస్రుతంబులైన కేతన చామరంబులుం గలిగి దానవబలంబులు మెసవ దండధరునకు నునిచిన రౌప్యభాజనంబునుంబోలె విదళితధవళాతపత్రసమాకీర్ణంబై నృత్యత్కబంధనిచయంబును, నానాపిశాచగణసంకులంబును, బరిభ్రమత్కాకగృధ్రనికరసమాకులంబును నగుచు సంగరాంగణంబు సూపట్టె, 77

తే॥ ఇట్లు దైత్యబలంబుల ♦ నేపణంచి, భానుకోటిసమప్రభా♦భాసి యగుచు
పరిఢవిల్లెడు తచ్చక్ర♦పటిమఁ గాంచి, విష్ణుచక్రంబు కంపించి ♦ వినుతిఁ జేసె. 78

వ॥ అంత నా రథాంగంబు పార్వతేయుపాణిపద్మంబున మగుడ చనుదెంచి నిలిచె, నంత శూరపద్ముండు, 79

మ॥ సమరంబందు సమస్తసైన్యములు నా♦శం బొందుటం జూచి చి
త్తమునం దద్భుత మంది పాశుపతమో? ♦ తర్కింప శాపంబొకో
విమతధ్వంసిని శక్తియొక్కొ? యిది భా♦వింపంగఁ గాకున్నచో
సముదంచ ద్రవికోటిదీప్తి నిటులన్ ♦ సంహారమున్ జేయునే? 80

వ॥ అని యిట్లాశ్చర్యంబు నొందుచు శూరపద్ముండు తానొకండ కేవలంబ నిలిచి కోపంబు గదుర మహారవంబును ఘోరతరంబునైన బ్రహ్మాస్త్రంబు బ్రయోగించిన నదియుఁ బ్రహ్మరూపంబునఁ జెలంగుచు నబ్బాహులేయుసన్నిధానంబున కరుదెంచె నంత, దత్కరస్థంబగు శక్తి యయ్యస్త్రంబుఁ గబళించె.

క॥ శూరుఁడంతట వైష్ణవ,నారాచము గుహునిపై ని♦నాద మెసంగన్
ధీరతఁ బఱపిన నదియున్, వారక హరిరూప మొప్ప ♦ వడిజనుదేరన్. 82

వ॥ కనుంగొని శక్తియు నిమేషమాత్రంబున దాని భక్షించె; శూరుండు మనంబునం గనలి నిదాఘమేఘంబుపోలె గర్జింపుచుఁ బాశుపతాస్త్రంబు బ్రయోగించిన నదియు బహుమాయారూపంబులతో ధగద్ధగప్రభాజాలంబులు దశదిశలం

గప్ప ననేకమృత్యుభటపిశాచభూతరక్షోభుజంగంబులం గ్రక్కుచు నుక్కుమిగిలి భయంకరంబుగా వచ్చిన గుహుండు లీలామాత్రంబున నయ్యస్త్రంబును గేలం గొనియె; నయ్యెడ, 83

మ॥ వివిధాస్త్రావళి యాజి వ్యర్థమగుటం ♦ వీక్షించి శూరుండు శాం
భవబాహాపటువిక్రమంబు మది సం♦భావించి యత్యద్భుతా
ర్ణవమగ్నుండయి నిల్చె నంత గుహుండుం ♦ రక్షోవిభుం జూచి వై
భవ మింపొందగ బల్కె నిట్లు నగుచుం ♦ భాస్వద్వచోవైఖరిన్. 84

ఆ॥ సురల విడువు మనుచు ♦ సొంపొంద నే మున్న, చెప్ప లేదె చెవులం ♦ జేర్పవైతి
నీవు లక్షవాహి♦నీబలంబులు దెళ్లె, నీకిరీట మిపుడు ♦ నేలం బడియె. 85

తే॥ శూర! యింక నైన విడువుమీ♦సురల నెల్ల, విడువ వేనియు నిజభుజా♦విజయ మెసంగ
నిన్నుం బరిమార్తుం బూర్వంబు♦నీయనుజుని, దారకునిం గూల్చినట్టులం♦దథ్యముగను.

—* కుమారస్వామి విడిచిన శూరుండు పలాయితుండగుట *—

వ॥ ఇపుడు దయచేసి నిన్ను విడిచెద ననిన గుహునివచనంబులు విని శూరపద్ముండు తనబలంబు నెదిరిబలంబు నెఱుంగక బాలుండివ్విధంబునం బలుకనగునే యని మనంబున విచారంబు వొడమం బురంబునకుం జని నిజబలంబులతోడ మఱల నరుదెంచి యితనితోడం గయ్యంబు సేయనగునని తలంచి మాయారూపంబున నగరంబునకుం జనియె. గుహుండు శక్తిచేత నప్పుడు సంహరించుటకు సమర్థుండయ్యు నతనిబుద్ధి నెఱుంగం దలంచినవాఁడు గాన నూరకుండె; నంత, 86

క॥ హరిముఖ్యసకలదివిజులు, శరజన్ముని గాంచి మ్రొక్కి ♦ సద్వినయమునం
గరయుగళము ముకుళించుచు, సరభసమునం జేసి రెలమి ♦ సంస్తుతుల గడుం. 88

వ॥ దేవా! నీవు సాక్షాత్పరబ్రహ్మంబవు గావున నీలీల లతిమానుషంబులై యుండు, నిద్దురాత్ముని సంహరింప నీ కశక్యంబుగా దైనను వినోదార్థంబు వీని విడిచితివని యనేకవిధంబులం బొగడిన వేల్పులం గని మహాసేనుం డిట్లనియె. 89

ఆ॥ దివిజులార! వినుండు ♦ తిరిగి యాదనుజుండు, సమరమునకు వచ్చుం ♦ జలముతోడ
నప్పు డద్దురాత్ము ♦ నణంగింతు నాజి, నీయర్థమందు సంశ♦యంబు వలదు. 90

వ॥ అనిన విని సర్వసుపర్వులును, భూతగణంబులును, సేనాధిపతులును, గోలాహలంబులం జెలంగి రయ్యవసరంబున నవసంఖ్యాధికలక్షవీరులగు భూతసైనికులును, విగతసమ్మోహులై కార్తికేయునిసన్నిధానంబునం బ్రమోదంబునం బొదలుచుండి రంత, 91

క॥ సేనానాయకు లందఱు, సేనానియనుజ్ఞ వడసి ♦ శీఘ్రంబున న
ద్దానవపురలుంఠనమున, కానిరి మొగసాలం జాల ♦ నార్భటు లులియన్. 92

అమ్మహాధ్వని విని ద్వారపాలకుం డతిఘోరుండనువాఁడు చతురంగబలసమన్వి

తుండై భూతగణంబుల నెదుర్కొని కయ్యం బొనర్చు నెడ దద్బలంబుల కోర్వలేక నిలువంజాలక నయ్యసురసైన్యంబులు పరాభవంబుం గాంచె. 93

క॥ అతిఘోరుఁడు రోషంబున, నతిఘోర మమోఘమయంబు♦నగు ముసలం బు
ద్ధతిఁ గొని వైచెను భూత, ప్రతతులు పరువిడ దిగంత♦పటలంబునకున్. 94

క॥ కని యదియు మేఘనాముఁడు, ఘనశైలం బొకటి బూని ♦ కడుఁగోపమునన్
దనుజునిపై నేసిన నా,దనుజుఁడు ముసలంబుచేత ♦ దానిన్ దునిమెన్. 95

వ॥ మఱియు మేఘుం డమోఘంబగు శరంబు నసురనురంబునం జొన్పిన నతండు మహారౌద్రంబున దష్టాధరుం డగుచు ముసలంబున వాని యురంబు మోదె నంత మేఘుం డతిజవంబున నెగసి కనుంగవ విస్ఫులింగములు సెదరఁ గరతలంబునం గపోలంబులం బగులంజఱచిన నతండు గిరగిరందిరిగి ధరాతలంబునందొఱఁగె, నంత భూతసైనికులు కోలాహలంబు లొనర్చుచు యోజనోచ్ఛ్రాయంబును, పురాలంకారంబును నగు గోపురంబును బెకలించి సముద్రమధ్యంబున బృందారకులు మందరంబుపోలె బడవైచిన నందున్న దైత్యు లనేకులు హతులైరి. తత్పతనవేగంబున మహాకల్లోలజాలంబులు బురంబుల నావరించె. 96

సీ॥ మఱియు భూతాగ్రణుల్ ♦ మహితవిక్రమలీల, నుత్తరదిక్కున ♦ నున్నతమగు
సాలంబుఁ బడఁద్రోసి ♦ చయ్యనఁ బురిఁ జొచ్చి, భూరినిరర్గళ ♦ స్ఫురణ మెరయ
బహుదైత్యబలముల♦బరిమార్చి గృహముల, రత్నకాంచన వస్తు♦రాసులెల్లఁ
గోరిక లింపొందఁ ♦ గొల్లలఁగొని వీక, మరలి వేగంబ కు♦మారుఁ జేరి
రంత భగవంతుఁడగు శంక♦రాత్మజుండు, హేమకూటపురంబున ♦ కెలమిఁజని మె
జటులకోలాహలంబులు ♦ సందడిల్ల, సకలనిజసైన్యములతోడ ♦ సత్వరముగ. 97

తే॥ సురగణంబు లపుడు ♦ సుమవృష్టిఁగురిసెను, దేవదుందుభులును ♦ దివిని మొరసె
గరిమ వందిజనము ♦ కైవార మొనరించె, నాత్మగుణగణంబు ♦ లాదరమున. 98

వ॥ ఇట్లు గుహుండు హేమకూటపురంబు సేరి నిజభవనంబున నవరత్నసింహాసనాసీనుండై సైనికుల నిజనివాసంబులకుం జన నియోగించి హరి బ్రహ్మాది నిఖిల దివిజగణసేవితపదాంబుజుం డగుచు సుఖం బుండె. 99

క॥ అంతట నింగినుండి గిరి♦జాత్మజు దోర్విజయంబుఁ గాంచి య
త్యంతము నిర్భయుం డగుచుఁ ♦ దామరసాప్తుఁడు రాగయుక్తుఁడై
సంతసమొప్ప వారుణది♦శాతరుణీమణిఁ గూడెనో యన
న్నంతయుఁ బశ్చిమాబ్ధిఁ బడి♦యెన్ గళితాంశుకుఁడై రయంబునన్. 100

అట శూరపద్మ్ముం డారేయి పద్మకోమలాసమేతుండై మగుడకదనం బొనర్పు టకుఁ జింతింపుచు నిద్రారహితుం డయ్యె; నంత, 101

చ॥ జనకు పరాభవంబుఁ గని ♦ శౌర్యధురీణుఁడు భానుకోపుఁడు
న్మనమున మాయనుం దలఁచి ♦ మంత్రిపురశ్చరణం బొనర్చి య
త్యనుపమయుద్ధపాటవ ము♦దారతఁ గాంచి విచారఖిన్నతన్
దనరెడు శూరపద్మసద♦నంబున కేగి స్వవృత్త మంతయున్. 102

వ॥ ఇట్లని విన్నవించె. 103

క॥ సేనాయుక్తుండ నగుచున్, నానాయుధపాణినై రణంబున వైరిన్
సేన జయింపఁగ నుంటిని, దానవవర! చెప్పనేల ♦ తరలితి నాతోన్? 104

క॥ బాలునితోడను బోరిన, యాలమున జయంబ యేని ♦ యపజయ మేనిన్
వాలాయం బపయశే మగు, నా లోకంబందు కీర్తి ♦ యబ్బదు సూవే. 105

క॥ అనుమతి యొసఁగు పితృఘాతం,బునఁ జని వాని జయింతు ♦ భుజబల మొప్పన్
వినిమొదవు దూతముఖమునఁ, గని మొదవు ప్రమోద మాత్మఁ ♦ గాంభీర్యనిధీ! 106

క॥ ఉరుతరశౌర్యస్ఫూర్తి, స్ఫురితంబుధిన్ గెలువ సేని ♦ భండనమునమున్
బరగ మగుడి నీకడకే, వరుదేరను తథ్య మిది మ♦హాశౌర్యనిధీ! 107

వ॥ అని పలికిన సుతుని వచనంబులు విని మనంబున సంతసిల్లి శూరపద్ముం డతని కిట్లనియె; పుత్రా! నీవు బాలుండవు సంగరకళాకౌశలపాటవంబులు సాలవు జేసి మహాపరాక్రమాఢ్యుండగు నబ్బాలుతోడం గయ్యంబుసేయ నశక్యుండవై యుండుదు గావున మనపురంబునకుఁ బూర్వంబు దూతభావంబున జనుదెంచిన వీరబాహుని దర్పబలంబులను గదనంబున మదం బడంచి సత్వరంబుగా నరుగుమ్మని తనయున కనుజ్ఞ యొసంగి శూరపద్ముండు నిజగృహంబున సుఖంబుండె, నంత భానుకోపుండు సమరప్రయాణాభిముఖుండై యుండుసమయంబున భూతసైనికులు పురలుంఠనమును, గోపురక్షేపణంబును, సకలవస్తుసంగ్రహణంబును, ప్రాకారపతనంబును, నతిఘోరుని సంహారంబును గావించిరని చారులు విన్నవించిన, 108

ఉ॥ విని కోపంబున భానుకోపుఁడు మయు♦న్వేగంబ రావించి చ
య్యనఁ దొల్లింటికెలంగు పట్టణము దీ♦వ్యత్ప్రౌఢి నిర్మించఁ బం
చి నియోగించె సహస్రవాహిను లొగిన్ ♦ సేన ల్మహాకాయుతో
నను భగ్నంబగు కోటఁ గ్రోవ విశిఁ జం♦డప్రౌఢి దీపింపఁగన్. 109

వ॥ ఇట్లు నియోగించి భానుకోపుఁడు గృహంబున కరిగె నంత మయుండు పూర్వంబట్లు పురంబు నిర్మించి నిజమందిరంబున కరిగె నంత మహాకాయుండును సేనాసహితుండై యారాత్రి మహాదీపప్రభాజాలనిరస్త తమఃపటలుండై తత్ప్రాకారంబు జాగరూకుండై సావధానంబునం గాచుచుండె. 110

—* భానుకోపుఁడు వీరబాహు నెదిరింప మాయచే వేడుట *—

తే॥ అంత సూర్యోదయంబైన ♦ యసురసుతుఁడు, కాలకృత్యంబులెల్లను ♦ గరిమఁదీర్చి
యలపితామహిమాయఁదా♦నాత్మఁదలఁచె,నదియుశీఘ్రంబయచటికి♦నరుగుదెంచె.

వ॥ ఇట్లరుగుదెంచిన దాని పదంబుల కెఱఁగి భక్తిపూర్వకంబుగా వినుతించి వీర బాహుకృతంబైన భంగంబు నెఱింగించి కార్యం బెద్ది సేయ ననువగునని విన్న వించిన. 112

ఆ॥ అసురి యనియె నవ్వు ♦ డప్పౌత్రుతోడను,బ్రహ్మవిష్ణుముఖసు♦పర్వులెల్ల
మిగుల నార్తులైరి ♦ మీచేతఁ గావున, నిపుడు మీకు విజయ♦మెట్లులగును? 113

వ॥ అని యిట్లు పలుమారుం బల్కిన మాయకు శూరసుతుం డిట్లనియె. 114

తే॥ పౌత్రుపై నీకు మదిలోనఁ ♦ బరమకరుణ, గలిగెనేనియుఁ నిప్పుడు ♦ గదనభూమి
వీరబాహునిగెలువంగ♦విపులపటిమ, నాయుధమొసంగవలయునో♦ యంబ! నాకు.

వ॥ అని వేడిన భానుకోపునకుఁ బితామహియగు మాయ సమరంబున విమత మోహకరంబగు నస్త్రం బొసంగి నీకిద్దినంబున రణంబున దీనివలన విజయంబగు పొమ్మనిపల్కి యమ్మదిరక్కసి యదృశ్యయయ్యె; నంత శూరాత్మజుండు సంతోషంబు దనర ననుపమానంబగు మాయాస్త్రంబును ధనుస్తూణీరంబు లును వజ్రసన్నిభంబగు కవచంబును, పవన శమనాగ్ని చంద్రార్కబ్రహ్మవిష్ణు శరంబులును,నస్త్రరాజేశ్వరంబగు పాశుపతాస్త్రంబుఁ గొని వేవేర దశసహస్ర వాహినులగు రథ గజ తురంగంబులును, వింశతిసహస్రవాహినులగు కాల్బలం బులును నడతేర మహారవంబులెసంగ సంగరోత్సుకుండగుచు వెడలె నపుడు. 116

సీ॥ పటుతరకాహళ♦పటహభేరీధ్వనుల్, బ్రహ్మాండభాండంబుఁ బ్రబ్బికొనియె
సైన్యసముద్ధూత ♦ జగతీపరాగముల్, జలజాతమిత్రమం♦డలముఁ గప్పె
ఘనవారిధారలఁ ♦ గడు తుండములఁగ్రోలి, వమధువుల్ సింధుర♦వ్రజముగురిసె
నభ్రార్కపథముల ♦ నవలీల లంఘించి, జవమొప్ప సైంధవ♦చయము జనియెఁ
జటులరథచక్రనినదముల్ ♦ సందడిల్లె, నగ్నినేత్రులు కృష్ణాంగు♦లైన దనుజ
భటులు పటుతరవిక్రమా♦ర్భటులు నగుచు, వితతకోలాహలంబుల♦ వెడలిరలమి.

చ॥ గజములు తేరులున్ హరులు ♦ గాల్వురు గిక్కిరియంగఁ జామర
ధ్వజములు ఛత్రము ల్బహువి♦ధంబుల నీడ లిడంగ నయ్యెడన్
బ్రజనితమౌ తమం బతుల♦భాసితరత్నవిభూషణాయుధ
వ్రజఘనదీధితిచ్ఛటల ♦ వారిత మయ్యె దిగంతరంబులన్. 118

వ॥ ఇవ్విధంబున భానుకోపుండు సకలసైన్యంబులతోడఁ జని నిముసమాత్రంబున నిజపురద్వారంబున నిలిచి సహస్రాశ్వముఖుండను దూతంగని యిట్లనియె. 119

క॥ చని వేగ వీరబాహుం, దనియెడి నద్దూతతోడ ♦ నస్మద్వచనం
బును దెల్పుము నే నిప్పుడు, నిను మార్కొనవత్తు నాజి♦ నిలువు మటంచున్. 120

వ॥ అని పనిచిన నద్దూత సత్వరంబునం జని వీరబాహున కవ్విధం బెఱింగించిన, 121

క॥ విని వీరబాహుఁ డపు డ,ట్లన కానిమ్మని కుతూహ♦లమ్ము దలిర్పన్
బనిచి వెస వాని నంతట, ఘనమతి వీరుండు గుహుని ♦ కడ కరిగి తగన్. 122

ఆ॥ పరమభక్తితోడ ♦ భ్రాతృసమేతుఁడై, ప్రణుతిఁ జేసి చరణ♦పంకజముల
కధికవినయ మొప్ప ♦ నంజలి గావించి, పజ్జనిలిచె నపుడు ♦ భావ మలర. 123

వ॥ అంత సర్వభూతాంతర్యామియగు నక్కార్తికేయుఁ డతని కిట్లనియె. అస్సురాత్ముండు నీతోడఁ గయ్యంబునకుఁ జనుదెంచినవాఁడు గావున నీవు సహస్రవాహినులగు భూతగణంబులఁ గూర్చుకొని సేనాధిపతులగు నష్టాధికలక్షవీరులతోడఁ జని వానితోడ సమరంబునకు సమకట్టు మతండు మాయాస్త్రంబు మీపైఁ బ్రయోగించు నయ్యస్త్రంబును మహోజ్జ్వలంబగు మదీయ శక్తి యప్రతిహతంబుఁ గావించునని చెప్పి నియోగించిన వీరబాహుండు స్కందునకు నమస్కరించి రథారూఢుండై భూతగణసింహనాదంబులును, పటహాది వాద్యఘోషంబులును రోదసీకుహరం బాతయు నిండ సంగరాంగణంబుఁ జేరె నంత.

క॥ దానవులు ప్రళయమేఘమ,హానాదంబులు సెలంగ ♦ నాయుధతతు లెం
తేనియు భూతగణంబుల,పై నిర్జరసేనపైనఁ ♦ బఱపిరి కడిమిన్. 125

వ॥ ఆసమయంబున విదారితచరణంబులును, విదళితకరంబులును, విలూననాసాపుటకర్ణంబులును, విఖండితశీర్షంబులును, విచ్ఛిన్నకవచంబులును నై భూతసైన్యంబులు దైన్యంబు నొందుచు నేలం గూలుటం గని మహావీరులగు సేనాధిపతులుం దమతమ బలంబులం బురికొల్పికొని దనుజబలంబులపై నురవణించి పోరు ఘోరంబుగా సల్పునెడ నద్దనుజవీరులు దదీయాయుధాఘాతంబుల శిరంబులు కరంబులు దెగి రుధిరంబులు దొఱుఁగ నేలం గూలువారును, శరంబు లురంబులు గాడిచనిన బరవశులై కళవళంబొందువారును, సదమదంబుగా గదలమోదినఁ బిండీకృతగాత్రులై మడియువారును, ఖేదంబులఁ బొదలు పాదంబులఁ బట్టి మేదినిం జదిపి డిగ్గిరం ద్రిప్పి తెప్పరంబుగా నుప్పరంబున కెగయవైచినఁ దెప్పున నప్పయోనిధిం బడువారును నై యిప్పగిది బహుబలంబులు హతంబు లయ్యె; నంత,

సీ॥ త్రిపురదానవులనుఁ ♦ దెగటార్చు హరులీల, విజయంబు రాజిల్ల ♦ వెలయునవియు
బంచాయుధంబులై ♦ బహునీల తనువుల, హరియట్ల దనుజుల ♦ నణచునవియు
నాదికాలము దంష్ట్రి♦ హరుసూనుఁడును బోలి, దితిజదంతములు భే♦దించునవియు
గిరివరాకారముల్ ♦ కరివక్త్రములు మీరఁ, గ్రౌంచతారకులట్ల ♦ మించునవియు
నగుచు జెలరేగి భూతంబు♦లద్భుతముగ, నమితవిక్రమధుర్యులౌ ♦ నసురవరుల
జక్కడంచెను నిస్తుల♦సాహసమున, కదనమున నిట్లు నానాప్ర♦కారములను. 127

—* వీరబాహు భానుకోపుల ద్వితీయయుద్ధము *—

వ॥ మఱియు నజుని శూలంబునం గ్రుచ్చివైచిన మహాభైరవుండునుం బోలె గొన్ని

భూతంబులు సెలంగె. మఱియుం గొన్ని భూతంబులు పరాక్రమసమేతంబులై
దనుజబలంబులం గలంచునెడఁ గొంద ఱసురు లురవణించి పూర్వకాలంబున
హరిబ్రహ్మల జయించి విక్రమావక్రంబగు చక్రంబునం గూలిన జలంధరు
చందంబున భూతసైనికులచేత హతులైరంత, వీరబాహుండు నిష్ఠురశరాసారం
బులు గురియుచు రక్కసివీరుల నుక్కణంచుటం గని భానుకోపుండు కోపంబు
గదురఁ జాపంబు గుణారావంబు గావించి మహారవాటోపం బెసఁగ సంగరం
బొనర్పఁ దొడంగిన వీరబాహుండును విదారితాసురసమూహుం డగుచు నతని
తోడం దలపడియె; నప్పుడు, 128

చ॥ ఇరువు రొగిం బరస్పరజ♦యేచ్ఛఁ జెలంగ నభంగశౌర్యవి
స్ఫురణల గబ్బిబెబ్బులుల ♦ పోల్కి నిశాతశిలీముఖావళుల్
గురిసిరి తచ్ఛరంబులును ♦ గ్రూరభుజంగములట్ల పోరి భీ
కరతఁ బరస్పరాహతులఁ ♦ గ్రిక్కన భంగమునొందె నన్నియున్. 129

వ॥ మఱియు నయ్యిరువురు రథారూఢులై కోలాహలంబు లొనర్చుచు నిమిషమా
త్రంబున ననిమిషలోకంబును, బ్రహ్మవిష్ణులోకంబులును, సాగరంబులును, దిక్కు
లును, జక్రవాళాచలంబును డాయుచు నత్యద్భుతంబుగ నాలం బొనర్చి రంత,

శా॥ కోపస్ఫూర్తిని భానుకోపుఁడు మహా♦క్రూరంబులౌ విస్ఫుర
ద్రోపంబుల్ గడు వీరబాహునిపయిన్ ♦ దుర్దాంతతన్నాలె నా
టోపం బొప్పఁగ వీరపుంగవుఁడు దో♦ర్దర్పో రోష మెంతేనియున్
దీపింపన్ సమరాంగణంబున లస♦త్తీవ్రప్రతాపంబునన్. 130

మ॥ సునిశాతాస్త్రసహస్రముల్ గురిసి త♦త్సూతుం బడంగూల్చి కాం
చనరత్నస్ఫురితోన్నతంబు రథమున్ ♦ జక్కాడి, యత్యంతవే
గ నిరస్తానిలసైంధవప్రకరమున్ ♦ ఖండించి యాభీల సిం
హనినాదంబులు జేసె భూనభము ల♦ల్లాడన్ జయాభ్యున్నతిన్. 131

వ॥ అంత దైత్యుండు వేఱొక్కరథం బెక్కి శరాసనంబున శరంబులు సంధించునంత
లోన నవ్వీరబాహుండు దద్భుజాంతరంబున శరసహస్రంబులు గీలు కొల్ప నది
గనుంగొని భూతంబులు కోలాహలంబు లొనర్చి మించె; 132

ఉ॥ అత్తఱి భానుకోపుఁడు మ♦హాగ్రహ మొప్పఁగ వారుణాస్త్ర ము
ద్వృత్తిని బూని వైవ నది ♦ దిక్తటమున్ నభమున్ జగంబు లు
ద్వృత్తరలీలఁ గప్పి కడు ♦ నంబుధు లేడును ఘూర్ణిలంగ, భా
స్వత్తమఘోష మొప్ప వెస♦వచ్చె భయంపడ భూతసంతతుల్. 133

వ॥ ఇట్లుఁ వచ్చిన గనుంగొని వీరబాహుండు, 134

ఉ॥ ఒక్కెడ విస్ఫులింగములు ♦ నొక్కెడ మంటలు, ధూమ మొక్కచో
నొక్కెడ దీప్తిఘోషములు ♦ నొక్కెడ నిండ, నదీసముద్రముల్

గ్రిక్కున ఘోషిలంగ భువి ♦ గంపమునొందఁ జలింపఁ దారకల్
మిక్కిలి పావకాస్త్రము సమిద్ధరుచిన్ బఱపెన్ సముద్ధతిన్. 135

వ॥ ఇట్లు పరపిన నది యవ్వారుణాస్త్రంబు వారించి భానుకోపునిం డాసిన నద్దను
జుండు గనుంగొని వాయవ్యాస్త్రంబు సంధించె నంత నదియును లోకంబులు
భయోద్రేకంబు నొంద నేరికిని దుర్నిరీక్ష్యంబై మహాసంరావభీషణంబు నగుచు
నాగ్నేయంబు నాక్రమించి యవ్విరాగ్రణికిఁ బరతెంచు నెడ, 136

మ॥ కడుకోపంబున వీరబాహుఁడు మహోగ్రంబైన నాగాస్త్రమున్
విడిచెన్ భీషణరావ మొప్ప నదియున్ ♦ విశ్వంబు నిండారఁగా
పడగల్ విప్పి మహాగ్నికీల లడరన్ ♦ బల్మారు నిశ్వాసముల్
గడలన్ గ్రమ్మగ నేగుదెంచి యవలీలన్ మ్రింగె వాయవ్యమున్. 137

వ॥ అంత భానుకోపుండు దానింగని గారుడాస్త్రంబుఁ బ్రయోగించిన నదియు
ననేకతార్క్ష్యరూపంబులతోడఁ జని గరుద్వాతఘాతంబులై నాగవ్రాతంబులు
తూలంబులకరణి గగనంబునం దూల సరిత్సాగరంబులు కలంకంబొంద నిజతుం
డంబున నప్పన్నగాస్త్రంబు విదళించె నప్పుడు. 138

మ॥ అతులస్థేముఁడు వీరబాహుఁడు నితాంతామర్షదుర్దాంతతన్
బ్రతిరోధించుచు వెండియున్ నిజభుజాపాండిత్య మేపారగా
నతిభీమం బతిశౌర్యధామ మనివార్యత్రాససంధాయకం
బతిదీప్తంబు వృషాస్త్రమున్ బఱపె నత్యంతంబు ఘోరంబుగన్. 139

సీ॥ గళనిరర్గళరణద్ఘంటాగణత్కార, ఘనకింకిణీధ్వనుల్ ♦ గడల మ్రోయఁ
గులధారుణీధరకూటపాటనమహా, పటుతుంగశృంగముల్ ♦ భాసిలంగ
సప్తపారావార ♦ సంక్షోభకరచల, ద్వాలజాతానిల ♦ వ్రాత మడరఁ
గకుబంత మదదంతి ♦ కర్ణతాళవిదార, నిష్ఠురధ్వానముల్ ♦ నివ్వటిలఁగ
జటులఖురపుటఘాతసంజాయమాన, బహురజోవ్రజ మర్కబింబంబుఁ గప్ప
దనుజసైన్యంబులెల్లను దల్లడిల్ల, నావృషాస్త్రంబు చనుదెంచె నతులమహిమ. 140

వ॥ ఇట్లు చనుదెంచి పతంగాస్త్రంబునుఁ గబళించి వితథంబు గావించి దానవుం గది
యంజనిన నంత నద్దానవుండు క్రోధోద్రేకంబున యామ్యబ్రాహ్మ్యంబులు
సమంత్రకంబులుగాఁ బ్రయోగించిన నవియు మహాఘోషంబుగా నిర్ఘోషించుచు
నరుదెంచి యావృషాస్త్రంబును గాంచి భయకంపితంబులై పరిణామంబు లొనర్చి
యథామార్గంబునం జనియె; మఱియు నసురుండు మహాదారుణంబగు నారా
యణాస్త్రంబుఁ బరపిన నదియు ననేక నారాయణాకారంబును, ధృతపంచా
యుధంబును, యతిభీమంబు నగుచు మహాజవంబునం జనుదెంచి వృషాస్త్రం
బుతోఁ బోరుచున్నఁ గని దానిపై వీరబాహుండు వీరభద్రాస్త్రంబుఁ బ్రయో
గించిన నయ్యస్త్రం బనేకకోటివీరభద్రపరివృతం బగుచు, 141

మ॥ కడురోషంబున నాకసంబు వణఁకన్ ♦ గంపింప భూభాగముల్
జడధుల్ ఘూర్ణిల భూధరంబు లదురన్ ♦ జండప్రచండోద్ధతిన్
మిడిఁగుర్లుం బ్రళయాగ్నికీల లడరన్ ♦ భీమాట్టహాసంబుతో
వడి నేతెంచె మహోగ్రమై కిలకిల♦ధ్వానంబులున్ మీఱఁగన్. 142

వ॥ ఇట్లేతెంచి నారాయణాస్త్రంబు నివారించి యరుగుదెంచు దానిం గని, 143

ఆ॥ అంత భానుకోపుఁ ♦ డధికరోషంబునఁ, బాశుపతముఁ బఱపెఁ ♦ బ్రౌఢిమీఱ
వీరబాహుఁడదియు ♦ వీక్షించి వేగంబ, యదియె విడిచె శౌర్య♦మతిశయిల్ల. 144

వ॥ అప్పు డా పాశుపతాస్త్రంబు లుభయంబులును, విజృంభితప్రళయదహనసంరంభ
భీషణంబులు నుజ్జ్వలితసంవర్తసమయమహానలజ్వాలాభీలంబులు నుద్ధ్వాంత
హాలాహలభయదంబులు నుదీర్ణవిలయమహార్ణవంబులు నుద్భూతకల్పాంత
పుష్కలావర్తకాంభోధరంబులును, శృంఖలవిహారద్భూతప్రేతపిశాచనిచయం
బులు నుదయదనంతాద్యష్టనాగేంద్రసముజ్జ్వలంబులు నుదంచితాఖువా
హనగణనాథగణసమాకులంబులు నురుమోహాకారకంబులు నుదగ్రదంష్ట్రాకరాళ
ముఖమృత్యుగణభీకరంబులు నుత్పాదిత మహానృసింహశరభసముదయ భయా
నకంబులు నుద్దీపితఖట్వాంగ ముసల ముద్గల భిండివాల ముసుండిక పరిఘ తో
మర శతఘ్ని ప్రాస బాణ టంకాంకుశ గదా శక్తి చాప పాశ కుఠార త్రిశిఖా
కరవాల హారిదినీప్రముఖ నిఖిలాయుధభాసమానంబులు నుత్తుంగభూత
పిశాచ సింహ శార్దూల శరభ శతాంగ మాతంగ తురంగ వృషభ విమానాద్య
నేకవాహనారూఢ నానారుద్రగణపరివేష్టితంబులు నున్నిద్రభద్రబ్రాహ్మ్య
పౌరందర వారుణ వాయవ్య యామ్యాదిమహాస్త్రపరీవృతంబులు నుద్వేలగర్జా
భర్జమాన జగజ్జాలంబులు నున్మీలితపరాక్రమంబులు నగుచు ఘోరంబుగా
బరస్పరంబు బోరిన నయ్యుద్ధంబు పరిశుష్యన్నదీసముద్రంబును, బరిదహ్య
మానభూనభోంతరంబును, బ్రకంపితదిగంతదంతావళంబును, బ్రశమితౌర్వానల
జ్వాలారవంబును, బరిభూతజంఝామరుద్ఘోషంబును, బరిత్రస్తపన్నగరాజాది
వరాహకూర్మంబును, బరిధూయమాన నానాజంతువిరచితహాహాకారంబును, బరి
తప్యమానతారాగ్రహంబును, బరిస్ఫోటితాజాండకటాహంబును, బ్రతిముహు
ర్భయాకులజలజాలయాస్వయంపరిరంభజనార్దనంబును, బతిసమాగమనిరంతరా
సక్తమునిపత్నీకదంబంబును నయ్యె; నయ్యెడఁ బ్రళయకాలంబునం బోలె ననేక
సైన్యంబులు హతంబు లయ్యె; భీషణభీషణంబును, మోహకమోహకంబును,
మృత్యుమృత్యుప్రదంబును, సర్వభూతభయావహంబును నగు నమ్మహాస్త్ర
ఘోషం బాకర్ణించి శూరపురనివాసులగు శూరులందఱు భయభ్రాంతులై రప్పుడు,

క॥ ఇది యేమొకో యని శూరుఁడు, మదిని విచారంబునొంది ♦ మసలక వేగం
బది యరయుటకై దూతను, బదపడి పుత్తెంచెఁ గార్య♦ఘటిమ దలిర్పన్. 146

వ॥ అంత నద్దూత తద్వృత్తాంతంబు నంతయు నెఱింగివచ్చి శూరునితోఁ జెప్పిన, 147

క॥ శూరుం డిట్లని పల్కెను, వారలతో వీరబాహు ♦ వరశౌర్యకళా
ధౌరేయు దూతయని యాతీరుఁదలంచితి నొకింత ♦ తెలియక మదిలోన్. 148

వ॥ అని పరికించుచుండె నంత నప్పాశుపతాస్త్రంబు లట్లతిభయంకరంబులుగాఁ బోరి తమసమరంబున లోకంబులకుఁ బ్రళయం బగునని తలంచి నివృత్తంబులై పరిహార్తులం జెందినఁ గనుంగొని దేవతలు మానంబున నూరకుండి రంత, 149

—* భానుకోపుఁడు వీరబాహ్వాదుల మోసముచే సముద్రమున ద్రోయుట *—

తే॥ భానుకోపుండు విధ్వస్త ♦ సేనుఁడగుచుఁ, గపటమునఁ జనియభ్రమా ♦ ర్గమున నుండె
దత్పలాయనమెఱిఁగి భూ ♦ తములగములు, జటులకోలాహలంబులు ♦ సలిపెఁ బెలుచ.

క॥ దానవుఁడు గగనపథమునఁ, గానఁబడక భీతిచేతఁ ♦ గడుఁదొలఁగెన నా
భానుండప్పుడు విగళ, ద్భానుండై పడియె నపర ♦ పాథోనిధిలోన్. 151

ఆ॥ అఖిలవీరులంత ♦ నలభూతతతితోడ, శివకుమారునంఘ్రి ♦ సేవఁ జేసి
యెల్లివత్తమనుచు ♦ నీప్సిత మలరంగఁ, జని వసించిరెలమి ♦ స్వస్థులగుచు. 152

వ॥ ఇట్లు జయంబుఁగాంచి భూతసైనికు లరుగుట గ్గనుంగొని భానుకోపుండు దురంత చింతాక్రాంతుఁడై, 153

క॥ ఇపుడే నూరకపోయిన, నపజయమగుననుచు మగుడ ♦ నలమాయాస్త్ర బపరి
మితమోహాకరమును నిపుణుండై పఱపె భూ ♦ తనిచయముమీఁదన్. 154

వ॥ అదియును గల్పాంతఘనాఘననిర్ఘోషభీషణంబై యనేకాదిత్యసంకాశంబగుచు నరుగుదెంచి సకలసేనాపతులతోడ భూతగణంబుల మూర్ఛాక్రాంతులం జేసి బంధించి శుద్ధోదకార్ణవమధ్యంబునఁ బడవైచె నంత సంతోషంబున భానుకోపుండు తండ్రిసముఖంబునకుం జని, 155

క॥ వైరిని జయించివచ్చితి, వారధిఁ ద్రోచితిని వీర ♦ వర్గము నెల్లన్
ఘోరాజి నెల్లి బాలుని, బీరం బణఁగింతు బాహు ♦ వీర్యం బెసఁగన్. 156

వ॥ మఱియు, 157

క॥ వారిజభవాది దివిజులఁ, గారాగృహబద్ధులుగను ♦ గావింతును నా
శూరుఁడు విని సుతవచనము, భూరికుతూహలము మదిని ♦ బొదలంగ దయన్.

వ॥ అతనిం గౌఁగిటం జేర్చి శిరంబు మూర్కొని చెంగటం గూర్చుండ నియోగించి రత్నకోటీరాద్యనేకదివ్యభూషణంబు లొసంగి ప్రియంబు సెప్పి యెల్లి సకల దేవతల మదీయాజ్ఞఁ జయించుమని యాదరించె; నంత నతనియనుజ్ఞను భానుకోపుండు గృహంబునకుం జనియె; నట విబుధులు విషణ్ణహృదయులై వీరుల విపద్దశ విన్నవించుటకు గుహునివిధంబుఁ జేరి రంతకు మున్న నారదుచేత విదితవృత్తాంతులై, 159

—* కుమారుండు వీరబాహ్వాదుల సముద్రమునుండి లేవదీయుట *—

క॥ శివసూనుఁ డపుడు మాయా,స్త్రవిముక్తినిఁ జేసి వీర ♦ సంఘంబు నిలన్
జవమునఁ దోడ్కొని రమ్మని, రవికోటిద్యుతిని శక్తి ♦ రహి ననుపుటయున్. 160

మ॥ ప్రళయాంభోధరవిస్ఫురతులిశ శుం♦భద్ఘోషసంరంభమున్
వెలయన్ గాఢతమాంధకారపటలీ ♦ విధ్వంసనాభీలమై
జ్వలదుద్వేలవిషాగ్నికీల లడరన్ ♦ ఝుంఝూమరుద్వాతముల్
బలు ఘోషింపఁగ లోకసంఘములు కం♦పంబొంద నెం తేనియున్. 161

క॥ రవి చంద్ర విష్ణు పద్మజ పవనాగ్ని కృతాంత వజ్రి ♦ వరుణాస్త్రంబుల్
స్తవము లొనర్చుచుఁ దోడన, యవిరళగతి రాగ భీమ♦నార్భటు లొప్పన్. 162

వ॥ సత్వరంబుగా శక్తి చనుదెంచ నద్దానిం గని సముద్రుండు భయకంపితవిగ్ర
హుండగుచు నాచేయు నపరాధం బొక్కింతయైనం గలదే; నీను రక్షణీయుండ
నని స్తుతిశతంబులు సేయుచు ననేకదండప్రణామంబు లాచరించిన, 163

క॥ శరనిధిని మనిచి మాయా, పరిమోహితమైన వీర♦వర్గము లేపెన్
వరపటిమ శక్తి యంతట, నురుబలు లవ్వీరు లబ్ధి ♦ నుత్థితు లగుచున్. 164

వ॥ సకలలోకపావనియగు యాశక్తిం గని ప్రణమిల్లి పూర్వకాలంబునఁ దారక
మాయామోహితులగు మమ్ము సంరక్షించి తిప్పు డిమ్మహాపదవలనఁ గాచితి
నీకెయ్యది ప్రత్యుపకృతి సేయంగలవారమని స్తుతించిన, శక్తి వారల కిట్లనియె.

క॥ వెస దనుజునిమాయాస్త్రం, బసదృశమహిమన్ బోకార్చి ♦ యందఱ మిము నిం
పెసఁగఁగఁ దోడ్తొని రమ్మని, పొసఁగ ననుం బనిచె గుహుఁడు ♦ భూరికరుణతోన్.

వ॥ అది గావున మీర లరుదెండని పల్కి యప్పుడ మరలి గుహుం జేరె. 167

ఆ॥ వీరబాహుఁ డపుడు ♦ వీరుల సేనా,ధిపతులఁజూచి పలికె ♦ దితిజపురము
క్రోశమాత్ర మిటకుఁ ♦ గ్రూరత దానవుఁ, డందు నుండు దర్ప ♦ మతిశయిల్ల. 168

వ॥ వాఁడు సకలనిలింపుల మోహింపంజేసె నిప్పుడప్పట్టణంబు సొచ్చి లుంఠనంబు
జేసి యనలంబు దరికొల్పిన దాన నలిగి దానవుం డరుదెంచు నప్పు డబ్భానుకోపు
రూపుమాపెద; నట్లుగానిచో శరశరాసనయుక్తుండనై యగ్నిప్రవేశంబుఁ
జేసెద ననవుడు, 169

తే॥ వీరబాహునివిధమున ♦ వీరవరులు, భానుకోపుని బరిమార్పఁ ♦ బ్రతినవట్టి
సారెకోలాహలంబులు ♦ సందడిల్ల, దితిజనగరంబు పశ్చిమ ♦ దిశకుఁ జనఁగ. 170

మ॥ వరసింహాసనరూఢుఁ డంత కవిభా♦స్వద్దీపజాలుండు భా
స్వరమాయాతనయుండు వ్యాఘ్రముఖుఁడన్ ♦ ద్వారక్షకుండొప్ప ద
ద్గురుకోలాహల మాలకించి మదిలోఁ ♦ గోపంబు దీపింప, వి
స్ఫురణన్ సైన్యసమేతుఁడై వెడలి యా ♦ భూతాళిపై వచ్చినన్. 171

వ॥ అయ్యవసరంబున భూతసైనికులు సమరసన్నద్ధులై యురవణించి వివిధాయుధం
బులును, మహీధర మహీరుహశాఖోపలంబులును, రోషణ భీషణులగుచు, నొక్క
పెట్టఁ బ్రయోగించిన ననేకులగు దనుజులు రుధిరంబు దొఱఁగ నేలంగూలి రపు
డది గని వ్యాఘ్రవక్త్రుం డలుకవొడమినమనంబున వెడలి శూలంబునఁ దత్ప
ర్వతవృక్షోపలంబులు విదళించి కోలాహలంబు లొనర్చె. 172

ఉ॥ అంతట భూతసైన్యవిభుఁ ♦ డద్భుతశౌర్యుఁడు సింహుఁ డార్చి క
ల్పాంతపయోదఘోషముల ♦ నాజికి రాఁ గని వానిమీఁద న
త్యంతము శూలముం బరపె ♦ దైత్యుఁడు వాఁడును దైత్యుమీఁద ను
ద్ధాంతత శూల మేసె నవి ♦ దాకి పరస్పర మొందె భగ్నతన్. 173

వ॥ అంత. 174

తే॥ సింహుఁ డురుశౌర్యనిర్జిత♦సింహుఁ డగుచు
వ్యాఘ్రవక్త్రుని బడఁగూల్చె ♦ నవనిమీఁద
విరులు వర్షించె నప్పుడు ♦ విబుధగణము
వీరబాహుండు సంతోష ♦ వీచిఁ దేలె. 175

—* వీరబాహ్వాదులు శూరపద్ముని పురంబు ధ్వంసముఁ జేయుట *—

వ॥ తదనంతరంబు సకలభూతవీరులు పరాక్రమోదారులగుచు నప్పురంబునం
బ్రాకారగోపురంబులఁ బడఁగూల్చినఁ దత్పతనంబున దత్రిత్యులగు దైత్యు
లనేకులు హతులైరప్పుడు మఱియు నప్పట్టణంబు రాజవీథులు సొచ్చి చెచ్చెర
రక్కసులం జక్కాడి యనేకగోపురవిమానసదనంబుల నిర్మూలనంబు సేసి
యార్చుచు నెదురైన చతురంగబలంబులఁ బీచ మడంచుచు విజృంభించి రంత,

తే॥ వీరబాహుండు కోపంబు ♦ విస్తరిలఁగఁ, బవనపావకబాణముల్ ♦ పటిమఁ దొడఁగి,
యేకకాలంబునందు దై♦త్యేంద్రుపురము, నిర్దహింపంగఁ బఱపెను ♦ నిర్దయతను.

వ॥ అంత నగ్నిదేవుం డసురపురంబు దహించుటకు భయంపడి చింతాక్రాంతుం
డగుచు నొక్కింతసే పూరకుండ వీరబాహుండు మన్త్రప్రయోక్త యగు; నాకు
భయంబు నొందం గారణమేమని ధైర్యం బవలంబించి మహారవంబు లడర
జ్వాలామాలావృతుం డగుచు నగరంబంతయు దహింపందొడంగిన నప్పుడు,
జ్వాలామాలికలకు నాశసంబున గ్రహనక్షత్రంబులు పరిభ్రమించె; నిశాంతం
బులు విడిచి దనుజు లాశాంతరంబులకుఁ బఱువులిడి రది గనుంగొని దూతలు
శూరపద్మసన్నిధిం జేరి యిట్లనిరి. 178

క॥ వరబలుఁడు భానుకోపుఁడు, పురిచేరినయంత వీర♦భూతగణంబుల్
శరధి శరజన్మశక్తిని, పరివర్జితమోహు లగుచుఁ ♦ బటుబల మొప్పన్. 179

వ॥ భవత్పురంబుపై నురవణించి వ్యాఘ్రవక్త్రప్రముఖులగు ననేక దైత్యులం బరి

మార్చిదశసహస్రయోజనపరిమితంబగు పట్టణంబు సలంబునభస్మీభూతంబుగావిం
చిరిప్పటికి నయ్యనలంబు శమింపదయ్యె; ననవుఁడు దైత్యేంద్రుండు దద్వచనం
బులు విని రోషహృష్టేక్షణుండగుచు నాక్షణంబ వహ్నిప్రశమనార్థంబు మహో
న్నతంబులగు మేఘరాజంబుల నియోగించిన, 180

మ॥ అవి యొంతేనియు గాంతరూపముల ♦ నుద్యత్ప్రౌఢిఁ జూపట్టి య
ద్దివి నేమఁగా బ్రశమింపఁజేసిన శిఖిన్ ♦ ధీరుండు వీరుండితం
డు వధించుఁగా మఱి చేయకున్న దనుజుం♦డుఁగా శృంఖలాబద్ధులన్
భువి గావించును మమ్ము ఖేదములకున్ ♦ మూలమ్ము లీకార్యముల్. 181

వ॥ అని చింతించి దురాత్మకుండగు నీయసురచే గారాగృహబద్ధులగుటకంటె జగ
త్కర్తయగు నిమ్మహామహుని చేత నిధనంబు మేలని నిశ్చయించి యజ్జలధరంబులు
గర్జారవంబు లొనర్చుచు జగంబంతయు గాఢాంధకారావృతంబు గావించి
కార్కొని మిన్నుఁ దన్నిపన్ని యెడతెగని జలధారలు భోరునఁ వర్షించుచు న
ప్పావకు నుపశమింపఁ జేసె; 182

గీ॥ అంత వీరబాహుఁ♦డది గాంచి మాయచే, దానవేంద్రచోది♦తంబు లైన
ప్రళయకాలమేఘ♦పటలంబులోయని, లోలహృదయుఁడగుచు ♦ జాలినొందె.

వ॥ తదనంతరం బా గానవిద్యావిశారదుండగు నారదుం డతనికడకుం జని శూరప్రేరి
తంబులగుచు నిమ్మహాజలధరంబులు సంవర్తకారంభంబులై వర్షించు నట్లగుటం
జేసి తత్ప్రశమనార్థంబుగా నీవు బాడబాస్త్రంబుఁ బ్రయోగింపవలయునని
చెప్పి చనియె. 184

తే॥ వీరబాహుండు ధైర్యంబు♦విస్తరిలఁగ, బాడబాస్త్రంబువరపె నో♦పటిమ మెఱయ
నదియు జ్వాలావళీవృతం♦బగుచు వేగఁ, దజ్జలంబులు గ్రోలె ను♦దారపటిమ.

వ॥ అంత నమ్మహాజలధరంబులు నిస్సారంబులగుచుఁ గొన్ని ధరాతలంబునఁ బడియె;
గొన్ని గుహునామస్తవంబునఁ బ్రాప్తబలంబులగుచు సముద్రంబునొందె; నయ్యవ
సరంబున సురలు విరులను గుఱిసిరి, యచ్చర లాడిరి, గంధర్వులు బాడిరి, సకల
జగజ్జనంబులు సంతోషంబునం బొదలిరి. 186

క॥ దూతముఖంబున శూరుం, డేతద్వృత్తాంతమెల్ల ♦ నెఱిఁగి మది సము
ద్భూతంబగు కోపంబున, సూతునిఁ గని రథముఁ దేఱ♦ సూచించుటయున్. 187

—* హిరణ్యుండు తండ్రియగు శూరునకు హితంబు సెప్పుట *—

వ॥ ఆసమయంబున మహామాయావియు మహాబలసంపన్నుండును, ప్రజ్ఞావిచక్ష
ణుండును, పాతాళరక్షకుండును, త్రిశిరస్కుండును, హిరణ్యనామకుండునగు తన
యుండు శూరపద్మసమ్ముఖంబునకేగి ప్రణమిల్లి వినయంబున నిట్లనియె. 188

చ॥ సురగణమెల్ల బాధలను ♦ స్రుక్కఁగ జేయుటఁజేసి యాయువు
న్నిరియు బలంబు వాయు నిది ♦ సిద్ధము సెప్పెడిదేమి దానవా

త్కరమున కిప్డు దైవగతి ♦ తప్పినయట్లనఁ గానవచ్చె దు
ష్కరమగు కార్యమింక జన♦కా! విను పల్కెద నొక్కవాక్యముల్. 189
క॥ సుర లేతావత్కాలము, కరము మహాపదల జగతిఁ ♦ గాసిలిరిపు డా
హరసుతుఁడు వారి నందఱఁ, గరుణాలోకమునఁ బ్రోవఁ♦గా జనుదెంచెన్. 190
వ॥ వినుము హరిబ్రహ్మాది విజయంబు మన కీశ్వరవరంబువలనఁగదా యట్ల బలం
బిచ్చిన యమ్మహాదేవునకు మగుడ మనబలంబు హరింప దొడ్డభారంబా? శివా
జ్ఞాను వర్తులగు సుజనులు శుభంబులు వడయుటయుఁ దదాజ్ఞ నుల్లంఘించు దుర్జ
నులు దుర్గతిం గాంచుటయు సత్యంబని నీ వెఱుంగవే? మున్ను మహాబలపరాక్రమ
లగు త్రిపురాసురులును, గజాంధక, జలంధర, షండవ్యాఘ్రాసురులును, మదను
డును, నంతకుండును, మత్స్య కూర్మ వరాహ నారసింహ వామనులును, పంచరా
వణప్రముఖులును, శివాజ్ఞోల్లంఘనంబునం జేసిగాదె నశించిరి? గంగాగర్వాప
హరణంబును, కాలకూటభక్షణంబును, యింద్రదోర్భంజనంబును, పితామహ
శిరఃకృంతనంబును, హరిరక్తపానంబును, కపాలమాలికాధారణంబును, నజీర్ణ
రూపాపస్మారపాదాధఃకరణంబును, నివి యాదిగాఁగల మహాదేవు కృత్యంబులు
సంభావ్యంబులై యుండుగావున, 191
క॥ అతనికుమారునితోడను, బ్రతికూలించుటయు ధర్మ♦పద్ధతియగునే
దితిజాధీశ్వర! బాలుం, డితఁడీశ్వరరూపమనుచు ♦ నెన్నుము మదిలోన్. 192
సీ॥ విశ్వరూపముఁ జూపె♦ వెలయంగఁ దనమేన, నజుని కారాగృహం♦బందు నిలిపె
నాకులు భయమంద ♦ లోకసృష్టియొనర్చె, నాదికోలము దంష్ట్ర♦నడచివైచెఁ
దారకు నీసహో♦దరు నుక్కడంగించెఁ, గ్రౌంచాచలము భూరి♦గరిమఁ దుంచె
చాలు దన్మందహాసము ♦ జగంబు లణంప, నితని బాలుఁడని ♦ యెంచఁదగునె?
కడుమహేశ్వరుండు ♦ గాంగేయ కార్తికే,యాదినాముఁడగుచు ♦ నవతరించె
నితని కీశ్వరునకు ♦ నెలమి భేదంబుగా, బల్కుదురు విమూఢ♦భావు లగుచు.
తే॥ స్వాదుజలవార్ధిఁబడియును♦స్వామిశక్తి, విగతమోహుండునగుచును♦మగుడివచ్చె
వీరబాహుండుబోరిలో♦వీనిచేత, దితిజుఁ డెవఁడైననిటమీఁద♦బ్రతుకఁగలఁడె? 194
క॥ దేవాస్త్రంబుల నెవ్వాఁ, డావంతయు భయములేక ♦ నలరెడు రణమం
దావీరు దూతయనుచున్, నీవాత్మ దలంపనగునె ♦ నిర్జరవైరీ! 195
తే॥ మఱియునాతండుభండన♦మండనమున భాను, కోపునిదరిమె దో♦ర్బలము మెఱయి
దానవులనేకులను మహా♦ద్ధతినడంచె, నగరమునుగాల్చెనిర్మూల♦నంబుగాఁగ. 196
చ॥ అతని నెదిర్చి సంగరము♦నందుఁ బ్రతాపముఁ జూప గర్వభు
క్ప్రతతులలోన నొక్కరుని ♦ గానము తత్ప్రభువైన పార్వతీ
సుతు నెదిరింప నెవ్వరికి ♦ జొప్పడు? నీవిఁక తత్పదాబ్జముల్
సతతము గొల్వు మివ్విబుధ♦సంఘము బంధవిముక్తిఁ జేయుమీ. 197

వ॥ ఈయర్థంబు భగవంతుండగు నతఁడు మున్నె దూతముఖంబున నీకెఱింగించె నది విన్నవైతి విప్పుడేనియు నతనికిఁ గోపంబు పుట్టకయ మున్న నివ్వేల్పుల విడిచి నమస్కరింపు మట్లైన బాహులేయుండు ప్రసన్నుం డగుచు మన యభీష్టంబు లొసంగి సకలసేనాసమేతుండై మగుడ జనునని బహువిధంబులుగా హిరణ్యుండు దెలియఁ బలికిన శూరుండు కోపస్ఫురితాధరుండగుచు, బొమముడిపాటు వాటింప నిట్లనియె. 198

తే॥ ఏమిపల్కెదు భ్రాంత! నీ♦విప్రవాదమునఁ, బండితమ్మన్యుఁడవు నీదు♦ప్రజ్ఞచాలు శత్రుఁడగు బాలు నాముందర♦జాలఁబొగడ, నీకు నెవ్వాఁడుబోధించె♦నిజముసెపుమ.

వ॥ ఈక్షణంబ వానిని వధించెద; మదైశ్వర్యబలశౌర్యంబులు నిత్యంబు లగుట నీవెఱుంగవే? మధుసూదనుండు మత్సహోదరునిపైఁ జక్రంబు వఱపిన నతనికి భూషణం బగుటంజేసి హరి పలాయనంబు నొందె; బ్రహ్మయు, బుత్త్రులతోడ మత్కృపచేతం బ్రతిదినంబును దినశుద్ధిం జెప్పుచుండు; నింద్రాదిదేవతలందఱు మాలఁగొని తెచ్చి నా కుపాయనంబుగా నొసంగుచు నిరంతరంబు నన్ను గొల్తు రింతియకాని మద్విరోధంబు వాటింపనేర్తురే? నీవు దానవకులరీతి నించుకేనియు నెఱుంగక మూఢబుద్ధింజేసి యిట్లాడందగునే ? యింక నీ విప్రవాదంబునం బల్కిన నాచేత హతుండ వయ్యెదు నిజంబని పల్కిన, 200

—♦ హితము వినని జనకాజ్ఞ హిరణ్యుండు యుద్ధమున కేగుట ♦—

ఆ॥ తండ్రిపల్కు లిట్లు ♦ తద్దయు నాలించి, యలహిరణ్యనాముఁ ♦ డాత్మలోనఁ దాపమందియితఁడు♦ దనమాటవినఁడయ్యె, ఘటితమయ్యెనాశ♦కాలమిపుడు. 201

వ॥ ఇంక నితని మనోరథానుసారంబుగ నుడువవలయునని నిశ్చయించి యిట్లనియె. 202

క॥ క్షమియింపు మదపరాధము, సమధికభవదీయధైర్య ♦ శౌర్యస్ఫురణ క్రమ మరయఁగ నిట్లాడితి, సమరంబున కనుపు నన్ను ♦ సాహసపటిమన్. 203

వ॥ ఇప్పుడేను సని సకలసేనాసమేతంబుగా నిర్భరమదుండగు నర్భకుం జయించి వచ్చెద; నేతజ్జయంబు నాకు దుర్లభంబు గాదని పల్కి తండ్రికి బ్రణమిల్లి యతని యనుమతిం గైకొని హిరణ్యుండు నిజగృహంబున కరిగె; సహస్రసంఖ్యాకులగు నాత్మజులతోడ రణోద్యుక్తుండై దివ్యాంబరాభరణభూషితుండును, ద్రోణ ప్రసూనమాలికాలంకృతకంఠుండును, సహస్ర హర్యక్షసంబంధసమున్నతరథా రూఢుండును, సహస్రసంఖ్యసేనాసమేతుండును నై నిజవిలాసంబు పురీవిలాసి నులమానసంబులకు నుల్లాసంబు సంపాదింప నగరంబు వెడలె; నయ్యవసరంబున నెనిమిదివాహినులు రథంబులు , నన్నియ గజంబులు, ద్విశతాధిక సహస్రవాహి నులు, హయంబులు, తావత్సంఖ్యాకంబులు కాల్బలంబులు దోడ నరుదెంచె నయ్యవసరంబున, 204

తే॥ ప్రళయకాలాబ్ధి కల్లోల ♦ పటలజనిత
భూరి ఘోషంబులట్లన ♦ భేరి పటహ
కాహళారావములు మ్రోసె ♦ ఘనతరముగ
సైన్య ధుతపాంసుచయము భాస్కరుసఁగప్పె. 205

వ॥ ఇట్లు శూరాత్మజుండు క్షణమాత్రంబున వీరునికటంబునుంజేరి, నిజపురంబు విశీర్ణకంబగుటయుం గని కనలుచు, బలంబు నాల్గుభాగంబులు గావించి, సహస్ర వాహినీ సంఖ్యంబులు వేర్వేర నలుదెసల నియోగించి, నిజబలంబుతోడ వీర బాహున కభిముఖుండై వచ్చెనంత, 206

ఆ॥ వీరబాహుఁ డతని ♦ వీక్షించి వీఁడెవ్వఁ, డనుచు వికలుఁడయ్యె ♦ నాత్మలోన
నపుడు బ్రహ్మపుత్రుఁ ♦ డగు నారదుఁడు వచ్చి, వేగఁదెల్పె వానివృత్తమెల్ల.

వ॥ అంత వీరబాహుండును తనబలంబులు పభజించి నలుగడల నిర్దేశించి మూల బలంబులతోడ నిష్ఠురంబుగా సింహనాదం బొనర్చుచు హిరణ్యుతోడఁ బవరం బుసేయుట కభిముఖుండయ్యె; నయ్యెడ మునుకులుగ మొనసి దండనాథులు, దొరలు, సోదరులు, సామంతులుఁ దమతమ బలంబులం బురికొల్పుకొని యొండొరులం దలపడి ముసలంబుల మొత్తియు, ముద్గరంబుల మోదియు, గదల నడచియుఁ, గరవాలంబుల దుంచియు, భిండివాలంబుల ఛేదించియు, జక్రం బుల జక్కాడించియు, సురియలం గ్రుచ్చియు, గుంతమ్ములం గ్రుమ్మియు, దోమ రంబులం జిమ్మియు, శరంబుల నాటియు, శక్తులం బఱపియు, శూలంబుల వైచి యు, పాషాణద్రుమంబులుఁ బ్రయోగించియు, లోష్టంబులు వఱపియు, బహు విధంబుల బిరుదివియకఁ జలంబు బలంబు నూలుకొల్పుచు, ధైర్యంబులు వాటించి, శౌర్యంబులు ప్రకటించుకొని, యొకరికొకరు దలగడచి పోరు ఘో రంబుగా సల్పుచు, విదళిత వదనులును, విశకలిత రదనులును, విఖండితపదు లును, విదారిత ప్రపదులును, విధ్వస్తహస్తులును, విచ్ఛేదిత మస్తకులును, విచ్ఛిన్నపిచండులును, విస్రస్త దోర్దండులును, విలూన కర్ణనాసికా జంఘోరు లును, విపాటిత కటి కంఠ మధ్య మణిబంధులునై రుధిరంబులు దొఱుఁగ ననేక భటులు భయబలంబులం గొందఱు మృతులయ్యుఁ గొందఱు మూర్ఛాగతులై నేలఁగూలి రయ్యవసరంబున, 208

ఆ॥ వీరబాహుఁడంత ♦ వేర్మిడి జనుదెంచి, గుణరవంబొనర్చి ♦ కోపమెసఁగ
నిశిత విశిఖపంక్తి ♦ నిగుడించి బహుదైత్య, వితతిఁగూల్చె ధైర్య ♦ విభవమొప్ప.

క॥ అత్తఱి నదులైపారెను, నెత్తురులు కబంధతతులు ♦ నెఱభయదములై
నృత్తంబులఁ జూపట్టె సమిత్తలమునఁగాక కంక♦మేళన మొప్పఁగ. 210

వ॥ అప్పుడు హిరణ్యుండు కోపంబుగదుర సహస్రాయుత నియుతకోటి సంఖ్యలగు నిశితవిశిఖంబులు పుంఖానుపుంఖంబులుగాఁ బఱపి భూతజాలంబుల మూర్ఛాగ

తంబులఁజేసి తనివి సనక కనకపుంఖంబులగు శరంబులు నిగుడ్చుచు, నుక్కుమిగి
లిన తేజంబున, మఱియు భూతసైనికుల ముగ్గరంబుల పైకురికె నయ్యెడ భూత
సైన్యంబులు బెగ్గడిలి యథాయథలై పరుగుటం గనుంగొని, 211

శా॥ నీలాఖ్యుండగు భూతసైన్యపతి నిర్నిద్రప్రతాపోగ్రుఁడై
క్ష్వేలాపూరిత దిఙ్ముఖుండగుచు రా ♦ శీఘ్రంబ దైత్యేంద్రు డు
ద్వేలప్రౌఢిమ వాసిపైఁబఱపె శ ♦ క్తిన్ దత్ప్రహారంబునన్
నేలన్ మూర్ఛిలి లేచి యాక్షణమ యా ♦ నీలుండు కోపంబునన్. 212

తే॥ సాలవృక్షంబు పైకొని ♦ చటులపటిమ,దనుజురథముఁజక్కణఁచెన ♦ దైత్యుఁడంత
నలుకనొండొకరథమెక్కి ♦ యతనియురము, గాడనేసెను సితసాయకము లగముల.

క॥ భూతేశుఁడలిగి దోర్ద్ప్తో, దైతేయుని మీఁదఁ బర్వ ♦ తముఁ బరపె నతం
డాతతబలుఁడై యదియు ని,శాత శరత్రయముచేతఁ ♦ జయ్యన దునిమెన్. 214

వ॥ అంత నీలుండు పరాక్రమాభీలుండై పర్వతోపమానంబగు తద్రథంబు దాన
వునితోడ నాకసంబున కెగురవైచినవాఁడు పుడమిం బడక నింగినుండి మగుడ
వచ్చి యొండొక రథం బధిరోహించు నంతలోన నీలుం డతని యురంబుఁ బగుల
నడచిన, 215

క॥ అసురుండు పట్టి నీలుని, వెసనెగయగ వైచె వాఁడు ♦ వెంటనఁ జనుచుం
చి సముద్ధతిఁ జెలఁగఁగ నయ్యసురుని బదనిహతిఁ జిమ్మె ♦ నాకసమంటన్. 216

వ॥ అంత గగనమ్ముననుండి పుడమింబడిన యద్దనుజు నురంబున జయశీలుండగు
నీలుండు కోలాహలోద్వేలంబుగా నార్చి దుమికినం దత్పతనఘాతంబున రక్క
సుం డుక్కుసెడి రుధిరంబు బాళబాళం గ్రక్కుచు మూర్ఛిల్లి యంతలోన, 217

మ॥ దనుజేంద్రుండు నివృత్తమూర్ఛుఁడయి ప్రో ♦ద్యత్ప్రౌఢిమాయామయం
బు నిజాకారము నొందు నాక్షణమునన్ ♦ బుట్టించె యుద్ధార్థమై
యనృత క్రవ్యభుజుండు వేగమ హిర ♦ ణ్యాభాకృతిన్ విస్ఫుర
ద్ఘనగర్జారవముల్ సెలంగ నెదురం ♦ గా జూచి రోషంబునన్. 218

వ॥ నీలుండు తన్మార్గంబు మహోద్ధతంబగు దండంబునం జెండిన న్మిథ్యాసురుండు
ప్రాప్తమోహుండుఁబోలె గర్జిల్లుచు శరసహస్రంబులఁ బ్రయోగించిన నిమిష
మాత్రంబు ధరన్ దొఱఁగి లేచి, నభంబున కెగసి పెడబొబ్బలిడుచువచ్చి భూత
సేనాధిపునితోడ, సమరంబుసేయ సమకట్టెనంత, 219

క॥ నీలుఁడు శౌర్యాభీలుఁడు, కోలాహల ఘోషమడరఁ ♦ గుహనాసురుతో
నాలమొనర్చెనుఁ గోపో,ద్వేలత నల వార సమర ♦ విజయోత్సకుఁడై. 220

వ॥ అద్దనుజుండు బరవంబు సేయువాఁడునుంబోలె భూతసేనాధిపుం గొనిచని, సము

ద్రంబులు, ద్వీపంబులు, పర్వతంబులు, వనాంతరంబులు, గుహాంతరాళంబులు లోకంబులు, బలుమారుఁ ద్రిప్పిన నతండు ఖిన్నుండైన మనంబునఁ బడలు వడియు బాలివోని ధైర్యంబున వానిం బోనీక దురంబు సేయునెడ హిరణ్యుండు ప్రాప్తచేతనుండై కుహనాదనుజ సమేతంబుగా మగుడ యుద్ధసన్నద్ధుండై రథాంతరారూఢుండగుచు, నాగ్నేయాస్త్రంబు నీలు బయిం బఱపిన, నతండు మూర్ఛాగతుండయ్యె, 221

క॥ అతనిఁ గని వీరబాహుం, డతిరోషంబొదవఁ దెలిసి ♦ యసురునిమాయన్,
జతురత విజ్ఞానాస్త్రం, బతిరయగతిఁ బఱపె దివిజు ♦ లభినందింపన్. 222

వ॥ తదీయాస్త్రంబున దానవుండు, పరిత్యక్త మాయాసురుండగుచు, నొంటి నిలచె నంత నవ్వీరబాహుండు మహామేఘంబువోలె గర్జిల్లుచు శరసహస్రంబులఁ బ్రయోగించిన నవియు, వానియురంబు నాటఁజాలవయ్యె నయ్యెడ, 2.4

క॥ కోపమున వీరబాహుం, డేపెసఁగ నిశాత శరము♦లేసి తదుద్య
చ్చాపధ్వజ కవచములు భుజాపటిమఁ దెలంగ ద్రుంచె ♦ క్షణమాత్రములోన్.

వ॥ అంత నసురుండు నొండు విల్లు నందుకొనునంతలోన వీరబాహుండు వాని ధనుస్తూణంబులు తుంచివైచి సారథిసమేతంబుగా నరదంబు నుగ్గు నూచంబు గావించి వాడినారసంబులఁ దద్వక్షంబు భేదించి యార్చి పేర్చిన, 225

క॥ దానవుఁడు మఱియుఁ గోపముఁ, బూని రథాంతరము నెక్కఁ♦బోవఁగ నతఁడా
లోనన తద్రథమస్త్రవి,తానముచేఁ దునిమి యార్చె ♦ దారుణలీలన్. 226

—* హిరణ్యుండు వీరబాహునకోడి సముద్రమున డాగిగొనుట *—

వ॥ మఱియుఁ, దక్కిన యరదంబు లన్నియుం జక్కాడిన, నంత హిరణ్యుండు విదళితరథుండును విగతాయుధుండునునై వీరబాహు బలంబునకు విస్మయంబొందుచు మనంబున నిట్లని తర్కించె; నింక బాహులేయుండు శూరపద్మాదుల సంహరింపఁ గలండు. జనకుండు మహావీరులగు కుమారులం బెక్కండ్రం గనియె; నందొక్కండేనియు నతనికిం బైతృకంబొనర్చుటకు లేకుండిన జగంబున నపయశంబు వాటిల్లు గావున నేనిటమీఁద సమరంబు చాలించవలయునని నిశ్చయించి మాయారూపంబు వహించి నిమేషమాత్రంబున మీనరూపంబై సముద్రంబుసొచ్చె; నవ్విధంబునఁ ద్రివిధంబగు బలంబు దత్తద్భూతగణంబుల చేత హతంబయ్యె నపుడు, 227

క॥ దనుజబలము పరిభవమున్, గని భూతములెల్ల సైని♦కవరేణ్యులతోన్
ఘన కోలాహల రవములు, దనరఁగ మోదమునఁ జెలఁగె ♦ దద్దయు ననిలోన్.

తే॥ వేక్కశంఖంబుఁ బూరించె♦వీరబాహుఁ, డమరబృందంబుసుమవృష్టి♦లమరఁ గురిసె
నప్పుడావార్త నంతయు ♦ నాలకించి, దూతముఖమున శూరపద్ముండు పురిని.

వ॥ లజ్జావనత వదనుండై కోపఘూర్ణిత మానసుండగుచు విన్ననై మిన్నకయుండె నాసమయంబున, 230

సీ॥ దినకర రథవాజి ♦ దిగ్గజంబులు దెచ్చి, చదరంగమాడెనే ♦ చతురుఁ డెలమి,
హరి పద్మజుల దార్ఢ్య♦హంసంబులనుఁదాట, బంధించె నెవ్వాఁడు♦ బాల్యమున నె
గర్భంబులోనుండి ♦ కడుతీవ్రతాపంబు, జననికిఁ జేసెనే ♦ సాహసాఢ్యుఁ
డగ్నిముఖుండని ♦ యలపితామహిమాయ, యెవ్వాని కభిధాన ♦ మిడెనుఁ బ్రేమ
నర్కునోడిసిన యగ్రజు ♦ నట్ల తుహిన,కరుని బంధించె నెవ్వాఁడు ♦ గరిమమీర
నట్టి శౌర్యధురంధరుం ♦ డగ్నిముఖుఁడు, పుత్రరత్నంబుఁ జనుదెంచి ♦ భూరిమహిమ.

క॥ జనకుఁడగు శూరపద్ముని, గనుగొని చరణాబ్జములకుఁ ♦ గడు నమ్రుండై
వినయంబొప్పఁగ నిట్లను, ననుపమ చతురోక్తి మెఱయ ♦ నాస్థానమునన్. 232

క॥ హరి పద్మాసనముఖులగు, సురలఁగెలిచి పేరుగాంచు ♦ శూరుఁడవకటా!
శిరమును వంచుక చింతా,భరమునఁ గుందంగనేల ♦ బలుమరు తండ్రీ! 233

వ॥ అనిన సుతునితోడ శూరపద్ముం డిట్లనియె. 234

తే॥ విబుధసేనాధిపతిదూత♦వీరబాహుఁ,డనఁగనొక్కఁడుజనుదెంచి♦యలఘుపటిమ,
గోపురంబులుసౌధముల్♦గూల్చికడిమి, ఘనశరానలమున♦బురిగాల్చెననియె. 235

వ॥ అపుడు మత్ప్రేషితంబులగు మేఘరాజంబులు తద్వహ్ని శమింపం జేయజాలక తద్వర్షనంబునఁ బరాభవంబునొందె, హిరణ్యుండతనిచేతన సంగరాంగణంబున, నిర్జితుండై సముద్రంబున మీనరూపంబై వర్తించె; మఱియు బలపరాక్రమశాలురగు, దనుజవరులనేకులు హతులైరని జనకుండు పల్కిన విని యగ్నిముఖుం డిట్లనియె. 236

క॥ దూతయగు వాని గెలువఁగ, తాత! విచారింప మనకుఁ ♦ దగునే? వైరి
వ్రాతము భీతిలఁ ద్రుంచెద, నాతని నాకాజ్ఞయొసఁగు ♦ మసురాధీశా! 237

వ॥ అని పల్కి తండ్రియనుమతి వడసి యగ్నిముఖుండు నిజగృహంబున కరిగి మాయాదత్తంబైన శరాసనంబుఁ గొని దివ్యశస్త్రాస్త్రధురంధరుండగుచు, సహస్రవాహినులేనుంగులు, నన్నియు నరదంబులు, ద్విసహస్ర వాహినులు దురంగంబులు, ననేక వాహినులు దైత్యులు, నిరుదెస బలసి చనుదేరఁ, జామరచ్ఛత్రధ్వజంబులుఁ జెలంగ, నానావాద్య ఘోషంబులు మెఱయ, సోముండును, సోమకంటకుండును, మేఘుండును, పింగళుండును, మొదలుగాఁగల దండనాథులు బాసటయై తోడనఁ జనుదేరఁ ప్రభాతసమయంబున మహావీరప్రతాపదీపితంబగు సమరభూతలంబు సేరె; నప్పు డుభయబలంబులుఁ దలపడి పరస్పరాహంకృతులు సెలంగ నానాయుధోపలద్రుమపర్వతంబులుఁ బఱపుచు, దుములంబుగా సమరంబొనర్చి రయ్యవసరంబున, 238

క॥ రోషమున లక్షవీరులు, భీషణబలమెసఁగ విశిఖ ♦ బృందము మార్వ
ఘోషము లడరఁగ బఱపి రశేష సురారివ్రజములు ♦ చెదరి పఱవఁగాఁ. 239

వ॥ అంత సోముండును, సోమకంటకుండును, మేఘుండును, సింహనాదంబు లొనర్చుచు, వివిధాయుధంబులుఁ బఱపుచు, లక్షవీరులు మాఱ్కొని రాసమయంబున,

ఉ॥ వీరపురందరుండు పటు ♦ విక్రమధుర్యుఁడు భూతనాథుఁ డే
పారఁగ భూరి ఘోరవిశి♦ఖావళిఁ దద్రథముల్ మహోద్ధతిన్
ధారుణిఁ గూల్చి దివ్యనిశి♦తప్రదరంబులఁ ద్రుంచె విక్రమో
దారుని సోమకంటకుని ♦ దారుణలీల రణాంగణంబునన్. 241

వ॥ ఇట్లు సోమకంటకుండుఁ బడినఁ గనుంగొని సోముండునుం దక్కిన దైత్యనాథు లందరు రథారూఢులై యుక్కుమిగిలిన తేజంబుల దిక్కులకు వెక్కసంబుగా సింహనాదంబు లొనర్చుచు, దురంబునకుం దొడంగిన, 242

మ॥ కని వీరాగ్రణి భూరికోపమడరం♦గాఁ దచ్ఛరాసారముల్
ధనువుల్ దేరులు ద్రుంచివైచి మిగులన్ ♦ దత్పాలదోర్ద్వంద్వ లో
చనయుగ్మంబుల బాణముల్ జొనిపి యా♦శ్చర్యంబు సంధిల్ల సిం
హనినాదం బొనరించె నిస్తులిత శౌ♦ర్యాటోపముల్ మీఱఁగన్. 243

వ॥ అంత మేఘుండమోఘంబగు దండంబున నతని సారథిం దెగటార్చినం గనుంగొని యవ్వీరుం డతిరోషంబున, మహాభయంకరంబగు శక్తిచేతఁ దద్వక్షముఁ గొట్టిన నతండు నిహతుండయ్యె; నట్లవుటం గనుంగొని దనుజసైనికు లమ్మహామహుని కోల్తలకు నిలువంజాలక పలాయనంబు నొందిరి. 244

—* సేనపరాజయమునకోర్వక అగ్నిముఖుడు వీరులనెదుర్కొనుట *—

క॥ తనసేన పరాజయమై, జనఁ గనుఁగొని యగ్నిముఖుఁడు ♦ సాయకవర్షం
బనుపమగతిఁ గుఱియుచు భూ,తనివహముఁ దఱిమె శౌర్య ♦ దర్పమెసంగన్.

వ॥ అంత మహావీరుండగు వీరపురందరుండు, రథంబు గదియందోలి కోలాహలంబు లడర నయ్యగ్నిముఖునిపై నిశితశిలీముఖంబులు గురిసిన నద్దానవేంద్రుండు వాఁడితూపుల నతని శరశరాసనంబులం దునుమాడి మనంబునం గనలుచు, శక్త్యాయుధంబున నవ్వీరవర్యుని మూర్ఛాగతుం జేసిన, 246

ఆ॥ వీరు లేడ్వురపుడు ♦ వీరపురందరు, మూర్ఛఁ గాంచి కోప♦మునఁ గడంగి
యసురవర్యునెదుట ♦ నతులదోర్యుగముల, శరసహస్రములను ♦ జాలఁ గురిసి.

వ॥ మఱియు, వాఁడితూపుల నతని శరాసనంబుఁ ద్రుంచిన నద్దానవేంద్రుం డలుక వొడమిన మనంబున వారిం గనుంగొని యిట్లనియె. 248

ఆ॥ పోరిలోన మిమ్ముఁ ♦ బోరిగొని వేగంబ, వీరబాహుఁ ద్రుంతు ♦ విజయమొసఁగఁ,
గనిమెదరు మదీయ♦ఘనభుజావిక్రమం, బనిన వానివచన ♦ మాలకించి. 249

వ॥ మహాబలులగు నవ్వీరాగ్రణులు కోపాటోపంబున, దదశ్వతురంగంబులం
దునుమాడి, మహోపలసదృశంబగు తద్వక్షంబు వెసందవాడినారసంబుల వ్రక్క
లించిన, 250

క॥ ఆక్షణమున దైత్యేంద్రుఁడు, వీక్షణముల విస్ఫులింగ♦వితతులొలుకఁగా
దక్షత వేఱొక రథమున, నక్షీణబలం బెసంగ ♦ నధిరూఢుండై. 251

వ॥ ప్రళయకాలానలజ్వాలాభీలంబగు పాశుపతాస్త్రంబుఁ బ్రయోగించిన, నవ్వీరు
లజ్ఞానంబున నాగ్నేయంబని మదిఁదలంచి, దానిపై వారుణాస్త్రంబు నిగుడించిరి.

క॥ పాశుపతాస్త్రంబయ్యెడఁ, బాశధరాస్త్రంబుమ్రింగి ♦ పటుగతి వారిన్
నాశము నొందించినఁగని, యాశరవరుఁడగ్నిముఖుఁడు ♦ హర్షించె మదిన్. 253

వ॥ అప్పుడు భూతంబులు పరిభూతంబులగుచుఁ, ద్రిభూతంబగు భయంబొదవ నలు
గడలకు విరిగి చనియె. 254

ఆ॥ వీరబాహుఁడదియు ♦ వీక్షించి రయమున, గర్జితంబొనర్చి ♦ ఘనతరముగ
గజముమీఁద నెదురు ♦ కంఠరవముఁబోల్కి, నాజికరుగుదేర ♦ నతనిఁజూచి. 255

వ॥ అగ్నిముఖుం డిట్లనియె. 256

క॥ ఓరి! యనేకుల దనుజులఁ, బోరి జయించితివి మున్ను ♦ పొగరుడుగగ మ
ద్ఘోరశరాహతి నేడిదె, ధారుణిఁబడఁగూల్తు నిలుము ♦ ధైర్య మెసంగన్. 257

తే॥ జగతి నిన్నుజయింపఁగా ♦ శక్తిలేని, పురుషుఁడోపునె యువతిసం♦భోగమునకు?
ననుచు, బల్కిన విని వీరుఁ♦డాగ్రహమునఁ, బలికె దానవుతోఁగర్ణ♦పరుషఫణితి.

క॥ ఘూకంబు ధరణి సూర్యా,లోకంబునకులికి గొంది♦లో డాగుక్రియన్
నాకెదుర నిలువలేక భ,యాకులత హిరణ్యుఁడలఁగి ♦ యంబుధిఁబడియెన్. 259

తే॥ భానుకోపుఁడు దురమున ♦ బఱచెమున్ను, మాయగైకొని నాతోడ♦మగుడననికి
వచ్చెనేనియుఁ బరిమార్తు ♦ వానినాజి, నీవు నవ్విధి నరుగక నిలుతువేని. 260

వ॥ రణాంగణంబున నిన్నుఁ దెగటార్చెద, నప్పుడు నీకడ్డపడు మగండెవ్వండో కో చూ
డవలయునని పల్కి మహాకోపంబునఁ జాపం బెక్కిడి గుణధ్వనిం జేసిన, 261

క॥ దానవనాథుండపుడు భ,యానకమగు ధనువుఁగొనియు ♦ నద్భుతముగ మౌ
ర్వీనాద మొనర్చెను, గోపానల కీలామహోగ్రుఁ♦డగుచున్ బోరిన్. 262

—* అగ్నిముఖ వీరబాహుల యుద్ధము *—

వ॥ ఇట్లు గుణారావంబుఁ గావించిన విని భూతంబులు భీతంబులయ్యె నంత దైత్యుఁడు
నిశితంబులగు చతుర్దశ విశిఖంబులు వీరబాహుపయిం బరపిన నతండన్నియు
శరంబులఁ దునిమి బ్రహ్మాండభాండంబు పగులఁ గోలాహలం బొనర్చెనంత, 263

తే॥ అగ్నిముఖుఁడంత చటులకో♦పాగ్ని యెసఁగ, వీరబాహునిపైమహో♦ద్వృత్తిఁబఱపె
నిశితవింశతిసంఖ్యాక♦విశిఖములను, సింహగర్జారవంబులు ♦ చేసికొనుచు. 264

క॥ వీరుఁడు వానినన్నిఁటి, నారూఢిం దునిమెఁ దావ♦దంబకతతులన్
వారక దైత్యేంద్రుఁడుఁ వెస, నారాచసహస్రములను ♦ నాటించె మెయిన్. 265

వ॥ ఇట్లు నాటించి శంఖంబుఁ బూరించెఁ దదీయ శిరంబులు మేను సొచ్చిపోయిన వీరబాహుం డలుక మనంబునం దొలుక విస్ఫురితాధరుం డగుచు నన్నివాడి తూపులఁ దద్రథంబు విదళితంబుఁ గావించి హయంబులం బరిమార్చి కార్ముకంబుఁ దునియలుచేసిన, 266

క॥ ఆరోహించి రథాంతర, మారాక్షసవర్యుఁ డద్భు♦తాటోపమునన్
వీరాగ్రణిపైఁ బరపెను, ధీరత దండంబుద్రిప్పి ♦ దిశ లద్రువంగన్. 267

వ॥ అంత వీరబాహుండు సముద్దండంబగు నతని దండంబు నొక్క వాడిశరంబునం దునుమాడిన దనుజవర్యుం డద్భుత మహోన్నతంబగు కోదండంబుఁగొని వాయువ్య సౌర వారుణ యామ్యంబులు తోడుతోడనఁ బ్రయోగించె. 268

క॥ వీరుఁడు తాదృక్శరముల, వారక సంధించి తునిమెఁ ♦ దద్బాణములన్
ఘోరమగు నొకమహాస్త్రము, వారక నాటించె నగ్ని♦వక్త్రుని మేనన్. 269

వ॥ ఇట్లు నాటిన రక్కసుం డొల్లంబోయి నిజరథంబున మూర్ఛాక్రాంతుండై నిమిషమాత్రంబునఁ దెలివొంది యారాధితయగు కాళిం దలంచిన, 270

శా॥ ప్రేతానీకము ఢాకినుల్గొలువఁగా ♦ భీమాట్టహాసంబురు
స్ఫీతాభీల మృగేంద్రవాహయగుచున్ ♦ బెంపొంద నానాయుధ
వ్రాతంబుల్గయి బూని దిక్తటములన్ ♦ వాద్యధ్వనుల్నిండఁగా
నేతెంచె న్వెస భద్రకాళి దనుజా♦భీష్టంబు సిద్ధింపఁగన్. 271

వ॥ ఇట్లు చనుదెంచిన భద్రకాళిం బ్రార్థించి దానవుండు వీరబాహుం జయింపుమనవుడు నట్లయగుంగాతమని యంగీకరించి మహాకాళి యతిఘోరంబుగాఁ జనుదేర సకలభూతసైనికులు మహాభయభ్రాంతులైరి. 272

క॥ కాళి మహోజ్జ్వలమగు నొక, శూలముఁగొని మీఁదవైవ ♦ శూరతమెఱయన్
లీలఁ దునుమాడె వెసఁ బదు, నాలుగుబాణముల వీర♦నాథుం డలుకన్. 273

వ॥ మఱియు నక్కాళియు మహాభయానక రణకేళియై పరుషవచనంబుల నతని భర్జింపుచు నిష్ఠురంబగు వేఱొక్కశూలంబు గీలుకొల్పిన నతండు గోపాటోపంబున సహస్రవిశిఖంబులం దునుమాడె. 274

క॥ కాళిక మగుడన్ గోపో,ద్వేలత వాహనము డిగ్గి ♦ వెస ఖడ్గంబున్
గేలంగొని భీషణముగ, మ్రోలన్ సంహారమునకు ♦ మొనయుచు రాగన్. 275

వ॥ దానింగని వీరబాహుండు వనితం జంపుట దురితంబని తలంచి తదీయాష్టభుజంబులు నొండుగేలం గీలుకొల్పి వేఱొండుకేల వక్షంబుఁ జదిపిన నది రుధిరంబు భళభళం గ్రక్కుచు నుక్కుచెడి పుడమింబడి రోదనంబు సల్పుచు లేచి యాత్మగతంబున, 276

క॥ గుహుఁ సోదరుతోఁ బోరిన, మహి జయముఁ గాంచఁదరమె ♦ మాదృశుల కహో
బహుమూఢబుద్ధి యదియని, మహితబలుఁ వీరబాహు♦మదిఁ గొనియాడెన్. 277

వ॥ ఇట్లనేక విధంబులఁ గొనియాడి, దేవా! భవత్పరాక్రమం బెఱుంగక సంగరంబు నకుం దొడంగితి మదీయాపరాధంబు సహించి క్రోధం బుడుగవలయు, నిటమీఁద నీవు పార్వతీయునిప్రసాదంబువలన భానుకోప వహ్నివక్త్రప్రభృతు లగు నసురుల ననేకులఁ బరిమార్పం గలవని పల్కి సంస్తుతించి యతని యనుమతి వడసి భద్రకాళి సింహవాహనారూఢయై నిజస్థానంబునకుం జనియె. 278

ఆ॥ అంత భద్రకాళి ♦ యరుగుట గనుఁగొని, యగ్నివక్త్రుఁ డాత్మ ♦ నాజియందు
దీని విక్రమంబుఁ ♦ దెలియుట కనిపితి, నింక సేయఁదగిన ♦ దేమి నాకు? 279

వ॥ త్రిభువనంబులు జయించునప్పుడేనియు నితర సహాయంబు నా కనపేక్షణీయం బగుటం జేసి వీరిని జయించుటకు నేన చాలుదుఁ గావున, నిబ్బవరంబున జయించిగాని తండ్రిసముఖంబునకుం బోవనని ప్రతినఁ బన్ని లేచి యుద్ధసన్నద్ధుండై,

గీ॥ అగ్నివక్త్రుండు ప్రళయకా♦లాభ్రమట్లు, దశదిశలునిండ సింహనా♦దంబొనర్చి
బహుతరక్రోధమునవీర♦బాహుమీఁద, శితశరంబులుఁబఱపె, ని♦స్సీమపటిమ. 281

క॥ వీరుం డన్నియ శరముల, వారించి తదీయవిశిఖ♦వారము మఱియున్
దారుణశరములఁ గురిసె న, వారణ దైత్యేంద్రుమీఁద ♦ వరశౌర్యమునన్. 282

క॥ దనుజుఁడు తద్విశిఖంబుల, వినిశితశరశతముచేత ♦ విదళించి మహా
నినదం బొప్పఁగ శంఖము, ఘనముఁగఁ బూరించె నాజిఁ♦గౌతుకమొదవన్. 283

వ॥ అంతఁ జలంబు పెఱుఁగ మహాధీరుండగు వీరుండు పదునాల్గు వాఁడిముల్కుల నగ్నిముఖుధనువుం దునుమాడి దిగంతంబులుచలింప నిబ్బరంబుగాఁ బెడబొబ్బలిడిన,

—* వీరబాహుఁ డగ్నిముఖుని సంహరించుట *—

చ॥ అది విని యగ్నివక్త్రుఁడు మ♦హాగ్రహ మొప్పఁగ సర్వవిద్విష
న్మదహరునబ్జజాస్త్ర మస♦మానపటిష్ఠతఁబూని వైచె నే
పొదవఁగ వీరబాహుఁ డపు ♦ డుగ్రతరంబగు వైరభద్రము
న్మదగతి వానిపైఁ బఱపె ♦ నాకనివాసులు సంతసిల్లఁగన్. 285

వ॥ ఇట్లు బరపిన వీరభద్రాస్త్రంబు మహారౌద్రంబునం జనుదెంచి తద్బ్రహ్మాస్త్రంబుం గబళించి యగ్నిముఖుశిరంబుఁ దునిమె; నిది యెఱింగి చతుర్వింశ త్సహస్ర సంఖ్యాకులగు సేనాధిపతులు తమతమ బలంబులతోడ నురవణించి నిదాఘ సమయధారాధరంబులవిధంబున గర్జిల్లుచు నిశితశరపరంపరలు గురిసి రంత. 286

మ॥ తతశౌర్యంబున వీరబాహుఁ డసురేం♦ద్రశ్రేణిపై బాణముల్
శతకోటుల్ నిగుడించుచున్ దరిమె నా♦శావీథికిం గొందఱన్
ధృతిమైఁ గొందఱ నాయుధప్రకర మొం♦తేనిన్ విదారించె సం
హతి గావించెను గొందఱన్ బ్రళయకా♦లాభీలరుద్రాకృతిన్. 287

వ॥ మఱియుఁ గృతాభివందనులగువారిఁ గొందఱ విడిచియు, నిట్లతిభీమంబుగా సంగ్రామంబు సల్పునవసరంబున నతనిశరాహతి కోహటింపఁజాలక యసురబలంబులు, కళేబరంబులు మీఁదనిడుకొని తద్భారంబున గతప్రాణులగువారును, నమ్మహావీరునకు బట్టువడినట్లన భ్రమసి మోహపరవశులై నేలంగూలువారును, రక్తనదీప్రవాహంబునం బడి సముద్రంబునం గలిసి నిధనంబునొందువారును నై బహువిధంబుల హతంబులై, రక్కసిమొద. 288

గీ॥ బలు నటించె రణోర్వీఁ గ ♦ బంధతతులు, కాకగృధ్రావళులు మాంస ♦ కాంక్షఁ దిరిగెఁ
బట్టణంబునఁ గిలకిలా ♦ ర్భటులు మించె, దైత్యకాంతలరోదన ♦ ధ్వనులు ప్రబలె.

వ॥ ఆసమయంబున దేవతలు సుమవర్షంబులం గురిసె; సంఫుల్లలోచనులై పుట్టంబు లెగయవైచుచుం గోలాహలంబులు సెలంగ నర్తించి రప్పుడు భూతగణంబులతో సేనాధిపతులు వీరులు విగతమోహులై విజృంభించి రంత, 290

క॥ మతిమంతుఁ డుగ్రసేనుఁడు, గతమోహుఁడు వీరబాహుఁ ♦ గనుగొని పల్కెన్
శతయోజనదూరంబున, స్థితమగు నొకవటము దాని ♦ చెంగట నొకటన్. 291

వ॥ భవత్సోదరులు విగతప్రాణులై పడియున్నవారు. వారిప్రాణంబులు కాలుండు దనపురంబునకుం గొనిచనియెఁ; గావున విచారింపవలయు నని పల్కిన, నతని వాక్యంబులు విని దుఃఖితుండై పదంబులు తొట్రిల రయంబున, నవ్వటనికటంబునకుం జని యందు మూర్ఛాక్రాంతులై యున్న నిజానుజులం జూచి పైఁబడి కొంత తడవు తాను మూర్ఛిల్లి తెలివినొంది బహువిధంబుల విలపించుచు నిశితాస్త్రహతులగువారి జముండు గొనిపోవ నెట్లుసమర్థుండగు నని మనంబున నతనిపై నలుకవొడమి, 292

ఉ॥ "అంతకుఁ డిట్లు క్రొవ్వుచు గు ♦ హానుజులం గొనిపోవవచ్చునే?
యెంతవివేకహీనుఁడు మ ♦ హేశ్వరభక్తి మృకండుసూనుఁడో
క్కింత సుమంబొసంగి భజి ♦ యించినమాత్ర శివాంఘ్రితాడనా
క్లాంతతచే మునుంబడిన ♦ కష్టము విస్మృతమయ్యెనో మదిన్. 293

వ॥ మఱియు నశ్వరదుర్మతులకొఱకు నైన హరపాదతాడనంబది యుఁదలంపఁడో కో" యని కోపించి, విభూతిరుద్రాక్షధారులైన మహాత్ముల దారింబోవకుండు మని కింతగర్వంబేల, సత్వరంబ వారిం దెచ్చి యొప్పించుమని సాయకంబున లిఖించి కాలునిసన్నిధి కనిచిన నయ్యస్త్రంబు సకలదిక్ప్రకాశంబై మహాజవంబునం జనుదెంచి మ్రోలంబడియున్నఁ గాలుం డది కేలంగొని విస్మయంబందుచు, తల్లేఖనంబుఁ జదివికొని మహాభయాకులుండై, 294

గీ॥ అధికముదమొప్పఁ గైలాస ♦ మందునుండు, వారి సుజ్ఞానదృష్టిచే ♦ సారెఁ దెలిసి
బహుభటాన్వితుఁడై మహా ♦ మహిమ మెఱయ, శమనుఁ డరుదెంచె నవ్వారి ♦ సన్నిధికిని.

వ॥ ఇట్లు చనుదెంచి దివ్యభూషణాలంకృతులును, దితిజమారిత భూతగణ పరివృతు

లును, దివిజగంధర్వ విద్యాధరోరగోజన సేవితులును నానంద పరిపూర్ణులును నగు మహావీరులం గని దండప్రణామం బాచరింపుచు, దండధరుండు కృతాంజలియై యిట్లనియె. 296

—* వీరబాహుండు కైలాసమునుండి వచ్చిన తమ్ములం జూచి సంతసించుట *—

క॥ వీరవరులార! మిము నే, నూరక కొనిపోయితంచు ♦ నొగి నామీఁదన్
భూరితరక్రోధంబున, వారక యున్నాఁడు వీర♦బాహుండు గడున్. 297

క॥ అతఁడున్నయెడకుఁ గరుణా,మతి మీ రరుదేఱవలయు ♦ మానుగ ననినన్
గుతుకమున భూతవీర,ప్రతతియుఁ జనుదెంచె వీర♦బాహుని కడకున్. 298

వ॥ అంత నవ్వీరబాహుం డవ్వీరులం గాంచి యాలింగనంబు చేసి శిరంబులు మూర్కొని యాదరపూర్వకంబుగా ననునయింపుచు, హర్షోత్కర్షంబునఁ జెలంగె ననిచెప్పె. 299

శా॥ స్వాంకక్రీడవిభాస్య, భాసురకరా♦గ్రాంభోజతాంచ్చ జ్జటై
ణాంకోత్తంస ముహు స్సముద్ధరణలీ♦లాసక్త హస్తాబ్జమీ
నాంకస్ఫూర్జ దహంయుతా, నగభిదో ♦ ద్యధాద్రిదినీపాణి శ్రీ
పంకీభూత మనోజభూతి శితశో♦భానిర్జితేందు ద్యుతీ. 300

క॥ దీనాదీనవశమన ని,దానా! దానవ మహాప♦దతమిస్రనికా
యేనా యేనస్సంఘా, హీనా హీనస్మయాప♦హ్రాతిపతగేంద్రా! 301

ధృతవిలంబితము॥ నిజపదాంబుజ ♦ నిశ్చలభక్తి కృ
త్సుజనతా గృహ ♦ సుస్థిరకల్పకా!
రజితశైల వి♦రాజిత గోవర
ధ్వజ విరాజర♦థస్తుతపద్వయా! 302

గద్య:

ఇది శ్రీమదిందుధరసుందరపాదారవిందార్పిత హృచ్ఛతపత్ర సకల సుకవి
జనానుగ్రహపాత్ర సుగుణస్తోత్రపవిత్రచరిత్ర కాశ్యపసగోత్ర కోడూరి
యెల్లనార్యపౌత్ర శంకరామాత్యలక్ష్మ్యంబికాతనయ
వినయవిధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచల
కవిప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత
శంకరసంహితయందలి శివరహస్య
ఖండంబున యుద్ధకాండంబునందు
ద్వితీయాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీశివాయ గురవే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము.

యుద్ధకాండము.

తృతీయాశ్వాసము.

మహిళావరమానస
సీమసితచ్ఛదసమస్త ♦ చింతితఫలదా
శ్రీముఖవాగలుభూప
క్షేమంకర కనదపాంగ ♦ శ్రీశివలింగా!

వ॥ అవధరింపుము, సకలపురాణార్థవిచారసమేతుండగు సూతుండు కథాకర్ణనావధిక ప్రమోదులగు శౌనకాదుల కిట్లనియె. 2

—* యముడు వీరబాహుని బ్రార్థించుట *—

గీ॥ శమనుఁ డవ్వీరబాహుని ♦ చరణములకుఁ, బ్రణతిఁ గావించి భక్తితోఁ ♦ బలికె దేవ
భసితరుద్రాక్షధారుల ♦ పదముఁ దేరి, చూడ నామది భయమందు ♦ సువ్వె యెపుడు.

వ॥ భవత్సహోదరులు వరకైలాసనగరంబున సుఖంబున్న వారల నీసన్నిధికిం దోడ్కొని వచ్చితిఁ గోపంబుడిగి మదీయాపరాధంబు సహింపవలయునని వినయంబునం బల్కినఁ గృతాంతునిం గరుణించి వీరబాహుం డిట్లనియె. 4

క॥ నీవెపుడు శివప్రియుఁడవు, గావున శివభక్తులకునుఁ ♦ గడుప్రియుఁడవు నీ
భావంబున భయమేటికి? నీవీటికి నరుగు మింక ♦ నిశ్చింతఁ దగన్. 5

గీ॥ వీరి నెవ్వగఁ గనుగొని ♦ వికలబుద్ధి, నీవఁ గొనిపోయి తనుచును ♦ నేను చాల
యాత్మఁ గోపంబొనర్చితి ♦ నదియు నీదు, హృదయమున నుంచవలదు, ప ♦ రేతనాథ! 6

వ॥ అని యూరడించి వీరబాహుం డనుజ్ఞయొసంగిన శమనుండు నిజభటసమేతుండై నిజపురంబునకుం జనియె; నంత, 7

గీ॥ వీరబాహునిమోదను ♦ విరులవాన, గురిసె నెంతయు నిర్జర ♦ కోటి దివిని
భూరికోలాహలంబుల ♦ భూతవితతి, సైన్యనాథులతోడను ♦ సంతసించె. 8

వ॥ అంతఁదద్వృత్తాంతంబంతయుఁ దెలిసి చారులు శూరపద్మున కెఱిఁగించిన నతం డంతయు విని యత్యంతశోకాక్రాంతుఁ డయ్యె; నసురులందఱుఁ గేశంబునొంది రయ్యగ్నిముఖుని పత్నులాద ఘోరరవంబుల నంతయు విలపించిరి. 9

గీ॥ అపుడు త్రిసహస్రసంఖ్యచే ♦ నతిశయిల్లు, శూరతనయులుతండ్రిని♦జూచి తాము శోకమునుబొంది పలికిరి ♦ శూరముఖ్య! దైవగతి కింత చింతింపఁ♦దగునె మదిని.

మ॥ అలయష్టోత్తరలక్షవీరతతితో ♦ నభ్ర్భూతసంఘంబుతోఁ
గలనం బోరగ నగ్నివక్త్రు నసుపం♦గా యుక్తమే యిప్పు డు
జ్జ్వలశౌర్యం డతఁ డాజి నీల్గుటకుఁగ్లే♦శం బేల చిత్తంబునం
దలఘుస్థైర్యుఁడు భానుకోపుఁడు హిర♦ణ్యాఖ్యుండు నీకుండఁగన్. 11

వ॥ మఱియు రణరంగభీము లగు మేము గలుగ నీ కీ విచారం బేల? సముద్రంబు ఘోషించినను భవద్బలంబు శోషింప నేరదు. వినుఁడు. 12

మ॥ అతిరోషంబున మేరుభూధరము వ్య♦త్యాసంబుఁ గావింతుమో
యతులవార్ధి శమింపఁజేతుమొ సను ♦ ద్యద్వాడబాగ్నిం, ద్వదీ
ప్సితమున్ జెప్పుమటన్న శూరుఁ డనియెన్ ♦ శీఘ్రంబ యవ్వీరభూ
త తతిన్ బాలకుఁద్రుంచి రండిటకు దు♦ర్దాంతప్రతాపోన్నతిన్. 13

వ॥ అనిపలికి శూరపద్ముం డనుమతియొసంగిన మహాభయదారులగు తత్కుమారు లందఱును యుద్ధసన్నద్ధులై సమ్యగ్రోణ మాలికాలంకృత కంఠులును, సకల భూషణ భూషితులును, సముద్యత్తుంగ శతాంగారూఢులును నగుచు, ననేక శూరులు బాసటయై చనఁ దేరఁ జతురంగబలసమేతులును, చటులవాద్యఘోషముఖరిత హరిన్ముఖులును, ఛత్రచామర ధ్వజపరిశోభితులును, చాపతూణీరధారులును నై దురంబున కరుదెంచి రప్పుడు, 14

క॥ శూరసుతులు వీరందరు, బోరిని దెగ్లెదరు సత్య♦ము గ నిఁక తనకుం భారవిమోచన మగునని, వారక నటియించె ననగ ♦ వసుమతి గదలెన్. 15

గీ॥ దానవులమీఁదఁ గాక గృ♦ధ్రంబులాడె, నులక లెల్లెడఁగురిసె మ♦హోగ్రముగను శ్యేనములు కేతనములపై♦ జెలగి తిరిగె, దుష్టశకునా లనేకముల్ ♦ దోఁచె నెదుర.

వ॥ ఇట్లు భావిమృత్యుసూచకంబులైన దుశ్శకునంబులు గణింపక దానవాగ్రణులును రణాంగణంబు సొచ్చిరి. అత్తఱి నుభయబలంబులు మొత్తంబులై మోహరించి మహీరుహశోపలధరాధరంబులును, వివిధాయుధంబులును గురియుచు సంకులసమరంబు గావించి రందు. 17

—* శూరపద్ముని త్రిసహస్రకుమారుల యుద్ధము *—

గీ॥ భూతవీరులచేఁ బరి♦భూతులగుచు, బర్వెడి రసురవరులు ది♦క్పటలమునకు వారిదుర్దశ గనుగొని♦శూరపద్ము,తనయులందరు మది ♦ రోష మినుమడింప.

మ॥ ధనువుల్ సజ్యము లొప్పజేసి కడునుద్యద్ఘోషము ల్మీఱంగాఁ
గనదస్త్రప్రతతుల్ వెసంబరపి యుగ్రస్ఫూర్తి భూతావళిన్
ఘనశౌర్యంబునఁ జెండ నచ్యుత సుసంగ్రామ సంగరోర్విన్ పలా
యనముం బొందియు భూతసైన్యపతు లుద్యత్ధైర్య ధౌరేయులై. 19

వ॥ మగుడి దానవులపై నురువడించి వృక్షంబులు వైచియు, శిలల రువ్వియు, బర్వతంబుల బఱపియు, దండంబులు జెందియు, నరదంబుల ద్విరదంబుల హయంబుల సారథుల నుగ్గునూచంబు గావించియుఁ, గొందఱ యురంబులు ముసలంబుల మోదియుఁ గొందఱశిరంబుల కుఠారంబుల నఱికియు, గొందఱ శరాసనంబులు శరంబులం దునిమియు, గొందఱ కవచంబుల కరవాలంబులఁ దెగవైచియు, నిట్లు నానావిధంబుల భూతసైనికులు పరాక్రమంబు సూపిన, 20

క॥ శూరతనూభవు లందఱు, శూరత మెరయంగ మఱియు ♦ సురుచిరహత భు
గ్నారాచంబులఁ బరపి రు,దారతభూతాళిమీఁద ♦ ధైర్యము లొలయన్. 21

వ॥ తన్మహాశరంబుల వేడిమికిఁ బోడిమి సెడి యొల్లంబోయిన యుల్లంబులు తల్లడిల్ల, భూతగణంబులం గనుంగొని, లక్షవీరులలోన విజయుండును, జయుండును, మణిఘోషుండును, కరవీరుండును, వృషాహ్వయుండును, మహానందుండును, నసంతుండును, నకలంకుండును, నతిగుణాంకుండును, మారుండును, శశికంటకుండును, శతవళియును, నాదిగాగల సహస్రవీరులు వెడలి యద్దురాత్ముల వధించుటకు నాలోచించి వీరబాహుతో విజ్ఞాపనం బొనర్చి తదనుజ్ఞ వడసి, 22

క॥ శూరతనూజులఁ దారొ,ని, వీరసహస్రం బుదార ♦ విక్రమమొదవన్
భూరిశరంబులు గురిసెను, వారక పెడబొబ్బలిడుచు ♦ వసుధ చలింపన్. 23

వ॥ ఇవ్విధంబున నమ్మహావీరులకుఁ బరస్పరంబు మహాయుద్ధంబయ్యె. 24

క॥ వీరసహస్రము రథములు, శూరత నురుమాడి రపుడు ♦ శూరతనూజుల్
వారి యరదములు ధనువులు, వీరవరుల్ దునిమి యుగ్రవిశిఖావళులన్. 25

వ॥ మఱియుఁ బర్వతోపమానంబులగు త త్తురథంబులన్నియు భంజించిన, 26

క॥ దనుజులు ధరణీగతులై, ఘనభుజమహీధరములు ♦ గైకొని శౌర్యం
బునఁ బరపిరి సురతతిపై, ననుపమకోలాహలంబు ♦ లడరంగ మిగులన్. 27

క॥ వీరతతులంత నంటన, వారక నిశితాస్త్రతతులు ♦ పరపి ప్రతాపో
దారస్ఫూర్తి జెలంగ వి,దారించిరి తద్విముక్త ♦ తరుశైలంబుల్. 28

వ॥ ఇట్లు తునిమి మహాఘోరంబగు నాగ్నేయాస్త్రంబు నద్దానవులమీఁదఁ బ్రయోగించిన నిర్దళితాంగులును, నిర్గళద్రుధిరపూరులును, నగుచుఁ, గొందఱు మూర్ఛం జెందిరి. కొందఱసురులు బలంబున నీడంబోక పోరుచు మహాబలులగు వీరవరుల నంభోనిధిమధ్యంబున వైచిరి.
29

మ॥ వీరుల్ దోడనవచ్చి సంగర సము♦ద్వేలావలేపంబుతో
నారూఢాస్య శతాంగులై సునిశితా♦స్త్రౌఘంబు వర్షించినన్
ఘోరన్ దచ్ఛరపీడితాంగులగుచున్ ♦ బూర్వామరుల్ కోప వి
స్ఫారోదగ్రతమీర వారి ధనువుల్ ♦ భంజించి రుద్యద్గతిన్. 30

వ॥ ఇట్లన్యోన్యంబు జవంబున నన్యాదృశంబుగ సల్పునెడ దివిజులు దితిజసంతాడితులై సంతాపంబునుం బొందిరి. 31

క॥ అంత విజయుండు విక్రమ,వంతుఁడు వినయంబు దనర ♦ వరభక్తి నుమా
కాంతుపదాంబుజసేవని,తాంతము గావించె నెలమిఁ ♦ దత్కృపచేతన్. 32

వ॥ అమోఘంబులగు ఘనుస్తూణబాణంబులు వడసి దానవులపైఁ గోపాటోపంబు దీపింప శరవర్షంబు గురిసె నప్పుడు తద్బాణంబులు రక్షోవ్రాతంబుల, శిరంబులు సెండి వానితోడ సకల దిగంతంబుల సప్తసముద్రంబులం బడియె నంత, 33

ఉ॥ పునరుద్భూతశిరస్కులై దితిసుతుల్ ♦ స్ఫూర్జన్మహాగర్జనల్
దనరన్ సంగరకేళికిం దొడర ను♦ద్యత్త్రైధీ వీరుండు బల్
కినుకన్ వారిశిరంబు లంఘ్రికరముల్ ♦ గీలాలముల్ జొత్తిలన్
దునిమెన్ దారుణసాయకప్రతతులన్ ♦ దోస్సార మేపారఁగన్. 34

వ॥ మఱియు దానవులు పూర్వంబట్ల సముత్పన్న సర్వాంగులగుచు ననేక విశిఖంబుల నిగుడింప విజయుండు మనంబున విచారంబునొంది. 35

క॥ స్వామి! కార్తికేయ! ♦ సకల శత్రువిదార, యిమ్మహావిచిత్ర♦మేమొ యసుర
మస్తకంబులెన్ని♦మారులు దుంచిన, పుట్టుచుండు మరల ♦ బూర్వమట్లు. 36

వ॥ వీరల జయించు నుపాయంబు కరుణింపవేయని గుహునిహృత్కమలంబుఁ దలంచిన నక్కుంచభేది ప్రసన్నుండై వాని కిట్లనియె. 37

క॥ విజయా! శీఘ్రమ నీకున్, విజయంబగు నస్మదాజ్ఞ ♦ నీవిక దనుజ
వ్రజములఁ బరిమార్పుము నిజ,భుజవిక్రమగరిమ దివిజ♦పుంజము వొగడన్. 38

వ॥ ఇద్దురాత్ములు పద్మజవరంబున మహాబలాఢ్యులై యుండుటంజేసి వీరలశిరంబు లేకకాలంబున నొక్కబాణంబున నెవ్వండు ఖండించు నప్పుడు నాశంబునొందు దు రిందులోపల నొక్కండుతక్కిన వధ్యులుగా రదిగావున, 39

ఆ॥ ఒకపరియ నీవు నిశితమా♦నొకశరమున,శిరము లురువడి దునిమి ని♦శ్శేషముగను
కదనతలమున వీరిఁ జ♦క్కాడవలయు,నంబుజాసనువర మిది ♦ సార్థకముగ. 40

వ॥ అని పలికి సకలశత్రుసంహారభైరవం బగు భైరవాస్త్రంబు నొసంగి పార్వతీసుతుం డంతర్హితుండయ్యె. 41

—* విజయుఁడు త్రిసహస్రకుమారుల జయించుట *—

క॥ గుహువరలబ్ధాస్త్రుండై, బహుబలుఁడగు విజయుఁడపుడు ♦ పటురవమెసఁగన్
దహనజ్వాలలు నిగుడఁగ, నహితులపైఁ బరపె నమ్మ♦హాస్త్రముఁ బెలుచన్. 42

వ॥ అదియు ననేక భైరవాకారంబుల మహాభయంకరంబై చనుదేరం గనుంగొని
సకలరిపునికరంబు వికలంబయ్యె నప్పుడు, 43
క॥ ఘనబలుఁడు మత్తుఁడనియెడు, దనుజేంద్రుఁడొకండు దాని ♦ దళితమొనర్పన్
సునిశితమగు మాయాస్త్రముఁ, దనరఁ బ్రయోగించె రోష ♦ తామ్రాక్షుండై.
మ॥ జవమున్ మీఱఁగ భైరవాస్త్ర మురుభా ♦ స్వద్దీప్తి నయ్యస్త్రమున్
లవమాత్రంబు గణింప కాక్షణమ కీ ♦ లల్ గ్రక్కుచున్ వచ్చి యా
హవరంగంబున నేకకాలమున వ్ర ♦ య్యల్ సేసి మూర్ధంబులన్
భువిఁగూల్చెం ద్రిసహస్రదానవగణం ♦ బున్ విస్మయం బొప్పఁగన్. 45
వ॥ ఇట్లు త్రిసహస్రదానవగణంబులుఁ బడుటం జేసి విజయుండు సమరలబ్ధవిజయుండై
స్కందుని నుతించె, భూతవ్రాతంబులు కోలాహలంబులఁ జెలంగిరి; నిలింపులు
గుంపులుగూడి సొంపలర సుమపరంపరలు గురిసి రయ్యవసరంబున, 46
క॥ అదియంతయుఁ గని దూతలు, పదపడి శూరునకు విన్న ♦ పం బొనరింపన్
మది వికలుఁడగుచు దానవ, మదకుంజరుఁ డపుడు శోక ♦ మగ్నుండయ్యెన్. 47
వ॥ అప్పుడు ధర్మకోపుండను మంత్రివర్యుండు శూరపద్మున కిట్లనియె. 48
క॥ జనక, సుత, సహజ, బాంధవ, జనమతి జగతీశశౌర్య ♦ శాలురు వీరల్
మనమున ఖేదము నొందరు, దనుజేశ్వర! వంతనొందఁ ♦ దగునే నీకున్? 49
క॥ దితిసుతులకెల్ల విభుఁడవు, మతిమంతుఁడ వనుదినంబు ♦ మాబోంట్లకు ధీ
చతురతఁ గరపఁగఁ జాలిన, ధృతిశాలివి నీకిదేల ♦ ధీరత వదలన్? 50
మ॥ సకల ప్రాణిహరుండు కాలుఁడు త్వదా ♦ జ్ఞాధారియై యుండు ద
ప్పక నీకున్ వశవర్తియై విధిగత ♦ ప్రాణంబులన్ దోడనే
ప్రకటప్రౌఢి సృజించు నిట్లయి, యహో ♦ ప్రజ్ఞావిహీనుండవై
యకటా దీనునివోలె నార్తిఁబడు ట ♦ న్యాయంబు దైత్యేశ్వరా! 51
మ॥ విలసద్రత్నవిచిత్రితంబయి రణో ♦ ర్విన్ దిగ్జయశ్రీసము
జ్జ్వలతం గాంచిన నింద్రలోకరథ మెం ♦ చన్ నీయధీనంబగున్
ప్రళయాభీలమహాగ్నులట్లు కలవం ♦ బాటిల్లు నీసైన్యముల్
బలమైశ్వర్య ముదారవీర్యమహిమల్ ♦ బాటిల్లు నీకెంతయున్. 52
క॥ సేనాధిపతులు మఱియుఁ బ్రధానులు బలయుతులు గలరు ♦ తావకవిభవం
బేనాఁటి కక్షయంబగు, దానవకులనాథ! యేమి ♦ తక్కువ నీకున్. 53
వ॥ అని మఱియు బహువిధముల మహామతియగు ధర్మకోపుండు దుఃఖాక్రాంతుం
డగు శూరునకుఁ గ్రమంబున సాంత్వనవచనంబులం దెలియం జెప్పిన విని శూర
పద్ముండు విగతశోకుండగుచు ధైర్యం బవలంబించి కార్యోద్యుక్తుండై సమరంబు
నకు సకల సేనాధిపతులబలంబుల నేనే కలంచెదం గాక యని పలికి, రోష

రూక్షేక్షణుండై వెడలునప్పుడతనితో మహామనీషోద్దీపుండగు ధర్మకోపుండిట్లనియె.

క॥ అనుజన్ము లస్మదాదులు, ఘనతరబలు లుండ, నీవు ♦ కదనంబునకుం
జన యుక్తమె బాలునిపై, తన కనుమతి యొసఁగుమిపుడు ♦ ధైర్యాహార్యా! 55

వ॥ దేవా! భవదాజ్ఞ శిరసావహించి యేన చని నిమిషమాత్రంబున శత్రువులం జయించి భవత్సన్నిధికిం జనుదెంచెద నని పలుకు నతని వచనంబులు విని సంతోషం బొదవ శూరపద్ముం డతని కనుజ్ఞ యొసంగి మగుడి సింహాసనారూఢుండై యున్న, 56

—* ధర్మకోపుఁడు వీరబాహుని నెదిరించి మడియుట *—

సీ॥ ధ్వజపతాకౌఘముల్ ♦ ధవళాతపత్రంబు, లాదిత్యమండలం ♦ బావరింప
పటహకాహళముఖ్య♦బహువాద్యరవములు ప్రళయాబ్ధిఘోషంబు♦పగిది మ్రోయ
చతురంగబలములు ♦ సత్ప్రధానాగ్రణుల్, చనుదేర వెంబడి ♦ సరభసమున
సకలాస్త్రధారియై ♦ చండత పుండరీకాఖ్య దిగ్వేదండ ♦ మర్థి నెక్కి-
యుల్ల మలరంగ పురవీధు♦లెల్లఁ గడచి, సైన్యధుతధూళితతి నభ♦స్స్థలము గప్ప
వందిమాగధసంస్తుతుల్ ♦ గ్రిందుకొనఁగ, ధర్మకోపుండు సంగర♦స్థలికి వచ్చె.

వ॥ ఇట్లు వచ్చు నతనిం గని భూతంబులు పరాక్రమోపేతంబులై గంతులు వేయుచు, సముద్రఘోషభీషణంబు లగు మహారవంబులు చేసిన నమ్మహాధ్వనులు విని విచారాక్రాంతమానసుండై, 58

ఉ॥ అంతట ధర్మకోపుఁ డరు♦దార దురంతనితాంతకోపదు
ర్దాంతత కార్ముకంబుఁ గొని ♦ దారుణలీల గుణారవంబు ల
త్యంత మొనర్చి తీవ్రవిశి♦ఖావళులం గురిసెన్ మహోగ్రక
ల్పాంతఘనాఘనప్రకర♦మట్టులను భూతగణంబుపై వెసన్. 59

సీ॥ తేజంబు రాజిల్ల ♦ దివ్యాస్త్రసంఘముల్, పటుతరప్రౌఢిమఁ ♦ బరపి పరపి
నిపుణత మీరంగ ♦ నిజనామధేయముల్, విడువక వేర్వేర ♦ నుడివి నుడివి
బహుతరసింజినీ♦భయదటంకారముల్, చెలరేగి వేమారుఁ ♦ జేసి చేసి
యురుతరహుంకార♦హుంకారముల్ మీర, నసదృశస్ఫూర్తిచే♦ నార్చి యార్చి
భూతములు దానవవ్రాత♦ములును లక్ష, వీరులును దైత్యమంత్రులు ♦ విక్రమించి
పోరి రన్యోన్యమప్పుడ♦ద్భుతమెసంగ, పురము గన్పట్టె నత్యంత♦తుములమగుచు.

వ॥ ఇట్లు మహాఘోరంబుగాఁ బోరునెడ లక్షవీరులు నక్షీణబలోదారులగుచు యమదూతలుంబోని నిశితభల్లపరంపరల దానవులప్రాణంబులు గొనం గనుంగొని కొందఱు నిశాచరులు దిశాంతంబులకు విరిగి చని; రంత, 61

క॥ కోపమున ధర్మకోపుం, డే పెసఁగఁగ భూతసేన ♦ నెదిరించి కన
ద్రోపంబులు గురిసె రవా, టోపంబు సమస్తదిక్త♦టులు నిండంగన్. 62

వ॥ అంతఁ బుండరీకవేదండంబు పరాక్రమోద్దండంబై తలపడి యఖండసాహసంబునఁ దక్కిన రిపుమండలంబు శుండాదండంబునం జెండి బెండువడం జేయుచుఁ బరిమార్పం దొడంగిన, 63

ఉ॥ వీరుఁ డుదగ్రకోపమున ♦ విస్ఫురదాశుగసంఘముల్ మహా
దారుణలీల వైచి రల ♦ దంతి పయి న్రుధిరాప్లుతాంగమై
వారణము న్మహోగ్రగతి ♦ వ్రాలి యయోముసలంబుఁ బూని యే
పారఁగఁ జెండె భూతముల ♦ నద్భుతలీల రణాంగణంబునన్. 64

వ॥ తత్ప్రహారంబుల సారంబుల నెఱిసెడి భూతంబులు పరిభూతంబులగునవియు, మూర్ఛాగతంబు లగునవియు నై తోడబడియు, బడలువడియు మఱలఁ బురికొనంజాలక వెఱచఱచియు నలుదెసలుం బఱచిన, 65

క॥ అది గాంచి వీరబాహుఁడు, మది రోషావేశ మడర ♦ మాతంగముపైఁ
బ్రదరంబులు గురిసిన గజ, మదియుంచుక బలముఁ దగ్గి ♦ యలమట నొందెన్. 66

వ॥ ఇట్లు హీనబలంబైన దిగ్గజంబుఁ గని సేదదీర్చి ధర్మకోపుండు కోపంబుగదుర నవ్వీరుపై నిశితభల్లంబులు శతాయుతంబులు నాటించిన వీరబాహుండు భిదురసదృశదేహుండయ్యు నవ్వాడిములుకుల బోడిమిసెడి రుధిరంబుదొరఁగ నిజరథంబున విన్ననైన మనంబునం జేయునది లేక నిమిషమాత్రంబు బూరకుండిన,

క॥ దనుజుం డది గని శక్తిని, ఘనశౌర్యము మెఱయఁ బఱపఁ ♦ గనుఁగొని వీరుం
డును దాని నునిమె రయమున, సునిశితవిశిఖమున దివిని ♦ సురలు నుతింపన్. 68

వ॥ మఱియు వీరబాహుం డమోఘంబులగు శరౌఘంబులం దత్కవచంబు విదళించిన గతవర్ముండై ధర్మకోపుండు కోపంబున దండపాణి యగు దండధరుండువోలె దండంబు భుజాదండంబునం బూని సముద్దండంబుగాఁ ద్రిప్పి వైచిన, 69

క॥ వీరుఁడు తద్ఘాతంబునఁ, బోర నిమిషమాత్రమూర్ఛ ♦ బొందె నసురుఁడున్
వీరాలాపము బలమున్, శూరతఁ బేర్కొనుచు సారె ♦ శుంభత్ప్రౌఢిన్. 70

వ॥ ఆదేవనాయకునిపైన ననేకసాయకంబులు గురిసిన నవ్వీరుండును బలంబు జలంబు మెఱయ మహాకోపంబున నద్దనుజుపై నస్త్రంబులు నిగుడించె నయ్యస్త్రంబుల నతండు ధైర్యంబు వదలమింజేసి యసదృశం బగు శక్తిం బ్రయోగించిన నద్దురాత్ముం డగు నయ్యసురుం డొక్కశరంబునం దాని దునియలు సేసె. 71

క॥ కని యదియు వీరబాహుఁడు, గనలుచు దానవుని యురము ♦ కఠినతరంబున్
దునుమాడె విశిఖ మొక్కఁడు, గొని శౌర్యము దివిజగణము ♦ గొనియాడంగన్.

వ॥ అయ్యెడ దనుజపుంగవుం డేనుంగుపై మూర్ఛాక్రాంతుం డయ్యెఁ; నంత కోపంబున మహాబలసాంద్రం బగు నగ్గజేంద్రంబు శుండాదండంబున ముసలంబు విసరి వైచి వీరబాహుని సూతుని విగతప్రాణునిం జేసిన గనుఁగొని, 73

ఆ॥ వీరబాహుఁ డంత ♦ వేగంబ యరదంబు, డిగ్గి మదిని కోప ♦ మగ్గలింప
దిగ్గజంబు గండ♦దేశంబు వడిఁ జెండి, యూర్ధ్వమునకుఁ జిమ్మె ♦ నురుపటిమను.

వ॥ ఇట్లు చిమ్మిన దిగ్గజం బీశ్వరుచేత గజాసురుండుఁబోలెఁ బుడమింబడి మూర్ఛిల్లెఁ; నంత మగుడి లేచి యప్పాపాత్ముం డగు నిశాచరుండు దండంబున వీరబాహునురంబు వైచిన నతండు విహ్వలుం డగుచు నది కరంబునం గొని తునియలుఁ జేసిన గని

క॥ దానవుఁడు మహాకులిశము, వానిపయిం బరప వీర♦వర్యుఁడు కేలం
దానిని గొని కోపం బెం, తేనియుఁ జనియింప నేసె ♦ దితిసుతుమీఁదన్. 76

వ॥ ఇట్లేసిన దాన దానవుండు పుడమిం బడియె; నంత నవ్వీరబాహుండు నతనిం బాదంబున దన్నుటయు, రక్తంబుఁ గ్రక్కుచు ధర్మకోపుండు నిహతుండయ్యె; నంత దైత్యు లతనిమ్రోల నిలువంజాలక విస్రస్తకేశధరులును, విగళితాయుధులును, విషణ్ణచిత్తులు నగుచు, వివిధదిగంతంబులకుం బాఱిరి. 77

గీ॥ దిగ్గజేంద్రంబు మూర్ఛను♦దెలిసియంత, వీరబాహునిగని మ్రొక్కి ♦వినయమొప్ప
బలికె నేను దిగ్గజమను ♦ భవ్యచరిత!, నన్నిటులఁ బట్టి తెచ్చెదు♦ర్నయుఁ డితండు.

వ॥ నిగళబంధనంబుఁ గావించి వలసినయపుడు బంధంబులు విడిచి న న్నధిరోహించుచుండు నితనియాజ్ఞ నుల్లంఘింప వెఱతు. 79

శా॥ దైతేయాధము నీనిదుర్మదముఁ జెం♦డన్ జేసి న న్నీవిధిన్
జేతోహర్షమెసంగఁ బ్రోచితి దయా♦చిత్తంబునన్ నీకు నెం
తో తానున్ రచితాపరాధుఁడ త్వదీ♦యోద్యత్ప్రభావంబు ప్ర
ఖ్యాతం బే నెఱుఁగన్ క్షమింపఁ దగు న♦య్యా వీర! నానేరముల్. 80

వ॥ ఇప్పు డనుమతి యొసంగిన పూర్వంబుపగిది మదీయస్థానంబున కరిగెద నని పలికి దీనవచనంబుల నతని నమస్కరించి తదాజ్ఞవడసి పుండరీకవేదండంబు స్వపదంబుఁ జేరె నయ్యవసరంబున వీరబాహునిపై సురలు సుమవర్షంబు గురిసి రఖిలభూతసేనలు సంతోషంబుం బొదలిరి. 81

క॥ అది సకలము విని దుఃఖా, స్పదుఁడయ్యెను శూరుఁ డపుడు ♦ శమనుం డెలమిన్
గదనహతులైన దైత్యులఁ, బదపడి కొనిపోయి మిగుల ♦ భయపడుచుండెన్. 82

వ॥ తదనంతరంబా భానుకోపుండు పూర్వదినంబున మాయుం బన్ని రణాంగణంబు వాసినది మొదలుకొని నడచువృత్తంబును, ధర్మకోపునిమరణంబును, భూతసైన్యంబులు నిజపురంబు చూఱఁగొనుటయు, నిజసూతునివలన విని దుఃఖానలదందహ్యమానమానసుం డగుచు నాక్షణంబ నిజగృహంబు వెడలి తండ్రిపాలికిం జని నమస్కరించి యిట్లనియె. 83

—* భానుకోపుఁడు నీతివిననితండ్రియాజ్ఞ నని కరుగుట *—

క॥ బలవంతు లగు విరోధులఁ, గలనం బేర్కొనఁగ ♦ దరమె కడిమిని మనకున్
బలశాలి వీవు మును చని, బలుగాసిం బొందితావె ♦ పరిభూతుఁడవై. 84

క॥ జనక! మఱి నీదుమున్దట, దనకుం భయ మగును సెప్ప ♦ దానవబలమె
ల్ల నిహతమయ్యెను గుహుచే, మన మింక జీవించునట్టి ♦ మార్గ మెటు లొకో!

వ॥ అయినను బ్రతుకుఁదెరువ వచించెద వినుము; బందీకృతు లగు బృందారకుల నందఱ విడిచి స్కందుని చరణారవిందంబులు శరణంబొందిన నతండు కృపాకటాక్షంబుల మనలనందఱ సంరక్షించు, నిదియ కర్జం బనినఁ దనయువచనంబులు విని శూరుండు కోపంబుఁ గదుర నిట్లనియె. 86

గీ॥ బ్రహ్మవిష్ణుముఖామర ♦ ప్రకరమెల్ల, ననుదినంబును ననుగొల్తు ♦ రధికభీతి
నట్టి యే నింక బౌరుష♦మకట విడిచి, శరణుఁజొచ్చుట యెట్లు నా♦శాత్రవునకు?

వ॥ ప్రాణంబులు కంఠగతంబులైనను నాశపథంబు విడువనేర; నీవు రేపటియుద్ధప్రయాణంబుఁ దలంచి, 88

క॥ ఎంతేని యధీరత నా,చెంత న్నివిట్టుల న్వ♦చించెద వోసూ
ర్ప్రాంత! దివాభీతుఁడ వ, త్యంతము శయనింప నరుగు ♦ మట నెందైనన్. 89

క॥ నేను రణాంగణమున రిపు, సేనలఁ బరిమార్చి వత్తు ♦ శీఘ్రం బనుచున్
మానుండు భానుకోపుఁడు, మానుగ జనకునకు ననియె ♦ మది రంజిల్లన్. 90

క॥ క్షమియింపు జనక! నావా, క్యము మిన్నక నీ మనంబుఁ ♦ గన నంటిని స
త్యముగాఁ దలపకు మిది మది, సమరమున జయింప నేన♦చాలుదు రిపులన్. 91

వ॥ నా కనుజ్ఞయొసంగు మను తనూభవుని వచనంబు విని రాత్రించరపుంగవుండు సంతుష్టాంతరంగుం డగుచు, నప్రతిమప్రతాపాటోపుం డగు భానుకోపునకు దురంబున కరుఁగ ననుజ్ఞయొసంగిన నతండు స్వగృహంబున కేతెంచి, 92

మ॥ జనకాజ్ఞ న్వెస భానుకోపుఁడు మహా♦సంగ్రామసన్నద్ధుఁడై
ఘనదివ్యాస్త్రధనుర్ధరుం డగుచు వీ♦కం దేరుపై నెక్కి చెం
తను ఛత్రధ్వజము ల్సెలంగ బహువా♦ద్యధ్వానము ల్మ్రోయఁగాఁ
దవరంగాఁ జతురంగసైన్యములు గు♦ప్తస్యందనాన్వీతుఁడై. 93

వ॥ ఇట్లు సమరప్రయాణోత్సుకుండై తండ్రి నెడబాయుటకు విషాదంబు నొందుచుఁ బురవీథులంగడచి సంగరాంగణంబుఁ జేరి యందు హతులై పడియున్న త్రిసహస్రసంఖ్యాకు లగు నిజానుజులను, నితరదనుజులం గనుంగొని శోకాక్రాంతహృదయుం డగుచుఁ, గోపంబు దీపింప శూరతనయుండు దన మనంబున, 94

క॥ ఈ శత్రువ్రజమెల్ల వి,నాశము నొందింతు వెస ర♦ణక్షోణి నిశా
తాశుగముల లేకుండిన, నాశౌర్యము మెత్తురే జ♦నంబులు జగతిన్? 95

క॥ వైరులను గెలువనేనియు, దారిద్ర్యముఁ బొంది మన్మ♦థవ్యథచేతన్
వారవధూసంగమమును, గోరిన జమువట్లు నన్నుఁ ♦ గుంభిని నగరే? 96

వ॥ అని వితర్కించి కోపభీషణుం డగుచు రిపుసేనలం దాకిన నతని గని భూతంబులు

మహాభయసమేతంబులై వీఁ డెవ్వం డొకో మహాసురుం డొక్కఁ డనేకమహా సైన్యంబులతో నరుగుదెంచె నని మనంబుల గలంగుచు, బీరంబు సెడక ధైర్య ధారేయులై తలంపడి, రప్పు డుభయదళంబులుం గదిసి మహీధరమహీరుహ మహోపలంబులును, గదా ముద్గర ముసలంబులు మొదలుగాఁగల యాయుధం బులు గురియుచు నతిభయంకరంబుగాఁ దురంబు సేయునెడ, 97

మ॥ హతులై శూరు లనేకులుం బడిరి ప్రోద్యల్లీల వర్తించె నా
జితలంబందు కబంధసంఘములు డాసె న్మాంసకాంక్షన్ శివ
ప్రితతు ల్గ్రిద్దలు కాకము ల్దిరిగె ధైర్యంబెంతయు న్లేక య
ద్దితిజశ్రేణుల మోలఁ బారె బెలుచ న్దిక్శ్రేణికిన్ భూతముల్. 98

వ॥ ఇట్లు పాఱిన సేనలం గనుంగొని భూతసేనాధిపులు బలంబులం జేయూచి కినుక వాడమిన మనంబున దనుజబలంబులపైఁ గదిసి నిశితశరంబుల మర్మంబుల గాడనేసిన భిన్నభిన్నాంగు లగుచు నసురులు కసటువడి పలాయనంబు నొందినం గని భానుకోపుండు కోపంబున నిశాతభల్లంబులఁ దన్ముక్తమహాతరుగిరులు చూర్ణంబుఁ గావింపుడు నబ్బురంబుగా నిబ్బరంబు లగు పెడబొబ్బలిడుచు మిడు గురులుఁ గడల సెదర నాగ్నేయాస్త్రంబు లనేకంబులఁ బరపిన నవి యొడలం గాడిసనుటయు భూతసేనాధిపులు రక్తసిక్తాంగులై తద్బాణఘట్టనల నెట్టుకొని నిలువంజాలక పలాయనంబు నొందిన, 99

—* భానుకోప వీరబాహుల తృతీయ యుద్ధము *—

చ॥ అది గని వీరబాహుఁడు మహాగ్రహ మొప్పఁగఁ దేరుఁదోలి య
క్కఁదన ధరాతలంబునకుఁ గార్ముకము న్గయిఁబూని విస్ఫుర
త్ప్రదరచయంబులం గురిసి భగ్న మొనర్చి తదాయుధావళిన్
మదమణగించె దానవుల మార్కొని నిస్తులశౌర్యధుర్యుఁడై. 100

వ॥ అంత భానుకోపుం డమ్మహామహునిం గని కనలుచు నిట్లనియె. 101

శా॥ దూతత్వంబున వచ్చి పూర్వము మహాదోర్దర్పము న్మీరఁగా
దైతేయావళిఁ దుంచి వైచితివి నీధైర్యంబు నీశౌర్యమున్
ఖ్యాతిం జెందుటఁ జూత మిప్పు డిట సంగ్రామంబున న్నిల్వుమా
నాతో నీ విఁక, నెందుఁ బోయిన ననూనప్రౌఢిమ న్ద్రుంచెదన్. 102

వ॥ అని యిట్లు గర్వోక్తులాడు నిశాచరునకు వీరబాహుం డిట్లనియె. 103

క॥ మనమిరువుర మాహవమున, ఘనధృతిఁ బోరుదము దివిజగణములు నింగిన్
దనరుచు సంతోషంబులఁ, గనెదరు జయమపజయంబు గరిమదలిర్పన్. 104

వ॥ రిత్తమాట లాడిన దాన నేమియగు; మగంటిమిగలవాఁడ వగుదువేని నాతోడ నిమిషమాత్రంబు రణంబుసేయఁబూను; మనవుడు భానుకోపుండు కోపంబు

గదుర భిదురసదృశంబగు నమ్మహావీరు నురస్స్థలంబు తీవ్రంబులగు నారాచసహ
స్రంబుల నొప్పించిన, 105

క॥ కోపించి వీరబాహుఁడు, పాపాత్ముం డగు నిశాటు ♦ బాహుయుగమునన్
రోపసహస్రము గ్రుచ్చెఁ బ్రతాపము మెఱయంగ సమర♦ధాత్రీస్థలిలోన్. 106

క॥ అసురుం డంత మహోగ్రత, నసదృశగతి దునిమె నతని ♦ యంబులపొదియున్
వెస వీరుం డాదైత్యుని, నొసటం బ్రయోగించె శక్తి ♦ నూల్కొల్తుకడిమిన్. 107

వ॥ తచ్ఛక్తిఘాతంబున నసురవిరోధి శిరోధి వ్రీలవైచి కొండొకసేపు మూర్ఛా
గతుండయ్యె; నంత వీరబాహుండు వాయవ్యంబుఁ బ్రయోగించె. 108

ఆ॥ కడిమి మెఱయనాజి♦ఘనరోషవిస్ఫూర్తి దనుజుఁ డడియవైచి ♦ తునిమె దాని
వీరుఁ డలుకఁ నగ్ని♦విశిఖంబుఁ బరపిన, దాని దాన దుంచె ♦ దానవుండు.

వ॥ ఇట్లు తుంచి రోషంబున సౌరాస్త్రంబుఁ బ్రయోగించిన వీరబాహుండయ్యస్త్రం
బున దాని విదళించె, నంత భానుకోపుఁడు కోపంబుతోడ రిపుభయంకరుండగుచు
సర్వసంహారకారకంబగు బ్రహ్మాస్త్రంబుఁ బ్రయోగించిన, 110

గీ॥ అదియు వారించె బ్రహ్మాస్త్ర♦మదర నేసి, వీరబాహుండు సాహసో♦ద్వేలుఁడగుచు
నంత నఖలదివ్యాస్త్రముల్ ♦ వ్యర్థముగనుఁ, బోవ దానవనాథుండు♦భూరిపటిమ.

వ॥ మఱియు మహాఘోరంబగు నారాయణాస్త్రంబు సంధించివైచిన నది ప్రభావిభా
సితదశదిశాంతరాళంబై మహాకరాళంబగుచుఁ, బరతేర వీరబాహుండు గనుంగొని
తాను నయ్యస్త్రంబుఁ బ్రతిసంధానంబుఁ జేసెనంత, 112

క॥ అవియుఁ బరస్పరఘర్షణ, జవ మడరఁగఁ బోరిపోరి ♦ సడలుచు నిలిచెన్
దివిజపరిపంథి యంతట, దవశిఖిసంకాశరోష♦దారుణుఁడగుచున్. 113

వ॥ ఇంకేను సర్వశత్రునిషూదనంబైన పాశుపతాస్త్రంబు విడిచిన, నతండు నదియ
నిగుడించుంగాన, దానఁ గార్యంబు నిరర్థకంబగు నని వితర్కించి, 114

క॥ మాయావిగాన దనుజుఁడు, మాయ నదృశ్యుండునగుచు, ♦ మారుతమువలెన్
సాయకవృష్టిని నలుదెసఁ, బాయక త్రిప్పుచును వీరు♦పై వర్షించెన్. 115

వ॥ ఆసమయంబున వీరబాహుండు భిదురసదృశదేహుం డయ్యును నమ్మహాశర
ఘాతంబుల రక్తసిక్తాంగుఁ డగుచు నిద్దురాత్ముం డగు దనుజుం డెండు చనియెనో,
తద్విశిఖంబులు నాపైఁ దొఱఁగుచున్నవి; వాఁ డలక్ష్యుండయ్యె బాణంబులు
లక్ష్యంబగుచున్నయవి యని వ్యాకులచిత్తుండై నలుగడలు గలయ విలోకించి,
రిచ్చపాటొదవం జేయునదిలేక విన్ననై మిన్నకయుండె; నయ్యవసరంబున దేవత
లును, భూతసేనాధిపతులును భయభ్రాంతులైరి. 116

మ॥ అనయం బత్తరి వీరబాహుఁడు నిజ♦స్వాంతంబునన్ దైత్యమా
యనిరూఢిన్ గని సర్వమోహకము జ్ఞా♦నాస్త్రంబు సంధించి త

ద్ఘనదీప్తి న్గగనంబున న్సరథుండై ♦ కన్పట్టు రాత్రించరుం
గని కోపంబునఁ దేరుతో గదిసి సం♦గ్రామంబొనర్చె న్గడున్. 117

అప్పు డయ్యిరువురు పరస్పరంబు రథంబులు వివిధగతుల నలుగడలం ద్రిప్పుచు జయఘోషంబుల రొప్పుచు బ్రళయకాలఘనాఘనంబుల పగిది శరవర్షంబులు గురియుచుఁ బ్రథమానశౌర్యధైర్యంబుల మెఱయుచుఁ బ్రదరంబుల విడు మిప్పుడ మద్బాణంబుల భవత్ప్రాణంబులఁ గొనియెద; నాముందర నీ వెందు సనియెదని యన్యోన్యంబులు శపథంబులు వెలయ ప్రభావంబు లుగ్గడింపుచుఁ బౌరుషంబులు మించి నిజనామంబుల నుడివి పరాక్రమంబులఁ బ్రకటింపుచుఁ బలుమరు నొండొరుశరంబులు ఖండించి పైపై నిశితకాండకాండంబుల నించుచుఁ బరస్పరంబ పటుశిలీముఖౌఘంబు లమోఘంబులు గావింపుచుఁ బాణితలంబుల దొడలుదట్టి బెట్టుగ నట్టహాసంబులు సెలంగఁ దార్కొనుచు, బగర కుత్సాహంబొదవ బరనామంబులఁ జేర్కొనుచుఁ, బ్రతిఘటించి కోలాహలంబు లడర శంఖంబులఁ బూరింపుచుఁ బరుషోక్తు లడర నీసున నితరేతరంబు భర్జింపుచు బహువిధంబులఁ బోరి రప్పు డారణం బతిదారుణం బతితుములంబుగాఁ జూపట్టె.

క॥ భూతలము తత్కదంబ, వ్రాతంబులఁ గప్పె వసుధ ♦ వ్రాలిరి దైత్యుల్
భూతములఁ దొఱఁగె నట్లన, భీతిల్లె రణంబుఁ గాంచి ♦ పెలుచన్ గ్రహముల్.

వ॥ మఱియు దాహకత్వంబునఁ బ్రళయాగ్నిసమంబులును వేగంబున వాయుతుల్యంబులును మారకత్వంబున నంతకోపమానంబులును ప్రకాశంబున నాదిత్యసంకాశంబులును మహారవంబుల నశనిసదృశంబులును సంహారకత్వంబునఁ ద్రిపురాంతకాస్త్రనిభంబులు నగు నానావిధశస్త్రంబులం బోరి పోరి పరపియుఁ దనివిసనక మల్లులగుచుఁ దలఁపడి హరిహరియును గిరిగిరియును కరికరియునుంబోలెఁ బరస్పరంబులం బెనంగిరి. 120

క॥ గగనంబు దిశలు వనధులు, నగములు నిండెన్ దదీయ♦నారాచంబుల్
భుగభుగమంటలు గ్రక్కుచు, ధగధగ వెలుఁగుచును మిగుల ♦ దారుణభంగిన్.

గీ॥ అంబుదంబులు గొన్ని భి♦న్నంబులయ్యె, గ్రాలె నుడుపంక్తి చెదరె ది♦గ్గజములపుడు
నంబునిధులెల్ల శోషిల్లె ♦ నచలములును, గంపమొందెను దద్బాణ♦ఘర్షణమున. 123

వ॥ తచ్ఛరానలధూమం బజాండభాండంబు మెండుగ నిండె.

క॥ ఆరణకేళిం గనుఁగొని, యార పరాక్రమము ధైర్య ♦ మార బలంబుల్
వీరికి వీరే సము లని, వారక కొనియాడి రమర♦వర్గము మునులున్. 124

వ॥ అంత భానుకోపుండు కోపాటోపంబున శరసహస్రంబుల వీరబాహునరదంబు వ్రయ్యలు చేసిన, 125

గీ॥ వీరవర్యుండు రోషించి ♦ వేగ దునిమె, నసురునరదంబు బాణస♦హస్రములను,
మఱియు దనుజుండు ముప్పది♦మార్గణముల, వీరువక్షంబునాటె స♦విస్మయముగ.

వ॥ వీరబాహుం డవియుఁ గేలం దునిమి పదునాల్గునిశితపత్రిదరంబుల నిశాటుని మకుటంబు పుడమిం బడవైచిన, 127

క॥ అసురుం డన్నియు శరముల, వెసఁ దునియలుగా నొనర్చె ♦ వీరుని కవచం
బసురవిలు వీరబాహుఁడు, లసమదగతి నేఁడుశరము♦లను దునుమాడెన్. 128

క॥ శకలీకృతకార్ముకుఁడై, భృకుటీకుటిలతను దాన♦వేంద్రుం డుద్దీ
ప్త కమలజదత్తశక్తిన్, బ్రకటితముగఁ బరపె వీర♦బాహునిమీఁదన్. 129

క॥ వీరుం డాశక్తిపయిన్, వారక శతకోటిశస్త్ర♦వర్షము గురిసెన్
నారాచము లవి నడుమ ని, వారించి సమీపమునకు ♦ వడి నది రాగన్. 130

క॥ అనుపమబలుఁ డా శక్తిం, గని వీరుఁడు కార్తికేయుఁ ♦ గారుణ్యపయో
ధిని దలఁచి యుగ్రఖడ్గం,బున దానిం [illegible]నిమె సురలు ♦ బొగడ ముదమునన్. 131

వ॥ అంత నవ్వీరపుంగవుండు కోపంబున ఖడ్గంబు నిడి యూరకుండె; నయ్యెడ మహాపాపుం డగు భానుకోపుండు కోపంబుగదురఁ గరాళంబగు కరవాలంబుఁగొని త్రిప్పి సింహనాదంబొనర్చుచు వీరబాహుపయిం గవిసినం గని యతండు సునిశితవిశిఖంబుల వజ్రనిష్ఠురంబగు తద్వక్షస్థలంబు భేదించె. 132

క॥ దనుజుం డదియు గణింపక, తనువున రుధిరములు దొఱఁగ ♦ దద్దయు వేగం
జనుదెంచి వీరబాహుని, ధను వరిమురిఁ ద్రుంచె ఖడ్గ♦ధారన్ గిన్కన్. 133

వ॥ ఇట్లు త్రుంచి సింహనాదంబులు సేయుచు నలుగడలం దిరుగుచున్నంత వీరబాహుండు ఖడ్గంబుఁ గొని చూపరులు వెఱగంద నతనితోడం దలపడియె; నప్పుడయ్యిరువురకు దహనశమనులకుం బలె ఖడ్గయుద్ధంబు మహాభయంకరంబై చెల్లె; నంత, 134

క॥ పాపాత్ముఁ డసురుఁ డురుతర కోపం బడరంగ వీర ♦ కుంజరుభుజమున్
దీపితకరవాలంబున, నేపెసఁగఁగ నేసె దోస్స♦మిద్ధప్రౌఢిన్. 135

—* వీరబాహుఁడు భానుకోపుని యాకసంబున చిత్రవధ సేయుట *—

వ॥ వీరబాహుండు వాని నిరర్థకంబుజేసి తద్ఘాతంబు సరకుఁగొనక సంగరకళాకౌశలంబు మెఱయఁ గోపోద్దీపితుండై కౌక్షేయకంబున నతనిదక్షిణహస్తంబును ఖండించిన, 136

గీ॥ మఱియుదనుజుండు డాకేల♦మండలాగ్ర, మలరఁగొని మీఁదఁజనుదెంచు♦నంతలోన
వామకరమును దునిమె న♦వార్యపటిమ, వీరవర్యుండు దివిజాలు♦వినుతి సేయ. 137

వ॥ అంతఁ గోపంబున నంతకోపమానుం డగుచు నద్దానవుండు మాయాస్త్రంబుఁ బ్రయోగింపం దలంప నాక్షణంబ యుదారబాహుం డగు వీరబాహుం డాహవంబున నతనిశిరంబుఁ బర్వతశిఖరంబునుం బోలెఁ గరవాలధారం దునిమి పృథ్వీతలంబునం బడవైచె; నంత. 138

క॥ హాతు భానుకోపుఁ గనుఁగొని, యతిశయముగ గురిసి రమరు ♦ లలరులవానన్
గుతుకమున నార్చె భూత,ప్రతతియు హర్షించె మిగుల ♦ భానుండు దివిన్. 139

వ॥ ఆసమయంబున వీరబాహుండు గగనంబు విడిచి భూతలంబుఁ జేరి సహోదరులు తన్ను నలంకరింప సొంపెసంగుచు నిష్పాపాత్ముం డసురుండు నీల్గుట నాచేసిన ప్రతిన సెల్లె; పూర్వదినంబుగదా గుహునియుక్తుండనైతి నని పల్కి సంతోషంబున వాద్యఘోషంబులు మొఱయ హేమకూటపురంబున కరిగి స్కందు మందిరద్వారంబున నిజరథారోహణంబుఁ జేసి యంతఃపురంబున దివ్యమంగళ విగ్రహుం డగు గుహునిం గని యతని పాదారవిందంబుల కతివినయంబునఁ బునః పునఃప్రణామంబులు గావించిన, 140

క॥ సేనాని వీరబాహుని, మానుగ హస్తముల నెత్తి ♦ మన్ననఁ దనరన్
దేనియసోనలు గురియఁగ, వీనుల విందుగను బల్కె ♦ వీరునితోడన్. 141

క॥ చలపాది భానుకోపుని, గలనన్ బరిమార్చి మిగుల ♦ గాసిలితి వహో
బలు సంతసిల్లె నామది, చెలువుగ భవదీప్సితంబుఁ ♦ జెప్పుము వీరా! 142

వ॥ అంత బాహులేయునకు వీరబాహుండు కృతాంజలిపుటుం డగుచు నిట్లనియె.

క॥ నీకృప శూరజుఁ గెల్చితి, నాఁకేమి ప్రియాసలేదు ♦ నాయీప్సితమున్
జేకూరెఁ గరుణ నొసఁగుము, ప్రాకట భవదీయపాద♦పంకజభక్తిన్. 144

వ॥ నాకు హరిబ్రహ్మాదిపదంబులేనియు నకాంక్షితంబు లగుచుండు; సకలశ్రేయః ప్రదం బగు భవద్భక్తియ నా సదభీప్సితంబై యుండు నని ప్రార్థించినఁ బార్వ తేయుం డతని కనన్యసులభం బగు నిజభక్తిఁ బ్రసాదించె; నంత వీరబాహుండు గుహునకుం బ్రణమిల్లి సహోదరసమేతంబుగా నిజగృహంబునకుం జనె నని చెప్పి సూతుండు మఱియు నిట్లనియె. 145

క॥ ఈ వీరబాహువిజయము, భూవలయములోన వినిన ♦ పురుషు లభీష్ట
శ్రీ వెలయుచు సమరోర్వి మ,హావిజయము గాంతు రీశ్వ♦రాత్మజుకరుణన్. 146

వ॥ వినుఁడు తత్కథాశ్రవణంబునఁ బాండవులు రణంబున దుర్యోధనాదులం జయించి ధర్మమార్గనిరతులై వెలసిరి; జామదగ్నియు నిది విని బలపరాక్రమ సంపన్నులైన కార్తవీర్యాదులం గెల్చె; ఋషిముఖంబున నాకర్ణించి వాలియు మారుతాత్మజుండును నజేయు లగు ననేకశాత్రవుల సంహారించి రని పల్కి మఱియు నిట్లనియె. 147

గీ॥ అంత శూరపద్ముఁ ♦ డాత్మజునిధనంబు, నెలమి దూతముఖము♦వలనఁ దెలిసి
శోకభరముచేత ♦ స్రుక్కుచుఁ గడుమూర్ఛ, నొంది పడియె నప్పు♦డుర్విమీఁద.

వ॥ ఇట్లు మూర్ఛాగతుండై కొండొకదడవునకుఁ బరిచారకులవలనం దెలివొంది యిట్లని విలపింపం దొడఁగె. 149

—* శూరపద్మాసురుఁడు భానుకోపుని మరణము విని విలపించుట *—

క॥ హాపుత్త్ర! భానుకోపుఁడ! నీపటుతరభుజబలంబు ♦ నే డడఁగె నొకో
నీ పేరు నుడువ భానుం, డీపట్లను వెఱచుభీతి ♦ నిఁక మానెకదా! 150

క॥ నీ కిట్టులైనచో నిఁక, నాకులు సుఖయింపఁగలరు ♦ నారాయణుఁడుం
భూకమల లూఁపులొత్తఁగఁ, జోకన్ శయనింపఁగలఁడు ♦ సుఖముగ నబ్ధిన్. 151

క॥ త్రిదివంబున గిరిభేదియు, సుదతీమణి శచినిగూడి ♦ సొంపుగ నోహో
ముదమందఁగలఁడు కను న,భ్యుదయంబునుఁ బొందఁగలరు ♦ భువి దిక్పతులున్.

వ॥ అని మఱియు, 153

ఉ॥ హాయనిమోహబుద్ధి నన♦హాయని శాతశిలీముఖాగ్రిచా
హా యనివార్యధైర్యనగ♦హా యనిమేషవిభంగసుప్రితా
హా యనిశాశ్రితస్థితకృ♦హా యనిలోపమవేగ భానుకో
హా యని యేడ్చు బీదమ్రాను ♦ హాయని రూఢిని బొందకే కొగిన్. 154

వ॥ ఇవ్విధంబున విలపించు సమయంబున, 155

క॥ దనుజులు కొందఱు తన తన,యుని శీర్షకబంధపాణు ♦ లొగిఁ గొనితేరం
గని యాయవయవములఁ గ్రమ,మున సంధించి యసురపతి♦పొగిలెమనమునన్.

వ॥ అయ్యవసరంబునఁ బద్మకోమల సపత్నులతోఁ జనుదెంచి కుమారునంగంబులు
గని భూతలంబునం బడి లేచి తదవయవంబులఁ గరంబుల నంటి మూర్కొనుచుఁ
గన్నీరు దొఱఁగఁ గచభరంబు సెదర దురంతశోకాక్రాంత యగుచు నిట్లని విల
పించె. 157

క॥ కమలాకరసంస్థిత మగు, కమలముఁ గావలయు ననుచుఁ ♦ గాంక్షించిన శ్రీ
ఘ్రిమ తెచ్చి నా కొసంగెను, కొమరుం డితఁ డివ్విధమున ♦ గుంభినివడనే? 158

క॥ సురలెల్లఁ దనకు నివ్విధిఁ, బరితాపమొనర్పి రకటఁ ♦ బ్రాపించెదె యీ
తరణి మహాఖేదము నిజ,తరుణుల కీ దోష మిఁక వృ♦థా చనునొక్కో. 159

వ॥ అని యీవిధంబున శూరుండును యెల్లదానవులును గాంతాజనంబులును హతుం
డగు సుతుం జేర్కొని విలపించి రంత దానవేంద్రుండు లేచి కోపోద్దీపితుం డగుచు
నిమిషంబున తాన కయ్యంబునకుం జని సకలశత్రుసంహారంబుఁ గావించి తద్రుధి
రంబున వీరయజ్ఞంబు సల్పి తనూభవుని బ్రతికించెదగాక యని పల్కి తన్మృ
తకళేబరమును సంరక్షించుకొనియుండ రాక్షసులకొందఱ నియోగించి పద్మ
కోమలాది భార్యల నంతఃపురంబున కనిచి, మాతలిం గనుగొని యిట్లనియె. 160

గీ॥ అమితవిభవమొప్పు ♦ వసురాఖ్య పట్టణ,మునకు నేగి సింహ♦ముఖునితోడ,
భానుకోపముఖ్య ♦ బహుదైత్యనిధనంబు, సెప్పి తోడి తెమ్ము ♦ శీఘ్రమతని.

వ॥ అనిన విని దూత లతిత్వరింబునం జని నానారత్నచిత్రితంబగు నసురపురంబు సేరి మహాబలుండగు సింహావక్త్రునిం గని ప్రణమిల్లి సవినయంబుగ నిలిచి యిట్లనిరి. 162

క॥ దానవవర నీజ్యేష్ఠుండు, మానితబలశాలి దనుజ♦మౌళియు నిపు డెం
తేనియు నినుం దోడ్తెమ్మని, మానుగ నిట కనిపె మమ్ము♦మహితబలాఢ్యా!

వ॥ కావున నాలస్యంబువలదు; శీఘ్రంబ బరుదేర వలయు; ననవుడు నతండు వృత్తాంత మేమి యని యడుగుటయు దూతలు భానుకోపుని వధంబు సెప్పిన విని రాక్షసేంద్రుండు శోకాక్రాంతహృదయుం డగుచు, శిరంబు వాంచి కొండొకసేపు చింతించి, 164

మ॥ అతిరోషంబున లేచి తేరుపయి బో♦ద్యత్ప్రౌఢి నారూఢుండై
చతురంగంబులు సైన్యము ల్గొలువంగా ♦ ఛత్రధ్వజశ్రేణికా
యుతుండై సయ్యన వాద్యఘోషములతో ♦ ద్యోవీధి నేతెంచె న
ప్రతిమానం బగు శూరపద్మపురికిన్ ♦ భాస్వత్ప్రభావోన్నతిన్. 165

వ॥ ఇట్లు వచ్చి సింహావక్త్రుండు శీఘ్రంబ రథంబుడిగ్గి భ్రాతృమందిరంబు సొచ్చి కక్ష్యాంతరంబులుగడచి యంతఃపురంబున కరిగి యందు పుత్త్రశోకాకులుం డగు నగ్రజు శూరుం గని పదంబుల కెరగిన నతండు సోదరుని బాహుతలంబునం జేర్చి కౌంగిలించుకొనియె. 166

ఆ॥ అంత సింహావక్త్రుం ♦ డనియె నగ్రజుతోడ, శౌర్యధైర్యములకు ♦ సదన మీవు
ఖేదపడియె దేల♦ కేవల మీరీతి, తెలియ నుడువు నాకు ♦ దితిజవర్య! 167

వ॥ అని యడిగిన సహజన్మునకు శూరపద్ముండు నఖిలంబును దెలిపి, శీఘ్రంబ నీవు రణంబునకుం జని సకలశత్రుసంహారంబుం గావించి మగుడ నాసముఖంబున కరుదేరవలయు; నేతదర్థంబు నిన్నిటకు రావించినది యనవుడు, 168

—* సింహావక్త్రుండు శూరునకు హితంబుసెప్పి యని కరుగుట *—

క॥ శూరునివచనము విని కడు, వారక సింహాస్యుం డనియె ♦ వ్యర్థం బకటా
ఘోరం జంపితి నిశిచర, వారంబు నొకింత నాదు♦వాక్యము వినకన్. 169

వ॥ సాక్షాత్పరశివుండు సత్యజ్ఞానానందమయుండునగు వానిం బాలిశుం డనుచు బల్కితి; తత్ఫలంబిప్పుడ యనుభూతంబయ్యె; నేరికేనియు దైవగతిదుర్లంఘ్యంబు; నావాక్యంబు నీకు నత్యంతదాహకం బగు విషం బయ్యె; నింక నేమి సెప్పనగు; నా కనుజ్ఞయొసంగు మేను కయ్యంబునకుం జని సకలరిపుల జయించివచ్చిగాని నీముఖంబుం జూడననిపలికిన విని శూరపద్ముం డట్లు కాక యనియనుజ్ఞనొసంగ,

క॥ తనవిడిదిం జేరి సింహా,ననుండు దధిక్షీరరుధిర♦నానామధువుల్
వననిధులట్లన గ్రోలుచుం, దిని మాంసపు రాసులెలమిం ♦ దృప్తుండగుచున్. 171

క॥ కౌతుక మొప్పఁగ బరిమళ,జాతంబులు మేన నలఁది ♦ సగలంకృతుఁడై
నూతనవస్త్రాభరణ,వ్రాతంబులఁ దాల్చి యతుల ♦ వైభవ మెసఁగన్. 172

వ॥ ఈశ్వరదత్తంబులైన దండచక్రకులిశశూలంబులును నితరదేవతాస్త్రంబు
లును మహాఘోరం బగు మాయాపాశంబునుం గైకొని దశలక్షతురంగంబులం
బూన్చిన రథం బధివసించి పరాక్రమసహితు లగు సేనాపతులును, సుతులును,
బాసటలై చనుదేర భయదనినదంబు లెసంగ నానాయుధభాసమానంబు
లును లక్షవాహినీసంఖ్యాకంబులును నగు చతురంగబలంబులతోడ శూరా
సుజుండు పురంబు వెడలె; నంత, 173

మ॥ గజవాజిప్రకరంబులున్ ఘనశతాం ♦ గశ్రేణులున్ సైనిక
వ్రజముల్ భూతల మావరించె మొరసెన్ ♦ వాద్యప్రఘోషంబులున్
విజితాంభోధిరవంబులై దెసలఁ బ ♦ ర్వెన్ ఛత్రము ల్చామర
ధ్వజకోట్లొప్పె ననేకము ల్బలురజో ♦ వ్రాతంబుఁ గప్పెన్ రవిన్. 174

వ॥ ఇట్లరుదెంచుసమయంబున, 175

గీ॥ అరదములమీఁద గృధ్రంబు ♦ లాడె గూసె, కాకసంఘంబు శుష్కవృక్ష ♦ ములనెక్కి
యుల్క లెల్లెడవ్రాలెని ♦ ర్వ్యాజమిగుల, దుర్నిమిత్తంబు లెంతయుఁ ♦ దోచె నెదుర.

వ॥ అంత హరిచతుర్ముఖప్రముఖు లగు నిఖిలబర్హిర్ముఖులు సమరాభిముఖుం డగు
సింహాముఖునిం గని కాందిశీకు లగుచు స్కందునిమఱువుఁ జేరి తత్పాదారవిందం
బులకు వందనంబు చేసి కృతాంజలులై యిట్లనిరి. 177

క॥ దేవోత్తమ! కరుణాంబుధి, గావుము మా కభయ మొసఁగి ♦ ఘనశౌర్యుఁడు శూ
రావరజుఁడు సింహాస్యుఁడు, వేవే చనుదెంచె సమర ♦ విజయోత్సుకుఁడై. 178

వ॥ దేవా! వీఁడు సహస్రమూర్ధుండును, ద్విసహస్రభుజుండును, సహస్రయోజనా
యామదృఢతర భుజాంతరుండును, బ్రహ్మాండసహస్రశాసనుండును, నఖిలవైరి
సంహారకుండును, మహేశ్వరదత్తమాయాపాశశూలాద్యనేకాయుధధరుండును,
మహాబలపరాక్రముండును నగు; మఱియును, 179

క॥ కులనగములు దిక్కుంజర,ములు కూర్మం బష్టనాగ ♦ ముఖ్యులు బహుస
త్త్వలగుచు దాల్చు వసుంధర, బలయుతుఁడితఁ డేకదినము ♦ భరియించెబయిన్.

మ॥ భువనవ్రాత మితం డజాండసహితం ♦ బున్ వేగ భక్షింపనో
పు, విలాసంబుగ నొక్కనాఁ డితఁడు వి ♦ స్ఫూర్జద్గతి న్ద్రివ్వి మే
రువాగిన్ దండముగాఁగఁ గేలఁగొని నా ♦ రూఢిన్ దదాస్ఫాలనం
బు వశిజ్జేయ నసారమైన నునిచెన్ ♦ బూర్వప్రకారంబునన్.

వ॥ అదియునుంగాక నిష్పాపాత్ముండు ఛాయావిరాజితపార్శ్వద్వయంబును, శంభు 181
దత్తంబును నగు నాభీలంబు శూలంబు భరియింపుచుండు; నితని యగ్రజుండు

వారుని, నేకాదశకోటిరుద్రులను, నీశానునిం దక్కఁ దక్కిన యీదేవగణంబుల నెల్లఁ గృపినియుక్తులంజేసి బాధింపుచుండు; నిద్దురాత్ముల దురంబున వధించి మమ్ము రక్షింపు మను వేల్పులదీనాలాపంబులు విని వారి కభయంబు లొసంగి సుబ్రహ్మణ్యుం డాతఁడంబ, 182

క॥ సారథియైన సమీరుని, తేరుం దెమ్మని ప్రయాణదీపితమతియై
ధీరత లేచుటఁ గాంచి యపారబలాఢ్యుండు వీరబాహుఁడు వేగన్. 183

వ॥ సత్యజ్ఞానానందలక్షణుండు నగు స్కందునిపదారవిందంబుల కెరగి నాకనుజ్ఞ యొసంగు; మేను సంగరాంగణంబున సకలశత్రుభంగంబు గావించి వచ్చెద ననిన విని గుహుండు మందహాసవిలసితముఖారవిందుం డగుచు నాహవంబున కనుజ్ఞ యిచ్చిన నతండు నిజగృహంబునకుం జనుదెంచి, 184

మ॥ ధృతనానాయుధుఁడై విభూషణలసద్దివ్యాంబరోపేతుఁడై
యతులప్రౌఢిరథంబు నెక్కి బహుసైన్యాధ్యక్షుల న్సాహసా
న్వితు లష్టాధికలక్షవీరులును, కీర్తిన్ దోడుసూప న్మహో
ద్ధతి నేతెంచెను వీరబాహుఁడు సమిద్రంగంబు సేరం గడున్. 185

వ॥ అయ్యవసరంబున సహస్రవాహినీసంఖ్యంబు లగు సకలభూతములును సర్వాయుధసమేతంబులై తోడంజనుదెంచి మించె. 186

క॥ సేనాంఘ్రిభవపరాగము, భానుం గబళించె, మొరసె భయదంబుగ భే
రీనిస్సాణస్వనములు, మానితకేతనము లభ్రమండలి మెరసెన్. 187

వ॥ ఇట్లు చనుదెంచి యసురబలంబులం గవిసిన యయ్యుభయదళంబులు పరస్పరాహంకారజనితహుంకారభయంకరంబులును, ప్రకటితభేరీభూరిభాంకారపూరితహరిన్ముఖరంబులును, ప్రస్ఫురితధనుర్జ్యాటంకారభీషణంబులును, ప్రసారితనానాస్త్రఘణఘణత్కారఘోషితంబులును, పరిభ్రాజితకేతనపటపటాత్కారభయానకంబులును, పరిభ్రమద్రథనేమీనినదభయదంబులును, పవనజవనకంకాణహేషారవభైరవంబులును, పటుగజఘటాబృంహితధ్వానభాసురంబులును నగుచుఁ బర్వతోపలభూరుహంబులు గురియుచు, నిశితవిశిఖంబులు నిగుడించుచుఁ బరశుపట్టిసకరవాలశూలకులిశతోమరాదులు బఱపుచు ఘోరంబుగాఁబోరు నవసరంబున,

క॥ దనుజులు రణకోవిదులై, మునుకొని తమ్ముక్తశైలములు భూరుహముల్
దునిమి దిగంతవ్రాతం, బునకుఁ దరిమి రఖలభూతపుంజముల వడిన్. 189

వ॥ ఇట్లు రక్కసులచే నుక్కుసెడి దెసలకుఁ దిరిగి చను మూకలం గని, నిలునిలుం డని చేపిచి నిజబలంబులం బురికొలిపికొని భూతసేనావిభుం డగు సింహుండు సింహనాదంబు సేయుచు మదగజంబుపై కురుకు కొదమసింగంబువోలె నసురవీరుల పయిం గవిసి మహోద్దండం బగు దండంబున రిపుమండలంబుఁ జెండి చెండి దండధరుదండ కనిపె; నంత, 190

—* దశముఖాసురుఁడు సింహునితో యుద్ధము సేసి మడియుట *—

క॥ వారిశౌర్యుఁడు దశముఖుఁ డను, సురవైరి చమూవిభుండు ♦ శుంభద్గతితో
నరుదెంచి రోషమడరఁగ, శరవితతుల సింహు నేసె ♦ సమరక్షోణిన్. 191

వ॥ భూతసేనావిభుండు నవియన్నియు దండంబునం జెండి వెండియుఁ గోపంబడర దానును దద్వక్షంబుపై వైచిన నావేఁటునం గవచంబు నుగ్గునూచంబయ్యె; నంత దానవుండు ప్రతిదండంబుఁ గొని యుద్దండంబుగాఁ గేలం ద్రిప్పుచు సింహుని వక్షస్థలంబున వైచిన, 192

క॥ దండము తత్పటువక్షో,మండలి సంఘృష్టి రేణు♦మయమై పడియెన్
మెండొప్ప మఱియు దనుజవ,రుండును పరశువునుఁ బరపె ♦ రోషం బడరన్. 193

వ॥ అప్పరశ్వధంబును భూతసైన్యాధిపుఁడు దండంబునం జూర్ణంబు గావించి తూర్ణంబుగా నతని బాణాసనంబుఁ దునిమిన, 194

క॥ దానవుఁ డతికోపోజ్జ్వల,మానసుఁడై శక్తిఁ బరపె ♦ మహిమ నెలుంగన్
దానిని భూతగణాగ్రణి, మానితచక్రమునఁ దునిమె ♦ మగఁటిమి దనరన్.

వ॥ అంత దానవుండు ఖండితం బగు శక్తిం గని ప్రచండకోపంబున మండుచు, దోర్దండంబున వేఱొండు దండంబునుం గొని దండధరుని పగిది నుద్దండంబుగా భూతసేనావిభుం జెండిన, నతండు రుధిరంబు దొఱఁగ నిమిషమాత్రం బూరకుండి వెండియు నరుదెంచి కినుక జనింప రెండుచేతుల దండంబులఁ గీలించి దశముఖు నురంబుఁ జిదిపె; నంతయు, 196

గీ॥ అద్దురాత్ముఁ డప్పు ♦ డాననంబున రక్త,ధార లొలుక ధరణి♦ధరముపోలె
ధరణిఁగూలె నిర్గ♦తప్రాణుఁడై యంత, నసురులెల్ల గదిసి ♦ రతనిమీఁద. 197

వ॥ ఇట్లు రక్కసులు పెక్కండ్రొక్క మొగి నమ్మహావీరుం డగు సింహునిపయిం గవియునెడ మహాబలుండును, శ్రీమంతుండును నగు కనకనాభుం డనుకనకుండు లక్షవీరులలో నుండి వెడసొచ్చి కనకపుంఖంబు లగు నిశితసాయకనికరంబులఁ గనికరంబెడల నొడలఁ బఱపినం గని కరంబు భయంపడి కంపితాంగు లగుచు నసురులు నలుదెసలకుం బరచి; రంత, 198

ఉ॥ దానవసైన్యనాయకుఁ డు♦దారబలాఢ్యుఁడు దుర్ముఖుండు, కో
పానలభాసమానుఁడయి ♦ యద్దనుజవ్రజమెల్లఁ ద్రిప్పిఁ గ
ర్వానిదదంబు లొప్ప శిత♦సాయకము ల్గురిసె న్విశోర్వి నెం
తేని భుజాపరాక్రమవి♦నిర్జితభాస్కరకోటితేజుఁడై. 199

వ॥ అత్తఱి భూతంబులు మొత్తంబులై మహారవంబు లొనర్చుచు భూధరభూరుహశిలాప్రకరంబు లద్దురాత్మునిపయిం గురిసిన, నద్దుర్ముఖుండు క్రోధారుణముఖుం డగుచు శితధారలితగాత్రుండై రణవంచకుండు గావున భూతసైన్యంబును

మాయఁ గప్పె; నప్పు డప్పాపాత్ముని మాయం దెలిసి వీరమార్తాండుఁ డరుదెంచి జ్ఞానాస్త్రంబు సంధించె. 200

సీ॥ అంతదానవవిభుఁడుమా♦యనుదొలంగి, యలుకఁ బొడమంగ నొక్కఁడ♦యాజిలోన
నిలిచి బాణసహస్రంబు♦నిష్ఠురముగఁ, బరపె నవ్వీరుపై భుజా♦ప్రౌఢిమెరయ. 201

గీ॥ వీరమార్తాండుఁడు సహస్ర♦విశిఖములను, నవియుఁదునుమాడి సత్తశి♦తాస్త్రములను
వాని ధనువును ఖండించి ♦ వాడిములికిఁ, గంచుకంబును గడు వ్రక్క♦లించి మించి.

వ॥ మఱియు నిశితవిశిఖంబుల నతని గాత్రంబు నొప్పించిన నద్దానవుండు రక్తసిక్తాంగుఁ డగుచు నొల్లఁబోయి యొక్కింతసేపు మూర్ఛాక్రాంతుఁడై మఱలఁ దెప్పిరిలి యమ్మహామహునితోడఁ గయ్యంబున కియ్యకొనక చయ్యన మాయ నదృశ్యుండై పలాయనంబు నొందె; నట్లగుటం గనుఁగొని దనుజసైనికులందఱు యథాయథంబుగా బారుటం జూచి భూతంబులు విజయసమేతంబులై పరాజితులతోడ సమరంబు సేయఁ దగ దని సింహనాదంబు లొనర్చుచు మఱలె; నప్పుడు. 203

క॥ దనుజుల పలాయనంబుం, గని సింహముఖుండు వేగ ♦ కడురోషమునన్
జనుదెంచి భయదగర్జా, ధ్వను లడరఁగ సమరమునకు ♦ దారుణపటిమన్. 204

వ॥ ఇట్లరుదెంచు పర్వతోపమానకాయుండును, మహాభీముండును, సింహనాదముఖరితదిఙ్ముఖుండును నగు సింహముఖుం గని భూతవ్రాతంబు లుత్తుంగంబు లగు మహీధర తరుషండంబులు గురిసిన, నద్దానవుని కరాస్ఫాలనంబునం గంపితంబులై తరుగిరులు గొన్ని చూర్ణంబులై యెగసి తారాగ్రహమార్గంబుఁ గప్పెఁ; గొన్ని చిద్రువలై నేలంబడిన నచట సింహవ్యాఘ్రాది మృగంబులు బెదరి నలుదెసలం బరచె; నంత, 205

శా॥ భూతవ్రాతము భూరిభూరుహనగం♦బుల్ నింపఁగాఁ జూచి సం
జాతక్రోధత తేరు డిగ్గి స్థిరుఁడై ♦ చండప్రతాపంబునన్
దైతేయాధిపుఁ డమ్మహీధరము లు♦ద్యత్సాలజాలంబులన్
జేతంబట్టి జవోన్నతిం బఱపె నా♦జిం గొన్ని భూతాళిపై. 206

—* సింహముఖుండు భూతసేనల చిత్రగతుల వధించుట *—

వ॥ మఱియుఁ బ్రచండరోషంబున నన్నిశాచరుండు భూతంబులం గొన్నింటిని గేలం గీలించి నేలంగొట్టి కొన్నింటిని సూర్యరథంబునఁ బర్వతసముద్రద్వీపంబులం గొన్నింటినిం బడవైచియు, వెండియుఁ జలంబు రెట్టింపఁ గొన్నింటిని ముష్టిప్రహారంబులం బొడిచియుఁ, గొన్నింటిని వ్రయ్యలుగాపించియు, బ్రహ్మాండకటాహంబు దాటం గొన్నింటిని నెగయనేసియుఁ, గొన్నింటినిం బిరబిరం ద్రిప్పి దెప్పరంబుగా మోదియు, బ్రహ్మవిష్ణులోకంబుల దాఁటఁగఁ గొన్నింటిని వడిం జిమ్మియుఁ, గొన్నింటి నింద్రాద్యష్టదిక్పాలకులసదనంబులం బడఁ గెడపియుఁ, బడబానలం

బునం గొన్నింటినిం గూలం ద్రోచియుఁ, గొన్నింటినిఁ బాతాళంబున నణంచియు, గొన్నింటినిం దునిమియుఁ, గొన్నింటి భూతలంబున నెఱపియు నమ్మహాబలుండు భూతవ్రాతంబుల సకలదిశలు సర్వభువనంబులు నించి మించినరోషంబునం జరణతలంబున మెదిపియుఁ జిదిపియు, వేచియు, బ్రేచియు, శిరంబులఁ ద్రెంచియు, రూక్షేక్షణంబుల నవలోకించియు, హుంకారముల భర్జించియుఁ, గరతలంబుల నలినలి గావించియుఁ, గోపంబునం గరగర నమలియు, మగుడ నద్దురాత్ముండు పరశుపట్టిసముసలముద్గరకరవాలశూలాద్యాయుధంబులఁ జక్కడంచియు, నుక్కుమిగులం గులాచలంబులుం బ్రయోగించి నుగ్గునూచంబులుసేసియు నిట్లు ననేకభంగుల సంగరాంగణంబున భూతములన్నింటినిం బరిమార్చె. 207

క॥ అపుడు హరిబ్రహ్మాదులు, విపులభయభ్రాంతులగుచు ♦ వేగమ చని రా
జిపలాయనంబుఁ బొందుచు, నపరిమితానందులైరి ♦ యసురులుఁ బేర్మిన్. 208

వ॥ సింహవక్త్రుం డంత మఱల నతిసుందరరథారూఢుం డయ్యె; నయ్యెడ నగ్నికోపుం డను భూతేశ్వరుండు చనుదెంచి కోపాటోపంబున నిజపరాక్రమంబుఁ బ్రశంసించుచు మహాభీలంబును, నతిదృఢంబును నగు శూలంబు సురవిరోధిపయిఁ బరపిన నదియు నతని వక్షంబునం బడి భగ్నంబయ్యె నయ్యవసరంబున, 209

ఆ॥ మఱియు భూతవరుఁడు ♦ మది రోష మొదవంగ, సింహ దమెలమి ♦ జేసి కేల
దండ మొకటి ద్రిప్పి ♦ తత్సారథిని జెండి; దండిపురికి ననిచెఁ ♦ దత్క్షణంబ. 210

వ॥ అదియుంగని సింహవక్త్రుండు నిజభుజాదండమండితం బగు దండంబునం బరాక్రమోద్దీపుం డగు నగ్నికోపునిం జదిపిన నతండు మూర్ఛాగం డయ్యె; నంత,

గీ॥ దానవేంద్రుండుమగుడర ♦ థంబునందు, వేఱొకనిసూతునియమించి ♦ విక్రమమున
భూతనాథసుమాలిని ♦ బోరఁ గదియ, నసురపై నేసె నతఁడు మ ♦ హానగంబు. 212

వ॥ అప్పర్వతం బఖర్వధూర్వహుం డగు నమ్మహాసురుండు బాలుండు కందుకంబు వోలెఁ గేలం గీలించి మగుడ సుమాలివక్షంబునం బరపినఁ దత్పతనంబున నతండించుక సేపు మోహాపరవశుండై పడియె. 213

ఆ॥ ఇట్లు పడిన నతని ♦ నీక్షించి దండియు, వజ్రకలితమైన ♦ వానియురము
దండమునను మోదెఁ ♦ దద్ఘట్టనంబున, నదియుఁ జూర్ణమయ్యె ♦ నాక్షణంబ.

వ॥ మఱియుఁ గోపంబుగదుర భూతసేనావిభుం డగు దండి మహాసింహంబు వేదండతుండంబుం జెండుపోల్కి బ్రతాపోద్దీపితుం డగు నద్దైత్యనాథునికరంబులఁ జెండిన నమ్మహాదనుజుం డలిగి పాదంబునం దన్ని యతని నేలఁ బడవైచి నభోమండలంబున కెగయజిమ్మిన, 215

క॥ దివినుండి దుమికి దివిజుఁడు, జవమొప్పఁగ దైత్యబాహు ♦ శాఖలమీఁదన్
పవఁగవరేణ్యమబోలెను, వివిధగతిం గంతులిడియె ♦ వేమరు బల్మిన్. 216

గీ॥ మఱియు లతలనుఁ దిమ్మరు ♦ మధుపమట్లు, నంపమండలిఁజరియించు ♦ నతనిదాన
వుంబు మక్షికను నరుఁడు ♦ వోలె గేలఁ,బట్టి నలుఘుచు దర్పునఁ ♦ బార నైచె. 217

వ॥ ఇట్లు వైచిన భూతేశుండు మూర్ఛాగతుం డయ్యె నంత, 218

క॥ సేనాపతు లివ్విధమున, దానవుచే విజితులైన ♦ దక్షణమే య
బ్భానుతశౌర్యులు వీరులు, మానుగఁ జనుదెంచి సమర ♦ మండలి కెలమిన్.

ఆ॥ నిశితసాయకములు ♦ నిగుడింప దనుజుపై, నవియుఁ బుష్పవృష్టి ♦ యయ్యెనతని
కపుడు దైత్యనాథుఁ ♦ డరదంబు దిగి వేగ, సింహనాదమొలమిఁ ♦ జేసి కినుక. 220

క॥ కేసరివోలె గజంబుల, భాసురశౌర్యమునఁ గేల ♦ బరిపంథుల నెం
తే సమరమున నొడిసికొని, చేసెఁ బరస్పరహతుల వి ♦ శీర్ణాంగులుగన్. 221

వ॥ మఱియు రథంబులతోడనఁ గొందఱు వీరులఁ బాదఘాతంబుల నింగి కెగయఁ
దన్ని నిహతులంజేసె; నిట్లు బహుప్రకారంబుల వీరవరుల నేపణంచినం గనుం
గొని భూతంబులు భీతంబు లగుచుఁ బరిభూతంబులై మృగంబులపగిది దిగంతం
బులకుం బాఱె; నంతయు, 222

శా॥ వీరాధ్యక్షుఁడు వీరబాహుఁ డది తా ♦ వీక్షించి కోపంబునన్
నారాచంబుల నారిగూర్చి పఱచెన్ ♦ నానారిపుశ్రేణిపై
బోరన్ గ్రీష్మఘనాఘనంబు సలిలం ♦ బున్ నించుచందంబు దే
వారుల్ ధారుణి గూలి రత్తరి సమ ♦ స్తానీకసంయుక్తులై. 223

క॥ భూరికబంధంబులు సృ,క్పూరముల నటించి మించె ♦ ఘోరపిశాచో
ద్ధారవములు మఱికంకము, లారూఢిఁ బలాభిలాష ♦ మదర భ్రమించెన్. 224

వ॥ అవియుం గని సింహవదనునితనూజులు నూర్ధ్వరమర్షంబున శరవర్షంబులు గురి
సిన వీరబాహుం డలిగి సింహనాదం బొనర్చుచు ననేకసాయకంబులు వారిపైఁ
బఱచె. 225

గీ॥ సింహవక్త్రసుతులు ♦ శితశరంబు లనేక,కోటిసంఖ్య లెలమి ♦ గురిసి రాజ
తావదంబకముల ♦ తచ్ఛరంబులు విడ్లు, నరదములును దునిమి ♦ యార్చె నతఁడు.

వ॥ అంత దనుజుసేనలం గల బలుమగలు పలువురుం గూడికొని యితనితోడ ధను
ర్యుద్ధంబు సేయ మనబలంబుల నెవ్వండు సాలండని యాలోచించి ఖడ్గఖేటకంబుల
ధరించి మెరవల్లుఁ జూపుచు నొక్కపెట్టున నవ్వీరాగ్రణిఁజుట్టుకొని పోరి; రయ్యెడ,

మ॥ ఘనరోషంబున వీరబాహుఁడు మహో ♦ గ్రంబైన ఖడ్గంబు గొ
బ్బున సంధించి రణాంగణంబునకు వి ♦ స్ఫూర్జద్భుజాపోధి మా
ర్కొనిరాఁ గన్గొని సింహవక్త్రసుతులుం ♦ గోపంబు దీపింప నా
తనిఖడ్గంబున నొంపఁజాలమి సము ♦ ద్యత్ప్రౌఢిఁ దా మందఱున్. 228

వ॥ అతనిపైఁ బడి సంహరింపఁ దలంచు నంతలోన నవ్వీరబాహుం డొక్క నిశితక

వాలంబున నప్పాపాత్ముఁ డగు సింహాస్యతనయుల నూర్వురం దునిమి వైచి శీఘ్రగుంబ
పరమమంగళం బగు రథం బధిరోహించిన నప్పుడు సురవరులు విరులవాన గురిసి
రెంతయు సంతసంబున, 229

ఉ॥ అంతట సింహవక్త్రుఁ డది ♦ యారసి పుత్త్రవియోగ శోక మ
త్యంతము దుర్నివారమయి ♦ యక్కట వీఁ డొకరుండ నిర్దయ
స్వాంతత వీరినందఱను♦ సంహృతిఁ జేసె నటంచు సిగ్గుచే
నెంతయుఁ జింతనొంది మది ♦ నేపెసఁగంగ మహాగ్రహంబునన్. 230

వ॥ ధైర్యధౌరేయుండు గావున విక్రమంబు నెక్కొలుపుచు, సకలభూతంబుల
నిమ్మహామహునితోడంగూడ దిగమ్రింగెద; నిఖిలలోకంబు లణంచెద; నట్ల
కాని నాకోపం బుపశాంతంబు గా దని తలపోసి రథారూఢుండై వీరబాహుం
గదిసిన. 231

—* వీరబాహుఁడు సింహవక్త్రునితోఁ గొనక ధనుర్యుద్ధము సేయుట *—

గీ॥ వీరబాహుఁ డపుడు ♦ వేగంబ యెదిరించె, బాహుశౌర్యమెసఁగ ♦ బ్రిధనమునకు
నంత నతని జూచి ♦ యాత్మలో నత్యంత,దర్పమడరఁ బలికె ♦ దానవుండు. 232

క॥ ఏరా యెవ్వఁడ వీవు కు,మారుఁడవో లక్షవీర♦మండలిలోనన్
వీరుఁడవో గాకను నవ,వీరులలో వాఁడవో భు♦విన్ దూతవొక్కో. 233

వ॥ సత్యంబుగా నా కెఱింగింపు మనవుండు వీరబాహుం డిట్లనియె. 234

మ॥ విను మో దానవ! దేవదేవుఁడు మహా♦వీరుండు నా కార్తికే
యునకున్ దాసుఁడ దూతభావమున ము ♦ న్నుద్యద్గతిన్ వచ్చి దై
త్యనికాయంబుఁ గలంచు టీ వెఱుఁగవే ♦ తా వీరబాహుండు సం
జ్ఞను నే నెవ్వఁడనైన నే మిపుడు పృ♦చ్ఛన్ జేయ నీ కేటికిన్? 235

వ॥ అని పల్కిన వీరబాహునకు సింహవక్త్రుం డిట్లనియె. 236

మ॥ కరమున్ దుర్బలులైన దానవుల సం♦గ్రామక్షితిన్ గూల్చుటన్
వరశౌర్యం బగు నొక్కొ నీకు నరయన్ ♦ మత్పుత్త్రులన్ బాలురన్
ధరఁ ద్రెళ్ళించుట దొడ్డపౌరుషమొకో ♦ దర్పింపఁగా నేల సం
గరమందున్ నిలు ని న్వధించి ముదము ♦ న్గావింతుఁ గంకాళికిన్. 237

వ॥ విను మింతమాత్రంబు కాదు; నిన్నుఁ బరిమార్చు నెడ, నెడసొచ్చి భవన్నాథుం
డగు గుహుండు భూతసేనాసమేతుండై దేవగణంబులఁ గూడుకొని వీరవరుల
తోడ నరుదెంచె నేనియు సంగరాంగణంబునం బరిమార్చెద నని సాహంకారుండై
పలుకు నతనివచనంబులు శ్రోత్రపుటంబులకు నతికటువు లగుట నించుకించుక
విని మనంబునం గనలుచు నేత్రంబుల నుగ్రం బగు కోపరసంబుఁ గ్రక్కుచు
నుక్కసంగ వీరబాహుండు నిశితంబు లగు దశవిశిఖంబులు గైకొని సింహముఖుని

కఠినం బగు నురంబునఁ జొనిపిన నవియు భగ్నంబులై పడియెఁ; నంత, 238

క॥ దండముఁ గొని దానవుఁ డుద్దండత నవ్వీరుమీఁద ♦ దద్దయు వైవన్
గాండంబుల నాల్గిఁట నది, ఖండించె సురేంద్రుఁ డలుఁక ♦ గడలుకొనంగన్.

వ॥ మఱియు శరసహస్రంబు లసురశిరంబులఁ జొనిపిన నవియుం బొడియై నేలం బడియె నంత, 240

క॥ దనుజపతి మఱియు శూలము, గొని భీకరపటిమ వైవఁ ♦ గొబ్బున నదియున్
దునుముటకు వీరవర్యుఁడు, కనదస్త్రసహస్రములును ♦ గడువడి గురిసెన్. 241

క॥ శూలం బది తత్సాయక,జాలము ఖండించి యెదుటఁ ♦ జయ్యన రా, నా
భీలత వీరుఁడు మఱి శర,పాళిసహస్రంబు గురిసెఁ ♦ బటిమ నెసంగన్. 242

వ॥ అదియును శరసహస్రంబులఁ బ్రతిహతంబు గావించి శూలంబు సత్వరంబుగా నవ్వీరుం గదిసిన నతండు ససంభ్రముం డగుచుఁ గరవాలంబుఁ గొని తచ్ఛూలంబుఁ దునియలుగాఁ జేసె నప్పుడు వేల్పులు నవ్వీరబాహుపరాక్రమంబు నగ్గింపుచు సంతసించిరి. 243

మ॥ మఱియున్ రోషణభీషణుం డగుచు శుం♦భత్ప్రౌఢి నవ్వీరుఁ డ
త్తరి సంధించె మహోగ్రపాశుపతమున్ ♦ దైత్యేంద్రుఁ డాతండు నే
డ్తెర తద్బాణముఁ బూని యేసె నపు డెం♦తే నవ్వియున్ రెండు డ
గ్గరి యన్యోన్యరణంబు సేసి మగుడెన్ ♦ గార్యంబులున్ వీడుచున్. 244

వ॥ వీరబాహుం డద్దైత్యుపరాక్రమంబునకు మనంబున నాశ్చర్యంబు నొందుచు గుహుండుఁ దక్క నా కితని జయింప నశక్యం బితని సేనల నేన సంహరించెద నని కోపోజ్జ్వలితుండై మహాసాహసంబున, 245

క॥ కదనంబునఁ దత్సూతుని, బదునాలుఁగు విశిఖములను ♦ బడ వైవ భుజా
మదమున నది గని దైత్యుఁడు, గదఁ గొని నవ్వీరు నేసెఁ ♦ గడుకోపమునన్. 246

వ॥ ఇట్లు పరపిన నదియు వీరవరుని శరీరంబునం బడి సహస్రధా భగ్నంబు నొందె; నంత నవ్వీరుండు శరసహస్రంబున నతనిరథంబుఁ దునిమి యార్చిపేర్చిన, 247

క॥ భూతంబులెల్ల శైల,వ్రాతంబులు వృక్షతతులు ♦ బ్రస్తరములుఁ బ్ర
ఖ్యాతబలంబులు దనరఁగ, దైతేయవరేణ్యుమీఁద ♦ దద్దయుఁ గురిసెన్. 248

వ॥ అంత సింహముఖుండు కోపోద్దీపితుండై వేఱొక్కరథం బధిరోహించి ధనుస్సహస్రంబునుం గొని భయదంబుగ మౌర్వీనినదంబుఁ జేయుచు, బహుకోట్లశిలీముఖంబులు కోలాహలంబు లొనర్చుచు భూతవ్రాతంబులపై నమర్షంబున వర్షించి మించె. 249

గీ॥ తచ్ఛరాహతి మడిసి భూ♦తవ్రజంబు, శైలవిపినసరిద్ద్వీప♦సాగరముల
భానుమండలదిఙ్నభో♦భాగములను, బడియె నీరంధ్రముగ మహా♦ప్రళయమట్లు.

వ॥ మఱియు జ్యోతిశ్చక్రంబును, పాతాళంబును, లోకాలోకంబును, బ్రహ్మాండంబులు నిండె; నయ్యవసరంబున జగత్త్రయంబునందు నతని బాణంబులు బడని ప్రదేశంబు లేదయ్యె నెందు. 25

గీ॥ వీరబాహుండు నతులితవిక్రమమున, నిశితపటుసాయకంబు లనేకగతులఁ
గురిసి దురమున నత్యుగ్రకోప మడరఁ, దద్భటావళి నెల్లను ధరణిఁ గూల్చె. 252

క॥ ఎందెందు దైత్యసాయక, బృందం బరుదెంచు నధిక వేగంబున, నం
దందు నపుడు వీరుఁడు శర,సందోహముఁ బరపె నదియు సాళరు దునిమెన్. 253

వ॥ ఇట్లు మహాసాహసంబు నూపు నవ్వీరబాహుధనుర్విద్యాకౌశలముఁ గని వియచ్చరు లచ్చెరు వందిరి. 254

గీ॥ అంత సింహవక్త్రుఁ డధికరోషంబునఁ, బలికె వీరవరుని బరుష ఫణితి
తుత్రికటాక్షు లొప్ప నతఁడును భర్జించె, దనుజవిభుని సరకుఁ గొనక మదిని.

వ॥ అంత దనుజవల్లభుండు సింహనాదంబు లొనర్చుచు దశసహస్రశిఖంబులు మహాఘోరంబుగా వీరబాహునిపైఁ గురిసిన నతండును దశలక్షశరంబుల నవియన్నియుం దునుమాడి కోలాహలంబు లడర మఱియు, బాణసహస్రంబుల సంధించి గ్రీష్మకాలఘనాఘనంబు చందంబున నద్దురాత్ముపై వర్షించె; నాసమయంబున, 256

క॥ అది గని దనుజుఁడు రోషముఁ, గదురఁగ దశలక్ష విశిఖకాండంబులచే
విదళించె నవియు మఱియును, బ్రదరంబు లనేకకోట్లు పఱపె వీరుపై. 257

వ॥ అంత వీరవరుండు తద్విముక్తంబులగు సహస్రకోటిసంఖ్యాకంబులైన శిలీముఖంబు లాక్షణంబ తునిమివైచె; నంత సంచలితహృదయుండై దైత్యుండు ద్విసహస్రశరముల వీరబాహుని దృఢతరం బగు చాపంబుఁ దునిమినఁ గోపంబున,

క॥ వీరుండొండొక చాపము, ధీరతఁ గొనునంతలోనఁ దీక్ష్ణాంబకముల్
వారక యనేకకోటులు, ఘోరంబుగఁ బఱపె దనుజకుంజరుఁ డలుకన్. 259

వ॥ తద్బాణఘాతంబుల రక్తసిక్తాంగుఁడయ్యును బీరంబు సెడక వీరబాహుండు శరాసనంబువం గొనయం బెక్కించి దుర్వారంబుగా శతసహస్రసంఖ్యాకనారాచంబులు నిశాచరుపైఁ గురిసిన, 260

క॥ అసురేంద్రుఁడు కోలాహల, మెసఁగఁ దదస్త్రములు రోషవీక్షణుఁ డగుచున్
వెసఁ దునిమి లక్షశరముల, దెస లదురఁగ మఱియుఁ బఱపెఁ దీవ్రశరంబుల్. 261

వ॥ అంత మహాబలుండగు వీరబాహుం డవియన్నియు ఖండించి శస్త్రసహస్రంబుల నత్యున్నతంబును, నతిసుందరంబు నగు నతనియరదంబు భగ్నంబు జేసిన, 262

॥ అంతన్వేఱొక తేరుపై నిలిచి సింహాస్యుండు భూభాగ మ
త్యంతంబున్ జలియింప వేగముగ నుద్యత్ప్రౌఢిమం ద్రోలె ధ

ద్ధాంతస్త్రీముఁడు వీరబాహుఁ డురుశ♦స్త్ర శ్రేణి ఖండించె నా
శాంతంబుల్ వణఁకన్ శరాసనసహ♦స్రంబుల్ దదీయుం బొగిన్. 263

వ॥ అప్పుడు సకలభూతంబులు కుతూహలసమేతంబులై కోలాహలంబు లొనర్చె.

—* సింహవక్త్రుఁడు వీరబాహ్వాదుల యుదయాద్రిని బవఁద్రోయుట *—

మ॥ అది వీక్షించి దురాత్ముఁ డద్దనుజుఁ డు♦ద్యత్క్రోధుఁడై భూతలం
బదరన్ భ్రూకుటి బెట్టి ఘోరమగు మా♦యాపాశముంబూని య
య్యుదయాద్రిన్ రిపుకోటినెల్లఁ బతనం♦ బొందింప మంత్రించిచి యే
సొదవన్ దక్షిణమంద వైచె సమర♦త్యుద్యన్మహాశౌర్యుఁడై. 265

వ॥ అదియు నత్యంతఘోరంబును నతిగాఢతమోవృతంబును, ననవదధికారవం
బును, నతులవేగంబును నఖిలరిపుయభంకరంబును నగుచు చనుదెంచి, దేవ
దూతలు విలోకించునంతలోన నవ్వీరబాహుప్రముఖు లగు సకలసేనాపతుల బం
ధించి పూర్వాచలంబునఁ బడఁద్రోచె. 266

గీ॥ అంత సింహాస్యుఁ డత్యంత♦హర్ష మొదవ, నతులకోలాహలధ్వను♦ లమరఁజేసి
ఖండనక్షోణివెడలియు♦ర్భకుఁడు గుహుఁడ, తండెచటనుండువనుచుదూ♦తలనునడిగె.

వ॥ అప్పుడు సింహవక్త్రునకు దూత లిట్లనిరి. 268

మ॥ అనఘప్రౌఢిమ హేమకూటనగరం♦బందున్ షడాస్యుండు పా
వనచర్యుండు మహాబలుం డెపుడు దా♦ వర్తించు సాహసిప్రా
హీనులున్ భూతగణంబుఁ గొల్వ ననుఁడున్ ♦ హీనాత్ముఁ డాదైత్యుఁడు
న్నాని వానిం బరిమార్చి వత్తు ననుచున్ ♦ వే పోయె నవ్వీటికిన్. 269

వ॥ అయ్యవసరంబున నిఖిలదనుజబలంబు లతనివెంబడిం జనియె; నదియుం గని పవ
నుండు శరవణోద్భవున కిట్లనియె. 270

గీ॥ వీరబాహుముఖులు ♦ వీరులందఱు నేఁడు, ఖండనమున బాహు♦పటిమ దొలఁగి
ప్రాఙ్నగంబునందుఁ ♦ బడిరి మాయాపాశ, బద్ధులగుచు నింకఁ♦బలుకు టేమి?

క॥ దానవవిభుఁ డిదె నీపై, సేనాన్వితుఁడగుచు వచ్చె ♦ శీఘ్రమ యనుఁడున్
సేనాని పవనువచనము, వీనులవిని చటులరోష♦విస్ఫురణమెయిన్. 272

వ॥ అపుడు సింహాసనంబు డిగ్గి దానవుం డెందున్నవాఁ డని యుద్ధసన్నద్ధుం డగుచుఁ
బద్మభవానీతంబులైన మణిపాదుకలు మెట్టి కక్ష్యాంతరంబులుఁ గడచి నిజమందిర
ద్వారపురోభాగంబున సమీరప్రేరితం బగు మహోన్నతస్యందనం బధిరో
హించి, 273

సీ॥ విధికైటభారులు ♦ విరులసేసలుజల్ల, సురరాజు ధవళచా♦మరము వీవ
చంద్రార్కు లిరువంక ♦ ఛత్రముల్ ధరియింప, ననలుండు కరదీపి♦కను వహింప

దండి ఖడ్గముఁ బట్టి ♦ దండను చెలువొంద, నసురవల్లభుఁడు కా♦హళము నూద
వరుణుండు కాళాంజి ♦ వల నొప్పఁబూనంగ, ధనదుండు వీటికా♦ధరుఁడు గాగ
శూలమీశానుఁడుధరించి♦మోౘిలనడువ, నమరులొగినఖిలోపచా♦రములొనర్ప
భాసురంబుగ దివ్యవై♦భవముదోఁప, వెడలె సేనాని శాత్రవ♦విజయయాత్ర.

మ॥ చెలఁగె న్వాద్యరవంబులెల్లెడల భా♦సిల్లెఁ ధ్వజౌఘంబులుఁ
వెలసెఁ మానిగణంబు సంస్తవములుఁ ♦ విద్యాధరు ల్వాడి ర
త్యలఘుప్రౌఢిమ వందిపంక్తి నిజశౌ♦ర్యౌదార్యగాంభీర్య కా
శలము ల్వీనుల విందుగాఁ బొగడె ను♦త్సాహంబు రెట్టింపఁగఁ. 27

గీ॥ నారదాదులు వేడ్క గా♦నము లొనర్ప, నలర ధ్వజములఁ బట్టిరి ♦ యక్షవరులు
భూతజాలంబు లాయుధ♦ములును గేలఁ, ద్రిప్పు చెల్లెడవచ్చి రు♦ద్వృత్తిమెఱయ

మ॥ అదె వచ్చెఁ గిపురాణ్మదద్విపఘటో♦ద్యద్గర్వసర్వంకషో
న్మదకంఠీరవ మద్రిరాడ్గృహితృశుం♦భచ్ఛుక్తిముక్తాఫలం
బది యేతెంచె నటంచు నింగిని సుప♦ర్వానీకముఁ జూచి స
మ్మదము న్మీరఁగఁ బుష్పవృష్టిఁ గురిసెఁ ♦ బల్మారు నద్దేవుపైఁ. 27

వ॥ ఇవ్విధంబున నఖిలజగజ్జేగీయమానుండు నఖిలేశ్వరుండు, నశేషభువన సృష్టిస్థితి
సంహారకారకుండు, ననంతకళ్యాణగుణాభిరాముండు, ననవధికసంపత్కరుండు,
నమరబృందసంరక్షకుండు, నసురకుల శిక్షకుండు, నణిమాద్యైశ్వర్యోపేతుండు,
నఖిలస్వతంత్రుండు, ననుపమశక్త్యాద్యాయుధపరిశస్తహస్తుండు, నద్రికోదండ
సమానుండు, నంబికాసూనుండు, సుకుమారుండు నగు నక్కుమారుండు మహా
బలు లగు వీరులతోడ నతివైభవధురంధరుండై పటహాదివాద్యరవంబుల నధఃక
రించి మనోహరంబులగుచు, జగత్త్రయంబు నిండిన సకలజనకలకలధ్వనుల
వినుచు సంగ్రామరంగంబు సేరె నపుడు, 27

క॥ హరిచతురాస్యపురోగమ, సురలఁ దూరమున నునిచి ♦ సుబ్రహ్మణ్యుం
డురుశౌర్యనిధులు వీరులు, పరిసరమున గొలువనొక్క ♦ పజ్జ వసించెఁ. 27

—* ఎదిరించిన కుమారసేనల సింహవక్త్రుఁడు మ్రింగుట *—

వ॥ అయ్యవసరంబున భూతంబులు బలపరాక్రమోపేతంబులై మహీరుహార్వధరో
పలంబుల గురియుచు నసురసైనికులతోడ దురం బొనర్చిరి. 28

గీ॥ దనుజు లవ్వేళ భూతసం♦తతులచేత, భంగమొందిరి సంగర♦రంగమందు
నదియుఁగనుఁగొనిసింహాస్యుఁ♦డాగ్రహమున, ఘోరవిగ్రహుఁడగుచును భూరిమహిమ.

క॥ అనికిఁ బరతెంచువానిం, గనుఁగొని భూతంబులెల్లఁ ♦ గడురోషమునఁ
ఘనశైలభూజశిలలుఁ, గొని దానవుమీఁదఁ బఱపెఁ ♦ గూడి యొకమొగిఁ.

మ॥ అసదృక్ప్రౌఢిమభూతసంఘముల సిం♦హాస్యుండు రోషంబునన్
ద్విసహస్రోజ్జ్వలబాహుదండముల నెం♦తే పట్టి యొక్కుమ్మడిన్
వెస నించెన్ వదనంబులుం దెరచి యా♦భీలంబుగాఁ గుక్షిలో
దెసలున్ ఘూర్ణిల హుంక్రియార్భటులు ను♦ద్వేలంబు గావింపుచున్. 283

వ॥ అయ్యవసరంబున భూతంబులు బలపరాక్రమోపేతంబులై తదీయనాసాపుటంబులనుండియుఁ, గర్ణరంధ్రంబులనుండియు గొన్ని వెడలి దిగంతంబులకుం బరచెఁ; గొన్ని వెలువడ నలవిగాక యుదరంబుననయుండెఁ; గొన్ని మహాసాహసంబున నిజాయుధంబుల నతనియుదరంబు భేదింపఁ బూనియుండెఁ; నిట్లు దురితాత్ముం డగు దానవుండు సహస్రవాహినీసంఖ్యాకంబు లగు భూతంబులం గబళించి, మఱియు వీరులను సేనాపతులను గ్రమంబునం గ్రసించెఁ; నంత గుహుం డొక్కరుండ నిలిచి తత్సమస్తం బాశ్చర్యంబుగా వీక్షింపుచుండెఁ; నట్టియెడ; 284

క॥ ఆవృత్తాంతముఁ దెలుపుచు, వేవే చని దూత లపుడు ♦ విబుధౌఘవనీ
దావానలనిభశౌర్యవి,భావహుఁ డగు శూరుతోడఁ ♦ బలికిరి వరుసన్. 285

క॥ నీ యనుజన్ముఁడు వీరని,కాయంబును వీరబాహు ♦ ఘన బలపటిమన్
మాయాపాశనిబద్ధులఁ, జేయుచు భూతముల మ్రింగె ♦ జితరిపువీరా! 286

వ॥ అనిన విని శూరపద్ముం డత్యంతసంతోషభరితాంతరంగుం డగుచు, నద్దూతలకు దివ్యభూషణాంబరములు బహుమతి నొసంగి సహోదరునికడ కనేక దానవులం బనిచి తానును సింహాసనంబు డిగ్గి, సకలశత్రుభక్షకుం డగు నిజానుజుం గనుంగొను నుత్సాహంబున సముత్తుంగం బగు గోపురశృంగం బెక్కి రణాంగణంబున నొంటి నిలిచియున్న గుహుని జూచుచు, భీమరూపుండును మహాకాయుండును నగు సింహావక్త్రునిం జూచి యెడతెగని ప్రమోదంబున వారలపోరు జూచువాఁడై యందు వసించె నని సూతుండు శౌనకాది మహామునులకుఁ దెలిపె. 287

శా॥ క్రీడాశంబరచారుహస్తపరిణమ♦ద్గీర్వాణమాళిప్రభా
భ్రాడంఘ్రిద్వయ యోగిపుంగవమనః♦పద్మస్ఫురద్భంభరా
క్ష్వేడాహారవినోదమోదిత జగ♦త్కీర్తిప్రభావోదయా
చూడాకల్పితచంద్రభూషణ జటా♦జూటస్ఫురద్ద్యోధునీ. 288

క॥ లింగత్వోపాలక తన,యాంగణసురభూజ శైల♦జాలింగన హా
రాంగదవలయాకాళభు,జంగ! యనంగావలేప♦సంతమసరవీ! 289

మయూరవృత్తము॥ కంజభవసేవ్యపద • కంజయుగలీలా
రంజితనిషజ్జనని • రంజనవిలాసా
మంజులదరస్మితస • మంజసముఖాబ్జా
కుంజరమదాపహర • కుంజరముఖాంకా. 290

గద్య:

ఇది శ్రీమదిందుధరసుందరపాదారవిందార్పితహృచ్ఛతపత్రి సకలసుకవి
జనానుగ్రహపాత్ర సుగుణస్తోత్రపవిత్రచరిత్ర కాశ్యపసగోత్ర కోడూరి
యెల్లనార్యపౌత్ర శంకరామాత్యలక్ష్మ్యంబికాతనయ
వినయవిధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచల
కవిప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత
శంకరసంహితయందలి శివరహస్య
ఖండంబున యుద్ధకాండంబునందు
తృతీయాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీశివాయ గురవే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము.

యుద్ధకాండము.

చతుర్థాశ్వాసము.

భైరకూరినిలయ
త్ర్యంబలరిపుతనయసేవ్య◆చరణాబ్జభవా
నీబంధురపరిరంభ
శ్రీబహుళకుతుకాంతరంగ ◆ శ్రీశివలింగా.

వ॥ అవధరింపుము సూతుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె.

గీ॥ రాక్షసేంద్రుండు గోపురా◆గ్రమున నిట్టు, లుండ సేనాని శీఘ్రింబ ◆ యుద్ధమునకు
వెడలె సింహాస్యు నెదిరించి◆విక్రమమున, సింధురముమీఁదఁ బర తెంచు◆సింహమట్ల

వ॥ అయ్యవసరంబున దనుజసైన్యంబు పెడబొబ్బలిడుచు గుహుని జుట్టుకొనియె.

మ॥ అసదృక్శౌర్యుఁడు కార్త్తికేయుఁ డపు డు◆ద్యల్లీల నద్దైత్యవీ
రసమూహంబులు పారజూచి మశక◆ప్రాయంబుగా నెంచుచున్
వెస సుప్తోరగమట్లు చెన్నొనఁగు మౌ◆ర్వీన్ వింట సంధించి యే
పెసఁగ న్జేసె రవం బజాండ మొగిఁ బే◆లెత్తన్ మహోగ్రంబుగన్.

వ॥ అప్పు డమ్మహారవంబు విని దానవేంద్రుని రథతురంగంబు లధోముఖంబు
నేలంగూలె నిట్లగుటం గనుంగొని సింహముఖుండు మనమునఁ దారకసంహారకు
డితం డని నిశ్చయించి యమ్మహాబలుండు గుహుని సమీపంబునకుం జని యతని
గని యిట్లనియె.

క॥ భవదాగమనం బేటికిఁ, బవరంబునఁ దునింతు నిన్నుఁ ◆ బ్రతిరోధతతిన్
ధ్రువ మిది ననుఁ జెనకఁగ నీ, కవునే నీ వచ్చు, లోవ◆నరుగుము బాలా!

వ॥ అనిన నతనివచనంబులు విని దేవసేనాధిపుండు మొగంబునం జిరునగవు
దొలుక వాని కిట్లనియె.

క॥ దుష్టజనుల శిక్షించుట, శిష్టుల రక్షించుటయును ♦ క్షితిమండలి మా
కిష్టం బెంతయు గానఁ బ్రీస్వేష్టాత్మత నరుగుదెంచి ♦ తే నిచ్చటికిన్. 9
క॥ పాపాత్ములైన మీచే, నాపన్నతఁ గాంచె మిగుల ♦ నమరగణం బో
హో పలుమాట లి కేటికి, నేపణఁగన్ మిమ్ము వచ్చి ♦ తిచ్చటి కెలమిన్. 10
వ॥ అనిన సింహవక్త్రుఁ డిట్లనియె. 11
క॥ వీఁకన్ సర్వసుపర్వా, నీకము విడిపింప నిపుడు ♦ నీచే నగునే?
మాకు బలరహితమగుచో, నీకామితమున్ ఘటించు ♦ నిక్కం బరయన్. 12
వ॥ ఇంక బహూక్తు లేటికి; భవజ్జనకుండేనియు సమరంబున మమ్ము జయింప నస మర్థుండు: నీవు బాలుండవు; సంగరకళాకౌశలంబుఁ జాలమింజేసి మద్భుజపరాక్ర మంబు సహింపంజాల వట్లు గావున నాదు వచనంబు విని శీఘ్రం బెందేని పలా యనంబుగొండు; మింతకుమున్ను భవదీయు లగు వీరబాహుప్రభృతుల ను దయాచలంబున మాయాపాశబద్ధులం గావించుటయుఁ దక్కిన భూతగణంబుల గ్రసించుటయు నిఖిలసురలను గారాగృహంబున గారియంబెట్టుటయు నీవెఱుం గవే? ఒక్కండ వీవ్వు డవశిష్టుండవై యున్నవాఁడవు; తాదృశంబు లగు శౌర్య ధైర్యంబులుంగల నన్నునర్భకుండగు తారకుని విధంబున మనంబునఁదలంపకు 13
క॥ కొందఱు దురమున హతులై, పొందిరి యమసదన మిపుడు ♦ పోయిరి దెసలం
గొంద ఱసంఖ్యాతంబుగ, నిందుండియు నీ వెఱుంగ ♦ వే నాబలమున్? 14
క॥ బందీకృతమగు నిర్జర, బృందముఁ గల్గనైన విడుతు ♦ నే యిఁకమీఁదన్
స్కందా! భవచ్ఛౌర్యము నా, ముందర విడు మింక సమర ♦ మున ని న్నణఁతున్.
—* సింహవక్త్రుఁడు మ్రింగిన సేనల కుమారస్వామి వెలికి తీయుట *—
వ॥ అని యివ్విధంబున దురాలాపంబు లాడు నద్దురాత్మునింగని భగవంతుం డగు బాహులేయుండు దంతప్రభాచంద్రికలు సాంద్రంబుగా వెలుంగ దరహాస సుందరవదనారవిందుండై యొక్క నిశిత విశిఖంబున నతని వక్షంబును గాడ నేసిన రుధిరంబుతోడ నారంధ్రంబువలనఁ గొన్నిభూతంబులు వెడలి సత్వ రంబుగా దిగంతంబులకుఁ బఱచె; నప్పుడు. 16
క॥ దనుజుండు రుధిరరంధ్రము, దనకరమున మూసి యుదర ♦ తలమున వెసఁ ద
క్కిన భూతంబుల సంస్తంభన మొనరింపుచుఁ బ్రచండ ♦ పటురోషమునన్.
మ॥ అతిభీమం బగు దండముం గొని సుప ♦ ర్వారాతి శైలేంద్రజా
సుతుపై నేసిన నమ్మహాబలుఁడు వి ♦ స్ఫూర్జత్ప్రతాపంబునన్
జతురస్త్రంబులుఁ గూర్రము ల్బఱచెఁ ద ♦ చ్ఛస్త్రంబు లాదండము
ద్ధతి ఖండించి తదీయఫాలమున వ ♦ త్స్యంతంబు నారెన్ వెసన్. 18
దాన బల మొకింత ♦ దక్కి దైత్యేంద్రుండు, జఠరబిలముఁ గప్పు ♦ శయము విడచి
వ్యగ్రహృదయుఁడయ్యె ♦ నఖలభూతంబులు, వేగ రంధ్ర మపుడు ♦ వెడలిచనియె.

వ॥ తదనంతరం బంతకుమున్ను సింహవక్త్రాది నిశిచరులచేత నిహతంబులైన భూత
సైన్యంబులు కుమారకృపాకటాక్షంబున సంజాతచైతన్యంబులై లేచి యెల్లె 20
డల వెల్లివిరిసె నంత.

ఆ॥ వీరబాహుముఖ్య ♦ వీరుల నందఱు, తోడితేర కరుణ♦తోడ నపుడు
పాశమోచన మగు ♦ బాణంబు బఱపెను, పార్వతీసుతుండు ♦ పటిమ మెఱయ. 21

వ॥ అదియుం గని యుదయాచలంబున మోహితాత్ము లగు యోధుల సముత్పన్న
బోధులం జేసి మాయాపాశంబు నాశంబు నొందించి యాక్షణంబ వారలనెల్ల
పుష్పకంబువోలె వహించుకొని సుఖంబునం దోడితెచ్చి గుహుం గానుపించి తదీ
యానుమతిఁ మగుడ నబ్బాణంబు దూణంబుఁ బ్రవేశించె; నంత. 22

తే॥ వీరబాహుండు మొదలైన ♦ వీరవరులు, పార్వతీనందనునిపాద♦పద్మములకు
భక్తిఁ బ్రణమిల్లి సంస్తుతుల్ ♦ పరఁగఁ జేసి, రార్తులనుమమ్ము రక్షించి♦తనుచు మిగుల.

క॥ దనుజుఁడు పాపాత్ముఁడు మి, మ్మును మాయాపాశబంధ♦మున గాసిలఁ జే
సె నకట; యని గుహుఁ డెంతయు, ననుపమకృప వీరవరుల ♦ నాదృతిఁ జేసెన్. 25

వ॥ వెండియు స్కందునకు వార లిట్లనిరి.

క॥ ఏ మొక ప్రయాస మెఱుఁగము, స్వామీ! మీకరుణచేత ♦ సర్వాపదలున్
వేమాఱుదొలఁగె సకల, క్షేమాభ్యుదయంబు మాకు ♦ సిద్ధించెఁ గడున్. 26

వ॥ అని స్కందుం డానందభరితుండై మౌర్వీనాదంబుఁ జేసిన భయదం బగు నమ్మ
హాధ్వని విని సకలదానవులు మూర్ఛిల్లి తోడనం దెలిసి కడిమి మెఱయఁ బెడ
బొబ్బలిడుచు గొబ్బున సేనానిపై నుగ్రశరంబులు గురియుచుం జుట్టుముట్టిరి. 27

క॥ శరవణసంభవుఁ డెంతయు, స్ఫురితామర్షమున దైత్య♦పుంజముమీఁదన్
శరవర్షంబులు నించెను, నిరుపమబాహుప్రతాప♦నిపుణత మెరయన్. 28

వ॥ అప్పు డయ్యమోఘశిలీముఖంబు లతితీవ్రదండఖడ్గశక్తిపరశుశూలాద్యా
యుధసముత్పాదకంబులు, నాగమధర్మసంస్థాపకంబులు, నసురసంహారకంబులు,
ననిలమనోవేగంబులు, నబ్ధిశోషకంబులు, నంబుధరవిదారకంబులు, నర్కరథ
విభేదకంబులు, నపాస్తబడబానలంబులు, నజాండమేరుస్ఫోటనకరంబులు, నతి
భయదారావంబులు నగుచు దానవుల శిరంబులుఁ గరంబులు నేత్రం
బులు గాత్రంబులుఁ జెక్కులుఁ బిక్కలుఁ జెక్కాడి, మదావళంబుల మద
మణఁగించి, రథంబులు శిథిలంబులు జేసి, తురంగంబుల భంగంబులొనర్చి,
బ్రహ్మాండాంతరాళంబుల నెఱపుచు, పార్థివంబగు కమలజాండంబు భేదించి రక్త
క్షోదపంకిలం బగు నాశరవణోదకంబులు సొచ్చుచు నితరాజాండంబులం బ్రవే
శించి, దేవర్షులుదక్క నందలి రక్కసులనందఱ నొక్కనిముసంబున నుక్క
29

మ॥ ఇల నాశ్చర్యము కార్తికేయుమహిమం • బెన్నంగ సంగ్రామభూ
స్థలి నాతం డొకబాణముం దొడఁగ ద • చ్ఛస్త్రం బహో వేలు ల
క్షలు గోట్లర్బుద పద్మ శంఖము లసం • ఖ్యాతంబులై మార్గమం
దలరన్ బద్మభవాండము ల్నెరసి దై • త్యశ్రేణిఁ గూల్చెం గడున్. 30
వ॥ అప్పుడు హరిబ్రహ్మాదిసకలదేవతలు గంపితశరీరులు, నున్మీలితనయనులు నగుచుఁ
గృతాంజలులై దేవా! దురాత్ములగు దానవులం బరిమార్చుము; కృపాకటాక్షం
బున భవద్భక్తుల మగు మమ్ము సంరక్షింపు మని పరమమంగళుండు, నచింత్య
మహిమాధారుండు, నష్టలద్వైభవుండు నగు కార్తికేయుని సంస్తుతించిరి. 31
మ॥ క్షణమాత్రంబున నిట్లు దైత్యులు గుహా • స్త్రవ్రాతభిన్నాంగులై
రణభూమిం బడినం గబంధములు ఘో • రస్ఫూర్తి నర్తించెఁ, దో
షణముంగాంచెను మాంసలాభమున ధ్వాం • క్ష శ్యేనకంకాళి, భీ
షణతన్ మ్రోసెఁ బిశాచికాకలకల • స్వానంబు లెంతేనియున్. 32
క॥ శరవిద్ధుండై పూర్వము, పరితాపమునొంది మోహ • పరవశుఁ డగు న
ద్దురితాత్ముఁడు సింహాస్యుఁడు, పరగ న్గతమోహుఁడగుచుఁ • బ్రౌఢిమ మెఱయన్.
గీ॥ సమరమండలిఁ దెగ్గిన • స్వభటకోటి, భూరిదోఃప్రౌఢిఁ గూడిన • భూతతతిని
విక్రమాఢ్యతఁ జెలువొంద • వీరవరుల, గాంచిమదిలోనరోషంబుఁ • గడలుకొనఁగ.
మ॥ దనుజేంద్రుండు సహస్రకార్ముకము లు • ద్యత్ప్రౌఢిమం బూని చ
య్యన నేసెన్ దశలక్షబాణములు దే • వాధ్యక్షుపై నాతఁడున్
ఘనరోషాప్తి సహస్రసాయకములన్ • ఖండించి తచ్ఛస్త్రము
ల్పోనిపెన్ దైత్యునిమేను గాడ మఱియు • న్సాన్ఫర్జచ్ఛరవ్రాతముల్. 35
వ॥ మఱియును,
క॥ పిశితాశియుఁ గోపంబున, దశలక్షలు బఱపె శస్త్ర • తతులుం గుహుఁడున్ 36
భృశరోషతీక్ష్ణతాప, ద్విశిఖంబులు దునిమివైచె • వెసఁ దచ్ఛరముల్. 37
వ॥ అంత సింహాస్యుండు కోపావేశంబున సహస్రసాయకంబులు గుహుసారథియు
రంబున నాటించిన నతండు పుష్పితపలాశంబుపోలె రుధిరధారారుణితాంగుం
డయ్యె.
క॥ అది గని షణ్ముఖుఁ డలుకన్, బ్రిదరశతం బుగ్రముగను • బఱపె రణోర్విన్ 38
విదళితముఁ జేసె దైత్యుని, రథమున్ శౌర్యప్రభాధు • రంధరుఁ డగుచున్. 39
వ॥ అంత సంచలితహృదయుండై సిలింపవైరి కరకుటంపగములు ఘర్మకాలపయో
ధరంబుఁబోలెఁ దారకారిపై వర్షించిన,
క॥ గుహుఁ డవ్వానిని నడుమన, బహుశరములఁ దుంచి మఱియుఁ • బ్రబదరసహస్రం 40
హితునిపైఁ బఱపి ధను,స్సహస్రమును దునిమె నొక్క • సారె నిరూఢిన్. 41

క॥ దళితచాపుఁ డగుచు ♦ దానవనాథుండు, శూల ముగ్రతరముఁ ♦ గేలఁ బూని
కోపమడర రచిత ♦ కోలాహలుండయి, విడిచె దివిజసైన్య ♦ విభునిమీఁద. 42

వ॥ అరుదెంచుదానిఁ జూచి. 43

క॥ శాలాక్షతనూజుఁడు పదు, నాలుగుబాణములు బఱపి ♦ నడుమన దునిమెన్
శూలముఁ బటుతరకోపా, భీలుం డై సకలదిశలు ♦ భీతి జనింపన్. 44

వ॥ మఱియు దేవసేనావిభుండు నసురవిభునిపై శరసహస్రంబులు గురిసిన వద్దను
జాధముండు దండంబున వారించి కృతకోలాహలుం డగుచు హాలాహలకంఠు
తనయునిపైఁ జనుదెంచె. 45

—* కుమారుఁడు సింహావక్త్రబాహువుల శిరములఁ ద్రుంచుట *—

క॥ చనుదెంచుదనుజుఁ గనుఁగొని, ఘనరౌద్రవినిద్రుఁ డగుచు ♦ గౌరీసుతుఁడున్
సునిశితశరముల నేడిట, దునిమెన్ దత్కరముఁ జటుల ♦ దోర్బల మెసఁగన్. 46

వ॥ మగుడ యుత్పన్నం బగు కరంబున దండంబుఁ గొని దానవుండు కోపంబున
దేవవల్లభునిపైఁ బఱపిన సురేశ్వరుండు దాని సహస్రశరంబుల ఛేదించె; నంత,

క॥ ప్రేరితమయ్యెన్ మఱియును, ఘోరం బగు పాశ మసుర ♦ కుంజరుచేతన్
వారక యదియుం దునిమెఁ గు, మారుఁడు పటిమ న్సహస్ర ♦ మార్గణములచేన్.

క॥ దెసలన్ నిండెను ఘోషము, లసదృశముగఁ జేసికొనుచు ♦ నసురవిభుండున్
ద్విసహస్రకరంబులతో, వెసవచ్చె న్దివిజసైన్య ♦ విభుఁ బట్టుకొనన్. 49

వ॥ ఇట్లు కరంబుల సాచికొని చనుదెంచు నద్దనుజుం గని గుహుండు కోపంబు
గదురఁ జిచ్చురపిడుంగులవోని రెండువేల శరంబులుం దొడిగి సింహవక్త్రు
ద్విసహస్రకరంబులం దునిమి పుడమిం బడవైచిన నవియు మహీరుహంబులు
వోలె మగుడ నతనికి సముద్భూతంబు లయ్యె. 50

క॥ భిన్నము లగు కరముల ను, త్పన్నకరంబులను గొనుచు ♦ దనుజుం డంతన్
మిన్నదర నార్చి పటుగ, ర్వోన్నతి గుహుపై నెదిర్చె ♦ నురురోషమునన్. 51

వ॥ ఇట్లెదిర్చినం గని, 52

మ॥ అసదృక్శౌర్యుఁడు బాహులేయుఁ డపు డు ♦ ద్యద్బాణసాహస్రము
న్వెస సంధించి తదీయశీర్షముల ను ♦ ర్విం గూల ఖండించి, ప్రో
ల్లసదుత్సాహధురంధరుం డగుచు లీ ♦ లం ద్రుంచె ఘోరంబుగా
ద్విసహస్రప్రదరంబులుం బఱపి యొం ♦ తే తద్భుజామండలిన్. 53

వ॥ అప్పుడు మూర్ధంబులు భుజావ్రజంబులు తోడన పునరుద్భూతంబులై పూర్వం
బట్లు పూర్వగీర్వాణునకుఁ జెలువొందినం గనుంగొని సర్వసుపర్వు లత్యంతా
శ్చర్యనిమగ్నులై భయవ్యాకులమానసు లగుచు నప్పులం బారి రయ్యవస
రంబున సుబ్రహ్మణ్యుఁ డాత్మగతంబున, 54

క. పటుభూరుహాదికంబులఁ, గుటిలాత్ములు దనుజవరులు ♦ ఘోరంబుగ మున్
ఘటియించిరి పిరాధ్వర, మృగాగావృత వటవి కిప్పు ♦ దాహావమునన్. 55
వ. విదళితంబులైన వానికిప్పడంబులు పునరుద్భూతంబు లయ్యె నని తలంచుచుండ, 56
క. అనుమానము లయ్యెను గుహాళిన్, దనద్భుత మగు భూరిబలము ♦ దైత్యేశ్వరా విం
తెపుడు గనాముకరణాది, వ్యాకరణవిహారతియు మారు ♦ నలవడె జగతిన్. 57
వ. అది గావున భిన్నంబులైన గిరిశాఖలు మగుడ జనియించె; నన్నగంబులు ని
జేబులుగ నోపునుకే? దానాస్యమానుష్యం లగు సురద్యూల నింక స్వప్నంబునఁ దైన
విమడనోపునే? నాయందు వగులందేసి నిన్ను మన్నించెద; నెందేనియు శీఘ్రంబు
యుద్ధభూమి జను మనవృందము తతనివచనంబులు విని కోపంబున దనుజసేనా
విభుం డిట్లనియె. 58
ఆ. ఓయురాత్మ! రక్ష ♦ లాగి బల్కెడు విశంకె, నిలుపు మాని నింక ♦ నిమిషమాత్ర
మపహ్నుతమ్మునవు ♦ నంగిందు నీకొప్ప, నరయు నిది యథార్థ ♦ మసురవినుము.
వ. అని శంభుసూనుండు గంభీరముగాఁ బల్కిన విని దనుజసింహుండు కోపోజ్జృంభి
తుండై నమునపరంధుం డెనంగ సింహనాదంబు సేసి ద్విసహస్రశరంబులఁ
దావత్సంఖ్యంబు లగు పర్వతంబులఁ దెగలించుకొని సురసేనానిపయిం
బఱపిన, 60
క. శరజన్ముండు తద్గిరుల, శరశతములఁ దునుము సేసి ♦ వయ్యన మఱియున్
స్మరదత్రిసహస్రంబులు, మురుతరగతిఁ బఱపె దైత్యు ♦ నురమున్ గాఢన్.
క. అతిసుతుఁడు రుధిరధారా, ప్లుతవపుండయ్యు నగము ♦ లను మఱియు మహో
ద్ధతిఁ దెకలించుటయుం గని, యతనిశిరములెల్లఁ దునిమె ♦ హరసుతుఁ డలుకన్.
వ. తచ్ఛిరంబులు పూర్వప్రకారంబున మొలువునావె; నంత నద్దానవేంద్రుం
బలుతరాకారమాహాత్మ్యం బగుచు నాస్పులు నిగుడ మగుడి తద్గిరులు గిరిజాకుమా
రుపై వైచిన, 63
క. నగజాసుతుఁ డయ్యగ్నివ్రత, నగములు ద్విసహస్రసంఖ్య ♦ నారాచములం
దెగటార్చి యొంగి సహస్ర, ముగముల ఖండించి మించె ♦ సురరిపుభుజముల్. 64
ఆ. మగుడ నవియుఁ బొంటి ♦ వగిడి జనించిన, నవియుఁ దునిమెఁ గినుక ♦ హరసుతుండు
మాటిమాటి కసురు ప్రకటబాహువుల్, పొడమ సారెసారెఁ ♦ గడపె నవియు. 65
వ. ఇట్లు ప్రత్యేకసహస్రాకారంబులు దునిమువైచిన నమ్మహాభుజాభుజకీర్ణ వ్రీజంబులు
పకలువికలును, భూనభోంతరాళంబులును, బాతాళంబును, సర్వతసముద్రంబు
లును నిరంధ్రంబుగా నిండె; నద్భుత దళులనినింపులు గుంపులై తత్పతనమహో
ద్ధవం విని భయంపడె. 66
క. విద్యుద్దాస్యముదై యుల్లసిత, వలిదళముగ వ్రాలినట్టి ♦ యాతిరములు పా
ల్పి వెసన్ గుహాంఘ్రి భయంబున, నవి నోరులుమూయ భగమ్య ♦ గాములునుడిసెన్.

—* కుమారస్వామి సింహవక్త్రు హతింపఁ జేయుట *—

వ॥ అంతఁ బార్వతీసుతుం డిది మాయాకృత్యం బని మనంబునం దలంచి యొక
శిరంబును బాహుద్వయంబును దక్క తక్కిన వన్నియుం జక్కాడినఁ దత్కర
శిరోవాహితంబులు గ్రమ్మఱ నుద్భూతంబు లగుటం గనుంగొని నానాగ్రంబున
దర్పనిం జేర్చి భర్జింపుచు శాసించిన నతనిబాహుమస్తకంబులు మఱలమొలువ
సూపక నిలిచె; నప్పుడు, 68

గీ॥ అహహాగుహహునాజ్ఞజగతి నే♦మనఁగవచ్చు, ముడిచికొనిపోయెఁదాబెట్టి♦మోములట్లు
తన్మహాశక్తివలనహ♦స్తములుఁ దలలు, మగుడ వెడలవె దానవ♦మౌళి కెలమి. 69

వ॥ ఆసమయంబునఁ బాహుద్వయోపేతుండు నేకవక్త్రుండు నగు నద్దనుజపురందరుం
గనుంగొని స్కందుండు కించిత్ప్రహసితవదనారవిందుం డగుచు నిట్లనియె. 70

క॥ ఛిన్నంబులు మఱల సముత్పన్నంబులు నగు నటంచుఁ ♦ దద్దయు నతిద
ర్పోన్నతి నుంటివి భ్రాంతుఁడ!, కన్నారఁగ నస్మదాజ్ఞఁ ♦ గన్గొంటె ఖలా! 71

చ॥ అనుఁడు తదుక్తుల న్విని మ♦హాదురితాత్ముఁడు దానవుండు ప
ల్కను గడురోష మొప్ప నవ♦లేప మి దేటికి రోరి! నీమనం
బున నిలు మాజి ♦ నేకశిర♦ముం భుజయుగ్మముతోడ నేనియుం
జెనకి భవన్మదం బణఁగఁ ♦ జేసెదఁ జూడుము నాప్రతాపముల్. 72

వ॥ అని మహారావముఖరితహరిన్ముఖుం డగుచు సింహముఖుండు షణ్ముఖునిపై నొక
నగంబుఁ బెకలించివైచిన నతం డొకబెడిదంపుటంపగోలన నది విదారించె. 73

క॥ శరములన సమరనైపుణి, యరయఁగ నీకుం బ్రశస్త ♦ మన్యాయుధసం
గరముం గర మలవడ దని, నిరసింపుచు దానవుండు ♦ నిష్ఠురభంగిన్. 74

క॥ రోషాగ్నికీల లడరఁగ, నాషణ్ముఖుమీఁద వైచె ♦ నత్యంతంబున్
భీషణ మగు దండముఁ గడు, ఘోషం బడరంగ సమర♦కుంభిని యదరన్. 75

వ॥ అప్పు డప్పార్వతీసుతుం డనేకకోటిమార్తాండసదృశతేజోవిరాజితంబును, నతి
భయదంబును నగు శక్త్యాయుధంబుఁ బఱపిన జగంబులు వణఁకంజేయుచు మహా
రవంబడర వెడలి తదీయదండంబు ఖండంబు గావించి యురోమండలంబు భేదించి
నిమిషమాత్రంబున నప్పురాత్మునిప్రాణంబులు గ్రసించి గంగాతోయంబులఁ
గృతావగాహంబై మఱలి పూర్వవిధంబున స్కందుని కరారవిందంబునఁ
బొలుపొందె. 76

క॥ రుధిరములు నోటఁ దొఱఁగఁగ, నుదరంబు తెఱంగు వ్రాలి ♦ కుంభిని నానా
విధముల నటునిటు బొరలుచు, నిధనంబునుఁ బొందె వేగ ♦ నిశిచరుఁ డంతన్.

వ॥ ఇట్లు విగతప్రాణుండైన యప్పాపాత్మునిం గని దివిజులు సంతుష్టాంతరంగు
లగుచుఁ బుష్పవృష్టిం గురిసిరి; సమస్తభూతంబులును బ్రభూతకోలాహలసమే
తంబులై చెలంగె. 78

శా. రాజద్వైభవుఁ డద్రిజాసుతుఁడు వీ♦రవ్రాతము ల్ప్రాభృతముల్
జేజేలుం గొలువంగ వాద్యరవముల్ ♦ జెన్నొంద మాణిక్యరే
ఖాజాంబూనదదీప్తిబంధురమహా♦గారావళీనిస్తుల
భ్రాజత్సౌధము హేమకూటపుర మొ♦ప్పం జేరె నుత్సాహియై. 79

వ. ఇట్లు నిజమందిరద్వారంబుఁ జేరి రథంబు డిగ్గి భూతవీరులను యథాస్థానంబుల కనిచి దివిజులతో నంతఃపురంబుఁ బ్రవేశించి రత్నసింహాసనాసీనుండై యుండె; నాసమయంబున నఖిలవీరభూతగణంబులును, దివిజులును గుహుననుమతి వడసి నిజస్థానంబులకుం జని సుఖం బుండి; ఏతదాఖ్యానం బెవ్వఁ డేనియుఁ బఠించిన వినిన నతండు సకలాభీష్టంబులం బొంది శత్రువిజయంబుఁ గాంచు; పూర్వకాలంబున నగస్త్యునివలన నిక్కథ వినియకాదె దశరథాత్మజుం డగు రాముండు సంగరాంగణంబున రావణాదుల జయించె; నని చెప్పి సూతుండు మఱియు శౌనకాది మహామునుల కిట్లనియె. 80

క. అంతట శూరుఁడు దూతము, ఖాంతరమున సింహవక్త్రు ♦ నంతిమదశ న
త్యంతము విని బహుశోకా, క్రాంతత ధరఁ బడియె గోపు♦రమునుండి వడిన్. 81

గీ. హరిచతుర్ముఖప్రముఖులా♦నఖిలసురలు, నిజపదంబులు బొందంగ ♦ నేఁడుగలిగె
మత్కృతవిధానభేదంబు♦మానిరకట, ననుజయీదృశావస్థ రా♦నగునె నీకు? 82

వ. అని యనేకప్రకారంబుల విలపించి కొండొకతడవున కసురేంద్రుండు సంత్యక్తశోకుండై లేచి శీఘ్రంబ సింహాసనం బధిరోహించి యత్యంతకోపవిస్ఫురితలోచనుండై, 83

గీ. తనయజాండంబులందలి ♦ దనుజవరులు, సింహవక్త్రునికంటె వి♦శేషముగను
బలపరాక్రమధైర్యయు♦లలఘుయశులు, గలరు వారలరావించి♦గరిమమెఱయ.

వ. ఏనుసంగరరంగంబున కరిగి యబ్బాలుని జయించి క్రమ్మఱ మత్పురంబు సేరెద నని తలంచి సహస్రకోటిదూతల నఖిలబ్రహ్మాండంబులకుఁ జననియోగించిన వార లాక్షణంబ చని తద్బ్రహ్మాండసంస్థితులైన దానవులకు శూరవచనంబులం దెలిపి సత్వరంబుగా మఱలి రయ్యజాండంబున కంత, 85

మ. సకలాజాండములందు నుండు పలభు♦క్సైన్యంబు లుద్యద్రథో
త్సుకతన్ నిర్భరభూరిఘోష మడరన్ ♦ దోర్దర్పము ల్మీఱ వా
రక యేతెంచె హరోత్తమాంగతటినీ♦రంగత్తరంగచ్ఛటా
ప్రకరంబు ల్బిరతెంచువైఖరిని శుం♦భత్ప్రౌఢి జూపట్టఁగన్. 86

వ. మఱియుఁ బరమేశ్వరేచ్ఛాసంజాయమానచరాచరజంతుసంతానతంతన్యమాన జగజ్జాలంబునుంబోలె నజాండబిలపథంబున వెడలి నీలనిజతనుతమఃపటలంబు లాదిత్యాదిప్రభాపుంజంబు లాక్రమించి లోకంబులు గప్ప జనసముద్భవ

పవనమహారవంబుల భువనంబులు వణంకఁ జరణదంతపరాగపరంపరల సప్తార్ణ వంబులుశోషిల్లపాదన్యాసయోగంబున బ్రహ్మాండంబు పరిస్ఫుటితంబుగా సైన్యంబులతోడం జనుదెంచి మహాబలు లగు దనుజవీరులు భూనభోంతరాళంబు పాతాళంబు నిండి; రంత, 87

క॥ చరియింపఁగ నచ్చోటను, హరివిధముఖసురలు తమకు ♦ నవకాశము లే కురుతరభయమును బొందిరి, గిరులుం దునుములయ్యె బలము ♦ గ్రిక్కిఱియుటచేన్.

క॥ దానవసేనాముఖ మది, యూనక బ్రహ్మాండభిత్తి ♦ నవకాశం బెం తేని మొసంగక యాగత,దానవకోటులకు నపు డు♦దగ్రస్ఫూర్తిన్. 89

వ॥ తదాగమనంబు విని శూరుండు పరమామోదంబున నంతఃపురంబున కరిగి కృత స్నానుండై భోజనాదులం బరితుష్టింజెంది భస్మత్రిపుండ్రరుద్రాక్షమాలికాలంకృతుండును, దివ్యచందనమాల్యభూషితుండును, దివ్యాంబరాభరణశోభితుండును, మహేశ్వరదత్తపాశుపతబ్రాహ్మ్యాద్యనేకదివ్యాస్త్రధరుండును నగుచు రణోద్యుక్తుం డయ్యె;నయ్యెడ. 90

సీ॥ అధరీకృతాష్టకు♦లాచలాయతచక్రి, నేమికానిర్ఘోషని♦బిడభయద
మభ్రంకషసముద్య♦దమితసింహధ్వజ,బహుళశస్త్రాస్త్రవి♦భ్రాజమాన
మరుణప్రభాడంబ♦రాంబుజప్రియబింబ,దురుశాతకుంభకుం♦భోజ్జ్వలంబు
సప్తసాహస్రాశ్వ♦శాస్త్రాలహార్యక్షు,భూతపిశాచసం♦ఘాతబంధ
మనిలమానసతుల్యవే♦గాన్వితంబు,వీరయాగోద్భవము మహా♦ఘోరతరము
నైన రథమును సింహవా♦హనము నొకటిఁ, దెచ్చి రవ్వేళఁ దోడ న♦ద్దితిజవరులు.

చ॥ అపుడు రథాగమంబునకు ♦ నమ్రిలు చాల చలించె, శీతతం
దపనుఁడు గాంచెఁ, బొందె శమ♦నం బొగి బాడబవహ్ని, యొంతయు
న్విపులతరంగఘోషముల ♦ నిండి కలంగెఁ బయోధు లేఁడు, ది
గ్ద్విపములు గంపమొందెఁ బృథి♦వీతల మల్లలనాడె సారెకున్. 92

—* శూరపద్ముండు కుమారస్వామిని జయింప నరిగి కరుగుట *—

వ॥ అంతఁ దదధిరూఢుండై దానవేంద్రుండు సకలదనుజకృతాశీర్వాదుండును, పటహభేరీకాహళాదిమహారావముఖరితహరిన్ముఖుండును, దనుజసువాసినీప్రశస్త హస్తారవిందవికీర్ణసుమబృందశోభితుండును, వందిమాగధసందోహపఠితనిజబిరుదావళీవిభాసమానుండును నగుచు రథచోదనంబున సారథుల నియోగించి మేరు సంగతం బగు నీలశైలంబుచెలువునం జెలువొందుచు నిరుగెలంకులఁ గొందఱు ఛత్రచామరధ్వజపాణులును గొందఱు తాంబూలపేటికాపాణులును గొందఱు గళాచికాధారులును గొందఱు గనకభృంగారుపత్రహస్తులును నై చను నిఖిలసముద్భటభటకోలాహలంబు లడరం బురవీథుల గోపురమంటపంబు ల

క్రమించి ప్రధానగోపురద్వారంబు సేరె; నయ్యెడ, 93

గీ॥ కూడియున్నట్టి దానవ♦కోటు లెల్ల, దనుజకులసార్వభౌముని ♦ గనిరి ప్రేమఁ
గిలకిలార్భటిఁ జేయుచుఁ ♦ గేల నాయుధముల ధగధగద్దీప్తులు♦తెఱచు మెఱయ.

వ॥ అంత శూరుం డఖిలబలసమేతుండై గంధశుండాలఘటాగండనిష్యందమాన దానధారాపూరితం బగు పురపథంబువలనం జని రణాంగణంబుం డాసె; నప్పుడు,

క॥ జవమునఁ జని కొందఱు దానవభటు లాహేమకూట ♦ నగరము నుద్య
ద్రవమెసఁగ నిరోధించిరి, వివిధాయుధపాణు లగుచు ♦ విక్రమ మొప్పన్. 96

వ॥ ఆసమయంబున మహాభయంకరాకారు లగు సురవైరులం గని బ్రహ్మవిష్ణుప్రముఖ నిఖిలదివిజులును మూర్ఛిల్లిరి; వీరులును భూతంబులతోడ భయంపడి; రంత బ్రహ్మాదులు కొండొకసేపునకు దెప్పిరిలి చనుదెంచి మహామహుం డగు గుహుని చరణారవిందంబుల కెరగి యిట్లని విన్నవించిరి. 97

క॥ దుర్వారమహిమ శూరుఁడు, సర్వాండంబుల వసించు ♦ సకలదితిజులన్
దూర్వహతఁ గూడి యిప్పుడు, గర్వమునన్ వచ్చెఁ గంటె ♦ కదనంబునకున్.

గీ॥ అతని సేనాముఖం బిదె ♦ యడ్డగించె, దేవ! తావకనగరంబు ♦ దృఢతరముగ
నమ్మహాపాపిదానవు ♦ నాజి దునిమి, కరుణఁ బాలింపు మమ్ము వి♦క్రమధురీణ!

వ॥ అని యిట్లు విజ్ఞాపనం బొనర్చిన వారి వచనంబులు విని పరమకారుణికోత్తముండైన కార్తికేయుండు పవనుం బిలిచి రథం బాయితంబు గావించి తెమ్మనవుఁడు నతం డట్లసేసినఁ బార్వతేయుండు సింహాసనంబు డిగ్గి, 100

క॥ బహురత్నచిత్రితంబును, మహితజవోన్నత తురంగ♦మణిబంధంబున్
మహనీయం బగు రథమున్, గుహుఁ డధిరోహించె సమర♦కోవిదుఁ డగుచున్. 101

ఆ॥ చక్రదండముసల♦శరశరాసనశూల, కులిశఖడ్గఖేట♦కుంతపాశ
శక్తితోమరాది ♦ సకలాయుధంబులు, గడు ధరించి శౌర్య♦గరిమ మెఱయ.

సీ॥ నవవీరులును మహో♦న్నతలక్షవీరులు, వినయంబు రంజిల్ల ♦ వేడ్కఁ గొలువ
ద్విసహస్రవాహిను ♦ లెసఁగంగ భూతంబు, లతులవిక్రమలీల ♦ నరుగు దేరఁ
బద్మగర్భాదిసు♦పర్వులు నత్యంత,సంతుష్టిఁ బుష్పవ♦ర్షములు గురియఁ
గల్పాంతఘనఘనా♦ఘనవనినాదములను, పటహభేరీ ధ్వను ♦ లబ్బరిఢవిల్ల
చామరచ్ఛత్రకేతన♦సముదయములు, వారితార్కాతపంబులై ♦ వరుసఁ జెలఁగి
వందిగణముకై వారము ♦ సందడిల్లఁ, గదనమండలి కరుదెంచెఁ ♦ గ్రౌంచభేది.

వ॥ అప్పు డఖిలభూతంబులు క్రూరకర్ములగు నమ్మహాదానవులం గని వెఱఁగుపడి పరస్పరంబు భయంబు నొందుచు నిట్లనిరి. 104

[illegible]రములు శిరముల నేకముఁ, లరయఁగ జూపట్టి భీక♦రాకృతి నష్టో
త్తరసాహస్రాండంబులఁ, బఱఁగు మహాదైత్యు లిపుడు ♦ పరతెంచి రొగిన్. 105

సీ॥ లోకంబులన్ని ప్రత్యేకంబు శాసింపఁ, జాలిన, నిరుపమ♦సాహసాఢ్యు
లబ్జభాండంబుల ♦ నలఘువిక్రమలీలఁ, గలఁగింప నిపుణులౌ ♦ కర్కశాత్ము
లంభోనిధులువోలె ♦ నలరారు వక్త్రముల్, గల్గిన భీకరా♦కారయుతులు
రవిచంద్రతారకా♦గ్రహమార్గముల మించు, శిరముల రాజిల్లు ♦ పరుషతనులు
చటులతరవహ్నిఘనశిఖా♦చ్ఛటల నెనయు, నేత్రములుగల్గిమెఱయుని♦ర్నిద్రశౌర్యు
లహహావీరల నెదిరించి♦యాహవమున, సాహసముఁజూప నెవ్వాఁడు♦శక్తుఁడగును?

వ॥ మఱియు భానుకోపతారకసింహముఖాగ్నిముఖయామ్యముఖులును, సుందోప
సుందులును, మధుకైటభులును, జలంధరమహిషాసురులును నెట్టిట్టిన వీరం
దఱు మహాబలపరాక్రమసంపన్నులు మహాక్రూరులు బ్రహ్మవైష్ణవైంద్రా
గ్నేయాద్యాయుధసమేతులు ననంతకోటిసంఖ్యాకసేనాసహితులు నై యేరికిం
దలసూపరాకుండఁ బ్రకాశింపుచున్నవారలు; తొల్లి మన మిందఱ మొక్క
బ్రహ్మాండంబునం గల దానవులచేఁ గోలుపోయినవార మట్లగుటం జేసి యిప్పు
పాత్మ్రలమోత్రిల మనకుఁ బ్రాణసంరక్షణంబు సందియంబగు; నద్దనుజసైనికుల
లోన నొక్కండొక్కండ మనసేనలం గల బలుమగలనందఱం గెలువనోపు; నట్టి
మహాబలు లెందఱేనియు ననేకబలంబులతోడం గూడికొని సమరంబునకు సమక
ట్టియుండ శిలామహీరుహంబులతోడఁ గయ్యంబుసేయు మనశక్తి వారిపై నెట్లు
గెలువనేర్చు; మహావీరుం డగు వీరబాహుం డేనియు నోర్వఁజాలం డని తోఁచుచు
న్నయది. ఇంక సాటౌత్సరబ్రహ్మం బగు బాహులేయుండు వీరలనందఱఁ జంప
సమర్థుఁడగుటం జేసి మనకుఁ దొలఁగిసనుట కవకాశంబు లేదు; కావున దావానలం
బుపైఁ బడు మిడుతలవడువునం బడి మడియవలయు నని పరస్పరంబు నుడివి
కొనుచు భూతసైనికు లొకరికొకరు ధైర్యంబులు బురికొల్పుకొనం జేయుచు
నిశాటసైన్యంబులపైఁ దలపడి రాసమయంబున, 107

క॥ సేనాధిపులును వీరులు, దానవులఁ గని యపు డణఁగెఁ ♦ దమభుజబలమెం
తేని యని పరస్పరముం, బూనిరి సంగ్రామమునకు ♦ భుజశౌర్యములన్. 108

వ॥ అప్పు డింద్రాదినిలింపులు గుంపులై మురవైరిం గని యిట్లనిరి. 109

చ॥ అతిదురితాత్ములైన దను♦జాధిపులందఱ వీరి నాజిలో
హతులనొనర్ప కిట్లు దివ♦సావళిఁ బుచ్చె గుహుం డదేలొకో
దితిజవరుంపు శూరుఁ డనిఁ ♦ ద్రెళ్ళు టదెన్నఁడొ? సర్వదేవతా
తతికి విమోచనం బెపుడొ? ♦ తాము సుఖించుటఁ గల్గు టెన్నఁడో? 110

వ॥ దేవా ! నిజపదప్రాప్తి యెన్నండొకో? యేమునోడలఁ బ్రాణంబులు గలిగి యే
తత్సర్వంబుఁ జూడఁగలమే యని దైన్యంబునం బలికిన విని హృషీకేశుండు సురల
కిట్లనియె. 111

క॥ [illegible] విలు, [illegible] మున కెపుడు క ర్త ♦ యాత్మజుఁడై
ర[illegible] గుహాకృతిచే, [illegible] సేయు ♦ నేటికి మదిలోన్. 112

మ॥ [illegible] బులు విలాస [illegible] గాఁ జూపి బా
ల[illegible] మొ[illegible] లనుల లీలం బంచకృత్యంబులం
[illegible] నాగుహాన కీర్తిశక్తి నిర్వాహణం
[illegible] యుండు [illegible] ♦ బోధ్యద్వగ్గతిం దైత్యులన్. 113

క॥ సురలార! [illegible] విభు, [illegible] మహిమ మఱచితిరో ♦ నీవున్ డవికే
శ్వర! [illegible] శరజన్ము మహానుభావు ♦ జగదీశ్వరునిన్. 114

క॥ [illegible] జేసినాఁ డితఁడు, యీతండు మహానుభావుఁ ♦ డీశ్వరతనయుం
[illegible] మునలఁ బోర్చిన ♦ నేతెంచెఁ గృపన్. 115

క॥ [illegible] నగుట [illegible], [illegible] తాపముల్ [illegible] ♦ మేదినిలోనన్
[illegible] ఁడితఁడు ♦ దితిజుల నెల్లన్. 116

వ॥ [illegible] బెవ్వఁ డెఱుంగనోపు; ధృతాయుధంబు లగు
[illegible] బులును, బలపరాక్రమసంపన్ను లగు వీరులును, వినోదంబునఁ గూడి
[illegible] యుద్ధంబునకుఁ జనుదెంచి నిమిషమాత్రంబున నసురులందఱం
[illegible] సంహరింపంగలండు; మద్వచనంబులు సత్యంబు; లని
[illegible] పలికినఁ బురందరాదిబృందారకులు సందియంబు మాని డెందం
బుల [illegible] సత్యజ్ఞానానందమయుండు నగు స్కందు
ని [illegible]; [illegible], 117

క॥ [illegible] సత్వర, మరుదెంచి సమస్తదివిజు ♦ లా గుహు వెంటం
[illegible] జని రా, హరసూనుఁడు జూచి మంద♦హాసము మీఱన్. 118

వ॥ సర్వగీర్వాణ[illegible] వీరబాహుప్రముఖులతోడ గుహుండు డాయోధనస్థలంబుఁ
జేరె; [illegible], 119

క॥ భూతంబులు [illegible] తో నొనర్చు ♦ రణ మపుడు మహీ
[illegible] భూతంబులు గుఱియుచును బ్రగల్భత మెఱయన్. 120

వ॥ [illegible] వర్చె నంత, 121

క॥ ఒక [illegible] లుము దనుజ♦యోధులచే వా
[illegible] గ[illegible] లకు ♦ వెసఁ బఱచి రొగిన్.

ఆ॥ వీర [illegible] ♦ వేగంబ యున్న త, ధను వూని ప్రచుర♦ధైర్య మెసఁగ
[illegible] దైత్యతతిఁ [illegible], మఱియు వారితోడ♦మార్కొనంగ.

వ॥ [illegible] గుహుని ప్రాపుఁ జేరె నప్పు డద్దురాత్ములగు
[illegible] దైత్యులు నక్కుమారుం జుట్టుముట్టి యుద్ధాలుం డాలంబుసేయ

శక్యంబగు నేయని వచింపుచు, దండ, చక్ర, కులిశ, శూల, శక్తి, ప్రాస,
తోమరాద్యాయుధంబులు వర్షింపుచుఁ, బెడబొబ్బలిడుచు నొక్క మొగి
నుర్వవశించిన, 124

—* కుమారస్వామి విజృంభించి దనుజుల దునుమాడుట *—

మ॥ కని యాదైత్యులఁ గార్తికేయుఁడు మహో♦గ్రంబైన రోషంబున
న్దనువు న్సజ్యముఁ జేసి చయ్యన యుగాం♦త స్ఫూర్జదంభోధర
స్వనముల్ వోలెను, సింజినీరవము భా♦స్వత్ప్రౌఢిఁ గావించెఁ ద
ద్వినదంబుల్విని మూర్ఛనొందె దనుజా♦నీకంబుఁ గంపింపుచున్. 125

వ॥ ఇట్లు మహామహుండైన గుహుండు దుర్వారంబుగ మౌర్వీనినాదంబు జేసి నిశిత
శిలీముఖంబుల గురిసి రక్కసుల ముక్కులుఁ జెక్కులును, మూపులు వీపులును,
కాళ్ళు, వ్రేళ్ళును, శిరంబులు నురంబులును ఖండించి కొండలం జెండు నాఖండలు
విధంబున భండనమండనంబున, నఖండ ప్రతాపంబు సూపుచు, 126

సీ॥ వాలంబు లంఘ్రులు♦వదనము ల్నురుమాడి, ఘోటకసంఘంబుఁ ♦ గూల్చికూల్చి
చక్రంబులును ధ్వజ♦ స్తంభము ల్జక్కాడి, స్యందనబృందము♦ల్జదిపి చదిపి
గండస్థలంబులు ♦ తుండముల్ఖండించి, శుండాలతండము ♦ ల్జెండిచెండి
ఛత్రచామరములు ♦ శస్త్రముల్ బొడిచేసి, రమ్యభూషణ రాజి ♦ రాల్చి రాల్చి
ఘోరదైత్యుల శిరములు ♦ గొట్టికొట్టి, బిట్టుగ రణోర్విగుట్టలు ♦ వెట్టివెట్టి
గట్టురాపట్టిముద్దుల♦పట్టి యాజి, విక్రమక్రీడఁ జూపట్టె ♦ విస్మయముగ. 127

మ॥ ధర పాతాళము దిక్తటంబులు, వియ♦ద్భాగంబు స్వర్లోకము
న్హరిలోకంబును బ్రహ్మలోకమును బ్ర♦హ్మాండోర్ధ్వభాగంబు వి
స్ఫురణ న్నిండి యుమాకుమారు పటు దో♦శ్శుంభచ్ఛరాసారము
ల్బరిమార్చెన్ గ్రమమొప్ప సంగరకళా♦పాండిత్యులన్ దైత్యులన్. 128

గీ॥ తాపసామరసంఘంబుఁ ♦ దక్క గుహుఁడు, దానవులనిట్లు నెల్లెడ ♦ దర్పమణఁప
దచ్ఛరంబులు రాహుమ♦స్తకము పగిది, నీ చరాచరమగు జగం♦బెల్ల నిండె. 129

క॥ దితిసుతఖండిత హస్త,స్థితములగు మహాయుధములు ♦ శివతనయుశర
ప్రతతిం బ్రేరితములునై, హతముం గావించెఁ బోర ♦ నసురగణంబున్. 130

వ॥ ఇట్లు నానాప్రకారంబుల దానవగణంబులు హతంబగుట ప్రథమంబు గనుం
గొని హరిబ్రహ్మాదిదేవతలు వీరసేనాధిపులు సంతోషభరితాంతరంగులైరి. మఱియు
బూర్వంబట్ల వేఱొం డజాండంబులనుండి చనుదెంచి నిండిన సకలదనుజులం
గనుంగొని మున్నువచ్చినదానవు లని వారు భ్రమసియున్నంతలోనన దితిజుల
గుహుండు విగతప్రాణులంజేసె; నట్టి యమ్మహానుభావునిం బరమామోదంబున
సురగణంబులు సంస్తవంబులఁ జేసిరి. 131

క॥ దివిజాదులెల్ల సంగర, భువి నిల్చిన నియ్యెడాంత ♦ మున నాక్షణమం
దవకాశ మలరి నిండెను, జవమునఁ జనుదెంచి యసుర ♦ సైన్యము పెలుచన్.

వ॥ ఇట్లు నిండి పావకసూనుండైన శూరపద్మునిం జేరి కోలాహలంబొనర్చుచు, 133

మ॥ ధరణీమండలి నమ్మహాసురబలం ♦ బశ్రాంతమై బాదము
ద్రొక్కిన క్ష్మాపి తటీయకోసితమహా ♦ కల్లోలిను ల్లాటి స
త్వరత మ్మారా! భవదబ్ధ్యోధి పతివిల ♦ దర్పం బడంగింతు మం
మ రహిం బన్ని పృథ్వీ విక్రమములన్ ♦ జూపట్టి నంతేనియున్. 134

వ॥ సకలసైన్యసంహారకుం డగు తారకుమారుం గని యబ్బాలుండు రథ, గజ తురం
గంబు లేమియును లేక యొక్కరుండ బ్రహ్మాండాంతరాగత రక్షోవీర సమూ
హంబులం బరిమార్చె నని యతని సాహసంబున కాశ్చర్యంబు నొందుచు నమ్మ
హాముహుర్తంబు జుట్టుకొని దనుజసైనికులు శూరాగమనంబునకు మున్నె యాతని
సంహరింతె మని వివిధవిశిఖాయుధంబులు వర్షించి రంత, 135

క॥ భూరిగణంబులు వీర, వ్రాతము సేనాధిపతులు ♦ వారక చింతా
దూరాశయులై కెరలియు, నాతఱిఁ గరుణాసముద్రు ♦ డగు గుహుఁ డెలమిన్.

వ॥ సారథియగు గంధవాహుం గనుంగొని మందస్మితవదనారవిందుం డగుచు గంభీర
వచనంబుల నిట్లనియె. 137

క॥ అనిలా! నీ నైపుణ్యం, బనితరసాధారణముగ నరదము నాజిన్
ఘనమతి నడుపుము ముందఱ, వెనుకను బార్శ్వమున నసుర ♦ వెస నల్లెడలన్.

వ॥ అని పల్కిన నమ్మహారథు వచనంబులు విని యనిలుండు భూనభంబుల, నదీ
సముద్రంబుల, లోకాలోకంబుల, సకలదిశల, దన సారథ్యకౌశలంబు మెరయ,
నరదంబు సత్వరంబుగా బరపె; నాసమయంబున సకలశాత్రవ జయుం డగు
నబ్బాహులేయుండు రక్కసులమూకలపై నిశితవిశిఖపరంపరలు పుంఖానుపుం
ఖంబులుగాఁ బరపిన, నమ్మహాశరంబుల నురంబులు గాడి పోడిమి సెడి రథంబులఁ
దూలుగు రథికులును రథికుల బానటమై వచ్చి తద్బాణంబులు తనుత్రాణంబు
లుచ్చిపోయిన ప్రాణంబులు నిలువరింప నోపక వారణంబులపై నొఱగు ధోర
ణులును, నా ధోరణులకుఁ దోడు సూపుడు వీడుంగులవోనిఁ బెడిదంపు వార
ణంబుల తాకున నీరసంబులు దక్కి యుక్కడలి కరంబుల గళ్లంబులు నదలి యొదలి
పాటవంబు సాలక మొల్లంబు సెడి యొల్లంబోవుచు నత్తురు జొత్తిలఁ బడియుండు
రాహుత్తులును, నహోయంబుగా మొత్తంబులై చనుదెంచి పరమతరశిలీముఖంబుల
ముట్టుసలకు నిట్టుక నిలువలేక సొమ్మసిలి నేలంగూలు కాల్బలంబులును, మఱియు
మహాహవమున సాయకంబుల తుండంబులు ఖండితంబులైన జరజరం దిరిగి ధరం
ద్రెళ్లు వేదండంబులును, ముందఱి పదంబులు దెగిన మొదలఁ బెదమఱలి మొగ్గ

రిలంబడు నశ్వంబులును, ఘోరనారాచంబుల సారథులతోడ, నుగ్గునూచంబులగుశకటంబులు నై దనుజబలంబులు వెఱచఱచి తఱచి యెందుఁబోయిన నెట సొచ్చినఁ, దద్బలంబుల పెల్లుఁ దప్పించుకొను వెఱవు సాలక యెందెందు నుండు దనుజయోధులు నా యోధనంబున హతులై రయ్యవసరంబున, విస్రవదుధిర జలంబులును, విదళితధవళాతపత్రఫేనంబులును, విస్రస్తశిరోజాత శైవాలంబులును, విలూనపతాకమీనంబులును, విదారితహయకబంధమకరంబులును విఖండితశిరఃకమఠంబులును, విచ్ఛిన్నవేదండగండశైలంబులునుం గలిగి రణాంగణంబు సముద్రింబుసొంపు సంపాదించె నయ్యెడ, 139

క॥ మృతదైత్య సైన్యభరమున, క్షితితలమెల్లను జలించె ♦ శేషునితోడఁ
గుతుకమున సారమేయ, ప్రతతియు ఫేరువులుఁ గుణప ♦ పంక్తులు మెసవెఁ. 140

గీ॥ ఉడుప భాస్కరబింబము ♦ ల్గడుగ్రసించు, రాహువులువోలె నెంతయు ♦ రహిజెలంగె
ఖేటయుక్తంబులైవ్యోమ ♦ వాటిదనుజ ఃకరము లెంతయు బహుభయం ♦ కరములగుచు.

వ॥ మఱియు దైత్యరథాకర్షణయంత్రింబులై మహాఘోరంబులగు భూతప్రేతపిశాచంబులు మాంసభక్షణాపేక్షం బ్రవర్తిల్లె. 142

గీ॥ అఖిలజగముల వ్యాపించె ♦ నస్త్రచయము, నస్త్రవేగంబుకంటెను ♦ నతిశయముగ
బటురయంబునఁ బవనుండు ♦ బరపెరథము, దరమెగుహువిక్రమంబెన్న ♦ ధాతకైన?

వ॥ ఇట్లు తద్రథవేగంబును, శరాసనపాటవంబును, సారథ్యకౌశలంబును, గనుంగొని యిది మహామహుం డగు గుహుని సామర్థ్యంబో, సారథి నైపుణ్యంబో లేక శస్త్రాస్త్రమహిమంబో యని బ్రహ్మవిష్ణుప్రముఖు లగు వియచ్చరులచ్చెరువందిరి. 144

క॥ ఈకరణి గుహుఁడు దైత్యా, నీకముఁ బరిమార్పఁ గుణప ♦ నివహము రుధిరా
స్తోకప్రవాహములు భూ, లోకంబును మఱియు నురగ ♦ లోకము నిండెఁ. 145

వ॥ ఇ ట్లనేకకోటిసంఖ్యాకులును, మహాభయంకరాకారులును నగు దనుజవీరులు హతు లగుచుండ, నవ్వేళ మఱియు వేఱొండు బ్రహ్మాండంబులవల్లనుండి మఱలఁ బూర్వంబట్ల సర్వాయుధపాణులును, సమరాంగణభయంకరులును నగు, నసురు లరుదెంచిన వారి నాక్షణంబ గుహుండు రోషభీషణుండై పరిమార్చె.

క॥ ఈరీతి మాటిమాటికి, నారాక్షసు లరుగుదేర ♦ నాజిఁ దునిమి వే
మారు కుమారుఁ డజాండ, ద్వారంబును గప్పె విశిఖ ♦ తతులం గినుకఁ. 147

వ॥ అంత మార్గాభావం బగుటజేసి నిశాటవర్గంబు నిర్గమింపక నిలిచె నజాండభిత్తిపర్యంతంబు గతప్రాణులగు నసురులకుణపంబులు పర్వతంబులట్ల తదీయరక్తంబు లర్ణవంబులుంబోలెఁ జూపట్టె. 148

—* కుమారస్వామి క్రౌంచశైలంబుచే రాక్షససేనల వధింపఁజేయుట *—

గీ॥ కుటిల శైలంబులం గాంచి♦కొమరుసామి
మందహాసంబు చెలువొంద♦మహిమ మెఱయ
ద్వాదశాదిత్యశాగ్నికీలల ♦ దానినెల్ల
భస్మములు కేసి దుర్వార♦పటిమ మీఱ. 149

వ॥ అంతటఁ బూర్వప్రకారంబున నవకాశంబెల్లెడలం గల్గె; దాన హరిబ్రహ్మాదిసకల దేవతానికరంబులు సర్వసుపర్వాగ్రగణ్యుం డగు సుబ్రహ్మణ్యమహామహునిఁ గొనియాడి నానందించి రుధిరార్ణవపరిప్లుతంబుగా నీ దురాత్ముల వధించి నేఁ తాపంబులం భస్మీభూతంబులం జేసె, నింక నమ్మహామహునకు శూరపద్మసంహారంబు సుకరంబని పరస్పరంబు నుడివికొనుచుఁ బ్రణమిల్లి స్తుతిశతంబు లొనర్చి; రంత, 150

గీ॥ శూరపద్ముండు కోపవి♦స్ఫురణ మెరయ, శివకుమారు నెదిర్చి భ♦ర్జించె మిగుల
దుర్మదాత్మునిచటులతరాగ్రహంబుఁ, గడలుకొనఁగా నెదిర్చె శ్రీ♦కంఠసుతుఁడు.

వ॥ అంత త్రైలోక్యవల్లభుం డగు శూరుండు గుహున కిట్లనియె. 152

క॥ పరమేశ్వరుఁ డగు శంకరు, వరమహిమంబునను నా క♦వధ్యత దనరుం
బరులెవ్వరేని నాతో, దురమొనరించినను బొందు♦దురు పరిభవముల్. 153

వ॥ అనిన విని కుమారుండు గంభీరవచనంబుల నిట్లనియె. 154

క॥ పాపివి నీతో నే నే,లా పలుకఁగఁ గరుగ మత్క♦లంబమ త్వత్ప్రా
ణాపహతిఁ జేయకుండుట,నా పల్కరు గర్వమహిమ ♦ నూ పెద వీటుల్. 155

వ॥ ఇట్లు దన్మహ్యులపరాక్రమంబులు నూడుమని పల్కినఁ బాపాత్ముం డగు దాన వుండుఁ గోపంబు దీపింప నున్నతం బగు శరాసనంబుఁ గొని గొనయుం బెక్కించి యు క్కసంగ బిడుగులుఁబోలె బెడిదంపు టంపగములు గుహుసైన్యంబులపైఁ బఱపె. 156

క॥ సేనాపతులును వీరులు, నానాభూతములతోడ ♦ నారాచంబుల్
దానవుపై నొక్కమొగి న, నూనపౌరుషమను గురిసి♦యున్నతపటిమన్. 157

క॥ శూరుడును శ్రీశరంబులు, వారించి తదీయబాణ ♦ వర్షంబు గడున్
ఘోరతరగంబుగ దాఁకెను, వీరవ్రాతంబు భూత♦వితతిన్ వరుసన్. 158

వ॥ అక్కుంకు కొందఱు విదారితసకలాయుధులై పలాయనంబు నొందిరి. కొందఱు మూర్ఛాగతులై పడిరి. 159

ఆ॥ వీర బాహుముఖ్య ♦ వీరులు గొందఱు, ఘోరబాణతతులు ♦ గురిసి రపుడు
దానవాధినాథు ♦ వక్షస్థలంబును, దాఁకి యవి యకుంఠి♦తంబులయ్యె. 160

క॥ భూరితర బాహుబలుఁడగు, శూరుఁడు కోపమునఁ బరపె ♦ శుంభచ్ఛరముల్
వీరులు మఱియును బరపిన, దారుణశరములను దునిమెఁ ♦ దద్దయుఁ గడిమిన్.

వ॥ ఇట్లు తునిమి మఱియు ననేకశిలీముఖంబులం దద్రథంబును ధనువులును నిర్దళితంబులు గావించి బాహువక్షోమూర్ధంబులం బరశ్శతశిలీముఖంబులం బఱపి మహాభీలంబుగాఁ గోలాహలం బొనర్చుచు నలుగడలం దిరుగుచు వీరవరుల భంజించె. 162

గీ॥ రక్తధారాప్లుతాంగులై ♦ రణములోన, విగళితాంబరు లగుచు ♦ సర్వవీరులెల్ల
వెఱచి పఱచిరి దెసలకు ♦ వీరబాహుఁ, డదియుఁ గన్గొని బహుకోప♦మడర మదిని.

వ॥ ఎదిరించి రాక్షసుని రథంబును, శరాసనంబును, కరవాలంబును ఖండించె. 163

క॥ పరిసరగతుఁ డగు వీరుని, సురవైరి యమర్షమడర ♦ శుంభత్పటిమన్
గరతాడనమున జడిపిన, ధరణిం బడి మూర్ఛనొందెఁ ♦ దద్బ్రతండున్. 164

వ॥ అంత శూరుండు దూతహననంబు శూరులకు యుక్తంబుగా దని యతని పాదంబులు కేలంగీలించి గగనతలంబున కెగయవైచిన నతం డాకాశపథంబుననుండి నిమేషమాత్రంబున విగతమోహుండై గుహాంతికంబు సేరె; నంత, 165

—* కుమారస్వామి శూరపద్మాసురుల యుద్ధము *—

మ॥ ఉరుశౌర్యుండు సురారివల్లభుఁ డమ♦ర్షోత్కర్షము న్మీఱఁగా
గరిమన్ గాంచగిరీంద్రసన్నిభము న♦గ్రంబైన కోదండమున్
బరఁగ న్బూని మహాభయంకరముగా ♦ భాస్వద్గుణారావముల్
విరచించె న్గగనావనీతలములు ♦ న్వేమాఱు గంపింపఁగన్. 166

వ॥ అంత గుహుండు మున్ను హరిబ్రహ్మాదిసంహారణసమయంబున బ్రహ్మాండపర్యంతప్రవర్ధమానం బగు కైలాసంబుకంటె మహోన్నతం బగు నొక్కబాణాసనంబుం గొని సజ్యంబు గావించి యనంతకోటివజ్రభీలరవంబులుంబోని మహారావం బడర గుణాస్ఫాలనంబు సేసె. 167

ఆ॥ అంత శూరపద్ముఁ ♦ డంతకాకారుఁడై, కోపవహ్నిశిఖలు ♦ ఘూర్ణిలంగఁ
బ్రళయకాలమేఘ♦పటలంబు విధమున, భయదరవ మొనర్చెఁ ♦ బటుతరముగ.

వ॥ పవనునిం బోలె నత్యంతజవంబులును, నగ్నికరణి నతిదాహకంబులును, నంతకుపగిది మహాసంహారకంబులును, మేరుప్రముఖవిదారకంబులును, బ్రహ్మాండభేదకంబులును, క్ష్వేడజ్వాలాభీలంబులును, సకలజగద్వ్యాపకంబులు నగు శరంబులు కోటి దశకోటి శతకో ట్యర్బుదంబులుగా వర్షించిన, దేవగణంబులు భయభ్రాంతంబులై సత్వరంబుగాఁ జని కరుణావరిష్ఠుం డగు విష్ణువుం జేరి శూరశరసారపీడితస్థుల మగు మాకు నిలువ శరణం బెద్ది యని ప్రార్థించిన హరియు స్సురలకు నుత్తరం బిచ్చు నంతలోన, 169

క॥ శరజన్ముని శస్త్రావళు, లురుతరగతిఁ దచ్ఛరమ్ము ♦ లొగి ఖండించెన్
సుర లవియును గనుఁగొని భాసురముగ హర్షించి రెలమి ♦ సుముఖతఁ దనరన్.

క॥ శూరుండు మఱియు [illegible] బాణ[illegible] ♦ వర్షించె [illegible]
ధీరత నతఁడు [illegible], నా[illegible] ♦ [illegible] శౌర్యమున[illegible]. 171

వ॥ మఱియు [illegible] తద్బలంబు లెల్లను సకలంబులుగను [illegible] బులు [illegible], ద్విసహస్రవిశిఖంబుల నస్త్ర [illegible]నిచ్చెఁ బఱపిన, 172

క॥ ద్విసహస్రశిలీముఖముల, [illegible] ♦ [illegible] నిశాత
ద్విసహస్రశరంబుల మఱి, యసురవరయుం బఱపె గుహుని ♦ దగ్రస్ఫూర్తిన్.

వ॥ నిశాచరేంద్రుండును తోడన ద్విసహస్రమహావిశిఖంబులఁ దదీయనారాచంబులు ఖండించి, శేషశేషమైనయట్టి [illegible]బాణంబులఁ గ్రక్కదల సింహనాదం బొనర్చుచు, ననంతకోటిసంఖ్యాకంబు లగు శరానీకంబులు వర్షించిన షణ్ముఖుం డవియన్నియు నడుమన నఱకివైచెను; [illegible] బరస్పరవిదారణంబుల దారుణంబుగాఁ బోరిరి. 174

మ॥ అపు డన్యోన్యసహస్ర[illegible]సమా♦[illegible]దివ్యహేతిబంబు[illegible]
[illegible]పదం బాఱ వియన్నదీముఖనదీ♦[illegible]ఘులన్ శోషిలన్
విపులాస్త్రములవారిబాహుబలము ♦ వీక్షించి యవ్వీరుల
[illegible] పురస్సిను వసించె నవ్వని [illegible] ♦ చేవ[illegible] దంచు [illegible]. 175

వ॥ అపుడు వారి గాత్రంబులు శరవిద్ధంబులై నేత్రగోచరంబులుగాకుండె; నంత శూరపద్ముండు మహాసాహసంబున నవ్విహారరథకు రథధ్వజంబులు భగ్నంబులు గావించి సింహనాదంబు లెసర శంఖంబులు పూరించుచు మఱియు, 176

క॥ అతిఘోరము లౌ శరములు, [illegible]పుత్త్రుండు గురిసె ♦ ధీరత నగజా
సుతుఁడును దన్నారాచ, వ్రాతతులఁ దునుమాడె భుజ♦పరాక్రమ మొప్పన్. 177

వ॥ వెండియు గుహుండు నిశితంబు లగు [illegible]ఖంబులు సంధించి యద్దానవేంద్రుని రథకేతనంబుఁ దునిమి సముద్రంబునం బడవైచె; నంత, 178

సీ॥ భూతగణములలో మంచి ♦ భూరిబలుఁడు, భానుకంపాఖ్యుఁ డరుదెంచి ♦ భవ్యమహిమ
వేయుముఖముల శంఖము ♦ [illegible], భూరిఘోషంబు నిండార ♦ భూనభముల.

వ॥ అమ్మహానాదంబు బ్రహ్మాండభిత్తిఁ బ్రతిధ్వను లీనుచు, సర్వదిగ్ఘోషంబుల నాక్రమించుచు ననేకయుగపర్యంతం బెడతెగక మ్రోసె; నప్పుడు హరియు [illegible]మంబున [illegible] పాంచజన్యంబు పూరించె. 180

క॥ అమరగణపాత్రులై, యసురగణ [illegible] కుక్కుట♦[illegible]కృతి యగుచున్
[illegible], సుమహితరథకేతనమునఁ జూపట్టెఁ గడున్. 181

వ॥ ఇట్లున్న [illegible] తామ్రచూడంబై ప్రళయఘనాఘనంబుపోలె మహాధ్వని చేసె; నప్పుడు హరిబ్రహ్మాది సకలదివిజగణంబులు సంతుష్టమనస్కు లగుచుఁ గోలాహలం బొనర్చి; రాసమయంబున, 182

క॥ జన్మ గ్రహోద్భవ విమ్మాలించి • యతిఘనరాత్ర్యుం, జయుని నాథుండు మట్టి మ్రోసి • యుండునుండి
నిర్ఘాతఘుంబు వలె మ్రోల • నిలిచి యిట్లుల, గోలలకోలాహలంబులు • సలుపనగునె?
వ॥ ఇప్పుడీ వేల్పుమూకలఁ గేకరించి బాలునాలంబున దూలించెదఁగాక యని ప్రతినఁ జన్ని రక్షస్సుండై నభస్సులగాటుం డగుచు దేవతల నుద్దేశించి కోపంబున శరవర్షంబు పుంఖీభూతంబుగా వర్షించె; నట్టియెడ, 184
క॥ విశిఖంబుల వియ్యంబు దోఁచక, విశకలితంబులుగఁ జేసి • వినువీథికి నా
శశిధరసూనుం డరదము, గుశలతతోఁ బఱపె దైత్య • కుంజరు మీఁదన్. 185
వ॥ ఇట్లు నభంబునకుం జని మహామహుండైన గుహుండు దేవతల కభయం బొసంగి కొంతదూరంబున వారి నునిచిన వారుం గుమారుండు బనుపుఁ జనిన యట్ల యుండిరి. 186
క॥ మోహిలను శూరుండు గని గుహుం, డైలింపగణంబు వారె • నాశరములకుఁ
గాలిసుండు నిలిచె నెదుటను, హా తెస్సరెయ్యె నృదీయ • మను బల మిచటన్. 187
—* శూరుండు కుమారుస్వామితో మాయాయుద్ధ మొనరించుట *—
వ॥ అని చింతించి నిర్జరారి దారుణంబు లగు నారాచంబులు నిగుడించినఁ గుమారుండు బ్రహ్మాస్త్రంబుల నవియుం దునుముసేసె; నిట్టిమ్మిరువురు నరదంబుల పవన జవంబునకుఁ గులాచలచక్రంబు కరణి రాశిచక్రంబుఁ బోల్కి పరిభ్రమింపం జేయుచు నిమేషమాత్రంబునఁ బాతాళంబును, భూనభంబులును, శైలసాగరంబులును, స్వర్గంబును, బ్రహ్మలోకంబును, చక్రవాళంబును, తపోలోకంబును, బ్రహ్మాండకటాహాంతంబును, సకలదిశలును దాసి చలంబు బలంబు వాసిం జేసి యలపుసొలపు లెఱుంగక పోరుఘోరంబుగా సలిపి; రయ్యెడ, 188
క॥ జలధులుఁ గలఁగె న్మేదిని, చలియించెన్ మునుపు లయ్యె • శైలములెల్లన్
జలజభవాండకటాహము, దళితం బయ్యెన్ ధరిత్రి • దారలు దుల్లెన్. 189
ఆ॥ శూరపద్ముఁడపుడు • శూరత మెఱయంగ, ఘోరశరచయంబుఁ • గురిసెఁ గడిమిఁ
బ్రళయకాలదహన • బహుకీలలవిధంబు, సబిడముగను వెగడె • నిఖిలదిశలు.
వ॥ మఱియుం బలుమారు నస్త్రపాత్రుండు బరశుకులిశముద్గరముసలశక్తితోమరపరిఘులాంగలభిండివాలశూలాద్యాయుధంబులఁ బ్రయోగించె; వాని నెల్ల గార్తికేయుండు వాయుదేవతాకంబు లగు నస్త్రంబుల దునుమాడి వాడిగల పదునాలుఁగు బాణంబుల రథాశ్వంబులఁ బడమార్చె; నప్పుడు, 191
క॥ దళితరథాశ్వుండై ఘన, బలుఁ డా దానవుఁ డనేక • బాణవ్రాతం
బుల నిగుడించె గుహునిపై, విలసత్క్రోధానలమున • విపులస్మితుఁడై. 192
మ॥ హరసూనుండు తదస్త్రసంఘములఁ బోరి • దస్త్రత్వాళి ఖండించి ని
ష్ఠురబాణంబులు దైత్యుపైఁ బఱపినన్ • శూరుండు దత్సాయకో

త్కారము క్రోడనఁ దున్నించె సంతస ముద♦గ్రస్ఫూర్తి షడ్వక్త్రుఁ డా
శరబాహుద్వయి భాసురాంబకసహ♦స్రిం జేసె నుగ్రంబునన్. 194

వ॥ ఇట్లేసిన మహోపలకర్కశంబు లగు నతని బాహులం బడి యయ్యస్త్రంబులు పర్వతంబులకుఁ గురియు వర్షధారలువోలె నిరర్థకంబు లయ్యె; నయ్యెడ,

క॥ శూరుం డనుపమకోదా, కారుండై రెండువేల♦ కాండంబులు దో
స్సారపా్రిఢిమఁ దనరఁ గు,మారుభుజము లేసి యార్చె ♦ మహి కంపింపన్. 195

వ॥ అమ్మహాసాయకంబులు దేవనాయకుపైఁ బడి భస్మీభూతంబు లయ్యె; నట్లగుటఁ గనుంగొని దానవేంద్రుండు రౌద్రోద్రేకంబునఁ గనలుచు నతని కిరుగడల నురవణించు భూతసేనాధిపవీరగణంబులపై ననంతంబులయిన నిశాతశిలీముఖంబులు త్వరితగతిం బఱపె. 196

క॥ అమితపరాక్రమధుర్యుం, డమరచమూవల్లభుఁడు ద♦దంబకచయముల్
దుమురుగఁ జేసి సహస్రా,స్త్రముల నతనివిల్లుఁ దునిమె ♦ దారుణభంగిన్. 197

క॥ దనుజవరేణ్యుం డప్పుడు, ధనువొండు రయంబ పూని ♦ తా రథముఁ బయిం
జని యాకసమున నెలకొని, సునిశితబాణముల నేసె ♦ సుబ్రహ్మణ్యున్. 198

వ॥ అప్పుడు గుహుం డంబరంబునకుఁ దోడన చని యతనితోఁ దలపడియె; నంత శూరుండుఁ గయ్యంబు సేయుచు వాఁడవోలె నందుండి మగుడ మాయావియై దేవసేనావిభు వంచించి నిమిషమాత్రంబున మహీతలంబున కరుదెంచె. 199

క॥ శరజన్ముండును తోడన, ధరణీతలమునకు వచ్చి ♦ దానవుతో భా
సురశౌర్యోన్నతిఁ బోరెను, దురితాత్ముం డసురుఁ డంత ♦ దుర్దాంతగతిన్. 200

వ॥ పాతాళంబు, బాహ్యోదధియుఁ, జక్రవాళంబును, మేరునగంబును, దిక్పాలనగరంబును, బ్రహ్మవిష్ణులోకంబులును మాయావియై సొరిదిఁ గ్రుమ్మరిన, 201

క॥ అందందు రయమునం జని, యిందుకళాధరతనూజుఁ ♦ డెలమిని జయ మిం
పొందఁగ నిశిచరుతోడ న,మందపరాక్రమము నెలఁగ ♦ మార్కొనిపోరన్.

ఆ॥ అండభిత్తిహర్త ♦ యసురుండు మఱియును, విశిఖవృష్టి గురిసె ♦ విక్రమించి
యచటి కాక్షణంబ ♦ యరుదెంచి శివసూనుఁ, డతని రథముగూల్చె♦ నంబకముల.

వ॥ అంత వేఱొండు రథం బెక్కి శూరపద్మం డనంతశిలీముఖంబుల బ్రహ్మాండబిలవిధాయకంబులైన శరజన్ముని శరవిసరంబులఁ దునుమాడి, పూర్వంబట్ల మార్గంబొసంగ నజాండాంతరంబులనుండి దనుజవ్రజంబులు మొత్తంబుగా గంతులేయుచు నరుదేరఁ జూచి బ్రహ్మాదిదేవత లాత్మగతంబున, 204

క॥ హాలాహలపుంజంబో, కోలాహల మడరవచ్చు ♦ కులిశవ్రజమో
కాలాగ్నిధూమతతియో, యాలోకింపఁగ నిదేమి ♦ యద్భుతమొక్కో? 205

వ॥ వెండియు బ్రహ్మాండకటాహబహిర్జలప్రవాహంబులో యని మనంబున 206

రిఁగాంచి భయభ్రాంతులై హరిబ్రహ్మాదినిఖిలసురలు దిగంతంబులకుం బరచు నంతలోన నద్దైత్యభటులు పరాక్రమోద్భటు లగుచు నత్తారకారిం జుట్టుకొని కట్టలుకం బెట్టిదంబు లగు శరంబులు గురిసిన, 206

క॥ మందస్మిత మెనయంగ సుర,బృందాధీశుండు గుహుండు ♦ భీషణపటిమన్
బృందారకపరిపంథుల,నందఱ గోపాగ్నిశిఖల ♦ కాహుతి నొసఁగెన్. 207

వ॥ ఇట్లు పల్మరు నరుగుదెంచు నిశాచరబలంబులఁ గోపవీతిహోత్రశిఖల దహించి యుఁ, జలం బుడుగక మఱియు గుహుండు చక్రదండముసలపరశుకరవాలంబులఁ గొని సకలాజాండంబులం గల మహాబలు లగు దైత్యుల మదాజ్ఞ వధింపు మని యప్పంచాయుధంబులఁ బఱపిన నవియు ననంతకోటిమార్తాండవిరాజమానంబు లు మహారావఘోరంబులు నగుచు నజాండంబులు సొచ్చి యక్కోటనుండు రాక్షసతతుల హతంబుఁ గావించె; నట్లగుటం గని శూరుండు మనంబునం గన లుచు సర్వసంహారకంబును, సకలచక్రాధిదైవతంబు నగు చక్రంబు నిర్వక్ర పరాక్రమధౌరేయుం డగు నబ్బాహులేయుపైఁ బఱపిన, 208

క॥ శరసంభవుఁ డాచక్రముఁ, బరగం గై సాచి కొనియెఁ ♦ బ్రత్యస్త్రాగో
చర మగుటం గని దనుజే,శ్వరుడుం బరితాప మంది ♦ వారని కినుకన్. 209

వ॥ మాయావి యగుచు ననేకరూపంబులు ధరించి యస్సురాత్ముండు వహ్నిసంభ వుతోఁ బవరంబుసేయ సమకట్టిన, 210

—✱ కుమారస్వామి శూరుని మాయను హరించుట ✱—

క॥ నానారూపయుతుం డగు, వానిం గని నగుచు దివిజ♦వర్యుండు వేగన్
జ్ఞానాస్త్రంబు నిగుడ్చినఁ, దానన్ గతమాయుఁ డగుచు ♦ దానవుఁ డలుకన్.

వ॥ ఒక్కండ నిలిచె; నంత హరిబ్రహ్మాదిసకలనిలింపులు హర్షోత్కర్షంబునఁబువ్వు వర్షంబులుఁ గురియుచు గలకలధ్వనులఁ జెలంగి; రయ్యెడ, 212

క॥ శూరుం డజాండ మవ్వలఁ, జేరి రణోద్యోగి యగుచుఁ ♦ జేరెను గుహునిన్
ధీరుండు సేనానియు దో,స్సారత రాక్షసు నెదిర్చె ♦ శౌర్యం బెసఁగన్. 213

వ॥ ఇట్లు గుహుండు నజాండాంతరంబునకుం జని దానవేంద్రునితోఁ బోరు ఘోరం బుగా సలిపె; మఱియు నందుండి వేఱొండు బ్రహ్మాండంబునందు నమ్మహాభుజు లిరువురు ననన్యాదృశం బగు జన్యం బన్యోన్యం బొనరించిరి. 214

క॥ ఈరీతి నబ్జజాండము, లారూఢిగఁ జొచ్చి కడిమి ♦ నయ్యిరువు రొగిన్
బోరఁగ నది గని భయమున, వారిజగర్భాదివిబుధ♦వర్గం బెల్లన్. 215

వ॥ హరిం గని యిట్లనిరి. 216

క॥ గరుడధ్వజ! శూరుం డిత, డరయంగ మాయావి దుష్టుఁ ♦ డతివంచకుఁడై
సురవిభు సుబ్రహ్మణ్యుం, దురమునకుం బిలిచెఁ జెలుచ ♦ దోర్గర్వమునన్. 217

వ॥ తద్వచనంబులు విని దేవదేవుం డైన గుహుండు నజాండాంతరంబునకుం జనియె; నందుఁ బాపకర్ముండు నతివంచకుండు నగు నద్దైత్యేశుని గన్గొనియెనో లేదో కని దురం బొనర్చునెడ జయం బెద్దెసం గల్గునో యెఱుంగము; మనంబున సందియంబు మహాభయంబు నయ్యెడు; నని పల్కిన, 218

క॥ వారివచనములు విని మధు, వైరియుఁ దలపోసి గుహుని వైభవమహిమన్
భూరి కుతూహలయుతుఁడై, సారసుధాఫణితిఁ బల్కె సవభుక్తతితోన్. 219

క॥ సురలార! వినుఁడు సాహస, త్వరశివుఁ డాషణ్ముఖుండు తక్కుం బరయన్
శరవిద్యాకౌశలమునఁ, బరగు మహాబలుఁ డతండు ప్రౌఢిఁ దలిర్పన్. 220

ఆ॥ దేవవిభుని మహిమఁ దెలిసియుండిన మీరు, సందియం బిడేల కొందమందు?
నిఖిలపద్మజాండనివహముల్ గ్రుమ్మరి, వచ్చు సత్వరముగ వగవ నేల? 221

వ॥ అని యి ట్లూరడిలం బల్కిన హరివచనంబులు విని సురలు ముదంబునం బొదలి; రంత షణ్ముఖుండు సకలాజాండంబుల మహాఘోరంబుగా సంగరం బొనర్చి మగిడి నిజపురంబు సమీపంబునకుం జేరి కార్తికేయుఁ గయ్యంబునకుఁ బిలిచిన,

క॥ వీరమహేంద్రపురంబును, జేరి గుహుం డంత దనుజసింహునితోడన్
బోరికిఁ దలఁపడె నప్పుడు, దారభుజావిస్ఫురత్ప్రతాపప్రౌఢిన్. 223

వ॥ ఇట్లు తలపడినం గనుంగొని దానవసైనికులు రోషావేశంబున బాణవర్షంబులు గురియుచు గుహునిం జుట్టుకొనిన, 224

క॥ మందస్మితముఖుఁడై గుహుఁ, డందఱఁ దెగటార్చె నాజి నాక్షణమందున్
నందకధరముఖ్యామర, బృందం బవ్వేళఁ గురిసె విరుల ముదమునన్. 225

వ॥ అంత శూరుండు హతులైన నిజసైనికులను సైన్యంబులతోడ సమీపగతుం డగు షణ్ముఖుం గని శోకాకులుం డగుచు నేమిసేయం గలవాఁడ నని కొంత తడవుఁ జింతించి, 226

క॥ తన జనయిత్రి న్మాయను, వనవధికతపోగరిష్ఠ నాక్షణమందున్
మనమునఁ దలంప నదియున్, దనయునికడ కరుగుదెంచెఁ దద్దయుఁ బ్రీతిన్. 227

వ॥ ఇట్లరుదెంచిన తల్లిం గని కూర్మికొమరుం డగు శూరుండు పదంబుల కెఱఁగి హతు లగు నిద్దనుజుల మఱల బ్రదికించు మని ప్రార్థించిన నమ్మాయ తనూజాతున కిట్లనియె. 228

గీ॥ కార్తికేయుండు దలఁప సాక్షాన్మహేశుఁ, డతని నిందింపవచ్చునే యదియటుండ
నష్టదుష్టులు విన కింత యతనితోడఁ, గయ్యమునకుఁ దొడంగితి గర్వనిష్ఠ. 229

వ॥ అది గావున న న్నితండు శక్త్యాయుధంబున సంహరింపంగలఁ; డది యట్లుండ నిమ్ము; హతులైన దైత్యుల బ్రదికింపవలయునేని సముద్రంబులో సుధామయం బగు మందరాచలంబు గలదు; దానిం గొని తెచ్చినఁ దద్వాయుసంస్పర్శనం

బున నిమేషమాత్రంబున మృతులెల్ల సజీవితు లగుదు; రని చెప్పి యమ్మాయ
చనియె. 230

క॥ శూరుఁడు తద్వచనము విని, భూరి కుతూహలము దనరఁ బ్రోన్నత మగు కం
కీరవవాహన మెక్కి యు, దారత సురలోకరథముఁ దాఁ గని పల్కెన్. 231

—* శూరపద్మునిఁడు వచ్చిసరాక్షసులనందఱ బ్రదికించుకొనుట *—

వ॥ నీవు సత్వరంబుగా సాగరంబునకుం జని సుధామందరనగంబుం గొని తెమ్మనవుం
డదియు నట్ల చని యప్పర్వతంబు శీఘ్రంబుఁ దెచ్చిన నయ్యవసరంబున శూరపద్ము
పుత్త్రు లగు భానుకోపప్రముఖులును దత్సోదరులు సింహవక్త్రాదులును మఱి
యుం దక్కిన రక్కసులును దత్పవనంబు సోకినమాత్రంబున నిద్రమేల్కొను
నట్లు లేచి, యిదేమి యుద్ధస్థలంబువలె నున్న దని పల్కుచు, ఘోరంబుగాఁ
గోలాహలంబు లొనర్చుచు, 232

క॥ పరిసరపతితాయుధములఁ, గరముల సంధించి వేగఁ గయ్యంబునకుం
దొలఁకొను నాత్మీయులఁ గని, పరమానందమున శూరపద్ముం డుండెన్. 233

వ॥ అంత నింద్రలోకరథంబుఁ గనుంగొని బహూకరించి నిఖిలదివిజుల నిందించిన
నదియు దూరంబునం గని మహాభయాన్వితులై యింక వీరి బాధ తప్ప దని
యిదియె మనకుఁ బదప్రాప్తి యని పల్కి తమతమ యాయుధంబులు విడిచి
నిజపదంబులపై నిరాశులై కొందఱు చక్రవాకరూపంబులుఁ, గొందఱు
మయూరాకృతులుఁ, గొందఱు హంసపారావతశుకపికాద్యాకృతులు ధరించి
దిగంతంబులకుం బరచి; రాసమయంబున వీరులు భూతసేనలు సేనాధిపతులు
నడలుచు; నత్యంతచింతాసాగరంబున బిట్టు మునింగిరి. 234

చ॥ అది యఖిలంబు జూచి దరహాసవిభాసురవక్త్రపద్ముఁడై
సదయుఁడు గార్తికేయుఁ డురుశౌర్యధురీణుఁడు నిల్చె నచ్చటం
బదపడి శూరు నాజ్ఞ బహుపాపులు సింహముఖాది శూరులుం
గదిసిరి మణ్ముఖున్ శలభకాండము చిచ్చునుబోలె నుద్ధతిన్. 235

వ॥ ఇట్లు కవిసి యద్దురాత్ములు నిశాతవిశిఖంబులు గుహుపైఁ గురిసిరి. 236

గీ॥ వారియాటోపములుగాంచి వీరులెల్ల, భయమునొందిరిగుహుఁడంతఁ బాశుపతము
విమతగర్వాపహరమును వేగఁదొడిగి, పఱపెరణభూమి దానవప్రతతిమీఁద.

వ॥ అదియు నుదీర్ణసర్పంబు నుత్పాదితకులిశంబు నుద్భూతవిషంబు నుదయదనంత
రుద్రవినిద్రితంబు నుజ్జృంభితదివ్యాస్త్రంబు నుచ్చావచజలధికల్లోలజాలంబు
నుద్ధూతప్రళయకాలానలకీలంబు నగుచు నరుదెంచి తదస్త్రంబుల నిమిషమా
త్రంబునం దునుమాడి యప్పర్వతంబును జూర్ణంబుజేసి దానవుల నెల్ల నొక్క
పెట్ట నిర్మూలనంబు గావించి మఱలి నిలింపసేనాధిపతిపాణితలంబునొందె; నా
సమయంబున, 238

క॥ శూరుం డొక్కఁడ నిలిచె ను,ఘోరరణమునఁ దలమునందు ♦ నది గని దివిజుల్
శౌరికమలాసనులతో, భూరితమం బగు ముదంబుఁ ♦ బొందిరి మదిఁ బోరన్. 239

వ॥ అంత శూరుం డుత్కటకోపాటోపంబునఁ గనలుచు వికటభ్రూకుటికుటిలేక్ష ణుండై యింద్రలోకరథంబుం గని పేరులను సకలభూతంబులను సేనాధిపతులఁ గని చని యుండగోళంబున నిలిపి కాచికొని యుండు మని యానతిచ్చిన, నదియు నతిజవంబున వారినందఱ మోహాక్రాంతులం జేసికొని పోయి యచ్చట నుంచి కాచుకొని యుండె; నంత, 240

ఆ॥ శూరపద్ముఁ డపుడు సు♦ప్రీతుఁ డయ్యెను, వేల్పులెల్ల దుఃఖ♦వివశులైరి
సదయహృదయుఁ డద్రి♦జాతనూభవుఁ డాత్మ, నకలమదియు నెఱిఁగి♦సత్వరముగ.

వ॥ అనేకంబు లగు మహాస్త్రంబులఁ బ్రయోగించిన నవి యతిశయంబునఁ జని తద్వి ద్వేషు లగు వారి మేల్కొల్పి యరదంబుతోడ నగ్నిహోంతికంబునకుం గొనితెచ్చె నిమేషమాత్రంబున, 242

ఆ॥ అంత రథము డిగ్గి ♦ యవ్వీరపుంగవుల్, సైన్యవరులు భూత♦సంతతియును
కార్తికేయుచరణ♦కంజంబులకు మ్రొక్కి, ప్రణుతిఁ జేసి రెలమి♦భక్తిఁ దనర.

వ॥ అయ్యవసరంబునఁ బరమాత్ముం డగు నప్పార్వతేయుం డారథంబుం గని నీవు దురాత్మకుం డగు దానవునిచేత కరుగవలదు; ఇందె వసింపు మని పల్కిన యిం ద్రలోకరథంబు సంస్తంభించె; నంత, 244

క॥ శూరుం డది కని కనలుచు, నారాచంబులను గురిసె ♦ నగజాసుతుపై
ధీరత గుహుఁ డవ్వాని వి,దారించె శరాళిఁ గురియుఁ ♦ దద్దయుఁ గురిసెన్. 245

క॥ దానవుఁడు గుహుని శస్త్రవి,తానము దళితముగఁ జేసి ♦ తత్సారథి నెం
తేని శితాశుగవితతుల, నో నాటఁగ నేసెఁ గడు న♦నూనప్రౌఢిన్. 246

వ॥ తదీయాస్త్రఘాతంబులఁ బవనుండు రక్తసిక్తాంగుం డగుచు రథచోదనంబునందు నశక్తుండై మొల్లంబుఁ దక్కి నొల్లంబోయె; నయ్యెడ, 247

క॥ కని యదియుఁ గార్తికేయుఁడు, దనుజాని గార్ముకముఁ దునిమె ♦ దారుణశరశ
స్త్రనికాయంబుల నంతట, ననుపమశౌర్యుండు శూరుఁ ♦ డతిరోషమునన్. 248

ఆ॥ సింహవాహనంబు ♦ శీఘ్రంబ డిగి శూల, మఖిలరిపువిఘాత ♦ మలరఁ బూని
ఘోరతరముగాఁగ♦కోలాహలముఁ జేసి,కొనుచు నరుగుదెంచె ♦ గుహునిమీఁద.

వ॥ అప్పుడు తదీయం బగు సింహవాహనంబు గర్జింపుచు షణ్ముఖరథాశ్వంబుల వాలంబు గావించె; దానవుండును శూలంబుఁ గుమారుపైఁ బ్రయోగింప నదియు ఘోరానలజ్వాలమాలికలు నతికరాళహాలాహలజాలంబులు నతిభయదభూత జాలంబులు ననేకాయుధవ్రాతంబులును సృజింపుచు మహావేగంబునఁ జను దెంచు సమయంబున, 250

ఆ॥ కు[illegible]దానవపురాడై ♦ ఘోరదానవకోటిఁ, గురిసెనదియు [illegible] ♦ సరకుగొనక
వచ్చుచుండె మఱియు♦ వారక [illegible], [illegible] ♦ [illegible]టిమ.
వ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
కు[illegible] [illegible]తలంబుఁ జేరె; [illegible] [illegible] [illegible] లగుచు, 252
[illegible] ! [illegible] !, [illegible]తాత్ముని దైత్యు [illegible] ♦ [illegible]
ర్వర ! మును [illegible]వె స,త్వరముగ నని [illegible] ♦ [illegible] 253
వ॥ అయ్యవసరంబునఁ [illegible] [illegible] [illegible] దాన
వుని వాహనంబులపైఁ బ్రయోగించిన నవియుం గతిప్రాణంబులై [illegible];
[illegible] [illegible]వాహనంబయ్యును [illegible] [illegible]బునఁ బలంబు
[illegible] భూతలంబున నిలిచి యత్యద్భుతంబును, ఘోరతరంబును, నత్యు
న్నతంబును [illegible] రథాంగనామకవిహంగ[illegible]బుఁ [illegible] నభంబున కెగసి,
క॥ అతిలఘుతరపక్షా, ఘాతంబుల సకలభూత♦గణముల [illegible]
వాతములనెల్ల మోహా,న్వితులఁ [illegible]చెఁ [illegible]♦[illegible] 255
వ॥ మఱియు దంష్ట్రాహారంబులఁ [illegible] [illegible]బులఁ గొందఱ [illegible]
వులం [illegible] [illegible] భ్రమించుచు [illegible]లేయు[illegible]
రత్నంబులం [illegible] [illegible] చిక్కిమఁ బరిమార్చి [illegible]యుధంబుల 256
భంజించి విహరింపుచుండె.
క॥ ఇది దైత్యుని చేష్టిత మని, మది నెఱిఁగి గుహుం [illegible]♦మాస్థాకో[illegible]
గడియించిన కోరుఁ [illegible] ద,ద్వదరవాత్రిముల నణఁచెఁ ♦ బరిహతుఁడై. 257

—* కుమారస్వామి [illegible] [illegible] యుద్ధము చేయుట *—

వ॥ వెండియుఁ దుండంబున ఖడించియు పాదంబుల విదారించియు మహాజవంబున
సరిత్సాగరగశైలంబులను జక్రవాళాచలంబులను భూనభంబులను బాతాళం
బును దాయుచుఁ జెలంగుచు మెలంగుచు నిఖిలభూతగణంబుల వీరులఁ గబళించి
మగుడఁ బక్షవిక్షేపణంబుల దిగంతంబులు చలింప నిలింపసేనానిరథ పరిభా
గంబున మహారవంబున నెంతయు బరిభ్రమించుచు, 258
క॥ విహగేంద్రుఁబును గన్గొని, గుహుఁ డద్భుత మంది మఱికి శ♦కునితో రణముఁ
విహితముఁ గా దని యుయ్యెడ, మహిసై దేరు డిగి నిలిచి♦ మానుగ నటుల్.
వ॥ ఇంద్రు నవలోకించిన నతండు నయ్యాశ్వరేశ్వరుననుజ్ఞ వడసి యత్యద్భుతరూ
పంబుగా మయూరరూపంబు ధరించి నిజస్వామికిఁ బ్రణమిల్లి వినయంబున 260
నిట్లనియె.
క॥ వేగమ దేవా! మదుపరి, భాగంబున నిల్చి దైత్య♦పరివృఢుతోడన్
బాగల్లఁ బ్రమదరఁ బోరుము, నా గుహుఁ డంగీకరించె ♦ నగుచు న్వేడ్కన్. 261

వ॥ అమ్మయూరం బధిరోహించి కోపంబుఁ గదుర నవక్రపరాక్రమోద్రేకంబగు చక్రవాకంబుపైఁ బఱపిన, 262

మ॥ పటురోషోద్ధతిఁ జక్రవాకము మహోగ్రకఠినాలోద్దీప్తి ద
క్కటము ల్గ్రసము నొంద స్ఫారసముద్యచ్చంచుఘాతంబులన్
జటులప్రౌఢిమఁ బాదఘట్టనల ఘోరస్ఫాలిలఁ జక్కాడ నా
ద్భుటత న్మాని మయూరము న్వెఱచి సంతాపంబుఁ బొందె న్మదిన్. 263

వ॥ అదియుం గని గాంగేయుండు క్రోధాంతరంగుండై యారథాంగంబు శిరోవక్షోం
ఘ్రిప్రదేశంబుల బహునిశితశిలీముఖంబులఁ బఱపినఁ దద్బాణఘాతంబులం బడలి
యొడల రుధిరపూరంబుఁ దొరఁగఁ బక్షంబుల విదర్చుచు నెగసి సకలలోకం
బులు భయంపడ సంచరించె. 264

ఉ॥ తారకవైరి యత్తరి ను♦దగ్రత నెచ్చట నున్న నచ్చటన్
సారెకుఁ బక్షిపై నిశిత♦సాయకము ల్గురిసెన్ యుగాంతవి
స్ఫారఘనాఘనంబుక్రియఁ ♦ జయ్యన నంత ఖగంబు షణ్ముఖుం
జేరి ధనుర్విభంజనము ♦ సేయఁ గడంగి మహాజవంబునన్. 265

వ॥ ఇట్లు సవిధగతంబైన దానిం గని మహామహుండైన గుహుండు మండలాగ్రంబున
రెండుఖండంబులు గావించి మహీతలంబునం గెడపిన, 266

ఆ॥ మగుడి యద్దురాత్ముఁ ♦ డొగి లేచి బ్రహ్మాండ,భిత్తి నంటఁ బెరిగె ♦ భీషణముగ
నరుణచంద్రపథము ♦ లనిలపథంబును, నణగించె రోష ♦ మతిశయిల్ల. 267

వ॥ అప్పు డబ్భయంకరాకారంబు గనుంగొని శరజన్ముండు భర్జింపుచు నతనిపై నిశిత
విశిఖంబు లేడు బఱపిన నవియు మహాసముద్రరూపంబు లగుచు భూమండ
లంబు నిండి తద్భీషణాకారంబు నణంచె. 268

ఆ॥ అంత నసురుఁ డలిగి ♦ యంబువాహాపమై,ఘనతరంగములను ♦ గదిసె గుహుని
దానిమీఁద నతఁడు ♦ దావానలాంబక,శతముఁ బఱపఁ బీల్చె ♦ జలధిఁ బెలుచ.

వ॥ అప్పు డన్నిశాచరుండు వహ్నిరూపంబై వహ్నిసంభవు నెదిర్చిన నమ్మహాను
భావుండు సహస్రవిశిఖంబులుం బ్రయోగించె; నవియుఁ బ్రచండవాయు
రూపంబై తద్వహ్నిం జల్లార్చె; నంత, 270

క॥ తారక దైత్యుఁడు ఘోరస్వరూపాకృతిఁ బూని రా ♦ మీఁదికి గుహుఁడున్
నారాచంబుల లక్షను, దారప్రౌఢిమను బఱచెఁ ♦ దత్క్షణ మవియున్. 271

వ॥ మహాఘోరసర్పరూపంబులై వానిం గ్రసించె; నిట్లు తద్బాణంబులన్నియు
దానవపుత్తద్రూపంబులన్నియు హరించి మఱలం గార్తికేయునిం జెందె; నివ్వి
ధంబున నద్దేవదానవ్రులకు నాల్గుదినంబులు పోరు ఘోరంబుగాఁ జెల్లె; నంత
తారకుండు మాయారూపంబున, 272

సీ॥ మూర్తిత్రయాకృతి ♦ వర్తించు నొక్కెడ, నొక్కెడ దనుజుఁడై ♦ యుక్కుమీఱు
నింద్రాది రూపంబు ♦ లింపొందు నొకచోట, నొకచోట భూతమై ♦ యుండుమిగుల
పైశాచరూపమై ♦ భాసిల్లు నొకచాయ, నొకచాయ ఘోరపా ♦ వకుఁడు నగుచు
నంతకాకారమై ♦ యలరారు నొకక్రేవ, నొకక్రేవఁ బవనమై ♦ యుద్భవిల్లు
నుదధిరూపంబు గనుపట్టు ♦ నొక్కపట్టు, మేఘరూపంబునగుచును ♦ మెఱయుఁజాల
నొక్కకడభూధరంబట్లు ♦ యొప్పుమీఱు, శూరుఁడావహమునమహా ♦ శూరుఁడగుచు.

వ॥ వెండి దిగంతదంతావళరూపంబులును శరభసింహశార్దూలమృగవిహంగరూపం
బులును సింహాస్యతారకభానుకోపాగ్నిముఖాదిరూపంబులును మంత్రిసేనాపతి
రూపంబులును ధరించియు నొక్కొక్కచోట నిజరూపంబులు దాల్చియు నొక
ప్రదేశంబున నుండి వేఱొక్కదిక్కునం గనుపడుచు నద్దానవుండు మహారావం
బున లోకంబుల శోకంబు నొందఁజేయుచున్న యెడ నఖిలబృందారకులు గాంది
శీకులైరి. 274

క॥ సకలం బదియుఁ గనుంగొని, సకలేశుండైన గుహుఁడు ♦ సంస్మితుఁడై సా
యకములు సహస్రకోటులు, బ్రకటితముగ దైత్యుమీఁద ♦ బఱపె న్గడిమిన్.

వ॥ తచ్ఛరంబులన్నియు నద్దురాత్ము నొక్కొకరూపంబునకు సప్తగుణితంబులై
వేర్వేరం బొరిఁగొని మగుడి గుహునిఁజేరె; నంత శూరుం డొక్కరుం డవశిష్టుండై
యద్దేవుచెంత నిలిచె. 276

—* కుమారస్వామి విశ్వరూప సంప్రదర్శనము *—

క॥ పరమదయాంబుధి గుహుఁ డా, దురితాత్ముని దైత్యుఁ జూచి ♦ దోషాచర! భా
సురముగ నీరూపంబుల్, బరికించితిఁ జూడు మింక ♦ నారూపంబున్. 277

వ॥ అని పలికి విబుధాగ్రగణ్యుం డగు సుబ్రహ్మణ్యుం డవాఙ్మానసగోచరంబైన
విశ్వరూపంబు సూపె. 278

సీ॥ అంఘ్రితలంబున ♦ నవనీధరంబులు, పాథోధులేడును ♦ ప్రపదములును
చరణాంగుళుల నుడు ♦ ల్వరుణాదైత్యార్కచంద్రులు ననంతర్బహి ♦ ర్గుల్ఫములను
జంఘల మానులు ♦ జానుల సురమణి, యింద్రజయంతులు ♦ నెలమిఁదొడలఁ
గటిబంధములయందుఁ ♦ గాలంబు యముఁడును, కటిసీమవసువులు ♦ గరిమఁదవరఁ
బార్శ్వములను సురలు ♦ ఫణులుగుహ్యంబున, శేషమునను సుధయుఁ ♦ జెలువెసంగ
జగదుదయము నాభి ♦ శాస్త్రంబులురమందు, బ్రహ్మమాధవులును ♦ బాహువులను.

వ॥ మఱియు యజ్ఞోపవీతంబున జ్ఞానంబు, కరంబున భోగంబు, రోమకూపంబున
నజాండంబులు, నంగుళుల నప్సరలు, కంఠదేశంబున శబ్దంబులు, వక్త్రంబున
దేవతలు, దంతంబుల నక్షత్రంబులు, జిహ్వయందు శివాగమంబులు, నోష్ఠదేశం
బున సప్తకోటిమహామంత్రంబులు, నాశికను వాయువు, నేత్రంబుల నిందు

భాస్కరులు, శ్రోత్రంబుల దిశలు, లలాటంబునఁ బ్రణవంబు, శిరంబునఁ బరమాత్మ యగు సాక్షాచ్ఛివుండు గలిగి యనేకాదిత్యసంకాశతేజోవిరాజమానంబై యేరికిం దేరిచూడ నలవిగాని యత్యద్భుతం బగు విశ్వరూపంబు చూపిన, 280

క॥ శరజన్మువిశ్వరూపకము, బరికించి సుపర్వులెల్ల ♦ భయపడి యెంతే
శిరముల నంజలిపుటములు, విరచించుచుఁ జేసి రెలమి ♦ వినుతులు భక్తిన్. 281

వ॥ అప్పుడు పరమపావనుండు కృపాళుండు నగు షడాననుండును వారలం గని భయంబు వల దని యాదరించె; నంత శూరపద్ముండు తద్విశ్వరూపంబు విలోకించి తనభాగ్యవశంబున లబ్ధజ్ఞానుం డగుచు నాత్మగతంబున, 282

క॥ ఘోర మగు దార మొనర్చియు, దారప్రౌఢిమ సమస్త ♦ దనుజులఁ గూల్చెన్
ధారుణి నీతని మహిమం, బారూఢిగ సంస్తుతింప ♦ నాశ్చర్య మగున్. 283

వ॥ అదియునుంగాక మున్నింద్రిలోకరథం బితనికి వశ్యం బయ్యె; నామాయ యీతనిమ్రోల వ్యర్థం బై చనియె; మఱియు ననంతకోటిబ్రహ్మాండకృతనివాసంబు నఖిలసురాసురమానుషసహితంబు ననన్యసామాన్యంబు నగు రూపంబు చూపె; నింతకుమున్న కాదె మాతయు సింహముఖుండును బహువిధంబుల నితని మహామహిమంబు సెప్పిన వినక మూఢబుద్ధిం జేసి యజ్ఞుండనై యిమ్మహామహుని బాలిశుం డని తలంచితి; నితని పాదరోమంబుల సకలబ్రహ్మాండంబులు గనుపడుచున్నయవి; ఇతండు పరమాత్మ యగు సాక్షాత్పరశివుండు; సకలచరాచరాత్మకంబైన యితనివిశ్వరూపం బాపాదమస్తకంబును నేత్రోత్సవంబుగా నవలోకించితి; మఱియు నిమ్మహాత్ముని ననవధికసౌందర్యంబు గనుంగొనుటకు బుద్ధివొడమి యుడుగకున్నయది; పురాకృతం బగు మత్తపఃఫలంబునం జేసి నాయందుఁ గృపాళుండై యిమ్మహానుభావుండు యుద్ధంబున కరుదెంచె; సర్వాంతర్యామి యగు నిప్పరమాత్మునకుఁ బ్రదక్షిణనమస్కారస్తోత్రంబు లర్పించుటకు నామనంబు రంజిల్లుచున్నయది; మఱియు నమేయశ్రేయఃప్రాప్తిసూచకంబు లగుచు మదీయంబు లగు దక్షిణనేత్రభుజంబులు స్ఫురించుచున్నవి; శత్రుసంహారార్థంబుగా నిద్దేవుం డరుదెంచి నన్నుఁ గృతార్థుం జేసె. 284

క॥ అరుదెంచె నన్నుఁ దురమున, హరియింపఁగ నిమ్మహాత్ముఁ ♦ డదిభార మొకో
ధరణిని లీలామాత్రం, బరయఁగ నీదేవవిభున ♦ కఖిలాఢ్యునకున్. 285

క॥ దేవప్రతతికి బంధముఁ, గావించుటవలనఁ గాదె ♦ కలిగెను నా కీ
దేవవరేణ్యుని పదరా, జీవద్వయదర్శనంబు ♦ శ్రేయం బలరన్. 286

ఆ॥ కొంద ఱజ్ఞు లగుచుఁ ♦ గూడ దటంచి మున్ను, దివిజబంధనంబు, ♦ దీన కాదె
యిప్పు డితనితోడ ♦ నే యుద్ధ మొనరించి, పొందఁగంటి జగతి ♦ భూరికీర్తి. 287

వ॥ అని యివ్విధంబున దానవేంద్రుండు వితర్కింపుచుండ నాసమయంబున సుబ్రి
హ్మణ్యుండు వాని జ్ఞానంబుతోడం గూడ విశ్వరూప ముపసంహరించి ప్రాచీనం
బగు నిజరూపంబుఁ గ్రహించె; నంత, 288

క॥ జ్ఞానవిహీనుం డగుచుర్, దానవుఁ డతికోప మడర ♦ దారుణగతి నెం
తేని హసింపుచుఁ గరములు, మానుగఁ దట్టుచును శౌర్య♦మహిమ సెలంగర్.

వ॥ నాతోఁ గయ్యంబునకుఁ దొడంగ నెవ్వండు సమర్థుం డగు నని పరుషంబులుఁ
బలుకుచు ననన్యాదృశం బగు మాయారూపంబు గ్రహించి నిమిషమాత్రంబు
లోననఁ బేరికు లగు సుపర్వులం గబళించి బాలకు వధించెద నని మనంబునం
దలఁచి దురాత్ముం డగు నయ్యసురుండు విధిచోదితుండై, 290

మ॥ జగమెల్లర్ దిమిరంబుఁ నిండఁగ సమ♦ర్షస్ఫూర్తి నత్యద్భుతం
బుగ నేకాంఘ్రి లనేకపాణివదనం♦బు ల్భాసిలర్ మాయికం
బగు రూపంబు ధరించి యంబరమునం ♦ దా దైత్యవర్యుండు దే
వగణంబుర్ వెస మ్రింగ హస్తములు శ♦శ్వత్ప్రౌఢి సాచె న్గడుర్. 291

వ॥ ఆసమయంబున సకలదేవతలు భీతచేతస్కులై భక్తశరణ్యుం డగు సుబ్రిహ్మ
ణ్యుని శరణుం బొందుచు దేవా! దయాసముద్రుండవు భక్తాభయప్రదుండవు
నీవు దనుజభయాకులచిత్తుల మగు మమ్ము రక్షించి మహాఘోరుం డగు నిద్దు
రాత్ముఁ దెగటార్పు మని ప్రలాపించుచు నెల్లెడలం బరచిరి; మయూరాకృతి
యగు నింద్రుండును శౌర్యధైర్యధౌరేయుం డగు నబ్బాహులేయు నట్లనం
బ్రార్థించె; నయ్యవసరంబున, 292

క॥ సురగణములవచనంబులు, శరజన్ముం డాలకించి ♦ సంపూర్ణకృపా
భరితాత్ముఁ డగుచు శాత్రవ,హరణోగ్రంబైన శక్తి ♦ నాక్షణమందుర్. 293

వ॥ అద్దానవుని రెండుతునియలు గావించి రమ్మని పఱపిన నదియు నాదిత్యకోటిసమ
ప్రభాభాసమానంబై యగ్నికణంబులు గురియుచు మాయారూపం బగు
తిమిరం బణంచి శూరపద్ముపై మందమందగతి నేతెంచు నప్పు డతండు, 294

గీ॥ నాశరహితుండ నై నట్టి ♦ నన్ను శక్తి, యేమి చేయంగఁ గల దని ♦ యే పెనంగ
నట్టహాసం బొనర్చుచు ♦ నలిగిమిగుల,న్నుగ్రుఁడగుచు దురాగ్రహ♦మొదవనతఁడు.

వ॥ సకలలోకంబులు సంహరించి నిమిషమాత్రంబున వర్భకుం దెగటార్చెద నని
తలంచి సత్వరంబుగాఁ జని సముద్రమధ్యంబు నొంది, 296

సీ॥ చటులానలజ్వాల♦జ్వాలాప్రవాళంబు, బహుళధూమచ్ఛటా♦భాసురంబు
కమనీయకాంచన♦ఘనపుష్పభరితంబు, శ్యామరక్తశలాటు♦సంయుతంబు
పద్మరాగోపల♦భవ్యపలాశంబు, మేఘశాఖావళీ♦మేదురంబు
పద్మజాండకటాహ♦పర్యంతగతమూల, మురుతరచ్ఛాయ మ♦భ్యున్నతంబు

లక్షయోజనదూరసంలక్ష్యమాన, మగుచు దిక్పాలపురముల ♦ నాక్రమించి
బ్రహ్మవిష్ణ్వాదిలోకము ♦ ల్భయపడంగ, జూతభూజాకృతి ధరించె ♦ సురవిరోధి.
వ. అప్పు డతదీయస్కంధంబుల ఘృష్టంబు లగుచు మాతృకన్యాలోకనంబులు
భయాకులంబు లయ్యె; సకలజగంబులు గంపించె; భూతలం బదరె; నధోభువన
జాలంబులు వణంకె; నాదికూర్మవరాహానంతహరిదంతదంతావళంబులు సంత్రా
సంబు నొందె; తారక లెల్ల నెక్కడలం డుల్లె; చంద్రసూర్యాది గ్రహంబులు
గతులు దప్పె; నప్పుడు, 298
ఆ. కాందిశీకు లగుచుఁ ♦ గొందఱు దివిజులు, మేరుభూధరంబు ♦ సేరి రెలమి
గొంద ఱమరవరులుఁ ♦ గొబ్బునఁ, గైలాసపర్వతంబునకును ♦ బర్వులిడిరి.

—* కుమారస్వామి శూరపద్ముని శక్తిచే రెండుతునియలుగాఁ జేయుట *—

వ. ఇట్లు సురాత్మనిమాయం గనిగుహప్రేరితంబైనయాశక్తి కోపంబునఁ బ్రళయ
కాలాగ్నిసదృశయు మహారావభీషణయు నగుచు సముద్రంబులు ఘోషిల్లం
జనుదెంచి శూరాగ్రంబు రెండువ్రయ్యలుం జేసిన, 300
ఆ. అంత దానవేంద్రుఁ ♦ డాభూరుహాకృతిఁ, దొలఁగి స్వస్వరూప ♦ మలరఁ దాల్చి
కడిమి మెఱయఁ గేలఁ ♦ గరవాలము ధరించి, యరుగుదేర మ్రోల ♦ నతని గదిసి.
వ. అక్షణంబ యాశక్తి తద్వక్షంబు విదారించి నిజప్రభాజాలంబుల జగంబులు
వెలుఁగఁజేయుచు నఖిల సురగణంబులు నుతింప గంగాతరంగిణియందుఁ గృతావ
గాహయై కృతార్థ యగుచు దేవదేవుం డగు గాంగేయునిపాణితలంబున నిలిచె.
ఆ. అంత రెండుతునియ ♦ లగుచు దానవుఁ డుర్విఁ, బడిన నందు నొకటి ♦ బర్హియగుచు
మఱియుఁ దామ్రచూడ ♦ మగుచు వేఱొక్కటి, వెడలి గుహునికడకు ♦ వేగవచ్చె.
వ. అప్పు డవియు లబ్ధజ్ఞానోదయంబులై పరమభక్తిఁ గార్తికేయునకుఁ బ్రణమిల్లి
సంస్తవంబు లొనర్ప సంతసిల్లిన సుబ్రహ్మణ్యుం డిందాగ్నిరూపంబు లగు బర్హి
వాహనకుక్కుటకేతనంబుల వీడ్కొని యమ్మయూరవాహనం బధిరోహించి
యత్తామ్రచూడంబును నిజరథధ్వజంబున నుండ నియోగించిన నదియు నట్ల
నిలిచి ప్రళయాంబుదంబుభంగి మహాభయంకరంబుగా నినదం బొనరింపుచు,

—* శూరపద్ముండు కుమారస్వామికి వాహనకేతనములై సేవించుట *—

మ. గుహునిం బైనిడి ఘూనభంబులు దిశల్ ♦ గోత్రంబు లంభోనిధుల్
మహితోత్పాటిమఁ జుట్టి సత్వరగతిం ♦ బక్షంబు లల్లార్చుచున్
విహరించెన్ దను నా శిఖావళము త♦ద్వేగంబున న్మేరువున్
న్మహి వ్రాలె న్నగలద్రు ల్గలంగె ధర కం♦పం బొందె నెంతేనియున్. 305
వ. మఱియు దిగంతంబులు నిండం గేకారంబు లొనర్చుచు శేషరాహుప్రముఖోర
గంబులకు భయం బాపాదింపుచు మయూరంబు మేఘరూపం బగు హరి పర
మేశ్వరు నెట్ల వహించె నట్ల దేవసేనావల్లభుం డగు సుబ్రహ్మణ్యు వహించె.

క॥ సకలదిగంతములందును, బ్రకటితజవమొప్పఁ ద్రిప్పి ♦ బర్హిరవంబుల్
సకలేశుఁడు గుహుఁడు జయోత్సుకుఁడై రణభూమి జేరె ♦ సురలు నుతింపన్.

వ॥ అప్పు డాసమరభూమిని వహ్నివాసవులు గుహాజ్ఞ గుక్కుటబర్హిరూపంబులు విడిచి నిజరూపంబుల శరవణోద్భవునకు భక్తిపూర్వకంబుగాఁ బ్రణమిల్లి సంస్తుతించిరి; భూతంబులు వీరులు సేనాధిపతులు బ్రహ్మవిష్ణుప్రముఖనిఖిలదేవతలు సంతుష్టహృదయులై దేవదేవుఁ బరివేష్టించి కోలాహలంబుల నెలంగిరి. 308

క॥ కరుణాపూరితదృష్టిన్, హరసూనుఁడు వారినెల్ల ♦ నవలోకించెన్
శరవణసంభవు నాశ్రిత,భరణంబును బొగడఁ దరమె ♦ ఫణిపతికైనన్? 309

గీ॥ అంత శూరుండు హతుఁడౌట ♦ యాలకించి, పద్మకోమలమొదలైన ♦ పత్నులెల్ల
పతివియోగంబునన్ దుఃఖ ♦ భరము నొంది, పావకజ్వాలలందును ♦ బడిరి వేగ.

వ॥ అంత శూరపద్మతనయుండగు హిరణ్యుం డపుడు జనకుమరణంబు విని శోకాక్రాంతుండై, 311

క॥ హా! తాత! సనితె లలి విన,వైతివి నాపలు కొకింత ♦ హతబుద్ధి ద్విష
త్కేతనమునఁ గుక్కుటమై, యీతెఱఁగున నుండవలసె ♦ నే నీకుఁ గటా! 312

వ॥ మఱియు మయూరంబవై శాత్రవుని వహించితి వక్కటకటా యని వగచి యతం డంత సైనికులం గనిన బాధింతు రని మనంబునఁ జింతించి నిజగురుం డగు శుక్రునికటంబుఁ జేరి పితృకృత్యంబులు నిర్వర్తించి నైశ్వర్యము క్షణభంగుర మని నిందించి మోక్షార్థి యగుచుఁ బరమేశ్వరుఁ గూర్చి తపంబుఁ జేయుచుండె; నీకథాశ్రవణంబు సేయువారలకు సుబ్రహ్మణ్యకృపాలంబనంబున శత్రుబలంబుఁ దొలంగు; ఋషిముఖంబున నేతదాఖ్యానంబు విని విష్ణువు మురాసురకాలనేముల నాజిం గెలిచె; పితామహుం డగు శుక్రునివలన విని మునిశ్రేష్ఠుం డగు దధీచి శత్రుం డగు క్షుపుని జయించె; నని సూతుండు శౌనకాది మహామునులకుఁ జెప్పె. 313

శా॥ ప్రాలేయాద్రిసుతాపయోధరతటీ ♦ బాఢోపగూఢక్రియా
లోలాభీకనికామభాసురకృపా ♦ లోకైకసంతర్పితా
త్రైలోక్యాఖిలభక్తలోకనిటలో ♦ ద్యద్వహ్నికీలచ్ఛటా
తూలీనీనవతాకజంతుపటలీ ♦ దుఃఖాబ్ధిసంతారకా! 314

క॥ వ్యాళాభరణ! కరాళ, క్ష్వేళాభ్యవహార నిపుణ! ♦ శీతాంశుకళా
మౌళి! సముజ్జ్వల! నిరుపమ, కేళీధృతహరిణ! విబుధ ♦ కీర్తితచరణా! 315

—* ఖడ్గబంధము *—

ప్రశాంతవృత్తము॥ హారహీరతారకాంబు♦జారి హారి భూరిభూ
భారతీవరేంద్రిరేశ♦భావితాంఘ్రిసారసా !
సారమేరుశైలచాప ♦ సర్వలోకవల్లభా !
భారతప్రవీణ భృంగి♦భవ్యనాట్యలాలసా ! 316

గద్య:

ఇది శ్రీమదిందుధరసుందరపాదారవిందార్పితహృచ్ఛతపత్ర సకలసుకవి
జనానుగ్రహపాత్ర సుగుణస్తోత్రపవిత్రచరిత్ర కాశ్యపసగోత్ర కోడూరి
యెల్లనార్యపౌత్ర శంకరామాత్యలక్ష్మాంబికాతనయ
వినయవిధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచల
కవిప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత
శంకరసంహితయందలి శివరహస్య
ఖండంబున యుద్ధకాండంబునందు
సర్వంబును జతుర్థాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీశివాయ గురవే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము.

దేవకాండము.

ప్రథమాశ్వాసము.

రమణీయగుణాకర;
భైరకురీలింగతనయ ♦ పన్నగగోత్రా
ధార! ములువాగళధరి
తీ్రరమణ దయాంతరంగ ♦ శ్రీశివలింగా! 1

వ॥ అవధరింపుము శౌనకాదిమహామునులకు సూతుం డిట్లనియె. 2

—కుమారస్వామి బందితు లగు జయంతాదుల విడుదలసేయుట—

క॥ అంత నుమానందనుఁడు జయంతప్రముఖామరాళి ♦ ననుపమకరుణా 3
స్వాంతతఁ దోడ్కొని రమ్మను, డెంతయువిని వీరబాహుఁ ♦ డెలమిఁ దదాజ్ఞన్.

వ॥ అతిరయంబునఁ జని కారాగృహబద్ధు లగు జయంతప్రముఖనిఖిలనిలింపులం గని
తద్వృత్తాంతం బంతయు నెఱింగించి వారిచే వందితుండై వీరబాహుండు వారి 4
నెల్ల గుహుసన్నిధికిం దోడ్కొనివచ్చిన,

క॥ ఆ దివిజవ్రాతము గుహు, పాదాంభోజాతములకుఁ ♦ బ్రణమిల్లి మదిన్ 5
మోదంబు దనర నుతులా, పాదించిరి శ్రుతిమనోజ్ఞ ♦ ఘనుతులు సెలఁగన్. 6

వ॥ అంత దయాళుం డగు కుమారుండు వారల కిట్లనియె.

క॥ సురలార! యింక మీరలు, సురలోకమునందుఁ దొంటి ♦ చొప్పున సుఖులై 7
స్థిరభోగభాగ్యసంపద, లురుతరముగ ననుభవింపు ♦ చుండుఁడు వేడ్కన్.

వ॥ అనిన జయంతాదు లత్యంతసంతోషాంతరంగు లగుచు, నంత గుహాంతికంబున
నివసించు యింద్రునిం గని యతని చరణంబుల కెఱగిన నతండు వారలనుం బుత్త్రు 8
నిం గాఁగిలించి పరమామోదంబునఁ దేలె; నప్పుడు,

క॥ హతులైన వీరగణములు, క్షితిఁ ద్రెళ్ళఁగిన భూతవరులు ♦ శీతాద్రిభవా 9
సుతు నాజ్ఞను పునరుజ్జీవితులై పూర్వంబువగిది ♦ వెసఁ గూడి రాగన్.

చ॥ అలఘుదయాసముద్రుఁ డగు ♦ న గ్గిరిజాతనుజుం డనుగ్రహం
బలరఁగఁ జూచె నాప్తగను ♦ యాజి మరాత్మునిచేత ఖండితం
బులయిన యాగముల్ మగుడఁ ♦ బుట్టెరు మిక్కిలి కోమలంబులై
యల నిఖిలామరావళికి ♦ నన్నుత మొప్పఁగఁ దాఁటి చొప్పునన్. 10

వ॥ తదనంతరంబ సకలశత్రుసంహారకుం డగు బాహులేయుండు సముద్రుని
బిలిచి యస్సురమహేంద్రపురంబుం గబళింపు మనిన నప్పయోనిధి తదనుజ్ఞ 11
నప్పురంబును దరంగసంఘంబుల ముంచివేసె.

ఉ॥ అంత షడాననుండు సక♦లామరవర్గము వీరబృందమున్
చెంతను భూతసంతతులు ♦ చేరి భజింప మనోజ్ఞవాద్యముల్
వింతగ మ్రోయఁగా మయలి ♦ వేగమ చారువిలాసమూర్తియై
శాంతిపురంబుఁ జేరె బుధ♦సంఘము లెల్లను సంస్తుతింపఁగన్. 12

ఉ॥ అంత సరోజబంధుఁ డుద♦యాచలమందును బొల్చెఁ బూర్వది
గ్గంతకరోద్ధృతప్రకట♦కాంచనకుంభ మనంగ దుర్గమ
ధ్వాంతనిశాటఘోటమద♦వారణకారణచండకాండుఁడై
శ్యాంతకచక్రమో యన ధరా♦మరవర్గకృతార్ఘ్యపాత్రుఁడై. 13

వ॥ ఆసమయంబున గుహుండు జగద్గురుం డగు మహాదేవుని షోడశోపచారంబులం 14
బూజించి, యప్పురంబున నుండి,

సీ॥ స్యందనారూఢులై ♦ సకలసేనాతతుల్, సనుదేర వెంబడి ♦ సరభసమున,
వలనొప్ప దమతమ ♦ వాహనంబులమీఁద, వజముకుందాదులు ♦ నరుగుదేర,
నిర్జర తాపస♦నివహంబు లిరుదెస, శ్రుతిమనోహరముగా ♦ నుతు లొనర్ప,
ఛత్రధ్వజంబులు ♦ చామరంబు లెసంగ, వివిధవాద్యధ్వను ♦ ల్విస్తరిలఁగ,
నశని ముక్కున గీలించి ♦ యరుణ చూడ, మరుగుదెంచుడు ఘాతకే♦కారవప్ర
కంపితావనియగు కేకి ♦ గరిమ నెక్కి, వరనగంబున కరుదెంచె ♦ భర్గసుతుఁడు. 16

వ॥ అప్పుడు,

క॥ మృగపక్షిభూతముల రొద, మిగుల బెదరి గుహల దూరె ♦ మృగవితతులు వె
ల్లిగబర్హికుక్కుటధ్వని, బెగడి భుజంగములగములు ♦ బిలములు సొచ్చెన్. 17

వ॥ అంత వృద్ధ్యాహ్నులు బ్రహ్మాదిదేవతలును గుహునిం గనుంగొని దేవా! యీపర్వ
తరాజంబున వసింపవలయు నని ప్రార్థించిన విని సుబ్రహ్మణ్యుండు పూర్వంబ యే
నిందుండవలయు నని యాజ్ఞాపించిన యది మీరలుం బలికితిరి మేలయ్యె నని యంగీ
కరించి యప్పర్వతం బెక్కి విశ్వకర్మను రావించి యిం దొక్క రమ్యంబగు పురం 18
బు నిర్మింపు మనవుడు,

శరవణసంభవనమునకు, సురశిల్పి సృజించె మిగుల సొంపు ♦ దలిర్పన్
పురవర మొకనిమిషంబున, సురుచిరమణిహేమధామ♦సుందరత దగన్. 19

వ॥ అంతఁ గుమారుండు పురవీథుల నెల్లెడల సేనాధిపుల నఖిలభూతంబుల నుండ నియోగించి మయూరంబు డిగ్గి దివ్యంబైన నిజమందిరంబుఁ బ్రవేశించి సింహాసనారూఢుండై కమలాసనప్రముఖు లిరుగడల బలిసికొలువ ననసీరులు సకలోపచారంబు లొనర్పఁ గుతూహలంబున నుండి యంత షణ్ముఖుస్థలచేఁ బూజితుండై వారి కాత్మవిజ్ఞానం బుపదేశింపఁ దలంచి బ్రహ్మాదులం దమ తమగృహంబుల కరుగ నియోగించి తదనంతరంబ, 20

క॥ మునులకు నాత్మజ్ఞానం,బును దెల్పుచు నట్లయుండెఁ ♦ బురహరసుతుఁ డం
త నిలింపాధీశుఁడు హరి, వనజభవాదులకు ననియె ♦ వరమృదుఫణితిన్. 21

క॥ కర మర్థి నామనోరథ, సరణిన్ వినుపింతు వినుఁడు ♦ సకలేశ్వరుఁ డీ
శరవణభవుండు మనల, న్బరమకృపావీక్షణములఁ ♦ బాలించెఁగదా! 22

వ॥ అదిగావున, 23

మ॥ కరికుంభస్తనిఁ గంబుసన్నిభగళ♦న్కంజాతపత్రేక్షణన్
గరభోరుం గనకోపమాంగలతికన్ ♦ కాంతామణిన్ మత్సుతన్
గరుణావార్ధికిఁ గార్తికేయునకు లో♦కత్రాత కే నిచ్చి వి
స్ఫురణం బెండ్లి యొనర్తు మామకకులం♦బున్ ధన్యతం జెందఁగన్. 24

వ॥ అనుడు శ్రుతిమధురంబు లగు నప్పలుకుల కభినందింపుచు నంగీకరించి ముకుందాదులు నిజమందిరంబుల కరిగి; రంతఁ బురందరుండు నిజమందిరంబుఁ జేరి శీఘ్రంబ గృహనివాసు లగు పత్నీతనూజులం దోడ్కొనివచ్చుటకు భటులనియోగించిన వా రతిరయంబునఁ గనకాచలంబునకుం జని పులోమజం గని నమస్కరించి శూరపద్మాదిదానవసంహారంబును దేవవిమోచనంబును దెల్పుటయు విని యద్దేవి పుత్త్రికతోడ నైరావతారూఢయై యపరాద్రికరుదెంచి నానాలంకారయుక్తం బగు నింద్రభవనంబుఁ బ్రవేశించె; నాసమయంబున, 25

క॥ బందీకృతిమోచనులగు, బృందారకతరుణులెల్లఁ ♦ బ్రేమ న్బలభి
త్సుందరిఁ గని ప్రణమిల్లిరి, నందనుఁడు జయంతుఁడు న్బ్రణామమొనర్చెన్.

వ॥ అట్లు ప్రణమిల్లిన శచీపురంధ్రి పుత్త్రుం గని కౌఁగిలించుకొని సకలదివిజాంగనల నూరడించె; నంత, 27

క॥ శరజన్ముని కళ్యాణము, పరమప్రేమన్ సుపర్వ♦పతి నిజసతికిన్
సురసతులకుఁ జెప్పిన భ్రా,సురతన్ హర్షించి రఖిల♦సుందరు లపుడున్. 28

వ॥ అంత నంతఃపురంబు వెడలి శచీకాంతుండు దివిజగణసమేతుండై షణ్ముఖుం జేరి తత్పాదారవిందంబుల కభినందనంబుఁజేసి వినయంబున నిట్లనియె. 29

గీ॥ శూరపద్మాది దనుజులఁ♦బోరసణఁచి, సకలసురలను బ్రోచితి ♦ సౌఖ్యమె
తమ రొసంగితి రస్మత్ప♦దంబు నిపుడు, నీదయారసమహిమ వ♦ర్ణింపఁదరమె

—* ఇంద్రుఁడు కుమారస్వామికి కుమార్తె నిచ్చి పెండ్లి సేయ యత్నించుట *—

వ॥ దేవా! నీవు దివ్యమంగళవిగ్రహుండవు దేవదేవుండవు భక్తాభీష్టప్రదుండవు. నీకే
ము ప్రత్యుపకారంబు సేయు నెంతవార; మస్మదాదిసకలదేవతలం గటాక్షించి
యిప్పుడు మత్పుత్త్రిం బాణిగ్రహణంబు సేయవలయు నని పునః పునః ప్రణా
మంబులఁ జేయుచుఁ బ్రార్థించిన విని యిందుకళాధరనందనుండు పురందరు నను
గ్రహించి భవన్మనోరథానుకూలంబుగా నెల్లియ తనకుం గల్యాణం బగుం గాక
యని యంగీకరించి శీఘ్రంబ లెమ్ము పొమ్ము తత్ప్రయత్నంబున నుండు మని
పలికి యింద్రుని సంతోషభరితునిం జేసిన, 31

క॥ అంత సురేంద్రుఁడు సని స్వాంతత నిజధామమునకు ♦ చారుల సకలా
శాంతములకు వెసఁ బనిచెను, సంతసమున నిఖిలబంధు♦జనములఁ బిలువన్. 32

వ॥ మఱియు సురతక్షకునిం బిలిచి కల్యాణమంటపంబును వాపీకూపతటాకాదులను
నిర్మింపు మని నియోగించిన, 33

సీ॥ మహనీయతరచిత్ర♦మాణిక్యభిత్తికా, చకచకదీధితి♦శ్లాఘితంబు,
బహురత్నకీలిత♦భాసమానోత్తుంగ, శాతకుంభస్తంభ♦సంభృతంబు,
పద్మరాగచ్ఛటా♦పటలవజ్రకవాట, హరినీలజాలశో♦భాస్పదంబు,
చంద్రకాంతోత్పల♦సాంద్రప్రభారమ్య, వేదికాసోపాన♦విలసితంబు,
భవ్యమరకతకుట్టిమ♦దివ్యతరము, శిఖరగతహేమకుంభవి♦జృంభితంబు,
నిమిషమాత్రంబు సృజియించె ♦ నమరశిల్పి, మంజులతరంబు కల్యాణ ♦ మంటపంబు.

వ॥ మఱియు ననేకంబు లగు వాపీకూపతటాకంబులు నిర్మించె; నిట్లింద్రుండు కల్యాణ
సంబారంబు లొనఁగూర్చుచుండె; నట జని భటజనంబులు ముచికుం దాది
భూపాలకబృందంబును దిక్పాలకాదిబృందారకసందోహంబును స్కందోత్సవం
బుం జూడ రమ్మనవుడు, 35

మ॥ ముచికుందుండు మహోత్సవంబు విని స♦మ్మోదాంబుధిం దేలుచున్
నిచయాలంకృతు లిచ్చి తబ్బటులకున్ ♦ శీఘ్రంబ దంతావళ
ప్రచయంబుల్ రథఘోటకప్రతతులన్ ♦ పాదాతముల్ వెంటరాఁ
బ్రచురైశ్వర్యము మీఱ బంధుజనముల్ ♦ పౌరావళుల్ గొల్వఁగన్. 36

వ॥ నిజపురంధ్రీజనసమేతంబుగా నానాలంకారయుక్తుం డగుచు ననవద్యవాద్య
ఘోషంబులతోడ షణ్ముఖనివాససంశోభితం బగు నప్పురంబున కరుదెంచె; నట్లన
శిబికాందోళికారూఢులై సకలభూపాలకు లఖిలదిగంతంబులనుండి వచ్చి; రప్పుడు,

క॥ అనలుండు దండి దనుజా, గ్రణియున్ పాథోవిభుండు ♦ గంధవహుండున్
ధనదుం డీశానుండున్, జనుదెంచిరి పెండ్లిఁజూడ ♦ సంతోషమునన్. 38

సీ॥ పత్నీసమేతులై ♦ పరతెంచి రప్పుడు సప్తర్షిపుంగవుల్ ♦ సరభసముగ,
నంభోజబాంధవుం ♦ డమృతకరుండును, జనుదెంచి రతులితో♦త్సాహ మొప్ప

సకలబృందారక♦సందోహ మరుదెంచె, నీప్సితఫలసిద్ధి ♦ యొసక మెసఁగ
సప్తమరుత్తులు ♦ సాధ్యులు సిద్ధులు, బితరులు వచ్చిరి ♦ ప్రేమదనర
గరుడగంధర్వకిన్నర♦గణము లురగ,యక్షవిద్యాధరశ్రేణి ♦ యఖిలబంధు
సముదయంబును నేతెంచె ♦ సత్వరముగ,విబుధసేనాని కల్యాణ♦విభవ మఱియు.

వ॥ ఇట్లు సనుదెంచి సకలజనంబులు నపరాచలబహిర్దేశంబుల సరిముద్యానప్రాసా
మంటపంబులఁ గ్రిక్కిరిసి; రంత, 40

మ॥ అమరాధ్యక్షుఁడు ప్రేమమీఱ ముచికుం♦దాది క్షమాధీశులన్
గ్రిమ మొప్పన్ సురమానిపంక్తి నుపచా♦రప్రక్రియం దేల్చి యో
గ్యమణీమందిరసీమల న్విడుదులన్ ♦ గావింప వారెల్లరున్
బ్రమదం బంది తగ న్వసించి రచట ♦ న్భవ్యప్రభావంబులన్. 41

క॥ సురభూతతతుల యువతులు, సురరాజపురంధ్రిఁ జేరి ♦ సొంపలరఁగఁ ద
ద్వరసుతను దేవసేనను, పరికించి ప్రణమ్రలైరి ♦ భక్తి దలిర్పన్. 42

వ॥ ఇట్లు ప్రణమిల్లి యక్కామినీజనంబులు గజగామినీమతల్లి యగు న య్యమృత
వల్లినిం బెండ్లికూఁతుం జేసి రప్పుడు. 43

క॥ పాటలు బాడిరి ముద్దుగ, పాటలగంధులు నినాద♦పాటవ మొప్పన్
బటహకాహళరవములు, పాటిల్లెను శ్రుతిపుటైక♦బంధురలీలన్. 44

ఆ॥ గరిమ ముగ్గుపెట్టి ♦ కల్యాణవేదికఁ, బద్మనయన లపుడు ♦ భద్రపీఠి
ప్రాఙ్ముఖంబుగాగ ♦ పణతిని గూర్చుండఁ, బెట్టి వేడ్క నలుగు♦బెట్టి రెలమి. 45

చ॥ కరముల కంకణధ్వనులు ♦ ఘల్లు రనంగ నటింప వేణి ని
బ్బరపుమెరుంగు చన్నుగవ♦భారమునన్ నడుమున్ వణంక వి
స్ఫురితవిలాస మొప్ప నొక♦సుందరి సంపెఁగనూనె నమ్మనో
హరశుభగాత్రి కప్డు తల♦యంటె పికధ్వని పాటఁ బాడుచున్. 46

క॥ గందపుటటుకలిచే నొక,యిందునిభాననప్రమోద ♦ మెసఁగగ సమదిం
దిందిరవేణికిఁ జలకము, పొందుగఁ గావించి విమల♦పుణ్యాంబువులన్. 47

క॥ తడి యొత్తె నోర్తు కోమలి, పడతికి మృదుపటిమచేత ♦ బాగుగ చికురుల్
సడలించి దువ్వి కురులన్, జడవేసెను చానయోర్తు ♦ చంద్రాననకున్. 48

సీ॥ దివ్యాంబరంబును ♦ తెరవయొక్కతె దెచ్చి, కమలాయతాక్షికిఁ ♦ గట్ట నిచ్చె
మెలనాగయోర్తు కం♦గులపైఠిసీరవి, కెఁ దొడుగనిచ్చెను ♦ సుదతి కెలమి
కలికియొక్కతె వేడ్క ♦ తిలకంబు దిద్దె క్రొ, న్నెలడాలు తిలకించు ♦ నెలతనుదుట
మంజువాణియొకర్తు ♦ నంజనంబును దీర్చె, గంజాస్యలోచన♦కంజములకు
కంబుకంఠికి చెలువొంద ♦ కర్ణయుగళి, రత్నతాటంకములు బెట్టె ♦ రమణియొకతె
నవఘనాఘనవేణికి♦నాసనిడియె, నాణిముత్యంబు మొక్కర్త ♦ నతివ యోర్తు.

క॥ హారంబు లునిచె గళమున, సారసనేత్రికు నొకర్తు ♦ సతియొక్కతె సిం
గారించెను గరముల చెలు, వారఁగ మణికంకణంబు ♦ లంబుజముఖికిన్. 50

క॥ చంచలనేత్రికు నొకతె స,మంచితనవరత్నకాంచి, మధ్యంబునఁ గీ
లించెను మగువయొకతె రా,ణించఁగ నూపురము లునిచె ♦ నెలతపదములన్. 51

క॥ యావనపంకం బొకయిం,దీవరదళనయన యలదె ♦ దివ్యప్రౌఢిన్
లావణ్యవతీమణికి శు,భావహముగ పాదయుగళి ♦ నంచితలీలన్. 52

వ॥ ఇట్లలంకరించిన యనంతరంబ, 53

ఆ॥ పద్మసంభవుండు ♦ ప్రౌఢిమ జనుదెంచి, త్రిదశవల్లభునకుఁ ♦ దెలియఁ బలికె
గరిమ నిశ్చయించి ♦ కళ్యాణలగ్నంబు, సమయ మిది యటంచు ♦ సంతసమున.

వ॥ ఆసమయంబున తద్వచనంబులు విని యింద్రుండు హరిప్రముఖనిఖిలసురగణంబులతోడ సురాగ్రగణ్యుండగు సుబ్రహ్మణ్యుభవనంబున కరుదెంచి తత్పాదారవిందంబుల కెఱఁగి కృతాంజలి యగుచు నిట్లనియె. 55

—* కుమారస్వామి యింద్రతనయను పెండ్లియాడ తరలి వెడలుట *—

క॥ దేవా! మద్గృహమునకున్, రావలయు విలాసవతిని ♦ రమణీయాంగిన్
బావని నాతనయను బ్రే,మావహమున బెండ్లియాడ ♦ ననుపమలీలన్. 56

వ॥ అని పలికిన పురందరుం గని యిందుధరనందనుండు మందస్మితవదనారవిందుండగుచు నానందంబు డెందంబునం గందళింపం బాణిగ్రహణోత్సుకుండై సింహాసనంబునుండి లేచి యతిరయంబున, 57

సీ॥ అంజలిపాణులై ♦ యమరులు సేవింప, నజముకుందులు ప్రసూ♦నాళిఁ జల్ల,
గంధర్వకిన్నరల్ ♦ గానంబు లొనరింప, పలువాద్యరవములు ♦ బరిఢవిల్ల
విప్రసందోహంబు♦ వేదఘోషము సేయ, మునిపంక్తిసంస్తోత్ర♦ములు ఘటింప,
వృషదస్యవర్ణులు♦ వింజామరలు వీవ, రవిచంద్రు లాతప♦త్రములు దాల్ప,
దండధరుఁడు ఖడ్గముఁ బట్టి ♦ దండనిలువ, లలి నవాధికలక్షవీ♦రులును గొల్వ
రమ్యతరమగు ఘనమయూ♦రంబు నెక్కి, వెడలె నిర్జరసేనాని ♦ వేడుకలర. 58

వ॥ ఇట్లు వెడలి వెండియు నిజధ్వజవిరాజమానచరణాయుధభీషణనిర్ఘోషముఖరితహరిన్ముఖుండును, విద్యాధరవీణాగానవినోదమోదితాంతరంగుండును, రంభోర్వసీమేనకాద్యప్సరోజనలాస్యకేళీవిలాసవిలోకనోత్సుకుండును, పూర్ణకుంభసముజ్జృంభమాణ కరాంభోరుహ కలిత మునిగణసేవితుండును, లక్ష్మీవాణీప్రముఖ బృందారక సుమంగళ నీరాజన దీపికావిరాజితుండును, విబుధజనసమర్పితసకలోపచారుండును నై షణ్ముఖుండు రాజవీధులు గడచి యింద్రమందిరద్వారంబుఁ జేరి మయూరంబు డిగ్గి శుద్ధాంతంబుఁ బ్రవేశించె; నాసమయంబున,

సీ॥ తన విలోచనలస♦ద్ధాళధళ్యద్యుతుల్, నలుదెస పండువె♦న్నెలలు నింప,
తన సమున్నతపయో♦ధరకుంభయుగళంబు, గరిమ కొండంతవై♦ఖరిని మెరయ,

తన పాదమంజీర♦ఘనకింకిణీధ్వను, ల్గిలుకుమట్టియలతో ♦ గలిసి మ్రోయ,
తన కబరీమిళ♦త్కల్పసూనావళుల్, ఘుమఘుమవాసనల్ ♦ గుబ్బిల్లింప,
శతమఖునిరాణి యప్సర♦శతము గొలువ,గా నెదుర్కొని తత్పాద♦కమలయుగము
క్షీరధారలఁ గడిగి య♦ర్చించి విసుల, నొసఁగె నీరాజనంబు సొం♦పెసఁగ మిగుల.

వ॥ అంత నబ్భగవంతుం డగు నాంబికేయుండు నవరత్నఖచితంబు లగు సువర్ణపాదు
కలు మెట్టి మందగతులం గల్యాణమండపంబుఁ జేరి యందు దివ్యసింహాసనా
సీనుం డయ్యె నయ్యెడ; హరిబ్రహ్మాదిసకలదేవతలు తదనుమతి యథార్హాసనం
బుల నసించిరి; ముచికుందాదులు కృతప్రణాములై యంజలిబంధంబులు జేసిరి;
వీరబాహుప్రముఖులగు వీరులు నుపచారంబు లొనర్చుచుం బరివేష్టించి; రంత.

మ॥ సుతుకల్యాణమహోత్సవంబు నరయన్ ♦ శుభ్రాంశురేఖాధరుం
డతులప్రౌఢిమ శైలజాసహితుండై ♦ హర్మ్యోన్నతిన్ రత్నచి
త్రితమైనట్టి మహావిమానముపయిం ♦ దేజంబుతో వచ్చె న
ప్రతిమానం బగువాద్యఘోషములు ది♦గ్భాగంబునన్ మ్రోయఁగన్ 62

వ॥ అప్పు డమ్మహాదేవునిం జూచి సకలగీర్వాణులు లేచి కృతప్రణాములగుచు నత్యం
తభక్తిబద్ధాంజలులై నిలిచి రంత, 63

క॥ గిరితనయతోడఁ బరమే, శ్వరుఁడు విమానంబు డిగ్గఁ ♦ జయ్యన నపుడున్
శరజన్ముఁడు తలిదండ్రుల, చరణాంభోజముల కెఱఁగి ♦ సంతోషమునన్. 64

వ॥ సవినయంబుగా సంస్తుతించిన నక్కుమారుని గంగాధరుం డాలింగనంబుఁ జేసి
మాటిమాటికి శిరంబుమూర్కొని తృప్తిం బొందఁడయ్యె. 65

క॥ హరిసరసిజగర్భాదులు, పరమేశుపదాబ్జములకుఁ ♦ బ్రణమిల్లి నిరం
తరభక్తితోడ సంస్తుతు, లురుతరముగఁ జేసి రసదృ♦శోత్సాహమునన్. 66

వ॥ ఈశ్వరుండును వారలఁ గరుణావిలోకనంబునం గనుంగొనుచు వారితోడం గళ్యా
ణమండపంబున కరుదెంచి నిజాజ్ఞాసమాగతదివ్యసింహాసనాసీనుండై తనూజు
నంకంబున నిడుకొని సంతోషంబునం జెలంగునప్పుడు సకలనిలింపులుం గుమార
సమేతుండ డగు నుమానాథునిం గని ప్రణమిల్లి రంత పద్మభవుం డిట్లనియె;

గీ॥ స్వామి! పరమేశ! భవదాజ్ఞ ♦ షణ్ముఖుండు, దేవతాద్రోహులైనట్టి ♦ దితిజవరులఁ
బ్రధనమునఁ గూల్చి విక్రమ♦పటిమ మమ్ము, బాధముక్తులఁ గావించె ♦ బరమకృపను.

వ॥ అప్పు డమ్మహానుభావుండు హరాచలంబున కరుదెంచిన నతని సంప్రీతుం జేయు
వాఁడై యింద్రుండు నిజతనూజ నిచ్చి పాణిగ్రహణంబు సేయం బూనె ననితద్వృ
త్తాంతంబంతయు శశాంకశేఖరున కెఱింగించిన 69

మ॥ శశిఖండాభరణుండు శంకరుఁడు శ♦శ్వత్ప్రీతి నాలించి చా
ల శిరఃకంపము చేయు చిట్లనియెఁ గ♦ల్యాణోత్సవం బీ దివిలో

కశరణ్యుం డగు మత్కుమారునకు వే♦డ్క న్నీరు సేయంగ నీ
దృశసంతోషము జూడ వచ్చితిమిగా♦దే యిప్డు వాణీశ్వరా ! 70

వ॥ అని పలికె; నంత ముకుందుండు పురందరుదిక్కుం జూచి సుందరీరత్నం బగు భవ
న్నందనిం గళ్యాణవేషంబుతోడం దోడ్కొనిర మ్మనవుడు, 71

క॥ బృందారకపతి నందని, నందం బలరార మిగుల ♦ నట దోడ్కొని తె
చ్చెం దనప్రియసుందరితో, నిందిర వాణియును గొలువ ♦ నిరుదెసలందున్. 72

వ॥ అప్పుడు, 73

శా॥ బంగారందెలు మ్రోయ పాదయుగళిం, ♦ బల్ గబ్బిపాలిండ్లపై
రంగుల్ గుల్కెడు కంచుకంబు సెలగన్ ♦ రాణించు వాల్జూపులం
సింగారం బెసఁగంగ మందగతితో ♦ శీతాంశుబింబాస్య వ
చ్చెం గల్యాణవితర్దికిం బయిపయిన్ ♦ సిగ్గున్ మనం బారఁగన్. 74

సీ॥ కలికికెడదమీల♦కలువరేకులలీల, బురణించు చెలికన్ను ♦ లరసి యరసి
కనకకుంభంబుల గంతు♦కంబులవించు, కామినిపాలిండ్లు ♦ గాంచి కాంచి
మెలదేటిపిండును ♦ జలదమండలి గేరు, సుందరీమణివేణి ♦ జూచి చూచి
తొలుకారుమించును ♦ తళుకుబంగరుమించు, నెనయుగోమలిమేను♦ నెంచి యెంచి
యుత్సహించునుమదిలోన♦నుబ్బుచెలగు, మూర్ధపట్కంబుగంపించు♦మోహమంటి
భవుతనూభవుఁ డాకర♦పంచశరుని, బాహుపటిమకులోనయ్యెఁ♦బలుకనేమి? 75

క॥ శ్వశురు లగు శైలకన్యా, శశిమౌళులకుం బ్రఫుల్ల♦జలజాక్షి సతిం
గుశలత ఘటించి లజ్జా,వశతం దలవంచుకొనియె ♦ వల్లభునెదుటన్. 76

వ॥ అప్పుడు నిఖిలగీర్వాణులు లేచి యద్దేవికి నమస్కరించి; రంత గిరికోదండపాణి
యక్కరవాణిం గృపాపేక్షణంబునం గనుంగొనియె; గౌరియు నక్కోడలిని నిజ
కరంబున స్పృశించి యమ్ముద్దియనిద్దంపుచెక్కుటద్దము ముద్దిడియె. 77

క॥ మానుగ నాజగదంబిక, యానెయ్యపుఁగోడలి న్మ♦హాదర మెసఁగన్
సూనుమణి పీఠమున నెం, తేనియుఁ గూర్చుండఁబెట్టె ♦ దివ్యప్రౌఢిన్. 78

ఉ॥ ఎన్నదరంబె యింతిసాబ♦గెంతయు సిగ్గున మోము వంచి యా
కన్నులకల్కి కంబునిభ♦కంధరచారువిలాస మొప్పఁ గ్రే
గన్నుల దాయి నించి నిజ♦కాంతు షడానను దివ్యమూర్తిపై
చెన్నుగ నల్లగల్వవిరి♦సేసలు జల్లఁగఁ జల్లె నయ్యెడన్. 79

క॥ ఆబాహులేయు వదనం, బేబదినాల్గయ్యె నూట♦యెనిమిది యయ్యెం
బో, బాహువులం జిత్రిం, బాబెడ నవరత్నహార ♦ మపు డేసినచోన్ 80

వ॥ ఇట్లు దేవసేనాసేనాను లేకసింహాసనాసీనులై చెలంగుటం గని సురలు మ్రొక్కి
సంతోషభరితాంతరంగులైరి, 81

ఉ॥ అంత సురేంద్రుఁ డిందుముఖ♦యాత్మజ దివ్యపదారవిందముల్
స్వాంతము రంజిలంగ విల♦సన్మణిపాత్రికఁ జేర్చి చెంగటం
గాంత పసిండిగిండి గొని ♦ కౌతుక మొప్ప జలంబు నింప న
త్యంతము భక్తితోఁ గడిగి ♦ యాచరణాంబుజతోయ మెంతయున్. 82

—* ఇంద్రుఁడు కుమారస్వామికి కన్యాదానము సేయుట *—

వ॥ అనంతరంబ గ్రహించుటకు నొక్కచో నునిచి; మఱియు గంధపుష్పధూపదీపాది సకలోపచారంబులం బూజించి, 83

సీ॥ నవరత్నఖచితక♦నకకిరీటంబుల, నారుశిరంబుల ♦నలరఁ బెట్టి
మాణిక్యమయములౌ ♦ మకరకుండలాల్, కర్ణభాగంబుల ♦ గరిమ నిడియె
పచ్చరానిగ్గుల♦పతకముల్ ముత్యాపు, సరులును గంఠదే♦శముల నునిచె
నతులితవజ్రకీ♦లితకంకణంబులు, ద్వాదశకరముల ♦ వరుసఁ జేర్చె
పద్మరాగాంగుళీయక♦పంక్తి వ్రేళ్ల, నిండ సంధించె భూషణ♦నివహ మిట్లు
వేడుకనలంకరించె న♦వ్వేల్పుఱేఁడు, ప్రీతిమీఱఁగఁ గూర్మి జా♦మాత కెలమి. 84

క॥ దివ్యాంబరము లొసంగెను, భవ్యంబుగఁ ద్రిదివవిభుఁడు ♦ బ్రహ్మాదిసుర
స్తవ్యపదాంబుజయుగళున, కవ్యయునకు సకలదేవ♦తాధ్యక్షునకున్. 85

క॥ మధుపర్క మిచ్చి కన్యను, విధిపూర్వక మొప్ప దివిజ♦విభుఁ డురుకరుణాం
బుధికిఁ గుమారునకున్ జగ,దధిక ర్తకు నిడియె భార్య ♦ యనిమొడి ధారన్. 86

వ॥ అంత నిచ్ఛామాత్రంబునఁ బద్మగర్భుండు మంగళసూత్రంబు సృజించి గుహుని కరంబునం దిడిన, 87

క॥ అంగనగళమునఁ గట్టెను, మంగళసూత్రంబు భువన♦మండలి కెల్లన్
మంగళము దనరగ న,య్యంగజహరసుతుఁడు హర్ష♦మాత్మఁ జెలంగన్. 88

వ॥ మఱియు సుగంధికుసుమమాలికల నద్దేవికంఠంబు నలంకరించె. 89

సీ॥ తెరలఁ బట్టిరి వేగ ♦ దివ్యదుకూలముల్, క్షీరవారాసివీ♦చికలకరణి
దీపాలపళ్ళెరాల్ ♦ దెచ్చిరి చెన్నొంద, సుందరీజనములు ♦ సొంపుగులుక
మంగళాష్టకములు ♦ మానుగ నుడివిరి, మౌనివరేణ్యులు ♦ మంజుఫణితి
గీతము ల్పాడిరి ♦ కిన్నరకామిను, ల్సమదకోకిలకల♦స్వనము లొప్ప
నమితతూర్యమృదంగవా♦ద్యములు మ్రోసె,నిందిరాభారతీప్రము♦ఖేందుముఖులు
ఘుమఘుమామోదమందార♦కుసుమములును,సేసలునుజల్లి రెంతయుఁ♦ జెలువెసంగ.

మ॥ నెలఁతా! దోయిట నింపు ముత్తియపుఁ బ్రా ♦ ల్నీ దేవుమూర్ధంబునన్
బలుసిగ్గేటి కటంచుఁ బ్రాణసఖులున్ ♦ బల్మారు భాషింపఁగా
లలి మందస్మిత మొప్ప నీమదుదయ♦జ్జ్యోత్స్నాన్వితాస్యాబ్జయై
తలఁబ్రాల్నించెను కాంత కంకణఝణ♦త్కారంబు తోరంబుగన్. 91

వ॥ మఱియు సుగంధికుసుమమాలికలు నద్దేవుకంఠంబునందు నలంకరించె. 92

క॥ ధవళంబులు స్వచ్ఛాననలు, ధవళాక్షులు బాడి రపుడు ♦ దైవతగణముల్
దివినుండి పుష్పవర్షము, నవిరళముగ గురిసి రతుల ♦ హర్షం బెసఁగన్. 93

క॥ కమలభవుఁ డపుడు వహ్నిని, సమిధాద్యాహుతుల వేల్చె ♦ చతురత విధ్యు
క్తముగా దంపతు లగ్నికిఁ, గ్రమమొప్పఁ బ్రదక్షిణంబుఁ ♦ గావించి రొగిన్. 94

క॥ లలనాలలామ మృదుపద, జలజముఁ దన కేలఁ గొనుచు ♦ శంభుతనూజుం
డెలన వ్రాలయఁగఁ జెంగట, శిలయుం దాకించె వేడ్క ♦ చిగురొత్తంగన్.

క॥ ఆనంద మలర మది నెం, తేనియు దంపతు లరుంధ♦తీదర్శనమున్
మానుగఁ గావించిరి స, న్మానితవిభవాఢ్యు లగుచు ♦ మహిమ నెలంగన్. 96

క॥ సురలోకాధ్యక్షుఁడు భా, సురముగ నైవేద్యమొసఁగె ♦ సుధయు ఫలంబుల్
వరహేమపాత్రి నునిచెను, బరగ వధూవరుల కపుడు ♦ పరమప్రేమన్. 97

వ॥ అంత జగజ్జననీజనకులైన యప్పార్వతీపరమేశ్వరులకుఁ బ్రదక్షిణత్రయపూర్వ
కంబుగ నమస్కరించిన వారు గోడలిం గుమారునిం గారవమున గౌఁగిలించి
కృపావలోకనంబుల నాదరించి; రంత, 98

గీ॥ పార్వతీశంకరులతోడ ♦ భద్రపీఠిఁ, బరగ వసియించి రవ్వధూ♦వరులు ప్రేమ
నేత్రపర్వంబుగా నంత ♦ నిఖిలసురలు, వారలను జూచి మ్రొక్కిరి♦వాంఛలూర.

సీ॥ ఈజగద్బాంధవు ♦ రాజత్కరస్పర్శ, మెనసి యీపద్మిని ♦ యింపెసంగె
యిమ్మహోఘనుతోడ ♦ నింపొందగాఁ గూడి, యీతటిన్నిభగాత్రి♦ఖ్యాతిగాంచె
ఈకళానిధితోడ ♦ నేకీభవించుచు, నీచంద్రికాహాస ♦ యెంచఁదనరె
నీసుధామందారు ♦ నీప్సితం బలరంగఁ, బొంది యీననఁబోఁడి ♦ పొలుపెసంగె
నీకుమారుని వరియించి ♦ యీకుమారి, సౌకుమార్యంబు రహిమీఱె♦చారులీల
ననుచుఁ గొనియాడి రెల్లరు♦నతిశయముగ, దంపతులఁ జూచిలోచనో♦త్సవముగాఁగ.

వ॥ అంత సకలదేవత లాశ్చర్యంబు నొంద నుమాశంకరు లంతర్ధానంబు నొందిరి. 101

ఉ॥ అంత వధూయుతంబుగ ష♦డాస్యుఁడు మంగళవాద్యఘోషముల్
స్వాంతము రంజిల న్వినుచు ♦ సర్వసుపర్వులఁ బంచి యిండ్ల క
త్యంతము ద్వారపాలకుల ♦ ద్వారముల న్నియమించి నెమ్మదిన్
సంతసమొప్ప కేళిసద♦నంబును జేరి విలాసధుర్యుఁడై. 102

—* కుమారస్వామి దేవసేనతో కేళీగృహమున సుఖించుట *—

చ॥ చికిలిపసిండికాంతిగల ♦ చిల్కలకొండ్లను దీర్చినట్టి మే
ల్నికి నెలపట్టెమంచమున ♦ జాజులపానుపుపై గుహుండు కో
రిక కుచచంచరీకచికు♦రన్ రమణీమణి దేవసేనఁ గో
రికచిగురొత్తఁ గూడి చెల♦రేగె మనోహరకేళిఁ దేలుచున్. 103

సీ॥ అతివకు నొకకేల ♦ హారంబు లునిచెను, కలికిమై నొకకేల ♦ ♦ గంధ మలదె
కొమరొప్ప నొకకేల ♦ కొప్పును సవరించె, పొందుగ నొకకేల ♦ పూలుముడిచె
నొకకేల తాంబూల ♦ మొసఁగెను పణఁతికి, చెక్కిలి నొకచేత ♦ నొక్కిమిగుల
మకరికాపత్రము ♦ లొకచేత లిఖియించె, కళ లంటి యొకచేత ♦ గడుఁజెలంగె
రవికముడియును నొకకేల ♦ రక్తి విడిచి, నీవి సడలించె నొకచేత ♦ నెలఁత కెలమి
యొక్కచేతను, గిలిగింత ♦ లొనర సలిపి, కాంత నెంతయు నొకకేలఁ ♦ గౌఁగిలించె.

వ॥ ఇట్లంతఃపురంబున దేవసేనావిభుండు ప్రియాంగనతోడ కేళీవినోదంబున నుండె; నంత పురందరుండు ముచికుందాది భూపాలకులను, బృందారకులను, ఋషివర్యులను యథాయోగ్యంబుగా కల్పవృక్షసముద్భవంబు లగు నవరత్నమణిభూషణాంబరాదుల సంభావించి వారలనందఱ యథాస్థానంబుల కనిచి తానును శచీసుందరితోడ గృహంబున సంతోషంబున వసించె; నంత, 105

క॥ కతిపయకాలం బచ్చట, సతితోఁ గ్రీడింపుచుండి ♦ శరసంభవుఁ డా
శతమన్యునకుం గరుణా,మతితోఁ బట్టంబు గట్టి♦మఱిఁ దలఁచె వెసన్. 106

క॥ భూతగణంబులు వీర, వ్రాతంబులు గొలువ వివిధ♦వాద్యంబులతోఁ
ఖ్యాతిగ గృహంబు వెడలెను, గౌతుకమున నింద్రనగర♦గమనోత్సుకుఁడై. 107

వ॥ అప్పు డవ్వాద్యధ్వనులు విని హరి బ్రహ్మాదిదేవతలతోడ దేవసేనానిదండకుం జనుదెంచె; నంత మనోజవం బగు రథం బధిరోహించి షణ్ముఖుండు కృతస్తోత్రప్రణాము లగు నిఖిలదివిజులఁ దమతమవాహనంబు లధిరోహింప నియోగించిన,

క॥ వారందరు వాహనముల, నారోహణముల్ ఘటించి ♦ యరిగిరి వెంటన్
వారాసిఘోషమట్లను, వారక మ్రోసెన్ సమస్త♦వాద్యస్వనముల్. 109

క॥ అరుదెంచి రపుడు కొందఱు, వరధవళచ్ఛత్త్రితతులు ♦ ధ్వజచామరముల్
కర మర్థిఁ గొనుచు వెంబడి, సరసీరుహబంధుబింబ♦సంరోధముగన్. 110

వ॥ ఇవ్విధంబున విబుధసేనావిభుం డమరావతిపురంబున కరిగి యగ్నిదగ్ధంబును శూన్యంబును నగు దానిం గనుంగొని సురతక్షకునిం బిలిచి యిది పూర్వప్రకారంబుగా రచియింపు మనవుడు నతఁడు నిమిషమాత్రంబున నట్లన నిర్మించె; నయ్యవసరంబున, 111

క॥ మురవైరిముఖ్యదివిజులు, సురవర్ధకి శిల్పిమహిమఁ ♦ జూచి ప్రియోక్తిన్
గర మాదరించి యతనిని, నరుదెంచిరి వానితోడ ♦ హరసుతుకడకున్. 112

వ॥ ఇట్లరుదెంచి యదియు విన్నవించిన, 113

గీ॥ వారివచనంబు లాలించి ♦ తారకారి, వాహనము డిగ్గి భాసురో♦త్సాహ మొప్ప
నతిమనోహరమైనట్టి ♦ యాత్మగృహముఁ, జేరి యందు సింహాసనా♦సీనుఁడయ్యె.

క॥ సురుచిరమణినిర్మితమై, నిరుపమ మగునట్టియాత్మ♦నిలయం బపుడున్
సురరాజవధూమణి శచి, పరమామోదమునఁ జేరె ♦ పణఁతులతోడన్ 115

వ॥ అప్పుడు షణ్ముఖుండు పార్శ్వవర్తి యగు చతుర్ముఖుం గని శతమఖునకుఁ బట్టాభిషేకంబుఁ జేసి శీఘ్రింబ రమ్మని యానతిచ్చినం గమలాసనుండు తదాజ్ఞ శిరంబున నిడికొని యపేక్షితంబులైన ద్రివ్యంబుల సంపాదించి యింద్రసదనంబున కరిగె; పుణ్యతరంబు లగు స్వచ్ఛోదకంబుల జంభభేది నభిషిక్తుం జేసి పట్టంబుఁగట్టి వానిచేతఁ బూజితుండై మగుడ గుహునిసవిధంబున కరుదెంచె; నంత,

మ॥ చెలువొందన్ సకలర్షిబృంద మొగి యాశీర్వాదముల్ సేయ, రం
భ లసత్ప్రౌఢి నటింపఁ, గిన్నరవరు ల్వాడంగ గీర్వాణులుం
గొలువంగా నిఖిలోపచారములతో గోత్రారి కొల్వుండ సొం
పలరం గొండొకకాల మంత మదిలో హర్షంబు రంజిల్లఁగన్. 117

వ॥ దేవదేవుం డగు గుహుం జేరి తత్పాదారవిందంబుల కెఱఁగిన సంక్రందనుం గరుణించి యప్పార్వతీనందనుం డిట్లనియె. 118

క॥ పూర్వప్రకారమునను న,ఖర్వశ్రేయంబుఁ దనరఁ గాంచును మిగులన్
స్వర్వైభవ మని పలికి సు,పర్వాధిపు ననిచె నపుడు భవనంబునకున్. 119

వ॥ మఱియు హరిబ్రహ్మాదులను యథాస్థానముల కరుగ నియోగించి, నిజభవనద్వారంబుల వీరుల నిలిపి, కాంతాసమేతుం డగుచు, తారకాంతకుండును శుద్ధాంతంబును జేరి, యత్యంతసంతోషంబున నుండె; నిట్లు చిరకాలంబు స్వర్లోకంబున వసియించి, యంత స్కంధాచలంబున కరుగ నిశ్చయించి, 120

క॥ వైకుంఠాదులఁ దమతమ, లోకంబుల కనిచె సకలలోకేశ్వరుఁ డా
శ్రీకంఠసుతుఁడు కరుణా,లోకనమున వారల న్విలోకించి యొగిన్. 121

వ॥ ఇట్లు పనిచి షణ్ముఖుండు దేవీసమేతంబుగా నతిసుందరం బగు రథం బధిరోహించి మహాబలుం డగు వీరబాహుండు సారథ్యం బొనరింప వీరసేనాధిపులతోడఁ గైలాసంబున కరిగి యందు రథంబు డిగ్గి యాత్మజననీజనకు లగు పార్వతీపరమేశ్వరుల పాదపద్మంబులకుఁ బరమభక్తితోఁ బ్రణమిల్లి వారలచేత నుపలాలితుండై తదనుజ్ఞ నిజపరివారంబుతోడ స్కంధాచలంబుఁ జేరి యందు దివ్యసింహాసనాసీనుం డయ్యె. పరమశ్రావ్యంబును, పుణ్యతరంబును నైన యగ్గిరిజాకుమారువివాహం బెవ్వఁడేనియు శ్రద్ధాసమన్వితుండై వినిన, పఠించిన నతండు దీర్ఘాయుష్మంతుండును, పశుపుత్త్రకళత్రాదిసకలభోగధురీణుండును నగుచు వర్ధిల్లు; నిది సత్యం బీయర్థంబునకు గుహుండు సాక్షి యగుచుండు; సందియంబు లే దని చెప్పి సూతుండు మెండియు నిట్లనియె. 122

ఆ॥ హారకుమారు నాజ్ఞ నబ్జజహరిముఖ్యు,సురవరేణ్యు లరిగి సుఖము దనర
నిజపదంబులందు నివసించి రెంతయు, గుహుని మదిఁ దలంచు కొనుచు నెలమి.

॥ శూరుఁడు బెట్టిన బాధలు, సారెసు మదిఁ దలఁచి తలఁచి శక్రుండు మహా
వైరాగ్య మొంది నిందిత,నారీసంభోగుఁ డగుచు నతవదనుండై. 124

వ॥ మౌనంబున షణ్ముఖచరణకమలధ్యాననిష్ఠాగరిష్ఠుం డగుచు నుండె. 125

మ॥ అపు డాభావ మెఱింగి గీష్పతి సుప♦ర్వాధ్యక్షునిం జేరి తా
నుపదేశించె రహస్యమందు రమణీ♦ప్రోత్తుంగవక్షోజకుం
భపరీరంభసుఖైకకారణము వి♦భ్రాజత్ప్రసూనాస్త్రశా
స్త్రపరిజ్ఞానము సర్వము న్పటువచః♦ప్రాగల్భ్య మింపారఁగన్. 126

వ॥ ఇట్లుపదేశించిన విని పంచశరకళావిజ్ఞానధురంధరుండై పురందరుం డాత్మలోన,

చ॥ కలికిమెఱుంగుచన్నుఁగవఁ ♦ గౌఁగిటఁ జేర్చుచు వాంఛ లూరఁగాఁ
బలుచనిమోవికిం జిగురు♦పానక మాని విలాసినీమణిన్
గలయుట సౌఖ్యమెన్న మఱి ♦ కామినిఁ బాసిన సౌఖ్య మున్నదే
యిల నది గాన జన్మఫల ♦ మిందునిధానవపొందుఁ జూడఁగన్. 128

క॥ జ్ఞానైశ్వర్యబలంబుల,లో నెన్నఁగ పరమసుఖము ♦ లోకంబందున్
మానినిభోగమె సత్యము, మానిని నెడబాయ న్యాయ♦మా ధన్యులకున్?

క॥ కొందఱు ధనలోభంబును, బొందుచు కామినులపొందు ♦ పొసఁగ దని వృథా
నిందింతురు నీరసులై, సుందరిభోగంబుకన్న ♦ సుఖముం గలదే? 130

వ॥ అని యివ్విధంబున వితర్కింపుచు, నిజగురుం డగు గురుని గృహంబున కనిచి
స్వారాజ్యంబునకు జయంతుని బట్టాభిషిక్తుం గావించి యహోరాత్రంబుల సురేం
ద్రుండు సుందరీసురతక్రీడాపరాయణుండై యుండె; నప్పుడు, 131

క॥ స్వారాజ్యభరణమందు ను,దారనయప్రౌఢి మెఱయఁ ♦ దనరుచు సౌనా
సీరియు నశేషవిద్యా,పారగు సురగురుని జూచి ♦ పలికె నొకతఱిన్. 132

మ॥ హరిపద్మాసనముఖ్యులౌ సురల ను♦ద్యచ్ఛౌర్యధౌరేయుఁడై
దురితాత్ముం డగు శూరుఁ డాత్మకృపియం♦దుం బంచి బాధించుటల్
ధర నేకర్మఫలంబుఁ జెప్పు మఖిలా♦ర్థజ్ఞానపారీణ ! కాం
తుఁ డె యీషత్ఫలమేమియుం బురుషు లెం♦దున్ గర్మముం జేయకే. 133

వ॥ అని యిట్లు జయంతుండు వినయవినమ్రుం డగుచుఁ బ్రణమిల్లి యడిగిన సురగురుం
డి ట్లనియె. 134

—* దేవతలకష్టములకుఁ గారణము సురగురుఁడు సెప్పుట *—

మ॥ మును దక్షాధ్వరమందు యజ్ఞవిభు శం♦భున్ సర్వలోకైకనా
థుని వర్జించి ముకుందుతోడ మనమున్ ♦ దుర్బుద్ధి హవ్యంబులన్
గొని భక్షించిన తత్ఫలంబు సమరో♦గ్రుండైన యవ్వీరభ
ద్రునిచే గంటిమిగాదె నాఁడె యది వా♦క్రువ్వంగ ఘోరంబుగన్. 135

వ॥ తత్కర్మశేషంబు శూరపద్మవ్యాజంబున నిట్టిబాధం గావించెఁ; గర్మగతి నెవ్వా
రికిం గడవ నశక్యం బగు ననిన విని జయంతుండు మగుడ సురాచార్యున
కి ట్లనియె. 136

క॥ నలువకుఁ బ్రథమతనూజుం, డల దక్షుఁడు హరుని బిలువ ♦ కధ్వరదీక్షం
జెలఁగె నతఁడ పొందక తత్ఫల మమరులు వొంద నేల ♦ తత్త్వజ్ఞనిధీ! 137

వ॥ ఈయర్థంబునందు నాకు సంశయం బయ్యె. దీనిం బరిహరింపు మని యడిగి నిలింపరాజసుతుండు తద్వృత్తాంతంబు క్రమంబున గురుముఖారవిందంబున నెఱింగి సంతుష్టాంతరంగుండై హృదయకమలంబున మహాదేవుం దలంచి శివనిందకుల నిరసింపుచు నానందంబున రాజ్యపరిపాలనంబుఁ జేయుచుండె నని సూతుండు సెప్పిన విని శౌనకాదు లి ట్లనిరి. 138

క॥ స్కందగిరిఁ జేరి గిరిజానందనుఁ డట సేమి చేసె ♦ నవ్యసుధాని
ష్యందం బిటు గులుక వచింపం దగు నోసూత! యదియు ♦ మాకు వినంగన్.

వ॥ అనుఁడు రోమహర్షణి యిట్లనియె 140

గీ॥ వినుఁడు ఋషులార! శ్రీధాని, విష్ణు లగుచు, వరగుణమతల్లి సౌందర్య♦వల్లి లవలి
కన్యకను గార్తికేయుండు ♦ గౌతుకమునఁ, బరిణయించినకథఁ దేట♦పరతు మీకు.

వ॥ అనిన శౌనకాదు లిట్లనిరి. 142

క॥ అచ్చెలువజనకుఁ డెవ్వం, డెచ్చట దానిం వరించె ♦ నీశతనూజుం
డచ్చపలాక్షికి నెందున, వచ్చెం లవలీసమాఖ్య ♦ పల్కుము సూతా! 143

వ॥ అనిన మునిపుంగవులకు సూతుం డి ట్లనియె. 144

మ॥ పరగు న్వారిధి గాంచి కాంచి నగర♦ప్రాంతంబున స్వాంతఁగాఁ
బరిపూర్ణాఖ్యపురంబు కాంచనమణి♦ప్రాకారసౌధావళీ
స్ఫురదుద్యానవనీసరోవరమహా♦భూభృన్మనోహారియై
యురుపుణ్యాస్పదమై శుభప్రదమునై ♦ ప్రోద్యద్రమావాసమై. 145

మ॥ ఒనరం త్వష్ట యనంతరత్న మగు ఖ♦ద్యోతుం బ్రయత్నంబుతో
ఘనకాంతిం దగ సానదీర్చ గరిమం ♦ గల్పించుచక్రభ్రమం
బన సాలంబు దనర్చు నప్పురమునం ♦ దభ్యున్నతస్ఫూర్తి న
ట్లను గాకుండిన దానితో నొరయ నేలా ♦ భానుఁ డశ్రాంతమున్. 146

చ॥ అనుగతపుష్పసత్వసము♦దంచితమై ఘనపత్రధామరం
జనమునఁ బూని ఖేటవిల♦సద్విటపాలికి నాటపట్టునై
యనిశము చూడ్కికిం సఫల♦మై కనుపట్టుచు భూరిశాఖలం
జననుతిఁ గాంచు నప్పురము ♦ సాలము సాల మనంగఁ జెల్లదే? 147

ఉ॥ పరగఁగఁ దత్పురీపరిఖఁ ♦ బద్మముఖుల్ జలకేళి సల్పు త
త్కుచకుచకుంభసంకుమద♦కుంకుమపంకఘుమంఘుమాతివి
స్ఫురదురుసారభోన్నతులఁ ♦ బొందుచు సారె రసాతలంబునం
దురగలు భోగు లంచుఁ జెలు♦వొందఁగఁ బేరు వహింతు రెంతయున్. 148

సీ॥ బహుమనోహరములౌ ♦ పద్మాకరంబుల, పద్మాకరంబులౌ ♦ భవనములును
భవనగప్రతిమాన♦భవ్యసౌధంబుల, సౌధాశనద్రుమా♦సారవశుల
సారవనిఖిలవా♦ద్యోరుమార్గంబుల, మార్గణగణముల ♦ మనుచు ధనుల
ధనురుదారప్రౌఢిఁ ♦ దనరు ధార్మికులను, ధార్మికగోష్ఠికిఁ ♦ దగినఘనుల
ఘనసమీరసదృశ♦కరినారిరాజుల, రాజులకును మనసు ♦ రంజిలంగఁ
జేయు నప్పురంబు ♦ శేషాహికైనను, బొగడ నలవిగాదు భూతలమున. 149

సీ॥ అరయ జడాత్మత ♦ నంబుదావళులంద, దోషాకరాసక్తి♦తోవలయంద
ఖలసంప్రయోగంబు ♦ కలమరాశులయంద, యపవిత్రయుఁ బంక,జాశులంద
బహుతరభంగాప్తి ♦ పాథోనిధులయంద, పరగ ద్విజహ్వత ♦ ఫణులయంద,
పాటింప వక్రత ♦ బాలచంద్రునియంద, స్నేహతుయము దీప♦శిఖలయంద,
యురుతమోయోగ మద్రికం♦దరములంద,కార్శ్యమింతయుఁదిలకింప♦గగనమంద
కానఁబడుఁగాని యొక్కింత♦యైన కొదువ,గనఁబడదు సుమ్మి యప్పురీ♦జనములందు.

వ॥ ఆనగరంబున కనతిదూరంబున, 151

క॥ నానాతరుశోభితమై, మానివరేణ్యులకు నాశ్ర♦మపదం బగుచున్
భానుపద మంటి ప్రోన్నతి, మానుగ లవలీనగంబు ♦ మహిమఁ జెలంగెన్. 152

క॥ ఆనగము సమీపంబున, మానితధనధాన్యపూర్ణ♦మందిరుఁ డలరున్
భానునిభభుజవిరాజిత, నానారిపుతముఁడు శబర♦నాయకుఁ డొకఁడున్. 153

క॥ నిరపత్యుండై యాతఁడు, నిరపాయవిషాదమునను ♦ నిరతము సుగుణా
కరమైన వధూమణితోఁ, జిరకాలము పుత్త్రవాంఛ ♦ జేయుచు నుండెన్. 154

మ॥ అతిరమ్యం బగు నమ్మహానగవన♦ప్రాంతంబునందున్ జగ
న్నుతచారిత్రుఁడు బ్రహ్మబోధపురిపూ♦ర్ణుండున్ మహాసత్వసం
యుతుఁ డీశార్చనసక్తచిత్తుఁడు శివా♦ఖ్యుం డొక్కమానీంద్రుఁ డం
చితనిష్ఠన్ బరమాద్భుతంబుగఁ దప♦శ్శ్రీధుర్యుఁడై యుండఁగన్. 155

క॥ అత్తరి మునిచెంగటికిం, జిత్తము రంజిల్ల వింత♦చెలువు దలిర్పం
గొత్తపసిండినగల్ దళు,కొత్తెడు మేన నొకహరిణి ♦ గొబ్బున వచ్చెన్. 156

వ॥ ఇట్లు వచ్చిన యక్కురంగిని మునిపుంగవుం డంగజానలపరిప్లుతాంగుండై కనుం
గొనినయె; తదవలోకనమాత్రంబున నయ్యేణి గర్భంబు ధరించి యాశ్చర్యంబుగా
లవలీకుండమధ్యంబున బాలికామణిం గనియె. 157

గీ॥ కని విజాతీయమైనట్టి♦తనయ నపుడుఁ గాంచి భయవిహ్వలత యేణి ♦ గానఁ బఱచె
నంత నబ్బాల లవలికుం♦డాంతరమున, రోదనం బిడెఁ గలకంఠ♦నాద మొప్ప.158

—* లవలీకన్య యొకనిషాదునింటఁ బెరుగుట *—

వ॥ ఆసమయంబున నిషాదపుంగవుండు ప్రియంగుకేదారంబుఁ గనుంగొన వచ్చుటకై

వచ్చి రోదనధ్వనిం జేయు హేమరుచిరాంగి యగు నబ్బాలికం గనుంగొని కుతూహలాశ్చర్యభరితుండై. 159

గీ॥ దానిఁ గొనిపోయి వేగంబ♦దయదలిర్ప, నిజవధూమణికై నిడి♦ నెయ్యమునను పుత్త్రికోత్సవమొనరించెఁ♦బాలతితోడ, పుత్త్రికనుభామపోషించెఁ♦బాల్పెసంగ.

క॥ బాలామణి నానాఁటికి, లీలాగతి వృద్ధిఁబొందె ♦ లేఁదీవ వలెన్ బాలేందురేఖ చందము, లాలితలావణ్యసుగుణ♦లక్షణనిధియై. 161

మ॥ చెలులం గూడును, బంతులాడు, పదముం♦జీరధ్వనుల్ మ్రోయఁగా జెలగుం బాటలు పాడు, ముద్దుగులుకన్♦సింగారము ల్సేయు, బొ మ్మలకున్ గుజ్జనగూళ్ళవండు, లతలం ♦ బల్మారు పోషించు నా కలకంఠీమణి తల్లిదండ్రు లలరం♦గా బాల్యలీలారతిన్. 162

వ॥ ఇట్లు బాలక్రీడల ద్వాదశవత్సరంబులు జరిగె. 163

ఉ॥ అంతఁ బుళిందమాళితన♦య న్నయనద్వయనిర్జితాంబుజన్ జెంతకుఁ జేరఁబిల్చి కృపఁ ♦ జేసె మృదూక్తుల బుజ్జగింపుచున్ సంతస మొప్పఁ గొజ్జుమడి♦చక్కికిఁ గావలిబంచె, బంపినం గాంత వయస్యతోడ నటు ♦ గ్రక్కునఁ బోయి విలాస మొప్పఁగన్. 164

శా॥ మంచం బెక్కి ఝణంఝణారవరణ♦న్మంజీరియై కంకణో దంచన్నిక్వణము ల్సెలంగ విలస♦ద్ధమ్మిల్లముల్ వీడఁగాఁ జంచల్లోచనచంద్రికల్ వెలయ నా♦ చంద్రాస్య చాతుర్యముల్ మించం జారువిపంచికాధ్వనుల నెం♦తే దోలె నప్పక్షులన్. 165

క॥ మునులార! వినుఁడు సెప్పెద, ననుపమలవలీనగంబు♦నందు జనింపన్ వనితకు లవలీనామము, దనరెన్ వినుతింప మౌని♦దైవగణంబుల్. 166

క॥ నవవికచపద్మనయనను, లవలీకన్యాలలామ ♦ లావణ్యవతిన్ భువిఁ బరిణయింప శరవణ,భవుఁ డాస్కందాద్రినుండి ♦ పరమప్రేమన్. 167

క॥ పరిపూర్ణపురనగంబున, కరుదెంచెన్ జెలువెసంగ ♦ నాసమయమునన్ సురమౌని యథేచ్ఛాసం,చరుఁ డగుచు న్వచ్చె లవలి♦శైలంబునకున్. 168

వ॥ లావణ్యవతి యగు లవలిం గనుఁగొని గుహుపత్ని యని మనంబునఁ దలంచి పరమభక్తి నద్దేవికి నమస్కరించి యప్పర్వతంబుననుండి పూర్ణాఖ్యనగరమహీధరంబున కరుదెంచి యందు దేవదేవుండైన స్కందునిం గని కృతవందనుండగుచు బృందారకమునిపురందరుండు తారకాంతకునకు నత్యంతసంతోషంబుగా లవలీకాంతవృత్తాంతంబునంతయుఁ దెలిపి యంతరిక్షపథంబునఁ గ్రమ్మఱ యథేచ్ఛం జనియె; నంత, 169

—* కుమారస్వామి లవలీకన్యను వివాహమాడ యత్నించుట *—

క॥ సుకుమారమూర్తి గుహుఁ డా,సుకుమారతనూవిలాస♦సుదతీమణినిన్
వికచాబ్జముఖిని లవలీ,శుకవాణి వరింపఁ దలఁచి ♦ సురుచిరలీలన్. 170
సీ॥ బాలేందుసంకాశ♦ఫాలభాగంబుతో, కర్ణాంతనేత్రశ్రీ♦యుగ్మంబుతోడ,
కంబురేఖను గేరు ♦ గళవిలాసంబుతో, చంద్రికాచారుహా♦సంబుతోడ,
శ్రవణకుండలిమణి♦చ్ఛవిసముత్కరముతో, సురుచిరకాంచనాం♦బరముతోడ,
ధృతబాణకార్ముక♦తతభుజలతలతో, నతులవిస్ఫురదలం♦కృతులతోడ,
మదనశతకోటిసౌందర్య♦మహిమతోడ,కొమరుప్రాయంపురాజ♦రూపమునుబూని,
లవలిగిరికిని జనుదెంచి ♦ లవలిఁ గాంచి, శరభవుఁడు వల్కె వరసుధా♦సరసఫణితి.
ఉ॥ ఎవ్వతె వీవు చంద్రముఖి ♦ యెవ్వనిపుత్త్రివి నామ మెద్ది ని
న్నివ్వని కొఱ్ఱపైరుకడ ♦ నీగతి కావలియుండఁ బంచువాఁ
డెవ్వఁడు తేనెలూర వచి♦యింపుము లజ్జఁ దొలంగి నీదు లే
నవ్వ ముఖాబ్జ మెత్తి లల♦నా! ననుఁ జూడుము సుప్రసన్నతన్. 172
వ॥ నీవు విజనం బగు కాననంబున నుచితం బెఱుంగుదువు గాన, 173
క॥ మృగయాయాసముచేతను, మగువా! శ్రమపడితి నీదు♦మధురాధరబిం
బగతం బగు నమృతం బా,నఁగ నిమ్ము రహస్య మగు వ♦నస్థలి నిచటన్. 174
వ॥ అని యిట్లు కుహనారాజకుమారుం డగు కుమారుండు నర్మాలాపంబులు పలుకు
సమయంబున, 175
మ॥ ప్రమదం బొప్పఁగ వాద్యముల్ మొఱయ ద♦ర్పస్ఫూర్తిమై సారమే
యములున్ వెంబడి రా ధనుర్ధరులు కూ♦రాకారులౌ భిల్లులె
ల్ల మహాభీకరలీలఁ గొల్వ మృగఖే♦లన్ వ్యాధనాథుండు వ
చ్చె మదిం గూర్మి దలిర్ప ♦ నాత్మజను వీక్షింపంగ నచ్చోటికిన్. 176
ఉ॥ అత్తఱిఁ గార్తికేయుఁ డఖి♦లామరవంద్యుఁడు దానిఁ జూచి యు
ద్వృత్తరలీలఁ జింత శమి♦తాతపమై తగ నీడఁ జేయుచున్
గొప్పగ వేగివృక్షమయి ♦ గొబ్బున నిల్చె మహాద్భుతంబుగన్
నత్తరుశాఖలెల్ల నఖి♦లాగమజాలము లయ్యెఁ జయ్యనన్. 177
క॥ వచ్చిన యాశబరాగ్రణి, మచ్చిక దనరంగ తనకు♦మారీమణికిం
దెచ్చిన మధుఫలపిష్టము, లిచ్చి సుధాఫణితి ననున♦యించెన్ గూర్మిన్. 178
కం॥ వానిభటబలము చెంగట, మానుం గని చోద్య మంది ♦ మన మెన్నడు మున్
గానము గద యీతరు వని, వానిన్ ఖండింప మదిని♦దలఁచిన యంతన్. 179
వ॥ వారల వారించి యప్పుళిందవరుండు పుత్త్రినిం గనుంగొని యిట్లనియె. 180
క॥ ఈతరువర మిచ్చటి కే,రీతిం జనుదెంచె నమ్మ! ♦ ప్రీతిసెలంగన్
శీతలతఁ జేయు నే యిది, శీతాంశునిభాస్య! నీడ♦చే నీ కెపుడున్? 181

ఆ॥ అన్నను తండ్రిఁ జూచి ♦ యాచంద్రముఖి పల్కె, నీమహీజ మున్న ♦ దెఱుఁగ నిచట
సేమిమాయ యొకొ ♦ యిక్కడను నూపద్రవ, మ్మనుకిరణపంక్తి ♦ బారకుండ. 182

వ॥ అనిన తనయపలుకులు విని నిషాదవర్యుం డిట్లనియె. 183

మ॥ వనమధ్యంబున నిమ్మహీరుహము భ♦వ్యప్రోన్నతిన్ మించి నీ
కనపాయంబుగ నీడఁ జేయుచు స♦హాయంబై యభీష్టార్థముల్
దనరం జేయుట పల్లవాశ్యతఁ దగన్ ♦ తన్వంగి! చిత్తంబునం
దు నొకింతేని భయంబు దీనివలనం ♦ దోఁపంగ నీ కేటికిన్? 184

వ॥ అనపాయం బగు నీడఁ జేయుచు, సహాయంబై యుండ నిమ్మని యిట్లు భిల్లవల్ల
భుండు పల్లిదేవియుల్లంబు రంజిల్లం బలికి యంత వనాంతరంబునకుం జనియె;
నట్లతండు పరివారంబుగాఁ జనిన యనంతరంబ, 185

ఉ॥ ఆనగజాత్మజాంకు గుహుఁ ♦ డాతరురూపము మాని తోడనే
మానవనాథరూపమయి ♦ మంజువిలాస మెసంగ పూర్వమ
ట్లానలినాయతాక్షిఁ గని ♦ యపస్మృతచాటువచోధురీణతన్
మానిని గౌఁగిలింపనుచు ♦ మాటికిఁ బ్రార్థనఁ జేసె నర్మిలిన్. 186

వ॥ ఇట్లు ప్రార్థించిన యిందీవరనయన నయవినయభరితాంతరంగయై వదనారవిం
దంబు వాంచి మరందంబులు చింద నిట్లనియె. 187

మ॥ జగతీమండలి నేను హీనకులజన్ ♦ సంప్రీతి నాతండ్రి పం
పఁగ నిచ్చోట ప్రియాంగుసస్యచయమున్ ♦ బాలింతుఁ బ్రఖ్యాతిమిం
చఁగ నీ వుత్తమరాజవంశజుఁడ వ♦స్మత్తారతమ్యం బొకిం
త గణింప న్వలదే వచింప నిటులన్ ♦ ధర్మంబె నీ కీమొఱన్? 188

క॥ బలగర్వోన్నతి మీఱఁగ, వెలయుదు రిచ్చట పుళింద♦వీరులు నిను వా
రలు గాంచిరేని నోర్వరుఁ, బలువడి దండింతు రవల ♦ బరువిడుము వడిన్. 189

వ॥ ఇవ్విధంబున నక్కలకంఠి కపటరాజకుమారుం డగు నక్కుమారునితోఁ బలుకు
నంతలోన, 190

క॥ నానామృగములఁ బొరిగొని, మానితవాద్యములు మొఱయ ♦ మగుడి యచటికిన్
సేనాన్వితుఁడై వచ్చెను, భూనుతవిక్రముఁడు శబర♦పుంగవుఁడు వడిన్. 191

వ॥ తదాగమనం బెఱింగి, 192

శా॥ కేలం దండముఁ బూని తొట్రిలఁగ నం♦ఘ్రిద్వంద్వముల్ నైజవళుల్
వ్రేలాడన్ పలితోత్తమాంగము సము♦ద్వేలంబు కంపింపఁగా
మ్రోలన్ వృద్ధమహీసురాకృతిని సొం♦పున్ మీఱఁగాఁ దాల్చి వ
ల్లీలావణ్యవతీమనోహరుఁడు ని♦ల్చెన్ విస్మయం బొప్పఁగన్. 193

వ॥ ఇట్లు వృద్ధధరామరవేషంబున నావల్లీవల్లభుండు మెల్లమెల్లనం జనుదెంచి భిల్లవల్ల
భునకు విభూతి యాశీర్వదించి యిచ్చిన నతం డావృద్ధునిం గని బ్రాహ్మణా!

నీ వెందుఁ బోవలయు నపేక్షితం బెయ్యది యని యడిగిన, 194

—* కుమారుఁడు వృద్ధభూసురుఁడై లవలిని మోసగించుట *—

ఆ॥ అనియె వృద్ధవిప్రుఁ ♦ డా నిషాదనితోడ, వాంఛపుట్టె దెట్టి♦వస్తువందు
కూర్మిఁ దీర్థమునకుఁ ♦ గుఱింకఁగ వచ్చితి, నిన్న గెందరిమునకు ♦ సన్నుతగుణ! 195

క॥ అనవుఁడు విని శబరాగ్రిణి, యనియెన్ ద్విజవర్య! కుఱికు ♦ మఖలజగత్పా
వన మగు నీతీర్థంబున, ననుదినము సహాయ మగుచు ♦ నన్మత్సుతకున్. 196

క॥ అని పలికి కూర్మితనయకు, మునువలెను ఫలాదు లొసఁగి ♦ మోదం బెసఁగన్
దనభటసముదాయముతోఁ, జనియెం బుళిందాధ్యుఁ డాత్మ♦సదనంబునకున్. 197

ఉ॥ అంతట వృద్ధభూమిసురుఁ ♦ డంగజతాపయుతాంతరంగుఁడై
కాంతను జూచి, యోవికచ♦కంజదళాక్షి ! బహుక్షుధా ర్తతన్
శ్రాంతి జనింప నన్నిపుడు ♦ సత్కరుణామతి బ్రోవు మన్న న
త్యంతకృపామతిన్ మధుఫ♦లాదులు వల్లి యొసంగ వేడుకన్ 198

వ॥ తాను భుజియించి పానీయం బడిగిన, 199

ఆ॥ వనిత యనియె విప్ర♦వర్యునితోడ నీ, యదిరిస ప్తకంబు ♦ నవలఁ బోవ
వికచపద్మయుక్త ♦ మొకసరోవర మొప్పు, నందు మధురజలము ♦ లాని రమ్ము.

వ॥ అనిన వృద్ధుం డిట్లనియె. 201

ఆ॥ మార్గ మెఱుఁగ నేను, మధుకరనిభవేణి, ముసలివాఁడ నాకు ♦ మోదమెసఁగ
త్రోవఁ జూపు మిపుడు ♦ తోడను జనుదెంచి, తరుణి! నీకు చాల♦ధర్మమగును.

చ॥ అన విని కీరవాణి కరు♦ణార్ద్రమనస్కత వృద్ధవిప్రుఁ దో
డ్కొని చని చూపెఁ జెంగటను ♦ గోమలఫుల్లసరోరుహోల్లస
ద్ఘనమకరందబిందునవ♦గంధధురంధరతుందతుందిల
ధ్వనదళిపుంజమంజురవ♦ధామము నల్ల సరోలలామమున్. 203

క॥ జరఠద్విజుఁ డాకమలా, కరమున నాకంఠపూ ర్తి♦గా సలిలంబుల్
గర మర్థిఁ గ్రోలి క్రమ్మఱ, నరుదెంచి సరోజనేత్రి ♦ కనియెన్ బ్రేమన్. 204

మ॥ కమలాక్షీ ! జలతృష్ణ దీరె నిపు డిం♦క న్నీదు సంభోగరూ
పమహాతృష్ణ జనించె మాన్పఁగదవే ♦ భాగైన నీయోష్ఠబిం
బమరందంబులు గ్రోల నిమ్ము కరుణన్ ♦ బర్వేందుబింబాననా!
ప్రమదారత్నమ ! నీపదాబ్జమునకుం ♦ బల్మారు నే మ్రొక్కెదన్. 205

గీ॥ మాఱుఁ డలరుతూపులు బలు♦మాఱు మీఁద
నేయఁ దొడఁగె నుపేక్షింప ♦ న్యాయమగునె?
కాంత! కౌఁగిటఁ జేర్పు మే♦కాంతమందుఁ
గొమ్మ! విడనాడ కిపుడు గై♦కొమ్ము నన్ను. 206

శా॥ ఏలే సిగ్గు కురంగలోచన! పరా ♦ కేలే సరోజాననా!
యేలే నిర్దయబుద్ధి నాపయి చ♦లం బేలే కటాక్షింపవే
యేలాతాలరసాలసాలవనిలో ♦ నె ట్లోర్తు నీమన్మథ
జ్వాలాపాలికి సన్నగాలికిని కూ♦జన్మత్తభృంగాళికిన్. 207

వ॥ అని యివ్విధంబున ననంగశరసంఘాతజర్ఝరితాంగుండై జరద్ధరామరుండు పలికిన విని యక్కలికి యి ట్లనియె. 208

క॥ భూసురుఁడ వీవు వృద్ధుఁవు, భాసురవిజ్ఞాననిధివి ♦ పలుమరు ప్రణుతిన్
జేసెద నని పల్కెదు నా,తో సరసములాడ నీకుఁ ♦ దోసము చనుమా. 209

క॥ అదిగాక యస్మదీయులు, కదపడి నినుఁ జూచిరేని ♦ భర్జింతురు నే
నిదె ముందరి త్రోవను బో,యెద నీవును వెనుక రమ్ము ♦ స్వేచ్ఛ జెలంగన్. 210

వ॥ అని యిట్లు పలికి యలరువిలుకానిములికి యగు నక్కలికి రాయంచనడ లడర ప్రియంగుకేదారంబు సేరె నని సూతుండు పలికిన శౌనకాదులు విని యవ్వలి వృత్తాంతం బడుగుటయు. 211

మ॥ మరుదారాధ్యపదాబ్జభక్తజనతా♦మందార! కారుణ్యసా
గర! కాల్యాణనిధానమూర్తి! భుజగ♦గ్రైవేయభూషోజ్జ్వలా!
మురభిత్పూజిత! దానశౌర్యవిలస♦న్మృత్వాగలక్ష్మీంద్ర భా
సురచిత్తాంబుజపద్మబాంధవ! భవా! ♦ స్ఫూర్జత్ప్రభావాన్వితా! 212

క॥ చంద్రాహ్వకుందశారద, చంద్రార్కమణిప్రకాశ ♦ చారుశుభాంగా!
చంద్రార్కవహ్నిలోచన!, చంద్రికళాభరణ! మోక్ష♦సంపత్కరుణా॥ 213

మాలిని॥ ద్రుహిణముఖదురాపా♦ స్తోకదివ్యస్వరూపా
బహుళిజనితకోపా♦పాస్తదైత్యావలేపా
తుహినఘృణికలాపా♦దూరితాశేషపాపా 214
మహితకుధరచాపా ♦ మానచిత్తప్రదీపా!

గద్య:

ఇది శ్రీమదిందుధరసుందరపాదారవిందార్పితహృచ్ఛతపత్ర సకలసుకవి
జనానుగ్రహపాత్ర సుగుణస్తోత్రపవిత్రచరిత్ర కాశ్యపసగోత్ర కోడూరి
యెల్లనార్యపౌత్ర శంకరామాత్యలక్ష్మాంబికాతనయ వినయ
విధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచలకవి
ప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత శ్రీశంకర
సంహితయందలి శివరహస్యఖండంబున దేవ
కాండంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము

శ్రీశివాయ గురవే నమః.

శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత

శివరహస్యఖండము

దేవకాండము.

ద్వితీయాశ్వాసము

దేవాంబానందన
మోదప్రద భక్తలోక♦ముక్తినిధానా!
వేదాంతవేద్య కలుష
చ్ఛేద శశాంకామలాంగ ♦ శ్రీశివలింగా! 1

వ॥ అవధరింపుము శౌనకాదిమహామునులకు సూతుం డిట్లనియె. 2

శా॥ ఆలీలన్ లవలీలతాంగి జన నె♦య్యం బొప్పఁగా వెంటనే
యాలోకైకశరణ్యుఁ డీశతనయుం ♦ డంచద్గతిం బోయి ప్రో
న్మీలత్కామశరాగ్నికీలములకున్ ♦ మే నోర్చకే జ్యేష్ఠు నా
ర్తాళిత్రాణకృపాగరిష్ఠుని గజేం♦ద్రాస్యం దలంచె న్మదిన్. 3

వ॥ ఇట్లు తలంచినమాత్రంబున, 4

సీ॥ మధుసారభభ్రమన్ ♦ మధుకరఝంకార, కమనీయగండభా♦గములతోడ
కులమహీధరకూట♦కుట్టాకపటుతర, ధవళాంశుదంతకుం♦తములతోడ
గగనకల్లోలినీ♦కమలనాళోచ్ఛేద, చటులప్రశస్తహ♦స్తంబుతోడ
భుజగలోకాధీశ♦భూరిస్ఫుటాభార, కరపాదవిన్యాస♦గరిమతోడ
ప్రళయకాలాంబుదనినాద♦భాసమాన, భీషణోదారఘీంకార♦ఘోష మొప్ప
మత్తవేదండరూపమై ♦ మహిమ నిలిచె, నెదుట గజముఖుఁ డద్భుతం♦బొదవ నపుడు.

మ॥ కరిరాజాననుఁ డవ్విధంబున మహా♦గంధద్విపాకారమై
యురువేగంబున రాగ పద్మముఖి యా♦యుద్దండవేదండవి
స్ఫురణం గాంచి భయంబునన్ గుహుఁ గృపాం♦భోరాశినిం జేరి సిం
ధురభీతిం దొలఁగింపు దేవ! యిదె సే♦తున్ దావకాజ్ఞం గడున్. 6

—* కుమారుఁడు నిజరూపమున లవలితో సుఖించుట *—

వ॥ అని శరణాగతయై దరిఁ జేరినం గటాక్షించి యక్కాంత కభయప్రదాతయై వృద్ధ

భూసురుండైన యాషణ్ముఖుండు గణనాథునకు నమస్కరించి వేడినన్ గజవదనుండు
తద్రూపంబు నుపసంహరించి యంతర్ధానంబు నొందె; నంత నిజరూపంబుం దాల్చి,

మ॥ రమణీయం బగు నవ్వనాంతరమునన్ ♦ రాజీవపత్త్రేక్షణన్
గొమరొప్పన్నెఱిగొప్పు దువ్వి నగుచు♦కుల్కన్ లొల్కి సీత్కారనా
దములం గుల్కంగ పల్లవాధరమునం ♦ దంతక్షతల్ జేసి నె
య్యము మీఱంగను గౌఁగిలించె గుహుఁ డా♦హ్లాదంబునం దేలుచున్. 8

వ॥ ఇట్లు షణ్ముఖుం డగు నద్దేవదేవునిం గని భయంపడి లేచి పరమామోదంబు
నం బ్రణమిల్లి యంజలిహస్త యగుచు నమ్మంజువాణి యిట్లనియె. 9

క॥ కందర్పవిందుగ నీదృశ,సుందరరూపంబు మున్ను ♦ చూపక నీ వి
ట్లేలకొ వంచించితి నను, నిందుకళాధరకుమార! ♦ యిష్టార్థకరా! 10

వ॥ అనుమానింపకు; భవద్విలాసంబు గనుంగొన నాశ్చర్యకరంబైనయది యని
సుధారసంబులొలుకఁ బలికి లవలీదేవి శరవణోద్భవుని సంస్తుతించిన స్కందుండు
మందస్మితవదనారవిందుం డగుచు ని ట్లనియె. 11

గీ॥ తరుణి! వినుము విష్ణు♦తనయవు మును నీవు! నన్ను గూర్చి తప మొ♦నర్ప భక్తి
యేను మెచ్చి నీయ♦భీష్ట మీడేర్పంగఁ, గూర్మితోడ నిన్నుఁ♦గూడి తిపుడు. 12

క॥ రమణీ! ప్రియంగు కేదా,రమునకుఁ బొ మ్మిపుడు నీవు ♦ రయమున నేనున్
గ్రమమున వచ్చెద ననపుడు, కమలానన యాలకించి ♦ కడురాగమునన్. 13

వ॥ ప్రియవల్లభునకు నమస్కరించి యతనికిము న్నా కేదారంబుఁ జేర నచట, 14

ఉ॥ కాంతను దద్వయస్య కని ♦ కంజవిలోచన! యెందు బోయితే?
యింత విలంబ మేల? మది♦రేక్షణ! చెప్పఁగదే యటన్న నా
యింతి వచించె నోసఖియ! ♦ యేను వినోదముగా తటాకమం
దెంతయుఁ గ్రుంకు వాంఛ జని♦యింపఁగఁ బోయితినమ్మ నావుడున్. 15

సీ॥ చక్కఁజ లూనుని♦చక్కరనెమ్మోవి, పరిశుద్ధి బాగయ్యెఁ ♦ బద్మగంధి
నిండుచందురుఁబోలు ♦ నీమోమునందున, స్వేదబిందువులొప్పెఁ ♦ జిగురుబోణి
వెన్నెల వెదజల్లు ♦ వెడదకన్నుంగవ, కెంపుసొంపు వహించు ♦ కీరవాణి
ఘననీలరుచు లొప్పు ♦ కప్పువెన్నెరిగొప్పు, వదలవింతగ యయ్యె ♦ వారిజాక్షి

గీ॥ యెంతఁ బనలితివో బాల! ♦ యేకతంబ, యరిగి యక్కేళి కాసార♦వరమునకును,
అధికసాహసమును బూని ♦ తజ్జనయన! యనుచు నర్మోక్తు లాడె వ♦యస్య యంత.

వ॥ ఇట్లాడిన చెలికత్తెపల్కులు విని వల్లీపల్లవాధరి నిజకృత్యంబు శంకించుచు నత్త
రుణి యిట్లనియె. 17

…మునిభావన! నాపై, నిందారోపణము సేయ ♦ నీతి యగునె? నీ
…యిక నకటా! నా,యందము వెగటయ్యెనే న♦వాంబుజనయనా! 18

వ॥ ఇవ్విధంబున నన్యోన్యంబు నాసుందరులు వివాదించు నవసరంబున, 19

క॥ మృగయావ్యాజం బలరఁగ, జగదీశుఁడు షణ్ముఖుండు ♦ శరచాపధరుం
డగుచుఁ జనుదెంచి యట నమ్మృగువల గని యిట్టు లనియె ♦ మంజులఫణితిన్.

ఉ॥ బాలికలార! యిచ్చటికి ♦ భద్రిగజంబు బరుదెంచె మద్భుజా
భీలశరా సముక్తశర♦బృందవిరాజితసర్వగాత్రమై
చాల పరాభవంబుననుఁ ♦ జాడ నెఱింగితిరేని మీర లి
వ్వేళ వచింపుఁ డన్న నలి♦వేణి వయస్య వచించె నెంతయున్. 21

క॥ నీసరిశూరునితోడను, భాసురముగఁ బల్కఁ బోమ్ము ♦ భవదీయభుజో
ద్భాసితశౌర్యం బేటికి, మాసన్నిధియందు నుడువ ♦ మాటికి నీకున్. 22

వ॥ అని పల్కి సఖి తనమనంబున, 23

మ॥ ఇతఁ డెంతే యిభరాజమార్గణమిషం ♦ బెంపొంద నేతెంచి యీ
యతివం జూచుచు నున్నవాఁడు మదిమో♦హం బొప్ప యిక్కాంతయున్
గుతుకం బొప్పఁగఁ జూచుచున్న దితనిం ♦ గోర్కిం దగ న్వీరియం
దతిసందేహము దోఁచుచున్న దని రో♦షావేశము న్మీఱఁగన్. 24

వ॥ అంత యాసఖి నిజకేదారంబునకుం జనియె; మయూరధ్వజుండు దానివెంటం
జని మృదూక్తుల ని ట్లనియె. 25

క॥ వలవదు కోపము మదిలో, చెలువా! మీయిరువురకును ♦ జిత్తం బలరన్
వలయు నభీష్టము లొసఁగెద, నళినాక్షి కటాక్షదృష్టి ♦ ననుఁ జూడఁగదే! 26

వ॥ అనిన నద్దేవదేవునివచనంబులు విని వనజలోచన యి ట్లనియె. 27

క॥ లోలుఁడవోలె మృగాక్షిని, చాలా చూచెద వ దేల ♦ జనపాలక! యీ
బాలిక నిషాదకన్యక, నేలాగున దీని నిశ్చ♦యించెదు మదిలోన్? 28

క॥ బహుతపము సేసె వ్యాధుం, డహిశయనునిసత్కృపాక♦టాక్షముచేతన్
రహిమీఱఁ గనియె దీనిన్, మహిపుత్రికగాఁగ నృపకు♦మారకతిలకా! 29

వ॥ అనిన పార్వతీనందనుం డి ట్లనియె. 30

క॥ భిల్లకులోద్భవ యనుచున్, వల్లిం జులకంగ నాడ♦వచ్చునె మగువా?
ముల్లోకంబులకామినులెల్లం జెలికాలిగోరి కె♦న యే? వినుమా. 31

ఉ॥ ఆనయనాంబుజాతయుగ ♦ మామధురాధరబింబవిభ్రమం
బానగుమోముచక్కదన ♦ మాకుచకుంభవిలాసవైభవం
బానడు మాకటీవిభవ ♦ మానడ యాజడ యాయొయార మా
హా నుతియింపఁగాఁ దరమె ♦ యాచతురాస్యునకైన ధారుణిన్. 32

చ॥ పలికెడి దేమి యింక విను ♦ పంకజలోచన తాళఁజాలఁ బూ
విలుతుశరాళి కేను, నలి♦వేణిని శీఘ్రమ యెల్లి గూర్చు మా

జలరుహగంధి, నిర్దయత ♦ జవ్వని నాకును గూర్పవేని సొం
పలరఁగఁ జూపు చిత్రపట♦మందున నైన లిఖించి యిచ్చెలిన్. 33

వ॥ అనిన యతనిపలుకులు విని సఖీలలామంబు నీవంటి యభిమానశాలి కిది యుచితంబుగా దని యిట్లనియె. 34

—* కుమారుఁడు రాకుమారరూపమున లవలిం గలియుట *—

చ॥ వదరఁగ నేల నీ విటుల ♦ భామినిఁ దోడ్కొని తెత్తు నిప్పిం
బొదవఁగ వేగ నీకడకు ♦ నుండుము వేడుకమీఱ నివ్వనిన్
సుదతిని నన్ను జూచినను ♦ శూరులు భిల్లులు బాధసేతు రీ
వదియు నెఱుంగి సారసద♦ళాక్షిని బ్రోవుము సావధానతన్. 35

వ॥ అని యిట్లు కర్ణరసాయనంబు లైన వచనంబులు పలికి నిమిషమాత్రంబున నాసఖీలలామంబు లవలీసవిధంబున కరిగి ప్రణమిల్లి యిట్లనియె. 36

క॥ నీరూపురేఖఁ గనుఁగొని, యారాజవతంసతనయుఁ ♦ డారామమునన్
మారునిబారికిఁ జిక్కెను, గూరిమి విభు నతని నేలు♦కొమ్మా కొమ్మా! 37

వ॥ అని యిట్లు తదభిలాషంబుల విశేషించి యక్కామినికిం దెల్పి యాసుందరిం దోడ్కొని తెచ్చి యారామంబున నొక్కచో నిలిపి వయస్య పుష్పోపహారవ్యాజంబున నవ్వలకుం జనియె; నంత, 38

మ॥ చెలువు న్మీఱ గుహుండు వచ్చి లవలిం ♦ జెంతన్ విలోకించె, నా
జలజాతాక్షియు, దేవదేవుఁ గని ల♦జ్జానమ్రయై లేచి యం
జలిఁ గావింపుచు మ్రొక్కి మ్రోల నిలిచెన్ ♦ సౌందర్య మింపొంద చం
చలతన్ మాని ధరావతీర్ణ యగు నా♦సౌదామినీవల్లి నాన్. 39

మ॥ అపు డాయిందుకళావతంససుతుఁ డ♦య్యారామమం దొక్కచో
క్కలు లేమావికురంగటన్ సమదభృంగ♦స్వానము న్గల్గు నం
దపుఁబూజప్పురమందు సొంపుదనరన్ ♦ దన్వీమణిం గూడె నె
య్యపుఁ బల్కుం జెలివీనుదోయిని మరం♦దాసారముల్ గుప్పుచున్. 40

సీ॥ పసిడికుంభములతోఁ♦బ్రతిఘటించు నురోజ,యుగళిని నెలవంక♦లునిచియు నిచి
చక్కనినిద్దంపు ♦ చెక్కుటద్దంబులఁ, బ్రేమమీఱఁగ ముద్దు♦బెట్టిపెట్టి
తమి జిగుర్పఁగఁ జాల ♦ తలిరుడా లెసఁగు తి,య్యనిమోవి తేనియ♦లానియాని
సంపెంగ లేదీవ♦సొం పెసంగెడుమేను, చెలువందఁ గౌఁగిటఁ♦ జేర్చిచేర్చి
జడను నిండార క్రొవ్విరి♦సరులు జుట్టి, మట్టుమీరిన మోహంబు ♦ చిట్టకములఁ
గలిసి రతికేళిఁ దేలించె♦కాంత నెలమి, కుసుమశయ్యను సేనాని♦కోర్కెలెసఁగ. 41

చ॥ ముదిత వయస్య యంత మది ♦ మోద మెసంగ వనాంతసీమ శా
రదవనసాంద్రకల్పతరు♦రాజిని సారెకు నిల్చినిల్చి పూఁ

కుమారస్వామి రాకుమారిహాసించుచుండగ
పలికించ గరిమయుఱు.

బొదలను దూఱిదూఱి తెలి♦పుష్పశిఖిన్నయ లెక్కియెక్కి సొం
పొదవఁగ వచ్చె నవ్వెలఁది♦యొక్కకుఁ బువ్వులు గోయుచుఁ గ్రమ్మఱన్. 42

క॥ కొనితెచ్చిన యావిరులన్, వనజేక్షణ జడను ముడిచి ♦ వైఖరి మీఱన్
కనకాంగి నంతఁ దోడ్కొని, జనియెన్ గేదారమునకు ♦ సఖి వేగమునన్. 43

వ॥ ఇట్లు నక్కేదారంబుఁ జేరి వల్లీదేవి గుహునిపొందు డెందంబునఁ గోరుచు విర
హాకుల యగుచు నుండెఁ; దదనంతరము ప్రియంగులపంట యుడుగుటయు నంత
భిల్లులు వల్లీదేవిని మందిరంబునకుం దోడ్కొనిపోయిరి; తత్సఖియు నిజగృహం
బు సేరె. 44

మ॥ లవలీకాంత గుహుం దలంచి సుమ♦భల్లజ్వాలసంతప్తయై
యువతీసంగతిఁ గూడ డెంతయును, బాల♦యు గ్గందుకక్రీడ, మా
ను విహారాసనభోజనక్రియలయం♦దు న్వాంఛ, నొంతేని భ్రాం
తివహించున్ మృగపక్షిశైలతరుపం♦క్తిన్ జూచి యశ్రాంతమున్. 45

సీ॥ మఱియు నిట్టూర్పులు జనింప ♦ మహిని ప్రాలు
కన్నుఁగవ బాష్పము ల్నించుచుఁ ♦ గమ్రభ్రమించుచు
నార్తిచేఁ గుందు కళవళం♦బందు సారె,
చింతనొందును మూర్ఛను ♦ జెందు మిగుల.

వ॥ ఇట్లు విరహాకుల యగు తనయం గని జననీప్రభృతిజనంబు లావేశం బని శంకించి
తన్నివృత్తికొఱకు కులదైవతగణంబుల ధూపదీపనైవేద్యాద్యుపచారంబులం
బూజించిరి. 47

క॥ ఆవేళ వల్లిజననికి, నావేశము వచ్చి గుహుని♦యందలి యనురా
గావిర్భావము కోమలి, కీవగఁ గావించె ననుచు ♦ నెంతయుఁ బలికెన్. 48

వ॥ ఇట్లు నిజవల్లభునిం జేర్కొనిన విని యావల్లీదేవి మఱియు బహువిధంబుల విర
హావిహ్వల యగుచు నుండె; నంత వల్లీవల్లభుండు పంట యుడిగిన యక్కేదా
రంబుచెంతకుం జనుదెంచి, 49

క॥ అం దెల్లెడలన్ వల్లీ, సుందరినిం గానలేక ♦ స్రుక్కుచు గుహుఁడున్
డెందమున చింత నొందుచు, కందర్పశరౌఘదళిత♦గాత్రుం డగుచున్. 50

సీ॥ తిలకంబ కానవే ♦ తిలకభాసురఫాలఁ, గాంచన కానవే ♦ కాంచనాంగి
నబ్జంబ కానవే ♦ యబ్జసన్నిభనేత్రిఁ, గుందంబ కానవే ♦ కుందరదనఁ
బున్నాగ కానవే ♦ పున్నాగనిభయానఁ, గనకంబ కానవే ♦ కనకనాసఁ
బాటలి కానవే ♦ పాటలిగంధిని, లికుచంబ కానవే ♦ లికుచకుచను
సిద్ధవరులార ! లోకప్ర♦సిద్ధులార !, నగములార ! విహంగప♦న్నగములార !
సరసనదులార! కేళికా♦సరసులార!, మెఱుఁగుఁబోణిని గానరే ♦ మీర లిపుడు. 51

చ॥ తళుకుమెఱుంగుచెక్కులును ♦ ధాళధళుల్ దులకించు తమ్మికే
కులసరిబోలు కన్నులును ♦ కుందనపుంబనటుల్ హసించు బల్
కులుకుచనుంగవం దనరు ♦ కోమలి మీఁయెడ డాగియుండినన్
జెలువుగఁ జూపరే మఱుఁగుఁ ♦ జేయక పూఁబొదలార! యిత్తఱిన్. 52

వ॥ ఇట్లనేకవిధంబుల సుకుమారుమారుండు రమణిం గానక విరహంబునం బొగులు నాసమయంబున, 53

చ॥ కువలయపాలకప్రియకు ♦ గొబ్బున పట్టముఁ గట్ట యామినీ
ధవునకు సాంధ్యకింకరుఁడు ♦ తత్క్షణ మప్పుజలంబు దేర ముం
చు విపులహేమకుంభ మన ♦ సూర్యుఁడు గ్రుంకె పరాంబుధిన్ దదు
త్సవముఁ గట్టు మౌక్తికవి♦తానమునా నుడుపంక్తి భాసిలెన్. 54

క॥ పరగె నుదయాచలంబునఁ, బరిపూర్ణకళావిలాస♦భాసురుఁ డగుచున్
సరసిరుహవైరి ప్రాచీ;తరుణీమణిచేతి వజ్ర♦దర్పణ మనఁగన్. 55

మ॥ అపు డుర్వీస్థలి పండువెన్నెలలు ప్రో♦ద్యజ్జ్వాలలై మించ గాం
చి పురారిప్రియసూనుఁ డిట్లనియె రా♦జీవారి! పాంథావళిన్
విపులక్లేశము బొందఁజేయఁ దగునే? ♦ వేమారు నుద్వృత్తి మిం
చి పయిం రావల దెంతయు న్నటకటా! ♦ జీవారి వీ వెన్నఁగన్. 56

ఉ॥ నీరజవైరి! నీనడఁత ♦ నే నిఁక నే మని చెప్పఁ? దండ్రికిన్
సారెకు భంగముల్ సలుప ♦ సాగితి వెప్పుడు సత్సమూహముల్
వారక తేజమొందెనో భ♦వన్మతి చంచలవృత్తి జొప్పడన్
శూరులఁ గొట్టి యెంతయును ♦ సోదరిమందిరము న్బ్రసిద్ధిఁగన్. 57

ఉ॥ దూరవియోగినుల్ మధువు ♦ దూర విశేషముఁ జెందఁ బూఁపొదల్
దూరుచు నేపుమీఁ రిపుడు♦దూరుచున్ మయి దూసరంబుగా
నీరజవైరివర్ణ♦నీరజముల్ నెఱయంగ నించుచున్
మారుతబంభరప్రియత♦మారుతసంగతి వీరి కెంతయున్. 58

క॥ మదనాదరమెద యేటికి, మదనాదరకరుఁడ వగుచు ♦ మార్గణతతులన్
గదనాస్త్ర నీకుఁ జెల్లుం,గద నానాభువనములను ♦ ఘనశౌర్యనిధీ! 59

వ॥ ఇట్లు విరహభరంబున నిందు మందపవమానుల నిందించి, కందర్పుని భుజాపరాక్రమంబు భంగించి, యగ్గిరిజానందనుండు సని మందగమనంబున లవలీసుందరీ మందిరంబువెనుకకుం జేరి, 60

ఉ॥ ఇందునిభాస్య యిల్వెడలి ♦ యెప్పుడు వచ్చునొ, వచ్చి ప్రేమ నా
ముందర దేనియల్ గులుక ♦ ముగ్ధగ నెప్పుడు బల్కుఁ, బల్కి సొం
పొందఁగఁ గూడు నెప్పు డని ♦ యువ్విళులూరుచు బొంచియున్నచో
నం దరుదెంచె సుందరి వ♦యస్యప్రియంబు జనింప నెంతయున్. 61

గీ॥ పెన్నిధానంబుఁగాంచిన ♦ పేదవోలె
దానిగనుఁగొని గుహుఁడుమో♦దమునఁజెలఁగి
యనియె నోకొమ్మ! నీసేర్పు♦దనర నిపుడు
వాంఛితంబును జేకూర్పు♦వలయు నాకు. 62

వ॥ అనిన యతనిముఖంబు గని సఖి యి ట్లనియె. 63

చ॥ సురుచిరలీల నాలవలి♦సుందరి నీసముఖంబు సేర్తు నే
వెరవుననైన, నీవు విను ♦ విన్నప మొక్కటి, భిల్లవర్యులున్
బరగఁ జరింతు రెల్లెడల, ♦ భావజకేళికి నిందుఁ గూడ దో
పురుషవరేణ్య! దవ్వుఁగొని ♦ పోయి విలాసినిఁ బొందు మెంతయున్. 64

వ॥ అని యి ట్లుపాయంబుఁ దెలిపి శీఘ్రంబ లవలీగృహంబున కరిగి కవాటంబుఁ దెఱచి
జననీజనకాదులు నిద్రాసక్తులై యుండ మెల్లన వల్లీలతాంగినిం దోడ్కొని
యాసఖిని షణ్ముఖుసన్నిధికిం దెచ్చి మెచ్చులుగుల్క ని ట్లనియె. 65

శా॥ బోయల్ జూచిన బాధ సేతురసునిూ ♦ పూఁబోణి నివ్వేళ నెం
తేయత్నంబునఁ గాచియుండవలె నా ♦ నీనెయ్యముం దియ్యమున్
మాయజ్ఞేక్షణయందు నుంచవలెసు♦మ్మా యంచుఁ దత్పాణియం
దా యేణాక్షికరంబు లుంచె సఖి య♦త్యంతప్రియం బొప్పఁగన్. 66

వ॥ ఇ ట్లునిచి సకలోపచారంబులుఁ జేసి శరజన్మునకుం బ్రణమిల్లి వల్లిం గౌఁగి
లించుకొని తదనుమతి వడసి వయస్య నిజగృహంబున కరిగె నంత. 67

క॥ వల్లీదేవియు గుహునకు, నుల్లము రంజిల్ల మ్రొక్కి ♦ యొప్పుగఁబలికెన్
వల్లభ! నిశీథమున రా, జెల్లునె? నామీఁది కరుణ ♦ చేతను గాదే? 68

—* కుమారస్వామి లవలీదేవితోఁ గేళికారామంబుల సుఖించుట *—

వ॥ అనుప్రియురాలిపలుకులు విని మోమున చిఱునవ్వుఁ జెలంగఁ గ్రామపాలకులు
గానకుండ నాసుందరిం దోడ్కొని చని, దూరంబున నొక్క కేళికారామంబుఁ జేరి
యందు యమ్మందయానతోడ నిందుధరనందనుండు కందర్పకేళీవినోదంబుల
నుండె; నంత, 69

ఆ॥ సకలభువనజయము ♦ సాధించి రహి కెక్క, కాముఁ డీక్షుధనువు♦క డకుఁ జెక్క
గగనరమకు నొక్క ♦ ఘనకాంతి పెంపెక్క, వేగఁబొడమె చక్క ♦ వేగుఁజుక్క.

మ॥ రమణుం బాసి మహాపదం బొగులు నా♦రాజీవనీకాంతకుం
బ్రమదం బొప్పఁ బ్రభాకరాగమము శుం♦భల్లీల కొల్లజ్ఞసం
జ్ఞములున్ గాన త్రివాచకం బలరఁగా ♦ చాటించునట్లున్ ద్విభం
గి మహిన్ గూసెను తామ్రచూడవితతుల్ ♦ గేహాగ్రభాగంబులన్. 71

మ॥ కమలాప్తుండు విపద్దశావశత వే♦గం బోవుచో యామినిన్
దమయంచెంతయు బాచియున్న వసుభల్ ♦ దా గ్రిముఱం బొంద రా

గముఖంబుఁ గడువెల్లనైన యటులన్ ♦ గన్పట్టె దీపంబులన్
విమలచ్ఛాయపరస్వములఁ నిలుచునే ♦ వేమాఱు గాంక్షించినన్? 72

సీ॥ దోషాకరస్ఫూర్తి ♦ దొడరు రాజును వేగ, పశ్చిమముఖముగాఁ ♦ బారద్రోలి
యుపరిస్థితిను గాంచు ♦ యలకైరవావళి, ముకుళమున్న మోములు ♦ ముడువఁజేసి
జగదజ్ఞతాపాది ♦ చటులతమోదైత్యు, నెందేని గిరిగుహా ♦ లందుఁ దరిమి
దివిజాశనంబైన ♦ ధవళాంశురుచులను, దివిజాళికెల్లను ♦ దిగులుపరచి
చక్రిముల నేలి యిందిరా ♦ సదనములను, బ్రోచి దిశలను బోధంబుఁ ♦ బొందఁజేసి
యవనిసురలను సత్క్రియ ♦ లందుఁ జేర్చి, ధర్మపథ మొప్పఁ బద్మబాం ♦ ధవుఁడు నొడిచె.

సీ॥ కశ్యపమునిగర్భ ♦ కలశాబ్ధిరత్నంబు, నిగమభూరుహశిఖా ♦ నియతి ఫలము
ప్రాక్పురంధ్రిమణీ ♦ ఫాలకాశ్మీరంబు, మూర్తిత్రయవిలాస ♦ ముకురతలము
గగనకాంతాహస్త ♦ కాంచనవలయంబు, పద్మినీకామినీ ♦ భాగ్యరేఖ
ఛాయావిలాసినీ ♦ చారుమాంగళ్యంబు, ధ్వాంతమహాటవీ ♦ దావవహ్ని
కాలపురుషుని పద్మరా ♦ గంబు తాళి, సకలపుణ్యపరంపర ♦ జన్మభూమి
కలువజవరాలితలపోరు ♦ కర్మసాక్షి, యుదయనగమున నటుల న ♦ భ్యుదయ మగుట.

వ॥ అంత గృహాభ్యంతరంబున వనితామతల్లి యగు వల్లిజనని లేచి, పార్శ్వంబున తనూజం గానక భయంపడి తత్సఖిం జూచి లవలి యెందు సనియె నని యడిగిన నదియుఁ బ్రభాతంబుననుండి నే నెఱుఁగ ననియె; నంత శబరాలయంబున హాహాకారంబుల విని నిషాదపుంగవుండు రోషభీషణుం డగుచు, మదీయతనూభవను జోరత్వంబునఁ గొంపోయి యొక్కండు జీవింపనేర్చునే యని శిక్షింప ఘోరాకారు లగు నాత్మీయభటుల ననేకుల నఖిలమార్గంబుల నన్వేషింపం బంచి తానుం జనియె, నప్పుడు, 75

మ॥ చని భిల్లుల్ వెస ఘోరకాననసరి ♦ చ్ఛైలప్రదేశంబులన్
గనుఁగొంచున్ గ్రమమొప్ప వచ్చి యొకచోఁ ♦ గాదంబజంబూలస
త్పనసాశోకమధూకకాంచనసము ♦ ద్యద్భూజవిభ్రాజియౌ
వనమందున్ గని రావధూవరుల భా ♦ స్వద్రూపలావణ్యులన్. 76

ఉ॥ అత్తరి పూర్ణచంద్రసదృ ♦ శానన వల్లి మనస్సరోరుహం
బుత్తల మొంద లేచి కరు ♦ ణోదధి! దేవ! శరాసపాణులై
యుత్తముగాఁ బుళిందు లిదె ♦ మ్రోలను వచ్చిరి ప్రోవు మంచు బల్
తత్తరపాటుతో విభుప ♦ దంబుల వ్రాలినఁ జూచి నవ్వుచున్. 77

క॥ వల్లభుఁ డని నే నుండఁగ, ఫుల్లసరోజాక్షి! యేల ♦ పొందెదు భీతిన్
భిల్లులగర్వం బణఁచెద, నుల్లం బలరంగఁ జూచు ♦ చుండుము వెనుకన్. 78

వ॥ అని యివ్విధంబున వల్లీదేవి కభయంబుఁ దెలిపి శివకుమారుండు పడంతిని [illegible] వెనుక నిడికొనియె; నాసమయంబున, 79

శా॥ పుత్త్రీచోరుఁడు వీఁడె యంచు శబరుల్ ♦ భూరిధ్వనుల్ సేయుచున్
పత్త్రివ్రాతము నింప, వల్లి మదిఁ గం♦పం బొంది వే లేచి, యీ
శత్రుశ్రేణులఁ జక్కడంచి భుజభా♦స్వత్ప్రౌఢిఁ జూపట్టు నా
ర్తత్రాణైకధురీణ! ప్రోవఁగదవే ♦ తన్నుం గటాక్షించుచున్. 80

వ॥ అని యిట్లు లవలీదేవి వేఁడిన శంభుసూనుం డప్పు డాతామ్రచూడంబుఁ దలంచెఁ; దలంచినంతన నదియు నతిరయంబున నరుదెంచి ప్రళయాంబుదనినదంబులం బోలె నతిభయదంబు లగు మహాధ్వనులు సేసె; తదాకర్ణనంబున నిర్గతప్రాణులై సకలశబరులు ధరణిం ద్రెళ్లిరి. 81

ఆ॥ ఇట్లు శబరవరుల ♦ నిలఁ గూల్చి హరసూనుఁ, డాత్మహర్షమెసఁగ ♦ నరిగె నపుడు
జనకఖేదమునను♦సంతాప మడరంగ, వెలఁది చనియెఁ బ్రాణ♦విభుని వెంట. 82

వ॥ అప్పుడు మార్గంబున బ్రహ్మాత్మసంభవుం డగు నారదుం డరుదెంచి గుహునకుఁ బ్రణమిల్లి దేవా! నిఖిలశబరవరుల మగుడ సంజాతచైతన్యులం జేసి యీమంజువాణిని విధ్యుక్తంబుగాఁ బరిణయింపవలయు నని ప్రార్థించిన తద్వచనంబు లంగీకరించి సురసేనావల్లభుండు సురమునిఁ వీడ్కొని వల్లిసుందరిం గనుంగొని యి ట్లనియె. 83

క॥ ఓదేవి! విను భవజ్జనకాదులఁ బ్రదికింతు మగుడి ♦ యస్మదనుజ్ఞన్
ఖేదంబు మాను మనవుఁడు, మోదము జిగురొత్త చిత్త♦మున సతి యపుడున్.

వ॥ జనకాదులఁ గృపావీక్షణంబునం గనుంగొనిన వారలు నిద్రమేల్కొనినతెఱంగున లేచి; రపుడు లీలామానుషవిగ్రహుం డగు గుహుండును ద్వాదశలోచనవిభాసమానంబును, మందారకుసుమమాలికాలంకృతమహోరస్కంబును, మహాగ్రీవంబును, ద్వాదశబాహుపరిశోభితంబును, షణ్ముఖాలంకృతంబును నగు నిజస్వరూపంబు సూపిన నప్పుళిందులు పరమానందంబుం బొంది భయభక్తులు దనర తత్పాదారవిందంబుల కెఱఁగి కృతాంజలులై సంస్తుతింపుచు ని ట్లనిరి.

—* భిల్లుఁడు లవలిని కుమారుని కిచ్చి వివాహము చేయుట *—

శా॥ దేవా! విన్నప మాలకింపుము ధరి♦త్రిన్ మాకులాచారమున్
బోవం జేసి బలాత్కృతిం దనర నం♦భోజాక్షి మాకన్నియన్
నీ విట్లుం గొనిపోవ యుక్త మగునే? ♦ నిందింపరే బాంధవుల్?
మావంశమ్మున నిట్టి లేనినడతల్ ♦ బ్రాపించె ముమ్మాటికిన్. 86

వ॥ అదిగావున నీవు విధానక్రమంబున నీకన్యను వివాహంబు గమ్మని నమస్కారపూర్వకంబుగాఁ బ్రార్థించిన జగత్ప్రభుం డగు శివకుమారుండు తద్వచనంబులకు వల్లె యని నారదసహితుండై వల్లీదేవితోడ శబరపురంబుఁ జేరె; నంత,

శా॥ అంచద్భక్తిఁ బుళిందనాథుఁ డపుడున్ ♦ వ్యాఘ్రాజినం బొప్ప న
క్రౌంచారాతికి నాసనం బిడి సప♦ర్యల్ సేసె నెంతేనియున్

గాంచెఁ సర్వజనంబు లప్పుడు నరా♦కారంబు సూపట్టఁగన్
గాంచె న్వల్లి విముక్తకంచుకభుజం♦గం బట్లు దివ్యాకృతిన్. 88

వ॥ అప్పు డవ్వల్లీదేవిని భిల్లపల్లవాధరులు పెండ్లికూతుంజేసిరి. 89

సీ॥ తాళగతు ల్గుల్క ♦ తలయంటె నొకకొమ్మ, కలికికి కంకణ♦క్వణములొప్ప
పసుపునిగ్గులు దేర ♦ పూసెగంగ నొకజాణ, చెలువకు నలుగిడె ♦ చెలువమీఱ
బాగుగా పన్నీట ♦ పద్మలోచన యోర్తు, మగువకు జలకంబు♦ మర్చెఁ దోఁచు
మృదుదుకూలంబుచే ♦ ముదిత యొక్కతె వేగ, వెలఁదికి తడియొత్తె ♦ వేఱొకల్కి
కాంత కొకకోమలి మడుంగు♦గట్టనిచ్చె, కురులుజడవేసి యొకలేమ♦విరులుదుఱిమె
హారములువేసె నొకతన్వి♦యతివ కెలమి, తిలకమునుదిద్దె నొకభామ♦జలజముఖికి.

క॥ కొమ్మిమ్మరుకులు దులకింపఁగ, సొమ్ములు మేనెల్ల నిండ ♦ సుదతి కలంకా
రమ్ములు జేసిరి వింతగ, కొమ్మలు హృదయాంబుజములఁ ♦ గుతుకం బలరన్.

క॥ మానవతీమణి యప్పుడు, మానుషమణి దివ్యరూప♦మహిమ జెలంగుచున్
సానన్ దిద్దిన నిద్దా, మానికపుంబొమ్మకరణి ♦ మహిఁ జూపట్టెన్. 92

సీ॥ రంగుగా ముంగిళ్ళ ♦ రంగవల్లుల దీర్చి, రంగనాజనములు ♦ హర్షమెసఁగ
మెచ్చులు గులుకంగ ♦ పచ్చతోరణములు, గట్టిరి వాకిళ్ళ ♦ గరిమమెఱయ
చప్పరంబుల వింత ♦ చొప్పడ మేల్కట్లు, సవరించి రెంతయు ♦ సంభ్రమమున
కదళికాస్తంభముల్ ♦ ఘనలీల నాటిరి, విశదము జేసిరి ♦ వీథులెల్ల
పరగఁగూర్చిరి పెండ్లిసం♦బారములను, తూర్యవాద్యంబులును మ్రోసె♦దోరముగను
బంధుజనములు వచ్చిరి ♦ భవ్యలీల, పద్మగంధులు పాటలు ♦ బాడి రెలమి. 93

తే॥గీ॥ వేడుకలరంగ కల్యాణ♦వేదియందు, భిల్లవర్యుండు త్రిభువన♦వల్లభునకు
తనకులంబెల్ల ధన్యత♦దనర సుతను, ధారఁబోసెను శాస్త్రవి♦ధానమొప్ప. 94

క॥ నారదముని యపు డగ్నిను, దారత లాజలును వేల్చె ♦ ధరణీసురలున్
భూరితరాశీర్వాదము, లారూఢిగఁ జేసి రమిత♦హర్షం బెసఁగన్. 95

వ॥ ఇవ్విధంబున మహోత్సవంబుఁ జెలంగ సకలకల్యాణగుణాకరుం డగు దివిజసేనా
వల్లభునకు భిల్లపుంగవుండు వల్లీదేవికి విధ్యుక్తంబుగా వివాహంబు సేసి యంత, 96

మ॥ ఫలబృందంబులు పానకంబులు నపూ♦పంబుల్ దగన్ బాయసం
బులు శ్రీరాజ్యదధిప్రవాహములు సొం♦పు న్మించు శాల్యోదనం
బులు శాకంబులు సూపముల్ మదికి మో♦దమ్ములుల్కఁగా బాంధవా
వళితో విందు లొనర్చె నల్లునకు భా♦స్వత్ప్రీతి భిల్లుం డొగిన్. 97

వ॥ మఱియుఁ గర్పూరతాంబూలగంధమాల్యాది దివ్యాభరణంబు లొసంగెఁ బర
మాదరంబున. 98

ఉ॥ ఆ సమయంబునన్ హరియు ♦ నబ్జజుఁడాదిగ వేల్పులందఱున్
భాసురలీలఁ గొల్వ దివి ♦ పార్వతితోడను జంద్రశేఖరుం

డాసుకుమారమూర్తులగు♦నట్టి వధూవరులన్ మనోంబు జో
ల్లాసమెసంగఁ జూచె శుభ♦లక్షణముల్ గనుపించఁజేయఁగన్. 99

క॥ దంపతులు లేచి యాదిమ, దంపతులకు మ్రొక్కి-రపు డు♦దంచితభక్తిన్
సొంపుగ సుమవర్షంబు ని,లింపులు గురిసిరి ప్రమోద♦లీల లెసంగన్. 100

క॥ హరిపద్మాసనముఖు లగు, సురలుం బ్రణమిల్లి రోలి ♦ శుభ వేషములం
బరగెడి లవలీగుహులకుఁ, బరమదయాళుల కభీష్ట♦ఫల దాతలకున్. 101

వ॥ అంత మహాదేవుండు దేవగణంబుతోడ నంతర్హితుండయ్యె; నిషాదవర్యుండు వసంతోత్సవంబుఁ జేసె; త్రిభువనచింతామణి యగు లవలీకాంతునకుఁ బ్రణామపూర్వకంబుగా మనోహరవస్తుజాలంబులు నరణంబు లొసంగి తనూజకుం దివ్యాంబరాభరణపేటికలను, గంధకస్తూరికాపరిమళద్రవ్యంబులను, దాసదాసీజనంబులను నిచ్చి, ప్రియం బలర నవ్వధూవరుల ననిచె; నాసమయంబున. 102

—* భిల్లుఁడు లవలిని కుమారునివెంట యత్తవారింటి కంపుట *—

సీ॥ గట్టురాకూతురు♦ కంజాక్షి! నీయత్త, చిత్తమెట్టు గలంగఁ♦జేసె దమ్మ
యంగిట విష మున్న ♦ దతివ! నీమామకు, ప్రియమొప్ప నెట్లు వ♦ర్తించె దమ్మ
మారుమోమును బెట్టు ♦ మానిని! నీబావ, మెచ్చంగ నేరీతి ♦ మెలఁగె దమ్మ
కలహంబునకు వచ్చు ♦ కాంత! నీసవతియు, దానికి నెబ్భంగి ♦ తాళె దమ్మ
పుట్టినింటికి నీవును ♦ మెట్టినింటి, కెటుల కీర్తిని దెచ్చెదో ♦ యింతి! యనుచు
బుద్ధిఁదెల్పెను మధురోక్తి ♦ బుజ్జగించి, తనయ కెంతయు వనితామ♦తల్లి తల్లి.

వ॥ అంత వల్లీమనోవల్లభుండు నత్తమామ లగు నిషాదదంపతులయనుజ్ఞ వడసి యచటి బంధుజనంబుల కందఱికిం జెప్పి వారల వీడ్కొని క్రమ్మఱ దేవీసహితుండై శబరాంగనలు గొలువ శోభనం బగు పరిపూర్ణపురస్థనగంబుం జేరి యందు నానారత్నవిచిత్రితంబును, విశ్వకర్మనిర్మితంబును నగు దివ్యసింహాసనం బధిరోహించి కాంతతోడ వినోదగోష్ఠి నుండె; నప్పుడు, 104

గీ॥ వల్లి గుహునకుఁ బ్రణమిల్లి♦పలికె నున్న, తముగఁగనుపట్టు నిప్పర్వ♦తంబు నామ
మెద్ది మహిమ యెట్టిది నాకు♦నెఱుఁగఁ దెల్పు, మనుడు సేనానియిట్లనె♦నతివతోడ.

వ॥ దేవీ యిమ్మహీధరేంద్రమ్ము లక్ష్మీనివాసం బగుటను బరిపూర్ణాఖ్యం జెలంగుచుండు; నాతో సమరంబునకుం దొడంగి సకలశత్రుపుళిందులు హతులగుటం జేసి యుద్ధాద్రియనం బేరువడసె; మఱియు నిది కాంచీపురసమీపంబగుటం జేసి యత్యుత్తమంబై తనరు; కాంచీసమీపంబులైన పుణ్యస్థలంబులలోన పర్వతంబులలోన కైలాసపర్వతంబునుం బోలె నిప్పర్వతంబు బ్రకాశిల్లుచుండు; వీణావేణుమృదంగాదివాద్యంబులు మొఱయ నిం దేను నిరంతరంబు విహరింపుచుండు. 106

మ॥ అమలాంభఃపరిపూరితంబయిన కల్హారాఖ్య కాసార మిం
దమరేంద్రుండు సృజించి పూర్వము త్రిసంధ్యంబుగా నన్నుం బూజసే
సి మనోభీష్టము బొందె నీసరసిలోఁ జెంగల్వలున్ మూఁడుకా
లములందుగా వికసించుఁ బ్రత్యహము గుల్కం దివ్యసౌరభ్యముల్. 107

క॥ ధారుణి నీగిరిఁ జూచిన, వారలకు నఘంబులెల్లఁ బాయును నీ కా
సారజలస్నాతలకును మ, దారాధనపరుల కిత్తు నస్మత్పదముల్. 108

క॥ విజితేంద్రియుఁడై యెవ్వఁడు, భజియించెడు నన్ను నిచటఁ బంచదినంబుల్
నిజముగ నాతఁ డభీష్ట,వ్రజములు భువిఁ బొందు ముక్తి వడయును బిదపన్.

క॥ గిరివర మిది కనుఁగొని యే, వరులేనియు భక్తి దనర నతిఁ జేయరు త
ద్గురుఘనసంచితపుణ్యో,త్కరములు దురితైకఫలవిధాయకము లగున్.

గీ॥ ఎట్టిపాపాత్ములేనియు నీనగంబుఁ, జూచి మ్రొక్కిన పాతకస్తోమ మడఁగు
వారు బ్రహ్మాదిదివిజులు వాంఛసేయు,తత్పదంబును గాంతురు తథ్యముగను.

గీ॥ ఇచటఁ జేసిన పుణ్య మొక్కింతయైన, నది యనంతఫలప్రద మగుచుఁ దనరు
నఘము లెట్టిఘోరంబులైన నవియు నెల్ల,నణఁచివైచును నీయద్రి యబ్జనయన!

వ॥ అని యిట్లు పలికిన విని వల్లీదేవి మందస్మితవదనారవింద యగుచు నానందాం
బుధిం దేలె; శివకుమారుండు నందు శివలింగప్రతిష్ఠంజేసి శివుని బూజించి శివ
ప్రసాదంబు శీఘ్రంబ వడసె; నట్టి మహానగంబున నానగజాతనూజుండు కతి
పయకాలంబు నివసించి తదనంతరంబ కాంతాసహితంబుగా దివ్యవిమానా
రూఢుండై యతిసుందరం బగు స్కందాచలంబుఁ గ్రమ్మఱం జేరి యందు విమా
నంబు డిగ్గి యంతఃపురంబుఁ బ్రవేశించె; నప్పుడు, 113

ఆ॥ దేవసేన దేవదేవు నెదుర్కొని, పాణియుగము మోడ్చి ప్రణుతిఁ జేయ
సురచమూవిభుండు సుదతిని వీక్షించి, కరుణఁ జేసి చాలఁ గారవించె. 114

వ॥ అప్పుడు లవలియుం గుతూహలభరిత యగుచు, దేవసేనపదంబుల కెఱగిన
నయ్యింద్రతనయ లవలీదేవిం బరమాదరంబునఁ గౌఁగిటం జేర్చి మత్సహోదర్థంబు
వచ్చితి వని స్మితపూర్వకంబుగా మృదుమధురభాషణంబుల గారవించె. 115

మ॥ గిరిజానందనుఁ డంత భూరిమహిమం గేళీవినోదంబుగా
సిరులన్ గుల్కు విలాసినీయుగముతో సింహాసనాసీనుఁ డ
య్యొ రహిన్ మీఱఁగ నప్పు డాత్మవిభునిన్ వీక్షించి యద్దేవసే
న రసోదారచమత్కృతిం బలికె నానందం బమందంబుగన్. 116

—* కుమారస్వామి లవలీ దేవసేనలు విష్ణుపుత్రికలగుట తెల్పుట *—

ఈలలనాలలామ వసియించెడు నెచ్చోటకి నామ మెద్ది? యీ
బాలకు తండ్రి యెవ్వఁ డగు? పద్మదళాక్షి వరించు లావు నే

శ్రీల? వచింపు కర్ణయుగ♦మకరందముగాఁగ నాప్రసంగమున్
బాలశశాంకఫాలఁ గని ♦ పల్కె షడాస్యుఁడు వేడ్క మీఱఁగన్. 117

క॥ మీ రిరువు రుపేంద్రునకుం, గారాబుతనూజ లెన్నఁ♦గాఁ బూర్వమునన్
సారమతి నను వరింపఁగ, ధారుణి సలిపితిరి భూరి♦తపమున్ నిష్ఠన్. 118

వ॥ అద్భుతతపంబునకు మెచ్చి మీయభీష్టంబులు ఘటింప నమృతవల్లియైన నిన్ను నింద్రునందు జనింప నియోగించిన నీ వతనికి పుత్రివై మత్పాణిగ్రహణంబు చేసితి; సౌందర్యవల్లి యగు నిదియును నగ్నియందు శరీరంబు విడిచి కాంచీపుర సమీపంబున రమ్యం బగు లవల్యాఖ్యనగంబున జనించి నన్ను వరియించె; నది యెట్లనిన, 119

క॥ ధరకణ్వశాపవశమున, హరి యాపర్వతవనిన్ శి♦వాభిదమునియై
పరమతపంబును సలుపఁగ, హరిణీరూపమున ♦ లక్ష్మి యటు జనుదెంచెన్. 120

వ॥ ఇట్లు చనుదెంచిన యమ్మృగిని మునీంద్రుఁడు మదనాతురుండై చూడ నప్పు డదియుఁ దద్విలోకనమాత్రంబున గర్భంబు ధరించి లవలీకుంజమధ్యంబున నిక్కాంతను గని చనియె; నది గావున నీసుందరికి లవలీసమాఖ్య జగత్ప్రసిద్ధంబయ్యె.

ఆ॥ కణ్వశాపమునను ♦ గరుడధ్వజుం డల, శబరకులమునందు ♦ జననమొందె
వ్యాధవర్యుఁ డాతఁ ♦ డాలవలిని గాంచి, కూర్మి మీఱ నెత్తి♦కొనుచుఁబోయి. 122

వ॥ అనపత్యయగు నిజాంగనకొసంగ నదియు వాత్సల్యంబునం బెంచె; యక్కోమలిని దీని విధ్యుక్తంబుగా భిల్లుండు నాకు వివాహంబు జేసిన నిక్కాంతతోడ పరిపూర్ణపు రస్థనగంబునం గొన్నిదినంబులు సుఖగోష్ఠిఁ గ్రీడింపుచుండి మగుడి భవత్సవిధంబు సేరితి ననిన విని దేవసేన ప్రహృష్టాంతరంగ యయ్యె; నంత లవలి దేవసేనం గని భవదనుజను నన్ను రక్షింపు మని చరణంబుల కెఱఁగిన, 123

క॥ ఆదేవసేన లవలిన్, మోదంబునఁ గౌఁగిలించి ♦ ముద్దియ నాకున్
నీదగు స్నేహమ్మునఁ బతి,యాదరణం బినుమడించె ♦ నైతిఁ గృతార్థన్. 124

వ॥ అని పలికి యివ్విధంబున, 125

గీ॥ మగువ లాయిరువు రన్యోన్య♦మైత్రి సెలఁగ, హరతనూభవుసత్కృప♦కర్హలగుచు
విభునియిరుపార్శ్వములయందు♦వెలసి రపుడు, పూవువిల్తునిచిత్రపు♦బొమ్మలనఁగ.

వ॥ మఱియు సవిధంబున మయూరతామ్రచూడంబులు మనోవేగం బగు రథంబును నిజశక్తివిమానంబులును వెలయ సకలవీరులును సేనాధిపులును భూతగణంబులును నిఖిలోపచారంబులఁ గొలువ, గుహుం డవ్విధంబున పత్నీద్వయంబుతోడ సింహాసనంబు నధివసించె. 127

క॥ మీ రడిగిన గుహుచరితం, బారూఢి వచింపఁబడియె ♦ నఖిలము మీకున్
సారమతి మఱియు నడుగుడు, వారక నేమైన నడుగ♦వాంఛిత మున్నన్. 128

వ॥ అనుడు, మును లిట్లనిరి. 129

క॥ పరమాత్ముఁడైన షణ్ముఖు, పరిణయముం జూడవచ్చు ♦ బాంధవతతిలో
గరిమ ముచికుందధరణీ,వరుఁ డెవ్వఁ డతని దెల్పు ♦ వసుమతి సూతా! 130

వ॥ అనిన సూతుండు మునుల కిట్లనియె. 131

చ॥ వినుఁడు యోగి సావధానమున ♦ విప్రకులోత్తములార! చెప్పెదన్
మును రజతాద్రిశృంగమున ♦ మోదముతో గిరిజామహేశ్వరుల్
ఘన మగు కేళికావనము ♦ గాంచి విలాస మెసంగ పల్లవిం
చిన యొకబిల్వభూరుహము♦చెంగట సొంపుదలిర్ప నున్నచోన్. 132

వ॥ ఆసమయంబున శ్యామవక్త్రం బగు నొక్కవానరంబు వృక్షం బధిరోహించి ఫలపత్రంబులు దునిచి, పరమభక్తి నగ్గిరిజామహేశ్వరులపై రాల్చినఁ బార్వతి శాఖామృగంబును గని కోపంబునఁ దచ్చేష్టలు మహాదేవునకు విన్నవించిన,

క॥ హరుఁడు కనుంగొని దేవిం, బరమం బగు భక్తిసేయు ♦ మన కిది దీనిన్
బరిపాలింపఁగఁ దగు నని, కరుణానిధి కపినిఁ బిలిచెఁ ♦ గౌతుక మొసఁగన్. 134

వ॥ ఇట్లు పిలిచిన కపిశ్రేష్ఠం బరుదెంచి మహేశ్వరుని చరణకమలంబుల కెఱఁగినఁ బార్వతీనాథుండు దానిం గటాక్షించి యిట్లనియె. 135

చ॥ ప్రియ మొనరించి తీవిపుడు ♦ బిల్వదళార్చనచేత నాకు ని
శ్చయముగ నిందువల్ల మహి ♦ సర్వనృపాలకిరీటరత్నసం
చయఘృణిరాజితాంఘ్రివయి ♦ సన్నుతి కెక్కఁగ సార్వభౌమతన్
నయముగఁ గాంచు మెల్లభువ♦నంబుల కీర్తి సెలంగ నెంతయున్. 136

వ॥ మఱియు దేహాంతంబున కైలాసంబు నొంది మహాదుర్లభం బగు గాణాపత్యంబు గాంచి పరమామోదంబున నుండు మని పలికిన విని శాఖామృగం బీశ్వరుం బ్రార్థించె నివ్విధంబున, 137

క॥ జననంబు గలిగెనేనియు, తన కజ్ఞానము జనించు ♦ ధర నది లేకుం
డను నీదృశవదనముతోఁ, గనఁబడు నాకార మిమ్ము ♦ కరుణానిధివై. 138

వ॥ అని యిట్లు ప్రార్థించిన శీఘ్రంబుగా వలీముఖంబు మహాదేవు ప్రసాదంబు వడసి హరిశ్చంద్రాన్వయంబున ముచికుందుఁడై జనించె; నారాజన్యవర్యుండు గుహు కల్యాణంబుఁ గనుంగొని, గుహుచరణారవిందంబుల భక్తి బొడమి, సర్వలోకంబులఁ బ్రసిద్ధుం డగుచు, తపోధనుం డగు వసిష్ఠువలన దివ్యంబులైన గుహువ్రతంబులు విని క్రమంబున నన్నియు నాచరించె భూవలయంబున, 139

క॥ అనవుడు మౌనులు సూతున కనిరి, గుహువ్రతము లెవ్వి ♦ యవి యెవ్వరిచే
త ననుష్ఠితంబు లుర్వర, వినుపింపఁగదయ్య మాకు ♦ విశదముగాగన్. 140

వ॥ అనిన సూతుం డిట్లనియె. 141

—* కుమారవ్రతముల సూతుఁడు శౌనకాదులకుఁ జెప్పుట *—

చ॥ క్షితి మును ధర్మశీలుఁడు భగీరథనాముఁడు రాజవర్యుఁ డ
ప్రతిమబలుండు ఘోరుఁ డను రాక్షసుచే సమరంబులోఁ బరా
జితుఁడయి దేశముం విడిచి చేర కుటుంబముతో వనస్థలిన్
దితిజుఁ డతండు గైకొనియె తేజ మెసంగఁగ వానిరాజ్యమున్. 142

వ॥ అంత భగీరథుండు వనగతుం డగుచు మునివర్యుం డగు భృగువువలన దివ్యంబు లగు స్కందవ్రతంబులు పరమభక్తి విని భృగువారంబున విధానోక్తంబుగా సంకల్పించి సంవత్సరత్రయంబు తద్వ్రతం బాచరించెఁ; దదనంతరంబ కాలవశంబున ఘోరరాక్షసుండు గుహుశక్తిచే నిహతుఁ డగుటయు, 143

గీ॥ అల భగీరథుఁ డత్యంతహర్షమునను, పూర్వమట్లను రాజ్యంబు బొందె గాన
గుహున కిష్టతమం బగు కువలయమున, రమ్యతరమైన శుక్రవారవ్రతంబు.

వ॥ మఱియు నారదుండు కృత్తికయందు నేతద్వ్రతం బాచరించి ఋషిశ్రేష్ఠుం డయ్యెఁ; భూసురుం డొకం డేతద్వ్రతంబున సత్రంబు సలిపి మను వగుచు రాజ్యభారంబు దాల్చెఁ; వేఱొకవిప్రుం డీవ్రతంబుఁ జేసి త్రిశంఖుం డను రాజై పృథ్విం బాలించెఁ; వెండియు ద్విజులిరువురు యథాశాస్త్రంబుగా కృత్తికయందు వ్రతోత్తమం బిది గావించి రాజ్యసుఖం బనుభవించి గుహుప్రసాదంబున దేహాంతంబున ముక్తిం బడసిరి. 145

క॥ మునులార! వినుడు మఱియును, జనులుం సలుపంగవలయు షష్ఠీవ్రతమున్
మును నిదియుఁజేసి దివిజులు, మునులును సకలేప్సితార్థములు గాంచి రిలన్.

వ॥ ఇవ్విధంబున గుహువ్రతమాహాత్మ్యంబు వినుపించిన విని రాజవర్యుం డగు ముచికుందుండు స్కందచరణారవిందంబులయందు మనంబు నిలిపి తదేకనిష్ఠనుండె. 147

క॥ అంత గుహుం డురుకరుణా,స్వాంతత ప్రత్యక్షమగుచు వర మడుగు మహీ
కాంత! యొసంగెద ననవుఁడు, సంతుష్టమనస్కుఁ డగుచు జనపతి యప్పుడున్.

వ॥ పరమదయాళుం డగు నగ్గుహునకు సాష్టాంగదండప్రణామం బాచరించి వివిధ స్తోత్రంబుల ని ట్లని ప్రార్థించె. 149

మ॥ నవసంఖ్యాధికలక్షవీరవరులన్ నాభ్రాతృవర్గంబు దా
భువి జన్మింప వరం బొసంగవలయున్ భూరిప్రసాదంబునన్
వివిధారివ్రజదర్పహారి నగుదున్ విఖ్యాతిగా వారిచే
భువనంబందును, దేవదేవ! కరుణాంభోధీ! సుపర్ణాగ్రణీ! 150

వ॥ అనిన విని కరుణాంభోనిధియైన కార్తికేయుం డట్లన యంగీకరించి వీరబాహుప్రముఖవీరులం గని యి ట్లనియె. 151

ఆ॥ మామకాజ్ఞఁ బూని ♦ మహిమీఁద నితనికి, ననుజులై జనించు ♦ ననుచు గుహుని
వచన మాలకించి ♦ వారలు భయకంపితాంగు లగుచు ♦ పలికి రతనితోడ. 152

చ॥ దనుజము దారుణాకారులము ♦ ధారుణి మేము మహాపరాక్రమం
బున జరియించెడు ముక్తి యెట్లు ♦ భూరిభుజాబలమొప్ప మానుషా
మనుజశరీర మెట్లు గొని మానవనాథుని భ్రాతృవర్గమై
మను టది యెట్లు? నీవ మది ♦ మాకు దరంబె వహింప నీదశన్? 153

వ॥ అనిన నవ్వచనంబులు విని గుహుండు కోపోద్దీపితచిత్తుండై వారల కిట్లనియె.

క॥ పాయనిగర్వోన్నతులై, నా యాజ్ఞ నతిక్రమించి ♦ ననువం దగునే?
యీ యపరాధమునకు నిం, రాయాసవిధికి నరుగి ♦ ననుజులు గండి. 155

వ॥ మగుడి కొంతకాలంబునకుం దపోమహిమంబున విగతపాపులై నా సన్నిధంబు
సేయుదు రని పలికి తద్వచనసూత్రంబున వారును మనుజాకారంబులొంది దేవా,
మదపరాధంబు క్షమింపు మని పాదంబుల కెఱఁగి యాతనియనుజ్ఞ నింద్రునకు
నుపేంద్రుండునుం బోలె నమ్మహీపతి కనుజులై తద్వధంబున గుహుండును ముది
కుండు ననుగ్రహించి యంతర్హితుం డయ్యె; నంత, 156

క॥ అనుజన్ముల కావరపతి, తన సైన్యముఁ బంచిపెట్టి ♦ తగ వేర్వేరన్
ఘనమతి రాజ్యం జేయను, మనమున గుహుఁ దలచుకొనుచు ♦ మహిమ దలిర్పన్.

వ॥ అంత నమ్మదికుండు సప్తనదోష లగు రాక్షసయోధుల సమరంబునం
జయించి యింద్రునకు మిత్రుండయ్యె. 157

క॥ అనుజులకు నెల్ల నప్పుర, నరవోయుల బెండ్లిసేసి ♦ నరవరుఁ డంతన్
ఘనబలుఁడు వీరబాహుఁడు, ప్రణయంబునఁ బుష్పగంధి ♦ పరిణయమగు మన్.

వ॥ దానియందు కనక గానకసంజ్ఞల నిద్దఱపుత్త్రులను చిత్రవల్లియను నొకపుత్త్రిం
గనియె; తక్కినవీరులును తమతమభార్యలందు సంతానంబు వడిరి. 160

గీ॥ చిత్రరథుఁడు ముఖ్యులైనని ♦ చెలువెసంగు, చిత్రవల్లివివాహంబుఁ ♦ జేసి వేడ్క
వీరబాహుండు మదికుంద♦విభున కెలమి, నగ్రజత్వంబు కల్పిత ♦ మంచు నెంచి.

వ॥ అంత నొక్క నాఁడు, 162

క॥ అల దండధరుని కోమలి, చెలు వలరెడి చిత్రవల్లి♦చేతిశుకంబున్
దిలకించి తడకుఁగోరిన, చెలువ యభీష్టంబుఁ దీర్ప ♦ శీఘ్రం బపుడున్. 163

వ॥ యమునందు భటుల నడిచిన వారలు జముడెంచి యక్కారంబును బలాత్కారం
బునం గొనిపోయి యముకత్తె కొసంగిన యవ్వృత్తాంతంబు వీరులు విని కోప
వివశులు లగుచు సమవర్తితోడ సమరంబు సేసి మగుడి యాశుకంబునుం దెచ్చి
చిత్రవల్లి కిచ్చిన నదియు దాని సంప్రీతమున నక్క యయ్యె. 164
అమృతకాయిని క్రమమున, దా నంతర్థాన యగుచుఁ దలఁచెను మది నెం
జేసియు కెంకకళ, నైన వసిష్ఠులము నొక్కటి ♦ నాత్మునక్షముననన్. 165

వ॥ తదపేక్ష నెఱింగి వీరవరు లక్కేరళవిభునికడకు దూత నపుగం బంచిన యతం
డవియు వారల కొసంగక నుపేక్షించిన, తదనంతరంబ క్రోధవిహ్వాలులై య
వ్వీరులంద ఱప్పు డతిరయంబునం జని కేరళపతిని రణాంగణంబునం జయించి
తత్ఫలంబుఁ దెచ్చి చిత్రవల్లి కొసంగి రంత, 166

క॥ నానాదేశస్థితరిపు, భూనాథుల దర్ప మణఁచి ♦ భువి నేలిరి స్వా
ధీనము గాగను వీరులు, మానితవిభవమున నీతి♦మార్గము దనరన్. 167

ఆ॥ మోదమెసఁగ మదిని ♦ ముచికుందనృపకాంత, చిత్రరూపిసదృశ♦చిత్రవల్లి
యగ్నివర్ణసంజ్ఞ ♦ నాత్మజఁ గనియెను, వివిధవిమతవంశ ♦ విపినదహను. 168

వ॥ ఆసమయంబున మహాబలుం డగు బలాసురుండు గర్వోద్యుక్తుం డగుచు స్వర్గ
పురందరు నిరోధించి దుర్బలుం డగు నింద్రునిం జయింప నద్దివిజవరుండు దాన
వునితో సమరంబున కోడి ముచికుందుని సహాయంబుగాఁ బిలువ దూతలం బని
చిన నమ్మహావిభుండు సనుదెంచి, 169

క॥ దురమున బలసైన్యంబును, బరిమార్చి భుజప్రతాప♦పటిమ జెలంగన్
ధరపతి కిట్లోడి బలుం, డురుతరగర్వంబు మాని ♦ యొక్కెడ నిలిచెన్. 170

వ॥ సురేంద్రుం డప్పుడు వజ్రాయుధంబున వానిం బొరిగొనియె; నదిమొదలు
పురందరుండు బలారి యనఁ బ్రసిద్ధి వడసె. 171

క॥ సురపతి ముచికుందమహీ,వరుని సహాయమున నిట్లు ♦ బలదనుజు సమి
ద్ధరణిం గూలిచి శీఘ్రమ, పరమానందముగ నాత్మ♦భవనము సేరెన్. 172

—* శ్రీమహావిష్ణ్వింద్రాది దేవతలు శివపూజ యొనర్చిన విధము *—

క॥ సురపతి నరపతు లంతన్, సురుచిరశుద్ధోదకముఁల ♦ శుచితము లగుచుం
బురహరుపూజాగేహము, బరగఁ బ్రవేశించి రాత్మ♦భక్తి దలిర్పన్. 173

మ॥ అవనీపాలుఁ డొగిన్ సుఖాసనమునం ♦ దాసీనుఁడై చెంత వా
సవుఁడున్ బూజయొనర్చుచో నగసుతా♦షడ్వక్త్రయుక్తున్ శివున్
భవు మందస్మితచారువక్త్రు నభవున్ ♦ భర్గున్ మహేశున్ మహా
త్సవమొప్పం గని సంస్తుతించె పరమ♦ధ్యానైకపారీణుఁడై. 174

వ॥ అంత భగవంతుం డగు పరమేశ్వరుండు పురందరుం డెఱుంగకుండ ముచికుందు
నకుఁ బ్రసన్నుండై పూర్వం బేను హరిచేత నారాధింపఁ బడితి; నిపు డింద్రుని
చేతఁ బూజితుండ నగుదు మద్భక్తులలో నీవుఁ గృతార్థుండ వగుటం జేసి నన్నుఁ
బూజింపు మని రహస్యంబు సెప్పిన విని భూపాలుండు సంతోషంబున నితరవ్యా
పారరహితుండై యీశ్వరపూజనంబు విలోకింపుచుండె; నయ్యెడ, 175

గీ॥ అమరనాథుఁడు పూజాస♦మాప్తిఁ జేసి, జనవిభునితోడ భోజన♦శాల కరిగి
కామధేనువుఁ జింతింప ♦ గరిమనదియు, నభిమతార్థంబులొనగూర్చె ♦ నవనిపతికి.

వ॥ అప్పు డాభూవిభుని కామధేనుసముద్భవంబులైన భక్ష్యభోజ్యాదులఁ సంతృప్తుం జేసి దివ్యమాల్యాంబరాభరణంబు లొసంగి పురందరుండు మఱియు నభీష్టంబు లడుగు మనిన మహీపాలుండు సంతోషంబున సురేంద్రున కిట్లనియె. 177

క॥ సురనాయక! నీచేతను, నిరతముఁ బూజింపఁ బడిన ♦ నిరుపమవరు నీ
శ్వరు సాంబుకృప నొసంగుము, బరగఁగ పూజింతు నేను ♦ భక్తిదలిర్పన్. 178

వ॥ అనిన ముచికుందుని వచనంబులు విని పురందరుండు మహావిచారమనస్కుండై యిట్లనియె. 179

క॥ ఈ యిందుధరుఁడు భూప మదీయుఁడు గాఁ డబ్ధిశాయి ♦ నీరత నితనిన్
బాయక నారాధించు మదీయార్చనకారణంబు ♦ దెలిపెద వినుమా. 180

క॥ నిరపత్యుఁ డగుచు బూర్వము, హరిశంకరు సంస్మరించి ♦ యుచితభక్తిం
బరగి తపం బొనరించిన, పరమేశుఁడు మ్రోల నిలిచెఁ ♦ బ్రత్యక్షముగాన్. 181

వ॥ అప్పుడు మాధవుండు మహాదేవునకుం బ్రణమిల్లి, దేవా! నీచేత యుత్తమపదంబుఁ బొందితి; ననంతసంఖ్యాకం బగు నాయువుం బడసితి; భవత్కటాక్షంబునఁ గొఱంత యిసుమంతయు లేదు; నా కిప్పుడు పుత్త్రుండు గావలయు; నిరపత్యత్వంబు మనస్సంతాపకరంబైనది యని యత్యంతంబు హరి పరమేశ్వరుం బ్రార్థించె; నప్పుడు, 182

క॥ పురహరుఁడు కృపాదృష్టిని, మురవైరికిఁ బుత్త్రి నొసంగె ♦ మోదం బలరన్
గిరితనయ సర్వ మదియును, బరికించి నితాంతకోప♦భావముతోడన్. 183

ఆ॥ నను భజింపఁ డాత్మ♦నారాయణుఁ డితండు, నిన్నుఁ బూజ సేసె ♦ నిష్ఫలముఁ
తత్ఫలంబు నతఁడు ♦ తగ బొందకుండునె, యధిప! జూడు మ♦స్మదాజ్ఞ నిపుడు.

క॥ తనయుండు గలిగి చను నీ,తనికిన్ నీసేత్రవహ్ని♦దగ్ధుం డగుచున్
వినువంచకుండు హరి యను,దినము మాయావియగుచు♦ దిరుగును జగతిన్.

వ॥ పరబ్రహ్మం బగు నీముందఱ తాను పరబ్రహ్మ నటంచు నఖిలాత్మలను మోహింపఁ జేయుచు దుర్మార్గంబునఁ ద్రొక్కియున్నది గావున, నితనిముఖంబు వీక్షింప యుక్తంబు గా దని పలికి పార్వతి జగత్పతి యగు శంభునితోడ నంతర్ధానంబు నొందె; తదనంతరంబ, 186

క॥ హరి బహుదుఃఖాకులుఁడై, గిరిజాపద్భక్తిసహితు ♦ గిరిశు మహేశున్
గర మర్థిఁ బ్రతిష్ఠింపుచు, చిరకాలము బూజసేసెఁ ♦ జెన్నొనఁగంగన్. 187

వ॥ ఇట్లు భక్తిం బూజించిన యంబికాషణ్ముఖులతోడఁ బరమేశ్వరుండు హరికి బ్రత్యక్షమయ్యె; నయ్యెడ, 188

సాంబున్ గుమారసహితుఁగృ,పాంబునిధిన్ శంభుఁ బొగడె♦ హరి మదినిబ్రమో
దంబున నపుడు మహేశుం, డంబుజదళనయనముఖము ♦ నవలోకించెన్. 189

వ॥ అప్పు డయ్యింగితం బెఱింగి, హరి పార్వతికిం బ్రణమిల్లి, యంబా! యజ్ఞానంబున నిను నర్చింపక, కేవలం బామహేశ్వరు నర్చించితి; నీ యపరాధంబు సహింప వలయు; బహుకాలంబు పుత్రార్థినై తపం బొనరించితి; పుత్రదహనంబు గాకుండ రక్షింపు మని యిట్లధోక్షజుండు మహేశ్వరిం బ్రార్థించె; నంత, 190

ఆ॥ శంభురాణి సుప్రసన్నత దనరంగ, హరికి ననియె చక్రి! యార్తి యేల
దగ్ధుఁడైన నీదు తనయుండు జీవించు, మగుడి యీశువలన మామకాజ్ఞ. 191

వ॥ అని పలికి యీశ్వరి యీశ్వరుతోడ నంతర్ధానం బయ్యె; నంత, 192

క॥ సంతోషంబున లక్ష్మీకాంతుఁడు హృదయమున సుతుని కాముని గనియెఁ
గంతుఁడు నంతట హరిచే, సంతతముఁ బ్రవృద్ధుఁ డగుచు జగతీస్థలిలోన్. 193

క॥ సురకార్యార్థముగా జని, పురహరుచే దగ్ధుఁడయ్యె బునరుద్భూతిం
బరగెను శీఘ్రిం బాతఁడు, కరుణానిధియైన మేరుకార్ముకువలనన్. 194

వ॥ అదిగావున నయ్యుమామహేశ్వరుం బూజించి వరంబు వడసి యురంబున నిమ్మహాదేవు నిడుకొని యిందిరారమణుండు క్షీరార్ణవంబున శేషశాయియై యోగనిద్రనుం బొందిన 195

క॥ ఆమాధవువక్షస్స్థలి, సోమాస్కందుండు శంభుఁ డురునిశ్వాస
స్తోమాందోళితుఁ డయ్యెన్, వేమరు పవనాహతద్రువిధమున మిగులన్. 196

వ॥ ఇట్లు వైకుంఠుండు వక్షంబున గిరిజావల్లభు నిడుకొని నిద్రాగతుం డగు; నయ్యవసరంబున. 197

క॥ బాలాకాఖ్యుఁడు దైత్యుం, డాలంబున కరుగుదెంచె నాతనివలనన్
చాలభయంపడి యేనుం, బాలకడలి పవ్వళించు పద్మదళాక్షున్. 198

గీ॥ చేరి దానవవృత్తంబు చెప్ప నపుడు, మురహరుఁడు లేచి ననుగని పరమకరుణ
భయమువలదని మధురోక్తిబలికియొసఁగె, వక్షముననుండుపార్వతీవరునినాకు.

వ॥ ఇట్లొసంగి యంత మాధవుండు దాను భూలోకంబునం బుండరీకపురంబునుం జేరి యందు చిన్మయుండగు సదాశివుంగని యానందాశ్రుకణపూరిత నయనారవిందుండగుచు తదేకనిష్ఠ మాసచతుష్టయంబు యోగంబుననుండి, ప్రముదితుండై యద్భుతంబగు నీశ్వరానుగ్రహంబు వడసి యచ్చట వెడలి సమరంబున ఘోరుండగు నబ్బాలకాఖ్యమహాసురునిం బరిమార్చి, క్షీరార్ణవంబునకు మరల చనుదెంచి, నన్ను మదీయపురంబున కనిచి, పూర్వంబట్ల శేషతల్పంబున శయనించి సుఖంబున నుండె నంత; 200

ఉ॥ ఏను పురంబుజేరి పరమేశు త్రిలోచను నంబికామహా
సేనులతో తదాది దృఢచిత్తుఁడ పూజయొనర్తు భక్తినో
మానవనాథ! నే నిపుడు మాధవు నాజ్ఞను గాక నిమ్మహే
శాను కపర్ది శంకరు నొసంగఁగ శక్తుఁడగా నొకింతయున్. 201

—* ముచికుందమహారాజు శివలింగప్రతిష్ఠ జేసి మోక్షమొందుట *—

గీ॥ అమితతేజస్కునాదివిష్ణు నాద్యునిని, యీప్రగోపమహమ్ము కొమరుఁగాఁ జేసి పొసఁగను
నమరవల్లభునకు నొసంగె నాలకించి, చనిరి మిము ముచికుందమహారాజ సత్కృతికి.

వ॥ అట్లువని పురందరప్రతిబింబులగు నవరత్నంబులు వచ్చి గోవిందుచేత నమస్కరించి
మఱియు నగ్రసింహాసనమున నుంచెను, 203

క॥ హరి యాజ్ఞనని వచ్చితి, సురనాయకు కొమరుగ నిచ్చెను సోమనాథ శంభుఁ
గరుణామూర్తి నా కిమ్మని, సురరాజు విచారవశుఁడై యుండె నంతలన్. 204

వ॥ విశ్వకర్మ నిర్మితంబులైన సోమాస్కంద విగ్రహంబు లాదుకొనిన్ని ముచికుందుని
కిమ్మంబున సహాయమునకొసంగిన యవియు భూపాలుండు చూచి సవికల్పితంబు
లవి యిందుకొఱకు బెట్టక పూర్వవిగ్రహంబు నాకొసంగవలయునని మఱి
సురేంద్రు నడిగెను. 205

ఉ॥ అంత సురేంద్రుఁ డిచ్చె శివు నాద్యుఁ డమర్త్యకలంకు దానవ
త్యాగము మోదమంది కమలాలయముల్ వెస జేరి పార్వతీ
కాంతుఁ బ్రతిష్ఠఁ జేసె కుతుకంబున శాస్త్రవిధాన మొప్పఁగా
సంతతము న్మహోత్సవ మొసంగ సమస్త లోకర్చ భక్తితోన్. 206

వ॥ మఱియు నితరవిగ్రహంబుల తత్పురాణపురంబులం బ్రతిష్ఠించి ధరణీంద్రుండు
పూజించె నంత; 207

మ॥ సురలోకేంద్రుఁడు స్వాత్మపూజితు మహేశున్ బాయుదోషంబునన్
ఘనసంతాపలతం బొంది యంత నవేదున్ తజ్జన్మముల్ మాని, భా
సురలీలన్ గమలాలయంబున నుమేశుం గాంచి తద్దివ్య వా
ద్యరవంబుల్ విని స్వస్థముం బడసె నిత్యాఘువర్జుండై కడున్. 208

వ॥ అంత ముచికుందమహీవల్లభుండు మహేశ్వరునకుఁ బ్రాకారమంటపాట్టాలక
గోపురాదు లనేకంబులు నిర్మించి, నిరంతరపూజోత్సవంబు సల్పుచు నిష్కంట
కంబుగ రాజ్యభారధారియై యుండె యంత యానృపాలుం డాత్మజుం డగు నగ్ని
వర్ణునకు పట్టంబు గట్టి దేహాంతంబునఁ గైలాసంబుఁ జేరె; వీరబాహుప్రముఖు
లును స్వాత్మజుల నగ్నివర్ణునికటంబున నిలిపి మహాతపంబుఁ జేసి మానుష
దేహంబులు విడిచి నిజరూపంబులతోడ స్కందశైలంబున కరిగి స్కందునకుఁ
బ్రణమిల్లి తదనుగ్రహంబున సంతోషభరితులై యుండి రని సూతుండు శౌన
కాదిమహామునులకుం జెప్పిన, 209

విలసచ్చారద చంద్రికాధవళ దోర్విభ్రాజభూభృచ్చరా
సలలాటాంబక కుండలీశ్వర విభూషా భాసమానాంగ ని
ఖిలోద్యత్పర నిర్వసర్వజగదాధారా, చిదాత్మా, శివా
నాథిష్ఠిల కిలికించిత దయాపాంగోదితా, శంకరా! 210

క॥ భైరకురీలింగ ధరి, త్రిరమణతనూజసేవ్య దివ్యాంఘ్రియుగా!
పారావారనిషంగ! యుదారదయాపాంగ! మదనదర్పవిభంగా!

పుష్పమాలికాబంధము.

మహాస్రగ్ధర॥ సారాచారాసురాఢ్యా స్మరహారగరళా స్వాదమోదప్రదశ్రీ
ఘోరుప్రారుద్రరుచ్య భ్యుదయదవదనా యోగభోగప్రగల్భా
ఘోరాకారాసురారి ట్కులవిలయలస త్కోపరూపప్రసన్నా!
ధారాస్సైరస్ఫురత్స్వా దరచిరతరసం తాత్రితభూతప్రశస్తా!

గద్య:

ఇది శ్రీమదిందుధరసుందరపాదారవిందార్పిత హృచ్ఛతపత్రి సకలసుకవి
జనానుగ్రహపాత్ర సుగుణస్తోత్రపవిత్రచరిత్ర కాశ్యపసగోత్ర కోడూరి
మెల్లనార్యపౌత్ర శంకరామాత్యలక్ష్మ్యంబికాతనయ వినయ
విధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచలకవి
ప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందమహాపురాణాంతర్గత శ్రీశంకర
సంహితయందలి శివరహస్యఖండంబున దేవ
కాండంబునందుఁ ద్వితీయాశ్వాసము
సర్వంబును సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శివరహస్యఖండము.

ఆంధ్రమహాశయులారా!

ఈ శివరహస్యఖండము తాళపత్రములనుండి [illegible] సవరింపబడి సప్తప్రకరణము. శ్రీ [illegible] పురాణాంతర్గతము, సంభవ [illegible] వీరమహేశ్వర్య [illegible] కథలను [illegible] జన్మము సప్రింపము. [illegible] చనో యథార్థవృత్తాంతములు తెలియం జేయుచున్నారు.

చరిత్రయేమనగా— శ్రీ శివకుమారజననము, శాక్తేయులు, [illegible] రాయబారము, విజయము [illegible] శ్రీ [illegible] భక్తవిజయము, [illegible] శ్రీ మహేశ్వర [illegible] మహానుభావుల చరిత్రలు, స్థలపురాణములు [illegible] సప్తప్రకరణము. [illegible] నవరసభరితము, నీతిదాయకము, [illegible] సప్రింపము.

ఈ గ్రంథము [illegible] గొప్ప [illegible] శ్రీ [illegible] మహాకవివరేణ్యులచే [illegible] నాంధ్రీకరింపబడిన గ్రంథము. ఈ సప్తప్రకరణము పుస్తకములకు [illegible] జలగోళములతో [illegible] గొప్ప [illegible] బ్రకాశింపదగినది.

కావున ఓ ఆంధ్రమహాశయులారా!

ఆంధ్రభాషాభివృద్ధికై మహాకవులచే నాంధ్రీకరింపబడిన [illegible] గ్రంథముల నుద్ధరించు [illegible] ఆంధ్రమాతను సేవించి ఆంధ్రభారతీ [illegible] సుఖముల ననుభవింతురుగాక!

తాళపత్రములు [illegible] యీ సప్తప్రకరణములు [illegible] కొన్ని యక్షరములవ్రాయక [illegible] పూర్వమహాత్ముల కష్టము [illegible] మనము [illegible] యింతగా [illegible] చుచున్నారము.

ద్వితీయ సంపుటము (చిత్రపటములతో)	రు	2-0-0
క్యాలికో [illegible]		2-8-0
,, గిల్టు		3-0-0

తక్కిన మూడు సంపుటములు, సంస్కృతమూలమును అచ్చగుచున్నవి.

కావలయువారు:—

[illegible] నందిగొండ వీరమల్లికార్జునారాధ్యులు అయ్యవారు,

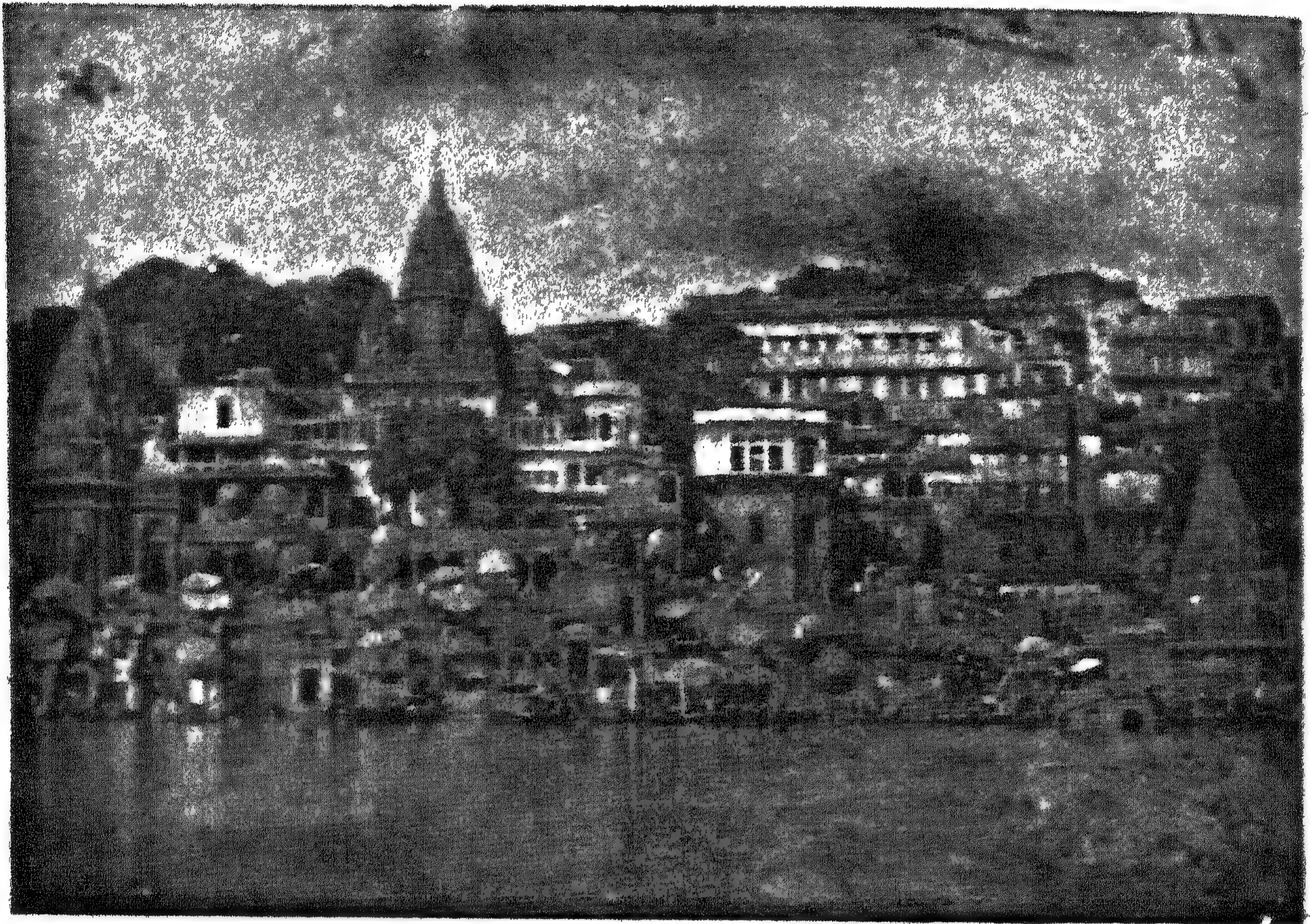
తాలూకా నందిగామ - కృష్ణాజిల్లా. అని వ్రాయవలెను.

లవలీకుమారవిలాస్.

శా॥ ఏలే సిగ్గు కురంగలోచన! పరా♦కేలే సరోజాననా!
యేలే నిర్దయబుద్ధి నాపయి చ♦లం బేలే కటాక్షింపవే
యేలా తాలరసాలసాలవనిలో ♦ నెల్లోర్తు నీమన్మథ
జ్వాలాపాలికి సన్నగాలికిని కా♦జన్మత్తభృంగాళికిన్. —దేవకాండము. అ 1.

నవరసభరితమగు నీగ్రంథము నుద్ధరింప యత్నింపఁగలము. ఇది శృంగారసభరితము.

కాశీ పట్టణము.

శ్లో॥ కాశ్యాం భైరవదండపాణిగణరాడ్ఢుండిగాఙ్గపూర్ణాన్వితః
కాశీవాసిజనావనైకనిపుణః కైవల్యముక్తిప్రదః
యః సాక్షాత్ కరోతి లోక మఖిలం కైలాసనాథ స్స్వయం
శ్రీవిశ్వపతి స్సదా ఉచితయా మాం పాతు కాశీశ్వరః.

—కాశీస్తోత్రము.

ఇట్టి పుణ్యక్షేత్రములమహిమల బోధించు కథలెన్నియో గల్గియుండి తాళపత్రములు జీర్ణించుచున్న యీ శివరహస్యఖండము నుద్ధరింప సహాయులు కాఁగలరు.

విలాసము:—

వి.స.మూగమునికొండ, ముదిగొండ వీరమల్లికార్జునారాధ్యులు అయ్యవారు,

కాఁపురము నందిగామ, కృష్ణాజిల్లా,

అని వ్రాయవలెను.

శైవప్రచారిణీ గ్రంథమాల.

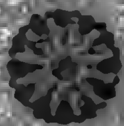
సంపాదకులు.

కాడిమేల రాజలింగారాధ్యులు.

శ్రీ స్కాంద మహాపురాణము నందు

దక్ష కాండము.

ఇది

బ్ర॥ శ్రీ॥ దాగంటి భాస్కరలింగారాధ్యులవారిచే సరిచూడబడి

బ్ర॥ శ్రీ॥ కాడిమేల రాజలింగారాధ్యుల వారిచే

స్వకీయ శైవప్రచారిణీ ముద్రాక్షరశాల యందు

ముద్రింపబడియె.

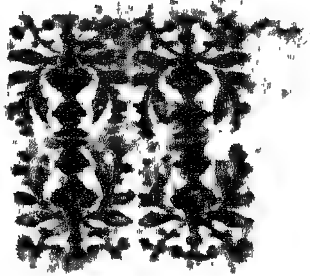
వరంగల్.

శా॥ శ॥ ౧౮౦౦

1933

వెల. రు 1—4—0

విషయసూచిక.

సంపూర్తి.

శ్రీ దక్షిణామూర్తయే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణము.

దక్షకాండము - ప్రథమాశ్వాసము.

రకురీటింగమ
హీంజలశాసన తనూభవ ♦ వేష్టార్థదమా
డాబాలసుధాకరగా
రీబిసరుహదృగ్భూతాంగ ♦ శ్రీశివలింగా!. ౧

వ. అవధరింపుము సూతునకు శౌనకాది మహామునులిట్లనిరి. ౨

క. గురుఁడింద్రిజనకుఁడతఁ, ధ్వరముఁ దెలిపెనని మున్న ♦ వచియించితి వి
స్తరముగ మాకది దెలుపవె, కరుణనిపుడు సూత! దళిత ♦ కలుషవ్రాతా. 3

వ. అనిన మునుల వచనంబులు విని సూతుండు పరమసంతోషాల సమేతుండ
గుచు బ్రహ్మవేత్తలగు నా బ్రాహ్మణోత్తములకో నిట్లనుఁ; మునీంద్రులారా!
వినుండు సత్యలోకంబున నఖిలమునిగణ పరివృతుండై పుణ్యోదకంబు ప
రివేష్టింపఁ జతుర్ముఖుండున్న సమయంబున నతని ప్రథమ పుత్రుండు జ
గత్ప్రభుండైన జనకునకుం బ్రణమిల్లి కృతాంజలియగుచు నిట్లనియె. ౪

తే. సకలవేదార్థకోవిద! ♦ జనక! నీకుఁ, దెలియవచ్చుననుస్తంబు ♦ తేటపడఁగ
మూఁడుమూర్తులలోపల ♦ ముఖ్యుఁడెవ్వఁ, డఖిలకర్తయునగు నెవ్వఁ ♦ డభినుతింప.

—* బ్రహ్మ శివుఁడే జగత్కర్తయని వచించుట. *—

వ. మఱియుఁ బరిపూర్ణుండును బరంజ్యోతియు సర్వవ్యాపియు సనాతనుండును స
ర్వజగత్కర్తయగు సకల జగత్పాలకుండును సంహారకుండు సర్వసాక్షియు
నెవ్వండతనిం దెలుపుమనినఁ దనయునివచనంబులువిని విరించి హృదయ క
మలంబున సదాశివునిం దలంచి యానందాశ్రుబిందు సందోహంబులు నయ
నారవిందంబులఁ జింద హర్షగద్గదవచనంబుల నిట్లనియె.

సీ. మానసప్రసన్నుఁడై ♦ మానసంబుల యందు, నుపతరమోహాంబు ♦ నొందఁజేసి
యాత్మప్రత్యక్షమలరంగ ♦ నన్యోన్యముగ మాకుఁ, గలహంబు గల్పించి ♦ గగనమందుఁ
బావకజ్వాలికా ♦ పటలాంతరస్థుఁడై, యెవ్వాఁడు గనుపట్టె ♦ నెమటనతఁడు
సకలజగత్కర్త ♦ సర్వేశుఁ డాదేవుఁ, డెక్కుడై వెలయు మా ♦ కీశ్వరుఁడు
తే. సర్వసాదక్షుఁ డిల్లని ♦ నళినజనకు, స్వర్గరతాధికర్తలై ♦ జగదధీశు
లగుచు మీరుండు లోకసం ♦ హారకుండు, శంభుఁ డేకేలి మీకు నీ ♦ శ్వరుఁడు చెప్పుమ.

వ. అనిన నమ్మాటల కజుం డిట్లనియె.

క. వినుమప్పరమేశుఁడు నను, వనరుహనాభుని సృజించి ♦ వరుసన మాకున్
బనులేర్పరించి యమ్మున్, జనగోనివేర్పరకుఁడున గుచు ♦ భాగవతుండై.

సీ. మఱియు వెరాహోతులకా ♦ మమునిగ్రహింపుచుఁ, బాలించు నెపుడు ♦ పరమకృపను
నట్లయ్యమావలె ♦ నతఁడుండు నెక్కుడై, యఖిలవిద్యలు మాకు ♦ నతఁడు నేర్పెఁ
బుణ్యసతావితో ♦ ప్పవఘుంటయుండు నా, చములీలఁ దిలలందుఁ ♦ దైలమట్లు
పావకునందుఁ ♦ బ్రభుఁడో లెవిశ్వంబు, నందెల్ల శంకరుఁ ♦ డధివసించు
తే. నట్టిమహిమునకు హిమాహు ♦ నమ్మహేశుఁ, జనుదినము మాకు నధిపతి ♦ యగుచు సర్వ
కర్తయునతం డయునప్రభు ♦ కమలగర్భ, పలుకులాలించి నక్షుఁడు ♦ పలికెనప్పుడు.

మ. ప్రణుతించుఁ సకలంబు బ్రహ్మ మని స ♦ ర్వాత్మకల్పితంబు బ్రహ్మయుం
చును వేదంబు ప్రసిద్ధిగా మఱి యుమే ♦ శు స్వంభు బ్రహ్మంబటం
చును తాంతాదర ముప్పరెట్లు వచియిం ♦ చుఁ జోద్యమా వెల్ప వే
యుపవర్ప్వక్షభ్రుం నపత్కసుకుతో ♦ నానందమింపొందఁగన్. ౧౧

వ. శ్రుతాత్రినుము సకలంబు బ్రహ్మంబని శ్రుతివచించుటది యౌపచారకంబు. లోకంబున బ్రహ్మంబునకు జగత్తాదాత్మ్యంబు యెట్లు పలుకుదురు, నట్లనగ మంటల సకల జగంబునకు బ్రహ్మత్వంబు నుడువు; నీశ్వరుండు సర్వవ్యాపకుండగుటం జేసి సకలంబునకు బ్రహ్మతాదాత్మ్యంబు వేదంబు పాదించు; విశ్వాధికుండు నుమాపతియు వ్యక్త్యంజయుండు మహాదేవుండు నవగు నప్పర బ్రహ్మంబునందెన్నఁడ నామ్నాయంబులు భయంపడుచుండు; నప్పరమేశ్వరుండు సకలజీవులకంతర్యామియు నద్వయుండు నిఖిలజగత్కర్తయునగు

నమ్మహేశ్వరుకంటె నన్యుండు లేఁడు. నిర్గుణుండయ్యు నీశ్వరుం డనేకగుణసంపన్నుం డరూపియయ్యు బహురూపియు సర్వవ్యాపియు పరాత్పరుండును త్రిపదార్థస్వరూపియు సకలకల్యాణకారకుండును బరతత్త్వంబు పరంజ్యోతియు తత్త్వాతీతుండు నగు; నతండు మున్ను మోహితులమైన బ్రహ్మవిష్ణువుల మమ్ము రక్షించినది జగంబెఱుంగుటకుంగాదె మాయిరువురకీకసంబు లలంకారంబుగా ధరించు నెప్పుడు. ౧౨

తే. చర్మపట్లను గగనంబు ♦ జగతి నెవ్వ, రేని గప్పంగ నేర్తురు ♦ మేన, వారు
హరపదాంభోరుహధ్యాన ♦ మాత్మలోనఁ, జేయకను ముక్తిఁ గాంతురే ♦ సిద్ధముదియు. ౧౩

సీ. అమ్మహాదేవుని ♦ యద్భుతచరితంబు, నభినుతింపఁగ నాకు ♦ నలవి యగునె
యబ్జనాభుని నన్ను ♦ నాగమంబులు పల్కు, టిది యౌపచారిక ♦ మింతె కాని
పరమేశుఁ బల్కుటె ♦ పరమార్థమెన్నఁగ, నామ్నాయ మొకభాగ ♦ మచ్యుతాది
దైవతగణముల ♦ తాపసులనుకర్మ, మును బ్రతిపాలించు ♦ ఘనతరముగ

తే. భాగ మొకటి ప్రశంసించు ♦ భవునిఁ బ్రీతి, నాఁటియు నీశ్వరబుద్ధిచే ♦ మమ్ముఁ బొగడు
నఖిలవేదంబులు నియు స♦త్యంబు శివున, కంటె నధికుఁడౌ దేవుఁడు ♦ గలఁడె పుత్ర.

తే. పుడమి నెవ్వాఁడు మోహాంధ ♦ బుద్ధిచేత, మమ్ముఁ బరమేశుతోడ స ♦ మానులనుచుఁ
బలికె నేనియు నమ్మహా ♦ పాపియైన, నరుఁడు గూలును గడు ఘోర ♦ నరకమందు.

క. ధర నెవ్వారలు మమ్మున్, బరమేశు పదాబ్జయుగళ ♦ భక్తులగాఁగన్
బరికింతురు వారలపై, నురుతరముగ నెపుడు ప్రేమ ♦ యుండు నమ్మకున్.

వ. వినుమీశ్వరు సేవాపరతంత్రులని మమ్ము దలంపక నతనికంటె నధికులగాఁ దలంచిరేని వారలు మాకు శత్రులగుదురు. మేము పశువులము; శివుండు పతియునగు; భూతలంబున నస్మదాది ప్రతిష్ఠితంబులై విధి పూర్వకముగాఁ బూజింపఁబడిన శివలింగంబు లవియనిదర్శనంబు. సర్వేశ్వరుఁ డాశ్రితులకు భోగమోక్షప్రదుండుగావున నతండు శరణ్యుండగు నమ్మహాదేవుని శరణంబు నొందుమని పూర్వంబు నీకివ్విధంబు తెలియఁ జెప్పితిని కాదె; నీవు మహామోహితుండవై మహేశ్వరుందలంచవైతివి మనంబున. ౧౮

క. అనిపద్మభవుఁడుపలికిన, వినిదక్షుఁడు తండ్రికనియె ♦ విభునతనిభజిం
చునొసంగునెకతపస్థల, మును మదిన్నైశ్వర్యకాంత ♦ పొడమెడునాకున్.

—♦ దక్షుఁ డీశ్వరునిఁగూర్చి తపమొనరించి వరములఁ బడయుట. ♦—

వ. అని యిట్లు తనూజుండు వేడిన విరించి సంతసించి నిజమానసోత్పన్నంబ
గు మానస కాసారంబుసేరి యత్తీరంబునఁ దపంబొనర్చి యీశ్వరుని సం
తుష్టుంజేసి యతని కరుణ నభీష్టంబు పడయుమని నియోగించిన, తదనుమ
తిదక్షుండు చని యంత. ౧౯

సీ. వర్షాగమంబున ♦ వార్లిలోపలనిల్చి, హేమంతమున మహా ♦ హిమము నెనసి
జహాయనిదాఘంబునఁ ♦ బంచాగ్నిమధ్యంబు, నందున వసియించి ♦ యమనియమము
లమరంగఁబవనప ♦ ర్ణంబు భక్షణ చేసి, యాత్మనునిశ్చల ♦ మైనభక్తి
నిండారుగాఁబదునొ ♦ కండు వేలేండ్లతి, ఘోరంబుగా శంభు ♦ గూర్చితపము
తే. చేసెనంతటనదిమెచ్చి ♦ శివుఁడుయక్ష, గరుడగంధర్వకిన్నర ♦ గణముపొగడ
వృషభవాహాధిరూఢుఁడై ♦ విభవమొసఁగ, దక్షుమోలికునిలిచె ♦ బ్రత్యక్ష
మగుచు. ౨౦

వ. ఇట్లునిలిచిన యమ్మహేశ్వరునిగని దక్షుండు పరమామోదంబున నుతిశతం
బులు చేసి పునఃపునఃప్రణామంబులుచేసె నంత. ౨౧

క. దక్షునిఁగనుఁగొనిభూరిక, టాక్షామృతధారలొప్ప ♦ ననలాక్షుఁడొగిన్
ద్రాక్షాఘలేక్షుమాక్షిక, గోక్షీరసదృక్షఫణితి ♦ గులుకఁగఁబలికెన్. ౨౨
తే. దయఁబ్రసన్నుండనైతినో ♦ దక్ష! నీకు, వాంఛితం బెద్దిదెలుపుము ♦ వత్సలతను
నీవుకోరినవరమిత్తు, నిశ్చయముగ, ననుచుశంకరుమృదుసూక్తు ♦ లాలకించి.
వ. అవ్విరించిసుతుండుదంచితకుతూహలంబుననిట్లనియె. ౨౪
తే. దేవదేవ! మహాదేవ! ♦ దీనసదయ!, సురచిరైశ్వర్య సంపన్న ♦ సుప్రసన్న
నిండుమీకృప కేనుపా ♦ త్రుండనైని, వరములొసగుమునుమున్నదు ♦ వాంఛితములు.
సీ. భువియంతరిక్షము ♦ దివియురసాతల, మును బ్రహ్మవిష్ణ్వాది ♦ భువనములను
పాలింపఁగానాధి ♦ పత్యంబొసంగునా, కందలిజనులు మ ♦ దాజ్ఞమెలఁగఁ
గనుణింపసకల జ ♦ గత్పూజనీయత, దయసేయు మింకనిన్నుఁ ♦ దక్కనొరుని
భజియింపకుండుదు ♦ ప్రతిదినంబునుసుక, ర్ముల నెల్ల నామోలిఁ ♦ గొలువఁజేయు
తే. మఖిల దేవతాప్రవలయి ♦ నాత్మఖులను, గత్యకలన నేసులఁగృపా ♦ కలననిమ్మ

మాటయు మత్పుత్త్రిఁ గోరిని ♦ మహిమ మమీఱ, నీశ్వరుఁ బరిణయింపఁజూచు నమ్మ ♦ నె
మ్మనముఁ గోర్వు. ౨౬

వ. ఇవియన్నియు మదభీష్టంబులనిన మహేశ్వరుండు కరుణించి వానికిఁ గోరిన
వరంబు లొసంగి న్యాయంబున వర్తిల్లుమట్లు యనన్యవరంబులుసేసి నభివృద్ధిఁ
బొందుమని యప్పరమేశ్వరుఁ డంతర్ధానంబు నొందె నంత. ౨౭

ఆ. ఇట్లు దక్షుఁ డమ్మ ♦ హేశ్వరువలన వ, రములు వడసి కౌతు ♦ కమునఁ జనరి
జనకులోకవిభుని ♦ జకురాస్యు నాత్మలోఁ, దలఁచె నినయు మొనయుఁ ♦ దత్పరతను.

—* బ్రహ్మ తఁ కుమారుఁడగు దక్షునికిఁ బురంబుఁ గట్టించుటు. *—

మ. తదభిప్రాయ మెఱింగి పద్మజుఁడు చిం ♦ తాయుక్తుఁడై హానుఁడుం
డిది యేమంచుఁ దలంచె భోగమును స ♦ ర్వేశుండు ప్రిత్యక్షమై
యొదుటన్ సత్కృపతోఁ బ్రసన్నుఁడగుచో ♦ హేయంబు లీభోగసం
పదలున్నిత్యము లోక్కమోక్షము దలం ♦ పం జాలఁ డన్యుం గదా. ౨౯

క. సంపద లెవ్వారికి నా, హింపఁగ దుఃఖంబులకును ♦ హేతువులగుఁ బ్రా
పింపగ నీశ్వరు కరుణఁ ద, లంపు నెయే జనుఁడు మోక్ష ♦ లక్ష్మిని మదిలోన్. ౩౦

వ. అని విచారమనస్కుండై విరించి యతిరయంబున తనూజు సవిధంబున కరు
దెంచె నప్పుడు. ౩౧

క. దక్షుండా జనకునకుఁ బ్రి, దక్షిణముగ వచ్చి చేసె ♦ దండప్రణతిన్
వీక్షించి తండ్రి తనయుని, దక్షుని నాశీర్వదించెఁ ♦ దద్దయుఁ బ్రీతిన్. ౩౨

క. అంతట దక్షుఁడు తన వృ, త్తాంతము సర్వంబు దెలిపి ♦ యజ్జనకునితో
నెంతయు శోభావహమై, యింతతఁ గన్నగర మొకటి ♦ విరచింపుమనెన్. ౩౩

వ. అంత నబ్జగర్భుండును తనూజుని వచనం బంగీకరించి నిమిషమాత్రంబు లోన
నతిరమ్యంబును నతివిచిత్రంబును ననుపమంబు నఖిలభువన ప్రసిద్ధంబునగు
నగరంబు సృజించి దక్షపురంబని నామధేయంబిడియె నయ్యెడ. ౩౪

క. అతిమోదమున నా దక్షుం, డతులితరమణీయమైన ♦ యప్పురిఁ గని యా
ద్భుతమునఁ దేలె మహాభ్యు, న్నతిఁ దనరు నిజాలయంబు ♦ ననునివసించెన్.

వ. ఇట్లు ప్రవేశించి దక్షుండు నానారత్న విచిత్రంబును నతిమనోహరంబగు సిం
హాసనంబ నధిరోహించి వాచస్పతిసహితులైన యింద్రాది దేవతలును భార్గవ
పురస్సరులైన దానవులును, ఆదిత్యాదిగ్రహంబులును దిక్పాలకులును మతి

యుండక్కిన యుశేష నిలింపులును గలసి కొలువం జెలువలర నిరంతరసామ్రా
జ్య రమాధురంధరుండై. ౩౬

చ. క్రమమున బ్రహ్మపుత్రినిం బురంధ్రిని తల్లిని వేదవల్లిను
త్తమగుణం బెండ్లియై విధియుతంబుగ భవ్యుల వేల సంఖ్యలన్
గొమరులం గాంచి వారలకుం గోర్కెలొసంగంగ జాతనామక
ర్మములొనరించి యిట్లనుగుమారులతోడ హితంబు రంజిలన్. ౩౭

—* దక్షుని యాజ్ఞచే నాతని పుత్రులు తపంబు చేయుటకుం జనుట. *—

మ. సుతులారా! కమలాసనుండు మహేశున్ నెమ్మి మెప్పించి సం
తతము స్మరులు లోక సృష్టి కొఱకై దృఢతత్త్వముం బొందిరం
దతివేగంబున సంచు నాత్మజుల సౌహార్దంబున న్పంచినన్
బితవాక్యంబు గ్రహించి వారపుడతి ప్రేమన్ దపస్సక్తులై. ౩౮

వ. అతిమనోహరంబగు మానస సరోవరంబుం జేరి యందుం గృతస్నానులై య
త్యంతవిశుద్ధాంతఃకరణులగుచు మహాఘోరంబుగాం దపం బొనర్చుచుండి
రా సమయంబున. ౩౯

—* నారదోపదేశమున దక్షతనూజులీశ్వరునిం గూర్చి తపము చేసి మోక్షంబు నొందుట. *—

క. నారదుండు మధురగానవి, శారదుండు తదాశ్రమంబు సంతసమెసంగన్
జేరి సనాముని వరుంగని, వారలు ప్రణుతులొనరించి వారిని భక్తిన్. ౪౦

క. సారమతి కుశలమడిగిన, వారలుం గని నారదుండు పలికెన్ బ్రేమన్
మీరేల నిర్విధంబున, ఘోరంబుగం దపము నొనర్పం గోరితిరి చటన్. ౪౧

మ. అనుడా నారదు వాక్యము ల్విని మదిన్ హర్షంబు రంజిల్ల ని
ట్లని రో దేవమునీంద్ర! విన్ముపుడు లోకాధ్యక్షుండై నట్టి శం
భుని కారుణ్యకటాక్షదృష్టి భువనంబుల్ సృష్టి సేయంగ మా
కును సామర్థ్యము గోరి గాఢ తపమున్ ఘోరంబుగా సల్పుటల్. ౪౨

వ. అనిన నమ్మౌని వారల కిట్లనియె. ౪౩

చ. పరమతపోగరిష్ఠతను బాయక శంకరు లోకశంకరున్
బరుసం బ్రసన్నుం జేసుకొని పాపవివర్జితులై భవాబ్ధిమున్
జిరతరఖేదరూపమగు సృష్ట్యధికారము గోరవచ్చునే

కరమనివార్యమైదనరు ♦ గాచె వసుంధర మోహమేకిలన్. ౪౪

చ. సారసభవప్పితామహుఁ డ ♦ జండుజగత్సృజనాధికారవి
స్ఫురణవహించి మోహమునఁ ♦ బూర్వము ఖండితవస్తుఁడయ్యె నీ
శ్వరుగణవర్యుచేత మఱి ♦ సారసగర్భుఁడతండు హంసమై
హరునెఱుఁగంగలేక బహు ♦ లార్తినిఁ జెందఁడె గర్వితాత్ముఁడై. ౪౫

వ. ఇట్లు భవప్పితామహుం డధికార గర్వంబునం జేసి యనేక జన్మకర్మ ఖేదం
బు లనుభవింపుచు నసుర రక్షోగణంబులచేత బాధనొందెం గావున మీర
లు తాదృశదుఃఖ స్వరూపంబైన జగత్సృజనాధికారంబునందు నివృత్తాంతఃకరణు
లై తపంబునం బరమేశ్వరుని సంప్రీతుం జేసి నిరతిశయానందంబగుమో
క్షంబునొందుఁడని దక్షతనూజులకు శివాశ్రయంబైన తత్త్వజ్ఞానంబుపదేశిం
చి నారదుండు యథేచ్ఛంజనియె; నంత వారలు మునివచనప్రకారంబునఁ ద
పంబొనర్చియీశ్వరుసంతుష్టింజేసి పునరావృత్తిరహితంబగు ముక్తిం జెందిరి.

క. ఆవృత్తాంతము దక్షుఁడు, భావంబున నెఱిఁగి శోక ♦ భరపీడితుఁడై
వేవేగ మఱియుఁగనియె సు,తావళిసహస్రసంఖ్య ♦ నధికప్రేమన్. ౪౬

వ. ఇట్లు మగుడి కుమారులఁగాంచి దక్షుఁడు నామకరణాదికర్మంబులు నిర్వర్తిం ౪౭
చి పూర్వులంబట్లు సృష్టికొఱకుఁ దపంబొనర్పం బనిచిన.

క. వారఱిగి జనకునానతి, భూరితపోనిష్ఠ సలుప ♦ బూర్వులపగిది
న్నారదుఁడు వచ్చిమరల న, సారముగానెంచి సృష్టి ♦ సామర్థ్యంబున్. ౪౮

క. వారిని మోక్షపదంబునఁ, జేర్చి మునివర్యుఁడంత ♦ శీఘ్రముచనియెన్
స్వైరవిహారుండగుచు, న్వారును మునియాజ్ఞ సృష్టి ♦ వాంఛయు లేకన్. ౫౦

క. ఉరుతరతపోగరిష్ఠత, పరమేశ్వరు కరుణవడసి ♦ పరమంబగు నా
క్షరమాసౌఖ్యముఁగాంచిరి, నిరసించిరి మాతృగర్భ ♦ నివసతి జగతిన్. ౫౧

* దక్షుఁడు కన్యలనిరువదిమువ్వురంగని భృగువుమున్నగు ఋషులకిచ్చి వివాహము చేయుట. *

వ. అంత దక్షుండు మగుడి యావృత్తాంతం బెఱింగి గోపోద్దీపితుండై పునస్సం
తానంబు వాలించి సుకుమారాంగులును సర్వలక్షణ సంపన్నలగు కన్య
యల నిరువదిమువ్వురంగని భృగుమరీచిపులస్త్యాంగిరసఃపులహవశిష్టాత్రిప్ర
ముఖులైన ఋషివర్యుల కొసంగి విధిపూర్వకంబుగా వివాహంబుఁ జేసిన.

క. ఆకాంతామణులందఱు, ప్రాకటముగఁగనిరి సుతుల ♦ భాసురమతులన్

రాకేందుసదృశముఖుల న, నేకుల మఱికన్నికల న • భీప్సితమలరన్. ౧౩

* దక్షుండు మఱియు నిరువది యేడుగురు కన్యలఁగని చంద్రుని కిచ్చి వివాహముచేయుట. *

వ. ఇవ్విధంబునం బుత్రికలు నుదాత్తులు నుదన్నులఁ బరివేష్టింప సంతోషభరితుం డై దక్షుండు మఱియు రూపలావణ్యవతులగు కన్నియల నిరువదియే డ్వురంగని సకలజనాహ్లాదకరుండగు సుధాకరుని కొసంగిన. ౧౪

క. అశ్వినిమొదలుగ నంతట, కృత్తికరోహిణులు మున్నుగా ♦ స్త్రీలను సుఖా యత్తుండై కోరికెలీగ, రోహిణియందే మనంబుఁ జేర్చెను • నుల్లాసమునన్. ౧౫

వ. అదియునుంగని తక్కినకన్నియలందఱు దండంబునం గుంది దక్షునిం జేరి యిట్లనిరి. ౧౬

క. ఓయయ్య! వినుము చంద్రుఁడు, మాయందు ప్రేమదొలఁగి • మదిఁ గృత్తికపై జేయునితాంతాసక్తిన్, న్యాయంబే యిట్టికృత్య • మాని సహింపన్. ౧౭

—* చంద్రశాపము. *—

వ. అనిపలికిన వారివచనంబులువిని దక్షుండు కోపారుణమానసుండై చంద్రున కు క్షయంబయ్యెడునని శాపంబిచ్చిన. ౧౮

క. దానంగ్రుంగిచి పక్షము, తానుకళామాత్రుఁడగుచు • దానారమణుం డానక్షత్రలోకేంద్రుని, దీనత శరణంబు నొందె • ధృతివిరహితుఁడై. ౧౯

వ. ఇట్లు దన్ను శరణంబునొందిన సురేంద్రుండు దయాసాంద్రుండగుచుఁ జం ద్రునింగని యిట్లనియె. ౨౦

మ. అదయుండై ద్విరదాస్యుఁ డిచ్చె మును నీ • కత్యంతము శాప మా పదకు స్సాంఘ్రమునుగాఁ జంద్రకళయు • స్వీకృత్య ముత్తాదుల్ శుభ ప్రముఖవిఘ్నేశుఁ బ్రసన్నుఁ జేసి మరలన్ • బ్రహ్మాబ్జవిరాజితాస్త్రి నా కృష్ణదినంబుందు భవత్ప్రలోకన మయో • గ్యంబంచుఁ బ్రార్థింపుచున్. ౨౧

వ. అని గావున నాటంగోలె ప్రతివత్సరంబువినాయకచతుర్థినిభవన్ముఖాంబుజం బుజనంబు లెవ్వరవలోకింప రట్టిదోషంబునీకుంగల్గియుండియు వేరొండిదియుఁ బ్రాప్తంబయ్యె; ఇంకనీవు శిక్షించిజగత్ప్రభుండగు చతురాస్యునిం జేయి దిమొఱంగించి శాపవిముక్తుండవుగమ్మని యింద్రుఁడు చంద్రుంబుత్తెంచిన.

చ. వినఁజనితేత భానుఁడగ • విందజుఁగాంచి కృతప్రణాముఁడై యనఘవృతిసంస్తుతుల్ సెలఁగ • నంజలిఁజేసి వచించె దక్షుఁ డే

పెనఁగఁగ శాపమిచ్చెఁ దన ♦ కిప్పుడు దీని నణంచి సత్కృపా
రసభరితాంతరంగమున ♦ రక్షణసేయుమునన్నుఁ బద్మజా!. ౬౩

వ. అని యిట్లు ప్రార్థించిన విని కమలాసనుం డిట్లనియె. ౬౪

శా. దక్షుం డాతఁడు దుష్టమానసుఁడు మ ♦ ద్వాక్యంబు లాలించునే
యాక్షేపించును నాపయిం మిగుల తా ♦ రాధ్యక్ష! నీవు న్విహా
పాక్షున్వేగ వేఁడవే వృత్తమిది యా ♦ ద్యంతంబులు న్దెల్పు మా
రక్షించున్నిను జంద్రశేఖరుఁడు వి ♦ భ్రాజత్కృపాక్షుంబునన్. ౬౫

తే. కాలకూటంబుఁ గబళించి ♦ కరుణ తోడ, దేవతుల నెల్ల వెంజేసియు ♦ దివ్యమహిమ
దక్షుడీదర్పమణంచి మృ ♦ కండుసుతుని, బ్రోచె శంకరుమహిమంబు ♦ బాగఁ దనర్పఁ దెలు.

మ. అను దక్షప్రజ్ఞజ వాక్యముల్విని నిశా ♦ ధ్యక్షుండు వేగంబ శం
భునివాసంబగు రౌప్యభూధరవరం ♦ బున్ జేరి నందీశ్వరా
జ్ఞను సర్వేశ్వరు సన్నిధానమున కు ♦ త్సాహంబుతోఁ బోయి భ
క్తినతిన్ జేసి ప్రసన్నుఁజేసుకొనియె ♦ స్తిర్తింపునన్ శంకరున్. ౬౭

వ. ఇట్లుఁ బ్రసన్నహృదయుండైన యంబికావల్లభునకు యామినీవల్లభుండు ని
జవృత్తాంతంబు దెలిపెనంత. ౬౮

చ. విని యభయప్రకంపితగుచు ♦ విశ్వవిభుండు కళావశిష్టు చం
ద్రునిఁ దలఁ దాల్చి భూషణము ♦ దోప నిమేషము మోదమంది యి
ట్లనియె మృగాంక! సర్వభువ ♦ నాధిప! నన్నును జేరితీవు గా
వున నిక నస్మదాజ్ఞమును ♦ బొంది సమృద్ధిఁ గాంచు మెంతయున్. ౬౯

వ. అని యిట్లు శంకరుండు శశాంకునకు వరంబొసంగుటయుఁ గనుంగొని హరి చతుర్ముఖ ప్రముఖులగు నిఖిలనిలింపులు నభినందించుచు నిట్లనిరి. దేవా! నీమహామహిమం బెవ్వఁడెఱుంగనోపు; నిపుడు లోక రక్షణార్థంబుగా సుధాకరునకు వృద్ధిక్షయంబులు రెండును గలుగఁ జేయవలయు నిదియ మాకభీష్టంబయ్యెడు; నదియొకటింగి భగవద్భక్తులు సకలాభీష్టంబులొందుదురనిన వేలుపుల వచనంబు లంగీకరించి భక్తవత్సలుండగు మహేశ్వరుండట్లన యమృతకరునకనుజ్ఞయొసంగె; సుధాంశుఁడును మహాదేవునకుఁ బ్రణమిల్లి తత్కృపవడసి ప్రమదంబున నిజపదంబు నొందెనంత. ౭౦

* శివదూషణ చేయుచున్న దక్షుండు పూషుని వచనంబులు విని కోపంబు బోనట్టుకొనుట. *

శా. అమ్మాత్రాంతమె యెక్కింగి దక్షుఁడప్రు ద ♦ త్యంతంబు రోషించి యా
మాహేశ్వంభరనాదు శాపమనివా ♦ ర్యం బెట్లు దప్పించె ద
ర్పావేశంబునఁ దారకావిభునక ♦ య్యద్రీంద్రు కోదండుఁడా
చేవేళ న్నవదూషణైకపరుఁడై ♦ య్యుగ్రప్రభావంబునన్. ౭౧

క. మునిపుంగవపుల హుండు, విని యాశివదూషణంబు ♦ వీనులకు మహా
ఘనహాలాహలమగుడు, స్ననలుచు నిట్లనియె దక్షుఁ ♦ గనుఁగొని యెదురన్.

క. ఈయఖిలైశ్వర్యంబులు, వాయును నిన్నోదురాత్మ! ♦ భవదూషణచే
నేయడ దూషింపఁగఁ జను, నాయీశ్వరు నింద సేయు ♦ నర్థామె నీకున్. ౭౩

వ. అమ్మహాత్ముండు భవదీయ శాపంబునకు గతియు నగ్ల్పించె నెంత్రయు. ౭౪

క. భవదీయతనూభవ నా, భవుఁడు ద్వ్యాహంబొనర్చె ♦ బాటిలు నిటకై
నవివేకము డిగి శంకరు, భవతారకు శరణుఁ బొందు ♦ భక్తి దలిర్పన్. ౭౫

వ. అనిన నప్పుమనిపుంగవు వచనంబులు విని కోపంబువోలఁగి దక్షుండు నిటలా
క్షునందు నధిక ద్వేషము చేయు చుండె మనంబున. ౭౬

— ♦ గౌరీజననము. ♦ —

తే. అట్లు ప్రేమ సల్పు నా దక్షునకు గౌరి, జననమైన విధము ♦ వినుఁడు మీకు
విస్మయంబు గాఁగ ♦ విప్రోత్తమ మునులార! శ్రవణములకు నిదిర ♦ సాయనముగ.

శా. కైలాసంబున రత్నమంటపమునన్ ♦ గంజాప్తకోటిప్రభన్
బ్రాలేయాచలకన్యకాసహితుఁడై ♦ బాలేందుకోటీరుఁడా
నాళీకాక్ష చతుర్ముఖప్రముఖ నా ♦ నాదేవ సంఘంబులున్
మోలిన్మ్రొల్చఁగ భద్రపీఠిఁ గొలువై ♦ మోదంబుతో నున్న చోన్. ౭౭

ఉ. పార్వతి లేచి నాథునకు ♦ భక్తిఁ బ్రణామముఁ జేసి యిట్లనెన్
సర్వజగత్పతీ! త్రిపుర ♦ సంహర! శంకర! దేవదేవ! యీ
సర్వచరాచరాత్మకము ♦ సంజనితంబగు చందమెట్లకో
సర్వము నాకుఁ దెల్పుమన ♦ శర్వుఁడు పర్వశశాంకవక్త్రికున్. ౭౮

క. ఈ దుత్పత్తియు లయమును, న్నిగమోక్త విధంబు గాఁగ ♦ నిఖిలము దెలుపన్
నగతనయ మగుడ నెవ్వేప్పు, మగనికి నిట్లనియె ముదము ♦ మది నిండారన్.

శా. సర్వజ్ఞానసుఖస్వరూప! శివ! యీ ♦ శాశ్వతదేహంబునై
యత్యాశ్చర్యనుసంగ నేనకద యు ♦ ర్వ్యబ్ధిల భాసిల్లుదున్
నిత్యం బీశ్వర! యేనుదక్కఁ గలదే ♦ నీహావముల్ వేర యు
త్పత్త్యాదుల్ ఘటియించు నావలన కా ♦ నా యీజాగ్నేత్రీ! శివా. ౮౧
వ. అనిగర్వంబుగా శర్వాణిపలికిన సర్వేశ్వరుం డిట్లనియె. ౮౨
మ. తరుణీ! నామహిమంబెఱుంగనిదవై ♦ త్యక్తక్రీడవై పొల్లుఁ బ
ల్కుచు భాషించెదు నీసమున్నతిని బ్ర♦హ్మాండభేదు సర్వంబునన్
బరిపూర్ణుండను సూత్రధారుక్రియను ♦ న్భాసిల్లి ప్రేరేచు నా
కరణిం బ్రేరకునుల్ సమస్తమును కు ♦ ర్గర్వింతు నీవిశ్వమున్. ౮౩
క. అణువగుదునణుప్రతంబౌదు, నణుమధ్యమహత్త్వమున్ ♦ మహత్త్వము జేసున్
ద్రుణమల్లాడను మత్ప్రేరణముల్ లేకున్న జగతి ♦ రాజీవముఖీ!. ౮౪
వ. అనియిట్లుపలికి యజ్ఞాంబుజవని మెఱ్ఱిల పరంజ్యోతియు పరమాత్మయు స
చ్చిదానంద విగ్రహుండును సర్వేశ్వరుండునగు శంభుండు నిఖిల నిర్మామ
కయగు నిజశక్తి తనయందుపసంహరించిన. ౮౫
మ. అప్పుడీసర్వజగంబు రూపకమునై ♦ యత్యంత నిశ్చేష్టమై
తపనేందుజ్వలనప్రభారహితమై ♦ త్యక్తామరవ్రాతమై
తుద యున్నాసరమున్గనంబనసినై ♦ గాఢాంధకారంబునై
విపరీతంబుగఁ గానవచ్చె నచియు ♦ న్వీక్షించి విభ్రాంతయై. ౮౬
క. గిరిరాజతనయ విస్మయ, భరితమనోంభోజయగుచు ♦ బ్రాణేశుజగ
ద్గురునీశ్వరుఁ గాని మాటల్, గరపద్మయుగంబుమోడ్చి ♦ కడువినయమునన్.
వ. ఇట్లు గొనియాడి భవాని ప్రాణేశ్వరుని గ్రమ్మర నిట్లు ప్రార్థించె. ౮౭
తే. దీనవత్సల! శంకర! ♦ దేవదేవ!, తెలియనైతి భవదీయ ♦ దివ్యమహిమ
దయదలిర్పఁగ మదపరా♦ధము సహించి, పూర్వమట్లును బాలింపు ♦ భువన
ములను. ౮౮
వ. దేవా! నీకశక్యం బెద్దియేనియుం గలదె; జగంబుల కీయుపద్రవంబు నివారిం
పవే యని గౌరి ప్రార్థించిన గౌరీమనోహరుండు ప్రసన్నహృదయుండగుచుఁ
బ్రథమంబ యేకాదశకోటి రుద్రులను బ్రబోధభరితులం జేసి వార లతిసం
భ్రమంబున నిద్రమేల్కాంచినచందంబున లేచి హృదయకమలంబుల నాది

యీశ్వరవినోదంబని తలంచి సర్వప్రాణులం దమయట్లన ప్రబోధంబునొం దించుట కుపక్రమించి తమోమయంబైన జగంబున మధ్యార్జునంబను మహాక్షేత్రంబునుం జేరి యచ్చట తమకిదియ శివరాత్రియని నాల్గుయామంబులు వినిర్మలాంతఃకరణులగుచు శివపూజాపరాయణులై యుండిరానమయంబున. ౯౦

మ. భవుఁడావిర్భవమొందివారికెదుటన్ ♦ బ్రత్యక్షమైయుల్లసత్
ప్రభవమింపొందఁగ నమ్మహేశు కరుణా ♦ పాథోనిధిం గాంచి సం
స్తవముల్మీరఁగ బద్ధపాణులగుచు ♦ దండప్రణామంబులున్
భువిఁగావించి వచించి రాత్మవినయం ♦ బుప్పొంగ వారెంతయున్. ౯౧

క. విశ్వమున కీవు కర్తవు, విశ్వమునకు హర్తవీవ ♦ వెలయుదు పేర్వే
విశ్వస్వరూపమగుచు, న్విశ్వేశ! స్వతంత్రుఁడవు సు ♦ విఖ్యాతముగన్. ౯౨

వ. మఱియు నీవు మహాగ్రేసరుండవు సుమధీరుండవు శూరుండవు స్థిరధన్విమైన నీకేము నమస్కరించెదము. భవదీయప్రసాదంబున జరాచరాత్మకంబగు నిజ్జగంబు తొంటియట్ల సంజాతచైతన్యంబు సేయుమని ప్రార్థించిన నంగీకరించి మహాదేవుండు ప్రసన్నస్వభావుండగుచు నంతర్ధానంబు నొందెనంత.

తే. హరివిరించి ముఖామరు ♦ లఖిల జంతు, సంతతులతోడ లేచిరి ♦ శంభునాజ్ఞ
చంద్రసూర్యాది తేజముల్ ♦ సంభవించె, జగమునిర్ధూతతిమిరమై ♦ మిగులవెలసె

వ. అంత సకలబృందారకులు దేవదేవుండగు నమ్మహాదేవు మాహాత్మ్యంబభివర్ణించి తత్పాదారవిందంబులుఁ బూజించిరి వినుండి. ౯౪

క. హరుఁడంతర్హితుఁడగు నవ, సరమున రుద్రులనుజూచి ♦ సత్కృప విహారు
న్వారిఁ యిత్తు వేడుఁడనవుఁడు, పరమేశ్వరుదయకుమెచ్చి ♦ పలికిరి వారల్. ౯౫

క. భవు జగధీశ్వరు నీకిదె మ, భువి రాత్రులు పూజసలుపు ♦ పురుషవరులకు
న్భవదీయకృపామహిమన్, శివరాత్రి సపర్యఫలము ♦ సేకురుగాతన్. ౯౬

వ. అనియిట్లు ప్రార్థించిన వారికట్లనవరం బొసంగి సదాశివుం డంతర్ధానంబు నొందె రుద్రులును నిజపదంబులం బొందిరంత. ౯౭

క. కైలాసశైలమునకు, న్నాళీకభవాచ్యుతేంద్ర ♦ నానాదివిష
జ్జాలంబుచని కపాలి, న్నాలింగని ప్రణుతిఁజేసి ♦ సుస్థిరభక్తిన్. ౯౮

వ. వినయపూర్వకంబుగా నిట్లనిరి. ౧౦౦

క. ఏతావత్కాలంబున, భూతాధిపయంధకార ♦ పుంజములో ని
శ్చేతన్యులమై యేము స్వీతాఖిలకష్టులమైతి ♦ మీగతి దేవా!. ౧౦౧

వ. మాకింక సకలదురితహరంబగు ప్రాయశ్చిత్తంబొండు విధియింపుఁడనవుఁడు
వారల వచనంబులు విని మందస్మిత వదనారవిందుండగుచు నిందుశేఖరుం
డిట్లనియె. ౧౦౨

క. సురలార! మీకు దోషం, బరయఁగ లేదించుకైన ♦ నస్మదనుజ్ఞన్
గిరిరాజతనయగా దే, చరితంబీగతి నొనర్చె ♦ దురహంకృతిచే. ౧౦౩

తే. ఇంక నేఁడాదిగా మీర, లిష్టములర, నిత్యకర్మంబులన్నియు ♦ నిష్ఠనడుపుఁ
డనుచు మాయుఁడానతిచ్చిన ♦ నమరులెల్ల, సలిపిరట్లన నిజపదం ♦ బులను బొందె.

ఉ. అంతససంభ్రమంబుగఁ గృ ♦ తాంజలియై జగదంబ లేచి య
త్యంతము ప్రాణవల్లభుని ♦ యంఘ్రులకున్ బ్రణమిల్లి భక్తితో
కాంత! సమస్తలోకజన ♦ కా! యిది మత్కృతదోషమెట్లు సు
స్వాంతతఁ దెల్పుమన్న విని ♦ శంభుఁడు చారుదరస్మితాస్యుఁడై. ౧౦౫

వ. విచిత్రచరిత్రయగు నద్దేవితో మృదుమధుర గంభీర వచనంబుల నిట్లనియె.

క. నాదండనీవు ప్రబలియు, వాదింపఁగఁదగునె యొక్క ♦ వని నాకన్న
న్నీ దుమహిమ దానగదా, యో దేవి! జగంబులిమిర ♦ యుక్తంబయెన్. ౧౦౭

క. వనితా! నీవఖిలజగ, జ్జనని విగావున దయార ♦ సము దళుకొత్తన్
ఘనమతి ప్రాయశ్చిత్తం, బొనరింపుము నీవదీని ♦ కుచితముగాగన్.

వ. అనిపలికిన యమ్మహాదేవుని వచనంబులు విని భవాని దానికంగీకరించి తప
స్థానంబుదయు సేయుమని యడిగిన ధవుఁడగు శివుండు యువిదకిట్లనియె.

చ. సుదపదలీధ్వని ప్రకర ♦ మంజులకంజల సజ్జలాశయా
స్పదదివిజేంద్ర సేవితి ♦ భాపరిభావితరంగ సంఘ స
ర్వదురిత పుంజభంజన వి ♦ రాజితముక్తి రమాధివాస భూ
నదుల ప్రసిద్ధిఁగాంచు యమునా ♦ నాథుని సాధుని హాశివీరంగన్. ౧౧౦

క. అనదిచెంగట నీవుమ, హానిష్ఠన్ శంఖరావ ♦ మగుచు న్దపముల్
బూనుము దత్పుండచటికి, దానుం జనుదెంచి కొనెడు ♦ దరమాదిప్రేమన్. ౧౧౧

క. ఆదరమున నీ రూపం, బాదరమునఁ గానిపింపు ♦ మతనికిఁ దరుణీ!

యాదవుఁడద్భుతంబుగ, నీదివ్యవిలాసమెచ్చి • నినుఁగొనిపోవున్. ౧౧౨

వ. అట్లుగొనిపోయి నిన్నుం దివదిన పవిత్రస్థానం జేయఁగలఁడటమీఁద ద్వాదశవత్సరాంతంబున మనకీరుప్రురకుం గళ్యాణంబు గాఁగలదని సర్వేశ్వరుం డానతిచ్చి శర్వాణింబనిచిన. ౧౧౩

క. గౌరిపరమాదరమునఁ బు, రారియనుజ్ఞ నటపోయి • యమునాతటినీ
సారసవనమున శంఖా!, కారముధరియించి మదినిఁ • గౌతుకమెసఁగన్.

క. పరమేశుచరణకమల, స్మరణంబును జేసుకొనుచు • మానసమందున్
బరమతపస్సాచరణము, నిరతము గావించె విజిత • నిఖిలేంద్రియయై. ౧౧౫

వ. ఆసమయంబున దినకరుండు మకరగతుండగుటయు మఖనక్షత్రంబున దక్షుండు పత్నీసమేతంబుగ సుపవిత్రుండగుచు నిజపుత్రికలతోడ దేవమునిగణంబులు గొలువ నమ్మహానది కరుగుదెంచి యందు నియమంబునఁ గృతస్నానుండై వాసరంబున నంబురుహమధ్యంబున దివ్యతరంబగు దరంబు గని యాదరంబునం గైకొనిన. ౧౧౬

క. అదితమాతుణమున విస్మయ, ముదవఁగనొకకన్యయగుచు • నొద్దఁజెలంగెన్
ముదమలరఁగాంచిదక్షుఁడు, సుదతీమణిఁదెచ్చి యాత్మ • సుందరికొసఁగెన్.

సీ. మనమతివేదవల్లి నవ • కంజదళేక్షణ నప్పుడెంతయున్
గనుఁగొని కన్యకామణినిఁ • గౌతుకమొప్పఁగఁ గేలనెత్తి మూ
ర్కొని శిరమున్ననుంగవయుఁ • గూర్మిసుధామయమొప్పనస్తన్యము
న్దనరనొసంగెఁ జెప్పనద • నంబునకున్ స్వసఖీజనంబుతోన్. ౧౧౮

వ. అంతదక్షుండు నియమసమాప్తింజేసి దేవమునిగణసహితుండై నిజగృహంబునకుం జనుదెంచె రయంబున. ౧౧౯

క. గౌరీవిసదినమునకున్, శారదశశిరేఖవోలె • చారువిలాస
శ్రీరంజిల్లఁగ వర్ధిలెఁ, గూరిమి తలిదండ్రులకును • గుతుకంబలరన్. ౧౨౦

—* గౌరి తపంబుఁ జేయవరుగుట. *—

తే. పంచవర్షంబులగుటయు • బాలయంత, శివునిఁబాణిగ్రహంబును • జేయఁదలఁచి
నిజతపంబునకై యొక్క • విజనతలము, వినయమునఁదల్లిదండ్రుల • వేఁడెనపుడు.

క. జననీజనకులు కూరిమి, దనరఁగ ననుకూలులగుచుఁ • దపమొనరింపన్
బనిచిరి తనయను సఖుల, న్వెరువెంటన్గూర్చి యొక్క • విజనస్థలికిన్. ౧౨౨

చ. సరసిరుహాక్షి గౌరి మఱి ♦ సంతసమొప్పఁ దపోగృహంబు భా
సురతరలీలఁ జేరి యతి ♦ సుస్థిర భక్తిఁ జెలంగ నీశ్వరున్
బురహరు సంస్మరింపుచును ♦ బూజలొనర్చుచుఁ దత్కథాసుధా
ఝురలను దేలుచున్నగజ ♦ సల్పెఁ దపంబు నుదాత్తచిత్తయై. ౧౨౩

ఆ. అపుడు వేదవల్లి ♦ యాత్మవల్లభుఁగని, బాలకెట్లు పొడమెఁ ♦ బావనముగఁ
దపముమీఁదబుద్ధి ♦ తద్దయునవ్వఁడు, ధర్మపత్నితోడ ♦ దక్షుఁడనియె.

క. జగదంబయైనసాక్షా, ద్భగవతియీదేవి మనల ♦ పుణ్యఫల మీడే
రఁగజనియించె న్గాదే, జగతిన్ ధన్యులము మనము ♦ జలజదళాక్షీ!. ౧౨౫

వ. అనిన దక్షునివచనంబులు విని తత్కుటుంబిని ప్రసన్నహృదయయై కృతా
ర్థనైతినని సంతోషించె నంత నక్కడ. ౧౨౬

— ♦ ఈశ్వరుఁడు గౌరితపమును బరీక్షింప విప్రవేషంబున నరుగుదెంచుట ♦ —

మ. తరుణీరత్నము గౌరిశంకరు మదిన్ ♦ ధ్యానింపుచున్ సంస్తుతు
ల్గరిమన్ జేయుచు ద్వాదశాబ్దముల దాఁక ♦ న్శంభుసేవైకత
త్పరత న్భూరితపంబొనర్చె నపుడా ♦ బాలేందుకోటీరుఁడా
సరసీజాక్షి మనోరథంబు ఫలియిం ♦ ప న్విప్రవేషంబునన్. ౧౨౭

వ. చనుదెంచి తదీయ తపోమందిరద్వారంబున నిలిచి పలుకరించిన యద్దేవి విని
శివభక్తుండగు నెక్కభూసురుం డరుగుదెంచెనని గృహంబు వెలువడి య
ద్ధరణీసురోత్తముఁ గని మహాదరంబునం బ్రణమిల్లి యమ్మహాత్మునకుఁ బీ
ఠంబిడి యర్ఘ్యపాద్యాద్యుపచారంబు లొనర్చి యత్యంత భక్తిపూర్వకం
బుగఁ బూజించి మందస్మితవదనారవిందయగుచు నిట్లనియె. ౧౨౮

క. ఓవసుధామరశేఖర!, నీవచ్చుటమద్గృహంబు ♦ నేఁడెంతేనిన్
బావనమయ్యె న్మదిలో, నీవాంఛిత మేమి దెలుపు ♦ నిర్మలచరిత్రా!. ౧౨౯

వ. అనిపలికిన దాక్షాయణికి భూసురుం డిట్లనియె. ౧౩౦

ఉ. తరుణీ! నీవు ప్రసన్నురాలవగుట ♦ ధన్యుండనైతి న్గదా
వరలావణ్యసుశీలసంపదల నె ♦ వ్వారైన నీసాటియే
సిరులుం బొందఁగ నీకరగ్రహణమున్ ♦ జేయన్ దలంపయ్యెడున్
గరుణాదృష్టి ననున్ వరింపగదవే ♦ కంజాతపత్రేక్షణా!. ౧౩౧

ఆ. అనిభూసురుండు పలికిన, విని యది మది కినుకదనర ♦ వీనుంగవప-

య్యనకరయుగమునమూయుచు, ఘననిష్ఠుర ఫణితిఁబలికె ♦ గౌరి యతనితోన్.

మ. పరమాత్ముండగు చంద్రశేఖరునకున్ ♦ బత్నిత్వమున్గోరి యే
నిరతంబిచ్చట భూరిభాసుర తపో♦నిష్ఠన్ బ్రవర్తింప వే
మరు నామ్రోల భయంబు లేక నిటుల♦న్నాగ్రహ్యంబునన్ బల్కె దీ
శ్వరు మృత్యుంజయు దక్కనన్యుని మది♦న్వాంఛింతునే భూసురా!. ౧౩౩

మ. అనిరోషంబు జనింప గౌరియన భ ♦ వ్యప్రౌఢి భూమీసురుం
డనియెన్దుర్లభుఁ డీశ్వరుం డహహ బ్ర♦హ్మాద్యామర శ్రేణికిన్
మునులుంగానఁగ లేరు వాని మహిమం ♦ బున్వాఁడు మాయావి యో
వనితా! నీకు లభించు టెట్లు తఁడు త♦ద్వాంఛ న్మదిన్మానుమా. ౧౩౪

చ. అనవుఁడు గౌరి పల్కె నన ♦ యంబు విషాదముదోప నెమ్మదిన్
దినదినమిట్లొనర్చు నతి ♦ తీవ్రతరంబగు యాతపంబునన్
ననుగరుణించి శంకరుఁడు ♦ నాకుఁబ్రసన్నుఁడు గానియయ్యెడన్
మనునె శరీర మింక పలు ♦ మాటలికేటికిపొమ్ము భూసురా!. ౧౩౫

వ. అనిపలికి యమ్మహాదేవి కప్పుర గృహాంతరంబున కరుగుసమయంబున.

చ. కరుణదలిర్ప నీశ్వరుఁడు ♦ గ్రక్కునఁజూపె నిజస్వరూపము
న్దరుణికినంత నవ్వికచ ♦ తామరసాక్షి మహేశుదివ్య సుం
దరతరమూర్తిఁజూచి కను ♦ దమ్ముల పండువ గాఁగ భక్తితోఁ
గరములుమోడ్చి మ్రొక్కి భయ ♦ కౌతుకమున్దనరంగఁ జెంగటన్.

వ. విరచితాంజలియై నిలిచి దేవా! మదపరాధంబు సహించి రక్షించుమని శ
రణంబు నొందిన. ౧౩౬

క. కరుణించితరుణికనియె, న్తరుణేందు ధరుండు వలదు♦ తన్వీ! భయమున్
ధర నీతపమున కేనున్, బరమప్రీతుండ నైతి ♦ భావమునందున్. ౧౩౭

వ. అనియిట్లుపలికిన శశాంక శేఖరునకు జగదంబ పునఃపునః ప్రణామంబులొ
నర్చి నయనారవిందంబులానంద బాష్పంబులు చిందఁ జెంతనిలిచె; నంత;

— దక్షుఁడు గౌరి నీశ్వరునకిచ్చి వివాహము చేయుట. —

క. కాత్యాయనిపరిచారకు, లాక్షణమునఁజని మహీసు♦ రాగమనంబున్
దక్షునితోన్నుడివిన గుణా, దక్షుఁడతఁడు మనము నధిక ♦ తం బలరారన్.

క. ఆక్షోణీసురవర్యుఁడు, సాక్షాత్పరమేశుఁడనుచు ♦ సద్భక్తిన్ సా
జాక్షి న్దనతనయను ఫా, లాక్షునికొసఁగన్ దలంచె ♦ నంచితమతియై. ౧౪౨

వ. ఇట్లు దలంచి యవ్విరించి తనూజుండు వేగంబ వివాహ సంభారంబు లొన
గూర్ప నధికారులం బనిచి యధిక ప్రియంబున సకల బంధుజనంబుల రా
వించె నప్పుడు. ౧౪౩

క. భావజరిపు పరిణయ లీ, లావిభవముఁ జూడ బహువి♦లాసము లొప్పన్
దేవముని సిద్ధగణములు, వేవేఁ జనుదెంచి రాత్మ ♦ వేడుక మీరన్. ౧౪౪

మ. పురవీథుల్ సవరించి కల్లడలు సొం♦పుల్ నింప ధామంబులన్
బరగ న్బల్లవ తోరణావళులు రం♦భాస్తంభ జాలంబుల
చ్చెరువున్మీరఁగ రంగవల్లు లిడి రా♦జిల్లంగ మేల్కట్లు దీ
ప్చిరి మార్గంబులఁ జల్కిరంతట జనుల్ ♦ శ్రీగంధ తోయంబులన్. ౧౪౫

వ. అంత చతుర్ముఖ సుతుండు తన తనూభవ భవనంబునకుం జనుదెంచి యవ
నీసురాకారుండగు నఖిలభువనేశ్వరుంగని సవినయంబుగ వినతిం జేసి ప్రస
న్న హృదయంబున సుగుణ మహితయైన దుహితతోడ నమ్మహేశ్వరును
ద్వాహంబు కొఱకు నిజగృహంబునకుఁ దోడ్తెచ్చి నానారత్న విచిత్రితంబ
గు సింహాసనంబున సుఖాసీనుం జేసి కన్నియ నలంకరించి నంతఃపురమున
కనిచిన. ౧౪౬

ఆ. ప్రాఙ్ముఖంబుగాఁగ♦భద్రపీఠంబునఁ, గలికి నునిచి జడలు ♦ గట్టియున్న
కురులు చిక్కుదీర్చి ♦ కుంకుమకస్తూరి, నలుఁగుఁ బెట్టిరపుడు♦ చెలులు వేడ్క.

మ. అలివేణుల్ బహువైభవం బెసఁగగా ♦ నభ్యంజన స్నానముల్
లలి జేయించి సువస్త్ర భూషణగణా ♦ లంకారముల్ జేసి యు
త్కలికన్ దోడ్కొని తెచ్చి రబ్జవదనల్ ♦ గళ్యాణ వేషంబు సొం
పలరన్ జంద్రకిరీటు సన్నిధికి ♦ భవ్యప్రీతి శోభిల్లఁగన్. ౧౪౭

మ. అలబ్రహ్మాచ్యుతముఖ్య సర్వదివిజుల్ ♦ హర్షంబుతోడన్ గృతాం
జలులై మంజులసంస్తవంబు లలరన్ ♦ సర్వేశుపైఁ బుష్ప వృ
ష్టులు గావించిరి భారతీరమలతో ♦ సొంపొందఁగా వేలుపుల్
వెలనుల్ సేసలుఁ జల్లి రీశ్వరిపయి ♦ న్వేడ్కన్నుతుల్ మీరఁగన్. ౧౪౮

సీ. దేవదుందుభిరవములు దిశలనిండఁగాసె, జలధికల్లోలమాలికా స్వనములట్ల
యాడిరప్సరలతిమనోహరముగాఁగ, గిన్నరులు పాడిరప్పుడు సంగీతములను.
మ. గిరిజన్ బద్మజ సంభవుండు శుభలగ్నంబందు బాలేందు భృ
చ్చరణాబ్జంబులు కన్నె తోయము పొసంగన్ సంప్రోక్షణన్ జేసి ప
ల్లవరుచుల్ పూజించె సుగంధపుష్పముల బాలారత్నము న్డాకవో
సె రహిన్ స్వాహాఁ జంద్రశేఖరుఁ డకుం జేజేలు కీర్తింపఁగన్. ౧౫౧
క. పరమేష్ఠిప్రముఖముఖమున, చరుహల్లాజలను వేల్చె సంతసమొసఁగన్
హరిముఖ్యసురలు మంగళ, కరములుగఁ బఠియించి రరుధురా నిగమంబుల్.
వ. ఇట్లు దాక్షాయణి పాణిగ్రహంబు చేసి యవ్వివాహమధ్యంబునఁ బరమేశ్వ
రుండాకస్మికంబుగా నంతర్ధానంబగుటయు. ౧౫౩

— వివాహమధ్యంబున నంతర్ధానుఁడైన యీశ్వరుని దక్షుఁడు నిందించుట. —

క. కని యవ్విధంబు తనమది, ఘనమోదము దొలఁగ వేడి కన్నీరొలుక
న్వనజాక్షి జనని జనకికి, వినుపించెఁ దల్లి శోక విహ్వలయగుచున్ ౧౫౪
వ. లక్ష్మీవాణీసహితయై దక్షురాణి తనూజతో నిట్లనియె. ౧౫౫
క. ఉపచారమేమి వచ్చెను, యిప్పుడీ పనికలనఁ దానసీశ్వరుఁ డరిగెన్
జలజాక్షి నీవు గ్రమ్మఱఁ, దపమున్దాలింపు మింక ధరఁ గూర్చి వెసన్. ౧౫౬
వ. దానఁ బరమేశ్వరుండు నీకుఁ బ్రసన్నుండగు శోకంబు వలదని పలికిన జననీప్ర
భృతుల వచనంబులు విని విషాదంబు గాంచుకొని యయ్యంబికయుఁ దపోనిలయం
బునకరిగి తొంటిచొప్పునఁ దపోనిష్ఠాగరిష్ఠయై యుండె నంతయు. ౧౫౭
క. హరుఁ డంతర్హితుఁ డగుటయు, హరిముఖ్యసురర్షులెల్ల నతిఖేదము నొం
దిరి బుద్ధులు కమ్మదిగుందిరి, పరమేశ్వరు దర్శనంబు పాటిలకపుడున్. ౧౫౮
వ. మఱియు నమ్మునీంద్రులు చింతాక్రాంతులగుచు నాత్మగతంబున. ౧౫౯
ఉ. తమకుఁ బ్రసన్నుఁడయ్యు గిరిధన్వి తొలంగె యనుగ్రహంబు నే
యమికి దియేమి హేతువో మహానుభావాత్మకుఁడైన దక్షుదో
షమొ మఱి యస్మదాదికులు సంబరమెఱుంగ వాటించు నాత్మ స
ర్వమునిరసించి శీర్షములు వంచుక యూరకయుండి రయ్యెడన్. ౧౬౦
వ. ఇవ్విధంబున సకలదేవ ముని గణంబులు దేవపత్నులు దాక్షాయణితోడఁ
గూడి శోకాక్రాంతులగుటయుఁ గనుంగొని దక్షుండు శోకంబు నొందక క

ల్యాణమంటపంబున నుండు బృందారక బృందంబుల కిట్లనియె. ౧౬౧

క. సురలార! యేను జేసిన, చరితంబిది యేమి యొక్క ♦ ధూర్తవతంసుం
డురగేంద్రభూషుఁ డీగతి, పరిణయసాధ్యుఁ డనఁ బోవఁ ♦ బాడియె చెపుడా.

క. హీనుఁ బిలిచిరే ద్విజేంద్రా, తా నేమిటకువచ్చి నాసు♦తన్ బ్రార్థించె
న్వీనికిఁ బిల్లన్ దండ్రిన్, గానము శుచిగాఁడు కాడు♦గాచు నిరతమున్. ౧౬౩

క. ఇటువంటి వానికేన, క్కటమోహమతిప్రఫుల్ల ♦ కమలదళాక్షి
న్నిటలజితచంద్రరేఖన్, గుటిలాలక నాదుసుతను ♦ గుతుకంబెసఁగన్.

క. మీసన్నిధినిపుడేనున్, భాసురతరలీలనొసఁగి ♦ పరిణయ మిట్లున్
జేసినచో నపకీర్తిన్, జేసెన్ సర్తకుఁడు ధూర్త ♦ శేఖరుఁ డకటా. ౧౬౫

క. ఇహహ యిటువంటి చేష్టలు, రహిఁ జేయఁగ నగునె ఫీఁడు ♦ బ్రాహ్మణుఁ డయ్యున్
సహజగుణంబను విడుచునె, మహిమండలిలోన నెట్టి ♦ మనుజుండైనన్.

వ. అని యిట్లనేకవిధంబులఁ బద్మజసుతుండు వేల్పులతోడంబలికి వారివారి నిజనివాసంబులకనిచె; నది మొదలు దక్షునకు లోకశంకరుండైన శంకరునందుఁ గ్రోధంబు సంజాతంబయ్యె నంతయు. ౧౬౭

— ఈశ్వరుఁడు గౌరిని గైలాసంబునకుఁ గొనిపోవుట —

తే. ఇట్లు పలుకఁ గలమనొరస♦య్యభ్రపురాణి, దక్షకన్యక బహుతప♦దక్షయగుచు
కాయమున కార్శ్యము జనింప ♦ ఘనసియమము, దనరనుండినచో నిందు♦
ధరునికరుణ. ౧౬౮

వ. అమ్మహాదేవి ననుగ్రహింపఁ దలంచి క్రమ్మఱ నమ్మహాదేవుండు కుతూహలంబున భూతి రుద్రాక్ష భూషణుండును ధృత కాషాయ వసనుండును శింజన్మణి మంజీర నాదనాదిత దిఙ్ముఖుండును జటాధరుండును కపాలమాలికాధృతమకుటుండును శూలకపాల పాణియునగుచుఁ దాపస వేషంబునఁ జనుదెంచిన మునిపుంగవునిఁ జూచి గౌరి లేచి కృతాంజలియై యతని కర్ఘ్యపాద్యాద్యుపచారంబు లొనర్చి యాసనంబిడి వినయంబున మ్రోలనిలిచె నాసమయంబున. ౧౬౯

క. పరమాత్ముఁ డింద్రశేఖరుఁ, బరిగొని సంస్తవము లొప్ప ♦ బ్రహ్మాదిసురల్

పరిమళములు గ్రమ్ముకొనఁగ, విరులున్వర్షించిరమిత ♦ విభవంబలరన్. ౧౭౦

వ. అంత మహాదేవునకు జగదంబ పరమహర్షంబునం బ్రణమిల్లి భక్తియుక్తం బగుమనంబున దేవా! మదపరాధంబు సహించి కరుణా కటాక్షంబున నన్నురక్షింపుమని సుధామధురోక్తులం బ్రార్థించిన విని యాదరంబున. ౧౭౧

మ. కరుణాంభోధి సుధాంశుమౌళి మదిలోఁ ♦ గౌతూహలంబొప్ప ని
ర్జరులుంగొల్వంగ నబ్భవానిని వృష ♦ స్కంధంబుపై దాపలన్
గరపద్మంబునఁ జేర్చి వేగఁజని య ♦ క్కైలాసమున్ జేరి సు
స్థిరభాగోన్నతినుండి దివ్యమహిమన్ ♦ సింహాసనాసీనుఁడై. ౧౭౨

—♦ దక్షుఁడీశ్వరునిపైఁ గోపించుట. ♦—

వ. అంత నయ్యీశ్వరి పరిచారికాజనంబు తపోగృహంబున నుండక భయంబునఁ జని దక్షునితోడఁ దద్వృత్తాంతంబంతయు నెఱింగించిన నతఁడువినితన దండనుండు వేల్పులఁ గని యిట్లనియె. ౧౭౩

మ. మునుపేతెంచి వివాహయత్నమున మన్మున్నవ్వంచనన్ జేసి చ
య్యనఁ జోరుండనిరీతి నన్ను వంచించి ♦ తండ్రీంటికి నొచ్చి నా
యనుజన్ దోడ్కొని పోయె శౌర్యమున న♦త్యంతంబు గర్వంబుతో
నను లెక్కింపకయింత దుర్యశము దీనన్ ♦ నాకుఁ గల్గెన్ గదా. ౧౭౪

తే. తల్లిదండ్రుల యనుమతి ♦ దక్కఁ జగతి, నెవ్వఁడేనియుఁ జేయుఁడు ♦ నిట్టి కార్య
మెందు నుద్వాహ మొనరింప ♦ నెఱుఁగఁడితఁడు, వినియుఁ గనియు నెఱుంగఁ
డ ♦ వ్విధ మొకింత. ౧౭౫

క. ఈతఁడు బిచ్చకుఁడెన్నఁడు, భూతలమున నివ్వివాహ ♦ మున్ జేసియు. బ్రఖ్యాతముగఁ జూచి యుండిన, నీతీరున నేఁడు జేయు ♦ నెల్లరు నగఁగన్.

వ. అని బహువిధంబుల దక్షుండ వ్వేల్పుల మ్రోలం బలికి వారల నిజస్థానంబుల కనిచి పరమాత్ముండగు శంభునందుఁ గోపంబు దీపింపఁ బ్రత్యహంబు శివదూషణ పరుండయ్యె నంతయు. ౧౭౬

ఉ. అంతముకుంద ముఖ్యసుర ♦ లందఱు కొందల మందుచున్ సతీ
కాంతుని నిందమౌళి నిధి ♦ కంధరు నిందయొనర్చు నక్కటా
యెంతయు హాసినొందఁగలఁ ♦ డింక సలింపఁగలత్తొడ దక్షుఁడ

త్యంత దురాత్మ పీని విడ ♦ నాశికనుండెడఁ బోవఁ గూడునే. ౧౭౯

వ. ఇప్పుడెన్ని భంగుల నేనియు మనమిందఱ మప్పాపాత్మునకుఁ దెలియఁ జెప్పి యప్పరమేశ్వరునింద నివర్తింపఁ జేయుదమని నిశ్చయించి యొల్లరిట్లనిరి.

క. దక్షా! సమస్తలోకా!, ధ్యక్షుండవు సకలకళల ♦ దక్షుఁడ వష్ట
దిక్షకుఁడవు నీసుత నిటు, లాక్షునకు నొసంగి నావ్ర♦హాక్షంబెసఁగన్. ౧౮౦

క. జామాతయయ్యోనీకున్, సోమకళామౌళియతని ♦ శుభకర వచన
స్తోమంబుల భూషింపక, నేమిటికై నింద్యఁ జేతు♦ విశ్వేశు నభవున్. ౧౮౧

క. ఇలనెవ్వరైన సంతస, మలరఁగ సంబంధమైన ♦ యటమీఁదటఁ ద
త్కులశీలాదుల నెంతురు, తలపోయఁగ వలయు మున్నె ♦ తత్వజ్ఞనిధీ. ౧౮౨

వ. కావున నతిరయంబునఁ గైలాస నగరంబున కరిగి భవత్తనూజను జామాతను గని యమ్మహాదేవునితోడ సంధిచేసుకొని రమ్మనవుఁడు. ౧౮౩

— ♦ దక్షుఁడు పుత్రికను నల్లునిఁ జూడ నేగుట. ♦ —

క. వారలగంభీరోక్తులు, సారెకువిని దక్షుఁడంత ♦ శాంతుం డగుచున్
గారాబుకూతు నల్లునిఁ, గూరిమిఁగనఁ జని యొ రజిత ♦ కుధరంబునకున్.

వ. ఇట్లుచని యిందుశేఖరు మణిమందిరద్వారంబు సేర నప్ప్రతిహారులతని శివ సమ్ముఖంబు తదాజ్ఞవడయక గానేరదండాక నిందువసింపుము; కాదేని వల యు నెడ కరుగుమనిన దవ్వారికుల వచనంబులు విని దక్షుం డిట్లనియె.

క. నా దుహితం జామాతను, సాదరమతిఁ జూడ మచ్చేట్కుఁ ♦ జనుదెంచినచో
నాదు హితంబౌనగూర్పక, రాదెని లుపదగు నె మా౦డి♦ద్వారమునన్. ౧౮౬

వ. అనిన వారలతని కిట్లనిరి. ౧౮౭

శా. ఓరీమూఢ! దురాత్మ! దక్ష! వినరా ♦ యూహింప నేకార్యముల్
గౌరీవల్లభు సత్కృపన్వడసి లో ♦ క శ్రీశనిష్కంటకం
బై రాజిల్లఁగ నేలుచు న్గటకటా ♦ యశాంతి మీవిట్లు గ
ర్వారూఢిన్ బరమేశు దూషణముఁ జే ♦ యన్బూనితే దుర్మతీ!. ౧౮౮

క. ఆరక్కసులకునేనియు, సారంబగునట్టిబుద్ధి ♦ జనియించు గదా
గోరంతయైన ప్రజ్ఞా, ధారేయత యేలనీకుఁ ♦ దప్పెఁగ సుమతీ!. ౧౮౯

వ. ఇప్పుడు భవన్ముఖాలోకన సంభాషణంబులు మాకనుచితంబులు. ౧౯౦

చ. పురహరుసేవ యందుమది ♦ బుద్ధినిజంబు జనించెనేని శం

కమనమయంబు గాంచి యెడ • గన్పరతుల్ భవదాగమంబు నీ
శ్వరుని యనుజ్ఞయైన నట • శత్రుని సన్నిధి కీవు నిల్వ సు
స్థిరమతిగా నిచోఁ జనుము • శీఘ్రము వచ్చిరతోడ్త గ్రమ్మరన్. ౧౯౧

వ. అనిన వారలవచనంబులు విని ఖిన్నమనస్కుండై మరలి కోపంబున గణేం
ద్రులయెదుట నిట్లనియె. ౧౯౨

ఉ. వారిజసంభవాదిసుర • వర్యులు మద్వచనం బొకింతయున్
వారకయుందురే నియ • మించిన కార్యములందు నెవ్వరున్
వారలకన్న శంకరుని • వైభవమెంత దలంప మీప్రభుం
డారకశాట్కిరీట నిఁకఁ • దా నుభజింపను జువ్వె యాత్మలోన్. ౧౯౩

—* దక్షుండు రుద్రుని బూజింపవలదని దేవతల కాజ్ఞాపించుట. *—

వ. వినుండు నేను సకలసురలకు నియామకుండనగుదు; నేన జగత్ప్రవర్తన నివర్తన
దక్షుండ; సకల జనసంహారకుండ; జగత్ప్రభుండ; కార్యాకార్యంబులెఱుం
గని దుహితృజామాతల వచనంబులు విని మీరలిట్లనకోధించితిరి గావు
న రుద్రవిషయంబులగు సమస్క్రియాస్తుతి ధ్యానంబులు మొదలైన య
విన్నెల్ల వేలుపుల నిటమీఁదఁ జేయకుండ నాజ్ఞాపించెదనని దవ్వారికుల
తోడ రోషంబునఁ బలికి దక్షుండు గ్రమ్మర నానాలంకార మండితంబగు
నిజపురంబుఁ జేరి యందు బ్రహ్మాది దేవగణంబుల రావించి యిట్లనియె.

ఉ. ఓసురవర్యులార! యుచి • తోక్తుల మీరలు బంపఁగాఁ గదా
నా సుతనల్లునిన్ బ్రియము • నన్ దిలకింపఁగ వెండికొండ కు
ల్లాసమెసంగఁ బోయితి న • టెత్స్యము సేయుచు ద్వారపాలకుల్
చేరి నన్నవజ్ఞ యొదె • చెప్పెడి దేమికఁ జ్ఞయయ్యెడిన్. ౧౯౫

తే. శంభుసన్నతి లేకత • త్సవిధమునకు, నరుగనీకెట్టులగు వోవ • రాత్మ! యిపుడు
నీముఖంబును జూడరా • దేము పొమ్ము, టంచు నిష్ఠుర వచనంబు • లనిరి నన్ను.

క. వారలదోషము గాదది, యారయ జామాతృకేనయ • లాడుకొనినదు
ర్వారోక్తులు విని దానన, నీకీతి నన్నున్ బలిక • రింతయుఁ గాకన్. ౧౯౬

వ. మఱియు నాయందొకింతయైన దురితంబు గలదే? యభిమానరహితుం
డనై యేను వారల నవలోకింపఁ బోవుటెట్లు; వెక్కసమాటలింకేటికి? సావ

ధ్యానంబుగా వినుండు. ౧౯౯

క. ఇది మొదలు మీరు రుద్రుని, మాదెసఁ దలఁపకుఁడీ శివునికి న◆మస్కృతిఁ బ్రియమున్
మొదలైనవి చేయకుఁడీ, విదితంబుగఁ గూర్చి కూడకు◆ నీను జగములన్.

క. చేసిన యీ కపరాధం, బాసిద్ధము మీ పదంబు◆ లయ్యల కిత్తున్
భాసురమహిమ స్వాంతీయు, గాసి మొనర్చెదను మిమ్ము◆ క్రతుభుజులారా!

వ. అని సురలకాజ్ఞాపించి శివదూషణంబు సేయుచు బహుకాలంబట్లుండె.

—* బ్రహ్మ శంకరాజ్ఞను గాని యజ్ఞము చేయుట. *—

తే. అంతఁ గొన్ని దినంబుల◆ కబ్జభవుఁడు, విశ్వనిర్మాత త్రిభువన◆ విశ్రుతముగఁ
గ్రతువొనర్పంగ దలఁచి వే◆గంబునతఁడ, పేక్షితములైన ద్రవ్యంబు◆ లెల్లఁ గూర్చి. ౨౦౨

మ. సవనాధ్యక్షుఁడు త్రిలోచనుఁ బసు జగ◆ త్స్వామి స్మరంక్షోత్రి శం
భు వెసన్ రోడొక్కని వచ్చి భక్తిదనరన్◆ బూజించి హవ్యంబు లి
చ్చు విశేషోజ్జ్వలుఁడైన దక్షుఁ డతనిన్◆ దూషించు గాకేమి యా
శివునిన్ భూతి సపర్యలన్ దనుపుదున్◆ సిద్ధంబు ముమ్మాటికిన్. ౨౦౩

తే. కలుషచిత్తుండు దక్షుండు◆ గర్వమెసఁగ, నించుకేమని యన జేవి◆ తేచ్ఛమాను
దేవతత్వంబు ధరణిస◆వ్వాని కేని, ప్రాణమందాస వానికి◆ భయము గల్గు.

వ. మఱియుఁ బ్రాణేశ్వరుండును బినాకపాణియుఁ గృత్తివాసుండునునగు నమ్మహాదేవుండు నన్నురక్షించునని సత్యలోకంబు నందుండి కైలాసంబున కరిగి యంనీశ్వర మందిరద్వార ప్రస్థితుండగు నందినీ గని ప్రణమిల్లి యతని వలన నిజాగమనం బెఱుంగఁజేసి తదాజ్ఞ నీశ్వరు సన్నిధానంబునకుఁ జని నిరతిశయ భయ వినయ సమన్వితుండై దండప్రణామంబు లొనర్చి యిట్లని ప్రార్థించె. ౨౦౪

మ. కరుణాంభోనిధి! దేవదేవ! త్రిజగ◆ త్కల్యాణ సంధాయకా!
హర! యజ్ఞేశ్వర! భక్తవత్సల! విభూ◆ పాహీ! మహాదేవ! య
ధ్వర మొక్కం జేసెద వచ్చి యచ్చటి హవి◆ ర్ద్రవ్యంబులన్ మీరు సా
దరత న్మెండరఁ గైకొన న్వలయు నే◆ ధన్యత్వమున్ జెందఁగన్. ౨౦౫

వ. అని కమలగర్భుండు పలికినఁ బరమేశ్వరుం డతని గరుణించి. ౨౦౬

క. చతురాస్య! సదుక్రతువున, కతిశయమగు నస్మదీయుఁ ♦ డగునందిని స
మ్మతి, బని చెదనని మంద,స్మితముల యఁగనని చెశివుఁడు♦ శ్రీఘ్రమ యుఁజనిన్.
వ. పితామహుండును బరమేశ్వరునకు నమస్కరించి తదనుమతిం గొని వెడలి
దక్షుకడకుఁ జని యతనికి సవనారంభ విధంబు దెలిపి మేరు నగరంబున
కరిగి తచ్ఛిరంబున మనోహరంబగు మనోవతి పురంబు నందు నిలిచి శు
చియై యజ్ఞంబున కుపక్రమించె; నాసమయంబునఁ గైలాసంబున నుండి
మహాతేజస్కులైన బ్రహ్మర్షిరాజులఁ దోడ్కొని హరిప్రముఖ నిఖిల దివిజు
లు నరుదెంచి రచ్చట. ౨౦౯
క. శ్రీరమణాదులకజుఁ డుప, చారంబులొనర్చి ముద తు ♦ సంగఁగనుత్కం
ఠ్ఠాయుఁడు దక్షుడు వచ్చిన, నాకీతిన నాదరించె ♦ నతనిసపర్యన్. ౨౧౦
వ. అంత విరించి దక్షునకుమతిఁ బీఠంబున నసించె; నయ్యవసరంబున. ౨౧౧
క. ఇంతుధరునాజ్ఞగైకొని, నందియరుగుదేర లేచి ♦ నాళీకజుఁ డా
నందంబుననతని కళి, తందనమిడి పూజలొనగె♦ పరభక్తిమెయిన్. ౨౧౨

—♦ నందికేశ్వరుఁడు దక్షుని శపించుట. ♦—

వ. ఇట్లుఁ బూజించి విరించి యమ్మహామహుని కగ్రభాగంబున మహార్ఘ్యంబై
న దివ్యసింహాసనం బొసంగి యతని తోడ నరుదెంచిన శతకోటి సంఖ్యా
కంబులైన గణంబుల కెల్ల యథార్హ పీఠంబులిడి సవన దీక్షితుండై నట్టి
యెడ దక్షుండు బహుగణ పరివృతుండైన శివప్రసాదిని శైలాదిఁగని.
శా. గోవిందాదులు వీర ధర్థులమునన్ ♦ గూర్చుండ నిర్వంక ల
క్ష్మీవాణీప్రభృతుల్పొసింపఁగ మహా ♦ సింహాసనాసీనుఁడై
ప్రావీణ్యంబు నెలంగ నీసభను రు ♦ ద్రద్వారపాలుండు గ
ర్వావిష్టుండయి యుండఁగాదగునె యీ ♦ హా యగ్రభాగంబునన్. ౨౧౪
క. అలఘుకూర్మివనిపినిన్, బిలిచినవాఁడెవ్వఁడిపుడు ♦ పేర్మినాతిశయుం
బలర నని కినుక దక్కుడు, నలువనుగని పరుష భాష♦ణంబులు పలికెన్.
చ. సరసిజగర్భ! కివిపుడు♦ శంకరువాకిట నుండునీచునిన్
గరియనుదోడితెచ్చి మణి ♦ కాంచనపీఠ మొసంగి మూదరన్
గరమతిభక్తి పూజయుడఁ ♦ గాఁదగునే జనకుండ వంచు నిన్
గరుణనుగాచితి న్మరియు ♦ కంటిటుచేసిన దుర్మంతు శీఘ్రముగా. ౨౧౫

శా. హవ్యం బ్రహ్మమొకో కపాలికొసఁగన్ ♦ యాగంబుకో మున్నుగా
నవ్యుల్ మాధవ ముఖ్యులుండ నిఁక సు ♦ శ్రేయంబుగా వీరలన్
హవ్యప్రీతులఁ జేయు వేదముల నెం♦దైనన్ శివోత్కర్షసం
స్తవ్యం బేసియు నప్రమాణమని యెం♦చన్ బోలు నాయాజ్ఞచేన్. ౨౧౯

వ. వినుము రుద్రుండు క్రూరస్వభావుండును తామసుండును నగు; నతని వాకిటఁ గొలుచు వీఁడు నట్లనక్రూరహృదయుండని దుర్భాషణంబులు పలికిన.

క. వినియవియుఁ గండ్రి శివశివ, యనికర్ణయుగంబుమూసి ♦ యఖిలేశునామం
బునఁదలఁచి మహాదుర్గుణ, ఘనుదక్షునిఁ గోపదృష్టిఁ ♦ గని యిట్లనియెన్.

ఉ. అక్కట! నీకు సన్నిహిత ♦ మయ్యెనె మృత్యువు దక్ష! యోరి నీ
వెక్కడ దేవదేవుఁ డతఁ ♦ డెక్కడ నీగతి నిందసేతురే
యక్కనకాద్రిధన్వుఁ గరు ♦ ణాంబుధి నవ్వఁడు నింద చేసిన
న్గ్రక్కునవానిఁ బట్టుకొని ♦ నాలుకబ్రిద్దలు గోఁగఁ గోయ్యరే. ౨౨౦

వ. అనిపలికి క్రమ్మఱ నిట్లనియె; ఓరీ దుష్టాత్మా! దోషంబని తలంచక శివ దూషణంబొనర్చు మహాపాపాత్ము నిష్కృతిశ్చేచ్ఛ యెట్లుకోయని విడిచితిఁ గావున నిమిషమాత్రంబు జీవింపు మిటమీఁద మూర్ఖుండవై యించుకేమేనియు దూషించితేని మఱియు నఖాయుధంబున భవచ్ఛిరంబు ఖండితం బగునని మనంబునఁ దెలియుము. ౨౨౧

మ. పరమేశుండగు చంద్రమౌళికి హవి♦ర్భాగంబు లేదంటి వ
ధ్వరమందు న్గడు గర్వమొప్ప వినుమె ♦ వ్వారేని పూర్వంబ యీ
శ్వరనాథుండగు వామదేవునకు హ ♦ వ్యంబీనిచో వేగఁ ద
చ్ఛిరముల్ భిన్నములౌ మదాజ్ఞ ధరణిన్ ♦ సిద్ధంబుగా దుర్మతీ!. ౨౨౨

క. భ్రాంతిభవత్సంపదలెఁక, శాంతములగు నీశ్వరేచ్ఛ♦జగతిన్ బహుసి
ద్ధాంతమునీశ్వరమాశ్రిత, చింతామణి శంభునింద ♦ సేయుటకతనన్. ౨౨౩

ఆ. మఱియునీకునొదవు♦మహివిగర్హితముగు, నజశిరంబు వినుము దు♦రాత్మ! నీదు
పరిసరమునను ండు♦పాపాత్ములశిరంబు,లన్నిభిన్నములగు ♦ జన్నమునను.

క. ధరమఱియు ఘోరపద్మని, యురుబాధల నిరులఁదోలఁగి ♦ యుండెదరనిని
ష్ఠురముగశపించెనందీ, శ్వరుఁడును నిమిషమునఁ జనె ని♦జగణంబులతోన్.

వ. ఇట్లు జని కైలాసంబు సేరి బాలేందుశేఖరుంగని ప్రణమిల్లి తద్వృత్తాంతంబంత

యుం దెలిసి యమ్మహాదేవు ననుజ్ఞ ద్వారంబుం గాచియుండె నంతనిక్కడ.

క. నందకశ్వరముఖ్యాఖిల, బృందారకులమ్మునీంద్ర • బృందము నంత
స్కందిరి మనములం దేజము, డిందెన్ ద్విజపఙ్క్తికిన్ గ•సిందె దిశలునన్.

వ. అయ్యవసరంబున విధాత ఖిన్నుండై నంది దక్షులకు వెఱచి కలహామూలంబైన యీయధ్వరంబు సేయుటకన్న మిన్నకుండుట యుత్తమంబని మనంబున నిశ్చయించి సవనారంభం బుడిగి యూరకుండె; దక్షుండును గోపదుర్లక్షుండగుచు నిజపురంబు సేరె; నఖిలసురలు తమతమ నివాసంబులకు యథాయథంబుగాం జని రంత. ౨౨౮

క. అదిమొదలు నందిశాపము, మదినిండలంచి సేయరైరి • మఖములు నెచటన్
త్రిదశులు భూసురులెవ్వరు, పదపడి సాధ్వసమునొంది • బహుకాలంబున్.

—•దక్షుఁడు రుద్రరహితముగా యజ్ఞము సేయఁ బ్రారంభించుట.•—

క. అంతం జతురుర్ముఖతనయుండు, సంతసమున జన్నమొకటి • సలుపుటకు నిజ
స్వాంతమునం దలంచి దివిష, త్సంతతి రావించి మఱియు • చతురతం బలికెన్.

క. దివిజవరులార! తగునే, సవనములుడుగుటయు నంది • శాపభయముచే
సవనమిపుడొనర్చెద రు, ద్రవర్జితముగం గనుండి నేనుం • త్రాసరహితులై.

వ. వీరలు క్రమంబున రుద్రరహితంబగు యజ్ఞంబొనర్పుండని పలికె విశ్వకర్మను నిమిషంబున రావించి విశాలంబైన యొక్క యజ్ఞశాలనిర్మింపు మనన్నయ్యమరవర్ధకి దదనుమతి భాగీరథీతటంబునం బావనతరంబగు కనకతల ప్రదేశంబునందు సహస్రయోజనాయామంబైన ప్రాకారంబును గోపురాట్టాలక వలభీహర్మ్యాదులును వాపీకూపతటాక వృక్షారామంబులు నచ్చటచ్చటనున్న వ్యంజన సదనంబులును దధిఘృత క్షీరమందిరంబులును మృగమదచందన ఘనసారాగారంబులును కాంచన కలధౌతరత్న విహూత నవస్త్రాభరణ గృహంబులును యాగోపకరణ భవనంబులును శతయోజనవిస్తీర్ణంబగు మంటపవేదికలును బహువిధ చిత్రశాలలును నిలింపగణనివాసనాస్థానేక వివిధ మణిఖచితాసనంబులును జెలువొంద నతిసుందరంబుగా యాగశాల సృజించి దక్షునకుం జూపిన. ౨౩౨

ఉ. ఆమఖశాలం జూచి ముద • మందుచు దక్షుఁడు కామధేనుచిం
తామణికల్పవృక్షముల • దండకుఁ బిల్చి సమస్తయాచన
స్తోమములెల్ల నుల్లసిల • సొంపెసఁగన్ సకలార్థజాలముల్
కామితముల్ ఘటింప నొసఁ•గ న్వెసఁబంపె సమంచితంబుగన్. ౨౩౩

తే. అవనిసురులకు ముప్పది వేల • నన్న మొసఁగ, వెనసి యోగీంద్రులకుఁ బది • వేలఁ బనిచె
మజ్జనాదులు నిడఁగ బ్ర • హర్ష మొసఁగ, దక్షుఁ డభ్యాగతులకు న • త్వరమున నదు.

తే. స్రుక్స్రువంబులు మొదలుగాఁ • జెలువెసఁగు, నఖిల యాగోపకరణంబు • ల
నమర నరుప
విశ్వకర్మయు దూతల • వినిశితముగఁ, డని చెనముకులఁ • బిలువంగ యాగమునకు.

వ. ఇట్లు భటులచేత నాహూతులై హరివిరించి ప్రముఖ నిఖిల సురగణంబులును మహామునులును చంద్రసూర్యులును నానాదేశ సంస్థితులైన ప్రసిద్ధులగు విప్రవర్యులును దైత్యదానవులును కుటుంబ సహితులై యజ్ఞంబు సూడ నరుదెంచిరప్పుడు. ౨౩౮

తే. బ్రహ్మవిష్ణుల బ్రథమంబు • బ్రహ్మసుతుఁడు, పూజ సలిపెను మణిపీఠ • ములు
నొసంగి
బిమ్మట సుపర్వమానుల • వేర వేర, భక్తిఁ బూజించె దమతమ • భావములర.

వ. ఇట్లు దక్షుఁడు యథాశాస్త్రంబుగా నర్చించి సకలదేవగణంబుల మధ్యంబున దక్షుండు నివసించె; నప్పుడు లక్ష్మీవాణీపులోమజలు దక్షిణ దేవపత్నులును బహుశోభనంబగు వేదవల్లి యున్న గృహంబుఁ బ్రవేశించి యానారీమణి యొనరించు సకలోపచారంబుల వలన సంతుష్టలైరంత. ౨౩౯

క. కనుఁగొని చూపుల దక్షుం, డని మొక్క సురమానిగణము • లం దెవ్వఁడిం
దును రాఁడన్యోన్య జెప్పమా, మనమున భయముం డోలంగి • మత్సవిధమునన్.

వ. అనిన, చూసు లిట్లనిరి. ౨౪౦

సీ. ఘనతపోధనుఁ డయ్యగస్త్యుండు రాఁడయ్యె, రాఁడయ్యె మఱియు నా • రదుఁడు నిటకు
సాంగవేదాధ్యయన చతురులు సనకాది, మునులును రారైరి • ముఖ్యులైన
యత్రివశిష్ఠమ • హర్షులు రారైరి, మహిఁ దధీచియు రాక • మసలె సువ్వె
భృగుపరాశరమునుల్ • బిలిచిన రారైరి, రాఁడయ్యె నీజముదూ • ర్వాసుఁ డిటకు

తే. జగదధీశ్వరుని జూచ్చి సీ • నల్పుజన్ము, మిది యనిందించి చెప్పెడి • దేమి సామి
యనిన దూతల వచనంబు • లాలకించి, పాపి దక్షుండు నవ్వుచుఁ • బలికె నపుడు.

తే. రుద్రభక్తులు వీరలు • రూఢిమీఱఁ, గాన రారైరి నాదు యా • గంబునకును
వారు రాకున్న తక్కువ • పడిన దేమి, యనుచు నాగ్రహోదగ్రత • నాడె మదిని.

వ. అమ్మునీంద్రుల నిట్లుధిక్కరించి దక్షుండు పలుకు నాసమయంబున శిష్య ప్రశిష్య సహితంబుగాఁ దపోధనసుధామరీచి దధీచి చనుదెంచియుఁ గనుంగొని యతండు రుద్రభక్తుండు గావుగావున నావలని భయంబున నసుదెంచెనని నిశ్చయించి. ౨౪౩

ఆ. అబ్జభవప్రతముఁడాఁ ♦ దక్షుమ్రానిచంద్రుని, శాసనంబునిడిమె ♦ నాదరముననతనిశిష్యజనుల ♦ నందఱఁ గూర్చుండఁ, బెట్టెపీఠములను ♦ బ్రియమెలర్ప.

వ. అంతనదధీచి దక్షుంగని మహేశ్వరునికిఁ బిలువఁ బంచితెని విస్ఫురగంభీర వచనంబుల నడిగె నప్పుడు. ౨౪౫

ఆశ్వాసాంతము.

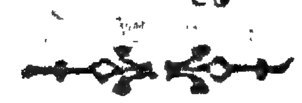
మ. కలధౌతాచలవాస! వాసవపురీ ♦ కల్లోలినీమౌలికా
విలసన్మస్తకభాగ! భాగదిమభా ♦ గ్వ్యాఖ్యాతసోమారుణో
జ్జ్వలనోదంచిత నేత్ర! నేత్రదళబా ♦ శాంతప్రభాకాంకో
జ్జ్వలదోర్వీవ్రశమరాగరాగ భరిత ♦ స్వాంతారివర్గాపహా!. ౨౪౬

క. ధారాధరనిభకంధర!, ధారాధర దక్షత్రిపుర ♦ దానవశిక్షా!
ఘోరకురీముఖవాగక్ష, భూరమణాధ్యక్షపక్ష! ♦ బుధసంరక్షా! ౨౪౭

పృథ్వీవృత్తము॥ సటాతట తరంగిణీ ♦ సలిల సేచితస్థాణుతా
స్ఫుటీకరణఫాలవి ♦ స్ఫురితవృశ్చిభాపల్లవా!
కటిస్థలము వాసన్నట ♦ త్కరటిచర్మవిభ్రాజితా!
పటిష్ఠ సుజవిక్రమ ♦ ప్రశమితామహావిప్రజా!. ౨౪౮

గద్య — ఇది శ్రీసకలసుకవిజనానుగ్రహ పాత్ర కాశ్యపసగోత్ర
కోడూరి వెల్లనార్య పౌత్ర శంకరామాత్య లక్ష్మాం
బికా తనయ వినయ విధేయ బాల సరస్వతీ
నామాంక వేంకటాచల కవి ప్రణీతంబైన
శ్రీస్కాందంబను మహా పురాణంబునం
దు శంకర సంహితను శివరహస్య
ఖండంబున దక్ష కాండంబు
నందుఁ బ్రథమాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

శ్రీ మేధాదక్షిణామూర్తయే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణము.

దక్షకాండము - ద్వితీయాశ్వాసము.

మద్భైరవకరీపుర
ధామా కనద్ధామలింగ! ధరణీవరసు
త్రామఖ! ముఖవాగమసుధా
త్రీమహితేశాంతరంగ శ్రీశివలింగా!. ౧

వ. అవధరింపుము మఱియు సూతుండు శౌనకాదిమహామునులకిట్లనియె; దధీచి యిట్లడిగిన విధాతృసూనుం డిట్లనియె. ౨

— దక్షుండు రుద్రునిం బిలువకుండుటకుం గారణము వచించుట. —

మ. మునుచంద్రార్ధకిరీటుం డీశ్వరుండు స మ్మోదంబుతో నాతనూ
జను బాణిగ్రహణంబుం జేసికొని స్వేచ్ఛన్ బెండ్లి సాంగంబుగా
క సదృగ్వ్యండయి చోరత న్మగుడి నే గన్వచ్చినాకన్యకన్
గొనిపోయె న్మహి వంచకుం డితండ హా కూ్రరాత్ముం డెంతేనియున్. 3

వ. అట్లయ్యు నయ్యీశ్వరుఁ గనుంగొను కుతుకంబునఁ గైలాసకుధరంబున కేగిన నందుఁ దత్ప్రతీహారులు వన్న ద్వారంబున నిరోధించి దుర్వాక్యంబులు పలికి రది యట్లుండె. ౪

ఉ. నాసదనంబు సేరి యట నాప్రియపుత్త్రిని గౌరి మాయచే
మోసముఁ జేసి యెత్తుకొని మూర్ఖత శంభుఁడు వోయెనంచు న
జ్ఞానను సద్వ్రతంబునను హవ్యము సంగక యుండ వీనికే
సేసితి నాజ్ఞ నిప్డు విధి చెంగట నంది దురాగ్రహంబునన్. ౫

వ. ఆసభాస్థలంబునఁ గోపంబున లేచి యెవ్వ రేని మహాదేవున కధ్వరంబున హవ్యంబొసంగకుండిన వారిశిరంబులు భిన్నంబులు విశీర్ణంబులగునని శపిం

ధి నాపలన భయంబున నరిగా; నస్మద్గాథా ఘాతకు వచనంబులు వినినయ
ది మొదలుకొని సకలదేవతలు సాధ్వసంబున రుద్రవిరహితంబైన యాగం
బునకలుపనైరి. ౬

శా. ఈనైలింపగణంబు గణ్యముగునే ♦ యీనందివాక్యంబు లే
ఖైనర్ల లక్ష్యమొనర్తునే నవ మవ ♦ శ్యంబేను గావింతు నీ
శానుం గాదని యేతదర్థము నమ ♦ స్తంబైన దేవాళినిం
మానివారితముం బిల్వంబంచితి జగ ♦ న్మాన్యస్వక్రియా ధుర్యతం. ౭

వ. ఇప్పుడీజన్నంబునకు మహానుభావుండగు నీవరుదెంచుట వలన నాయజ్ఞం
బు సిద్ధంబయ్యె. ఇంక నెంతయు విచారంబు లేదని దక్షుండు పలికిన దపోధ
నాగ్రణియైన దధీచి హసితవదనుండై కరంబుదట్టి బెట్టుగు రోషంబున ని
ట్లనియె. ౮

— దధీచి శివోత్కర్షనగూర్చి దక్షునితో వచించుట. —

క. శివరహితముగనొనర్చిన, సవనంబిది యధికదురిత ♦ సంపాదనమా
భువిననుచుం బలికి మహాసంబు వహించె దధీచి యజ్ఞడు ♦ భూసురులారా!. ౯

వ. అంత దక్షుండు దక్షిణ రోష పీడితుండై యమ్మునికిట్లనియె. ౧౦

తే. శంభుభక్తుండవైవహా ♦ సత్యమురయు, నేలపంధించి నగవొంద ♦ బిల్లునను,
ననుచు దుర్హిహారాత్మజుడు పల్క ♦ నప్పుడతనిం, గనుంగొని దధీచి యిట్లనె ♦
గరిమ మెఱయ. ౧౧

తే. సకలశాస్త్రార్థవిదుండవు ♦ జగతిపతువు!, యధ్వరాధ్యక్షునిశ్వరు ♦ సాక్షువిడిచి
యాగమొనరింపబూనుట ♦ యన్యాయమగునె, యకట! నీయవివేక మే ♦ మ
నగపలయు. ౧౨

సీ. బ్రహ్మాదిగీర్వాణ ♦ పశువుల సృజియించి, పాలించుననగించు ♦ భర్గుండతండు
సకలజంతువులకు ♦ జనకుండై వర్ధిల్లు, బరమాత్మయతండు ♦ ప్రస్తుతింప
హవ్యస్వరూపుడు ♦ హవ్యభోక్తయునగు, హవ్యవాహనతండ్రియగునతండు
యజ్ఞకర్తయు మఱి ♦ యజ్ఞరక్షకుడగు, నఖిల జగత్ప్రభుం ♦ డరయునతండు
తే. శ్రుతులు పురాణ ♦ శిఖలు జగతి, వేరెయాతనినిమించిన ♦ వేల్పుగాదె
తిగియుండివసారమున ♦ గావజడ్డెడె, యధ్వరంబునన్న ♦ డగుచుని ప్రమ.

శా. పారమైశ్వర్య విధాయకుం డితఁడె పో ♦ బ్రహ్మాంబుజాక్షాదిని
ర్జరసంఘంబుల కెల్ల కర్త యితఁడే ♦ సత్యంబితండే పరా
త్పరమహా బ్రహ్మమతండు సువ్వె జగము ♦ ల్పాలించు దేవుండు శం
కరుఁ డాతండె త్రిమూర్తులందు పరముం ♦ గా ముఖ్యుఁ డెంతేనియున్. ౧౪

మ. శ్రుతులున్ బల్కును బ్రహ్మాశాధిపతిగా ♦ సోమార్ధ చూడామణిన్
బ్రతిపాదించును రాజవంశజునిగాఁ ♦ బద్మాక్షు నవ్వేదచో
దితు సర్వేశ్వరు నీలకంధరు మహా ♦ దేవు న్దలంఘింగ నై
తతిమోహాంధుఁడవై మనోంబుజమునం ♦ దన్యాయ మిట్లేలకో. ౧౫

క. పరమవిభు రుద్రు నవ్వయు, శివుని న్వర్జించి గుంపుఁ ♦ జేసితి వే సీ
సవనమున కెవ్వ ఫలదుఁడు, భువిశాల్మలి సూనములను ♦ బోలినవారిన్.

క. తన జనకుఁ దెలియనేరక, కనుఁగొను నెల్లరను దండ్రి ♦ గాఁ బురిదాసీ
తనయుండా చందంబునఁ, గననేరవు శంకరున్ జ ♦ గత్ప్రభు నకటా!. ౧౬

క. సుకృతమునఁ బ్రవర్తిలువా, నికిఁ బాపము సేయనేల ♦ నిగమ పదంబే
టికి వర్జించెదు శుభదుం, డకటా యంగీకరించి ♦ యన్యాయమునే!. ౧౭

వ. కావున నీపూనిన యాగంబునకు నంతరాయంబుగాఁగలదని యీయాత్మం
బు సూచింపుచున్నయది. ౧౮

సీ. ఎవ్వానిభయమున ♦ నెపుడుఁ గాడ్పు చరించు, భాస్కరుఁ డుదయించు ♦ భా
సురముగ
నెవ్వానికలుగుచు ♦ నింద్రుండు వినేలు, నూర్ధ్వంబుగా మండు ♦ చుండు వహ్ని
ఎవ్వానిధీఁ జే ♦ దవ్వులబరువెత్తు, మృత్యువు వేలుపు ♦ నెవ్వనికిని
భయపడుచుండుఁ ♦ బ్రత్యహంబె వ్వాఁడు, విగతభయుండయి ♦ నిలయుచుండు
తే. కాలకాలుఁడు యెవ్వాఁడు ♦ గానిపించు, నట్టిచిన్మూర్తి యొకట్టి ♦ హరునకేవ్వ
యాగమున మున్నుగా హవి ♦ ర్భాగ మొసఁగి, యమ్మహాదేవు భజియింపు ♦
మాత్మ దక్ష!. ౨౦

వ. అని యిట్లు దధీచి పలికిన దక్షుండు కలుషావిష్ట హృదయుండై ముని పుంగ
వున కిట్లనియె. ౨౧

ఆ. విను దధీచి! నీవు ♦ వేమారు నుడివిన, హరునకిప్పుడేను ♦ హవ్య మొసఁగఁ

ప్రథమమధ్వరమునఁ ♦ బ్రథమవిష్ణుఁ డైనట్టి, విష్ణుప్రవరునిత్తు ♦ విస్మితముగ.

వ. ఇమ్మహాధ్వరంబున నారాయణుండు పూజ్యుండు సర్వజగన్మయుండు నగుఁగని దక్షుండు వచించిన నచ్యుతివర్యుండు మఱియు నిట్లనియె. ౨౩

తే. విదితముగ సర్వశాస్త్రార్థ ♦ విదుఁడవి ప్ర, థర నపూజ్యులఁ బూజింపఁ ♦ దగునని నను
నట్లు నర్పించితేనియు ♦ నధ్వరమున, దీనఁ బృథ్వీప్రపాటిలు ♦ త్రికరణముగ;

వ. మఱియు సర్వ సుపర్వశ్రేష్ఠుండును చంద్రార్థ మకుటుండును మహాదేవుండును నగు మహేశ్వరుండు యజ్ఞేశ్వరుండని లోకంబున వేదంబులు ప్రశంసింపఁబడుచుండుఁ గావున యజ్ఞంబుల నతని నవశ్యంబుఁ బూజింపవలయునని దధీచి పలికిన వెండియు దక్షుం డిట్లనియె. ౨౪

సీ. ఘనదీప్తియుతుల నే ♦ కాదశరుద్రుల, నేని దిక్పాలు నీ ♦ శాను నేని
సాదరంబునఁ బిల్చి ♦ యాగంబునందిప్పు, డాగమోక్తంబుగా ♦ హవ్యమిత్తు
నఖిలరుద్రులలోన ♦ హరుఁ డొక్కరుఁడె గాన, వారలకంటెను ♦ వేఱె యతని
నర్పింపనేమిటి ♦ కనవుఁ డంబుజభవ, తనయునకు దధీచి ♦ యనియె రుద్రు

తే. లెల్లరు సమానులగుదురే ♦ యీశుతోడ, భర్గు నర్చించి వారలు ♦ పరమభక్తిఁ
దత్ప్రసాదాప్తి సాయుజ్య ♦ ధాములగుచు, వెలయుదురు గాన దేవతా ♦ వితతి యందు. ౨౫

తే. అంతమాత్రనె యారుద్రు ♦ లధ్వరమునఁ, బూజ్యులగుదురె యీశ్వరుఁ ♦ బోలెఁ గత
వారు సర్వేశ్వరుని భూరి ♦ కరుణవలన, నధికులగుదురు సుబ్రహ్మ ♦ హ్మాదులకును.

వ. అట్లు పరమేశ్వరుండు భక్తియుక్తులై యైశ్వర్యంబులు వడయునట్టి రుద్రుల యాగంబునఁ బరమేశ్వరంబగు హవ్యంబుఁ గొనుట కర్హులగుదురే మఱియును.

సీ. పరమేశ్వరుండు వారి ♦ బహుతపోనిష్ఠకుఁ, గరుణించి మది నిజా ♦ కారధారి
నీశాను సకలది ♦ గీశులలో నుండ, నియమించె రుద్రుల ♦ నిఖిలదేవ
గణములలో నుండఁ ♦ గాఁ జేసి పాలించు, వారల ననిశంబు ♦ మేరుధన్వ
యాద్యంతరహితుండు ♦ హరుఁడు రుద్రసమూహ, మును గూడి ముప్పది ♦ మూఁడుకోట్లు

తే. గణన కెక్కిన సురలలో ♦ కంబునందు, నిట్టి రుద్రులు శంభుహ ♦ వ్యంబు గొనఁగ

నెట్లనఁ బొదుగఁ రాదిగాన ♦ నీశుయజ్ఞ, విభునిభజియింపు దక్ష! వి♦వేకముగను.

క. అభగవంతుడు నీప,ర్వాభీష్టము నొసఁగఁగలఁడు ♦ హర్షంబెసఁగన్
నీభక్తిజగద్విభుఁడగు, నాభర్గునియందు నిలుపు ♦ మనవరతంబున్. ౩౦

వ. అనిన నతనివాక్యంబులువిని దురాత్ముండగు దక్షుండిట్లనియె; మునీంద్రా!
నీవిట్లేటికి ప్రియుత్నం బొనర్చె దవోరాజాన మధ్వరంజనియొకు మంత్రిం
బునను హవ్యంబు పలుకంబడినది గావున దానవేర్క ఱుద్రునాకర్షించి
పూజించెద. రుద్రులకెల్లరకుఁ దారతమ్యంబులేని కతన మదిలోన నాయి
చ్చవచ్చిన వానిం బూజించెద. అపరుండు పూజనీయుండు గాడనవ్వడు
తత్త్వవిదుండైన దధీచి యిట్లనియె. ౩౧

సీ. షణ్ముఖునందును ♦ సవనంబు నందును, సంతాపకరమైన ♦ జ్వలన మందు
సారూప్యమొందిన♦సకలభూతములందు, హాటకేశ్వరుయుగం♦తాగ్నులందు
కూష్మాండునందు నా♦ కలుదమినవేడ్పు,చా వహనందును ♦ బరగుచుండు
రోదనంబులంసేయ♦రుద్రసంజ్ఞదనర్చు,భువనంబులందును ♦ బొలు పెసంగ
తే. నట్లునుమంగరాదిప్పు♦ డఖిల భక్త, జనులకోదనమడుచుట♦సంజ్ఞయుదియు
యోగమార్గుబువర్తించు♦ భోగిభూషుఁ,డఖిల భువనేశ్వరుండగు♦హరునియందు.

వ. అదిగావున వృథామోహంబు విడిచి పరిత్యక్త సకలామయుఁడవై సర్వేశ్వ
రుండును మహాదేవుండును త్రియంబకుండును పరబ్రహ్మంబును ఋతంబు
ను జ్ఞానానందమయుండును పరమపావనుండును సాక్షాద్యజ్ఞేశ్వరుండగు పర
మేశ్వరునిం బూజింపుమని పరమార్థాలోచియైన దధీచి పలికినఁ గౌటిల్యద
క్షుండగు దక్షుం డిట్లనియె. ౩౨

క. అరయుత్రిమూర్తులలోపల, హరుఁడితఁడుసమస్తభువన♦హరణ మొనర్చున్
హరివిధియు సవనస్వజనము, లరుదుగఁగావింతు రెప్పు ♦ డనవంద్యముగన్.

వ. అదిగావున లోకసంహర్తయగు నితనికి సర్వకర్తృత్వంబెట్లు గలుగ నేర్చుం.
నీవుమోహంబున శివుని సకలభువన కర్తయని యెట్లుభ్రువంబుగాఁ బలికెద
వనిన నద్దురాత్మునకు మహాత్ముండగు మునియిట్లనియె. ౩౩

మ. వినుదక్షా! మది మోహవర్జితుఁడవై ♦ విజ్ఞానము న్బొంది చి
త్తనుఁ డామహేశ్వరుఁడెప్డు లేడతనికిన్ ♦ గాయంబు చిన్నకి వే

గ నతండు దబ్జభవాది సర్వసురల • నల్పించి సృష్ట్యాదులౌ
పనులందు న్నియమించు వాని దెలియన్ • బ్రహ్మాదులున్ శక్యులే. ౩౬

క. కాలవశంగతులగు నీ, నాళీకజ మాధవాది • నానాసురులన్
లీలాగతి బుట్టించున్, బాలించున్ సంహరించు • భర్గుండు పిదపన్. ౩౭

సీ. మఱియును వారలనెల్ల • మహిమతో సృజియించి, కర్మంబులు విధించి • గరిమ వెలయ
సాంగంబులుగఁ జెప్పి • సకలవేదంబులు, భూసురవ్రాతము • పొసఁగ నొసఁగి
మహిత పంచాక్షరీ • మంత్రోపదేశంబుఁ జేసి పాలించుచు • శ్రీయముగను
మోహితాత్ములగర్వ • మునణంచు నీశుండు, కరకంఠుఁడాతని • కంటె నిరత
తే. శైవ వేల్పులకెవ్వరి • కైన దరమె, భువనసంహార మొనరింప • బూనుటకును
సచ్చిదానందమయుఁడగు • శంకరునకుఁ, దగును సృష్ట్యాది పంచకృ • త్యంబులెల్ల. ౩౮

వ. మ ఇవ్విధంబునఁ గొందఱు మునులు సంశయావిష్టమనస్కులై మేరుమహీధరంబున కరిగి యరవిందభవుం గని ప్రణతవందనులై వివిధస్తవంబులొనర్చి వినయాన్వితులై పరంజ్యోతియుఁ బరబ్రహ్మంబునగు దేవుం డెవ్వం డకో యని మానసంబుల సందియంబుఁ బొడమచున్నయది. ఇది మాకుఁ దెలుపవే యనియడిగిన. ౩౯

సీ. తద్వాక్యములు విని • తామరసంభవు, నిమిషమాత్రంబు ధ్యా • నించి హృదయ
కమలమధ్యగుని నీల • కంధరు త్రిలోచను, జంద్రార్ధమకుట భూ • షణుని సచ్చి
దానందవిగ్రహు • నఖిలాత్ముఁ గృష్ణపిం, గళుఁ బరాత్పరు శర్వుఁ • గాంచి భక్తి
కన్నులానందాశ్రు • కణములుగురియంగ, హర్ష గద్గదవాక్కు • లలరఁ బలికె
తే. నఖిలలోకాధినాయకుఁ • డవ్యయుండు, సర్వవిద్యాధినాథుఁడు • సర్వభూత
మయుఁడు బ్రహ్మాధిపతియు చ్రి • న్మాత్రమూర్తి, యగు పరంజ్యోతి ప్రణవ • వాచ్యుండు హరుఁడు. ౪౦

వ. వినుఁడు త్రికరణంబుగా నతండ పరబ్రహ్మంబని నూరుమారులకు సత్యంబని చెయియెత్తి పలికి పద్మగర్భుండు మునుల కిట్లనియె. ౪౧

తే. అమ్మహాదేవుఁడీశ్వరు • నచలధన్వి, వేదపురుషుండు గోనియాడ • వెరచు నతఁడె
దేవదేవుండతండ పో • త్రిభువనములఁ, తనికి సముఁడధికుండు లే • డన్యుఁడొకఁడు.

వ. మునీంద్రులారా! వినుండు నారదాదులకేనియు సర్వేశ్వరుండు పరబ్రహ్మంబును ఋతంబు సత్యంబు పురుషుండు కృష్ణపింగళుండు నూర్ధ్వ జ్వాల స రేతస్కుండు విశ్వాకారుండునగు మఱియును. ౮౩

సీ. అణుప్రసకణువగు ♦ నతఁడు పురాతనుఁ, డుత్తర స్రష్టుఁడు ♦ తనువుపోలె
సర్వాత్ముఁ డతనిచే ♦ జగమిది పూర్ణమై, వెలయు నెవ్వానిఁ బొంద ♦ వెరవు లోక
మానసహితము ♦ మరలుక గ్రిన్నన వాక్కు, లానందమయుఁడయి ♦ యత నిఁ జూడ
భయమొకింతయు లేదు ♦ బ్రహ్మాదిష్ణువులకు, నైననుగన పడఁ ♦ డతఁడు నిజము

తే. పద్మగర్భాదులెల్లను ♦ పశుగణములు, పశుపతియతండు నిజపాద ♦ భక్తవితతి
క్షభయదాయకుఁ డమితద ♦ యాళుఁ డతుల, శాశ్వతైశ్వర్యధుర్యుఁడు ♦ సత్యమతఁడు. ౮౪

వ. ఇంక పెక్కుమాటలేటికి నాకాశమధ్యగుండైన శంభుండు పరబ్రహ్మంబని పలికిన విధాతవచనంబులు విని మునిసత్తములు ముక్తమోహులై మహాదేవుని సనాతనంబైన పరబ్రహ్మంబుగా నెఱింగి కృతపరిణాములై విరించి నినుతించి త్రిపుండ్రాంకితలలాటులును రుద్రాక్షమాలికాభరణులును బంచాక్షరజపతత్పరమానసులగుచు వారలందఱు శివభక్తులై కైవల్యంబు నొందిరి. ౮౫

క. కావున శివుండు బ్రహ్మము, భావింపఁగ నిగమశిఖలు ♦ ప్రణుతించు మహా
దేవుని హరునిఁ బతియతఁ, డీవిశ్వంబునకుఁ బశువు ♦ లితరులు దలఁపన్. ౮౬

వ. మున్నివ్విధంబునఁ బరమేష్ఠినీకుం జెప్పినఁ దద్వచనంబులు వినియు మహేశ్వరునందు భక్తియుక్తుండవై సదుస్తరంబైన తపంబొనర్చి యమ్మహాదేవునివలన నీదృశంబగు పరమైశ్వర్యంబు నొందితివిగాదె; మఱియు బ్రహ్మకు సృష్టికర్తృత్వంబు విష్ణువునకు దనుజమర్దనంబు నింద్రునకు స్వర్గాధిపత్యంబును శివపూజాఫలంబు గదా! నీకుఁగాలంబాసన్నంబయ్యెఁ గావున నిప్పుడీవు మాయామోహితుండవైతివి; హరిబ్రహ్మాదులకు నతని మాయ నతిక్రమింప నలవిగాకయుండు; మహేశ్వరుండు మాయి; తత్ప్రకృతిమాయయనంబడు; శివభక్తులైన మహాత్ములనమ్మాయ బాధింపసమర్థంబుగాదు. యితరులకు బాధకంబైయుండు; దానన నీవిప్పుడించుకేనియుఁ దెలియవైతి

విడియైశ్వర్యకరం బైనయది; మహామోహితులై కాదే యీ బ్రహ్మాదిసిఖా
ల నిలింపులు నీసదనంబున హవిర్భాగంబులుం గొనుట కరుదెంచిరి. పె
క్కుమాటలేల యనిపలికి మఱియు నమ్మునిపుంగవుం డిట్లనియె. ౪౭

క. వినుమోహాతురాత్మ! చిత్తం, బునహితమున్గోరితేని ♦ ముఖ్యముగా శం
భునకధ్వరమున హవ్యం, బొసఁగి సంప్రీతుఁ జేయు ♦ భుజగాభరణున్. ౪౮

వ. అధ్వరేశ్వరుండైన యతని సర్వపరీకారంబుల నుపేక్షింపఁదగదు. నీకు హి
తంబాచరించువాఁడనై యిన్నివిధంబులఁ బలుకవలసెనని పలికి ముని వ
రుండు మానంబు వహించియూరకుండిన దురితాత్ముండగు దక్షుం డిట్లనియె.

—♦శూలాదులధరించు నీశ్వరుఁడు పరబ్రహ్మం బెట్లగునని దక్షుఁడు దధీచినిఁ బ్రశ్నించుట.♦—

సీ. తాపస! చంద్రార్ధ ♦ ధరుఁడు బ్రహ్మం బెట్లు, నెవ్వాధిపరమాత్మ ♦ సితఁడు వెలియ
బ్రహ్మంబు శూలంబు ♦ ధరియింపనేటికిఁ, గేలఁగర్పాత్రమా క ♦ పాలమేల
సిగతలజ్జుండునై ♦ వీథులభిక్షాటన, నమొనర్పనేలకో ♦ నైచవృత్తి
నతికర్కశంబైన ♦ వ్యాఘ్రాజినం బేల, పాణినీమృగమేల ♦ భయదముగను

తే. మేన ఘోరసర్పంబులఁ ♦ బూననేల, భూతశయనాధిపత్యంబుఁ ♦ బొందనేల
ప్రేతగణములుఁగూడంగఁ ♦ బ్రియము జేల, తెథ్యముగ నాకు నెఱిగింపు ♦ తాపసేంద్ర!

వ. మఱియు నప్పరమాత్ముండు శుచిస్మితంబైన శిరోముండంబు మూర్ధంబున
ధరియింప నేటికి? మహారావభీషణంబైన డమరుగంబు ధరియింప నేల? పర
మాత్ముండు పాదాధఃకృతాపస్మారుండై వర్తించు టెట్లు? సత్యజ్ఞానానందం
బు కరతలధృతపావకుండై భయోత్కటంబుగ నటించఁదగునె? పరతత్త్వం
బైన యతనికి గజచర్మధారణం బెట్లొక్కొ? జగత్కర్త యగు వాసి [illegible] దితం
బైన కమలాక్షు వరాహ దంతంబులు ధరియించుట యుచితంబే? మఱి
యును. ౫౧

తే. కాలకూటంబు బ్రహ్మంబు ♦ గ్రోలు టెట్లు, జగము లెదురాశ చేభిక్ష ♦ సంభజను నె
యీశ్వరుండును పాషండుంబు ♦ నెక్కనేల, రుండమాలలు మరి మెట్లు ♦ నుండనేల.

సీ. అపవిత్రతరములౌ ♦ నస్థులు మేనునఁ, బుష్పంబులట్లనఁ ♦ బూననేల
యజ్ఞోపవీతంబు ♦ లగు [illegible] టెట్లు బ్రహ్మంబు, నకు శిరోరుహములు ♦ ప్రకటితముగ
సునిశితశూలాగ్ర ♦ మున ప్రేతమునుగుచ్చి, యత్యంతభీషణుం ♦ డగుట [illegible]

పరమేశుఁడు స్మశాన ♦ భస్మముద్ధూళనఁ, జేయంగ నేటికిఁ ♦ జిన్మయుండు

తే. జటాలుమదాటోపమహిమచూ ♦ పట్టనప్పుడు, నటన మొనరింపుటది యేమిఁ ♦ చ టులమతిని

నిఖిలకర్తయు బహుతోఁ ♦ నిత్యుఁడగుచు, సర్వభూతాళి నేటికి ♦ సంహరించు.

క. శిరమున నొకకోమలి నొక, తరుణిన్ బార్శ్వమున నేల ♦ దాల్చును గౌరీ

తురతన్ జగములు గర్హిత, చరితాన్వితుఁడగుచు సకల ♦ జగదీశుఁ డౌగన్.

వ. వెండియు కుటుంబధారియు గృహస్థుండును పుత్రి వంతుండును నిర్ధనుం డును తమోమయగుణుండును ఘోరుండును సర్వాపకారుండునగు రుద్రుం డు బ్రహ్మ యెట్లగునని పలికిన దక్షుంగని తాపసాధ్యక్షుండైన దధీచి కో పంబున. ౫౯

ఆ. జనున నేవీనితోడఁ ♦ సంభాషణ మొనర్ప, వీని ముఖముఁ జూడ ♦ విహితమగు నె జ్ఞానహీనుఁడగుచు ♦ సభలోన సిరీశుఁ, బలుకఁదగునె యెంత ♦ పాపి వీఁడు. ౬౦

క. వీనికి నుత్తర మొసఁగక, నే నవ్వలఁ బోవ నిపుడు ♦ నీతియె యనుచున్ మానసమున నిశ్చయమున్, బూని దధీచియను బ్రహ్మ ♦ పుత్రునితోడన్.

క. పరమాత్ముశివుని పావన, చరితములివి దూష్యములుగ ♦ సారె పలికె దీ వురుమోహంబున దక్షా!, హరుని చరిత్రములు దెలియ ♦ నగునే నీకున్. ౬౧

క. సర్వాత్ముఁడు మహేశుఁడు, సర్వాంతర్యామి యలఁచ ♦ జతురాస్యముల్ గీర్వాణు లెవ్వరేనియు, శర్వుని రూపంబు దెలియ ♦ శక్తులగుదురే. ౬౨

తే. అఖిలలోకోపకారార్థ ♦ మైదలంచి, పార్వతీశుండు కైలాస ♦ పర్వతమున జిన్మయాకారలీలవ ♦ సించి మెప్పుగ, వేల్పులననుగ్రహించును ♦ విభవమలర.

తే. అమ్మహాదేవుని దిగంబ ♦ రాదిచరిత,ము లవి ప్రభవిల్లు కారణ ♦ ములనును వ్యా వేరె కాదు వినుముదురా ♦ చారదక్ష!, జ్ఞానచక్షుండవై సావ ♦ ధానమతిని.

—♦ దేవతాప్రార్థితుఁడై యీశ్వరుఁడు మునులకు వ్యామోహము గల్పించుట. ♦—

ఆ. దారుకావనమునఁ ♦ దాపసుల్ కొందఱు, భక్తిహీనులగుచు ♦ భర్గునందుఁ గర్మతత్త్వమునను ♦ గర్వించి పూర్వంబు, దుష్టబద్ధులగుచు ♦ దుర్వ్యాప్తిని. ౬౩

ఆ. తపము దక్కఁగలదె ♦ దైవతమ్వేల్పు, నవ మొనర్ప కెట్లో ♦ సంగుఫలము ఫలమొనర్చు క్రియమె ♦ ప్రజలకుఁ గర్మంబు, దక్కనొసఁగఁగలదె ♦ దైవతంబు.

వ. కావున జంతువులకు భోగమోక్షంబులగు కర్మంబు కారణంబగునని కుతు

కంబులొనర్చుచుఁ జిరకాలంబు వారలు తపోనిష్ఠనుండి రాసమయంబున.

క. దురితమతు లైనమునులన్, హరిపద్మజముఖ్యు లైన ♦ యమరులు గని శం
కరభక్తి వీరి కకటా!, పరికింప జనింపదయ్యె♦ భావము లందున్. ౬౭

వ. దురితోపహతచేతస్కులగుచు వాకీశ్వరునందు నానాప్రయత్నంబు లను
వను భక్తిపొడమదని చింతించి శాపభయంబున ఋషివరుల శిక్షింప సా
మర్థ్యంబులేని వేల్పులు మహాదేవు సన్నిధిం జేరి కృతప్రణాములై విజ్ఞాప
నంబొనర్చిన సకలంబునువిని శర్వాణీవల్లభుండు గీర్వాణుల నిజ నివాసం
బుల కనిచె నప్పుడు. ౬౮

తే. మఱుఁడిచిర కాలమువసుమ♦ మాధవుండు, శంకరుఁడఖిలలోకై క♦శంకరుండు
మునులకెల్లను వ్యామోహ♦మును ఘటింప, సత్వరంబున వైకుంఠు♦ సంస్మరించె.

వ. ఇట్లు దలంచినఁ దదాజ్ఞాపరతంత్రుండగుచు నిందిరాధవుండు శీఘ్రంబ శివ
సన్నిధానంబున కరుదెంచిన (జంద్ర) శేఖరుండతని పాణికమలంబవలంబించి
సింహాసనంబుడిగ్గి సకలదురితహారంబైన కైలాసంబు వీడ్కొని. ౬౯

— ♦ ఈశ్వరాజ్ఞచే విష్ణువు మోహినీ రూపమున మునీశ్వరుల మోహింపఁ జేయుట. ♦ —

క. ఓహరి! నాయనుమతిచే, మోహినివై దురితమతుల ♦ మునుల న్నీవున్
మోహింపఁ ♦ జేయుమిప్పుడు, మోహనకరమైన రూప♦ మునుబూని వెసన్.

వ. అనిపలికి త్రియంబకుండు దిగంబరత్వంబున నిచ్ఛాజ్ఞాన క్రియా స్వరూపం
బై యాభీలంబగు శూలంబు ధరించి పరాశక్తి రూపంబునఁ గపాలంబుఁబూ
ని తిరోధానశక్తి రూపంబులైన పాదుకలు ధరించి దారుకావన పరిసరంబు
సేరె; నయ్యవసరంబున. ౭౦

సీ. ఇందిందిర శ్రేణి♦ కెనయగు వేనలితోడ, లలితముఖేందు మం ♦ డలము తోడ
విక చాబ్జములఁ బోలు♦ వెడదకన్నులతోడఁ, దళుకైన చెక్కుట♦ద్దములతోడ
మంజులసన్నిభ♦ మధురాధరముతోడ, కంబుసన్నిభమైన ♦ గళముతోడ
భద్రకుంభస్ఫూర్తిఁ ♦ బరగుచన్గవతోడ, గగనసామ్యంబైన ♦ కౌనుతోడ

తే. మేటి గాయఁ చనడలతో♦ నీటుమీఱ, మెఱుఁగుతీగెనుబోలిన♦ మెరుగుతోడ
మోహినీరూపమును దాల్చి♦ మోదమెసఁగ, శంభుసన్నిధికరుదెంచె ♦ శా
ర్ఙ్గధన్వి. ౭౧

వ. ఇట్లు దలంచి. ౭౨

శా. లీలానర్మవచస్స్ఫురత్ చెలఁగుచున్ ♦ లేనవ్వు గుల్కఁగా
వాలుంగన్నులఁ దేటలుజ్జగుచులన్ ♦ వాటింప నం జేఁదియు
న్నోస్త్రీల న్మోహిని దివ్యసుందరుని శం ♦ భుం జూచి మోదంబునన్
గేళింగూడఁగ వేడె సర్వభువన ♦ క్షేమంకరున్ శంకరున్. ౭౩

వ. అప్పుడు త్రిభువన మోహిని యగు మోహినికి లోక శంకరుండైన శంక
రుండిట్లనియె. ౭౪

శా. కాంతారత్నమ! నిన్నుఁగూడెదరతిన్ ♦ గాలాంతరంబందు న
త్యంతం బిప్పుడు దారుకావని నిమ ♦ ద్దైవముఖ్యాశా వానుతన్
గాంతు స్ఫారభుజాశరాసన ఘను ♦ క్తృకుమారబాహాహత
స్వాంతుల్గాగ నొనర్చి రమ్మ వెస నీ ♦ సామర్థ్యమున్ జూచెదన్. ౭౫

వ. అనిమానతిచ్చి మహేశ్వరుండు మోహినిఁబనిచిన నప్పుడక్కాంత యు
మాకాంతువచనంబులువిని యత్యంతపావనంబగు దారుకావనంబు ప్రవే
శించి దివ్యసుందరాంగియై విహరించె నంత. ౭౬

సీ. శరణాబ్జనూపుర ♦ ఝుణఝుణధ్వనులను, గుసుమసాయకు మేలు ♦ కొలుపమిగుల
కామబీజావాప ♦ కలిత కేదారమై, వింతయొయ్యారంబు ♦ వెలయఁజెలఁగు
చలితకుత్తునిమత్త ♦ దంతావళములీల, మందగతుల సొంపు ♦ పాదుకొలుపఁజాల
పతిపిలానమునవా ♦ స్తాంభోజముల సారె, యురుపికంబాభోగ ♦ మొనయఁగుల్క
తే. రంగులూరంగ భీతిక ♦ రంగివోలె, బెళుకుచూపుల నలుదెస ♦ బెదరిచూచు
మొలకనవ్వులఁ జెలువొందు ♦ మోముసొంపు, భువనమోహిని మోహిని ♦ బో
గడతరకు. ౭౭

వ. అప్పుడా యొప్పులకుప్పవిలాసంబు తప్పకకనుంగొని ఘనంబుల నెప్పులర ము
నిపుంగవు లనంగశరసంఘాత జర్ఝరితాంగులైన నియమంబులు వదలి గ
లితేంద్రియులై కటితటంబులఁ బటంబులు వదల వదనంబులు మదన వికా
రంబులుఁ బొదల నక్కుందరదనం బరివేష్టించి మోహాతురులై బహువి
ధంబులఁదదీయసౌందర్యంబు వర్ణింపుచుండి రాసమయంబున. ౭౮

—♦ ఈశ్వరుఁడు మునిపత్నుల భిక్షుకరూపమున మోహింపఁ జేయుట. ♦—

సీ. తరుణారుణచ్ఛాయ ♦ దనరు కెంజడలందుఁ, జిన్నిచందురుబువ్వ ♦ చెల్వొసంగ

బాలేందునిభమైన ♦ ఫాలభాగమునందు, భూతిత్రిపుండ్రంబు ♦ పొంకమలర
నొడలనెల్లెడలభ ♦ స్మోద్ధూళనంబొగి, శరదిందుచంద్రికా ♦ సౌమ్యమెసయఁ
గటిమండలంబునఁ ♦ గరుబంత సంతసల్, కట్టుపుట్టము ♦ ల్గానుపింప
తే. యవ్వనోన్నతి మాపట్టు యతులితముగ, మదనశతకోటిసౌందర్య ♦ మహిమమీర
భిక్షుకాకారమున నిరూ ♦ పాక్షుఁ డరిగి, దారుకావనిమునిగృహ ♦ ద్వారములకు.
సీ. శాస్త్రీయంబులై మించు ♦ శైవాగమంబులు, పఠియించు నొకచోట ♦ ప్రౌఢిమీరఁ
జెవులకునింపుగా ♦ శివకీర్తనంబులుఁ, జేయువేరొక చక్కి ♦ చెలువెసంగ
వీణతంత్రులుగోట ♦ వింతగా మీటుచు, నొకకేళి గానంబు ♦ నొనరఁజేయు
మృదువచోమాధురీ ♦ మెరయ నెంతయు భైక్షు, మర్థించు నొకచాయ ♦ నం
చితముగ
తే. జానుపర్యంతదీర్ఘ భు ♦ జంబులొప్ప, నడలుమాపు నొక్కెడ వేడ్క ♦ గడలుకొనఁగ
కన్నుదమ్ములు దేలించి ♦ కళలుగులుక, నవ్వు నొకదిక్కునద్భుత ♦ నటనమలర.
వ. అట్లు సముల్లాసకరంబగు విలాసంబునఁ జంద్రశేఖరుఁడు భిక్షాచర్య నటిం
ప నాసమయంబున. ౮౧
మ. ఋషిపత్నుల్ రుచిరాన్నపూర్ణ నవద ♦ ర్వీపాణులై వచ్చి దృ
గ్విషయుండౌ నవసుందరాంగు నభవు ♦ న్వీక్షించు మోహింపుచున్
విషమాస్త్రాసుగపీడితాంగులయి నీ ♦ వీబంధముల్ జారఁబో
స్మితదుత్సాహములున్ జెలంగఁగ నిర ♦ స్మిన్నవక్షాకాంక్షలై. ౮౨
క. గళితాభరణులు నగుచున్, బులకాంకురదివ్యదేహ ♦ ములతోఁ జారో
క్తులనెపమున వారెల్లరు, కలకంఠుని జూసిరంత ♦ కామిత మొదవన్. ౮౩
వ. ఇట్లు డాసియమ్ముని పత్నులు శివావలోకన విశేషంబున గర్భంబులు ధరియిం
చి పుత్రులఁ గనిరంత నక్కుమారులు వినయంబు మీర జనకుం జేరి ప్రణ
మిల్లి చెంత నిలిచిన. ౮౪
క. ఆసుతులంగని కౌతుకము, భాసిల మద్భిక్షుకుండు ♦ పలికె మదాజ్ఞన్
నామసంస్మరణము సతతము, చేసి మహానిష్ఠ తపముఁ ♦ జేయుఁడు మీరల్. ౮౫
వ. అని యివ్విధంబునఁ దనయుల నియోగించి మునివనితలతోడ నీశ్వరుండు
విలాసధుర్యుండై విహరించె; మోహినియు మునిగణ పరివృతయై సర్వావ
యవసుందరియగుచు నిందుశేఖరు సన్నిధి కరుదెంచిన. ౮౬

క. కామవశంగములగు నిజ, కామినులం జూచి మునులు ♦ కరకరపడఁ బో
యామెయి భిక్షుకుఁడై మా, భామల మోహింపఁ జేసె ♦ భాసురమాయన్.

వ. అట్టి హరియే మహామోహినియై యరుదెంచి నిజంబుగా మంత్రంబుల చేత మంత్రజ్ఞుండుపోలె మనల నివ్విధంబున మోహింపం జేసె నని విజ్ఞానదృష్టి నెఱింగి తాపసపుంగవులు కోపతరంగితాంతరంగులగుచు. ౮౮

క. మనకీయెడ పతివ్రతభంగం, బున నించుక దోషమైన ♦ పోవునుగాదే
ఘనమతి ప్రాయశ్చిత్తం, బొనరించిన యాక్షణంబ ♦ యుర్వీస్థలినిన్. ౮౯

క. ఈతామరసాక్షులకుం, బాతివ్రత్యంబు చనియె ♦ భగ్నంబగుచున్
భూతలమునఁ గలిగె నప,ఖ్యాతియు మన కెల్లరకును ♦ గర్హితమొప్పన్. ౯౦

వ. అని మునులందఱు మనంబున నాలోచించి నిజసతుల ననేకప్రకారంబులఁ బిలిచి మీరలు గృహంబున కరుగుండని నుడివిన యక్కాంతలు తద్వచనంబులు విని దిగంబరులై శివునివెంటఁ జనుటఁ జాలించి సదనంబులకరిగిరి. తదనంతరంబ సాంబుననుమతి నారాయణుండు మోహినీరూపంబు మాని నిజరూపంబుతోడ శంభునకుఁ బ్రణమిల్లి స్తుతిశతంబులొనర్చుచు బద్ధాంజలిపుటుండై భయవినయంబులు బెనంగొనఁ జెంతనిలిచె; నప్పుడు బ్రహ్మాదిదేవతలు సనుదెంచి గృహీతనిజవిగ్రహుండగు పరమేశ్వరుంగని కృతప్రణాములగుచు స్తుతించి రెంతయు. ౯౧

—♦ మునులు దమతపోమహిమచే వ్యాఘ్రాదుల సృజించి యీశ్వరుని పైఁ బ్రయోగించుట. ♦—

తే. పరమకళ్యాణనిధి పరా♦త్పరుని భర్గు, నీలకంధరు శంభుఁ ద్రి♦నేత్రుఁ గాంచి
దారుకావననిలయులౌ♦ తపసులెల్లఁ, గూడి పలికిరి బహుతర♦కోపమడర. ౯౨

ఆ. ఎట్టికారణమున ♦ నీశ్వరుఁ డీలాగు, మనకు నపయశంబు ♦ మహిని జేసె
దానికతన వెసని♦తఁడు తపోమహిమను, వంధ్యుఁడగును మనక♦ వశ్యమిపుడు.

వ. అని నిశ్చయించి మునులందఱు నాభిచారికకృత్యంబునకుఁ బూనిరయ్యెడ ఘోరంబగు వ్యాఘ్రంబు పశువు మృగంబు సర్పవ్రాతంబులు భూతంబులు శోచిస్మితంబగు గుండంబున వేల్చిన సంయు నతిభీకరంబగు నపస్మారంబు జనించి యట్టహాసంబులొనర్చుచు భీషణంబులగు పరుషభాషణంబు లడర మహాభైరవంబులైన రావంబులు సేసిన సకలలోకనివాసులగు జనులందఱు గాందిశీకులై రెంతయు. ౯౩

క. ఆసమయంబున నంభో, జాసనముఖ్యులగు వేల్పు ♦ లందఱు మదిలోఁ
త్రాసంబు నొంది శంభుఁ డ, యాసాగరు మఱుఁగు సొచ్చి ♦ రత్యాతురులై ౯౫

వ. అంత మహాదేవుండు భయదంబులగు తదీయనినదంబులు విని తదాగమనం బెఱింగి నంతలోన. ౯౬

—♦ ఈశ్వరుఁడు శార్దూల చర్మాదుల ధరించుట. ♦—

మ. అలశార్దూల మశేషభూషణముగా ♦ నత్యంత ఘోరంబులన్
వెలయన్ రొప్పుచు వక్త్రముల్ దెఱచి ♦ వేవేరాగ వీక్షించి య
వ్వలి వాలంబును బట్టి బిట్టడచి వి♦స్ఫూర్జద్భుజాప్రౌఢి సొం
పలరం దాల్చెఁ దదీయచర్మము హరుం♦ డంచద్దుకూలంబుగన్. ౯౭

వ. అంతమఱియును. ౯౮

సీ. పరశువు సనుదేరఁ ♦ బాణినాయుధముగా, నవరించె నుద్భట ♦ సారమహిమ
మృగము ఘోరరవంబు ♦ మీఱఁగా నరుదేర, దాని కేలను వినో ♦ దమునఁ గనియె
భూరివత్సలములై ♦ భుజగంబులే తేర, వానిని భూషణ ♦ వ్రజముఁ జేసె
నట్టహాసము లొప్ప ♦ నలభూతతతి రాఁగ, నిజసైన్యమునుఁ జేసె ♦ విజయమెసఁగ

తే. జండగతిఁ దాయనల శిరో ♦ ముండమపుడు, మూర్ధ్వభాగంబున వహించె ♦ మోదమెసఁగ
క్రూరతరముగ రా నప ♦ స్మారమంఘ్రిఁ, క్రిందఁ బడఁద్రొక్కె నరుదార ♦ నిందుధరుఁడు. ౯౯

వ. ఇవ్విధంబున నవియన్నియు నిరర్థకంబులై చనుటయు మునులు క్రోధావేశంబున మఱియు ననలంబు నతనిపయింబనిచిన. ౧౦౦

క. కాలానలతుల్యంబై, జ్వాలామాలికలతోఁడఁ ♦ జనుదెంచు శిఖిన్
లీలామాత్రంబునఁ గొని, కేలన్ ధరియించె గగన ♦ కేశుం డెలమిన్. ౧౦౧

వ. అంత నమ్మహాపురుషులు తపోబలంబున మహాదారుణంబులైన మంత్రంబులు డమరుగాకారంబొనర్చి పనిచిన దానికరంబున వహించె నప్పుడు. ౧౦౨

క. అవియెల్లనట్లు విఫలము, లవుటం గని మునులు మిద్ధు ♦ లగుచున్ మఱియున్
శివుని శపించిరి శాపము, లవియున్ వ్యర్థంబులయ్యె ♦ నాహరునందున్. ౧౦౩

క. జ్వలదనలముఖంబునఁ బడు, నలతూలప్రీణతమట్లు ♦ నఖిలంబదియున్

బొలియఁగనిమౌనులంతట, నిలిచిరికృత్యములుమాని ♦ నిశ్చలభక్తిన్. ౧౦౪

వ. ఇవ్విధంబునఁ దమ తపోమహిమంబులెల్లను మానుషుండగుండైన మ
హేశ్వరునందు వ్యర్థంబులగుటయు మానలందఱుచింతింపుచు వ్రీడానమ్ర
వదనులై రంత. ౧౦౫

క. వారల గనుఁగొని శంభుఁడు, స్మేరాననకమలుఁడగుచు ♦ మిగులమదీయో
ద్ధారమహిమంబు తాపసులారయ లేరయిరటంచు ♦ నద్భుత మొప్పన్. ౧౦౬

వ. శంభుండు మహాతాండవంబు సల్పెనప్పుడు. ౧౦౭

— ♦ మునులు వ్యర్థప్రయత్నము గలవారై శివుని స్తుతించుట ♦ —

చ. పురహరుతాండవంబుఁగని ♦ భూరిభయంబునఁ గంపితాంగులై
పరవశమొందియమ్మునులు ♦ భర్గుని సత్కృప లేచి యంత భా
సురతరబోధయుక్తులయి ♦ సుస్థిరభక్తి నమస్కరించి యీ
శ్వరు శశిశేఖరున్ హరుని ♦ సంస్తుతిచేసిరి చాటువాక్కులన్. ౧౦౮

క. జయదేవ! కృపాంభోనిధి, జయశంకర! నేరమిదియు ♦ సైపుముమమ్మున్!
దయఁ బ్రోవఁగదే యని యతి, శయముగ నుతిఁ జేసిరమిత ♦ సద్భక్తి మెయిన్.

వ. ఇట్లు నుతించి కరంబులు ముకుళించి మ్రోల నిలిచినఁ గరుణామూర్తియగు కృ
త్తివాసుండు వారలకిట్లనియె. ౧౧౦

ఉ. ఈపర్యంతము మానులార! నను సర్వేశున్ వృథాగర్వులై
యేపట్లన్మది నెంచరైతిరి గదా ♦ యీమోహ మింకేటికిన్
నాపై భక్తిఘటించియుండుఁడు మ ♦ దాజ్ఞన్ భస్మరుద్రాక్షలన్
జాఁపట్టన్నయికోల్పుఁడెంతయునన ♦ సుస్థైర్యచిత్తంబునన్. ౧౧౧

వ. అనిపలికి దయాళుండగు చంద్రమౌళి యమ్మునీంద్రుల ననుగ్రహించియ
థాస్థానంబులకనిచి శీఘ్రముగా నాశ్రమనివాసంబగు కైలాసంబున కరిగి
యందు హరిబ్రహ్మాదిదేవతల నిజనివాసంబుల కనుజ్ఞయొసంగి పార్వతీస
హితుండై యప్పరమేశ్వరుండు క్రీడింపుచుండె. ౧౧౨

క. మునివరరక్షార్థంబై, జనుశంభుడిగంబరాది ♦ చరితము నృత్తం
బును విస్మయకరముగ నీ, కును జెప్పితినిప్పుడు దక్ష! ♦ గురుతరఫణితిన్. ౧౧౩

వ. మఱియు నప్పార్వతీకళత్రు చరితంబు వేరొండు చెప్పెద; సావధానంబు
గా వినుము విగతదురితుండవగుదు వెంతయు. ౧౧౪

—॥ ఈశ్వరుఁడు గజచర్మమును ధరించుటకుఁ గారణమును దక్షుఁడు వచించుట. ॥—

ఉ. మున్ను గజాసురుండు తపము న్భువి ఘోరముగా నొనర్చి య
భున్నుతవైభవుం సరసిజోద్భవుఁ బ్రీతునిఁ జేసి యిష్టముల్
చెన్నుగ వేడె నాయువును శ్రీయు బలంబు మహాపరాక్రమం
బన్నగ ధన్విదక్క నితరామరసంఘముచే నవధ్యతన్. ౧౧౫

వ. మఱియు ననేకవరంబులు వేడి యత్తన్మహిమూలువలన లబ్ధమనోరథుండై దానవేంద్రుండు సంగరాంగణంబున హరిబ్రహ్మాది నిఖిల బృందారకుల జయించి మునిగణంబుల కుపద్రవంబులు గావించి నఖర్వగర్వంబున సర్వ భువనంబులు బాధించుచు నొక్కనాఁడు. ౧౧౬

చ. దితిజవరుండతండు గడిఁ జేరి బలారినిఁ బోరఁ గెల్చియా
యతిధృతి విక్రమంబెసఁగ నభ్రగజంబును గేలఁ బట్టి య
ద్ధాగతిఁ జుట్టుద్రిప్పి యట పువ్వుల మూర్చిలఁ బారవైచె ది
క్పతుల నశేషులం జెలఁగి సాసురభూరిమదప్రగల్భతన్. ౧౧౭

వ. మఱియు నగ్గజాసురుండు నిజాభీలపరాక్రమంబునఁ ద్రిదివంబునకుం జనియక్షకిన్నర గరుడగంధర్వ విద్యాధరులఁ గలంచి భూలోకవాసులఁ గాసిబఱుపం దొడంగిన నతనిం గనుంగొని మునీంద్రులు గొందఱు కాందిశీకులై యతిపవిత్రంబైన కాశీక్షేత్రంబు సేరి యందు రమణీయ తరంగంబగు మణికర్ణికాతీరంబున నతుల తపోవిభవులగు యతిసంభవులతోడ నద్భుతైశ్వర్య సనాథుని విశ్వనాథుని పవిత్రము భవనంబుం బ్రవేశించి యమ్మహేశ్వరునకుఁ బ్రణమిల్లి భయవినయాన్వితులగుచుఁ దత్సన్నిధి నుండి రయ్యవసరంబున. ౧౧౮

మ. గజదైత్యుండును భుజామదంబెసఁగ వేగ న్వచ్చి ద్వారంబునన్
ద్విజగద్భీషణలీల ఘోషణము లెంతే జేయ నాలించి భీ
తిజనింప న్మదిమౌనివర్యులు మహాదేవుం శివుం గౌగిలిం
చి జడీభూతమనస్కులై యడిరి నిశ్చేష్టాంగులై యందఱున్. ౧౧౯

వ. అంతలోనఁ గ్రమ్మర మహోద్రిక్తభాసురుండైన గజాసురుండు ద్వారం బతిక్రమించి మునివర్యులం బొరిగొన శశిమకుటునికటంబున కరుగుదెంచు నెడ నంతఁ జండి భర్గుండు కరుణావంతుండగుచు ననేకకోట్యర్క ప్రదీపంబు

గు దివ్యరూపంబుతోడ నావిర్భవించి రోషహృక్షేక్షణుండై పరుషాక్షరంబు
ల నారాక్షసుని భర్జించె; తద్భర్జనధ్వని లోకంబులననేక కాలంబు వినంబ
డియె; నప్పాపాత్ముండు క్షయద్వీరుండగు మహాదేవు నెఱింగియు మోహని
ష్ఠుండై యతనితోడ సమరంబునకుం బూనె నపుడు. ౧౨౦

క. గిరిధన్వి మహాబలుఁ డుగ్ర,తరశౌర్యమెనంగ హస్తి ♦ దానవు శిరముం
జరణంబునఁదన్నిన, ధరణిం రక్తములుదొరుగ ♦ దైత్యుఁడుపడియెన్.

వ. ఇట్లుపడి యతిఘోషంబడర రోదనంబు సేసెనంత. ౧౨౧

ఆ. ఆగజంబుచర్మ♦మమ్మహాదేవుఁడు, గొనియె నధికమైన ♦ కుతుకమలర
నసురరోదనంబు♦నాలించి యద్రిజ, భయముపొందెహృదయ♦పద్మమునను.

తే. కోటిమార్తాండ దీపమా♦ కుధరధన్వి, విగ్రహంబిప్డు గనుఁగొని ♦ వేరువేర
కుంఠితములయ్యె ప్రభహీనమై♦కుంఠ ముఖ్య, నిఖిల గీర్వాణలోచన ♦ నీక
జనులు. ౧౨౪

క. కరిచర్మంబాదితమగు, పరమేశ్వరువిగ్రహంబు ♦ భాసురలీలన్
సురసందోహము చూడ్కుల, కరయఁగ నతిసులభనుయ్యె♦ హర్షప్రదమై,

వ. అంత కొండొక సేపునకు నిఖిలనిలింపులు మనంబులభయంబుబుడిగి యుడు
రాజశేఖరునడుగుల కెరగి యిట్లని వినుతించిరి. ౧౨౬

తే. జయజయమహేశ! భక్తార్తి ♦ భయవినాశ!, సచ్చిదానందవిగ్రహా!♦జగదధీశ!
వసుధఁజిరభక్తిగజచర్మ♦ వసన!నిన్ను,వర్ణనము సేయఁజాలమ♦ వార్యమహిమ.

క. దూరీకృతసాధ్వసులై, వారకభువనంబులం ద♦వధ్యులు గాగన్
గోరినవర మిమ్మనవుడు, గౌరీపతియట్లనుసఁగె ♦ కరుణవలిగ్వన్. ౧౨౮

వ. అంత పురాంతకుం డంతర్ధానంబు నొందె; హరిబ్రహ్మాదులు సంతోష భ
రితాంతరంగులై రెంతయు. ౧౨౯

క. సురమానిబాధకుండగు, కరిదైత్యుని చక్కణంచి ♦ కరుణామతి ని
ర్జరులన్ బ్రోచిన వృత్తము, ధరవెలయఁగఁదాల్చె భవుఁడు ♦ తచ్చర్మంబున్.

క. అదిభూషణంబు కాకను, మదనారికిదూషణంబె ♦ మఱియును నిం పా
స్పదముగనంటివి శంభున,కున్ దంష్ట్రిధరింప నేల♦కోయని కుమతీ!, ౧౩౧

—♦ ఈశ్వరుఁడు వరాహదంష్ట్రి ధరించుటకుఁ గారణంబును దధీచి దక్షునకుఁ జెప్పుట. ♦—

క. దక్షా! యీకథఁదెల్పెద, ద్రాక్షారసమధురఫణితిఁ ♦ దగ వినుము హిర

ణ్యాక్షుఁడను ఘోరరాక్షసుఁడు, క్షీణబలాఢ్యుఁడగుచు ♦ ననుపమానలీలన్. ౧౩౨

వ. ఇమ్మహీవలయం బంతయు సంగ్రహించుకొని పాతాళతలంబు సేరి యుం
దుండు నెడ. ౧౩౩

తే. వానిఁ బగిమార్చి యిందిరా ♦ వల్లభుండు, కోపమడర నాదివరాహ ♦ మూర్తుఁ
డగుచు
జలజసంభవు నాశికా ♦ బిలము వెడలె, ఘుటఘుటధ్వానములు చేసి ♦ కొను
చువచ్చి. ౧౩౪

క. పాతాళమధ్యగతుఁడగు, దైతేయుని మదమణంచి ♦ దైత్యారి కృపన్
భూతలము తొంటిగతిపై, ఖ్యాతి యొసఁగ నుద్ధరించె ♦ ఘనతరపటిమన్. ౧౩౫

ఉ. అంతదురంతదోర్బలుని ♦ నద్దనుజేంద్రుని రక్తపూర మ
త్యంతము గ్రోలి గ్రొవ్వన మ ♦ హాకిటియై రమాధవుండు దు
ర్దాంతత నెల్లలోకముల ♦ రాపొనరింపఁ దొణంగె నత్తరిన్
వంతలగుందుచున్ దివిజ ♦ వాసులు లోకశరణ్యు శంకరున్. ౧౩౬

క. శరణంబు నొంది పల్కిరి, హర! హరికిటియగుచుఁ బ్రత్య ♦ హంబు జగంబుల్
పరితాపమొందఁ జేసెను, గరుణామతి నమ్ముఁ బ్రోవఁ ♦ గదవే యిపుడున్.

మ. అని వేల్పుల్ వచియింప భర్గుఁడు కృపన్ ♦ నాలించి సర్వార్తిభం
జనుఁడై యిందుకళావతంసుఁడు విభా ♦ స్వత్ప్రౌఢి నఖోల్కలముల్
కనదాభీలమహాగ్రహం బడర వేగన్ జెండి దంష్ట్రిం బెక
ల్చి నిలింపావళిఁ బ్రోచె సర్వభువన ♦ క్షేమంబు వాటిల్లఁగన్. ౧౩౭

క. గతమోహుఁడగుచు నప్పుడు, దితిసుతరిపుఁ డింపుమకుట ♦ దిక్కటఁ గని సం
స్తుతిశతములు గావించెన్, శ్రుతిపుటమకరంద మధుర ♦ సూక్తులు సెలఁగన్.

ఉ. దండము నీకు భక్తఫల ♦ దాయక! శంకర! నీలకంఠ! వే
దండమదాపహార! భవ ♦ తారక! లోకవిపన్నివారకా!
ఖండశశాంకశేఖర! య ♦ ఖండపరాక్రమ దేవదేవ! నా
దండ ప్రసన్నతన్నిలిచి ♦ దానుని వాక్యము నాలకింపవే. ౧౪౦

క. నిరతము నన్నురక్షించుట, ధరణిఁ బ్రసిద్ధంబుగా న ♦ దంచితకరుణన్
ధరియింపు నాదు దంష్ట్రిన్, పరమేశ్వర! సకలభువన ♦ పాలక! యీశా!. ౧౪౧

తే. దీనిఁగనిన చోమరలన♦జ్ఞానమహాత్మ్యఁ, బొడమకుండఁగవలయునీ♦భువిని నాకు నిట్లుదయ సేయుమన వుడు ♦ నిందిరేశు, పలుకులకుమెచ్చికిటిదంష్ట్ర♦భవ్యుఁ డుదాల్చె. ౧౪౨

—॥ ఈశ్వరుఁడు కూర్మముయొక్క వెన్నెముకను ధరించుటకుఁ గారణము. ॥—

వ. మఱియు వినుము. ౧౪౩

మ. హరి కూర్మాకృతిఁ దాల్చిపూర్వము సము♦ద్యద్గంధరంబైన మం
దరమునొ్మ్రిఁగ నెల్ల వేల్పులు సుధా♦ర్థం బంబుధిన్ ద్రచ్చిరం
తరహీనస్థిరజనించె నందమృతము♦న్దానిన్ గ్రహింపన్ సురా
సురబృందంబునకయ్యె కయ్యమదియున్ ♦ జోద్యంబువర్ణింపఁగన్. ౧౪౪

క. ఏముమదించితిమని సుర, లేముమదించితి మటంచు ♦ యెల్లసురాదుల్
వేమరునన్యోన్యము సం, గ్రామముగా వించిరిట్లు♦ఘనశౌర్యమునన్. ౧౪౫

క. తానుమదించితిననియె స,మానరికమఠంబుభూరి ♦ మదమొప్పఁగ నం
భోనిధిఁగలంచెనుద్ధతి, దానన్ భువనంబులెల్ల ♦ తాపమునొందెన్. ౧౪౬

తే. అమ్మహాబాధను సహింప♦నలవిగాక,బ్రహ్మమొదలైననిర్జర ♦ ప్రకరమెల్ల
శ్రీకరంబైన కైలాస♦శిఖరికరిగి, శంభునకు విన్నవించిరి ♦ సకలమదియు.

క. విని శంకరుఁడు నిమిషమున, ననుపమ బలశాలిఘలిని ♦ నమ్మితిమొనవన్
డునుమాడిదాని వెన్నెము, కను దాల్చె నశేషదివిజ♦గణములు పొగడన్.

—॥ ఈశ్వరుఁడు హాలహాలము భక్షించుటకుఁ గారణము. ॥—

తే. హాలహాలముగ్రోలునె జిహ్వ్మ♦మంటపీవు, విశదముగదానివినుపింతు♦వినుము దక్ష!
భువనసంరక్షణార్థమై♦పురహరుండు, కాలకూటంబుగబళించె♦గాదెమహిమ.

వ. అదియెట్లంటేని. ౧౫౦

చ. అమరగణంబు మున్ను దను♦జావళితోఁ గలహించి యేయుపా
యమున జయింతుమేము సమ♦రాజని హాని యొకింత లేక యిం
చుకదినిఁ జింతతోఁ గమల♦జు న్వెసఁగూడి ముకుంద సన్నిధా
నమునకు వచ్చి తెల్పిన న♦నంతుఁడు వార్థలనాదరింపుచున్. ౧౫౧

క. సారమతిననియె నిర్జరు,లారా! యమృతంబుగ్రోలు ♦ డంచితలీలన్
మీరలు,దానను మీరున్,బోరిననిధనంబు లేదు♦పొందుడునిజముగాన్. ౧౫౨

వ. ఇవ్విధంబున మధుసూదనుండు నిరపాయంబగు నుపాయంబు దెలిపిన వేల్పు
లనల్పకుతూహలంబు నొంది సుధాహరణాభిలాషంబున. ౧౫౩

ఉ. మందరధారుణీధర మ♦మందతఁ గవ్వముగా నొనర్చి సొం
పొందఁగ వాసుకి న్ఫణికు♦లోత్తము రజ్జువు చేసి పేర్మి ని
ల్పిందఱు నంబుధిం దరువ♦ నప్పుడు మ్రోసెఁ దరంగమాలికా
స్పందసముద్భవస్ఫురద♦పారఘుమంఘుమఘోష మెల్లెడన్. ౧౫౪

మ. ఉరుయోక్త్రీభవదుగ్రవాసుకి భుజం♦గోచ్ఛ్వాసనిశ్వాసవా
యురయోత్పత్తి తదాస్యఘోరవిషముల్ ♦ బ్రోద్యద్గతిన్ నిండి సా
గరమం దెల్లెడ నద్భుతం బడరఁగాఁ ♦ గన్పట్టె దుర్వార వి
స్ఫురదార్వానలకోటిసాటియనఁగా ♦ భూరిప్రతాపోన్నతిన్. ౧౫౫

మ. అపు డయ్యుగ్రవిషాగ్ని వేడిమికి దే♦వానీకముల్ భీతిచే
విపులాభీలఫణీంద్రయోక్త్రముకయి♦న్వీవే విసర్జించి చా
లపరాభూతినిఁ బొంది రచ్యుతుఁడు చే♦లజ్వాలవెన్నంటి రా
స్విపులస్ఫూర్తికి మేనుగందిపఱచె♦ న్నిర్వేదనంబొందుచున్. ౧౫౬

క. శతధృతియక్షుడు వేగమె, ధృతియ య్యెనుజీవి తేచ్చ ♦ తెగ ననిలునకున్
గతిదూలె న్వరుణుఁడు హాత, మతివ్యాపారుండునయ్యె♦ మఱిధనదుండున్. ౧౫౭

వ. మఱియుఁ దక్కిన బృందారకులందఱు నుగ్రవిషానలదందహ్యమానులై హా
హాక్రందనంబులు గ్రందుకొన సరక్షమానులై శరణాగత రక్షకుండగు
నిటలాక్షుండే శరణంబని తలంచి సకలదుఃఖ నిరాసంబైన కైలాసంబు సే
రి కోలాహలంబడర మొఱలిడి రంతయు. ౧౫౮

తే. విష్ణుఁ డతిశుభ్రకాంతిరో♦చిష్ణుఁ డయ్యు, తద్విషానలకీలలఁ♦దగులుకతనఁ
గాయమంతయు మేచక♦చ్ఛాయవనరి, కృష్ణుఁ డయ్యెను ద్రిభువన♦కీర్తితముగ.

క. హరభవనద్వారంబున, సురలెల్లను మొఱలుఁ బెట్టు♦చున్నహహ శో కా
తురతఁ బ్రమిల్లి నందికి, గరళోపద్రవము దెలుపఁ♦గనూనతంతున్. ౧౬౦

వ. అప్పుడయ్యేడల నిలింపుల వాకిటనుండ నియోగించి ముందర శతానందము
కుందులను బురందర ప్రముఖదిక్పాలకుల నంతఃపురంబునకుఁ దోకొనిచని
పంచమావరణంబున దిక్పతులనునిచి హరిబ్రహ్మలు షష్ఠావరణంబునందు
శివసన్నిధికిఁ బోయి. ౧౬౧

చ. త్రిదివజనస్తుత్యాన మాగమునుం దెల్పి శివాజ్ఞను నిందిరా
ధవు సరసంబు సంభ్రమపు దండను కోదండాని పోవ గోచరో !
న్నయము గవారు శంభున గభన్సుగనుం గొని భక్తి నుబ్రిలై !
స్తవములొనర్చి రాగమున చఃపరిగుంభిత సూక్తి మాధురిన్. ౧౬౨

క. సంతుష్టుడగుచు తారా, కాంతాభరణుండు హరిని గనుగొని యావిమ్మెన్ !
చింతించననంతసీతను, వంతయు నిటులేల వల్లనయ్యెం జెప్పుమా. ౧౬౩

క. కమలస్ఫటికోజ్జ్వలుడవు, శ్యామసరోజదళవర్ణ భుజయుగ్మ శ్రీ !
ఈముక్కృష్ణుడవై తివిపుడు, కమలాహృన్నేశ యేమి కారణమనియున్. ౧౬౪

క. పవిమల పద్మకళాభం, బగుచుండు జెలువొందనందనగు నీకన్నుం !
గపయిప్పుడే సనుణ, చ్చవిబాసి రక్తపద్మరాగ సదృశంబగుచున్. ౧౬౫

వ. మఱియు నప్పద్మసంభవుండు శుద్ధస్ఫటికాభుండవయ్యు దప్తకాంచనాంబర ప్రభాడంబరంబు విడంబింపుము నీయంగంబు జనసంభవుండేటికి వివర్ణాంగంబైనది తెలియ వివరింపుమనవుడు ౧౬౬

సీ. హరుని సూక్తుల నాలించి హరి యిట్లని, యో మహాదేవ శంకర యురగభూష
మీకు విజ్ఞాపన మొకింత మే మొనర్తు, నమ్మృతవాంఛను సురలబ్ధి నద్ధి దరువ.

వ. అందు కాలానలాభీలంబైన హాలాహలంబు సంభవించి సముజ్జ్వలజ్వాలామాలాకరాళంబులు కుతంతంబుగాదగంతంబులుంగ్రమ్మిన సకలదివిజులు దండహస్తులై సుడిజెదరి చెదరి యుత్కృష్టరూపులగుచు నాపదలంబొదలి కదలి యథాయోగంబుగాబోవనెడ యేనువిరలముండగ నిడుకొని వెనుకనను చెంచుటం జేసి మచ్ఛరీరంబు విషానలంబుచే సమిద్ధ పొడిము చెడి కొంది కృష్ణుండనై శ్రీనిశ్వాసించియు ధాతకర్ణుండయ్యు విపన్నాపన్న్యనిర్విధంబున ననన్యశరణ్యులమై నిన్ను శరణంబు నొందితి మిమ్ము హాలాహలపదర్శనంబడంచిన దివ్యకృపాకటాక్షంబులంజూచి సకలజగంబులు రక్షింపవేయని ప్రార్థించి మఱియును. ౧౬౭

సీ. వివిధకళ్యాణగుణసమన్వితమునైన, విశ్వరూపంబుసరీతి వెలయుచాల్చి !
యఖిలలోకంబులు ప్రబ్రోవ సవరత ము,నిందు భాసిల్లుచుపుగ దానిందు సుకటం.

వ. అనియిట్లు పలికియు నాథవునకు మాధవుండు పుండరీకన ప్రీణామంబుచేసె నంతబహిర్ద్వారంబు నందుండు వేల్పులందరొక్కమొ కోలాహలంబు లగ్ర.

క. శరణాగతవత్సల శివ, కరుణామూర్తి బ్రోవ వయ్య గరళవ్యాళా।
స్ఫురదనలదహ్యమానుల, సురల మమున్నిన్ను శరణుజొచ్చితి మిపుడున్.

వ. అని యివ్విధంబున బ్రార్థించిన సురలమొరలు విని కరుణాకరుండైన తిరుపేం
దు శేఖరుండు కమలజుంగని యిది యేమి రవంబన వృందునధవునకు సరసిజ
భవుండిట్లనియె. ౧౭౨

శా. క్రూరక్ష్వేళకృశానుసంప్లుషితులై ఘోరార్తి చేమందిర।
ద్వారంబందు సుపర్వమాని దితిజులాక్రిమ్మింగు చున్నారు దే।
వా రక్షింపగదయ్య వీరలకృపావారాసివై నావుడు।
న్నీరేజాసను విన్నపంబు వినిశంభుం డిగ్గాంచి యాంచత్కృపన్॥ ౧౭౩

క. సేవకసందోహదయా। సేవధి శశిమౌళి సంజ్ఞచేసిన యడియున్।
భావించి నందియా స్వామి। దేవాసురమునులలో డి దెచ్చెన్వేగన్॥ ౧౭౪

వ. నట్లు దెచ్చిన దైత్యము నిగళంబు లీశ్వరుడు సన్నిధింజేరి యామహాదేవునకు దండ
ప్రణామంబు లాచరించి బహువిధస్తోత్రంబు లొనర్చిన॥

మ. అపుడవ్వేల్పులసన్నులంగని మహాశ్వారాఘ్యశర్వాణి స।
త్కృపమున్నించిన జేపుగాంచి జగముల్ గ్రింకగా శరల్।
విపదస్ఫీతుల ప్రోవు బ్రోవు మనుదున్విశ్వేశ్వరుండీశుడా।
తపసీవాగ్నివచోనుసారముగ నత్యంతార్ధచిత్తంబునన్. ౧౭౫

క. సుందరుడన గణపదనతి, సుందరుడనగా నిమాహాగ్రపుంభద్గరళం।
భిందుమనా ని త్రైస్యనవుం, జిందుకళాధరున నజ్ఞ సేకెంచి పెనన్. ౧౭౬

మ. గరళంబాతఁ డహస్తపద్మమున భృంగంబట్లుగస్పట్టివి।
స్ఫురణం దెచ్చి కపర్దిచేకొసగ నబ్జాబ్భం బనుష్ప్రాశపం।
కరుణాంజంకను జూడనా ప్రియఘృతుం కస్తూరికారేణువై।
ఖరినా ఘోరవిషాగ్నియొన్నదరమే గౌరీసుమాహాత్మ్యమున్. ౧౭౭

ఉ. అంతసుపర్వులంగని మృగాంకధరుండు మదాంధులార మీ।
రెంతయు చోద్యమందియిది యేమవలీల గ్రహింతునో దిశా।
ప్రాంతము లందజిమ్మ్రెదనో భావములందొకరుంచుకేనియున్
వంతదొలంగి సెక్కెడని వారలసాధ్వసమేలమీమనన్. ౧౭౮

వ. అనియిట్లనేకవిధంబున మహాగ్రీవుండు నంత శాంతికుండునగు మహాదేవుండు ప
లికినవిని హరివిరించి ప్రముఖులగు దివిజులిట్లనిరి. ౧౮౦

శా. స్వామీ దిక్కుల కారవై వడిరరన్ చండప్రచండానలో
ద్ధామంబై జను దెంచువాని నలవన్నా మొందలేమాపదల్
భూమధ్యాఖిగ్రసింప నీవిదియు నాంతంజేయు మన్నేమ్మచ్చుగా
నో మృత్యుంజయ చంద్రశేఖర హరా ప్రోద్యద్దయాసాగరా. ౧౮౧

మ. అనుచున్ స్తోత్రము లాచరింపగుచు నత్యాసంప చినూన్మహి
త్తనిదానంబు హరుండు శైలసుతచెంతంజూచి హాస్యంబునన్
కనదాభీల యుగాంత పావక మహాగ్రంబైన హాలాహలం
బును కంఠావధి గాగ మ్రింగె విలసద్భూరిప్రభావంబునన్. ౧౮౨

సీ. అప్పుడు సురలెల్ల నంజలి పాణులై దేవకృపాంబోధి దీనపోష
పదనాంత కయనంత పహిమాన్విత మహేశ సత్త్వచిదానంద శర్వనీకు
సన్నంబజాండంబు వ్యాజసంబోధి మహత్వ నగమహాగ్రీవుండ నాగపతిని
నిర్మలస్ఫటికసన్నిభమైన నీ కంఠంబు నబాల్పు గరళంబు భూషణముగ
తే. సట్లనీకిది భూషణంబైన యదిర, కామినీకంఠ మాంగల్యకీలకము బలుము
గాన దిగ్గ్రీవ ముల్లగా వ్రమదమాన్య మాన సంబుల విశేషము నాటుకొనియె.

వ. అని యిట్లు దీనవచనంబుల దివిజగణంబులు నేడిన. ౧౮౪

క. అంగీకరించి గళమున, నంగజహరి సంధి బాల్చె హాలాహలము
ప్పొంగుచు స్వతంత్రుడగుచా, గంగాధరుదరమె మెన్నగా నెవ్వరికిన్. ౧౮౫

వ. అంతనక్కసురలు కుతూహలభరితులై గిరికోదండునిట్లని స్తుతియించిరి. ౧౮౬

క. సురలకొసంగితి ప్రాణము, పరమేశ్వర కృత్తివాస పశుపతి శర్వా
శరణాగతజనవత్సల!, కరుణాకర నీకు శరణు కళ్యాణనిధీ. ౧౮౭

వ. అనియివ్విధంబున వినుతించిన పరమేశ్వరుండు సంతుష్టుండై. ౧౮౮

క. సురలార మీరలందరు, సురచిరగతి దరువ్రడబ్ధి సుధజనియించున్
గరదృష్టి దానిగ్రోలుడు, గరిమమతి యూజ్ఞపూని కాంక్షితఫలంబుల్. ౧౮౯

వ. అనిపలికి విశ్వేశ్వరుండు విబుధనివహంబులకనుమతియొసంగిన వారలు మ
హాదేవునకు బ్రణమిల్లి సత్వరంబుగ నరిగి సుధాంబుధిని మథించి సుధార

సంబుగోరిలిరెంతియు. ౧౯౦

క. దక్షాశశాంకనను విష, భక్షణకథ వెలయ బడిమె పదపక్షేమా పా।
లాక్షుఁడ పరితపుకిసలిపిన। భిక్షాటన మహిమవినుము పేర్కొనెదనకన్.

—* యీశ్వరుని భిక్షాటనకు కారణము. *—

మ. హరియుం బద్మభవుండు పూర్వమున సమ్యంబైన యమ్మేరు భూ।
ధరపార్శ్వంబున నుండువేళ దివిషద్వ్రాతంబు మానీంద్రులా।
దరముప్పం జనిమ్రొక్కి సంశయనమేత ప్రాంశులై ప్రశ్నచే।
సిరి, సర్వామరులందు నెవ్వడనయం జ్యేష్ఠుండగుం జెప్పరే॥ ౧౯౨

వ. మఱియు నంతర్యామియు పరాత్పరుండు నఖిల భూతవిధాతయు సంహర్తయు నెవ్వండగు నతని నెఱింగింపుడనిన వారివచనంబులువిని పద్మగర్భుం డిట్లనియె. ౧౯౩

గీ. ఏను పన్నెజగత్కర్త నీజగంబు। అన్నియును నేసృజించు నంత మొదలు
నన్ను మించిన వేల్పులేడెన్న జగతి। ననుచు పరమేష్ఠి యురవడు పలికె.

గీ. నిను సృజించిన వాడను నేనుకాదె। కలడె యొకన్న మఱిజగత్కర్త యొకడు
సకలజగములు నావల్ల సంభవించు। శమనబొంకును నాయందె సమ్యనురయు.

శా. సర్వం విష్ణుమయం జగత్త్రిశ్రుతుల్ సాటింపవాలింపవే।
గర్వాక్రాంతచిరుంపకీపుడ యుక్తంబంచు వారిద్దరున్।
దుర్వారప్రదనంబొనర్పఁగని దోస్స్తోతాపసాగ్రేసరుల్।
గీర్వాణుల్ భయమంది వారి యథాగేహంబులుం జేరఁగన్॥ ౧౯౪

వ. ఇట్లు కలహంబుచేత బహుకాలంబు సనియె నంత. ౧౯౫

గీ. ప్రణవప్రాభృతకముల సత్ప్రతిభమెరయ। నఖిలతత్త్వార్థబోధకుడగుచు వచ్చి।
వేదపురుషుడనియె నోవిధము రా। యేలకలహించెదరు వృథా యిట్లు మీరు.

వ. వినుడు శివుండె జగత్కర్తయు పరమాత్ముండును విశ్వాధికుండు విశ్వమయుండు సర్వైశ్వర్యసంపన్నుండు నాకాశమధ్యగుండు నణువుపుకిణువు మహాత్ముండు మహాత్ముడు సకలబుద్ధిప్రేరకుండు నగుననియించిన వేదపురుషువచనంబులువిని గణింపక మరియు యిరువురు మోహపరాయణులగుచు కొంటి చెలువున కలహంబొనర్చిరి తదనంతరంబ. ౧౯౬

శా. పంచాత్ముండగు శంభుడద్దిఁనియుగా ప్రాదుర్భవంబంది యా।

హరిపద్మాసనులిట్లునేలకో సుహారాంగారపారీణులై ।
దురంతంజేయగవిరిగ్వ్యమణగింతుర్ జన్మ్వాయెనంచు భా ।
స్కరకోటిప్రతిమాన బంధుర విభాస్వజ్జ్యోతియైనన్వదేర్. ౨౦౦

వ. ఇట్లు గన్పడిన దుర్నిరీక్ష్యంబగు యాప్పరంజ్యోతినిగని హరిబ్రహ్మాదులిది
యేమకోయని భయాకులురై విచారింపుచుండ రాసమయంబున. ౨౦౧

ఉ. శివుడు నిజస్వరూపమతి చిత్రముగాఁ బొడసూపి లోచనో ।
త్సవముగ వారికిన్ గిరిసుతాసహితంబుగ నమ్మహేశ్వరుల్ ।
భవ్యగిరి జేచి డెందమున భక్తి దలిర్ప నమస్కరించి సం ।
స్తవములొనర్చి నాథవృతు చయ్యన నేగె సుధాంబురాశికిన్. ౨౦౨

వ. ఇట్లు గరుడధ్వజుండరిగిన నదనంతరంబ కమలగర్భుండు మహామోహావిష్టుం
డై పశుపతికి నమస్కరింపక మూఢమతియగుచు నూర్ధ్వవక్త్రంబున పర
మేశ్వరుని నిందింప నయ్యుగ్రుండగు రుద్రుండగుచు మనంబునందలంచి
న మాత్రంబున. ౨౦౩

సీ. విపులవక్షస్స్థలి విస్ఫురద్విస్తృత కపాలికామాలికా భయదుఁడగుచు ।
హస్తతలన్యస్తనిస్త్రింశ డమరుగా పటువరశృంగశూల పాణుడగుచు ।
విస్ఫులింగ భబాబిర్భవిభ్రాజిత వృత్త ఘోరాక్ష ఘోరవిలసితవీక్షణుడగుచు ।
శిరజన్మణీమధుమంజీర భూషణ పన్నగకటిసూత్ర భాసియగుచు ।

గీ. భసితలేపన ధవళాంగ భాసితుడగుచు । నమణదీర్ఘజటాచ్ఛటాభరణుడగుచు ।
పద్మజాండైక కబళన భైరవుండు । దానుజనియించె నప్పుడుదారమహిమ.

వ. ఇట్లుద్భవించి యతండు మహాదేవునకు బ్రణమిల్లి వినయాన్వితుండై నాకె
ద్దికర్తవ్యంబానతీయవలెనన నమ్మహేశ్వరుండిట్లనియె. ౨౦౪

మ. తనరూపాయన్నరమోహితాత్ముడయి నిందంజేసె నూర్ధ్వాననం ।
బున నన్నుం ద్రుహిణుండు తాదృశశిరంబున్ ద్రుంచి దర్పంబు విం ।
చిన వైకుంఠముఖామరాళిమునులం శిక్షింపఁ బభితూచలం ।
బున రక్తంబులు గ్రోలిరమ్మ విలసద్భూరిప్రభావంబునన్. ౨౦౫

వ. మరియు మృతులగువారినెల్ల పునర్జీవితులం జేయుమునాయాజ్ఞ నీవుం బ్ర
హ్మాండోర్ధ్వభాగంబున వసియింపు మరుగుమని యానతిచ్చి శివుండంతర్ధా
నంబునొందె నావృత్తాంతంబెరింగి రమాకాంతుం డంతరంగంబున చింతా

గాంతుండై యుండెనట్టియెడ. ౨౦౭

ఉ. భైరవుఁడు గ్రోధపదవ పావకకీలలు విస్ఫురిల్లఁగా ।
ఘోరతరాట్టహాసుఁడయి పద్మజు పంచకశీర్షమున్ మహా ।
క్రూరత తన్నఖాగ్రమున గొబ్బున దుంచె నజాండము ద్రువన్ ।
ఘోరనరక్తముల్ ధారగ భూస్థలి వ్రాలెననితాంతమూర్ఛచేన్. ౨౦౮

వ. అంతభైరవుండు ఫాలలోచన కీలంబులు తత్కపాలంబు లింకంజేసి దగ్ధశీర్షుండగు బ్రహ్మదేవుని చూలిని పునర్జీవితుంజేసెను. ౨౦౯

క. గతమోహాంధుండగుచున నలినజు । ద్రుతిగ మనమున లేచి మదిభయంబు జనింపన్ ।
నతిజేసి భైరవునిన్ ।। స్తుతిశతముల నర్చియతని సిగ్గునియెన్. ౨౧౦

శా. దేవా నాయపరాధ మెన్నక్కొ యకయుం తేనాకు నజ్ఞానమున్ ।
భావంబందు జనింపఁ జేసి నను శంపన్ నుతిక పాలంబు గి ।
ర్విన్న వృత్తాంతమునా వనర్చు కొని పాపంచేగ నందం వదే ।
వాసాంబుల రక్తభిక్ష నానమా యాభీలలీలాగతిన్. ౨౧౧

వ. అనిపలికి పరమేష్ఠి పునఃపునః ప్రణామంబులు చేసి ప్రార్థించిన సకలజగద్భైరవుండైన భైరవుండు నట్లయంగీకరించి తత్కపాలంబు పాత్రంబుగా గేలం గొనియాతిరయంబున పాటకకపాలంబునమండి వెడలి యుత్పాతిత భూతావారిత్యుండును దమాభీలహాలాహలజాలుండును నుద్భూతాగ్నిముఖ సోమ గవిపరిముఖ భూతగణాధిపసముదయపరివృతుండును జృంభితకుటిల భ్రూకుటి వికటధ్వనిరీక్షుండును సదట్టహాసావిస్ఫోటితవిబ్రహ్మాండమండలుండును నగు చు భిక్షావ్యాజంబున జనదెంచి భూలోక స్వర్గలోక పాతాళలోకంబులును సప్తసాగరంబులు సకలద్వీపంబులును సరిత్ఛైలకాననంబులును సర్వస్థలంబులును గ్రుమ్మరుచు నచ్చటచ్చట నఖర్వగర్వదుర్వహులగు నాసురుర్వుల ను మునివరులుండాసి యుద్ధించి తత్కపాలధారలు కపాలంబునం బూరించి హతులైనవారలనెల్ల మగుడ సంజాతచేతన్యులం జేసి క్రమంబున నాశంభుసంభవుండు వైకుంఠలోకంబున కరిగె నయ్యెడ. ౨౧౨

క. వానిబలంబులు ద్రొమ్మర । దానవపుమందిరంబు దారోకనినంద ।
త్సేనయు మార్గాననెవిష్వ । క్సేనుండు ద్వేలకీలలు నిగుడన్. ౨౧౩

వ. అప్పుడు భైరవుండతనిం జీరికింగొనక కపాలతాడనంబు చేసి శూలాగ్రంబు

నాదగఁ బ్రిచ్చి యెత్తి హరిసవిధంబున కరుదెంచె నప్పుడు భయంబున శేష
తల్పంబు కదలె. ౨౧౪

క. క్రియ సేవ మహోగ్రాన్వితుఁడై | తామసనాథుం డపుడు వచ్చి దండప్రణతుల్ |
చేసి మనోజ్ఞపరాక్రమ | ధాముని భైరవుని నుతించె దద్దయుభక్తిన్. ౨౧౫

వ. ఇట్లు వినుతించి వినయావనమ్రుండగు విష్ణుం డతని కిట్లనియె. ౨౧౬

గీ. సకలభక్తాభయప్రద స్వామి మీర | లిచటి కరుదెంచుపని యేమి యేను నిపుడు |
ధన్యతను గంటి భవదీయదర్శనమున | నేను నీవాఁడనయ్య మన్నింపుమయ్య.

వ. అనపలికిన మధుసూదనునకు భైరవుం డిట్లనియె. ౨౧౭

క. సరసిజలోచన కావక | శిరమధిరము మాను వాంఛ చేతను మావే |
యరుదెంచినాఁడ భిక్షా | చరణార్థం బలరసీకు సన్నిధి కిపుడున్. ౨౧౮

వ. మద్భాండంబున శీఘ్రంబ రయొసంగుమనిన తద్వాక్యంబులు విని మధుసూదనుం
డే నకృతార్థుండనైతినని నిటలతటంబు ఖంబున స్ఫోటించి రుధిరంబు లొసం
గుటయు. ౨౨౦

క. ఆరుధిరంబును గొనియెం | భైరవుఁడు కపాలపాత్రమున నస్ర |
ధారలు సహస్రవర్షము | లారూఢిగ దొరుగ నట్లు హరినిటలమునన్. ౨౨౧

వ. అంతఁ బీతరక్తుం డగుచు నారాయణుండు మూర్ఛాగతుండయ్యె నట్లు సుస్థిర ద
త్కపాలం బర్ధమాత్రంబె పూర్ణంబుగా దయ్యె నట్టియెడ ౨౨౨

క. పతిమూర్ఛలుటయు గనుగొని | యతివలు శ్రీ భూ లిరువురు నతిశోకభరా |
న్వితలై పదములు పట్టి క్రి | న్నతు లొనరించి భైరవునకు దయావినయములన్.

వ. ఇట్లనిరి. ౨౨౪

క. ఓదేవ భైరవాకర | యోదధిమాంగల్యభిక్ష యొసఁగుము మాకున్ |
మా దయితు బ్రతుకఁ జేసిన | మాదరమున నతఁడు బ్రతుకు నీదయకతనన్.

వ. అని యిట్లు లక్ష్మీవసుంధరలు సంస్తుతించిన భగవంతుండైన భైరవుండు కృ
పాకటాక్షంబున బుండరీకాక్షుం గ్రమ్మర సంజీవితుఁ జేసె నప్పుడు. ౨౨౬

గీ. లబ్ధచైతన్యుఁడై కమలావిభుండు | సంస్తవము సల్పె భైరవు జారుఫణితి |
భవభవుం డంత గనుగొని పద్మనయను | దయను మన్నించి పనిచె నిజస్థానమునకు.

వ. ఇవ్విధంబున సకలభూతగణకోలాహలంబులు పణవాద్యఘోషంబు లడర
నిజసదనంబునకు జను పరాక్రమశాలియైన భైరవుని వెంబడిగ లిఖనయం

బున వెన్నుండు కినుకుఁడగుచు శూలంబునఁ దవిలియున్న జీవాగ్రిశి విష్వక్సేనుని వ్యామోహితుం జేసికొని యాత్మనివాసంబునకుం జనియెనంత భైరవుండు శివునియనుజ్ఞ కల్పాంతంబున హరిబ్రహ్మాది నిఖిలగీర్వాణుల సర్వభువనంబుల సంహరించి యట్టహాసంబులు సెలంగ నిచ్ఛావిహారంబుల దక్షకపాలమాలాలంకృత విగ్రహుండై లలాటనేత్రానలకణంబుల వారలసందరందహించి తద్భస్మితంబు నొడలను ధూళనంబు గావించి పరిభూతంబుల నాఁడు వేమాయంబులు గానొసఁగి వానినధరోహింపుచు నిజసదృశగణంబులతోడఁ గూడుకొని పరమధ్యానానందనిర్భరుండై మహామహిమంబున గ్రీడించె నంతయు.

మ. స్తనినీయాశమ వలద్యభాసుర జటాంచ త్స్వర్గతల్లోలినీ ।
కవిథ్వోత్తుంగ తరంగ ఘుంఘుమరవా విర్భావ విభ్రాజితా ।
దివిజారాధిత పాదపంకజమహాదేవా సంచిదాగర్వసం ।
భవముల్గాలు భూపరేప్సితకరం భ్రాజత్కటాక్షేక్షణా. ౨౭౯

క. సత్యజ్ఞానసుఖాత్మక । ప్రత్యవశీత సకిత గంధ పశ్యం నిటలా ।
కృత్యాలసుకాంక ప్రభవ । స్తిగ్యాతినిధాన సకలసేవనిధానా. ౨౮౦

* వనమయూరవృత్తము. *

కంజభవసేవ్యపద కంజయుగలీలా !
రంజితసమజ్జన నిరంజన విలాసా !!
మంజులదరస్మిత సమంజసముఖాబ్జా !!!
కుంజరముఖాదిసుతగోపతిపతాకా !!!!

గద్యము.

ఇది శ్రీసకల మహావిజనానుగ్రహపాత్రి కాస్యపసగోత్రి కోమారిమల్లనార్య పౌత్రి శంకరామాత్య పుత్ర్యంబికా తనయ వినయవిధేయ బాలసరస్వతీనామాంక వేంకటాచలకవి ప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందంబను మహాపురాణంబునం శంకరసంహితను శివరహస్యఖండంబునందు దక్షకాండంబునం ద్వితీయాశ్వాసము. సంపూర్ణము.

శ్రీ మేధాదక్షిణామూర్తయే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణము.

దక్షకాండము - తృతీయాశ్వాసము.

శశిసితదరకాంబుజ!
గోపతివాహాభిమహాధ కుధరాధిపవపు!
శ్రీవరమునివాగలుథా!
శ్రీపశికతురాంతరంగ శ్రీశివలింగా!!! ౧

వ. అవధరింపుము విపుల పురాణ వ్యాఖ్యాన వైఖరీసమేతుండైన సూతుండు శౌనకాది మునిపుంగవుల కిట్లనియె తపోధన సుధాశోభితమానసులార యహంకారి దక్షుండగు దక్షుం గనుంగొని యిట్లనియె.

గీ. గ్రామాభితూటవసంబిది కథితమయ్యె । దక్షునీకునగాత్మజాధ్వ్రుని చరిత ।
మింక వేరొకటి వినుపింతు నింపు మెసంగ । సావధానంబుగా వినుము చతురమతిని.

— * యీశ్వరుడు వృషభవాహన మెక్కుటకుఁ గారణము. * —

సీ. ఒకదినంబునకు చతుర్యుగ సహస్రింబులు బ్రహ్మకున న్నియు రాత్రియును గు ।
నట్టిబ్రహ్మరాత్రింబులు లెక్కడిన మనువు క్రొత్తదినంబులు హాయనములగు ।
మనుష్యమానుడుగుబ నెన్నంగ నటువంటి యబ్దములు శతమైన యబ్జభవుని ।
ఆయువగు నట్టికాలము హాకొకదిన మునపతి మాతని కబ్దమందు ।

గీ. యరయు మనుష్యులయందున మైనసట్టి । వత్సరంబులు నూఱైన వాసుదేవు ।
నకును లయమగునా ప్రాయణంబులును । బరగ బ్రహ్మ యగునది మహాప్రళయమగును.

ఉ. అత్తరి ధర్మదేవత వృషాకృతి శంకరు గాంచి భక్తిచే ।
చిత్త మురంజిలంగ నతి జేసి మహేశ్వరు సంస్తుతించెనో ।
జిత్త జగర్వశైలత్రియుత చిత్రచరిత్ర విభాజితార్కమా ।
పత్రిపిరార్కదర్శన విధంజన భక్తజనానురంజనా.

వ. దేవా సంహారకాలంబిదే యరుదెంచె క్షేమంబున నన్ను రక్షింపవే యని మనో
నిఖిలంబుల వేడిన ధర్మదేవతు ధర్మనగ ధన్యుండు వైనన్నుండై తనరు వా

హాసంబుగిల్లని యుతినికి వరంబొసంగి తాద్వృశ బలంబున నిత్యత్వంబును
చతుష్పాదత్వంబు గలుగఁ జేసి మఱియు నిట్లనియె నతనికి. ౬
క. పాయని సంతోషంబున । నీయందే నుమ వసింతు నీవను దినము ॥
నాయొద్దనె వసియింపుము । నీయనఘచరిత్రంబు వర్ణనీయము సుమ్మీ. ౭
క. ఏవిప్రుఁడేని నిన్నిల । సేవింపక సుకృతమెద్ది జేసిన యదియున్ ।
భావింప మహాదోషము । లావాప్తిం జేయసిద్ధ మది యుద్ధరణిన్. ౮
గీ. నీదు భక్తులార్జించిన నిఖిలదురిత । ములను పుణ్యఫలంబంచు బ్రోవు వర్ష ॥
మెప్పుడేనిమ వంబున నేనుదలతు । నక్షపతివి వృషభ నాకంబగు చిరమ్ము. ౯
వ. మహాసత్త్వసంపన్నుండవై నన్ను వహింపు చెదవని పలికి యాధర్మునిం బనిచె
నంత సర్వజగదంతర్యామియగు నతండు వృషభరూపంబై త్రిపురసం
హారకాలంబున మహాదేవుని వహించెనది గావున మహేశ్వరుండు వృషభవా
హనుండయ్యె. ౧౦
క. శివచరితము పేరొక్కటి । శ్రవణసుధారసము గాఁగ సలలితఫణితిన్ ॥
వివరింతు మునివరులు దయ । యవహితహృదయులగుచు నధికప్రీతిన్.

—* యీశ్వరుడు శ్మశానభసితాస్థిభూషలు ధరించుటకు కారణము. *—

సీ. కాలాగ్నిరుద్రుడు కాలభైరవుడన నియువుడు నమ్మహేశ్వరుని యాజ్ఞ ।
సకలచరాచరాత్మకమగు నీవిశ్వమంతయు బొలియించుటవియు వాంత ।
రప్రళయము మహాగ్రసుడైన కపర్దిసర్వాంబుజభవాండసంఘములను ।
సర్వలోకంబుల సర్వజంతువులను నట్టహాసధరస్మితాననలోక ।
గీ. చరణకరఘాతహుంకార చటులకోప । తీవ్రనిటలాగ్నికీలల దీప్యదఖిల ।
రుద్రగణములతో గూడి యాఘసంహరించుటవిమహాప్రళయకాలంబు నొంప.
సీ. అఖిలసంహారకుండమ్మహాదేవుడు పార్వతీపతిమహాప్రళయసమయ ।
మగు వేరనారాయణాండంబులందున సంఖ్యాతులై కుంత జలజభవుల ।
సంక్రీడనాదినిర్జరులను భాసురనిటలాగ్నికొందర నిర్దహించె ।
యాభస్మములు మేన నలదికొందర బరిమార్చి వారికపాలమాలికలను ।
గీ. దాల్చికొందర నస్థులు తానుహస్తి । తతులు భూషణములు గాగ దాల్చి వారి
మూర్ధజాలంబులు పవిత్రములుగ వేసి । విధుల శిరాలము నంగ్రుచ్చి పిస్తరముగ.
వ. ఇట్టహాసంబులొనర్చుచు నానందంబున సర్వభూతగణములు నగుచుం సాక్షాచ్చి

త్రియు నద్వయుండునైన యమ్మహేశ్వరుండు నర్తనంబు సలిపె నంతయు
ఆ. పార్వతీశువంను భక్తివిహీనులై । ప్రళయనిహతులైన వారలెల్ల ।
సంభవించిరను పిశాచరూపంబులై । హరుని మగుడ గొలిచి రమితముగను.
వ. ఇవ్విధంబున ననంతనిబిడాంధకారంబున స్మశానానల మధ్యగతుండగుచు
శివుండు నుద్దండతాండవ ప్రచండుండై క్రీడనె యప్పిశాచనిచయంబులతో
విహరించి యొక్కెండె నిలిచి మహాప్రళయంబు పోయిన వెనుక, తన దేవి
మౌళి నాట్యక్రియాపరాయణుండై మనంబున సృజనేచ్ఛ జనించిన పూ
ర్వంబట్ల సకలభూతంబులతోడ బ్రహ్మాండంబు సృజించి యాయండంబుల
వారి బ్రహ్మాది నిఖిలదేవతల యధికారంబుల నియోగించి యఖిల విద్యలు
ప్రదేశించెన దిగావున శివునకు శ్మశాన భసితంబు నస్థిభూషలు ప్రసిద్ధంబు
లయ్యె నంతయు. ౧౬
సీ. వినుము పూర్వము హరి విధిముఖ్యనిర్జరుల్ పార్వతీవిభునకు బ్రణుతి జేసి ।
భర్గ మహాదేవ పరమేశ శంకర చంద్రకళాధర శర్వ యీశ ।
చనుదెంచె నిపుడిదె సంవర్తసమయంబు జన్మపరంపరచాలు మాకు ।
భవదంఘ్రిరాజీవ భజనంబువలనను సంసారమోక్షబాధంబు దీని ।
గీ. గోరెదము మమ్ము మ్రింగియించి ఘోరమైన । యమ్మహాప్రళయంబున శిరములెల్ల
భూషణములుగ ధరియింపు భూతి నలదు । నట్లజేసిన ముక్తులమగుదుమేము.
గీ. ఈవు తాల్చిన త్రిభువన పావనియగు । గంగలోనరుల్ శల్యముల్ గలిపినంత ।
వారలకు ముక్తి గలుగ దేవ సుధ నన్నుచు । ప్రార్థనమొనర్పనవుడవి యాంకించి.
వ. అట్లగుగాక యని మనంబున నంగీకరించి సురసంరక్షణార్థంబు కాలకాలుండు
పరంజ్యోతియు పరమాత్ముండు జరామరణాదివినిర్ముక్తుండు సత్యజ్ఞానమయుం
డునగు నమ్మహేశ్వరుండు భస్మాస్థులివ్విధంబున ధరించె నంతయు. ౧౯
క. గౌరీవిభు శంభుని సం । హారాది చరిత్రమఖిల మభిహితమయ్యెన్ ।
సాంమతి నతవిచరితము । దారతమరి యొకటి చెప్పెదను విను దక్షా. ౨౦
మ. అనుగీర్వాణవిభుండు కావ్యగికిన్ముక్కంటి సేవార్థమై ।
సనియవ్వాకిటలీలమై ప్రమథవేషంబొప్ప వర్తించు నం ।
భునివీక్షించి సగర్వుడై యవసరంబున్వేడినం శూలియుం ।
ఘనరోషంబున నూరుబల్కక నుపేక్షబుద్ధిచే నున్నచోన్. ౨౧

క. కనియప్పుడు వజ్రి కోపం | బున శంకరు మీద కులిశమును వైచిన తే |
త్తను సంస్పర్శనమాత్రం | బున భస్మము రగుచు నదియు పుడమిని వ్రాలెన్.

వ. అంత వృత్రారి భయాకంపితాంగుండై మహాదేవునకుం బ్రణమిల్లి సర్వాన్త
ర్యామియు మూర్తివి దేవా మదపరాధంబు సహింపుమని వినుతించిన. ౧౩

ఉ. అంత ప్రసన్నుడై యుమదయాంబుధి శంకరుఁ డింద్రుఁ గాంచి నీ |
స్వాంతమునం భయంబు విడు సత్కృప బ్రోతును నిశ్చయంబు చూప |
త్యంతము ననుగ్రహించి విబుధాధిపు బంచి స్వకోపవహ్నినా |
ర్ధ్యంతరమందు వైచి ఖిన్నుడాత్మనివాసము జేరె సద్వ్యయన్. ౧౪

ఉ. ఆ సగధన్వి కోపశిఖ యర్భకరూపము దాల్చి రోదనం |
బ్యాన మొనర్చి వబ్ధియును తాపసనంఘము లాలకింపగా |
నా నినదంబు నాలకించి యవ్వారుణుండట పోయి బాలునిన్ |
మానితలీలఁ దెచ్చి నిజమందిరమందున బెంపు చేయుచున్. ౧౫

వ. అయ్యర్భకుండు దినదిన ప్రవర్ధమానుండగుచుండ సాగరుండంబుజ పద్మ
గర్భుండు వరుణగృహంబున కరుదెంచిన. ౧౬

ఉ. వరుణుండబ్జజు చేతికిచ్చె శిశువు బ్బాలున్ గ్రహించి యునా |
సరసిజాసనుడాశిశుంగని మహాసంతోష యుక్తుండై సాంకమునం |
మోహింపజేర్చిన వానికోదనము సందోహించె చతుర్వక్త్రుడున్ |
ధరణిని బడ్డము కేలజట్టి బెట్టెక్ దోస్స్వాస్యముల్ భాసిలన్. ౧౭

ఆ. అప్పుడు నలువయుని యొహారిమాఖ్యానిబాలు | గెలువగ లడితరం బురలమానుసహ |
యితని నుండు భారదెవ్వారి శాప. బు | ధరజలంధరాఖ్యుడగు జనికి. ౧౮

వ. మరియు త్రిభువనంబుల ప్రఖ్యాతుండును ధైర్యశౌర్యగుణోపేతుండును మ
హాసత్త్వసంపన్నుండగుచు త్రిదివంబు నుండి దితిసుతుల గొంపోయి
నివలికి కములగర్భంబు నబ్బాలుం బోగాని నిజనివాసంబు నకడిగ. నంత. ౧౯

సీ. వరుణమందిరమున వర్ధిల్లి కొన్నిదినంబులకా జలంధరుడు పేర్మి |
ఘోర తాపసులను గూడి యుద్ధశివిని సకలదిక్పతులనాజిగ్గణించి |
యమరావతీపురంబుమరాతులకొప్పంగి మహేహాపవిరచిత మహావిర్యుడై |
వతిమనోహారకముగా నసురశిల్పి సృజించె సట్టిజుజ్జలంధ నాఖ్యపురిని |

గీ. నెలకొనిసకలబలములు గొలువ నలఘుభుజభుజావిక్రమునిఁ రస్య వహ మూస!!

మూహుండై సర్వదిగ్జయంబున జెలగుచు। నూర్జితైశ్వర్యమున నుండెఁ గొన్నినాళ్ళు

—* జలంధరుఁడు వివాహము చేసుకొనుట. *—

చ. యలమిత్రిలోకకామినుల నెల్లఁ దపించ వానికొమ్మను ।
జ్వలగుణ కాలనేమి యనువానితనూజవయోజిలోదరన్ ।
విలసితనీల కుంతల వినిర్జితషట్పదబృందబృందను ।
త్కలికవివాహమయ్యె భువి దైత్యపురందరు డాతఁ డెంతయున్. ౩౦

వ. అంత బహుకాలంబు సనిన వెనుక యద్దానవేందు్రఁ డు మేరుగుహానివాసులై యున్న నిలింపులగుంపుల పెంపుదూలింపుచుండ తత్సహాయుండై సంగరంబొనరించిన గరుడధ్వజునితోడ నిరువదివేలేండ్లు కయ్యంబొనర్చిన యంతనతండు సంగ్రామసుఖియ్యండై తన్నుశరణంబుబొందిన కరుణించి విడిచెనయ్యెడ తద్భయంబున నిందాిదిబృందారకులు కైలాసభూధరంబునకరిగిరి దనుజుండును పురంబుసేరి భార్యాసహితుండై సుఖగోష్ఠినుండె యనంతరంబ.

క. నిజసేనాసహితుండై । భుజసత్త్వము సంగ దనుజపుంగవుఁ డరిగెన్ ।
రజతక్ష్మాధరమునకుం । గజగామినిబృందపోవ గాదగఁ దనినన్. ౩౨

వ. ఇట్లరిగి యందొక్కవన ప్రదేశంబుననుండు నెడ తదాగమనంబును నెరింగి సుధాంధులత్యంత భయాన్వితులై మహాదేవ ద్వారపాలకుండగు నందినిం గని బ్రణమిల్లి యతనియనుజ్ఞ నిందుశేఖరుం జేరి. ౩౩

గీ. సకలసంసారతారకు జగదధీశు । భక్తిగనుగొని బ్రణమిల్లి బహుతెరముగ।
సంస్తుతులొనర్చి వినయంబు సంధిలంగ। దెలిపిరావృత్తమంతయు దీనులగుచు.

చ. అపుడుమి పర్వకోటిక భయప్రదుఁడై కనకాద్రిధన్వియున్ ।
గకటముసం ద్విజాకృతిని గైకొని దండక మండలున్ మహా ।
తపశమనంబుగా నొడుగు దాల్చియు లీలయొసంగ వెంట దే ।
వపతిపురస్సురల్ త్రిదివ వాసులు రాగ నిగూఢ వేషులై. ౩౫

వ. ఇవ్విధంబున నవార్యశౌర్య బంధురుండగు నజ్జలంధరు సవిధంబున కరుదెంచి వసుంధరామరాకారుండైన నీలకంధరుండు వానిం గనుంగొని. ౩౬

గీ. ఎవ్వఁడవునీవు పేరెద్ది యెచటనునికి । యెందుబోయెద కరిగింపు మేనువినెద ।
వనిన యతనికి దానవుండనియెనిట్లు । నేజలంధరుండను రాక్షసేశ్వరుండ.

శా. చండప్రోద్ధతి నెగ్గి వేల్పుల నారిన్ సంగ్రామమందోర్విని ।

ద్దండపరాక్రమ నిమ్మహాద్రికిపుడుం దానవ్వి త్రినాన్యపుడున్ ।
ఖండాబ్జాభరణుండునవ్వుచువచో గంభీరతంబల్కె నె ।
వ్వండైనన్ సరిబోడునే గణజయస్వాయంభుశోభంభునన్. ౩౯
వ. వెండియుఁ ద్దీయుఁడు పినాకపాణియునగుచుండు నమ్మహా మహాముని ఘో డ నెవ్వడేనిసమరంబు సేయుం దలంచిన మాత్రంబున పరాభవంబును బొందు నీయర్థంబునకు సందియంబు లేదు. ౪౦
క. సకలజగత్త్రిభునాథు । నకటా యేరీతిగెలువ నగుసువునీవున్ ।
శకలేందుజటావటలుని । నికటంబున బాయవోడు నేనల్లపుడున్. ౪౧
క. ఓరిజలంధరవచ్చిన । దారినిజను యిపుడు బ్రతుకదలచితవేనిన్ ।
ఘోరకమనవుకువినిరణ । శూరుండుజలంధరుండు శూలికినని మెన్. ౪౨
క. ఈ వెరుగవు బోమ్మద్భల । మోవిపవివరాదు రానదోర్జ్వలమగువా ।
లావునుగని మెదవేనిర ణా । వనినిలువ్రమిక నీవుయర్థనామిమంబైనన్. ౪౩
వ. అనియిట్లునము జృంభమాణ కోపసంరంభ శుంభద్వయోగుంభనంబులు సెలంగ మహాదురితదురంధరుండగు జలంధరుండు పలికిన మహాసురపరివేష్టుండైన మహేశ్వరుండు పాదాంగుష్టంబున భువి చక్రంబు లిఖించి యిట్లనియె.
ఉ. తావకసత్వమెట్టిదో కదా యనిగన్గొన వాంఛయయ్యెడున్ ।
నీవిపుడీరథాంగము వినిద్రబలోన్నతి కేలనెత్తు చూ ।
రావళియిచ్చమెచ్చశిరమందడి కొమ్మని యేనుఁ జెదన్ ।
నావినివాన వాధిపుడు నవ్వుచు భాస్వదఖర్వగర్వతన్. ౪౪

—* జలంధరుడు చక్రముచే జచ్చుట *—

శా. ఈచక్రంబిపుడెంత నాకుభరమే యేనాజిదోర్విక్రమ ।
ప్రాచుర్యంబున గెల్వనేమును హరిబ్రహ్మాదిగీర్వాణులన్ ।
నా చేతం జడబానలంబణగదే నాకదుర్లుల్ బట్టుచెం ।
దైదెల్లోగంముమునా శోషిలవెసన్ త్రాడ్లత్ మదీయాజ్ఞచేన్. ౪౬
వ. అని పలికి హస్తద్వయంబున యా చక్రంబు జలంధరుఁడెత్తి బవాంబ ప్రియత్నంబున నురంబున నునిచికొని క్రమంబునం శిరంబునం జేర్చికొనిన. ౪౭
శా. వానిం రెండుగ వ్రక్కలించి థరపై వ్రాలెన్ రథాంగంబుతో ।

డ్రోన దైత్యుడు నెత్తురుల్ దొనుగుచున్నా లెంమహీంద్రింబు చం।
దానంభూస్థలినిర్గతాసుడగుచున్నానన్మదం బొందుచుర్।
నానానిర్జరబృందమప్పు గురిసెన్మందార సూనావళుల్. ౪౮

వ. వెండియునద్దురాత్ముని సైన్యంబులనెల్ల త్రిపురాంతకుండు లలాటనేత్రంబునంజూచిన మాత్రంబున దగ్ధులగుచు భస్మావశిష్టులై రయ్యెడ. ౪౯

చ. మగుడినిజస్వరూపమును మౌనముగాధరియించిలీలతో।
నగతనయావృషీశుడపు డబ్జభవాది నిలింపసంఘముల్।
జగదధినాథుశంభుగని సాగిలిమ్రొక్కి యనేక సంస్తుతుల్।
తగనొనరించి రెంతయు ముదంబొదవన్మది మంజువాక్స్ఫురిన్. ౫౦

వ. అంతన ఖండానంద విగ్రహుండైన పరమేశ్వరుండు వారలయథాస్థానంబులకనిచి తానునంతఃపురంబు ప్రవేశించె తదనంతరంబ. ౫౧

—* కేశవుడు మోహమున బృందస్త్రాన్నిధి కేగుట *—

మ. గతజీవుండగు నాజలంధరుని వాల్గంటిపయోజాస్య ను।
వ్రతరాజద్గుణ బృందబృందగని యవ్వైకుంఠుడుత్కంఠ వా।
తతకామానలతప్యమానతనవై తన్మందిరోద్యానముల్।
యతివేషంబున జేరిభాసుర తపోవ్యాజంబుతో నున్నచోన్. ౫౨

క. పతివృత్తాంతము దెలియక। నతివిరహ కృశాంగి యగుచు నాబృంద విష।
న్నతకాలముగ నుపుట కై। చతురతనుద్యానవనికి చనుదెంచె వెసన్. ౫౩

వ. అప్పుడప్పుండరీకాక్షుండు నిజగణపతుల నిరువుర నియోగించిన వారలు సింహరూపంబులతోడ నాసింహమధ్యపయింజను దేర మృగరాజయుగంబునుం గని గజరాజగామిని మనంబున భయంబు గదుర నెదుర మునివేషధరుండగు శ్రీధరుం జేరి యతిరయంబున. ౫౪

ఉ. జేరినయాసుధాంశుముఖి శ్రీహరిజూచిభయంబు మానుమం।
భోరుహనేత్రియేనిచట భూరికృపామతి రక్షకుండనై।
ధీరతనుండ లేదెయని తియ్యము నెయ్యము గుల్కబల్కుచున్।
ఘోరమృగేంద్రరూపులను గొబ్బునవార్షగ జేసెనవ్వనిన్. ౫౫

మ. లలనాశత్నము బృందయప్పుడు త్రికాలజ్ఞం మునిం జూచి కా।
శలమున్గుల్కగబల్కె నారమణుడా సర్వజ్ఞుతో బోరగా।

కంధాతాదిప్రికి బోయిరాకనిలిచె న్గార్యంబులెట్లమొనో ।
కలయర్థంబువచింపువారు దెలియఁగ కారుణ్యపాదోనిధీ. ౫౬

వ. అనియిట్లు దైన్యంబునొందుచుబృందపలికినవిని గోవిందునికటస్థులగు భ
టవితతులంగని నిగ్రతపాణుండైన జలంధరు కళేబరంబుగొని రమ్మనవుడు.

ఉ. వారలువానరాకృతుల వారణగైకొని శీఘ్రమేగిడే ।
వారికళేబరంబదియు నామునిముందర దెచ్చియుంచిరఁ ।
పారసగంధిబృందగత సంజ్ఞనిమాపినచూచియార్తయై ।
ధారుణివ్రాలె చాలకను దమ్ముల నసుప్రల బిందు వొందఁగఁ. ౫౭

వ. ఇట్లువాలిపరియు పాణవిభుని వయింబడి మొదతెగని శోకభరంబున వి
లాపించునెడ నప్పడతింగని మధుసూధనుండతి సుధామధురోక్తులనూరడిం
పుచు మృతుండైన భర్తకప్రమ్మరం బ్రతుంగలండని తానుబ్రచ్ఛన్న వేషం
బున నమ్మృతకళేబరంబు ప్రవేశించి. ౫౮

—♦ జలంధరునికళేబరంబునం హరిప్రవేశించుట. ♦—

గీ. ఆజలంధరాకృతితోడ నబ్జనాభు । డపుడులేచినయాబృందయాత్మవిభుని ।
జూచియవ్వేళవిగళితశోకయగుచు। సతనిపతిరంభ మొనరించె హర్షమొసగ.

వ. యనంతరంబ యక్కాంతకు తాపసుండును తరుచరులునదృశ్యులై రివ్విధం
బున మాధవుండుజలంధర శరీరంబుననుండి యనేక కాలంబరతిప్రీతుండై య
దేప్సితంబుగా నాబృందతోడ గ్రీడింపు చుండెనంత గొంతకాలంబు సనిన
యనంతుండు ప్రమాద వశంబున నిజమాయ మరచి నిరాకారంబున విం
డ్రింపుచుండె నయ్యవసరంబున నయ్యింతియతని కపటంబెరింగి యిట్లనియె.

—♦ బృంద కేశవునకు శాపమిచ్చుట. ♦—

మ. పరకాయంబునజొచ్చి యీకరణి శుంభన్మాయచే నక్కటా ।
పరకాంతన్నను బొందకాముకుడవై బల్మాకునిర్లజ్జతఁ ।
పతిరంభించితి కావనీదుశరుశం బ్రత్యర్థిశీఘ్రుంబత ।
స్త్రగతందోకొని పోవుసత్యముగ శ్రీకాంతామనోవల్లభా. ౬౨

వ. మరియునుర్కటస్నేహాసక్తుండవైతివి గావున వానరంబులతోడ విహారంబు
నీకుగలిగెను యిదినిశ్చయంబు. ౬౩

—◆బృంద వహ్నిం బ్రవేశించుట.◆—

క. అని యిట్లు కనకవసనుం । గినకంశపియుంచి బృందకీలం జొచ్చెన్ ।
ఘనమోహాపహతమురభిం । జనుమదులిద్హనస్మాద్ధసర్వాంగుండై. ౬౪

వ. తదనవలోకన తత్పరుండగుచు కామాతురత్వంబున భ్రాంతుండవోలె వైకుంఠ సదనంబు మరచి తదీయశ్మశానంబున నివసించె సనురాగంబున ౬౫

చ. జలరుహసంభవాది సురజాలములాత్మమురారి చర్యయున్ ।
తెలిసి శశాంకశేఖరు త్రినేత్రుని జేరగఁబోయి మ్రొక్కి యా ।
మలినుని వన్నుతించి హరశంకర బ్రోవఁగదయ్య మాధవున్ ।
దలఁపున బృందఁ బాయక నతండు మనోభవబాధఁ బొందెడిన్. ౬౬

వ. అని బహువిధంబుల వేడుకొనిన కరుణాంభోధియైన శంభుండు వారి ప్రార్థనంబు అంగీకరించి పార్శ్వవర్తియైన గౌరిన వలోకించిన. ౬౭

—(*మధుసూదనునకు బృందమోహము బాపుటకై గౌరి తులసిని సృష్టించి బ్రహ్మకిచ్చుట.*)—

చ. సతియు భావమెఱింగి దాకయుక నిష్టంబిజ మొందుకా స్పృశిం ।
చితగన్ధాతకరంబు నంబడి సుధాసిక్తంబు గావించినా ।
ధృతి దీసింగొని పోయినాటుము వెసన్ బృందాశ్మశానంబునన్ ।
దత్తుల్కంబై తులసీసమాహ్వయముచే నావిర్భవం బొందెడిన్. ౬౮

క. దానింగని మాధవుడ స । మానగతి తదీయునగన్న [illegible]గు నెం ।
చేసియుఁ బద్మజసుతనికి । దీసింబఱయము సేయు దివ్యప్రీతిన్. ౬౯

శా. దానిం జెంది సమస్త భోగముల నత్యానందధారేయుఁడై ।
మానుం మోహము బృందనీదవారి మూల్యస్వరూపంబుగా ।
భూనుం బేరురమందు దానిననిశంబున్ బన్నిగానేలు నెం ।
తేనిం మాధవుడంత పాలనమునం దీపించు లోకంబునన్. ౭౦

వ. అనియిట్లానతిచ్చిన యమ్మహాదేవియనుజ్ఞ తప్పక నప్పద్మగర్భుండట్లు గావించిన బృందాశ్మశానంబున విలాసంబెసంగ దులసి యావిర్భవించె తదవలోకనంబున వెన్నునకు సకలశోకనివారణంబయ్యె. ౭౧

క. అంతనసనంబు మతులసీ । కాంతను కళ్యాణమై సుఖంబుపలిర్పన్ ।

సంతతము న్విహరించెను । గతు క్రీడావినోద కలితుండగుచున్. ౭౨

వ. మరియు మాధవుండును మనోహరంబగు మాల్యంబును శిరంబునఁ ధరియించి విగతమోహుండై యనంతరంబ నిజనివాసంబైన వైకుంఠనగరంబు జేరి కొండొక కాలంబున కతండు నిజనయన కమలార్చనంబున త్రిణయను సంప్రీతుం జేసి జలంధరవధార్థంబుగా మున్ను నిర్మితంబైన విజితానందాదిత్య కోటిప్రభా చక్రంబగు చక్రంబును గొనియె నిట్లు జగత్ప్రభుని వివిధరూపంబైన పవిత్రచరిత్రం బేను దెలిపితినని మరియు వచస్సుధారోచియైన దధీచిదక్షున కిట్లనియె. ౭౩

—* పరమేశ్వరుడు శిరంబున గంగాదేవిని పార్శ్వమున గౌరీదేవిని ధరించుటకు కారణము. *—

గీ. బ్రహ్మమునకు మూర్ధంబున పార్శ్వమునను। పత్ని ధరింపనేల నీ వలికితివు। గరిహితంబు గనంగాన ఘనమసీమ। నదియు దెలిపెద వినుజగత్పావకముగను॥

క॥ కైలాసాచలమునమును । బాలామణి శైలతనయ ప్రాణేశ్వరుడౌ ।
బాలేందుమౌళి కన్నులు । కేళీవ్యాజమున మూసె కేలన్ లీలన్. ౭౫

క॥ అప్పుడు సకలజగంబులు । గప్పెన్ ఘోరతరమైన గాఢధ్వాంతం ।
బప్పరమేశు నుత్తోడన । విప్పెలలాటాంతికంబు విస్ఫుటమొప్పన్ ॥ ౭౬

వ. అందువలన సమస్త భువనంబులు నిరస్త తిమిరంబులై ప్రకాశించిన నయ్యద్భుతంబు గనుంగొని గౌరి భయంపడి మహాదేవునయన విధాయకంబులగు నిజపాణికమలంబు సడలించిన. ౭౭

క॥ ఆదేవి కరాబ్జంబులు । స్వేదోద్గమమైన జూచి యద్రిజకరశా ।
ఖాదశకంబున నయ్యెడ। పాదుకొని యెనదులు భువన పఙ్క్తులు నిండన్. ౭౮

వ. అయ్యవసరంబున హరిబ్రహ్మాది దేవతలు భయకంపితులై లోకంబులకెల్ల సకాండప్రళయంబు వాటిల్లెనని యత్యంత చింతాపరాయణులగుచును మాకాంతుని జేరంబోయి యిట్లని ప్రార్థించిరి. ౭౯

క॥ దేవమహేశ్వర శంకర । బ్రోవగదె చరాచరాత్మ భువనంబిదియున్ ।
వేవేయకాండవిలయం । బావిర్భవమయ్యె సత్కృపాంబుధి యీశా ॥ ౮౦

వ. అని యనేకభంగుల సురలు వినుతించిన నాలించి లోకసంరక్షణోద్యుక్తుండైన యీశ్వరుండు వారియందు కృపం జేసి యమ్మహాఘర్మ సలిలంబు

గాని జటాపటలంబునం దొక్క రోమప్రదేశంబున బిందుప్రాయంబుగా
ధరించె. ౮౧

క॥ అదిగని బ్రహ్మాదిసురలు । ముదమున పరమేశు చరణములకొరగి మహా ।
మృదుమధురఫణితి బలికిరి । సదయతో మహాదేవదేవ సర్వజ్ఞశివా. ౮౨

క॥ దేవీహస్తోద్భవయగు । నీవాహిని జడలయందు నిరవుకొనంగన్ ।
నీవుధరించితిగావున భావింప సమస్తభువన పావనియయ్యెన్. ౮౩

వ. అమ్మహానది దర్శనస్పర్శన మజ్జనంబుల సకలజంతువులకు దురిత విమోచ
నంబగుచుండు. మాకీతీర్థంబొకించుక యొసంగు మన వేల్పులందరు వేరువేర
శంభువడిగి సంతోషంబున గొనిపోయి తమతమలోకంబుల నమలంగల్పిం
చిరంత. ౮౪

గీ॥ విష్ణులోకంబునందది వైష్ణవియన । జెలగె విఖ్యాతివాహినీ తిలకమగుచు ।
నజుడు తనకమండలమందు నదియునునిచె ప్రత్యహంబును నత్యంత పావనముగ.

వ. స్వర్గలోకంబున నసియించునది యాకాశగంగయనం బ్రసిద్ధి వడసెనంత
బహుకాలంబునకు సత్యలోకవాసియగు నీయాకాశగంగను భగీరథుండతి
ప్రయత్నంబున నవనీతలంబునకుం దెచ్చె నప్పుడదియనుస్తర సంసార
సాగరులగు సగరనందనులం దరింపంజేసె మఱియును. ౮౬

మ॥ కరిదైత్యాంతకు మూర్ధ్నమాఖ్యనగు గంగన్ మజ్జనం బెవ్వఁడా ।
ద్దరణిం జేసిన వానికంట వఘబృందంబుల్ మహామోహ సు ।
స్థిరసౌఖ్యంబు ఘటించు నిక్కథయె పత్నీఘారణంబంచు ప ।
ల్కరు వర్ణింతురు చంద్రశేఖరునకుం మాహాత్మ్యమింపొందగన్. ౮౭

వ. దక్షవినుము సదాశివుని చరిత్రంబు వేరొంకు వివరించెద. ౮౮

క॥ సనకాదిసుతుల నలువుర । మునునలువ సృజింపవారు మోక్షేచ్ఛతపో ।
ధనులగుచు సృష్టికర్తము । మనమున వాంఛింపరైరి మానితనిష్టన్. ౮౯

క॥ వారలగనుగొని వేగము । వారిజదళలోచనుండు వారిజగర్భుం ।
డారజితమహీధరమున్ । జేరి విజ్ఞాపనంబు సేయు శివునకున్ ॥ ౯౦

వ. ఆసమయంబున సనకాదిమునులచటి కరుదెంచినంగని హరిపద్మజులు వా
రివృత్తాంతంబంతయు నెఱింగించి తముకు సృష్టిసామర్థ్యంబు చాలదనిపలికిన.

క॥ శంకరుఁడు మహాచిమాధవ। పంకజగర్భులకు క్రోధభావము దోఁచెన్।
హుంకారమెసఁగ ఫాలా। లంకారస్ఫురితానలీలలన్ బొరిగొనియెన్. ౯౨

వ. అంత మహాదేవుని వామభాగంబున నిడుకొని మహాదేవుండు విలాసంబు
గా విధివిధులనిరువుర గ్రమ్మఱ సృజించె. ౯౩

మ॥ సరసీజాసనసంతతీవే యిదిమొదల్ సామర్థ్యమున్నల్లు సృ।
ష్టిరహిం జేయఁగ నీకు నేనదుపుఁ బ్రోత్సాహించి శక్తియుక్తుండనై।
చరియింతున్ నరమూర్తిగా ననిక నిశ్శంకన్ హరింగూడి వి।
స్ఫురణంబొమ్ము సృజింపు సర్వజగముల్ బూర్వప్రకారంబునన్. ౯౪

వ. అని యానతిచ్చి పరమేశ్వరుండయ్యిరువురం బనిచిన వారలు మహేశ్వరున
కును సత్యజ్ఞానానందస్వరూపిణియైన గౌరికిం బ్రణమిల్లి తదీయాజ్ఞాపరిచో
దితులై నిజపదంబు లొందిరంబుజభవుండు తొంటియట్లన సృజింపం
దొడంగె. ౯౫

గీ॥ భువనసృజనార్థమై సువ్యోపురహరుండు। పార్శ్వమున దేవి ధరియించి ప్రమదమెసఁగ
సచ్చిదానందరూపిణి। శంభురాణి భూరిమహిమంబు నెవరికిఁ బొగడఁదరమె. ౯౬

— పరమేశ్వరుఁడు పుత్రవంతుఁడగు కారణము షణ్ముఖుఁడు దధీచి వచించుట. —

ఆ॥ పుత్రవంతుఁడనుచు భుజగకేయూరిసి। ద్భూషణంబు సేయఁ దొడఁగితీవు।
దతుయిపుడెసికు తత్కథ వినుపింతు। సావధానబుద్ధి వగఁచు వినుము. ౯౭

మ॥ అసురేంద్రుండను దానవుండు మును జంభారాతితోడన్ మహా।
గ్రసమిద్ధాగ్రణి నిల్వలేక బహుళోగ్రస్తుండై శుక్రునిం।
వెస జేరుం గరుణార్ద్రచిత్తుఁడవని వీక్షించిసీ వేలపూ।
న సమందున్ బరితాపమొందెదసురేంద్రా మ్రానుసీవంతయున్॥ ౯౮

వ॥ వినుము వశిష్ఠసముద్భవుండైన మాగధాఖ్యుండొక్కయోగివర్యుండతి
ఘోరంబైన తపోనిష్ఠుండై సతని కెవ్వుడేనియు దానవీసమాగమంబు ఘ
టించునప్పుడు గజముఖుండను మహాదానవుండు జనించి కపర్దివలన లబ్ధవ
రుండై సకలశత్రుజయంబునుం గాంచి రాజ్యపరిపాలనంబు సేయంగలఁడని
పలికిన శుక్రుండయ్యసురేంద్రుఁ బనిచిన. ౯౯

గీ. అంత సనుకేంద్రుఁడాత్మగృహంబు జేరి। భార్యను విభూతియను దానిప్రమదమెసఁగ।
జూచి మోసతి బహుతపస్ఫురణమొనయ। మాగధాఖ్యుండు దాఁకన మానియొకమ. ౧౦౦

వ. మేరు మహీధరంబు దక్షిణపార్శ్వమునందుండు నమ్మౌని తపస్వినింబొంది నీవతిరయంబున నమేయ పరాక్రమవదారుండైన కుమారుం బడయుము.

ఉ. తావకగర్భశుక్తి జనితంబగునాసుత రత్నమంతయుం।
బ్రోవగజాలు మత్కులము బ్రోవను రెండవని బాదయంతటన్।
శ్రీవెలయన్ సుఖంచెదను చింతవొలంగెనటంచుబల్కె నా।
జీవద శేషణంబనిచె శీఘ్రముగా నిజకార్యధుర్యుడై. ౧౦౨

వ. అప్పుడప్పడంతి పతివాక్యంబు లంగీకరించి వెడలి వేగమాగధాఖ్యుండున్న తపోవనంబునకుం జని గరిష్ఠుండైన యతనితపోనిష్ఠం గని యాశ్చర్య సమన్వితయై యాత్మగతంబున. ౧౦౩

చ. ఇతడతిధీరచిత్తుడపుడిమ్మునిచంద్రుని మానసంబు నే।
గతిబడయంగ నేర్తు మఱిగ్రమ్మర నిచ్చటవాసి నేను మా।
త్పతికడ కెట్లు బోవుదు వృథాసుత లాభమునొందకట్లు బో।
నతడు కటామనంబున మహోత్తరశోకము వొందకుండునే. ౧౦౪

గీ. అటుగాపున నిచ్చట ననుదినముగ। సేతప మొనర్చి యత్యంతనిష్ఠతోడ।
శివుమహాదేవుని బ్రసన్ను జేసికొందు। దానఘటియించుమద్వాంఛితంబు నిజము

వ. అని మనంబున నిశ్చయించి క్రమ్మర నమ్మౌని సమీపంబున కేగి యతని యెదుటనా కాంత యత్యంతతపోనిష్ఠయై యుండెనంత బహుకాలంబున కమ్మాగధుండు జపసరంబునగరి కరణియుం గ్రిడింపం గనుంగొని మునిపుంగవుడనంగ శరవేద నాదోధూయ మానమాన సుండయ్యె నాసమయంబున.

ఉ. దానవకాంత యత్తరిని తాఁ గనుగొంచి నమస్కరించి యో।
మౌనివరేణ్య తావక సమాగమమెన్నడు గల్గునంచు నిం।
దేను భవత్సమీపమున నిట్లు తపస్థితినుండి కాలమో।
తేనిసి నెంగ్రుపాయతిమారిన్నను నేలుము మన్మథాతురన్. ౧౦౬

గీ. దానివచనంబులాలించి తాపసుండు। బహుకుతూహలభరితు డై పణతినవ్వు।
కరణి నమ్ముని తాననుకరియునగుచు। కుసుమశరకేళిఁ దేలించె కౌతుకమున॥

చ. అపుడు జనించె దైత్యసతికద్భుత శౌర్యబలాన్వితుండు దే।
వపతివిపద్ధశాకరుఁడు వారణ వక్త్రుఁడు ఘోరరాక్షసుం।
డపరిమితప్రతాపమహిమాఢ్యులు దానవులున్ జనించిర।
చ్చపలమృగాక్షి కామతతి సాహసధుర్యు లనేక సంఖ్యలున్. ౧౦౯

వ. అంత నవక్రవిక్రమ గంధమహాసఖుం డైన నగ్గజముఖుండు కోలాహలబాధు రుండును ఖడ్గకేట దురంధరుం డగుచు సకలదైత్య దానవులతోడం గూడి పర్వతంబులపయిం బర్వతంబులు భూరుహంబులపై భూరుహంబులు నెగయఁజిమ్ముచు నలుదెసలం గ్రుమ్మరుచు ప్రతివనంబున నతిభీకరంబుగా విహరించెనప్పుడు. ౧౧౦

క. వానింగని తలిదండ్రులు। మానసమున భీతిఁ జెంది మరియోర్వక నెం।
తేనియతని చేష్టలకుం। గాననమును విడిచిదూర గతులై యొకచోన్.

వ. గిరికంధరాప్రదేశంబున నధివసియించి మునీంద్రుండు దానతింగని యిది యేమి యనివృత్తాంతం బడిగిన. ౧౧౨

ఆ. అప్పుడింతి సెప్పెనావృత్తమంతయు। నమ్మునీంద్రవరుకు మహాద్భుతముగ।
నదియువిని మునీశుఁడఖిలజగంబుల కార్తి। యయ్యెననుచు నాత్మనగచి॥

వ. ఈసకలభువనంబులకు బృందారకులకు నావలన కదా యుపద్రవంబు వాటిల్లెనని పలికి మునీంద్రుండు తపోవనంబున కరిగె నంత నద్దానవియుకార్యసిద్ధిఁ బడసి యతిరయంబున మునివరునకుం బ్రణమిల్లి మోదంబునఁ జని యావృత్తాంతంబంతయు సహురేంద్రునకుం దెలిపిన. ౧౪

మ॥ అసురేంద్రుండపుడాతనూభవునితో నత్యంతదోశ్చండ సా।
హసుముం జేర సముద్ధతిం వెడలి లోకౌఘంబునిండారిది స।
ర్వసు పర్వావళినెల్ల బాధపరచె నత్యుగ్రుఁడుండత్తరి।
న్వసనే తెంచెరణోన్ముఖుం కరిముఖుస్వీక్షించి పల్కెన్ గృపన్॥ ౧౧౫

క॥ కరిముఖయతిఘోరంబగు। పరమతపోనిష్ఠఁ సలిపి పరమేశ్వరు వే।
మరుబ్రీతిఁ జేయుదానం। బరగుసమస్తంబునీకుపాణిగతంబై॥ ౧౧౬

వ. అనిన నిజగురు వచనంబులు విని గజముఖుండు మనోహరంబగు మేరుగిరిపా

ర్ష్యంబునం జేరి యందు సహస్రాబ్దంబులు తృణాశియునన్ని యువర్షంబులు పర్ణభక్షకుండును తావద్వత్సరంబులు జలాహారియునట్ల నవాయుభక్షుణుం డు నై నురాపసంబైన పంచాగ్నిమధ్యంబున మూలానలంబు బ్రజ్వరిల్ల జేసి సుషుమ్నా నాదిమార్గంబున శిరోమధ్యస్థితంబగు నమృతంబు గ్రోలు నేకపాదంబున నిలిచు దశసహస్రవర్షంబులు నతిదుష్కరంబును మహాభ యంకరంబగు దపంబు సలిపె నయ్యెడ. ౧౧౭

—♦ గజముఖుం డీశ్వరుండ బ్రత్యక్షమై వరంబు కాసంగుట ♦—

క. దనుజేంద్రుడు నీతపముంగని! మనముననభయమొందెదివిజ మానిగణంబుల్! కనకాదిభవన్యాతప! మునకుంగరుణించె మదిబ్రమోదం బెసగన్.

వ. అంత పరమేశ్వరాజ్ఞ నగ్గజముఖునకు కాయంబు వజ్రసన్నిభం బయ్యె న య్యెడ సకలదనుజులు పుష్పవర్షంబులు గురిసిరంత. ౧౧౯

గీ. గౌరీవల్లభుడు మహోగ్రరూపుం। డగుచు వచ్చియార్యాయుతుడై। సారకృపామతి ముందర। చారువిలాసంబుతో బ్రసన్నుండయ్యె. ౧౨౦

వ. అమ్మహాదేవునింగని బ్రణమిల్లివినయంబున గజముఖుండనేక స్తవరవము ఖరిత హారిన్ముఖుండగుటయు. ౧౨౧

క. హరుడప్పుడసియొనతనికి। వరమడుగు మొసంగెదన్ భవన్మదమొసగన్। శరణాగతభరణామిత। కరుణానిధిగానియేను గజముఖ జగతిన్. ౧౨౨

వ. అనిగంగాధరుండు పలికినవినిభంజితబరిహిరాన్ముఖుండైన గజముఖుండిట్లనియె.

గీ. హరబ్రసన్నుడవై నాకునడిగినట్టి! వరముదయజేసి తేనిమ ద్వాంఛితంబు! వినుముహరిగణజంబు కవితతిపోలె। కడగబాంగ వలయునన్గాంచి సురలు

వ. మరియు నానావిధంబులగు దివ్యాయుధంబులును తాదవభే దనక్షంతవ వి షేపణాద్య నేకాయుధంబులు వలన తనకు వధ్యత్వంబును దేవమానవ రక్షో దానవమృగవిహంగ భుజంగాదులకు మరియు నేరికేనియు నసాధ్య త్వంబును సంగ్రామనిర్భయత్వంబును సకలజగంబులు నాయాజ్ఞ వారక కుండుటయు నెన్నటికి మృత్యుభయంబు లేకుండుటయు నదియుంగల్గిన పు నర్జన్మరాహిత్యంబును దయజేయు వలయునని ప్రార్థించిన సర్వంబువిని స ర్వేశ్వరుండిట్లన కటాక్షించి యంతర్హితుండయ్యెనంత. ౧౨౪

చ. గజనుడట్లుమేరు నగకార్యుచేత వరంబులొంది ।

దిగ్గజయు మెసంగ భూతర విక్రమధుర్యులనేక సంఖ్యలన్ ।
రజనిచరుల్ దనుం గొలిచి రాజనివాసపు రాజధానికిన్ ।
నిజభుజశౌర్యముం బెనగ నిర్జరపుంజము దాకె నుద్ధతిన్ . ౧౨౬

వ. ఇట్లు దాకి వివిధాయుధంబుల విబుధానీకంబుల గర్వంబణంచి పలాయితు
లం జేసి తదీయ పదవులంగొని రక్షోబలంబుల కొసంగి యట కదలి భూ
లోకంబున కేతెంచినంత దశ రాజవాహ్యారమ్యంబును విశాలరాజ వీ
ధి విరాజమానంబును వివిధమణిమయ సదనాలంకృతంబు నతిమనోహరం
బునగు మాతంగపురంబున సోదరులకు తత్తద్యోగ్యంబులైన దివ్య మందిరం
బులొసంగి తన్మధ్యస్థితంబైన యతిగృహంబైన రాజభవనంబు ప్రవేశించి
తదనంతరంబ. ౧౨౭

సీ. అసురేంద్రనందన యతిసుందరాంగి యూ వెలది విచిత్రాక్షి వేఱయు వాని।
మున్ను గఱెండ్లియై మద మొప్పఁగోడ నసద్వసు హాసుర పాద్యసిద్ధ ।
గంధర్వకిన్నరగరుడ విద్యాధరకన్యల వరియించి గరిమ దనర ।
సురరాజముఖ్యులు పరిచర్యలొనరింప బనిచి కల్పద్రుమమున వసిధులు . ।
గీ. కామధేనుచింతామణుల్ కైవశముగను। లరజేతులు భార్గవుండసురభటులు
గొలువనత్యంతవిక్రమ కనలఁగోడ । నఖిలజగములు బాలించె నసురవిభుడు.
వ. ఆసమయంబున వాసవాది సర్వసుపర్వులగుదెంచి యతనికి దండప్రణామంబు
లాచరించి బద్ధహస్తులగుచు సవిధంబున నిలిచిన. ౧౨౮
శా. ఆదేవప్రకరంబు సూచి దనుజాధ్యక్షుండు బల్కెన్ సభన్ ।
నాదాస్యాంబు జానరించి మీరలిపుడుం దండప్రణామంబును ।
త్వత్పాదాబ్జంబులకుం ద్రివారమనువొందన్ జేసి గావింపుడీ ।
నాదండ కరకంకణంబులు భవన్మస్తంబులున్నాటికిన్. ౧౨౯
వ. మఱియు శ్రవణంబులందు కరంబులు వ్యస్తంబు గానిడి వేని మాటిమాటికి
గమనోన్నమనంబులు జేయుండని యాజ్ఞాపించి యగ్గజముఖుండు సుపర్వు
లం బనిచె నంత. ౧౩౦

గీ. దానవేంద్రనిఘ్నమతిభప్పకళల । విబుధులత్యంతభక్తి సేవించిరతని ।
సంతనొకనాడు విధిముకుందాదులెల్ల। ఖేదభరమున కైలాస గిరికిబోయి.
వ అందు నందియనుమతి నిందుశేఖరుసన్నిధిం జేరి భవరోగవైద్యుండైన శివు

నింగని పాదంబుల కొరగి వివిధస్తవంబులొనర్చిరం బ్రసన్నుండై పన్న
గాభరణుండు వెన్నునితోడ భవదాగమనంబున కేమికారణం బనవుడు.

క. నానాబాధలువరపుచు । గానింగావించెదేవ గావ్రుముకరుణ౯ ।
సూనునినుత్పాదింపుము । నూనోపాయి౯మరున్నవోరిధరా౯ుక౯. ౧౩౧

వ. అనిన ముకుందుని వాక్యంబులువిని యిందుశేఖరుం డంగీకరించి వారలం
బనిచె ననంతరంబ. ౧౩౨

క. దేవతలెల్లర౯ సంతో । షావహచిత్తాబ్జులగుచు ననుపముగా నా ।
త్మావసంబులు సేరి । భావంబునదలచుకొనుచు భావభవారి౯. ౧౩౩

వ. అంత యిందుశేఖరుండు కందళితానందుండగుచు నిజసుందరితోడ వినోదం
బుగా మనోహరతరకుసుమవిసర వాసనా విభాసమాన నానాతరుని కర
వృద్యంబైన కేళీకోద్యానంబు సేరి. ౧౩౪

శా. ఆకేళీవనవింతలెల్లగనుచు౯ హర్షంబుతో శంకరుం ।
డేకాంతంబున చిత్రిమంటపమునం దెంతేనిరత్యప్రిభా ।
స్తోకస్ఫూర్జిత భద్రిపీఠమువయి౯ సొంపొందనాసీనుడై ।
యాకాంతామణియైన శైలసుతతో నంచద్విలాసంబుగ౯. ౧౩౫

గీ. చిత్రిమణికుడ్యవిరచిత చిత్రిములను । పరుసవీక్షించికొనుచు చ్చెరుపరాగ ।
నచట వ్రాసిన ప్రిణవంబు హర్షమలర । గనియె గనిన మాత్రి జనించె
గజయుగంబు. ౧౩౬

వ. ఇట్లు ప్రిణవ సముత్పన్నంబైన గజమిథునంబ న్యోన్యంబు గుతూహలంబు
నం గ్రీడింపుచున్న సమయంబున. ౧౩౭

మ. కనియాభద్రిగజద్వయి౯ గిరిజవేడ్క౯ న్విస్మయాన్వితయై ।
తనపాణేశ్వరుతోనేమియిది చోద్యంబీశ దెల్పంగదే ।
యనిమోదంబున శంభుడిట్లనియె కళ్యాణీతిరి లోకోప కా ।
రిణివైనట్టి భవత్కృపామహిమ యారీతి౯ బ్రికాశిల్లెడుక౯. ౧౩౮

వ. అని పలికి ప్రిణవ సముత్పన్నంబగు నగ్గజమిథునంబుం దిలకించి పురాణ
దంపతులగు భవానిభవులు పరస్పరంబు సంతోషించి రంతయు. ౧౩౯

—* గజాననజననము. *—

మ. అనువారంబు ప్రిసూనసాయకకళా వ్యాసక్తిక్రీడించున ।

ప్రణవోత్పన్నగజేంద్రియుగ్మమునకుం బ్రఖ్యాతిగా నత్తరిన్ ।
జననంబయ్యె గజాననుండు పటుభాస్వచ్ఛండ మార్తాండకో ।
టినిభుండై గణనాయక ప్రశిభవాటిల్లన్ జగన్మండలిన్ ౧౪౦

వ. ఇట్లు సకలభువన విధాయకుండగు వినాయకుండుద్భవించి జననీజనకులైన భవానీభవులకు హర్షోత్కర్షంబున దండప్రణామంబులాచరించి వినయంబున నిలిచిన నక్కుమారుం గౌరీ మహేశ్వరు లాలింగనంబు గావించి మూర్ధంబు మూర్కొని నిజాంకంబుల నిడికొనిరను రాగంబున. ౧౪౧

చ. కరుణదలిర్ప నంత శశిఖండవిభూషణుండగ్గజాస్యుతో ।
నరుదగు ప్రేమబల్కె మదనవ్యతనూభవునిం నిన్నుభక్తి నే ।
పురుషులు పూజ సేయుదురు భూరిమనోరథముల్ ఘటించు స ।
త్వరముగ విఘ్నముల్ దొరగు వారికిదోషములంట వెన్నడున్. ౧౪౨

గీ. అఖిలగణములకధిపతి వగుదువీవు । నిఖిలకార్యంబులకుమున్న నిన్నుసకల
జనములతిభక్తినర్చించిజగతియందు।పొందుదురుమనోభీష్టార్థపుంజములును.

క. గజముఖయస్మదనుజ్ఞన్ । గజముఖదానవునిదునిమి కదనావనిది ।
గ్విజయంబెసగంచివిజ । వ్రజమునరక్షింపు మురుపరాక్రమ నిధివై. ౧౪౩

వ. అని పలికి మహేశ్వరుంబిలిచి కైలాసగోపురద్వారంబుననుండ నియోగించి తాను గౌరీసమేతుండై శుద్ధాంతంబు సేరెరంత. ౧౪౩

క. నంది ప్రముఖగణంబులు । నందకధర పంకజాసన ప్రభృతీమరు ।
ద్బృందములగ్గణపతికి। న్వనందన మొనరించి సంస్తవంబులు సెలగన్.

వ. అతని యనుమతి నిజకృత్యంబులు పూర్వంబట్ల సలుపుచుండిరంత నొక్కనాడు మహాదేవుండు భవానింజూచి కుతూహలంబున నిట్లనియె. ౧౪౬

—* పార్వతీపరమేశ్వరులు జూజమాడుట. *—

శా. కల్యాణీకమలాయతాక్షి గిరిజాగావింపు నాతోడ కా ।
కల్యం బేర్పడ ద్యూతకేళివిదుమో చంద్రాస్య నీవోడినన్ ।
కల్యాణోజ్వల రత్నభూషణములుం గైకొందునీచేత సా ।
కల్యంబొప్పనుదీయ భూషణములన్ గైకొమ్ము నేనోడినన్. ౧౪౭

వ. అని యిత్థంబున వినోదంబుగా శంకరుండు పార్వతీతోడ బలుకు సమయంబున గరుడధ్వజుండచటెంచి యగ్గిరిజా మహేశ్వరులకుం బ్రణతుండై

భయాన్వితుండగుచు కేలనిలిచిన.	౧౪౮

క. గిరిరాజపుత్రియత్తఱి । మురవైరిని సాక్షినిడియె ముందరనల సుం ।
దరముఖ పరిజనులందరు । సరగున దెచ్చిరలదూత సాధనములొగిన్. ౧౪౯

క. పరికరములంత మ్రోలం । హరుననుమతి పిలిసి శౌరియక్షక్రీడన్ ।
బరికింపుచుండె నచ్చట సురచిరతర లీలనపుడు సొంపుదలిర్పన్.	౧౫౦

వ. అప్పుడప్పరమేశ్వరుం డక్షక్రీడా విచక్షుణయగు నప్పార్వతీ చంచ లేక్షణ కు నోడెనట్లు ద్యూతపరాభూతినొందియు నిందుకళాధరుండేను జయించితి భవద్భూషణంబు లొనంగుమని నిజతరుణితో బల్కిన.	౧౫౧

మ. వినియాశంభుని రాణినవ్వుగులుకన్విశ్వేశ యేమంటి వా ।
త్మనొకిం తేనియుఃజ్జలేకిపుడు తథ్యంబొటమింజెందియున్ ।
జను నేయిట్లువచింప సాక్షియగుచుం జక్రాయుధుండుండనీ ।
మనసిల్లేలజలింప భూషణము లిమ్మానాకు బ్రాణేశ్వరా.	౧౫౨

వ. అని యివ్విధంబున ప్రాణేశ్వరి వలుకునెడ శివుండు నారాయణుం జూచి భ్రూసంజ్ఞచేసిన నతండు కూటసాక్షియై వదనంబువంచి చంద్రశేఖరునిదె జయంబనవుడమ్మహాదేవి కోపాకులమానసయై యిట్లనియె.	౧౫౩

—* గిరిజాహరికిశాపంబొసంగుట. *—

క. తగునే మధ్యస్థుడవై । ఖగవాహయసత్యమాడ గానీకిపుడీ ।
వ్విగిదినదిగాననందా । జగరాకృతివగుముపొమ్ము జలరుహనయనా. ౧౫౪

క. అనిగౌరిశాపమొసగిన । మనమునతి భీతిజెంది మాధవుడపుడున్ ।
బ్రణమిల్లెచంద్రధరునకు । వినయంబున శాపముక్తి వేడెంచనదున్. ౧౫౫

వ. ఇట్లు వేడిన నప్పరమేశ్వరుండు కరుణించి.	౧౫౬

క. ధరణివటద్వీపంబున । పరమతపంబాచరింపువద్మాక్షుగణే ।
శ్వరుడటకరుదేరగలడు । కరిముఖదైత్యుని వధించి కదనంబందున్. ౧౫౭

వ. తదీయదర్శనంబున శాపమోక్షంబుకాగలదనియు మాధవుండు రమాధవు నిం బనిచె తదనంతరంబ.	౧౫౮

క. గిరిజాశాపవశంబున । హరియందాజగరమగుచు నవనీస్థలి భా ।
సురమైన వటద్వీపము । కరమర్థింజేరియందు కడుఘోరముగన్.	౧౫౯

వ, సప్తయోజన ప్రమాణంబగు వటభూరుహ కోటరంబున సద్వ చి స

హృదయకమలంబున నాశ్రితఫలదాయకుండైన గణనాయకుం దలంపుచు
రమానాయకుండే కాగ్రమనస్కుండై యుండెనంత. ౧౬౦

శా. నాళీకాసనుతోడ వాసవముఖుల్ నాకౌకసుల్ చెచ్చెరం।
కైలాసంబున కేగిభక్తి దనరన్ద్వార గ్గణాధ్యక్షునిం।
ద్రైలోక్యావనదక్షుభాసుర సపర్యల్మీరనై వేద్యముల్।
మోదంబెట్టి ప్రణామసంస్తవచయంబుల్ సేయుచుఁ వేడినన్. ౧౬౧

వ. ఇట్లు వేడిన భక్తఫలదాయకుండగు వినాయకుండు బ్రసన్నుండై నావలన
నగు కార్యంబెయ్యది మీయిష్టంబాసంగెద మనంబున భయంబు మాని
వేడుండనిన విని వేల్పులిట్లని విన్నవించిరి. ౧౬౨

ఉ. ఓగణనాథ భూరి కరుణోదధి భక్త ఫల ప్రదాన క।
ల్పాగమ వేదవేద్య శరణాగతవత్సల యెల్ల వేల్పులం।
వేగమె బ్రోవుమయ్య పృథివింగజ వక్త్రుడు దానవుండు నా।
నాగతిమమ్ము నేచుక దనంబున వానిమదంబణంపవే. ౧౬౩

—* గజముఖుండు గజముఖాసురుపై దండెత్తుట. *—

సీ. బహుభూతసైన్యముల్ పటుమహార్భటులతో నాభీలగతి వెంట నరుగుదేర।
ఛత్రధ్వజావళుల్ చామరవ్రాతముల్ గగనభాగంబెల్ల గప్పికొనగ।
జలధిఘోషములతో నరివచ్చుపటహాది వాద్యనిస్వనముల వ్యాప్తిమ్రోయ
పుష్పవర్షంబును భోరునఁగురియుచు సురసమూహంబులు చుట్టుకొలువ।
నచలుడనుభూతవస్యపై నధివసించి విఘ్ననాథుడు సనుదెంచె విజయమహిమ
పొలుపు మీరంగ మాతంగ పురవరమున। నప్పుడావార్త యాలించి
యాగ్రహమున. ౧౬౪

వ. దానవాగ్రేసరుండైన గజముఖాసురుండు చతురంగ చమూ భాసురుం
డై రథంబధిరోహించి ఛత్రచామరధ్వజ వ్రజంబులు మెరయ ననేక వా
ద్యంబులు మొరయ సహస్రవాహిని సంఖ్యాపరిమిత సేనాసమన్వితుండ
గుచు పురంబు వెడలె నయ్యెడ. ౧౬౫

చ. ఇరువురసైన్యము ల్గడసి యేపుదలిర్ప మహాద్భుతంబుగా।
దురమొనరించె నయ్యెడను దుర్మద దైత్యచమూసమూహమీ।
శ్వరసుతుసేన మ్రోలనిలువం బలమింతయు లేక పారుచో.

కరిముఖు దానవుండడచియు గాంచి సమగ్రమహోగ్రకోపుడై. ౧౬౬

శా. వారింపార్చి శరాసనంబున కనన్నారాచ జాలంబులున్ ।
దీరప్రౌఢిసహస్రసంఖ్యలు సముద్వేలంబుగా సేసినన్ ।
గారెంభూతగణంబు దిక్తటులకుం బాపాత్ముడద్దైత్యుడున్ ।
భూరిక్రోధమెసంగ వెండియు రథంబుం దోలె యత్యుద్ధతిన్. ౧౬౭

—* గజముఖాసురుండు గజముఖు దలపడుట. *—

వ. సకలదివిజముఖ నాయకుండగు వినాయకుండారొక్కని యత్యంతో నిట్లనియె.

క. పురవైరినాకొసంగిన । వరములునీ వెరుగ వరుగు వచ్చిన క్రోధిన్ ।
బరువడి బ్రితుకదలంచిన । దర మేనాత్తో నెమర్పధర నెవ్వరికిన్. ౧౬౮

మ. విను బాలుండవు నీవు మిక్కిలి రణోర్వి న్నిల్వగా నేర్తు వే ।
మును బ్రత్యర్థులు గొందరాహవతలంబున్ జొచ్చినాతీవ్రశ ।
స్త్రుని కాయంబున భగ్నులై చనిరె దోర్దర్పణంబులు నాయని నా ।
కనుమా వల్లభుడిచ్చి నట్టి వరముల్ గొంచంబు లేమెంచగన్. ౧౬౯

క. నీవు వృథారోషంబున । దేవసహాయార్థమరుగుదెంచితి విట్లీ ।
భావము వ్రణోత్సాహం । బావిర్భవమైన నిలువు మానాయదుటన్.

క. దారమున నిను మార్కొని మరి । సుర సంఘము మదమడంతు శూరత నడుమన్
సురవైరి వచనములు విని । కరిముఖుడు గణేశ్వరుండు గనుగొని వానిన్. ౧౭౧

ఉ. ఓరి నిశాచరేంద్ర కరుణోదధి శంకరు నాజ్ఞ చేత నీ ।
బీరమడంచి యుద్ధమున వేల్పుల బ్రోవగ వచ్చినాడగు ।
భీరత వాసవాది సురబృంద పదంబులు తొంటి చొప్పునన్ ।
బారికొసంగు మట్లో నగవాదును మానెద నిన్ను నీ యెడన్. ౧౭౨

వ. గావున నీవు పరితాపంబు మాని మిన్నకుండుమనిన వినాయకు వచనంబు
లువిని దనుజనాయకుండు కోపాటోపంబు దీపింప నిశిత శిలీ ముఖంబుల
గ్గజముఖు పయింబరపిన. ౧౭౩

మహాస్రగ్ధర. పటుదోస్సారంబు మీరన్ భవతనయుడు ప్రౌఢి తచ్చండకాండ ।
చ్ఛటలెల్లం గాలదండోజ్జ్వలము సలహాత్రిన్ సంగర క్షోణిధూళీ ।
పటలంబున్ జేసి వేగన్ దలలభుజభజవ్రిస్ఫురత్కార్ముకంబున్ ।
ప్రకటీతంబున్ జేసెనత్యాస్నేక సురతతుల్ స్తోత్రములు సేయుచునిగిన్.

గీ. దానవుండంత వేరొండు ధనువుబూని। సజ్యమొనరించువంతలో శంభుసూను।
డసదృశంబైనయాభీలమునఁ ననిహతి। దునియలుగఁ జేసె భుజబలోద్ధురతమొయ। ౧౨౬

గీ. మగుడ దండంబుగైకొని మనుజభోజి। యుట్టహాసంబొనర్చుచు యగుగు దేర।
వారణాస్యులు మఱియదుర్వార కటిమ। నదివిదారించి వైచెను ర్ద్ధ దమెసంగ. ౧౨౭

వ. వెండియు నవ్వేదండముఖుండు దండవిక్రమ విజితమార్తాండ మండలుండగు ప్రిఖండతరంబగు ముసలంబువిసరి యయ్యసుర యురంబు మోదిన నతండు మూర్ఛాక్రాంతుండై పడియెనట్టియెడ జెట్టిదంబగు మగంటిమి నబ్బలు మగండు సకలదనుజసైన్యంబులకు శిశికరోరంబైన కుఠారంబున విదళించె నాసమయంబున. ౧౨౭

మ. గజవక్త్రాసురుడంత లేచి బహుళోగ్రంబైన కోపంబునన్ ।
త్రిగజద్వల్లభునాగణేశ్వరు పయిం దివ్యాస్త్రజాలంబులన్ ।
భుజశౌర్యంబెసగంగవైవనదియుం భూరిప్రణామంబులన్ ।
గజవక్త్రుం వెసజేరి భక్తి వినుతుల్గావించె నత్యంతముల్ । ౧౨౮

వ. దైత్యవల్లభుడది గనుంగొని గినుక వొడమిన మనంబున ప్రళయకాల ఘనాఘనంబు వోలె ననేకశరవర్షంబులు గణేంద్రుపయిం గురిసె నంత.

—* గణేశ్వరుండు దానవునురంబుబ్రద్దలుచేయుట. *—

చ. అసురునకస్త్రశస్త్రముల నాహవమందు వధంబులేమి మా ।
ననమునదానెరింగి గణనాథుడు భూరిపరాక్రమంబు పెం ।
పెసగని జాగ్రదంత మురహీన్ బరపణ బరతెంచి యపుర ।
కుసునురముంబగల్చి యదిగ్రమ్మరెస్వాదు జలాబ్ధిధాతమై. ౧౩౦

వ. ఇట్లు తెంచి పరాక్రమ సనాథుండైన గణనాథునికరంబున నిలిచె నప్పుడు.

క. దనుజుండురుధిరపూరితగ। తనువుదొలగి పోయినద్భుతంబలరంగా ।
గొనియెమహాభ్యున్నతమున । ననువమమైనట్టిమూషకాకారంబున్. ౧౩౧

సీ. కఠినతరాభీల ఘనవాల శర్వదాస్ఫాల నదంళిత భూభాగమగుచు ।
చటులానలజ్వాల జాలప్రతీకాశ దాగుణరక్త నేత్రంబునగుచు ।
నిశితపదాఘాత నిబిడచూర్ణీకృత పర్వతభూరుహ ప్రకరమగుచు ।
కమలజాండకటాహ కబళనైక సమగ్రజాగ్రత్ప్రతాప మహోగ్రమగుచు
ఘుర్ఘురోదగ్రఘోషభయదతర్జన పకంపిత గజత్రయమునగుచు ।

మూషకోత్తమ మరుదెంచి భీషణముగ। నిలిచె పటుగతి హేషంబు నికటమునను.

—* మూషకాకారుఁడైన దానవుని గజాననుండు నిజవాహనముగాఁ జేసికొనుట *—

వ. ఇట్లు నిలిచిన దానిం గని గణాధ్యక్షుండు విలాసంబెసంగ నధిరోహించి తన కువాహనంబుగాఁ జేసి కొనిన దివ్యజ్ఞానంబు నొందెనప్పుడు. ౧౮౬

క. పరమకుతూహలభరమున। సరసిజభవమాధవాది సర్వసుపర్వుల్।
విరులుం గురిసి నటించిరి। గరిమన్ బాడిరి సమస్త గంధర్వవరుల్. ౧౮౭

క. సారదయాబ్ధి గణేంద్రుని। భూరికృపం జూచినంత పోరినంక్రో।
భూరితభూతివ్రాతం। బారూఢిన్ లబ్ధసంజ్ఞ మగుచున్ లేచెన్. ౧౮౮

వ. ఇట్లు లేచి యఖిలభూతంబులు జగద్రక్షకుండగు గణాధ్యక్షుం జేరి కుతూహలవిరచిత కోలాహలులై రంతయు. ౧౮౯

గీ. భూతవరులకు నర్జరపుంగవునకు। నాత్మభయమందియసురేంద్రుఁ డపుడు వేగ।
పక్షిరూపంబుగైకొని భర్తృశిఖరి। నొకగృహాంతరమున డాగె వికలమతిని.

వ. భార్గవుండట్లన భయగ్రస్తుండై పతంగరూపంబు ధరించి నిజపదంబు నొందె.

క. ఘోరముగ దారుగు నెత్తురు। ధారలు దానవవరేణ్యు తనువుబడినయ।
ధ్ధారుణిరక్త వనంబను। పేరఁ బురంబొకటి వెలసె పెంపుదలిర్పన్. ౧౯౦

వ. అప్పురంబున వినాయకుండు జగన్నాయకుండగు మహాదేవుని శాస్త్రవిధానంబుగా ప్రతిష్ఠించి భక్తిం బూజించె నట్లయీశ్వరుండు గణపతిచేత పూజితుండయ్యెఁ గావున గణపతీశ్వరుండనా బ్రసిద్ధిం గాంచె నంత నచ్చోటు వాసి భూతగణంబులు దివిజులును సేవింప మూషకారోహుండై ఛత్రచామరధ్వజంబులతోడ సంతోషభనంబు విఘ్నేశ్వరుండు చనుదెంచి మార్గవశంబున సమీపంబైన వటద్వీపంబు సేరె నాసమయంబున.

—* గజానను దర్శనంబున నారిశాపవిముక్తి జెందుట *—

సీ. అండాజగరరూపమై యందు వసియించుమారి విఘ్ననాథు సమాగమంబు
నెరిగి యెదుర్కొని యీశ్వరసుతునకు పరమహర్షంబున ప్రణతి జేసి।
సంస్తవశతముల సంతుష్టుఁగావించి నిజరూపము వహించి నీరజాక్షు।
డతిభక్తి దనరంగ ననుపమవాక్సుధారసమొప్ప నిట్లని బ్రస్తుతించె।
నఖిలలోకేశ దేవగణాధినాథ। నీకు నభివందనంబిదే నేను గాంచి।
శాపము బొలంగె నాకును సకలవాంఛితములు ఫలియించె భవదీయదర్శనమున

వ. అని పలికి భవ్యంబులైన పూజాద్రవ్యంబు లనేక విధభక్ష్యభోజ్యంబు లొనఁగూర్చి సకల లోకేశ్వరుండైన గణేశ్వరునకు భక్తియుక్తుండై నుతించి యగ్గణాధిపునిం బ్రసన్నుని జేసికొని మాధవుం డిట్లనియె. ౯౩

క. ధరణిధనుర్మాసంబున । సురుచిరమగు శుక్లషష్ఠినువ్రతనిష్ఠన్ ।
నరులెవ్వారేని నన్నుం గరమర్థిన్ భక్తిపూజగావింతురొగిన్. ౯౪

వ. వారలకందరకు నఖిలాభీష్టప్రదుండవుం గావలయు మఱియుం రక్షణంజ్ఞాపర్థకౌంబనవుండు హరివచనంబుల కియ్యకొని గణేశ్వరుండంత సకలగణసహితుండై సత్వరంబున కైలాసనగరంబున కరిగి జననీజనకులైన పార్వతీ పరమేశ్వరుల చరణారవిందంబుల కెరిగి వారియనుజ్ఞ నిజద్వార వేదిక నాశ్రయించి యుండె తదనంతరంబ. ౯౫

క. హరిముఖులగు నవ్వేల్పులు । కరిముఖునకు బ్రణతిజేసి కలితస్తుతులన్ ।
వరమడిగియు వేరొక్కటి। కరములు ముకుళించి భక్తి కౌశలమరలన్. ౯౬

గీ. పాపియగునట్టివాఁడవు పజ్జమేము। సేయుచుంటిమి నాదిక మదిసెలు వెపంగ।
నీసన్నిధిఁజేతుము నేము మొదలు । మనిని భద్రతఁణంబును మసువకుండ.

వ. అనియివ్విధంబున మఱియు నెవ్వారేని నీసన్నిధినిచ భక్తియుక్తంబుగ నీకృత్యంబొనర్చిన వారల కఖిలాభీష్టంబులగుఁ గాక యని పలికి తత్ప్రసాదంబున లబ్ధవరులై సుపర్వులందరు విఘ్నేశ్వరున కెదుటనుట్టన పూర్వాకంబుగ నమస్కరించి తదనుజ్ఞ నిజపదంబులకుం జనిరి. ౯౮

గీ. ఆనుపూర్వికనెతదాఖ్యాన మిపుడు । నీకుదెలిపితినోదక్ష నిరుపమముగ ।
నీలకంఠుమహేశ్వరు నిందజేయుటెల్ల। భూషణమగు సుమ్మీ యీశ్వరునకు.

వ. అని పలికి మరియు దధీచి యిట్లనియె. ౯౯

క. శివుడరయతానుసుండఁపయు । వివేకంబున వచింపనర్హమెదక్షా ।
వివరించెదతచ్చరితం । బవధానముగాగ వినుము హర్షం బెసగన్. ౧౦౦

వ. గుణాతీతుండు సకలగుణాన్వితుండు ననంతమహిమాధాముండు పరంజ్యోతియు పరాత్పరుండును మహేశ్వరుండునగు పరశివుండు సత్వరజస్తమంబులను త్రిగుణంబులం గల్పించి యజుని రజోగుణాన్వితుం జేసి భువనంబులు సృజింపనియమించె నారాయణుని స్వగుణ స్వమన్వితుంగాపించి జగత్పాలనంబున కాజ్ఞనొసంగె సంహారం బొనర్ప నితర దేవతల కవశ్యంబ

గుటయు నంతస్సృష్టుండయ్యు శంభుండు తమోగుణభేదయుతుండై ప్రళ
కల్పంబున సకలసంహారంబునుం జేయు నతండట్లగాక తామసుండేని సన
కాదిమునులకు హరిబ్రహ్మాది దేవతలకు సకలవిద్యోపదేష్టయెట్లు గా
నేర్చు స్వచ్ఛస్ఫటికాకృతి నేరీతిజూపట్టి సత్యజ్ఞానానందంబైన బ్రహ్మంబ
ని శ్రుతులెప్పగిదింబలుకుం గావున మహేశ్వరునకు తామసత్వంబు గలు
గనేరదతండత్యంత పరిశుద్ధుండగుటగదా నిరంజనుండు నిర్గుణుండు నిరు
పప్లవుండు ననంత మహిమాధారుండు నపరిచ్ఛిన్న వైభవుండు నప్రాకృ
తశరీరుండును లక్ష్యలక్షణవర్జితుండు నగునని నిగమంబు లమ్మహాదేవుం
బ్రతిపాదించు నంతయు. ౨౦౧

క. హరికంజాసనముఖ్యు ల । ర్జునులుగుణత్రయముకొఁదఁ జేయింతురొగిన్ ।
హరినిద్రాలస్యాన్వితు । డంయగకృష్ణుండుగాన నగుతామసుడున్. ౨౦౨

క. గరిమనహంకారాది । స్ఫురణన్ మీఱుటను రాజసుండగుచుండున్ ।
హరపదకమల ధ్యానము । బరగుట సాత్వికుడునగుచు ఘనశోభయనుంతున్.

వ. ఇవ్విధంబున చతురాననుండు సగుణత్రయ యుతుండగు దుఃఖాజ్ఞానాది
యుక్తుండగుట తామసుండును సువర్ణ సదృశాకారుండై యహంకృతి యు
తుండగుట రాజసుండును శివజ్ఞాన యుక్తుండగుట సాత్వికుండునగు నిత్తె
అంగున సకల జగంబులు గుణత్రయి నమన్వితంబు లగుచుండు ౨౦౪

గీ. శివుఁడునిర్గుణుఁడానంద చిన్మయుండు । శాంతుడఖిలచరాచర జగదధీశు ।
డంతరాత్ముఁడునగుచుండునట్టిహరుఁడు । తామసుండగుకృత్యభేదంబువలన ।

వ. ఇవ్విధంబున దారుకావన నిలయులైన యష్టాచత్వారింశత్సహస్ర సంఖ్య
లగు మహామునులన్ దక్షిణవారిస రక్షించు మహాదేవుని చరిత్రంబు లన్ని
యు నీకుంగధితంబులయ్యెనది గావున నీవుయజ్ఞేశ్వరుండైన శివుని యాగం
బునం బూజింపుము భగవంతుండతండె నిన్నురక్షించునది నిశ్చయంబని
ముని వరుండైన దధీచిబలికిన. ౨౦౬

గీ. మరలదక్షుండు బల్కెనోమౌనివర్య । యీశ్వరుండెట్టివాడయ్యె నేమియతని ।
కధ్వరంబున నేనహవ్యంబొసంగ । నారెబహువూట లేటికిచాలుపొమ్ము ౨౦౭

—* దధీచిదక్షునిశపించుట *—

వ. అనినట్లు దక్షుండు పేశాలమాటలంబలికినం దధీచి కోపంబుజనియించియు నశ
చికొని మరియు నిట్లనియె. ౨౦౮

గీ. యేవ్యాబాధము లేనియు నీసుభగ్గు । నధ్వరంబున వర్తింప నట్టిసవను ।
ఫలము నొసఁగదొకింతవారలకు మఱియు । జేయు విపరీతఫలము నుసిద్ధమిదియు ।

వ. ఇదిగావున భవదీయ సవనంబునకు విభేదంబు గాఁగల మహావిర్భత శార్ధంబ
రుదెంచిన యీసకలదేవతలతోడంగూడ భవచ్ఛిరంబు విదళితంబుగా గల
దీయర్థంబునందు సందియంబు లేదని పలికి యాజ్ఞాటంబు బ్రివేశించియు
న్న భూసురుల గనుంగొని. ౨౦౯

శా. ఓవిప్రోత్తములార మీఱలి కనీయుర్వీశ శివధ్యాన సం ।
సేవావర్జితులైన శాస్త్రవరులై సిద్ధంబుగా భాసుర ।
శ్రీవైముఖ్యముగాంచి శోకమొదవన్ చిత్తంబులంధన్మనస్కవోవన్ బో ।
ఘోరమౌ నరకమందున్ గూలుడత్యంతమున్. ౨౧౦

వ. అని యిట్లుకోపంబున శాపంబొసంగి ఋషివర్యుండయిన నద్దధీచి నిజశిష్య
గణసమేతుండై హృదయకమలంబున నీశ్వరుందలంచికొని నిజాశ్రమమునం
బునకరిగెనని సూతుండు శౌనకాదులకుం జెప్పె. ౨౧౧

మ. స్తవనీయ వ్యదితేనూభవాసు వినసద్వామాంగ వామాంగ భూ ।
త్సవజిత్సాస్యకమయోగిమానస సరశ్చక్రాంగ చక్రాంగ సంస్త వి ।
హంగధ్వజవ ద్మాకందలహరీ సారంగసారంగ భృ ।
న్నవ రేఖోజ్వల జూటకస్ఫురిత నానాగాంగనాగాంగదా. ౨౧౨

క. మలువాగలు నృపరతుణ । విలసల్లీలాకటాక్ష విశ్వాధ్యక్షా ।
యళికాక్షఘునాయానకుం । తలవాహీకృత మహాక్షదానవ శిక్షా.

మాలిని. ఉన్నతక్షేమహాగ్రినిశాటమ దోశ్చరిపాటన యోగరతా ।
కిన్నరయాపతికింపురషాతతగీత జగద్విత కీర్తియుతా ।
పన్నగహారవి పన్నగవార విభంగశ తారవిభాసికరా ।
సన్నుతతాండవ చారుమహోత్సవ శైలసుతాధవ శర్వశివా.

గద్య॥ ఇది శ్రీమత్సకల సుకవి జనానుగ్రహపాత్ర కాశ్యపస గోత్ర
కోడూరి వెల్లనార్య పౌత్ర శంకరామాత్య లక్ష్మాంబికా తనయ
వినయాభిధేయ బాల సరస్వతీ నామాంక వేంకటాచల కవి
ప్రణీతంబైన శ్రీస్కాందంబను మహాపురాణంబున
శంకర సంహితను శివరహస్య ఖండంబున దక్ష
కాండంబునందు తృతీయాశ్వాసము.

సంపూర్ణము.

శ్రీ వేదాదక్షిణామూర్తయే నమః.

శ్రీ స్కాందమహాపురాణము.

దక్షకాండము - చతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీకరనిరుపమభైరవ ।
శ్రీకులకలశాబ్ధిశర్వరకర విశ్వా ।
ద్భీకరముఖవాగలుగహరి ।
శ్రీకాంత దయాంతరంగ శ్రీశివలింగా. ౧

వ. అవధరింపుము మరియు శౌనకాదులకు సూతుండిట్లనియె. ౨

గీ. తాపసాగ్నిశిఖ యట పోవదక్షునకును। బలమువీర్యంబు ధృతియు సంపదయు కీర్తి
చనియెతోడ ననంతతత్సకగళమున। నుండిమాంగల్యతంతువసుర్వి బడియె.

వ. వెండియు దక్షునిచేత నిజదండంబు రెండు వ్రయ్యలయ్యె మరియు నతని
శిరంబున నచటి యూపస్తంభంబుల పయింగాక కంకాదులాడె యివ్వి
ధంబున ననేక దుర్నిమిత్తంబులు సూపట్టిన యద్దురాత్ముండైన దక్షుడు
సరకుగొనక విగత భయుండై. ౪

సీ. విష్ణుఁబునర్చించి వాటనపరమేష్ఠి సురవరతాపస స్తోమములను ।
నుపచారములదెచ్చి యొప్పుగదుహితల తద్భర్తృజనముల దగిఁరీతి ।
నంబరాబరణజాలంబుల సన్మానమునోవచ్చి భూసురముఖ్యులకును ।
కామధేనుద్భవ ఘనభక్ష్యభోజ్యములును తృప్తిగావించి యనుపమముగ ।
కల్పవృక్షచింతామణికల్పితంబులైన మణిహేమములనుభూషణాంబరములు ।
నెలమిన భాగ్యత శ్రేణికెల్లరకును। వాంఛితంబులు నొసఁగూర్చె నుత్సవమున సంతోడ

వ. ఇట్లు దక్షుండతి విభరణ దక్షుండై బహుధనంబులు నవనీసురల కొసంగిన
నప్పదార్థంబులు గొని మోచుకొనిపోవ నలవిగాక కొందరచ్చటన రాసు
లిడువారును కొందరర్ధనంబులు గైకొనిచని వేరొండు కడనిడివారును మ

గుడి యాశావశంబున జనుదెంచి వేదపారగులు నైరమ్యోన్నత విశాలంబైన యాగశాలను రథగజతురంగ సందోహంబుల రవంబులు సముద్రఘోషంబుపోలి సందడిల్లె వైమానిక విమానంబులు గ్రిక్కిరిసె రంభాద్యప్సరసలాడిరి విద్యాధరులు బాడిరి వేలుపులు వధూసహితులై మోదంబులందెలిరి మరియు విరించి తనయుండను బుత్విజులకు యథేప్సితంబుగా దక్షిణలొసంగి యజ్ఞవేదికం ద్రేతాగ్నులను బ్రజ్వరిల్లంజేసి మంత్రంబులు తత్తద్దేవతల నుద్దేసించి హవిర్భాగంబు లొసంగెనంత. ౬

చ. అదిమదిలోనెరింగి కలహాశనుడా సురమౌనిభూరి సం।
పదల జెలంగు నాగజత పర్వతరాజును జేరి శంకరున్।
సదయుని శంభుగాంచి రతి సల్పి మహావినయంబెసంగగా।
మృదుమధురోక్తి సంస్తుతులు మీరకరంబులు మోడ్చి యిట్లనెన్. ౭

క. సనానాథ్యుడవగు నీకుం। శివహవ్యం బీకదుష్టచిత్తుండదక్షుం।
డవివేకంబున హరిముఖ। దివిజులబూజించె యజ్ఞదీక్షాపరుడై. ౮

వ. యజ్ఞవిభుండవైన నీయందు నతండిట్లు విముఖుండు గావచ్చునే యని తద్వచనంబులు విని దాక్షాయణి మనంబున నచ్చెరువంది జనకుండు సేయు యాగంబు నవలోకింపం దలంచి నిజవల్లభునకుం బ్రణమిల్లి యిట్లనియె. ౯

క. జనకుడగు దక్షు సమతము। గనుగొన జనుదెంతు మృడ కారుణ్యనిధీ।
యనుమతి నాకొసగందగు। ప్రణుతప్రజకలుషనాశ భర్గమహేశా। ౧౦

క. అనియిట్లు గౌరి బల్కిన। విని మందస్మితమెసంగ విభుడా యభవ।
జనకుడు బిలువక నవ్విధి జని యెదు మోహంబున నీవు జలజదళాక్షీ. ౧౧

క. దక్షుండాతడు మనలను। పేక్షాబుద్ధి బిలువనే యితరదివిజులన్।
దక్షతను బిలిచి యధ్వర। దీక్షుంగొనె యచటికరుగ దేవీ తగునే. ౧౨

వ. అని పలుకు ప్రియుని వచనంబులు విని దాక్షాయణి పితృస్నేహంబు మానజాలక మరలనిట్లనియె. ౧౩

క. కించజ్ఞుడు దక్షుడు గా। వించిన యపరాధ మదియు విశ్వేశ్వర నీ।
వెంచక ననుబంపుము। వీక్షించి తదీయాధ్వరంబు శీఘ్రమ వత్తున్. ౧౪

వ. అని పలికి మేరుకోదండునకు దండప్రణామంబాచరించిన నతండట్లు కాకయని యనుమతి యొసంగి భవానిం బంచె నంత. ౧౫

— * శివాజ్ఞ చేఁ బార్వతి దక్షాధ్వరంబునకు జనుట * —

మ. శివునాజ్ఞంగొని భక్తిఁ దోగణవరుల్ చెంతన్ విచిత్రంబుగా ।
రవికోటి ప్రతిమానమున్ సువిలసద్రత్నప్రభాదీప్తమున్ ।
వివిధాలంకరణైకభవ్యగరిమన్ వేగన్ విమానోత్తమం ।
బు విలాసంబు దలిర్పఁ దెచ్చి యిడిరా మోదంబు నిండారఁగన్. ౧౬

వ. అప్పుడవ్విమానంబధిరోహించి గౌరిని వివిధవాద్య ఘోషంబులు మొరయ
వృషభధ్వజంబు మెరయ భూతవరులు వివిధాయుధ సమన్వితులై ద్వాదశ
కోటుల మహాకోలాహలంబడర నడతేర సోమనందాఖ్యులైన గణవరుండదు
గనుఁగువరుం బ్రణమిల్లుచు నత్యంతసంభ్రమంబున నేతేర వెడలె నంతయు.

ఉ. సన్నపుగానులున్ వ్రణక చన్నవహారములుం నటింపగా ।
మన్నన గుల్కఁ వెంబడిని మాలిని మాసినియున్ వయస్యలున్ ।
జెన్నలరంగ వచ్చి విచిత్రములైన శితాతపత్రముల్ ।
మిన్నగ కేలఁ బూని ఘనమేచకవేణులు దూలియాడఁగన్. ౧౭

చ. కనుఁగవ బెళ్కులున్ గులుకు గబ్బిచనుంగవ లొప్పనొప్పఁగా ।
ననయము మంగళానుమనలం సఖులిర్వురు బాహుమూలముల్ ।
గనఁబడ హేమదీప్తి కరకంకణ చారుఝణంఝణధ్వనుల్ ।
పినబడ చామరంబు లొగి వీచుచు వచ్చిరి దేవి వెంబడిన్. ౧౮

క. నందీశ్వరుప్రియసుందరి । యిందునిభాననసుకేశి యిష్టంబలరన్ ।
ముందరవచ్చెగుతూహల । కందళములరత్నపాదుకలుగొని కేలన్. ౨౦

క. కమలిని యనునొక ప్రియసఖి । ప్రమదంబునవచ్చె పాణిపల్లవయుగళిన్ ।
గమనీయవికచకల్హార । సుమజాలము సేసలిడుచు పొంపుగ వెంటన్ । ౨౧

క. ఇందీవరదళనయనులు । కొందరు సురకాంతలమితకుతుకం బెసగన్ ।
మందస్మితములు గొసతి । వెందవిరులు గొనుచు తాల వృత్తంబు లొగన్.

ఉ. శాలశశాంకఫాల యొకబాల విలాస మెసంగ కేల తాం ।
బూలకరండమున్ గొనుచు ముందర వచ్చె సువేగ విస్ఫుర ।
న్నీలఘనాఘనాభరమణీయ మహాకబరీ భరీక సూ ।
నాళిపరిభ్రమద్భ్రమర హారరవావళి సందడిల్లగన్. ౨3

ఉ. వాలుగలన్ హసించు నిడువాలుకనుంగవ సొంపు పెంపుగా ।

బాలశశాంకరేఖనగు ఫాలము చెన్నొలయంగ నెయ్యపుం ।
బాలరయోక్తి భక్తి కరపద్మమునన్ముకురంబు బట్టియు ।
ద్వేలవిలాసమొప్ప చనుదెంచె రయంబున గౌరి వెంబడిన్.

క. పాటలగంధులు కొందరు । పాటీరమృగీమదాది పరిమళపేటుల్ ।
హాటకమణి భూషాంబర । పేటలుగొనివచ్చిరపుడు ప్రియముగ వెంటన్.

ఉ. కందళితప్రమోదమెసగం మదిలోన సఖీలలామముల్ ।
కొందరుశారికాళియులు కొందరుకోకిల పాణిపద్మముల్ ।
కొందరురాజకీరయుత కోమలహస్తసరోజకాచు జె ।
ల్పొందగ వెంటవచ్చి రమితోజ్వల రూపవిలాస వైఖరిన్. ౨౭

ఉ. ముచ్చట నీరమోలిల నవమోహన చారువిలాస సంపదన్ ।
వచ్చపువింటిజోదు సరపంటపు దాతుల వోలె వేడ్కమై ।
యచ్చరపువ్వుబోండ్లు ననుదంచితలాస్య కళాధురీణులై ।
హెచ్చుగభక్తివచ్చిరఖిలేరప్సితముల్ ఫలియింప వెంబడిన్. ౨౮

వ. మరియుతక్కినదిక్పాలాంగనలుగొలిచి రాగ సకలవిభవంబులతోడ నన్మహాదేవి యాగశాలకుంజనుదెంచి విమానంబుడిగ్గి జనకునుపవిధంబు జేరనయ్యెడ.

—* దక్షుడు శివునినిందించుట *—

సీ. అతిమురితాత్మనుదక్షుడాత్మనందనజూచి యావనుతిగావించి మునిమొక్కి ।
యావిభుండమంగళుడజ్ఞాతవస్యుడ నాచారరతుడు సత్యముగనట్లు ।
గావునన తనియాగమునకు నేబిల్వనైతి తద్భానిసివగుట నిన్ను నాధ్రుబి
ల్వగానైతి ।
నట్లయ్యునచ్చితివి వేలవట్టిరూప! జనుమువతిగృహంబైననన్మశావమునకు ।
సత్వరముగ ననుచుమురాచారుడైన తండ్రిబలికిన్న చెవ్రలను వేండ్రమగుచు ।
వినిసహింపక గౌరియిట్లనియె నపుడు. ౨౯

గీ. ఎల్లసోదరీతతివభవ్యనురల । బిలువనంపితి వతులతో చెలువెసంగ ।
మరియుబిలిచితిబాంధవనుండలమును । నన్ను నావిభుబిల్వక న్యాయమగునె.

క. యూవంతయెననాపై । నీపురంగరుణయును లేక నిజాడీయాగంబున్ ।
గావించితినట్లయ్యును నేవచ్చితి । చూచిపోవ నెయ్యమదవరన్. ౩౦

క. నాపైకోపంబేటికి । పోపొమ్మనిబలుకనేల ప్రతిగ్రినిన్నున్ ।

నీవట్లనేమి జేసితి । పాపీశ్రీయాంబు దీన బరగునె నీకున్. ౩౨

మ. అనుతద్వాక్యములాలకించి కుజనాధ్యక్షుండు దక్షుండు సం।
జనితక్రోధనిరీక్షుండై పలికె నోశర్వాణి నీవల్లభుం।
డనిశంభుల్ జనియించు ప్రేతవనిలో నత్యంతముల్ దామసుం।
డనగున్ తత్సతివౌటనాసవన మెట్లుల్ యోగ్యమౌ దారయిన్. ౩౩

క. ఈవచ్చినవారలెవ్వరి । మావమునకు నాకు దుహితలల్లుం ।
డ్రునిజంబెవ్వరు మనీషు తనూజవు । గావు భవద్వల్లభుండు గాడల్లుండున్. ౩౪

క. వీరలునాకుం గుశలము । గోరినపుత్రికలుగాన కోరికలెల్లన్
వీరికొసంగితినీవా । తీరునప్రియసుతవుగావు తెలియబలికితిన్. ౩౫

క. ఆగమములతనికిహవి । ర్భాగంబులు గలవటంచు బలికినయేనుం ।
శ్రీగళునివిభు బిలువక । యాగమునకు బూనితిపుడు దంచితమహిమన్.

వ. యింకనీవు లజ్జాహీనవై సవనవ్యాఘాతంబుగ పెక్కుమాటలు బలుక వలవ దవ్వాలంజనుమెవ్విధంబున నేనియు మదీయాధ్వరంబున భవద్విభుండై స భగ్గునకు హవ్యంబొసంగనని యవమానం బొనర్చిన విని యాగిరిజ క్రోధఘూర్ణితమానసయై యుండె నంతయు. ౩౭

ఉ. అత్తరినందునుండు జనులందరు గౌరినిగాంచి నెవ్వగల్ ।
చిత్తములంభయం బడిరి చెంగటనవ్వి మలావయస్వభా ।
స్వత్త్రరవైఖరిన్ ప్రణుతిసల్పి మహేశ్వరిమానుమాగ్రహం ।
బుత్తరమందు నిజ్జగములు జ్వలతావక రోషవహ్నిచే. ౩౮

వ. ఓదేవీనీవు సకలజగంబులకు తల్లివగుటజేసి దురాలాపంబైన భవత్కోపం బుపసంహరింప నుచితంబగునని పలికియాసఖిలలామంబు తనకు దండప్రణామంబు లొనర్చిన దాక్షాయణి కోపవిక్షణంబుమాని దుర్మార్గ దక్షుండైనదక్షుంగని యిట్లనియె. ౩౯

క. దేవాదిదేవిభూషణ । గావింపగనీకుదగునె కలుషాత్మకన ।
న్నీవేమన్న సహించెద । నావిభుపరమేశు దూషణంబు సహింపన్. ౪౦

వ. నిరంజనుండు నిరాధారుండు నిర్గుణుండు నిరుపప్లవుండును సర్వజ్ఞుండును విద్యాధికర్తయు సర్వమయుండును నవ్యయుండును తత్త్వాతీతుండును పరాత్పరుండును ప్రణతార్తిహరుండునునగు హరుండు తాపసుండని యజ్ఞానంబు

నం బలికితివే తాదృశచరితం బెట్లు తరించెదు సర్వసంహారకర్తయగుటం
జేసి యతండు తామసుండు గాలేనుండు నంతియేకాని యమ్మహాదేవుండు
పరిశుద్ధసత్త్వ మయుండౌతయు. ౪౧

చ. అతనికిహవ్యమిమ్ము హరుడాతడు పూజ్యుడు సర్వమఖాగమం ।
దితరులుపూజకుండగుదు రే శివనాముడు భాసుర ద్వ్యాఖ్యల్ ।
హితమతినొక్కమారు జపియించినయంతనపాతకం ।
తతులులంగిగాంచు సముదంచితమోక్షరమాసమాగమల్. ౪౨

క. భవసాగరతారకుడవు । భవునిందూషించినట్టి పాపినిబొందుల్ ।
భువినిఖిలాపదలణుచుల్ । శివమహిమా పాదనంబు జేయుని గమముల్.

—* పార్వతిదక్షుని శపించి కైలాసంబున కేగుట *—

వ. అదిగావునపాపాత్ముండవై నీవుశివనిందాపరాయణుడవైతివి శీఘ్రంబున
శివాజ్ఞచేవు నాశనంబు బొందెదవీయర్థంబునందు సందియంబు లేదని పలికి
యమ్మహాదేవి దివ్యవిమానారూఢయై మరలికైలాసంబు జేరి మహాదేవుని
గని ప్రణమిల్లి యచ్చటివృత్తాంతం బెల్ల విన్నవించిన. ౪౩

క. తనప్రాణేశ్వరిపలుకులు । వినియుపిభుడు వినని వాని విధముననుండెన్ ।
ప్రణమిల్లి మగుడిశాంకరి । యనుపమ గంభీరఫణితి నధిపతికనియెన్. ౪౪

మ. కరుణాంభోధివి శాంత శాంతమదరాగద్వేషరోషాఘనం ।
హరసర్వేశ్వర సంహరింపు మతిపాపాత్ముని శివద్రోహిని ।
ర్భరిదుర్భాషణు దక్షుదక్షునిపుడున్ బ్రాణాల్ప్రోగానికిన్ ।
బరమానందము నాకునిష్టముగు తద్భంగంబు గావించినన్. ౪౫

వ. అని యిట్లు గౌరిప్రార్థించిన విని యాగ్రహంబాదవ మహోగ్రుండగు ను
గ్రుండు మనంబున నత్యంతరౌద్రము దాల్చివిక్రమింపగు భద్రుందలచిన.

సీ. శుంభన్మహోత్తుంగ కుంభిసేథర శృంగరంగత్సహస్రోత్తమాంగుడగుచు ।
భోగిరాట్ప్రోగ్ర విస్ఫూర్జ దూర్జితమహాసాహసదివ్య సహస్రబాహుడగుచు ।
సమిరల్లో ధ్వాంతకీలాభీల దుర్ధాంత విస్ఫురత్త్రిసహస్రనేత్రుడగుచు
దీప్రవినూత్నరత్నప్రభా రమణీయమహనీయ పటుజటాముకుటుడగుచు ।
సకలదిక్పుంజకుంజర శ్రవణపళన । చరణచరణ కంజ మంజీర ఝుణఝుణా
ఘోష భీషుండగుచు ।

వీరభద్రుఁడయిచె నత్యంతరౌద్రుఁడగుచు ౮౯

వ. ఇట్లుదయించి వెండియు ప్రచండ మార్తాండకోటి ప్రకాశమాన తేజోవిరాజమానుండును బ్రహ్మాండ కటాహ కటల విస్ఫోటన పటుల హుంకారజటుల విశంకటోద్భట మహాట్టహాసుండును లీలావిహార స్ఫూరితా భంగశృంగ నదవిదళిత దిశాంతరదంతావళసంతాన హృదయాంత రాళుండును పాశాంకుశ గదాశూల ఖడ్గఖేట భిండివాల చంద్రహాసముసల ప్రాస శరాసన నారాచ వివిధాయుధ భాసమానుండును హరివిరించి ప్రముఖ నిఖిల మఖభుజ్జ కరవిశాల పాలమాలికా బంధుర కంధరుండును కరాళదంష్ట్రాభీలుండును వికటనాసాపుట సముద్భావనల కీలాపటలుండును మహాట్టహాసుండును వరాహ దంష్ట్రా కమఠాంగ ధారణుండును భుజగవ్రజ పరివృత భోగిభోగోపమాన భుజార్గలుండును అనేకరత్న భూషణోజ్జ్వలుండును భూతిభూషిత సర్వాంగుండును రుద్రాక్షమాలికా లంకృతుండును హరిచందనగంధ పరిలిప్త నిటల తటవక్షస్స్థలుండును కరకలిత ఘంటానినాదభయదుండునునగు ప్రచండ తరచరణ తాండవంబుల ధరామండలంబు గ్రక్కదల వ్రేళ్లువాటుచు నిజతను సముదయంబుల సకల దిశలు వెలిఁగింపుచు కేలఖేటంబుగోని విన్నాణంబులు మెరయ ఖడ్గంబు త్రిప్పుచు కిలకిలార్భటులరొప్పుచు బ్రహ్మాండకరండ తడంబులు కరంబుల నప్పళింపుచు నామార్గ్యంబు ప్రకటింపుచు పటుభ్రుకుటీ నటన చటుల దుర్నిరీక్షుండగుచు నికటంబు నంజూపట్టై నప్పుడు. ౯౦

— * భద్రకాళీజననము. * —

క. అతిభయదతాదృశాకృతి । నతిభయకోలాహలంబు లడరగ గౌరీ ।
సతికోపదృష్టినప్పుడ । క్షుతసాహసకేళి భద్రకాళి జనించెన్. ౯౧

వ. అట్లిద్దఱు పుర్వానిర్భవించి దాక్షాయణీ పాదంబులకు ప్రదక్షిణ పూర్వకంబుగా ప్రణమిల్లి యత్యద్భుతముగా నెదుట నిలిచిరంత. ౯౨

గీ. వీరభద్రుఁడు భవు విశ్వేశు వీక్షించి । భయసమేతుఁడగుచు బలికె జయము హేశ ।
దేవకార్యమేద్ది నాకిప్పుడానతిండీ నర్తు కింకరుండనగుచు. ౯౩

మ. హరిబంధింతునో లేక నీకమెయి భాషాదీశునీ యొద్ధను ।
ధ్రంతకున్ దెత్తునో కాకలోకవిత్తతుల్ ధూళింతునో ద్రుంతునో ।

సురదైతేయ గణంబులన్ గులగిరుల్ చూర్ణంబు గావింతునో ।
శరధిశ్రేణిఁ గలంతునో జనక యాజ్ఞాపింపు మెంతేనియున్. ౫౪

వ. దేవా నన్నుదలంచిన కర్జంబెయ్యది యని పలికి సన్నిధి రౌద్రిం డగుచు వీరభద్రుండు వినయంబున బద్ధాంజలి పుటుండై నిలిచిన యతనిం గని రుద్రుండిట్లనియె. ౫౫

మ. సతతోద్యద్బల వీరభద్ర మదనుజ్ఞా పాలనాదక్షుఁడ ।
క్షితిగర్వోన్నతి మీరఁ నన్నిపుడు పేక్షం జేసి దేవాళితో ।
వ్రతదీక్షం గొనివాఁడు వేగ జనియాగంబందు నాహావ్య సు ।
ప్రతిమప్రోక్షిమ వేఁడు మాతఁడు హవిర్భాగంబు నాకిచ్చినన్. ౫౬

ఉ. పాలది గొంచురమ్ము తనపాలికి శీఘ్రమ యిమ్మ్యదేని యా ।
బాలిశుడైన దక్షునశిపాలుగ జేసి శిరంబుద్రుంపు ది ।
క్పాలకదేవముఖ్యముని పాళివశింపు తదీయ్యరక్తజం ।
బాలముఖాకీర్ణమునఁ పాలొనరింపుము పత్తునేనటన్. ౫౭

వ. అని పలికి రుద్రుండు వీరభద్రు బనిచిన. ౫౮

మ. అపుడద్దేవునకుం బ్రణామములు సమ్యగ్భక్తిఁ గావించి యా ।
విపులస్తోముఁడు వీరభద్రుడు సముద్వేలంబుగా నార్చి యా ।
త్రిపదంబుల్ బగులన్ ధరిత్రి వణఁకన్ పాథోనిధుల్ ఘూర్ణిలన్ ।
కుపితుండై వెడలెన్ మహోద్ధతగతిన్ గోలాహలంబొప్పఁగన్. ౫౯

వ. ఇట్లు వెడలి. ౬౦

సీ. నాసాపుటంబుల నయనగోళంబుల కర్ణరంధ్రంబుల కంఠములను ।
దంతంబులను భుజాదండంబులను బాహుమూలంబుల వక్షమునఁ బదముల ।
కటివాభితలముల ఘర్మోదకంబుల జటలను నుచ్ఛ్వాస పటలములను ।
సకలాంగములనాత్మ సదృశతగను వీరసంఘాతముల భూతసంగములను ।

గీ. వీరభద్రుండు నిర్మించె పృథివినిండ నట్లనసృజించె శివునాజ్ఞ నాత్మసుతుల
బహుళకరాళుల కాళుల భద్రకాళి । రౌద్రముద్రాత్త భద్రనిద్రకేళి. ౬౨

వ. ఇట్లు పుట్టించిన. ౬౩

సీ. శార్దూలపంచాస్యశరభాననంబులు వానరతురగోక్ష వదనములను ।
భల్లూకకిటి క్రోడముల్ పన్నగాస్యంబులు గవయాదిముఖములు గడు లెసంగ ।

రక్తమేచకహారిద్రవర్ణములు శ్వేతకర్బురవర్ణముల్ గరిమ దనర।
కరములనాయుధోత్కరములు మెరయంగ బహురవఘోషముల్ భాసిలంగ।
నఖిలవీరులుకాళికలతులగతుల భూతతతులను బ్రహ్మాండజాతక బళనై
భీకరుల జయాధవాస్తి మాల్యధరులు శాకినీడాకినుల్ తిరుచుఁ గొలువ. ౬౪

వ. వెండియు క్షుధాశమనార్థంబు ప్రచండబడబానల ప్రబంహోన్మాదంబుల నైనను వెసమెసవనుక్కించు నిశ్శంకహుంకార వికటకటకభైరవులగు భైరవులను కరాళగాత్రులగు కాళరాత్రులను కోలాహలంబుసర వెంబడినిరుపార్శ్వంబుల ఛత్రచామరధ్వజంబులు ధరియించి నిఖిలోపచారంబుల భానుకంపాది భూతగణంబు పినాకదంత ప్రముఖులును సేవింపుచు రాగరౌద్రనిరూఢుండగు నవ్వీరభద్రుండు భద్రకాళీసమేతుండై రయంబునం జని,

మ. గనె నొందక్షునియజ్ఞవాటము సమగ్రవ్రాతరత్నోజ్జ్వల స।
త్కనకద్వారికవాటనిర్జరవరా క్రాంతప్రియాముఖ్యదే।
వనికాయాఖిల తాపసవ్రజ విభావస్వత్కూటముకా వీతపాశో।
త్తరితాంతాగమ ఘోషఘోషిత సముద్దివ్యాది శార్దూలముల్. ౬౬

వ. ఇట్లుగాంచి యవ్వీరభద్రుండత్యంత రౌద్రకరాళంగుల గాళికలను శౌర్యోపేతంబులగు భూతవ్రాతంబులం జనిచిన వారలతిరయంబున జని సవనశాలం జుట్టుకొని పెట్టుగా నిరోధించి రాసమయంబున చతుర్దశ భువనంబులు కంపితంబులయ్యె సకలజనంబులు భయభ్రాంతులై రంతయు.

క. అప్పుడవ్వీరుడు వీరసంఘముల భూతానీక ముంజూచి మీ।
రిప్పుడీ యధ్వరశాల జుట్టుకొనుడీ యెంతేనియుమ్మత్ప్రభా।
వపదిస్ఫూర్తి జలంగ నిర్భయత హాస్యంబుల్ గొనవచ్చు వే।
లపులుం దాపసపుంగవుల్ ద్విజవరుల్ బోకుండ నల్ దిక్కులన్. ౬౭

వ. అని పలికి వీరభద్రుండు భద్రకాళీసమేతుండగుచు సకలబృందారక బృందసము కులంబును మనోహరంబునగు యాగసదనంబు సొచ్చి యోడస భూతవ్రాతంబులు విశాలంబగు యాగశాలం జుట్టుకొని సుటిలాత్ములగు నధ్వరపాలనంబునం దనరుభటుల జెగటార్చి వికటకట కోలాహలార్భటులు జేసి శ్రీవీరభద్రుని మతంబున జహుసావధానులై యుండి రాసమయంబున. ౬౮

మ. హరిపద్మాసన ముఖ్యదేవనివహం బవ్వీరభద్రుం డిభా |
స్వార సౌర్యైక విదగ్ధ సత్ప్రహాచరిత సంగ్రామతేజోధురం |
ధరభో కేకీనిభద్రికాళి పతిభీత స్వాంతులం జూచి ప |
స్మరునన్యోన్యము జక్కురిట్టు పదివాలం జాలివాటిల్లగన్. ౬౯

మ. అతులాకారులు వీర లెవ్వరకో యుద్యద్భ్రాకటుల్ మీరను |
ద్ధతి జూపట్టిరి చండికాహర సముద్యత్క్రోధ సంభూతులో |
మతి నూహింగ నిమ్మహామహులు శుభ్రచ్చార్య సంరంభమ |
త్ప్రికమప్రౌఢిమ గూడ నెంచుదురు యారాయన్య లీవైఖరిన్. ౭౦

వ. అనియిబ్విధంబున మనంబుల కొందలంబందుచు సకలబృందారకులకు విప
ద్దశ యాసన్నంబయ్యెనో యని పలుకువారలును మహాదేవ దూషకులను
శివభక్త నిందకులగు వారలకు నాజ్ఞ గాగలదని మున్ను దాక్షాయని వ
చించిన వాక్యంబులు యథార్థంబులగుచు నీదక్షునకును దృష్టంబులయ్యెనని
తలపోయువారలును శివదూషకుల గోష్ఠి నొనర్చువారలు నాశంబు నొం
దుదురను మహాదేవువచనంబులు మనయందు సిద్ధంబయ్యెనని చింతా
క్రాంతులగు వారలును దురితాత్ముండగు దక్షునకు యాగంబునందు బుద్ధి
యేమిటికి జనించె దీనివలన బృందారకులకెల్ల నొకకాలంబున మృతివా
టిల్లెనని వగచువారలును సుధాంధుల మగు మనల నందర బంధుదాసీ
జనంబుల తెరంగున నితండు నిజప్రయోజనంబుల నేలనియమించె దీనప్ర
త్యవు యీశ్వరాజ్ఞవలనం బరివర్తించెనని కుందువారలునునై బలు దెరం
గుల సకల సురలు భయాకులులై యొండొరులు బలుకు నాసమయంబున.

ఉ. అక్షయశౌర్యధైర్య సముదాయుడు వీరుడు భద్రకాళితో |
దక్షుసమీపముం గదిసి దారుణశూలము నేల ద్రిప్పుచున్ |
వీక్షణ కేలనున్న గుడ వేమరు వార్చి కృతాట్టహాసుడై |
యాక్షణమందు నిల్చి సురలందరు డెందములందు గుందగన్. ౭౧

వ. ఇట్లు నిలిచి శృంగంబు పూరించినవిని మూర్ఛాగతులగు వారలును భ
యభ్రాంతులగుచు నలుదెసలు కంబరువు లిడువారలును బాహ్యదేశంబు
న కరుదెంచి యచట దాచియుండవీరులంగని వారిచేతని వారితు లగు
చు భయాకులులై వెడలు తెరవుగానక మరల యాగశాలం బ్రవేశించు వా

రలునై యింద్రాది సకలనిలింపులు నఖిలలోకంబుల నుండు ప్రాణులును సొంపులు సెడి విభ్రాంతులై రంత దక్షుండును సకలంబు వీక్షించి మూర్ఛాగతుడయ్యు మగుడి లేచి భయవిహ్వలుండగుచు వీరభద్రున కిట్లనియె.

క. నీవెవ్వడ వేదేశము। నీవచ్చిన కార్యమెద్ది నిజముగ జెపుమా।
నావుడు పేరుండనియెదు। ప్రావీణ్యము చెలువెసంగ పటువాక్ప్రౌఢిన్. ౨౪

మ. భువనాధీశ్వరుడైన శంకరునకుం బుత్రుండ సేవిప్పుడున్।
భవదీయాధ్వర మందు శాంభవహవిర్భాగార్థమై వచ్చితిన్।
శివహవ్యంబదియిమ్ము దక్ష యిపుడున్ శీఘ్రంబుగానంచు శౌ
ర్యవినమ్రుండగు వీరభద్రుడన భూయస్ఫూర్తి దక్షుండనెన్. ౨౫

క. ఏనొసగన్ హవ్యంబిది। శానునకుం దామసుండు సత్యంబిదెకున్।
గానహవిర్భాగంబుల। నూనంబుగ దివిజపతికి నొసగెద ప్రీతిన్. ౨౬

వ. ఇట్లు దక్షుండు పలికిన వేదపురుషుండు భయకంపితుండై ప్రణవంబుతోడ లేచి యిట్లనియె. ౨౭

గీ. యధ్వరేశమహాదేవు హవ్యమునను। బ్రీతిగావింపుమిప్పుడు పేర్మిజగము
లతనియాజ్ఞనుగాదె మర్యాదనుండు హరుడు యోగ్యుండు ప్రథమాంబు
హవ్యమునకు. ౨౮

క. ఏనిది సత్యముపలికితి। మానక విధుమనుచు నాగమంబువచింపన్।
వీనులవినియున్ దక్షుండీ। ననియెన్ యాగభాగ మీశానునకున్. ౨౯

వ. అప్పుడవ్వేద పురుషుండు సాంబుని సంస్తుతించి వీరభద్రునకుం బ్రణమిల్లి తదనుజ్ఞ ప్రణవసమేతంబుగా శీఘ్రంబు జపదంబున కరిగెనిట్లు వేదపురుషుండరిగిన నవ్వీరభద్రుండు మగుడి కోపోద్దీపితుండై దురాచార దక్షుండగు దక్షుంగనుంగొని శివాజ్ఞానుసారంబుగా హవిర్భాగంబు దెమ్మనప్పుడు దక్షుం డిట్లనియె. ౩౦

మ. అరయం గ్రూరుడు రుద్రుడాతనికి హవ్యంబేల నొసంగన్ జూమీ।
చరియించున్ బితృకాననంబున పిశాచప్రేత భూతాళితో।
హరుడాతండు మదీయ యజ్ఞమున హవ్యంబున్ గొనన్ యోగ్యుడే
కరమిట్లేల వచించెదీవు జనుమింకన్ మారుమాటాడకన్. ౩౧

వ. అని ఇట్లు శ్రుత్యాచార విరహితుండును దురాచార దక్షుండనగు దక్షుం

డు పలికినఁ బని తద్వచనంబులువిని వీరభద్రుండు రౌద్రాకారుం డగుచు
వేలుపులం గనుంగొని. ౮౨

క. ఓదివిజులార వింటిరె । యీదక్షుని మాటమీఁదు హితమే యీదు ।
ర్వాదంబని యచ్చటిబ్ర । హ్మాదులతో బలుకవార లతిదైన్యము గన్.

క. వినియున్నవని విధంబున । వినతాననులగుచుకోప విహ్వాలమతులై ।
వనటనటనూరకుండిరి । గనుగొని వారలవిధంబు ఘనరోషమునన్. ౮౪

— * వీరభద్రుండు బ్రహ్మాది వేలుపుల శిక్షించుట * —

మ. ఘనరౌద్రుండగు వీరభద్రుఁడు మహోగ్రస్ఫూర్తి కోలాహలం ।
బునగావించి యజాండభిత్తి దళితంబున్ గాగ నత్యుద్ధతిన్ ।
వనజాతాక్షుని వక్షమున్ జగులభాస్వద్దండమున్ బూనివై ।
చెనఁబానన్ మధుసూదనుండు భువిమూర్ఛిల్లెం నితాంతం బొగిన్. ౮౫

వ. మరియుతదురో మధ్యగతంబైన కౌస్తుభంబు భగ్నంబయ్యె లక్ష్మియును
శతాభాగచ్ఛిన్నయై ధరంబడియె నంతయు. ౮౬

క. అంతటఁగినుకవాణీ । కాంతుని మస్తకము బొడిచె ఘనముష్టిని నా।
త్యంతముదానం ముహాగ్రా । క్రాంతుండై బడియె నప్డు కంజభవుండున్.

వ. మరియు నాభీల పరాక్రమ ధుర్యుండగు నవ్వీరుండు తేలకరవాలంబు చే
కొని గాయత్రి సావిత్రి బ్రహ్మానుల నాసాపుట భేదనంబు గావించె నాసమ
యంబున కొందర మనులు కొందలంబంది యాగమందిరంబు వెలువడి
యందందుబరచు నెడ బాహ్య ప్రదేశమునందున్న వీరబృందంబుల దరి
మిన క్రాందిశీకులై కందకుండి కర్మిష్మాకసవన భవనంబు సొరంబారి రంత.

సీ. పాదాహతిని సీతభానునిబడఁగూల్చె కరమునరవిరథోత్కరముడూల్చె ।
భగుద్రుగుత్పాటమర్భగునిగా నొనరించే వీకమైబరచునిండ్రుని వీకమణచె।
కరము హుతాశను కరములుద్రుంచె తద్దార నాశిక నఖదారమరిమె ।
దండపాణిని మహోద్దండతతలజెండె దండించె దానవుదండమునను ।

గీ. ముసలకనుమోదెవరుణుని ముసలమువను । శ్వాశనుపరశిభుచేగత్వాశసను చేసె।
వసువిభుని శూలమునగుద్రిచ్చి వెసనటించె। వీరభద్రుడు రౌద్రిదూర్వారు
డగుచు. ౮౮

క. పాదముల వ్రాలివేడిన । నాదిక్పాలుడగు హుసినాశ్రితులగునె ।

కాదశరుద్రులమసిచె సా | దాదరమున వీరభద్రుఁడా సమయమునన్. ౮౯

వ. మఱియు నవ్వీరుండు. ౯౦

—* వీరభద్రుండు సవనపురుషుని దునుముట *—

క. అను రేంద్రుఁడు శాణాహతి | ననువులదూలంగ జేసెనట మఖశాలన్ |
మసలెడు మృగరూపాన్వితు | సవనపురుషునుసిదునిమె నిశితాస్త్రమునన్.

మ. అదిసర్వంబును గాంచి దక్షుఁడతి చింతాక్రాంతుఁడై యద్భుతం |
బొదవన్వీరుఁడతండు నాయనట శౌర్యోద్వృత్తి నీ వేల్పులం |
విదళించెన్ సవమున్ హరించెనకటా విశ్వేశు మాహాత్మ్యమున్ |
విదితంబొప్పకమున్న బ్రహ్మదనకు న్వేమారు బోధింపఁడే. ౯౧

వ. అప్పరమేష్ఠినచనంబున నమ్మహా మహుని నిందించి దురితాత్ముండనైతి
నింక నేమన నలయు. ౯౨

క. మును మజ్జనకుఁడు పద్మా | సనుఁడధ్వరమునకు బూని సలుపఁగ చాలిం |
చెను మధ్యమమున పురశా | సనునకు హవ్యంబొసంగ శక్తుఁడు గాకన్. ౯౩

క. ఏసీశ్వరుఁగాఁడని నై | మానికసంఘములతోడ మఖమొనరింపన్ |
బూనితినిపుడ దధీచియు | నానావిధములను దెల్పినం వినవైతిన్. ౯౪

సీ. అదిగాకమఱియు మదాత్మజగౌరియు జెప్పిన వీనులజేర్పనైతి |
హవ్యమిమ్మని ప్రార్థ్యమర్థించె నవ్వీరుఁడంతకు విముఖుఁడనైతి నకట |
ప్రీణవసమేతమై బలికిబోవగమంబు తద్వాక్యమాత్మలో దలఁపనైతి |
బ్రహ్మాదినిర్జర పజ్క్తి నర్థంబు గలుగ జేసితియేన గర్వి నగుచు |
గీ. నేమిసేయుదునని దక్షుఁడీవ్విధమున | భద్రకాళిసహితు వీరభద్రుఁ |
భూతగణముగనుగొని యెటుబోవఁ గాళ్ళురాక | నిర్భయుఁడు బోలె హానియై
నిలిచెనపుడు. ౯౫

వ. అయ్యవసరంబున వీరభద్రుండతిరౌద్రుండగుచు కేలనాభీలంబైన కరవా
లంబుల గోని ప్రతిపక్షుండగు దక్షుశిరంబు ద్రుంచె శివనిందకిదియే ప్రా
యశ్చిత్తంబను విధంబున. ౯౬

క. విదళితమగు దక్షునిశిర | మదివహ్నినివ్వవధస్మ మయ్యెన్ గన్నీ |
రుదారుగదు హితలత్రోత | త్సుదతీమణి వేదవల్లి శోకించెగడున్. ౯౭

వ. మఱియు బంధువర్గంబులు హతుండైన దక్షుం బరివేష్టించి విలపించి

రాసమయంబున. ౯౯

* వీరభద్రుండు వేదవల్లి విదళిత కర్ణను జేయుట *

గీ. వీరభద్రుడటుల వీరవినోదుడై । వేదవల్లిచెవులు విదళితములు
జేసెభద్రకాళి చెలుగుచుకొందర । శిరములోలిఁ జండె చెండులట్లు. ౧౦౦

వ. మఱియు నవ్వీరభద్ర భద్రకాళులు దేవముని మనుజకామినులం దెగటార్చి రంత తదను మతంబున బాహ్యాధిష్ఠితంబులగు తత్ఫలంబులు చెలంబులు మొరయ సాలంబులఁ గూలందోచి యాగశాలం జొచ్చి కోలాహలంబులొనర్చుచు సకలసురతాపస భూసుర వికరంబుల నొంపుచు శరంబులువర్షింపుచు గదలఁబడచుచు కటారంబులం బొడుచుచు కుంతంబులం గ్రుచ్చుచు ప్రాసంబులం జిమ్ముచు ముసలంబుల మోదుచు ముద్గరంబుల జమపుచు చక్రంబుల జక్కాడింపుచు తోమరంబుల నొక్కాడింపుచు శూలంబులం గ్రుచ్చియు కరవాలంబుల వ్రచ్చియు భల్లంబులం దునిమియు దండంబుల వైచియు పదంబులఁ దాచియు యిట్లు వివిధాయుధ ప్రహారంబులచేత నురంబులునుం ముక్కులునుం జెక్కులును గాళ్లును జానులు వీపులును విలావిలువనంబులుగా జేసి నాలుకలం గోసియు కనుగ్రుడ్లు వెళ్లనెత్తియు శిరంబులు పగుల మొత్తియు కొందర విదళితాంగుళంజేసి జొత్తిలు నెత్తురులుం గ్రోలియు కొందర ప్రేవులు మాలికలగా దాల్చియు మధుక్షీరాజ్యదధ్యాది హవిర్ద్రవ్యంబులానియు యాగార్థంబు దెచ్చిన మేషంబుల గెడపి భక్షించియు యజ్ఞశాల నిర్మూలంబుగా గాల్చియు దేవతుల రధగజతురంగంబులతో గూల్చి తదాయుధ భూషణవాత్రంబులు వహ్నిం బడవైచియు దక్షుదుహితృజామాతృ బంధువర్గంబుల నానావిధంబుల బాధించి యుశంఖంబులం బూరించియు శివకీర్తనంబులు గావించియు విజృంభించి రయ్యవసరంబున కాకకంక సంఘాతంబులు పలలఘాతనంబున ప్రమోదింపుచుం దిరిగెనిట్లు బహువిధంబుల నద్దురాత్ముల దురుహతులగుటయు.

గీ. విగతమోహుడగుచు వెన్నుడుగ్రత లేచి । జగతిబడినయాత్మసైన్యములను
యజ్ఞభంగమరసి యంబికావిభునింద । కిదిఫలంబటంచు నెంచదయ్యె. ౧౦౧

వ. మరియు వాత్మానినాశినియగు బుద్ధిబొడమిన నవ్విష్ణుతోడ దురం బొనర్ప నాడై హతుడగు మెసంగక గమనగమనంబునకుం దలంచి కవాడ నాగము

దగటయు మనంబున కోపాతాటంబులు జెనంగొనగ్రిస్మర నిజమాయా
బలంబున మహాబలుండగు వేరొక్కవైనతేయుఁ త్పాదించి తదారోహ
ణంబొనర్చి పాంచజన్యంబు పూరింపుచు వీరభూతంబులపై నిశితశర ప
రంపరలు గురిసె నప్పుడు. ౧౦౩

శా. వీరశ్లాఘలు భూతసంగములు నుద్వేలంబుగా వార్చుచుం ।
ఘోరాస్త్రంబుల శౌరిగప్పిరప్పుడుం గోవిందునింగాంచిదు ।
ర్వారప్రౌఢిమ వీరభద్రుఁడు మహారౌద్రంబు దీపింపయు ।
ద్ధారంభం బెనరించెనుగ్రదురు బాహాశౌర్యశ్రీ శౌరితోన్. ౧౦౪

వ. అట్టియెడ శివాజ్ఞా ప్రేరితంబై సహస్ర జవనతురంగ యుక్తంబును చిత్ర
ధ్వజ విరాజమానంబును ననేకాయుధ భరితంబును దివ్యమాలికా పరి
ష్కృతంబునగు నొకరథంబరుదెంచె నప్పుడు విధాతయు విగత మోహాహం
తుండై లేచి సమరాభిముఖుండై శార్ఙ్గింగనుంగొని శంఖధ్వంసనంబును ది
విజనిధనంబునుం గాంచి భయకంపితుండై మన్వంతరక్షయకాలంబు సంప్రా
ప్తంబయ్యెనని తలంచి తానుసారథియై యారథంబధిరోహించి శీఘ్రంబ
వీరభద్రుని కటంబున కరుదెంచె. ౧౦౫

ఆ. వేగరథముడిగ్గి వీరభద్రునకు తా। పాణులు జేసి పద్మభవుఁడు పలికె ।
దేవశంభునాజ్ఞ దివ్యరథంబిదె । యిప్పుడుసిద్ధకడను యేగుదెంచె. ౧౦౬

వ. ఈవుభద్రకాళీ సమేతుండవై యిమ్మహారథం బధిరోహింపుము మహాస
త్త్వుండవైన యేనురథ సారథినగుదు నాజినాయు పరాధంబు సహింపవల
యునని పలికి దండప్రణామంబులొనర్చిన. ౧౦౭

మ. సరసీజాసనుసై నమస్కృతుఁడుదీర్ఘ జాలించివీరుండు భా ।
స్వరశౌర్యోన్నతి కాళికా సహితుడై శస్త్రాస్త్ర సంఘూత సం ।
భరితంబున్విధి చోదితంబునగు విభ్రాజద్రథంబెక్కెనూ ।
హారితోయుద్ధ మొనర్పగా వెడలె నుద్యత్ప్రౌఢి దీపింపగన్. ౧౦౮

వ. ఇట్లరుదెంచి భద్రకాళీధవునింగని మాధవుండిట్లనియె. ౧౦౯

క. శివనిందకుఁడ దక్షున । కవమతిమొనరింప నుచితమగుగాక కటా ।
దివిజులు వీరంద హత । త్సవిధంబుననున్న యంతదండార్హులకో. ౧౧౦

వ. అని పలుకు మధువిరోధికి వీరభద్రుం డత్యంత శౌర్యుం డగుచు నిట్లనియె.

గీ. ఎవ్వరేని మహాదేవునీశు సభవు । దూషణము సేర్తు రమ్మహాదోషయుతుల ।
చెంతనుండిన వారలత్యంతపాపు । లాజ్ఞనుడు వరువీరల కాగ్నమములు.

వ. అదిగావున యే నెట్లు గావించితి నిన్ను నిప్పుడు విడువనని పలుకు వీరభద్రు
సంగని గోపంబడర మాధవుండు హార్ద్వీరనంబొనర్చుచు నిదాఘ మేఘం
బుపోలె నిశితశరవర్షంబులు గురిసె నంతవీరభద్రుండు పరాక్రమోగ్రుం
డగుచు నిష్ఠురంభగు ధనువుంగొని గొనయంబెక్కించి నిశితవిశిఖ పరం ప
రలు హరిపైగురిసె నప్పుడు. ౧౧౩

చ. భుజబలమొప్పరోషమున భూరినిశాత శిలీముఖంబులన్ ।
భుజగశయానుడుంబరపె పూర్ణంబులుండగు వీరభద్రుపై ।
విజయమొసంగనాతడును వేగమతద్వి శిఖాలిమ్రించియుం ।
బుజజద నేత్రిఫాలతలమున్ వెసనాటెను వారితూపులన్. ౧౧౪

— * వీరభద్రునిచే నారాయణుండు మూర్ఛిల్లుట * —

వ. తద్బాణఘాతంబున రుధిరంబుదొరుగ సరసిజాక్షుండు మూర్ఛాగతుండై
భూతలంబునంబడి కొండొక సేపునకుం దెలివొంది యత్యుగ్రంబులగు
వివిధాయుధంబులు వీరభద్రుపయిం బరపి రౌద్రంబున. ౧౧౫

క. వీరుడుతదాయుధంబులు । నారూఢిందునిమి కిలకిలార్భటులొలయన్ ।
దారుణమగునసలాస్త్రము । నారాయణు దేహమునను నాటించెవడిన్.

వ. దానదానవారి మూర్ఛాక్రాంతుండై మగుడి లేచిన నతనింగని వీరభ
ద్రుండు క్రమ్మర దురంబునకుం బిలిచిన కోపంబుగదుర వైకుంఠుడు స
హస్ర సంఖ్యాకంబులగు దివ్యాంశాస్త్రంబులు నిగుడించె నప్పుడు వీరుం
డు విక్రమోదారుండగుచు తాదృశంబులగు దివ్యాస్త్రంబుల నవి యున్ని
యుందునిమిన. ౧౧౬

శా. అంతన్ శౌరి యరిందమంబయిన బ్రహ్మాస్త్రంబు సంధింప దు ।
ర్దాంతప్రౌఢిమ వీరభద్రుడదియుక్ దానన్వెసన్ ద్రుంచె శ్రీ ।
కాంతుండంతట చండకాండ తతులుగ్రస్ఫూర్తి వర్షింపన ।
త్యంతంబేక శరంబునందునిమి వీరాధ్యక్షుడయ్యస్త్రముల్. ౧౧౭

క. మఱియునగ్గరుడధ్వజుని । శార్ఙ్గశరాసనంబు ఖండించి వీరవరుండు మెఱియు

రెండు శాఖలంబుల గరుడునిం బుడమింబడవైచె నప్పుడు. ౧౯

గీ. నంచతనుగాంచు నండజపతిని గాంచి। మాధవుండంత కోపంబు మఱి జనింప
సద్భుతంబుగ నతుల మాయా వియగుచు। బహువిధంబులనై జరూపము
లుదాల్చె. ౧౨౦

వ. అంత వీరవరుండు నారాయణు డనేక రూపంబులు భీషణంబులగు ఫాలానల
కీలంబుల నిమిషమాత్రంబున దహించె నట్టియెడ విష్ణుం డొక్కరుండయగు
చును వక్షోభాగంబున కెగసి యతిరయంబున సర్వశత్రు సంహార కంబును
సముజ్జ్వలంబును రుతరవరాక్రమ నిర్వక్రంబును చక్రంబు బుపయోగించిన.

—* వీరభద్రుండు చక్రంబును మ్రింగుట. *—

. ఆశతాదిత్యదీప్తమై యరుగుదేర। శౌర్యఘనుఁడు వీరుండు సత్వరముగ
దానిగై కొని మ్రింగె యుద్ధంబు పటిమ। నంత మాధవు డధికప్రయత్నమడర.

వ. కాలదండంబువోని మెంకువ దండంబుగొని త్రిప్పివైచిన వీరభద్రుండు నిజ
దండంబున దానిం జూర్ణంబొనర్చె నట్టియెడ ౧౨౧

గీ. మగుడి కిలకిలార్భటులొప్ప మాధవుండు కోపరూక్షేక్షణంబులు ఘూర్ణిలంగ।
పాణిఖడ్గంబు త్రిప్పుచు పటిమ మెరయ। నలుదెసల బహువిధములమెలుగుచుండె

వ. ఇట్లు మెలగుచు పదవిన్యాసలాఘవంబులు మెరయ మురహరుండు వీరభ
ద్రు సవిధంబు సేరిన వీరుండు నిజదండంబు త్రిప్పుచు హుంకారంబున శౌ
రిని వారించిన నచ్యుతుండు చిత్రలిఖితుండువోలె స్తబ్ధుండై నిలిచెనయ్యెడ
వీరుండాత్మగతంబున. ౧౨౨

క. చలమున్ బలమూనె మెరయుగ। నలఘుగతిన్ వీనిబట్టి యాహవకేళిన్।
నలినలిగా వింతునో ని। స్తులపటిమన్ బిండిసేయుదునో నేనిపుడున్. ౧౨౩

వ. అని వితర్కించు సమయంబున. ౧౨౪

మ. ప్రకటోదార భుజాప్రతాపయుత వీరా సర్వ సంహారకా।
రకమై భాసిలు తావకస్ఫురదదగ్రక్రోధ దుర్దాంత పా।
వక మోహాహా యుపసంహరింపుమని భావప్రోషిణీ శార్ఙ్గిద।
తప్పక నంతేయశరీర వాణిబలుకం భావించి వీరుండొగిన్. ౧౨౫

వ. మనంబున నీశ్వరాజ్ఞ ప్రేరితంబని నిశ్చయించి దయాసముద్రుండగు వీర
భద్రుండు తనయందు కోపంబుపసంహరించె నంతయు. ౧౨౬

మ. జలజాతాసను డంతడిగ్గి రథముల్ సాష్టాంగ మింపొందని ।
శ్చలభక్తిం బ్రణమిల్లి యంజలిదగన్ సంస్తోత్రముల్ సేయుచున్ ।
జలికెన్దనమహోశ సైపగదవే పల్మారునాజేయుత ।
ప్పులఘుప్రేమనటించుమీయని లసన్నాన్యాజ్ఞచేసెన్ వెసన్ । ౧౩౦

వ. తదనంతరంబ. ౧౩౧

—* కమలాక్షుండు వీరభద్రుని స్తుతించుట. *—

ఆ. వెన్నుడమితభక్తి వీరభద్రు పాదజలములకు । మ్రొక్కి-సంస్తుతించి యాః
మదపరాధ ।
మిదినహించుమటంచు । బలికియిట్లుజేసి ప్రార్థనంబు. ౧౩౨

గీ. విజయసాహసనిర్నిద్రవీరభద్ర । శంబుదూషకు సంగతి సలుపుటకును ।
తోడనెఘటించిఫలమిట్లునురితమతుల । మైనమాకిపుడిదియుక్తమగునుగాదె.

వ. దేవా సకలభూతజాలంబులు సకల భువనంబుల శేష బ్రహ్మాండంబులును భవద్విలోకస్మితాట్టహాస విశ్వాసోచ్ఛ్వాసంబులవలన భస్మీభూతంబుల నగునని స్థూలకల్పాలగు నిప్పేల్పుల సంహరింపనీకు లీలామాత్రంబు పూర్వకాలం జేసీశ్వరువలన మార్తాండ కోటిప్రభా చక్రంబు నితరంబులైన వరంబువడసి శివాంఘ్రి పూజామహిమంబునకాదె యేనువిష్ణుండనై మహా రోషిష్ణుండనైతిగావున భగవద్భక్తుండనగు నాయపరాధంబు కృపాకటాహంబు వలన సహింప వలయునని పలికి ముకుందుండు వీరభద్రునకు పునఃపునఃప్రణామంబులు సల్పినంజూచి. ౧౩౪

—* శంకరసహితుండై శంకరుండు. *—

మ. కరుణాదృష్టిని వీరవర్యుడు లసద్గాభీర్యధుర్యుండు భా ।
స్వరశౌర్యుండు బ్రసన్నుడయ్యె వినయవ్యాహారికిన్ శౌరికిన్ ।
హరుడప్పేళ భవానితోడను మహాహాహా రూఢుడై వచ్చి వి ।
స్ఫురణన్నందిపురస్సరుల్ గణవరుల్ భూతాధిపుల్ గొల్వగన్. ౧౩౫

గీ. అప్పుడు వీరభద్రుడమ్మహేశ్వరుగని । ప్రణుతిజేసె పరమభక్తితోడ ।
సంస్తవంబులొప్ప సంఘటితాంజలి । బద్ధుడగుచునిలిచె పరిసరమున.

వ. శతానంద ముకుందులును భయవినయ భరితహృదయులై పరమేశ్వరున కుం బ్రణమిల్లి కరంబులు మోడ్చి నిలిచి రాసమయంబున. ౧౩౬

మ. అలదాక్షాయణి దేవమౌళిలస్మృతులౌ నవ్వేల్పులంజూచి సాం ।
జలుతోబ్రహ్మరమేశులం గని విశిష్టంబైనయాగంబు ని ।
గ్గళితుండై ధరగూలియున్న జనకున్ దక్షుంవిలోకించి భా ।
సిలుకారుణ్యకటాక్షదృష్టి బలికెన్ జిత్తేశుజౌశంభుతోన్. ౧౩౯

వ దేవా యువ్వేల్పుల యజ్ఞానవంశంబున జగత్ప్రభుండగు నిన్నుం దెలియనేరక సాంతర్హితులై మన్నిమిత్తంబె తాదృశదశం జెందిరదిగావున వీరల నెల్ల బ్రహ్మర సంజాతచేతన్యులం జేయవలయునని మహాదేవి మహేశ్వరునకుం బ్రణమిల్లిన దయాశీలుండగు నద్దేవి భాషణంబులు మనంబుననునిచి సకలభువన శంకరుండైన శంకరుండు సికటంబున ఘటితాంజలిపుటుండగుచున్న విరచిత జగద్భద్రుండగు వీరభద్రుంగని మదీయాజ్ఞనెల్లరం బ్రతికింపు మనవుడు.

—* వీరభద్రుండు దివ్యుల బ్రతికించుట *—

ఉ. అంతటరుద్రునాజ్ఞ విజయైక వినిద్రుడు వీరభద్రుడ ।
త్యంత కృపాసముద్రుడయి దైవతమాని సమూహమంత తాన ।
శ్రాంతిపు లబ్ధచేతనముగా నొనరించిన నిద్రలేచిన ।
ట్లెంతయులేచి రెల్లరు నభీప్సితముల్ ఘటియింప నయ్యెడన్. ౧౪౦

వ. అంతనవ్వేల్పులు గోష్ఠీనివాసుండగు దక్షునిస్వప్న దృష్టునట్లం దలంచి సకల జగత్పతియగు మహాదేవునకు దండప్రణామంబు లొనరించి భక్తియుక్తి చేస్కుచులై కొనియాడుచు నిట్లనిరి. ౧౪౧

మ. కరుణావారధిభక్త వత్సల భరిగ్రి చేయరీవశయి ।
ద్దురితాత్ముండగు దక్షుగోట్టిన గతద్రోహంబులం బాసె సా ।
దరితంగా నగదయ్యతమ్మున పరాధంబుల్ కృపంజైచిరి ।
సరియాపన్న శరణ్యుడంగలడ యీబోరామర శ్రేణికిన్. ౧౪౨

సీ. సకల బృందారక సంరక్షణార్థమై తలకరుణార్ద్రచిత్తమునను ।
పావనమైనట్టి భాగీరథినిమున్న శిరమునవాల్చితి చెలువెసంగ ।
పాణితలంబున పావకునిలిపితి గరళంబును నిచితికంఠసీమ ।
మరియు ననేకముల్ మాకైనఫలములు పరిసంహరించితి పరమ కృపను
రక్షకుండవు మాకు నిరంతరంబు। నీకు వందనమిది దేవ నీలకంఠ ।
భువనరక్షా పరాయణ భవమహేశ । భుజగకేయూరహారవిభూష గౌర.

వ. అని యిట్లు హరిబ్రహ్మముఖ దివిజవర్యులు భక్తిపాలసంరంభుండగు శంభున
కుం బ్రణమిల్లిన నమ్మహాదేవుండగు సర్వేశుండు వారల నెల్ల కరుణావ
లోకంబునం గని మందస్మిత వదనారవిందుండై నిజమందిరంబులకు జనుం
డని యనుజ్ఞ నొసంగ నాసమయంబున. ౧౪౩

క. చతురాస్యుడు సవినయముగ। నతిజేసి మహేశ్వరునకు నావిన్నపమా।
ధృతివినిదక్షునిన జే। వితునింగావింపు మిప్పుడు విశ్వాధీశా. ౧౪౪

వ. దేవా నీవు సర్వజ్ఞుడవు స్వసంతతశక్తివి సకల భూతహితుండవు నీకేను విజ్ఞా
పనంబొనర్ప నేనెంతవాడ నెంతటివాడనని యివ్విధంబునం బ్రార్థించిన త
ద్వచనంబుల కియ్యకొని రుద్రుండు వీరభద్రుంగనుంగొనిన. ౧౪౫

—* వీరభద్రుడు దక్షుని బ్రతికించుట *—

చ. స్మరహరు భావముం దెలిసి చయ్యన వీరుడు భానుకంపునిం।
వరభుజశౌర్యునిం బనుప వాడొగి దక్షుక బంధమప్పుడ।
చ్చెరువుగ దేర మేషికజ శీర్షము సంధిల జేసి వేగ సు।
స్థిరముగ ప్రాణసంగతుని జేసెను దక్షుని సత్కృపామతిన్. ౧౪౬

వ. అంత దక్షుండు నిద్రమేల్కొనిన తెరంగున లేచి భయాన్వితుండగుచు వీ
రభద్రునకుం బ్రణమిల్లి నిజకృతాపరాధంబు దలంచుకొని బద్ధాంజలియై
యెదుట కొండొకయెడ నిలిచి తదనంతరంబ. ౧౪౭

క. సాంబునిగనుగొని తత్పా। దాంబుజయుగళంబునకు మహాభక్తి ప్రణా।
మంబులొనర్చిల సద్విన। యంబున హస్తములు మోడ్చి యెదుట నిల్చిన చోన్.

చ. పరమదయాళుడీశ్వరుడు పన్నగభూషణుడప్పుడమ్మహాం।
తరభయ కంపితాంగుడగు దక్షునిగాంచి కృపార్ద్రదృష్టినా।
దరగ పయాలగా బలికె దక్షమనంబున భీతిమానుమీ।
పరయమునం బ్రసన్నహృదయాబ్జునిగా నిరతంబు నీయెడన్. ౧౪౯

వ. అనిన తదీయ సుధారసధారామధుర వచనంబులు విని దక్షుండు సితలా
క్షునకు భక్తియుక్తుండై యనేక ప్రణామంబులొనర్చి దేవా భవదీయదర్శ
నంబున కృతార్థుండనైతి దేవదేవుండవగు నిన్ను వీక్షించి యితర దేవతలన
వలంబించి సఫలంబుతోడన యనుభవింపంబడియె మదపరాధంబు సహిం
చి రక్షించవలయు నీకు నవంబనంబి దేయుం పలికె వెండియు నిట్లనియె. ౧౫౦

క. స్థావర జంగమమయుమగు । నీవిశ్వం బెల్లభవ దధీనముగావన్ ।
దేవాధవదీయాజ్ఞను । యేవానికి దాటవలవి యేభువనములన్. ౧౫౧

క. నీయాజ్ఞోల్లంఘనముం । జేయుటగద యాపదంబు జెందితినిప్పుడా ।
కాయజహరయనిదక్షుడు । పాయనివినయమున నిలిచె బద్ధాంజలియై.

చ. అమితదయారసంబు హృదయంబున నెల్లవ దారపేర్మి పూ ।
రముపదనారవిందమున రంజిలసంచిత వీరభద్రుచికా ।
దిమిశిలకించి యుబ్బిచెలరేగిన వీనరసాల పల్లవో ।
పమమగు కేలమైని విరిభవ్య వరంబులొసంగె నెంతయున్. ౧౫౨

వ. అంతమహాదేవుడు హరిబ్రహ్మ సురలంగనుంగొని నీచేసినదురితంబు మీ కనుభూతంబయ్యె నింక మీమీనివాసంబులకుం జనుండని యానతిచ్చిన నిలింపుల గుంపులు భక్తవశంకరులైన భవానీశంకరులకు గాంభీర్య దయా సముద్రుండగు వీరభద్రునకుం గృతప్రణాములై నిజనివాసంబుల కరిగిరం త భగవంతుండగును మాకాంతుడు కాంతా సమేతుండై వీరభద్ర భద్ర కాళులను సర్వభూతగణంబులు గొలువ నానావాదిత్ర నివాదమెదుర గో దనీకుమారుండగుచు నీళలదురితి నిరాసనంబు నిరుపమ ప్రభా విలాసంబు నగు కైలాసంబు జేరియందు నవరత్న ఖచితంబైన దివ్య సింహాసనంబున యుమామహాదేవితోడ సుఖాసీనుండై యుండెనంత. ౧౫౩

గీ. వీరభద్రుం శివునాజ్ఞ విజయమెసగ । భానుకంపునుసారథ్య పటమునేర ।
వరదమున నిల్చి యాత్మపురంధ్రితోడ। నిజపురము చేరెగణవరాన్వితుండునగు

వ. అంత పద్మసంభవుండు దక్షుంగాంచి దుఃఖాక్రాంతుండై నికతనయుం గనుంగొని బుత్రా యేమికార్యంబు చేసితి సకల దివిజగణంబులకు ద్విజోత్తములకు నా యురవసానంబు సంపాదితంబయ్యె సంపత్కీర్తులు దొలంగిం జేసితి యిం దుశేఖరు నిందించిన ఫలంబిది ప్రాప్తంబయ్యెనని మరియు నిట్లనియె.

క. కేవలమరయ మహామో । హావిష్టుడనీవకావ్ను హరునందునుము ।
న్నావిశ్వేశ్వరుఘనమా । యా వశతన్ తనియమోహ మందితినేరన్.

గీ. అంతశంభుండునను బెంచివమితకృపను । నిన్నురక్షించెనదిగాన చెన్నెనంగ
సకలకళ్యాణదాయకు జగదధీశు । భర్గుబూజింపు మనమున భక్తిదనర. ౧౫౪

వ. అనిన దక్షుండిట్లనియె.

శా. మోహాంధ్వన్నుడు నీకుగల్గె కరుణాంభోరాశి భక్తావనీ ।
సౌహార్దుండగు శంభునందునతడే చదంబునన్ బోధించినన్ ।
మోహావిష్ణుని జేరివత్సలతి సొంపున్మీర నావృత్తముల్ ।
వ్యాహారామృతధారలొప్ప జెపుమా యాలించెదన్ పద్మజా. ౧౫౯

వ. అనిన దక్షువచనంబులువిని చతురాననుండిట్లనియె పూర్వంబునాచేతనీకుం దెలుపందెలుపంబడిన యద్దివివరించెద సావధానముగా వినుమని పలికి యతండు పాపోత్సంహారభేషజుండగు మహాదేవునిం హృదయకమలంబునం దలంచి బద్ధాంజలియగుచు నిట్లనియె. ౧౬౦

గీ. అహమగుచుచతుర్యుగసంహారాంతమైన, దనకునిట్లని రాయుతి దనరనప్పు ।
డేనునిద్రను జెందిననిన శశాంక। తారకాగ్రహములు లేవు తనయ వినుము.

వ. మరియు సత్యలోకావధియైన యిజ్జగంబాసమయంబున జలావృత్తంబై యుండు సకలవాంఛిత ప్రదాయి నిద్వారితాంగ ధర్మచారిణియైన కామాక్షికి నివాసంబైన కాంచీపురం బార్ణవంబువవలపలిం బునం నారాయణుండు శిశురూపంబగుచు నతిభయంకరంబగు నజ్జలమధ్యంబున రాత్రియెల్ల వటపత్రశాయియైయుండి సర్వవినాశినియగు యామిని యతిక్రమించిన వరాహరూపంబుబూని వారి మధ్యగతంబుననైన ధరాతలంబుద్ధరించి పూర్వవిధంబుగా వించె నప్పుడు నాచేత సకలప్రజా సృష్టియును భవబాది సృజనంబును రచింపంబడియె. ౧౬౨

సీ. ఆవేళనోపుత్ర యమ్మహేశ్వరుమాయచేత నజ్ఞానంబు జెందిమదిని ।
యేనజగంబులకెల్ల కర్తను నేవేరొక్కరుడు లేడు విశ్వకర్త ।
యేసుప్తి నొందిన యీజగంబంతయు సుప్తమైయుండును గూమరియును ।
నేబ్రబోధము నొందనిదియు ప్రబుద్ధమౌనఖిలసురాసుర లాదిగాగ ।

గీ. జంగమస్థావరాత్మకజగమిదెల్ల । నాయధీనంబులేదిక నన్నుమించ ।
నొకడు నేనబో బ్రహ్మంబు యోగిజనులు దలతురెప్పుడు నన్ను హృత్కమలములను. ౧౬౩

వ. అని యివ్విధంబున గర్వితుండనై మదీయసదనంబగు సత్యలోకంబు వెడలి మేరుమందర కైలాస చక్రవాళాది సకల శైలంబులును సప్తద్వీపంబులు సముద్రంబులు నానాలోకంబులుం గలయుం జరింపుచు నందంమనద్భుతంబు

లు గనుంగొనుచు గ్రమంబున నారాయణునకు శయనస్థానంబైన క్షీరాబ్ధికిం
జనిన యంత. ౧౬౪

గీ. జలజలోచనుండు జలమధ్యగతమైన । యుద్ధరాతలంబు నుద్ధరించి ।
పూర్వమట్లకరుణ బ్రోచెగావునయనుచు । వనను లకేసిశ్వరుండ. ౧౬౫

వ. అనియిట్లువర్ణించి భుజగతల్పంబున శయనించియున్న నారాయణుం జూచి
యతనివక్షస్థలాత్తాండవంబు జేసిన. ౧౬౬

మ. ఖగరాట్కేతనుడపు లేచి సముదగ్రక్రోధ విస్ఫూర్తి నీ ।
రగనీ వెవ్వడవోరిబల్కు మన గర్వప్రౌఢిమై నేనుని ।
శ్వగిదిన్నాశధవు నోడబల్కితిని గర్వంబొప్ప నివెవ్వడం ।
చు గురుత్వంబు గణించకెంతయు పరిస్ఫూర్జత్ప్రభావోన్నతిన్. ౧౬౭

క. హరిసద్వచనము విని యో । సరసిజభవయేననీకు జనకుడగానే ।
పరికింప సమస్తజగ । ద్భరణమునాకలదుగాదె ప్రాభవమొప్పన్. ౧౬౮

వ. అని విష్ణుండు పలికిన యేను సంహరింప జాలం సకలజగంబులు త్రాపించు
వాడు నీవెట్లు జననుండవగుదు వీవిప్పుడు నిద్రావివశుండవై యేమిబలికె
ద జ్ఞానంబువిడిచి యథార్థంబుగానన్ను తత్వస్వరూపకుండని యెరుంగుమని
బలుక నంతనంతనుంతు నన్నుంజూచి క్రోధంబున నిట్లనియె. ౧౬౯

గీ. మున్ను మన్నాభిపంకజమున జనించి । యోరియర్భకవిస్మృతి నొందెదేల ।
నన్నుగాదని నీకుజన్మంబుగలదె । యొసినహరితోడ నేనిట్టులంటి మరియు

సీ. అరణియందు జనించినంతనె పావకుండరణికి నాత్మజుడనగదగునె ।
యెట్లవనీవల్ల నావిర్భవమునొంది తేను పూర్వంబుని జేచ్చు తోడ
తాదృశజన్మంబు ధరణిలో నీకును స్తంభంబునందును దనుగానే ।
స్తంభబుత్రుడవంచు తానిరంతరశముగా పలికినిదనిన్నునో పంకజాక్ష.

గీ. మానిశాసంబునమహిమున్న । నీకనేకజన్మంబులు నేనగాదె ।
సృనిసచేసితి నణచితి సృష్టిజేయు । నింకనువ్యక్తమై యున్నది పేకరంబు.

వ. అనిపలికినన్నుంగని జనార్ధనుం డిట్లనియె. ౧౭౧

ఉ. నీరజగర్భసివిపుడు నిక్కమునాకును సృష్టివేని నీ ।
నేరుపుచందమొప్ప రమణీయసుధాకర ఖండశేఖరో ।
ద్ధారనఖాగ్రనిర్దళిత తావకపంచమమస్తకంబునే ।

డారయపూర్వమట్ల పరమాద్భుతలీల సృజింపుమా తగన్. ౧౭౩
వ. అట్లు సృజన సామర్థ్యంబు నీయందు గలుగ నింజేసి నీకును సకల జగంబులకు
నేనకర్తనగుదు నీవు మోహాతిశయంబున నన్నిట్లు నుచితంబులు పలికెదవ
నిన మోహంబు నీవకాని నాయందొకించుకేనియుం గలుగదని బలికితి
నిట్లు మాకు నిరువురకు వాదంబు వాటిల్లె నప్పుడు మదాచిష్ణులమైన మేము
న్యోన్యంబ హమహమికతోడ జయకాంక్షం దవిలి వివిధాయుధంబుల ఘోరం
దుములంబుగ సమరంబున్ జేయునెడ. ౧౭౪
క. నారాయణుండు కినుకన్ । నారాయణసంజ్ఞితంబు నారాచంబున్ ।
ధీరత నాపై బరపిన । వారక సదిదానద్రుంచి వైచితయమునన్. ౧౭౫
వ. ఏను కోపంబు దీపింప బ్రహ్మాస్త్రంబు హరిపైం బ్రయోగించిన నతండయ్య
స్త్రంబు చావనదనుమాడె నిట్లు ప్రత్యస్త్ర కౌశలంబడర బలుమారుం దుని
మితునిమి యేమిద్దరము ద్ధవిడి మాద్యదంతావళంబు పోలె మహాబలంబులు
చలంబులు మెరయ పోరి పెంచిన త్యంతరోషంబున సర్వాస్త్ర ఘస్మరంబును
మహాఘోరంబునునగు శివాస్త్రంబు లిరువురము బ్రయోగించితి మయ్య
స్త్రయుగంబున. ౧౭౬
మ. జలధుల్ శోషిలె చూర్ణమయ్యె నగముల్ సర్వంసహాచక్రమున్ ।
దళితంబై భుజగేంద్రునా దలలమాడ న్గంప మున్నొంద వే ।
ల్పులుమానుల్ మనుజుల్ భయంబుగదురన్ భూరివ్యధం బారి రా ।
కులతం గుందుచు గొందరుర్వి నసువుల్ గోల్పోయిరం తేనియున్. ౧౭౭
వ. మరియుం గొందరు విచ్ఛిన్న పాణిపాదులై పారి కొందరతివేగంబునం జని
కైలాసంబాశ్రయించి రివ్విధంబున శివాస్త్రంబులు క్షణమాత్రంబున లో
కంబులు దహించునెడ మదీయాత్మజుండగు నారదుండరుదెంచి మమ్మునిక
వురంగసి యిట్లనియె. ౧౭౮
క. ఓకమలజ యోమాధవ । యీకలహం బేటికిని మహేశ్వరుఁడుండన్ ।
మీకిరువురకధ్యక్షుండు । ప్రాకటమున దెలియుడతని భావములందున్. ౧౭౯
వ. మీరిట్లత్యంత మోహపరాయణులై వృథా కలహంబు సేయ వలవదుడుగుం
డు భవద్బలతారతమ్య శోధనార్థంబిపుడు మహేశ్వరుండుండు జ్యోతిర్లింగ
రూపంబున శీఘ్రంబ పాదుర్భవిషంగలండని పలికి యంతర్ధాన పర్యంతు

యే ధామార్గంబునం జనియె నటెండఁగిన యనంతరంబ సహస్రవర్షాంతంబు
మాకటి ఘోర యుద్ధంబయ్యె నంత. ౧౮౦

— జ్యోతిర్లింగప్రాదుర్భవము. * —

శా. లోకోపద్రవమైన మాసమరమాలోకించి లోకాత్మ నో ।
న్నేకభ్రాజి మహేశ్వరుండపుడు జ్యోతిర్లింగమై మాఖురం ।
దాకృష్ణంబున శ్రీచతుర్దశినిదివ్యంబా నిశీథంబునన్ ।
జోకంగన్పడెలీనమయ్యె నపుడా జ్యోతింశివాస్త్రంబులున్. ౧౮౧

వ. అప్పుడయ్యత్యద్భుతంబేమిరువుర మూర్ధ్వదృష్టులమై పరస్పరం బవలోకించు
చుండఁగగన వాణిని యిట్లనియె. ౧౮౨

చ. హరివిధులార మీరలిపుడజ్ఞత చేయితకేతరంబు సం ।
గరమొనరింపనేల శితికంఠబలోన్నతి మోహిలమీబలం ।
బరయఁగనెంత మీయిరువురందు మహానలరూపలింగ భా ।
స్వర పదమస్తముల్ దెలిసి వచ్చినవాఁడె బలిష్ఠుఁడెన్నఁగన్. ౧౮౩

వ. అనుగగనవాణి వాక్యంబులువిని మనంబుల రోషంబులుమాని గర్వంబులు
విడిచి యాకాశవాణిందలంచి కుతూహలంబంది తమతమయెదుట విభాస
మానంబగు నాజ్యోతిస్స్వరూపంబుగాంచి యజ్ఞానబుద్ధింజేసి యహంకారం
బున నించుకేని గణింపకమగుడి మోహంబున. ౧౮౪

క. చరణోర్ధ్వంబులు జ్యోతికి । నరయుటకు ప్రతిజ్ఞ పన్నియప్పుడు మేమి ।
ర్వురమును భాస్వరతరజన । ముగుబలము సహస్రయోజనోచ్ఛ్రయంబున్

మ. హలరన్ హంస వరాహరూపముల నుద్యల్లీల జూపట్టియే ।
జ్వలనూర్ధ్వంబుగనుం గొనన్ గరిమకంజాతాత్ముఁడున్ పాదమున్ ।
దిలకింపన్ బహుదూరమున్ జనితిమొం తేయీశునఁఘ్రిస్తవా ।
దెలియన్ లేకవిషణ్ణచిత్తుడగుచున్ దేహంబుశోషింపఁగన్.

గీ. మగుడియేతేర హరియుసమర్థుడగుచు నచ్చటను మేనుదొలగుటకాత్మఁదలచి ।
భక్తసంరక్షకుండైన భవుమహేశు సంస్మరింపుచు మదిలోన శరణుబొందె.

క. అంతమహేశ్వరు కృపవున । నంతబలాన్వితుడగు నవనీస్థలిక ।
త్యంతగతి మరలెకమలా । కాంతుడు దోర్ద్దాయమాన కాయుండగుచున్.

వ. అంతనేను హంసరూపంబుతోడ సహస్రాబ్దంబు లూర్ధ్వభాగంబునం జని

జని యమ్మహేశ్వరు శిరంబు గనుంగొనుటకు సమర్థుండు గాక నత్యంతశ్శో
కసమన్వితుండ నగుచుఁ బక్షిణపక్షుండనై బడలి నిమిషమాత్రం బచ్చ
ట నివసించియుండు నవసరంబున శివజ్యోతికివామ పార్శ్వంబున భసిత
రుద్రాక్ష భూషితులైన కొందఱుయోగీంద్రు లరుదెంచి యీహంసం బ
జ్ఞానంబున నిటమీద నూర్ధ్వంబునకరిగెనేనియు నిధనంబు నొందంగలదు
హరియు నివ్విధంబున దెలియకంజనిపరాత్పరంబగు శివజ్యోతి మూలంబు
గనుంగొన నలవిగాక శోకాకులుండగుచు భయంబున శరణంబునొందె
గావున మహామూఢంబైన యిప్పక్షికిని మహాదేవు ననుగ్రహంబున ప్రా
ణసంరక్షణంబగు నట్లు గానీయెడ విగతప్రాణంబగునని యొండొరులు తమ
లోనుడువుకొనుచు నమ్మహామహులు మత్పూర్వభాగంబునచని రేసుతద్వ
చనంబులువిని సంజాతచేతన్యుండనై మోహంబుమాని మహీతలంబునకు
మరలివచ్చి మహాదేవునసేకవిధంబుల గొనియాడి యనంతరంబ. ౧౮౪

క. కరపంకజములు మోడ్చిర । హరినింగనుగొంటినప్పుడు హరునాజ్ఞను మా ।
కిరువురకుం మదిబొడమెను । బరమేశుజ్యోతియందు భక్తికుమారా. ౧౮౫

వ. ఇట్లు జ్యోతియందీశ్వరుఁబూజగావింప మనంబువొడమిన యేనుహరిం జూచి
మనమిరువుర మేతావత్పర్యంతంబు మోహావేశయంబున వృథాభ్రాంతిఁదిమిం
కేనియు నజ్ఞానంబువిడిచి యీశ్వరధ్యానంబు గావించుదమనిబలికి యేనునా
రాయణుండును తత్పూజాపరాయణులమగుచు భక్తియుక్తులమై యుండు నెడ.

సీ. పరశుమృగాభీలపాణిపద్మములొప్ప వరదాభయప్రదకరములలర ।
కంధరసింధుర కంధరరుచిగుల్క బాలేందుమకుటంబు పరిఢవిల్ల ।
స్ఫటికమణిప్రభోజ్జ్వల విలాసముమీర భవ్యత్రినేత్రముల్ భాసిలంగ ।
వామార్ధభాసుర రామామణిజలంగ నప్రాకృతాకృత శరీరరుచిశోభిల్ల ।
శంకరుండు సర్వలోకైక శంకరుండు । ప్రొలప్రత్యక్షమైనచో మోదమెసగ ।
భక్తిగనుగొని తత్పాదపద్మములకు । ప్రణుతిగావించి కరమర్థిప్రస్తుతించి.

వ. దేవా యేమొనర్చిన యీయపరాధంబుసహించి సర్వగురుండవు సర్వలోక
హితకరుండవునైన యీవు మమ్ము రక్షింపవలయునని మహాదేవుం బ్రార్థిం
చిన సుమంగళుండును భగవంతుండునునగు చంద్రజూటుండు మాకుం బ్రి
సన్నుండై తొల్లింటియట్ల యధికారంబు నొసంగి మమ్ము నిజస్థానంబులకనిచి

యజ్ఞానవినాశనుండును నిశ్శ్రేయసకరుండునైన యీశ్వరుండమ్మహాజ్యోతియం
దు సంతర్ధానంబు నొందెనంత. ౧౮౮

క. భూతలమున నాజ్యోతియు। ఖ్యాతిగ ననలాద్రియనగ నభినుతిగాంచెన్।
జ్యోతిర్లింగాకృతియగు। నేతద్గిరికేము మ్రొక్కి యాస్తిక మలరన్. ౧౮౯

వ. తత్కృపాబలంబున పరిత్యక్త మోహులమై మేమిరువురము తొల్లింటి య
ట్ల సుఖంబున నిజపదంబులం బొందితిమి పుత్రా మాఘకృష్ణచతుర్దశిని జ్యో
తిర్లింగ స్వరూపంబగు ననలాచలం బెవ్వరేని భక్తియుక్తులై సేవించినవా
రు హతకిల్బిషులై యమ్మహాదేవు ననుగ్రహంబున సకలాభీష్టంబులు వడ
యుదురెంతయు. ౧౯౦

ఉ. శ్రీవగజాహృదీశు కృపచేత వినిర్మల పక్వచిత్తులై।
మానవులిజ్జగంబుల సమస్త మహాఘములం దొలంగి వి।
ద్యానిధులై యశేషనిగమాగమ సంభవమైన యీశివ।
జ్ఞానముబొంది సంతతము కామితసిద్ధిని గాంతురెంతయున్. ౧౯౧

——* దక్షుండు కాశీపురంబున దక్షేశ్వరలింగంబు బ్రతిష్టించుట. *——

వ. సర్వకలుషవినాశిని యఖిలాభీష్టప్రదాయినియైన యీశ్వరకృప నీయందు
గలదు గావున శివజ్ఞానంబు నీకు సంభవించె నమ్మహాదేవు శరణంబునొంది
నిరవధికంబగు సుఖంబుగాంచుమని దక్షునకుం జెప్పి యయ్యజుండు సకల
దేవముని గణపరివృతుండై నిజపదంబు జేరె యబ్భక్తవత్సలు బూజించుచుండె
నంతదక్షుండు బ్రహ్మప్రేరితుండగుచు సర్వదురితప్రణాశినియైన వారణా
శినిం బ్రవేశించి నిజనామంబున శివలింగంబు బ్రతిష్టించి వేదోక్తప్రకారం
బున దక్షేశ్వరుని పరమభక్తియుక్తుండై సహస్రాబ్దంబులు బూజించెనెంతయు.

క. పరమేశునంతనతనిం। కరుణించి ప్రసన్నుడగుచు గనుపడెనెదుటన్।
స్థిరభక్తి దక్షుడప్పుడు। కరములు ముకుళించి నుతులు గావించెతగన్. ౧౯౩

వ. అంతనిటలాక్షుండు దక్షా భవత్కాంక్షితంబేమి యడుగు మొసంగెద నీపూ
జాప్రభావంబున బ్రసన్నుండనైతినని తెలియుమని బలికిన యమ్మహే
శ్వరుని సుధామధురంబులగు వచనంబులువిని దక్షుండిట్లనియె. ౧౯౪

శా. వైకుంఠాజసురేంద్రవహ్నిపదముల్ వాంఛింపనిత్యంబులున్।
గోరంటిన్ భవదంఘ్రిపద్మజజనోత్కంఠుండనై యేనునిం।

తే కైలాసనగంబు నందు చిరభక్తిఁ వాకిటఁ గొల్చెదన్ ।
నాకుఁ సత్కరుణాకటాక్షమున గాణాపత్య మీయంగదే ౧౯౫

వ. అనియమ్మహాదేవ్రుని వరంబు వేడుకొని కరంబులు మోడ్చి మ్రొక్కినిలిచిన
సకలభువన శంకరుండైన శంకరుండట్లన కటాక్షించి తిరోహితుండయ్యె న
య్యెడ దక్షుండు సంప్రాప్తవరుండై కైలాసపర్వతమునకరిగి యందుఁగణా
పత్యంబునొంది పరమసంతోష భరితుండై యుండెనంతయు. ౧౯౬

క. అలదక్షాధ్వరమునకు । త్ర్యలికంజము దెంచినట్టి క్రతుభున్నికరం ।
బులుకర్మశేషమున । బాధలుగాంచిరి శూరపద్మదైత్యునిచేతన్. ౧౯౭

వ. అనిసూతుండు చెప్పిన శౌనకాది మహామునులతని యష్టోత్తర సహస్రాం
డాధిపతియగు శూరపద్మాసురుండు బ్రహ్మాండవిస్తారంబు శుక్రునివలన వి
నియెనని పూర్వంబు చెప్పితి వదియు మాకు సవిస్తారంబుగా దెలియం జెప్పు
మనిన నతని తపోధనాగ్రేసరుండగు సూతుండు వేదపారగులగు బ్రాహ్మ
ణోత్తములనెల్ల రంగని ఘాసురులారా వినుండు మహితత్త్వంబునందు పరమే
ష్టిచేత శతకోటియోజన ప్రమాణ సమున్నతంబును సంపుటాద్విత యా
కారంబును మధ్యగతసుషిరంబును నగుచు బ్రహ్మాండంబుకల్పితం బడియె
నదియు వ్యోమంబున నత్యాశ్చర్యనిలయంబై కేవలంబ్రవర్తిల్లునట్టి బ్రహ్మాం
డంబున కాద్యభిత్తియు కోటియోజన పరిమితంబై యుండు నధోభిత్తియు
నంతియు పరమాణయుతంబై యతిస్థూలంబై యుండు నీయధోభిత్తికో ప
రిభాగంబున కోటియోజన సమన్వితంబగు దివ్యభవనంబునందు సహస్ర
యోజనోన్నతంబును ద్విసహస్రయోజన విశాలంబును రత్నశోభితంబునగు
మహాదివ్య సింహాసనంబున నధివశించి నిజసమానులగు దశరుద్రులతోడ
తత్పరిజనులు దశకోటిసంఖ్యాకులైన భటులును పరివేష్టింప ఖడ్గఖేట శరశ
రాస పాద్యాయుధంబులు ధరించి దశసహస్రయోజనోన్నత శరీరుండు న
నంతమహిమాధారుండును పరమానంద నిర్భరుండును పరమకారణ శివ
చరణారవింద ధ్యాన నిష్ఠాగరిష్ఠుండును నాదికూర్మ సంస్తూయమానుండు
నునై కాలాగ్ని సంజ్ఞితుండగురుద్రుండు విరాజిల్లు తదీయజ్వాల యత్యంతభ
యకరంబై దశకోటియోజన ప్రమాణంబగు పొడువున వెలుంగుచుండుజ్వా
లోర్ధ్వగతంబగుధూమంబు పంచకోటి యోజనంబులు ప్రసరించు బ్రహ్మాండా

ఖిలభువనములను వెలగింప జేయుచు । తిరుగుచుండు నెప్పుడు దినకరుండు.
ధూభిత్తి మొదలుకొని భూమాంతంబు సప్తకోటియోజనంబులు నగుచు నుండు.

క. భూమియున కుపరి నరక । స్తోమంబులు శివ్రునస్సజ్ఞ నాష్టవిమహా ।
భీకరములై పాపాత్ముల । వేమరు బాధింతురచట కివిన యమభటుల్.

వ. ఆనరకంబులే కోనత్రింశత్కోటి యోజనంబులు ద్వాదశలక్ష యోజనంబు
లును పరిమాణంబు గలిగియుండు. ౨౦౦

క. నరకంబుల యూర్ధ్వంబున । కరమెన్న ననేక కోటి గణయుతుడగుచున్ ।
బరగును కూష్మాండేశుడు । గరిమన్ బరిచర్యరుద్రగణములు గొలువన్.

క. దానికి భువనం బబరుల । పోనంబుగ కోటి యోజ నోన్నతమగుచున్ ।
దానికి నుపరిభువస్థలి । గానంబడు సప్తలక్ష ఘనయోజనముల్. ౨౦౨

వ. దానికూర్ధ్వ భాగంబున పాతాళభువనంబష్ట లక్ష యోజన పరిమాణంబై ద
నరుచుండు. ౨౦౩

క. పాతాళతలమునందు బ్రాఖ్యాతిగవసియింతురురగులసురలు రక్షో ।
వ్రాతము దానికయిం బ్రజ్యోతిలు నవలక్షయోజ నోన్నతగృహమున్.

వ. ఆభువనంబున హాటకేశ్వరుండు పాతాళభువనకర్తయై వెలయుచుండు వా
నికుపరిభాగంబున. ౨౦౪

క. కోటియు నిరువది లక్షలు । పాటింపగ యోజనములు భాసిలు నభమున్ ।
మేటిగ తదుపరి దిగ్గజ । ఘోటము శేషుడు మహాభుజంగాధ్యక్షుడున్. ౨౦౫

వ. ఎనుబది లక్షల యోజన పరిమాణంబున మహీతలంబు మోచుకొని యుండు
రెంతయు. ౨౦౬

క. గను పట్టు తదూర్ధ్వంబున । నొనర చతుష్షష్టి లక్ష యోజనమానం ।
బునదనరుచు విశ్వంభర వననిధి శైలాంత రీపవర్గాన్వితమై. ౨౦౭

వ. అదిగావున బ్రహ్మాండోత్పత్తి మొదలుకొని భూమ్యంతంబు పంచాశత్కో
టి యోజన పరిమితంబై యుండు నీభూమికుపరిభాగంబు నగు హ్యాకులు వసు
వులు గరుడ గంధర్వ సిద్ధ విద్యాధర యక్ష కిన్నెర కింపురుష ప్రముఖులు మే
ఘంబులు దశవాయువులు నివసింతురు గగనగంగయు నివసించు నివియన్ని
యు కూర్మంబుమీఁదనుండు వీరికుపరిభాగగతుండగుచు. ౨౦౮

గీ. కుర్వికుపరి లక్ష యోజన మానంబు । విజయయోఘు పటలినిస్తులముగ ।

వ. త్రియత్రింశత్కోటి దేవతలకధిష్ఠానంబై యుండునదియు. ౨౦౯

గీ. ఇనునిమీదనులక్ష యోజనము లెలమి। నమృతకిరణుడు వశించునతనిమీద
లక్ష యోజనములనొప్పు ఋక్షగణము। లుడతపిరికి నూర్ధ్వమున లక్ష యో
జనములు. ౨౧౦

వ. బుధశుక్రాంగారక గురుశనైశ్చరులు వేరు వేర ద్విలక్ష యోజన ప్రమాణం
బున పరిభ్రమింపుచుందు రెంతయు ౨౧౧

గీ. వీరికు పరిభాగంబున వెలయుచుండు। రొక్క లక్ష యోజనముల నురుతవసువు।
లై సనప్త ఋషులామీదనడరుధ్రువుడు। లక్ష యోజన పరిమాణలచ్చుడగుచు।

క. అవనీమండల నూర్ధ్వము। ధ్రువమండలమవధిగాగ దూర్వాహత।
భువనత్రయదనము సప్త మరుత్తులు।నివసింతురునితరమిచట।రుపమనుహితున్

వ. అదిగావున. ౨౧౨

సీ. ధారుణిపై పంచ దశలక్ష యోజనంబుల భువర్లోకంబు వెలయుదాని।
పైని స్వర్లోకంబు పంచాధికాసీతి లక్ష యోజనములు లలిజలాగు।
నందుపురందరుడఖిలబృందారక సహితుడై రాజిల్లు మహిమమీర।
దానికూర్ధ్వంబున దనరుమహర్లోకమొగి రెండుకోటుల యోజనములు।
నందుసనకాదిమౌనులునధికనిష్ఠ। వెలయుచుందురునిగమాంత వేత్తలగుచు

క. దానిపై సత్యలోకము। నూనతపదియారుకోట్ల యోజనములనెం।
తేనియు వెలయును సృష్టికి। బూనుచువసియించు స్రష్ట పొలుపుగనచటన్.

చ. అనయముదానికూర్ధ్వమున నబ్జజలోకము మూడుకోట్ల యో।
జనములు భాసిలున్ కమల సంభవుడందు చతుర్ముఖంబులన్।
దనరుచునుండుదానిపయి। తానురసాక్షినిలోకమొప్పు యో।
జనములుమూడు కోట్లలరిశౌరి విభాసిలు నందులక్ష్మితోన్. ౨౧౩

వ. ఈలోకంబులకన్నిటికి కూర్ధ్వప్రదేశంబున నాలుగుకోట్ల యోజనంబుల పొ
డవున శివలోకంబు వర్తించు నందు గౌరీసమేతుండై పరంజ్యోతియు పర
మాత్ముండును పరాత్పరుండునునగు సర్వేశ్వరుండు వెలయుచుండు నీయజాం
డంబునకు పరిభిత్తి పరిమాణంబు కోటియోజనంబులై యుండు భూమికు
పరిభూమార్గంబు పంచాశత్కోటి యోజన పరిమాణంబు గలిగియుండు.

గీ. భానురాగ్రిణులారవిస్ఫురణవినుడు। సాగరంబులుద్వీపముల్ శైలములును।

వసుధగలిగిన యవియెల్ల వసుసత్తోడ । తేటపడ్డ చెద విూకును దీపహాజి.

సీ. భూమికిన మనుజంబాద్వీపముల రాయు లక్ష యోజన మానవలక్ష్యమగును ।
దాని మధ్యంబున దనరు హేమనగంబు ధరణిలోకను పట్టు నానిలోను ।
పరపునవేర్వేర పదియూరువేల యోజనము లెన్బదినాలుగును పైనిసము
స్నతి వెడల్పు ।
నెన్న పదియూరు వేల ముప్పదియూరు వేల ముప్పది రెండు వేరువేర ।

గీ. మేఖలలు మూడుగిరికూర్ధ్వ మేఖలజహా । తరళిఖరములఁబోల్పు మధ్యశిఖరము
కనకమణిగోపురాట్టాలకలితమగుచు । జరునవాపురి మనోవతిసంజ్ఞికంబు.

వ. ఇవ్విధంబున పూర్వదిగ్భాగగతంబగు శిఖరంబున నమరమనోహరంబై వైకుం
ఠాఖ్యంబగు హరిపురంబు సెలంగు నుత్తర పూర్వశిఖరంబున కనకమణి
గోపురాట్టాలక విచిత్రితంబగు నజోవతి పట్టణంబు పరమాత్ముండైన శం
కరున కధిష్ఠానంబై యుండు నీయద్రిం జుట్టున యష్టశిఖరంబుల దిక్పాలక పు
రంబు లొప్పుచుండు. ౨౧౭

సీ. కనకాద్రి పూర్వభాగమున మందరగిరి సాహస్రయోజనోచ్ఛ్రాయమగుచు ।
బోల్పు కదంబంబు బోలెనందూ ఱెలంగు నరుణసరో వరమును పముగ ।
గను పట్టు చైత్రాఖ్య వనము మందర నగంబునకు దగ్భాగమునను ।
వెలయు నాల్యనంతము హేమమహీధరమునకు దగ్భాగంబు వారధిగలసియుండు

గీ. దక్షిణంబున స్వర్ణదీప్తమై గంధమాదన నగంబలపునందు మానుగన్వి ।
సహస్రయోజనపరిమాణమగుచు దనరుచుండు జంబూవృక్ష ప్రోన్నతముగ.

వ. ఈద్వీపంబు జంబూవృక్షసహితంబగుటం జేసి జంబూద్వీపంబు నాఁ బ్రసిద్ధి
గాంచె మరియు సురాద్రికి దక్షిణ దిగ్భాగంబున మానసాఖ్య సరో
వరంబు మహావనాహ్వయంబగు నుద్యానంబు చెలువొందు కనకాద్రికి
యామ్యభాగంబునందు నిషధ మహీధరంబు రత్నదీప్తమయంబై దీపించు
నిషధమునకు యామ్యభాగంబున సువర్ణప్రభాయుతంబై హేమకూటాఖ్య
నగంబు రాజిలు నీహేమకూటంబునకు యామ్యంబున హిమాచలంబు వెల
నిట్లు నిషధ హేమకూట హిమాచలంబులీమూడును పూర్వసముద్రంబు
నంటియుండు మఱియు హిమాచలంబున పశ్చిమభాగంబున విపులాఖ్యంబగు
పర్వతంబు సెలంగునందు సహస్రయోజనోన్నతంబగు నశ్వత్థంబు దనరువెం

డియు హాటకాద్రికి పశ్చిమభాగంబున అసితోదధరంబున సరోవరంబును మహాసర్పజంబును నుద్యానంబు రంజిల్లు మఱియు భద్రాద్రికి పశ్చిమభాగంబున తప్తకాంచనసంకాశంబై వేఱొండు గంధమాదనపర్వతంబు దనరుచుండు నీయద్రిసముద్రంబునం గలసియుండు. ౨౧౯

సీ. భద్రాద్రికుత్తర భాగంబునందొప్పు పుల్లదాడిమపుష్పభూరిదీప్తి।
గలిగిశుభాశుభాఖ్యంబగు సాహస్రయోజనోచ్ఛ్రాయమగుచు।
న్యగ్రోధములకునీయద్రి స్వర్ణాద్రి కుత్తరమునకొకదివ్యసరసియుండు।
కృత్యాహ్వయంబుండునికనొండునుద్యానమచట శుభాశుభాఖ్యాచలమున।
గీ. కుత్తరంబుననీలాద్రియుండుదాని కుత్తరంబున శ్వేతాద్రి యొనరుదాని కుత్తరంబున శృంగాద్రియున్నతముగ। చెలువుమీఱను శశిదీప్తి చెన్నొసంగ.

వ. ఇమ్మూడుపర్వతంబులు పశ్చిమాబుధిం గలసియుండు నివ్విధంబున పర్వతంబులతోడ సమావృతంబై మేరువుభాసిల్లు మేరుమధ్యంబున నుత్తరమార్గప్రదంబైన సూక్ష్మరంధ్రంబుగలదు మందరాచలంబు మొదలయిన నాలుగు పర్వతంబులా మేరువునకు సద్మానంబని తెలియబడు మాల్యవంతంబు స్థూలతరంబై దశసహస్రయోజన ప్రమాణంబైయుండు మఱియునక్కనకాచలంబు దక్షిణంబున నిషధాసలు మూడును ద్విసహస్రయోజన పరిమితంబులునగు పశ్చిమంబున గంధమాదనంబు దశసహస్రయోజనంబులు గలిగియుండు మేరువునకు నుత్తరంబున నీలాచలంబు మొదలయినయవి ద్విసహస్రయోజన పరివృతంబులై మితంబులునగు శృంగారల జలధిమధ్యంబునంగల దేశంబుకురు వర్షంబనంబడు శృంగశ్వేతాద్రిమధ్యంబు హిరణ్యాకవర్షంబునగు శ్వేతాద్రి నీలాద్రి మధ్యంబు రమ్యకవర్షంబనందగు మాల్యవం జలధి మధ్యంబున భద్రాశ్వవర్షంబునగు హిమాచల సముద్రమధ్యంబు భారతవర్షంబనందగు హిమాచల హేమకూటమధ్యంబున కింపురుషాఖ్యవర్షంబు హేమకూటనిషధ మధ్యంబున హరివర్షంబనంబడు ప్రత్యగ్భాగంబున గంధమాదన వార్ధిమధ్యంబున కేతుమాల్యాఖ్యవర్షంబనం బరుమేరువచుట్టు సముద్రమధ్యంబిలావృతవర్షంబును మఱియుతత్రత్య జనాయుస్స్వాదికంబు వివరించెద వినుండు. ౧౨౧

కురువర్షస్థితులను జా। పరిణీయులుకనీలతనులు పరివృతశోకుల్।

సురభూజఫలాహారులు । నరయుత త్రయోదశసహస్రహాయనుజీవుల్. ౧౨౨
వ. వారుశుద్ధస్ఫటిక సంకాశులై యట్లన యాయువుగలిగి సుఖంబున వర్తింతు
రెంతయు. ౧౨౩
క. హైరణ్యకవర్షస్థితు । లారయ కలహరని భుఙ్న్యగ్రోధఫలా ।
హారులునువర్చస్కులు । వారలుద్వాదశ సహస్ర వర్షాయుష్కుల్.
క. అలరమ్యకవర్షంబున । గలజనులతి రమ్య చంద్ర కాంతిసదృశ వ ।
ర్ణులు నైరవిూతురు కే । వలమును పదకొండువేల వర్షంబులోగిన్. ౧౨౫
క. సుకుమారాంగులు భద్రా । శ్వక వర్ష స్థితులురత్న సన్నిభవర్ణుల్ ।
ప్రకటస్థితి మనుదురు పాయకను త్రయోదశ సహస్రహాయనములిలన్.
క. భారతవర్షంబునగల । వారుయుగాను గతబోధ వివిధా ।
హారులువాయుర్నియమం । వారయగా లేదువారి కవనిస్థలిలోన్. ౧౨౭
సీ. జనులుకింపురుషవర్షస్థులు ప్లాక్షపలాశనుల్ తప్తహేమాభతనులు ।
దశసహస్రాబ్దముల్ దనరజీవింతురు మరిహరివర్షస్థ మనుజగణము ।
వివిధఫలాశనుల్ విధికాంతివర్ణులు వెలయునాయువు పదివేలయేడ్లు ।
తాదృశాయుష్కులు తగఫలాహారులు వరకేతు మాల్యాఖ్య వర్షజనులు ।
గీ. గళితశోకులుస్ఫటిక సంకాశనులు । ద్వాదశసహస్ర సంఖ్యాకవత్సరములు
మనుదురిక్షురసాహారహితులగుచు । నలయిలావృత వర్షంబునందుజనులు.
వ. ఈయష్టవర్షంబుల జనులు జరావ్యాధి రహితులగుదురు భారత వర్షంబునం
దలి జనులు జరావ్యాధి సమన్వితులై శుభాశుభకర్మంబులు సేయుచుం
దు రిబ్భారతవర్షంబు కర్మభూమియనంబడు దీనికితరంబు ఫలభూమి యనం
దగు హిమాచల హేమకూటమధ్యంబున కైలాసపర్వతంబున నానారత్న
విచిత్రంబులగు రజతశృంగంబుల విరాజిల్లునందు గౌరీసమేతుండై మహాదే
వుండు విబుధమునిగణసంస్తూయమానుండగుచు పరమానంద నిర్భరుండై
యుండు నచ్యుతప్రముఖ నిఖిలప్రాణి సంహారసమయంబున నప్పర్వత వ
రేణ్యంబు శివునియనుజ్ఞ బ్రహ్మాండంబు భేదించి శీఘ్రంబ వృద్ధి పొందు
నెంతయు. ౧౨౯
గీ. అనినసూతు జూచిమునిశౌనకాదులు । బలికిరెలమి సూతభవ్యఫణితి యొసగ
దెలుపుమాకునీద్వీపమున నెవ్వా । డధిపుడమ్మహాత్మునాదరమున. ౧౩౦

వ. అనిన మునులవచనంబులు విని సూతుండిట్లనియె. ౧౩౧

సీ. వనజగర్భసుతుండు స్వాయంభువాఖ్యుండు గనియెప్రియవ్రతాఖ్యుని
తనూజు కమనీయసత్యలక్షణ యుతుండాతఁడు ప్రోచె సప్తద్వీపభూతలంబు
నతనికినాత్మజులావిర్భవించిరి తొమ్మండ్రు నవితొమ్మిదిగను మరియు ।
ద్వీపముల్విభజించి వేర్వేరనొసగె నాధన్యుండుతత్సుజ్ఞదనరె ।

గీ. వర్షములివికరుహిరణ్యకులురమంతుసనగపరగభద్రాశ్వభరతకింపురుషులనగ
హరియు కేతుమాలునీలుండనగవె యు। తత్కుమారుల పేరులుధరణియందు

వ. ఇదిభరతుని యదిగావున భారతవర్షంబనం బడియె నాభరతునకెనమండ్రు
సుతులు నొక్కకన్యయు నుద్భవించిరి వారలకు భరతుండు భారతవర్షంబు
తొమ్మిదిగా భాగించి యథాన్యాయంబుగా నొసంగె నతని సుతుల దేశం
బులు మ్లేచ్ఛదేశంబులయ్యె తత్కుమారికా దేశంబునుమారి ఖండసంజ్ఞకం
బై సహస్రయోజనాయామంబువిలసిల్లె నిందుకర్మకులు వశింతురు భాగీ
రథి యమున గౌతమి సరస్వతులను కౌశికి కావేరి నర్మదులును పంపానది
యును పంపయు తుంగభద్రయు కుశయు క్షీరనదియు పాంచాలియుశా
లియు శిఖియు పాపవినాశినియు ధృతపాపియు శంవాహినియు భారద్వాజి
యు శార్వరియు చంద్రభాగాసరయు కృష్ణవేణిపింగళ సువర్ణముఖరితామ్ర
వర్ణులును కుండలిని పినాకినిని వేగవతి స్కందనదులు మొదలైన పుణ్యన
దులయందు బ్రవహించును మరియు మహేంద్రంబు మలయాచలంబు సూ
క్ష్మవంతంబు పాల్యాత్రంబు శక్తియు వింధ్యాచలంబు సంహ్యంబునని యెడు
సప్తగిరులును జెలంగు నిచ్చట కాశీకాత్యాది సప్తస్థలంబులష్టోత్తర స
హస్రశివస్థానంబులును వైదికద్విజవాసంబులగు ననేకాగ్రహారంబులుగలి
గి జంబూద్వీపంబు లక్షయోజన పరిమితంబై యుండు దీనిజుట్టులవణసాగ
రంబు లక్షయోజన ప్రమాణంబై యుండు దీనినావరించి శాకద్వీపంబుద్వి
లక్షయోజనాయామంబై యనేకాశ్చర్య సమేతంబులగుచు నొప్పునందు
ప్రియవ్రతాత్మజుండు గోమేధికాఖ్యుండు సుతులనేడ్వురంగని ద్వీపంబు నే
డుభాగంబులు జేసి వారలకొసంగె సోమకసుతున చంద్రదుందుభి వహ్రిజిన
నారదీయ గోమేధికాఖ్యంబులును సప్తశైలంబులును శివయు వివాపయు
నమృతయు సుకృతయు ననుదత్తకయు శుద్ధకర్మాహ్వయు సర్వకామప్రద
యు ననుసప్తనదులు నందు బ్రవహించు నంతయు. ౧౩౩

గీ. దీనినావరించి మానుగక్షీరాబ్ధి రాజిలును। ద్విలక్షయోజనములుక్షీరజలధి
జుట్టుజెలగుకుశద్వీపమొనర ద్వితీయలక్ష యోజనములు. ౧౩౪

వ. ఇందు ప్రియవ్రతాత్మజుండు వపుష్మతుండనువాఁడు తనయుల నేడ్వురంగని ద్వీపంబు సప్తభాగంబు లొనర్చి యథాన్వయంబుగా కుమారుల కొసంగె యున్నతంబును క్రతుమతంబును కుమారాఖ్యంబును మేఘంబును కంటకంబు సుమహిమంబును ద్రోవకంబుననియెడు సప్తశైలంబులు నజ్ఞాయు హవ్యయు మతియు ధూమ్రయు నేత్రియు పాపవిమోచనియు వృత్తియు ననుసప్తనదులిక్కుశద్వీపంబునందనఘ దీనినావరించి దశసముద్రంబులు చతుర్దశలక్షయోజనంబులుండు దీనింజుట్టు యష్టలక్షయోజన ప్రమాణంబై క్రౌంచదీవంబలరు నందప్రియవ్రతాత్మజుండై జ్యోతిష్మతుండను వాఁడు కుమారుల నేడ్వురంగని ద్వీపంబు సప్తభాగంబులు జేసి వారలకిచ్చె కుశేశయంబు హరియు పుష్పావర్తంబు విద్రుమంబు హేమాద్రియుధృతిమతంబు మందరంబు వనియెడు సప్తశైలంబులును శివయు నిర్ధూత పాపయు హిమయు పూర్ణయు పునీకత యఖిల పాపియుస్తంభయునను సప్తనదులు నందుగల పుక్రౌంచంబు నావరించి వృతాబ్ధి యష్టలక్షయోజన ప్రమాణంబై యుండు దీనిచుట్టుషోడశ లక్షయోజన ప్రమాణంబైన శాల్మలిద్వీపంబు భాసిల్లు నందు ప్రియవ్రతసుతుండుద్యుతియనువాఁడు తనూజుల నేడ్వురంగని ద్వీపంబు యేడుభాగంబులుగావించి వారలకొసంగె నచ్చట తిమిరంబు వామనంబును విరుద్ధకంబును సమ్యక్తంబును దుందుభియు పుండరీకంబు ననియెడు సప్తగిరులును కుముదయు కబరియు ధాత్రియు ధామయు పౌండరీకయు మనోహపమయు సంధ్యాహ్వాయునను సప్తనదులుగల నందు దీని నవారింషోడశ లక్షయోజన పరిమితంబై యిక్షుసముద్రంబు జూపట్టు దీనింజుట్టు ద్వావింశ్వలక్షయోజన ప్రమాణంబై గోమేధికద్వీపంబు దనరునందు ప్రియవ్రతసుతుండుహవ్యుండనువాఁడు సుతుల నేడ్వురంగని యంతద్వీపంబేడు విధంబులుగా విభజించి యాత్మజులకిచ్చె నందుసింహకంబు క్లౌంచకంబును ఫలకంబును తోయబడంబును చలంబును నాంబికేయంబును రమ్యాగంబుననియెడు సప్తాచలంబులు సురయు యథేసనయు పుణ్యాకపర్దియు సుసుచాలికయు కౌమారప్రశయము నిక్షురసయునను సప్తలంగల గోమేధి

కద్వీపంబు మధుసముద్రంబు ద్వాత్రింశ లక్షయోజనంబై విలసిల్లు దీనిం జుట్టు పుష్కర ద్వీపంబు చతుస్షష్టి యోజనప్రమాణంబై విరాజిల్లు నిందు ప్రియవ్రతాత్మజుండు శ్యవనుండనువాడు మహాబలులగు తనయుల నిర్వురంగని వారలకంతద్వీపంబు ద్వివిధంబుగా విభజించి యొసంగె నచ్చట వృషభంబు మహేంద్రంబు వరుణంబు నీలాద్రియు వరాహంబు నింద్రంబు మాహియునను సప్తపర్వతంబులును కుటిలయు శివయును ధరణియును మనయు సింహికయు కుమారియనను సప్తనదులంగల దియంతద్వీపంబు వేరొండు పర్వతంబు పంచలక్షయోజన ప్రమాణంబైయుండు దానియందు నింద్రాదిదిక్పాలకులు వశింతురు దీనిఁజుట్టు స్వాదూదకార్ణవంబు చతుస్షష్టి యోజన మానంబై వెలయు ప్రతిద్వీపంబున సప్తాద్రులు ప్రాకారంబులం బోలె సముద్రంబులావరించి యుండు మేరువునుంజుట్టు వార్ధి సహితంబుగా ద్వీపంబులు నేతత్ప్రమాణంబంతయు మున్నూటమూడులక్షలై నిశ్చయింపంబడియె నవ్వలశతకోటి యోజన ప్రమాణంబు స్వర్ణభూమి యొందనరు నావరించి చక్రవాళాచలంబు దశసహస్ర యోజన సమృద్ధిందనరు దానిం జుట్టు సప్తవింశోత్తర శతలక్షయోజన పరిమితంబై మేఖలాకారంబగుచు మహాసముద్రంబు నెలంగుచుండు దానికవ్వల ముప్పదేనుకోట్ల పందొమ్మిది లక్షల నలుపదివేల యోజనంబులు తమోలోకంబుండు నవ్వల పూర్వోక్తంబును బ్రహ్మాండభిత్తి కోటియోజన పరిమితంబైయుండు మేరువునకు దక్షిణపార్శ్వంబు పంచాశత్కోటి విస్తారంబునగు నితరపార్శ్వంబు లిట్లేవిధం బున నపరిమాణంబు జూపట్టి మేరువునకు దగ్భాగంబున వేరొండు మహా కైలాసంబు బ్రహ్మాండభిత్తి నికటంబు నందనరు నిందుశంభుండు సకలగ ణస్తూయమాన పదాంబుజుండై మహాదేవి క్రోడం పరిమానంద భరితుండై తేజరిల్లునందం బహిర్భాగంబున లక్షసంఖ్యాకులగు రుద్రులు వశింతురు.

గీ. ఎద్దిలక్షణమగునేది ప్రమాణంబు । నలరుచుండునియ్యండమునకు ।
నదియులక్షణమగునదియు ప్రమాణంబునకల కమలజాండ సంఘములకు.

వ. అని సూతుండుచెప్పిన శౌనకాది మహామునులు సంతోషభరితాంతరం గులై రెంతయు. ౧౩౭

శా. విధ్వస్తీకృత యాగయాగమ శిఖావిభ్రాజినై జాంఘ్రిసే ।
వాద్వస్తోరుభవాగవాగధిప పద్మాక్షీశ నానామరు ।
స్వాధ్యావాధిత భోగభోగధర రాయుద్వేశి శైలాత్మజా ।
పద్విట్స్వార్థసురాగరాగ రహితస్వాంతాబ్జ భక్తావనా. ౧౩౮

క. కనకగ్రావశరాసన । కనకాంశుక బాణరత్న కనకాభరణా ।
ఘనసారవసనత శిఖ । ఘనసారపయోధి శరణు కరుణాశరధీ. ౧౩౯

వసంతతిలకం॥ సారంగచర్మ ధర సన్ముని బృంద చేత సారంగ వారి పరిచా శశాంకభూషా ।
సారంగహస్త గిరిజాహృదయాంబుజాస। సారంగశీర్ష తటసంగనదీతరంగా.

గద్య ॥ ఇది శ్రీమత్సకల సుకవి జనానుగ్రహ పాత్ర కాస్య పసగోత్రి
కోడూరి మెల్లనార్య పౌత్ర శంకరా మాత్య లక్ష్మాంబికా తనయ
వినయ విధేయ బాలసరస్వతీ నామాంక వేంకటాచలకవిప్రణీ
తంబైన శ్రీస్కాందంబను మహాపురాణంబునం శంకర
సహితను శివరహస్యఖండంబు నందు దక్షకాండం
బును సర్వంబును చతుర్థాశ్వాసము.
సంపూర్ణము. శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ
శివార్పణమస్తు ఓం ఓం ఓం

